THOLCÁPYAM

PORULATHIKÁRAM

WITH

NACHINÁRKINIER'S COMMENTARIES

(AGATHINAI & PURATHINAI)

EDITED BY

Ráo Bahadur S. BAVÁNANDAM PILLAI
F. R. H. S. (Lond.) & M. R. A. S. (Lond.)

MEMBER OF THE TAMIL BOARD OF STUDIES AND OF THE
TAMIL COMPOSITION COMMITTEE, MADRAS UNIVERSITY.
MEMBER OF THE TEXT BOOK COMMITTEE AND OF
THE TAMIL COMMITTEE OF THE MADRAS
SCHOOL BOOK & LITERATURE
SOCIETY.

MADRAS
1916

"Grammar, though a difficult study, is absolutely necessary in the search after philosophical truth....................and is no less necessary in the most important questions concerning religion and Civil Society"—Horne Tooke.

தொல்காப்பியம்

பொருளதிகாரம்

நச்சினார்க்கினியம்

(அகத்திணையியல், புறத்திணையியல்.)

பலவகை ஆராய்ச்சிக் குறிப்புக்களுடன்

ராவ் பஹதூர். ச. பவானந்தம் பிள்ளை அவர்கள்
எப். ஆர். எச். எஸ் (லண்டன்) எம். ஆர். எ. எஸ் (லண்டன்)
பதிப்பித்தது.

"எண்ணென்ப வேனை யெழுத்தென்ப விவ்விரண்டுங்
கண்ணென்ப வாழு முயிர்க்கு."—திருக்குறள்.

சென்னை :
1916
ரிஜிஸ்தர் செய்தது.

தாம்ஸன் கம்பெனியாரால் தமது 'மினெர்வா அச்சுக்கூடத்தில்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

பரமபதி துணை.

தொல்காப்பியம்

பொருளதிகாரம்

நச்சினார்க்கினியம்

முதலாவது

அகத்திணையியல்

---

1. கைக்கிளை முதலாப் பெருந்திணை யிறுவாய்
முற்படக் கிளந்த வெழுதிணை யென்ப.

என்பது சூத்திரம்.

நிறுத்த முறையானே பொருளினது இலக்கணம் உணர்த்தினமையின் இது பொருளதிகாரமென்னும் பெயர்த்தாயிற்று. இது நாண்மீனின் பெயர் நாளிற்குப் பெயராயினாற்போல்வதோர் ஆகு பெயர். பொருளாவன:—அறம் பொரு ளின்பமும், அவற்றது நிலையின்மையும், அவற்றினீங்கிய வீடுபேறுமாம். பொருளெனப் பொதுப்படக் கூறவே, அவற்றின் பகுதியாகிய முதல் கரு உரியும், காட்சிப்பொருளும், கருத்துப்பொருளும், அவற்றின் பகுதியாகிய ஐம்பெரும் பூதமும், அவற்றின் பகுதியாகிய இயங்குதிணையும் நிலைத்திணையும், பிறவும் பொருளாம்.

எழுத்துஞ் சொல்லும் உணர்த்தி அச்சொற்றொடர் கருவியாக உணரும் பொருள் உணர்த்தலின், மேலதிகாரத்தோடு இயைபுடைத்தாயிற்று. அகத்திணைக்கண் இன்பமும், புறத்திணைக்கண் ஒழிந்த

மூன்று பொருளும் உணர்த்துப. இது வழக்கு நூலாதலிற் பெரும் பான்மையும் நால்வகை வருணத்தார்க்கும் உரிய இல்லறம் உணர்த்திப் பின் துறவறமுஞ் சிறுபான்மை கூறுப. அப்பொருள்கள் இவ்வதிகாரத்துட் காண்க. பிரிதனிமித்தங் கூறவே, இன்ப நிலையின்மையுங் கூறிக் 'காமஞ்சான்ற' என்னுங் கற்பியற் சூத்திரத்தால் துறவறமுங் கூறினர். வெட்சிமுதலா வாகையீறாக அறனும் பொருளும் பயக்கும் அரசியல் கூறி, அவற்றது நிலையின்மை காஞ்சியுட் கூறவே, அறனும் பொருளும் அவற்றது நிலையின்மையுங் கூறினர். 'அறுவகைப்பட்ட பார்ப்பனப் பக்கமும்' என்னுஞ் சூத்திரத்தான் இல்லறமுந் துறவறமுங் கூறினர். இந்நிலையாமையானும் இவற்றானும் வீட்டிற்குக் காரணங் கூறினர். இங்ஙனங் கூறவே, இவ்வாசிரியர் பெரிதும் பயன் றருவதோர் இலக்கணமே கூறினாராயிற்று; இதனாற் செய்த புலனெறி வழக்கினை யுணர்ந்தோர் இம்மை மறுமை வழுவாமற் செம்மை நெறியால் துறைபோவ ராதலின்.

இப்பொருளை எட்டுவகையான் ஆராய்ந்தாரென்ப; அவை அகத்திணை புறத்திணையென இரண்டு [1] திணை வகுத்து, அதன்கட் கைக்கிளை முதற் பெருந்திணை யிறுவா யேழும் வெட்சிமுதற் பாடாண்டிணை யிறுவா யேழுமாகப் பதினான்கு [2] பால் வகுத்து, ஆசிரியம் வஞ்சி வெண்பாக் கலி பரிபாடல் மருட்பாவென அறுவகைச் [3] செய்யுள் வகுத்து, முல்லை குறிஞ்சி மருதம் நெய்தலென நால்வகை [4] நிலன் இயற்றிச் சிறுபொழு தாறும் பெரும்பொழு தாறுமாகப் பன்னிரண்டு [5] காலம் வகுத்து, அகத்திணை வழுவேழும் புறத்திணை வழுவேழுமெனப் பதினான்கு [6] வழு வமைத்து, நாடக வழக்கும் உலகியல் வழக்குமென இருவகை [7] வழக்கு வகுத்து, வழக்கிடமுஞ் செய்யுளிடமுமென இரண்டு [8] இடத்தான் ஆராய்ந்தாராதலின். எட்டிறந்த பல்வகையான் ஆராய்ந்தாரென்பார் முதல் கரு உரியுந், திணை தொறுமரீஇய பெயருந், திணைநிலைப் பெயரும், இருவகைக் கைகோளும், பன்னிருவகைக் கூற்றும், பத்துவகைக் கேட்போரும், எட்டுவகை மெய்ப்பாடும், நால்வகை உவமமும், ஐவகை மரபுமென்பர்.

இனி இவ்வோத்து அகத்திணைக்கெல்லாம் பொது இலக்கண முணர்த்துதலின் அகத்திணையிய லென்னும் பெயர்த்தாயிற்று; என்னை? எழுவகை யகத்திணையுள் உரிமைவகையால் நிலம்பெறு

வன இவையெனவும் அந்நிலத்திடைப் பொதுவகையால் நிகழ்வன கைக்கிளை பெருந்திணை பாலை யெனவுங் கூறலானும், அவற்றுட் பாலைத்திணை சில்வகையால் நடுவணதெனப்பட்டு நால்வகை யொழுக்கம் நிகழாநின்றுழி அந்நான்கனுள்ளும் பிரிதற்பொருட்டாய்த் தான் பொதுவாய் நிற்குமெனக் கூறலானும், முதல் கரு உரிப்பொருளும் உவமங்களும் மரபும் பொதுவகையாற் கூறப்படுதலானும், பிறவும் இன்னோரன்ன பொதுப் பொருண்மைகள் கூறலானு மென்பது. இங்ஙனம் ஓதிய அகத்திணைக்குச் சிறப்பிலக்கணம் ஏனை ஓத்துக்களாற் கூறுப.

ஒத்த அன்பான் ஒருவனும் ஒருத்தியுங் கூடுகின்ற காலத்துப் பிறந்த பேரின்பம் அக்கூட்டத்தின் பின்னர் அவ்விருவரும் ஒருவர்க்கொருவர் தத்தமக்குப் புலனாக இவ்வாறிருந்ததெனக் கூறப்படாததாய், யாண்டும் உள்ளத் துணர்வே நுகர்ந்து இன்ப முறுவதோர் பொருளாதலின் அதனை அகம் என்றார். எனவே, அகத்தே நிகழ்கின்ற இன்பத்திற்கு அகமென்றது ஓர் ஆகுபெயராம்.

இதனை ஒழிந்தன, ஒத்த அன்புடையார்தாமே யன்றி எல்லார்க்குந் துய்த்துணரப் படுதலானும், இவை இவ்வாறிருந்ததெனப் பிறர்க்குக் கூறப்படுதலானும், அவை புறமெனவேபடும். இன்பமே யன்றித் துன்பமும் அகத்தே நிகழுமாலெனின், அதுவும் காமங் கண்ணிற்றேல் இன்பத்துள் அடங்கும். ஒழிந்த துன்பம் புறத்தார்க்குப் புலனாகாமை மறைக்கப்படாமையிற் புறத்திணைப்பாலவாம். காம நிலையின்மையான் வருந் துன்பமுந் 'தாபதநிலை' 'தபுதாரநிலை' யென வேறும். திணையாவது ஒழுக்கம்; இயல் இலக்கணம்; எனவே, அகத்திணை யியலென்றது இன்பமாகிய ஒழுக்கத்தினது இலக்கணமென்றவாறாயிற்று. இவ்வோத்துக்கள் ஒன்றற்கொன்று இயைபுடைமை அவ்வவ் வோத்துக்களுட் கூறுதும்.

இனி, இச் சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனிற் கூறக் கருதிய பொருளெல்லாந் தொகுத்து உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இதன் பொருள்:—கைக்கிளை முதலா-கைக்கிளை யெனப்பட்ட ஒழுக்கம் முதலாக; பெருந்திணை இறுவாய்-பெருந்திணை யென்னும் ஒழுக்கத்தினை இறுதியாகவுடைய ஏழனையும்; முற்படக் கிளந்த எழு

திணை என்ப-முற்படக் கூறப்பட்ட அகத்திணை யேழென்று கூறுவர் ஆசிரியர் என்றவாறு.

எனவே, பிற்படக் கூறப்பட்ட புறத்திணையும் ஏழுளவென்றவா றாயிற்று. எனவே, அப்பதினான்கு மல்லது வேறு பொருளின்றென வரையறுத்தா ராயிற்று. அகப்புறமும் அவை தம்முட் பகுதியா யிற்று. முதலும் ஈறுங் கூறித் திணையேழெனவே 'நடுவணைந் திணை' உளவாதல் பெறுதும்; அவை மேற் கூறுப.

கைக்கிளை யென்பது ஒரு மருங்கு பற்றிய கேண்மை. இஃது ஏழாவதன் தொகை. எனவே, ஒருதலைக் காமமாயிற்று. எல்லா வற்றினும் பெரிதாகிய திணையாதலிற் பெருந்திணையாயிற்று. என்னை? எண் வகை மணத்தினுள்ளுங் கைக்கிளைமுதல் ஆறு திணையும் நான்கு மணம் பெறத், தானொன்று நான்கு மணம் பெற்று நடத்தலின். பெருந்திணையிறுவாய், பண்புத்தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன் மொழித்தொகை. முற்படக் கிளந்தவென எடுத்த லோசையாற் கூற வே பிற்படக் கிளந்த ஏழு திணை யுளவாயிற்று. அவை வெட்சி, வஞ்சி, உழிஞை, தும்பை, வாகை, காஞ்சி, பாடாண்திணை என வரும்.

ஒழிந்தோர் பன்னிரண்டென்றாராதலிற் புறத்திணை யேழென்ற தென்னையெனின், அகங்கை இரண்டுடையார்க்குப் புறங்கை நான்கா காது இரண்டாயவாறுபோல, அகத்திணை யேழற்குப் புறத்திணை யேழென்றலே பொருத்தமுடைத்தாயிற்று. எனவே, அகத்திணைக் குப் புறத்திணை அவ்வந் நிலத்து மக்கள் வகையாற் பிறந்த செய்கை வேற்றுமையாதலின் ஒன்றொன்றற்கு இன்றியமையாதவா றாயிற்று. கரந்தை அவ்வேழற்கும் பொதுவாகிய வழுவாதலின், வேறு திணையா காது. எண்வகை மணனும் எதிர்சென்று கூறுவதாகலானுங், காமஞ் சாலா விளமைப்பருவம் அதன்கண்ண தாகலானுங் கைக்கிளையை முற்கூறினார். என்ப வென்றது அகத்தியனாரை. இக் குறியீடுகளும் அகத்தியனாரிட்ட வென்றுணர்க. (க)

2. அவற்றுள்,

நடுவ ணைந்திணை நடுவண தொழியப்
படுதிரை வையம் பாத்திய பண்பே.

இது முற்கூறிய ஏழனுள் தமக்கென நிலம் பெறுவனவும் பெறா தனவுங் கூறுகின்றது.

இதன்பொருள்:—அவற்றுள்-முற்கூறிய ஏழு திணையுள்; நடு வண் ஐந்திணை-கைக்கிளை பெருந்திணைக்கு நடுவுநின்ற ஐந்தொழுக் கத்தினை; படு திரை வையம் பாத்திய பண்பே-ஒலிக்குந் திரை சூழ்ந்த உலகிற்கு ஆசிரியன் பகுத்துக் கொடுத்த இலக்கணத்தை; நடுவணது ஒழிய-நடுவணதாகிய பாலையை அவ்வுலகம் பெறாதே நிற்கும்படியாகச் செய்தார் என்றவாறு.

எனவே, யானும் அவ்வாறே நூல் செய்வ லென்றார்.

உலகத்தைப் படைக்கின்ற காலத்துக் காடும் மலையும் நாடுங் கடற்கரையுமாகப் படைத்து, இந்நால்வகை நிலத்திற்கு ஆசிரியன் தான் படைத்த ஐவகை ஒழுக்கத்திற் பாலை யொழிந்தனவற்றைப் பகுத்துக் கொடுத்தான். அப் பாலை ஏனையபோல ஒருபாற் படாது நால்வகை நிலத்திற்கும் உரியவாகப் புலனெறிவழக்கஞ்செய்து வரு தல்பற்றிப் பாலைக்கு நடுவணதென்னும் பெயர் ஆட்சியுங் குணனுங் காரணமாகப் பெற்ற பெயர். 'நடுவுநிலைத்திணையே நண்பகல் வேனில்' என ஆள்ப. புணர்தல், இருத்தல், இரங்கல், ஊடல் என்ப வற்றிற்கு இடையே பிரிவு நிகழ்தலானும், நால்வகை யுலகத்திற் கிடையிடையே,

> "முல்லையுங் குறிஞ்சியு முறைமையிற் றிரிந்து
> நல்லியல் பழிந்து நடுங்குதுய ருறுத்துப்
> பாலை யென்பதோர் படிவங் கொள்ளும்" (சிலப்-காடு-64-66.)

என முதற்பொருள்பற்றிப் பாலை நிகழ்தலானும், நடுவணதாகிய நண்பகற்காலந் தனக்குக் காலமாகலானும், புணர்தற்கும் இருத்தற் கும் இடையே பிரிவு வைத்தலானும், உலகியற் பொருளான அறம் பொரு ளின்பங்களுள் நடுவணதாய பொருட்குத் தான் காரணமா கலானும், நடுவணதெனக் குணங் காரணமாயிற்று.

பாயிரத்துள் எல்லை கூறியதன்றி ஈண்டும் எல்லை கூறினார், புற நாட்டிருந்து தமிழ்ச்செய்யுள் செய்வார்க்கும் இதுவே இலக்கணமா மென்றற்கு.

இவ்விலக்கணம் மக்கள் நுதலிய அகனைந்திணைக்கே யாதலின் இன்பமே நிகழுந் தேவர்க்காகா.

'காமப் பகுதி கடவுளும் வரையார்' (தொல்-பொருள 83.)

என்பது புறம்.

நடுவணாற்றிணை யென்னாது ஐந்திணை யென்றார், பாலையும் அவற்றோ டொப்பச் சேறற்கு. இத்திணையை மூன்றாக மேற் பகுப்பர். (உ)

3. முதல்கரு வுரிப்பொரு ளென்ற மூன்றே
நுவலுங் காலை முறைசிறந் தனவே
பாடலுட் பயின்றவை நாடுங் காலை.

இது நடுவணைந்திணையைப் பகுக்கின்றது.

இதன் பொருள்:— பாடலுள் பயின்றவை நாடும் காலை-புலனெறி வழக்கிடைப் பயின்ற பொருட்களை ஆராயுங் காலத்து; முதல் கரு உரிப்பொருள் என்ற மூன்றே-முதலுங் கருவும் உரிப்பொருளும் என்ற மூன்றேயாம்; நுவலுங் காலை முறை சிறந்தனவே-அவை தாம் செய்யுள் செய்யுங்கால் ஒன்று ஒன்றனிற் சிறந்து வருத லுடைய என்றவாறு.

இங்ஙனம் பாடலுட் பயின்ற பொருண்முறை மூன்றெனவே, இம் மூன்றும் புறத்திணைக்கும் உரியவென்பது பெறுதும். அது புறத்திணைச் சூத்திரங்களுள், 'வெட்சி தானே குறிஞ்சியது புறனே' என்பன முதலியவற்றாற் கூறுப.

முதலிற் கருவும், கருவில் உரிப்பொருளுஞ் சிறந்துவரும். இம்மூன்றும் பாடலுட் பயின்று வருமெனவே வழக்கினுள் வேறு வேறு வருவதன்றி ஒருங்கு நிகழாவென்பதூஉம், நாடுங்காலை யெனவே புலனெறிவழக்கிற் பயின்றவாற்றான் இம்மூன்றனையும் வரை யறுத்துக் கூறுவதன்றி வழக்கு நோக்கி இலக்கணங் கூறப்படா தென்பதூஉம் பெறுதும்; 'நல்லுலகத்து, வழக்குஞ் செய்யுளு மாயிரு முதலின்' என்று புகுந்தமையிற் பொருளும் அவ்விரண் டினுனும் ஆராய்தல் வேண்டுதலின்.

இஃது இல்லதெனப்படாது, உலகியலேயாம். உலகியலின் றேல், ஆகாயப்பூ நாறிற்றென்றுழி அது சூடக் கருதுவாருமின்றி

மயங்கக் கூறினானென்று உலகம் இழித்திடப்படுதலின் இதுவும் இழித்திடப்படும். இச் செய்யுள்வழக்கினை நாடகவழக்கென மேற் கூறினர், எவ்விடத்தும் எக்காலத்தும் ஒப்ப நிகழும் உலகியல் போலாது, உள்ளோன் தலைவனாக இல்லது புணர்த்தன் முதலாகப் புனைந்துரைவகையாற் கூறும் நாடக இலக்கணம்போல யாதானு மொரோவழி ஒரு சாரார்மாட்டு உலகியலான் நிகழும் ஒழுக்கத்தினை எல்லார்க்கும் பொதுவாக்கி இடமுங் காலமும் நியமித்துச் செய்யுட் செய்த ஒப்புமை நோக்கி. மற்று இல்லோன் தலைவனாக இல்லது புணர்க்கும் நாடகவழக்குப்போல் ஈண்டுக் கொள்ளாமை, 'நாடக வழக்கு' என்னுஞ் சூத்திரத்துட் கூறுதும்.

"கணங்கொ ளருவிக் கான்கெழு நாடன்
குறும்பொறை நாட னல்வய லூரன்
தண்கடற் சேர்ப்பன் பிரிந்தெனப் பண்டையிற்
கடும்பகல் வருதி கையறு மாலை
கொடுங்கழி நெய்தலுங் கூம்புங்
காலை வரினுங் களைஞரோ விலரே" (ஐங்குறுநூறு 183.)

என இவ் ஐங்குறுநூற்றுள் இடம் நியமித்துக் கூறியது செய்யுள் வழக்கு.

இனி, அவை முறையே சிறந்து வருமாறு:—

"முல்லை வைந்நுனை தோன்ற வில்லமொடு
பைங்காற் கொன்றை மென்பிணி யவிழ
இரும்புதிரித் தன்ன மாயிரு மருப்பிற்
பரலவ லடைய விரலை தெறிப்ப
மலர்ந்த ஞாலம் புலம்புபுறங் கொடுப்பக்
கருவி வானங் கதழுறை சிதறிக்
கார்செய் தன்றே கவின்பெறு கானங்
குரங்குளைப் பொலிந்த கொய்சுவற் புரவி
நரம்பார்ப் பன்ன வாங்குவள் பரியப்
பூத்த பொங்கர்த் துணையொடு வதியுந்
தாதுண் பறவை பேதுற லஞ்சி
மணிநா வார்த்த மாண்வினைத் தேரி
னுதுக்காண் டோன்றுங் குறும்பொறை நாடன்
கறங்கிசை விழவி னுறந்தைக் குணாது

நெடும்பெருங் குன்றத் தமன்ற காந்தட்
போதவி ழலரி நாறு
மாய்தொடி யரிவைநின் மாணலம் படர்ந்தே" (அகம்-5.)

குறித்த காலம் வந்தது, அவரும் வந்தாரென ஆற்றுவித்தது. இக்களிற்றியானை நிரையுண், முல்லைக்கு முதலுங் கருவும் வந்து உரிப்பொருளாற் சிறப்பெய்தி முடிந்தது.

"கிளைபா ராட்டுங் கடுநடை வயக்களிறு
முளைதரு பூட்டி வேண்டுகுள கருத்தி
வாணிற வுருவி னொளிறுபு மின்னிப்
பருவுறைப் பஃறுளி சிதறி வானவின்று
பெருவரை நளிர்சிமை யதிர வட்டித்துப்
புயலே றுரைஇய வியலிரு ணடுநாள்
விறலிழைப் பொலிந்த காண்பின் சாயற்
றடைஇத் திரண்டநின் றோள்சேர் பல்லதைப்
படாஅ வாகுமெங் கண்ணென நீயு
மிருண்மயங் கியாமத் தியவுக்கெட விலங்கி
வரிவயங் கிரும்புலி வழங்குநர்ப் பார்க்கும்
பெருமலை விடரகம் வரவரி தென்னாய்
வரவெளி தாக வெண்ணுதி யதனா
னுண்ணிதிற் கூட்டிய பன்மா ணாரந்
தண்ணிது கமழு நின்மார் பொருநா
ளடைய முயங்கே மாயின் யாமும்
விறலிழ நெகிழச் சாய்து மதுவே
யன்னை யறியினு மறிக வலர்வா
யம்பன் மூதூர் கேட்பினுங் கேட்க
வண்டிறை கொண்ட வெரிமரு டோன்றியொ
டொண்பூ வேங்கை கமழுந்
தண்பெருஞ் சாரற் பகல்வந் தீமே." (அகம்-218.)

இஃது இடத்துய்த்துப் பகற்குறி நேர்ந்த வாய்பாட்டான் வரைவுகடாயது.

இம் மணிமிடைபவளத்துட், குறிஞ்சிக்கு முதலுங் கருவும் வந்து உரிப்பொருளாற் சிறப்பெய்தி முடிந்தது.

"வண்டுபடத் ததைந்த கண்ணி யொண்கழ
லுருவக் குதிரை மழவ ரோட்டிய
முருக னற்போர் நெடுவே ளாவி

யறுகோட் டியானைப் *பொதினி யாங்கட்
சிறுகா ரோடன் பயிரொடு சேர்த்திய
கற்போற் பிரியல மென்ற சொற்று
மறந்தனர் கொல்லோ தோழி சிறந்த
வேய்மருள் பணைத்தோண் ணெகிழச் சேய்நாட்டுப்
பொலங்கல வெறுக்கை தருமார் நிலம்பக
வழல்போல் வெங்கதிர் பைதறத் தெறுதலி
னிழறேய்ந் துலறிய மரத்த வரைகாய்
பறுநீர்ப் பைஞ்சுனை யாமறப் புலர்தலி
னுகுநெற் பொரியும் வெம்மைய யாவரும்
வழங்குந ரின்மையின் வௌவுநர் மடியச்
சுரம் புல்லென்ற வாற்ற வலங்குசினை
நாரின் முருங்கை நவிரல் வான்பூச்
சூரலங் கடுவளி யெடுப்ப வாருற்
றுடைதிரைப் பிதிர்விற் பொங்கிமுன்
கடல்போ றோன்றல காடிறந் தோரே." (அகம்-1.)

இது பிரிவிடையாற்றாது தோழிக்குக் கூறியது.

இக் களிற்றியானை நிரையுட், பாலைக்கு முதலுங் கருவும் வந்து உரிப்பொருளாற் சிறப்பெய்தி முடிந்தது.

"சேற்றுநிலை † முனைஇய செங்கட் காரா
ணூர்மடி கங்குலி னோன்றளை பரிந்து
கூர்முள் வேலி கோட்டினி னீக்கி
நீர்முதிர் பழனத்து மீனுட னிரிய
வந்தூம்பு வள்ளை மயக்கித் தாமரை
வண்டூது பனிமல ராரு மூர
யாரை யோநிற் புலக்கேம் வாருற்
றுறையிறந் தொளிருந் தாழிருங் கூந்தற்
பிறளு மொருத்தியை யெம்மனைத் தந்து
வதுவை யயர்ந்தனை யென்ப வஃதியாங்
கூறேம் வாழிய ரெந்தை செறுநர்
களிறுடை யிருஞ்சமந் ததைய நூறு
மொளிறுவாட் டானைக் சொற்கைச் செழியன்
பிண்ட நெல்லி னள்ளூ ரன்னவெம்
மொண்டொடி நெகிழினு நெகிழ்க
சென்றீ பெருமநிற் றகைக்குநர் யாரோ." (அகம்-46.)

இது வாயின்மறுத்தது.

இக் களிற்றியானை நிரையுண், மருதத்திற்கு முதலுங் கருவும் வந்து உரிப்பொருளாற் சிறப்பெய்தி முடிந்தது. 'வண்டூது பனிமல' ரெனவே வைகறையும் வந்தது.

---

* 'போதினி' என்பது ஒரு மலை. † 'முனைஇய' என்றும் பாடம்.

“ கானன் மாலைக் கழிப்பூக் கூம்ப
நீனிறப் பெருங்கடல் பாடெழுந் தொலிப்ப
மீனார் குருகின் மென்பறைத் தொழுதி
குவையிரும் புன்னைக் குடம்பை சேர
வசைவண் டார்க்கு மல்குறு காலைத்
தாழை தளரத் தூக்கி மாலை
யழிதக வந்த கொண்டலொடு கழிபடர்க்
காமர் நெஞ்சங் கையறு பினையத்
துயரஞ் செய்துநம் மருளா ராயினு
மறாஅ லியரோ வவருடைக் கேண்மை
யளியின் மையி னவணுறைவு முனைஇ
வாரற்க தில்ல தோழி கழனி
வெண்ணெல் லரிஞர் பின்றைத் ததும்புந்
தண்ணுமை வெரீஇய தடந்தா ளாரை
செறிமடை வயிரிற் பிளிற்றிப் பெண்ணை
யகமடற் சேக்குந் துறைவ
னின்றுயின் மார்பிற் சென்றவென் னெஞ்சே.” (அகம்-40.)

இது பொருட் பிரிவிடைத் தோழிக்கு உரைத்தது.

இக் களிற்றியானை நிரையுள், நெய்தற்கு முதலுங் கருவும் வந்து உரிப்பொருளாற் சிறப்பெய்தி முடிந்தது.

இச்சிறப்பானே முதலின்றிக் கருவும் உரிப்பொருளும் பெறுவனவும், முதலுங் கருவுமின்றி உரிப்பொருளே பெறுவனவுங் கொள்க.

“ திருநகர் விளங்கு மாசில் கற்பி
னரிமதர் மழைக்கண் மாஅ யோளொடு
வின்னுடைக் கேண்மை யெவனோ முல்லை
யிரும்பல் கூந்த னாற்றமு
முருந்தேர் வெண்ப லொளியுநீ பெறவே.”

இது பொருள்வயிற் பிரிந்தோன் சுரத்து நினைந்து உரைத்தது. இது முதற்பொருளின்றி வந்த முல்லை.

“கரந்தை விரைஇய தண்ணறுங் கண்ணி
யிளைய ரேவ வியங்குபரி கடைஇப்
பகைமுனை வலிக்குந் தேரொடு
வினைமுடித் தனர்நங் காத லோரே.”

இது வந்தாரென் றுற்றுவித்தது.

இது முதலுங் கருவுமின்றி வந்த முல்லை.

"நறைபரந்த சாந்த மறவெறிந்து நாளா
லுறையெதிர்ந்து வித்தியவூ ழேனற்-பிறையெதிர்ந்த
தாமரை போன்முகத்துத் தாழ்குழலீர் காணீரோ
வேமரை போந்தன வீண்டு." (திணை, 150-1.)

இது மதியுடம்படுத்தது.

இது முதற்பொருளின்றி வந்த குறிஞ்சி.

"முதுக்குறைந் தனளே முதுக்குறைந் தனளே
மலைய னொள்வேற் கண்ணி
முலையும் வாரா முதுக்குறைந் தனளே."

இஃது இளையள் விளைவிலளென்றது. முதலுங் கருவுமின்றி வந்த குறிஞ்சி.

"நாளு நாளு மாள்வினை யழுங்க
வில்லிருந்து மகிழ்வோர்க் கில்லையாற் புகழென
வொண்பொருட் ககல்வர்நங் காதலர்
கண்பனி துடையினித் தோழி நீயே."

இது வற்புறுத்தாற்றியது.

இஃது உரிப்பொருளொன்றுமே வந்த பாலை.

"பூங்கொடி மருங்கி னெங்கை கேண்மை
முன்னும் பின்னு மாகி
யின்னும் பாண னெம்வயி னானே."

இது வாயின் மறுத்தது.

இஃது உரிப்பொருளொன்றுமே வந்த மருதம்.

"அங்கண் மதிய மரவின்வாய்ப் பட்டெனப்
பூசல் வாயாப் புலம்புமனைக் கலங்கி
யேதின் மாக்களு நோவர் தோழி
யொன்று நோவா ரில்லைத்
தெண்கடற் சேர்ப்ப னுண்டவென் னலக்கே."

இது கழிபடர்.

இது பேரானும் உரிப்பொருளானும் நெய்தலாயிற்று.

இங்ஙனங் கூறவே உரிப்பொருளின்றேற் பொருட் பய

னின்றென்பது பெற்றாம். இதனானே முதல் கரு உரிப் பொருள் கொண்டே வருவது திணையாயிற்று. இவை பாடலுட் பயின்ற வழக்கே இலக்கணமாதலின் இயற்கையாம். அல்லாத சிறுபான்மை வழக்கினைச் செயற்கையென மேற்பகுப்பர். (௩)

4. முதலெனப் படுவது நிலம்பொழு திரண்டி
னியல்பென மொழிப வியல்புணர்ந் தோரே.

இது நிறுத்தமுறையானே முதல் உணர்த்துவான் அதன் பகுதியும் அவற்றுட் சிறப்புடையனவும் இல்லனவுங் கூறுகின்றது.

இதன்பொருள்:—முதல் எனப்படுவது-முதலெனச் சிறப்பித்துக் கூறப்படுவது; நிலம் பொழுது இரண்டின் இயல்பு என மொழிப நிலனும் பொழுதும் என்னும் இரண்டினது இயற்கை நிலனும் இயற்கைப் பொழுது மென்று கூறுப; இயல்பு உணர்ந்தோரே-இடமுங் காலமும் இயல்பாக உணர்ந்த ஆசிரியர் என்றவாறு.

ஐந்திணைக்கு வகுத்த பொழுதெல்லாம் இயற்கையாம்; செயற்கை நிலனும் பொழுதும் முன்னர் அறியப்படும். இயற்கையெனவே செயற்கைநிலனுஞ் செயற்கைப்பொழுதும் உளவாயிற்று. மேற் 'பாத்திய' நான்கு நிலனும் இயற்கைநிலனும். முதல் இயற்கைய வென்றதனாற் கருப்பொருளும் உரிப்பொருளும் இயற்கையுஞ் செயற்கையுமாகிய சிறப்புஞ் சிறப்பின்மையும் உடையவாய்ச் சிறுவரவினவென மயக்கவகையாற் கூறுமாறு மேலே கொள்க. இனி நிலத்தொடு காலத்தினையும் முதலென்றலிற் காலம்பெற்று நிலம்பெறாத பாலைக்கும் அக்காலமே முதலாக அக்காலத்து நிகழுங் கருப்பொருளுங் கொள்க. அது முன்னர்க் காட்டிய உதாரணத்துட் காண்க. (௪)

5. மாயோன் மேய காடுறை யுலகமுஞ்
சேயோன் மேய மைவரை யுலகமும்
வேந்தன் மேய தீம்புன லுலகமும்
வருணன் மேய பெருமண லுலகமும்
முல்லை குறிஞ்சி மருத நெய்தலெனச்
சொல்லிய முறையாற் சொல்லவும் படுமே.

இது 'நடுவணது' ஒழிந்த நான்கானும் அவ் 'வைய'த்தைப் பகுக்கின்றது.

இதன்பொருள்:—மாயோன் மேய காடு உறை உலகமும், சேயோன் மேய மை வரை உலகமும், வேந்தன் மேய தீம் புனல் உலகமும், வருணன் மேய பெரு மணல் உலகமும்-கடல் வண்ணன் காதலித்த காடுறையுலகமுஞ், செங்கேழ் முருகன் காதலித்த வான் தங்கிய வரைசூழுலகமும், இந்திரன் காதலித்த தண்புன னாடுங், கருங்கடற் கடவுள் காதலித்த நெடுங்கோட் டெக்கர் நிலனும்; முல்லை குறிஞ்சி மருதம் நெய்தல் என சொல்லிய முறையால் சொல்லவும் படுமே-முல்லை குறிஞ்சி மருதம் நெய்தலென ஒழுக்கங் கூறிய முறையானே சொல்லவும்படும் என்றவாறு.

இந்நான்கு பெயரும் எண்ணும்மையோடு நின்று எழுவாயாகிச் சொல்லவும்படும் என்னுந் தொழிற்பயனிலை கொண்டன. என்றது இவ்வொழுக்கம் நான்கானும் அந்நான்கு நிலத்தையும் நிரனிறை வகையாற் பெயர் கூறப்படுமென்றவாறு. எனவே, ஒழுக்கம் நிகழ் தற்கு நிலம் இடமாயிற்று.

உம்மை எதிர்மறையாகலின், இம்முறையன்றிச் சொல்லவும் படுமென்பது பொருளாயிற்று. அது தொகைகளினுங் கீழ்க்கணக்கு களினும் இம்முறை மயங்கிவரக் கோத்தவாறு காண்க.

முல்லை நிலத்துக் கோவலர், பல்லா பயன் தருதற்கு மாயோன் ஆகுதி பயக்கும் ஆபல காக்கவெனக் குரவை தழீஇ மடைபல கொடுத்தலின் ஆண்டு அவன் வெளிப்படுமென்றார்.

உதாரணம்:—"அரைசுபடக் கடந்தட்டு" என்னு முல்லைக்கலியுட்,

> "பாடிமிழ் பரப்பகத் தரவணை யசைஇய
> வாடுகொ ணேமியாற் பரவுதும்" (கலி-105.)

எனவரும்.

> "படையிடுவான் மற்கண்டீர் காமன் மடையடும்
> பாலொடு கோட்டம் புகின்." (கலி-109.)

என அவன் மகனாகிய காமனும் அந்நிலத்திற்குத் தெய்வமாதல் 'அவ்வகை பிறவுங் கருவென மொழிப' என்புழி வகை யென்றதனாற் கொள்க.

குறிஞ்சி நிலத்திற்குக் குறவர் முதலியோர் குழீஇ வெறியயர் தற்கு வேண்டும் பொருள் கொண்டு வெறியயர்பவாகலின், ஆண்டு முருகன் வெளிப்படுமென்றார்.

அது, "அணங்குடை நெடுவரை" என்னும் அகபாட்டினுட்,

"படியோர்த் தேய்த்த பல்புகழ்த் தடக்கை
நெடுவேட் பேணத் தணிகு வளிவள்." (அகம்-22.)

எனவரும். *"சூரர மகளிரொ டுற்ற சூளே" என்புழிச் சூரர மகளிர் அதன் வகை.

இனி ஊடலுங் கூடலுமாகிய காமச்சிறப்பு நிகழ்தற்கு மருத நிலத்திற்குத் தெய்வமாக "ஆடலும் பாடலு மூடலு முணர்தலும்." உள்ளிட்ட இன்பவிளையாட்டு இனிதினுகரும் இமையோர்க்கும் இன் குரலெழிலிக்கும் இறைவனாகிய இந்திரனை ஆண்டையோர் விழவு செய்து அழைத்தலின் அவன் வெளிப்படுமென்றார்.

அது,

"வையைப் புதுப்புன லாடத் தவிர்ந்தமை
தெய்வத்திற் றேற்றித் தெளிக்கு." (கலி-98.)

என இந்திரனைத் தெய்வமென்றதனானும், இந்திரன் விழவூ ரெடுத்த காதையானும் உணர்க.

இனி நெய்தனிலத்தில் நுளையர்க்கு வலை வளந் தப்பின் அம்மக ளிர் கிளையுடன் குழீஇச் சுறவுக் கோடு நட்டுப் பரவுக்கடன் கொடுத்தலின், ஆண்டு வருணன் வெளிப்படு மென்றார்.

அவை,

"சினைச்சுறவின் கோடுநட்டு
மனைச்சேர்த்திய வல்லணங்கினான்" (பத்து-பட்டின-86,87.)

எனவும்,

"கொடுஞ்சுழிப் புகாஅர்த் தெய்வ நோக்கி" (அகம்-109.)

எனவும்,

"அணங்குடைப் பனித்துறை கைதொழு தேத்தி
யாயு மாயமொ டயரும்." (அகம்-240.)

எனவும் வரும்.

---

* குறுந்தொகை-53.

இனிப் பாலைக்குச்,

"சினைவாடச் சிறக்குநின் சினந்தணிந் தீகெனக்
கனைகதிர்க் கனலியைக் காமுற லியைவதோ." (கலி-16.)

எனவும்,

"வளிதரு செல்வனை வாழ்த்தவு மியைவதோ" (கலி-16.)

எனவும் ஞாயிற்றைத் தெய்வமாக்கி அவனிற் றோன்றிய மழையினையுங் காற்றினையும் அத்தெய்வப் பகுதியாக்கிக் கூறுபவா லெனின், எல்லாத்தெய்வத்திற்கும் அந்தணர் அவிகொடுக்குங் கால் அங்கி ஆதித்தன்கட் கொடுக்குமென்பது வேதமுடிபாகலின், ஆதித்தன் எல்லா நிலத்திற்கும் பொதுவென மறுக்க. இவ்வாசிரியர் கருப்பொருளாகிய தெய்வத்தினை முதற் பொருளோடுகூட்டிக் கூறி யது தெய்வவழி பாட்டு மரபிதுவே, ஒழிந்தது மரபன்றென்றற்கு. எனவே அவ்வந்நிலத்தின் தெய்வங்களே பாலைக்குந் தெய்வமாயிற்று.

உறையுலகென்றார், ஆவும் எருமையும் ஆடும் இன்புறுமாற்றால் நிலைபெறும் அக்காட்டின் கடவுளென்றற்கு. மைவரை எனவே மழைவளந் தருவிக்கும் முருகவேளென்றார். இந்திரன் யாற்றுவள னும் மழைவளனுந் தருமென்றற்குத் தீம்புனலென்றார். திரை பொருது கரை கரையாமல் எக்கர்செய்தல் கடவுட்கருத்தென்றற் குப் பெருமணலென்றார்.

இனி, முல்லை குறிஞ்சி மருதம் நெய்தல் என்ற முறையென்னை? யெனின், இவ்வொழுக்கமெல்லாம் இல்லறம்பற்றிய ஒழுக்கமாதலின், கற்பொடுபொருந்திக் கணவன் சொற்பிழையாது இல்லிருந்து நல் லறஞ்செய்தல் மகளிரது இயற்கை முல்லையாதலின் அது முற்கூறப் பட்டது. எனவே, முல்லையென்ற சொற்கும் பொருள் இருத்தலா யிற்று, *"முல்லை சான்ற முல்லையம் புறவின்" என்பவாகலின். புணர் தலின்றி இல்லறம் நிகழாமையிற் புணர்தற் பொருட்டாகிய குறிஞ் சியை அதன்பின் வைத்தார். இதற்குதாரணம் இறந்தது. †"கருங் காற் குறிஞ்சி சான்றவெற் பணிந்து" என்பது கரு. புணர்ச்சிப் பின் ஊடல் நிகழ்தலின் அதன்பின் மருதத்தை வைத்தார். ‡"மருதஞ் சான்ற மருதத் தண்பணை" என்புழி மருதமென்றது ஊடியுங் கூடி யும் போகம் நுகர்தலை. பரத்தையிற் பிரிவுபோலப் பிரிவொப்புமை

* பத்து-சிறுபாண்-169. † பத்து-சிறுபாண்-186. ‡ பத்து-மதுரை-300.

நோக்கி நெய்தலை ஈற்றின்கண் வைத்தார். நெய்தற் பறையாவது இரங்கற் பறையாதலின், நெய்தல் இரக்கமாம்.

"ஐதக லல்குன் மகளிர்
நெய்தல் கொண்மார் நெடுங்கடை யானே."

என வரும்.

இனி இவ்வாறன்றி முல்லை முதலிய பூவாற் பெயர்பெற்றன இவ்வொழுக்கங்களெனின், அவ்வந்நிலங்கட்கு ஏனைப்பூக்களும் உரியவாகலின் அவற்றாற் பெயர்கூறலும் உரியவெனக் கடாயினாற்கு விடையின்மை உணர்க.

இதனானே நடுவு நிலைத்திணையொழிந்த நான்கற்கும் பெயரும் முறையுங் கூறினான். இந்நான்கும் உரிப்பொருளாதல் *'புணர்தல் பிரிதல்' என்புழிக் கூறுதும். கருப்பொருளாகிய தெய்வத்தை முதற்பொருளோடு கூறியது, அவை †'வந்த நிலத்தின் பயத்த' மயங்குமாறுபோல மயங்காது இது வென்றற்குங் கருப்பொருளுடைத் தெனப்பட்ட பாலைக்குத் தெய்வத்தை விலக்குதற்குமென் றுணர்க.

உதாரணம்:—

"வன்புலக்காட்டு நாட்டதுவே" (நற்றிணை-59.)

எனவும்,

"இறும்பு பட்டிருளிய வீட்டருஞ்
சிலம்பிற் கன்மிசைச் சிறுநெறி" (அகம்-127.)

எனவும்,

" அவ்வய னண்ணிய வளங்கெ ழூரன்"

எனவும்,

"கானலுங் கழறாது * * * மொழியாது" (அகம்-170.)

எனவும் நால்வகை யொழுக்கத்திற்கு நால்வகை நிலனும் உரியவாயின வாறு காண்க. (ரு)

6. காரு மாலையு முல்லை குறிஞ்சி
கூதிர் யாம மென்மனார் புலவர்.

இது முதலிரண்டானுள் நிலங்கூறிக் காலங்கூறுவான் முல்லைக்குங் குறிஞ்சிக்கும் பெரும்பொழுதுஞ் சிறுபொழுதுங் கூறுதனுதலிற்று.

---

* தொல்-பொருள்-30. † தொல்-பொருள்-19.

இதன்பொருள் :— காரும் மாலையும் முல்லை—பெரும்பொழுதினுட் கார்காலமுஞ் சிறுபொழுதினுள் அக்காலத்து மாலையும் முல்லை யெனப்படும் ; குறிஞ்சி கூதிர் யாமம் என்மனார் புலவர்—பெரும்பொழுதினுட் கூதிர்க்காலமுஞ் சிறுபொழுதினுள் அதனிடையாமமுங் குறிஞ்சி யெனப்படும் என்றவாறு.

முதல் கரு உரிப்பொருளென்னும் மூன்றுபாலுங் கொண்டு ஓர் திணையாமென்று கூறினாரேனும் ஒரு பாலினையுந் திணையென்று அப்பெயரானே கூறினார் ; வந்தான் என்பது உயர்திணை என்றாற் போல. இது மேலனவற்றிற்கும் ஒக்கும். இக்காலங்கட்கு விதந்து ஓர் பெயர் கூறாது வாளா கூறினார், அப்பெயர் உலகவழக்கமாய் அப்பொருள் உணரநிற்றலின். காலவுரிமை எய்திய ஞாயிற்றுக்கு உரிய சிங்கவோரை முதலாகத் தண்மதிக்கு உரிய கற்கடகவோரை யீறாக வந்து முடியுந்துணை ஓர் யாண்டாமாதலின் அதனை இம்முறையானே அறுவகைப்படுத்து இரண்டு திங்கள் ஒரு கால மாக்கினார். இனி ஒரு நாளினைப் படுசுடரமையந் தொடங்கி மாலையெனவும், அதன்பின் இடையாம மெனவும், அதன்பின் விடிய லெனவும், அதன்பின் காலை யெனவும், அதன்பின் நண்பக லெனவும், அதன்பின் எற்பாடெனவும் ஆறாகப் பகுத்தார். அவை ஓரோவொன்று பத்துநாழிகையாக இம்முறையே சூத்திரங்களுட் சிறுபொழுது வைப்பர். பின்பனியும் நண்பகலும் பிற்கூறிய காரணம் அச்சூத்திரத்துக் கூறுதும்.

முல்லைக்குக் காரும் மாலையும் உரியவாதற்குக் காரணமென்னை ? யெனின், பிரிந்து மீளுந் தலைவன்றிறமெல்லாம் பிரிந்திருந்த கிழத்தி கூறுதலே முல்லைப் பொருளாயும், பிரிந்துபோகின்றான் திறங்கூறு வனவெல்லாம் பாலையாகவும் வருதலின், அம்முல்லைப் பொருளாகிய மீட்சிக்குந் தலைவி இருத்தற்கும் உபகாரப்படுவது கார்காலமாம்; என்னை ? வினைவயிற் பிரிந்து மீள்வோன், விரைபரித் தேரூர்ந்து பாசறையினின்று மாலைக் காலத்து ஊர்வயின் வரூஉங் காலம் ஆவணியும் புரட்டாதியும் ஆதலின், அவை வெப்பமுந் தட்பமும் மிகாது இடைநிகர்த்தவாகி ஏவல் செய்துவரும் இளையோர்க்கு நீரும் நிழலும் பயத்தலானும், ஆர்பதம் மிக்கு நீரும் நிழலும் பெறுதலிற் களிசிறந்து மாவும் புள்ளுந் துணையோ டின்புற்று விளையாடுவன கண்டு தலைவற்குந் தலைவிக்குங் காமக்குறிப்பு மிகுதலானுமென்பது. புல்லை மேய்ந்து கொல்லேற்றோடே புனிற்றாக் கன்றை நினைந்து மன்றிற் புகுதரவுந்

தீங்குழ லிசைப்பவும் பந்தர்முல்லை வந்து மணங் கஞற்றவும் வருகின்ற தலைவற்கும் இருந்த தலைவிக்குங் காமக்குறிப்புச் சிறத்தலின் அக்காலத்து மாலைப்பொழுதும் உரித்தாயிற்று.

இனிக் குறிஞ்சியாவது புணர்தற்பொருட்டு. அஃது இயற்கைப் புணர்ச்சி முதலியனவாம். இயற்கைப் புணர்ச்சி நிகழ்ந்தபின் களவு நீட்டிப்பக் கருதுந் தலைவற்குக் களவினைச் சிறப்பிக்குங்கால், தலைவி அரியளாகவேண்டுமாகவே அவ்வருமையை ஆக்குவது ஐப்பசியுங் கார்த்திகையுமாகிய கூதிரும் அதன் இடையாமமுமென்பது. என்னை? இருள் தூங்கித் துளி மிகுதலிற் சேறல் அரிதாதலானும், பாஞட் கங்குலிற் பரந்துடன் வழங்காது மாவும் புள்ளுந் துணையுடன் இன்புற்று வதிதலிற் காமக் குறிப்புக் கழியவே பெருகுதலானுங், காவன்மிகுதி நோக்காது வருந்தலைவனைக் குறிக்கண்ணெதிர்ப்பட்டுப் புணருங்கால் இன்பம் பெருகுதலின், இந்நிலத்திற்குக் கூதிர்க்காலஞ் சிறந்ததெனப்படும்.

உதாரணம்:—

" விருந்தின் மன்ன ரருங்கலந் தெறுப்ப
வேந்தனும் வெம்பகை தணிந்தனன் றீம்பெயற்
காரு மார்கலி தலையின்று தேரு
மோவத் தன்ன கோபச் செந்நிலம்
வள்வா யாழி யுள்ளுறு புருளக்
கடவிக் காண்குவம் பாக மதவுநடைத்
தாம்பசை குழவி வீங்குசுரை மடியக்
கனையலங் குரல காற்பரி பயிற்றிப்
படுமணி மிடற்ற பயனிரை யாயங்
கொடுமடி யுடையர் கோற்கைக் கோவலர்
கொன்றையங் குழலர் பின்றைத் தூங்க
மனைமனைப் படரு நனைநகு மாலைத்
* தனக்கென வாழாப் பிறர்க்குரி யாளன்
பண்ணன் சிறுகுடிப் படப்பை நுண்ணிலைப்
புன்கா னெல்லிப் பைங்காய் தின்றவர்
நீர்குடி சுவையிற் றீவிய மிழற்றி
முகிழ்நிலாத் திகழ்தரு மூவாத் திங்கள்
பொன்னுடைத் தாலி யென்மக னேற்றி

* இவ்வடியே மணிமேகலை 5-ஆவது காதையில் 73-ஆவது அடியாக அமைந்துள்ளது.

வருகுவை யாயிற் றருகுவென் பாலென
விலங்கமர்க் கண்ணள் விரல்விளி பயிற்றித்
திதலை யல்குலெங் காதலி
புதல்வற் பொய்க்கும் பூங்கொடி நிலையே." (அகம்-54.)

இது பாகற்குரைத்தது.

இது முல்லைக்கட் காரும் மாலையும் வந்தது. அகம்.

"மன்றுபா டவிந்து மனைமடிந் தன்றே
கொன்றோ ரன்ன கொடுமையோ டின்றே
யாமங் கொள்வரிற் கனைஇக் காமங்
கடலினு முரைஇக் கரைபொழி யும்மே
யெவன்கொல் வாழி தோழி மயங்கி
யின்ன மாகவு நன்னர் நெஞ்ச
மென்னொடு நின்னொடுஞ் சூழாது கைம்மிக்
கிறும்புபட் டிருளிய வீட்டருஞ் சிலம்பிற்
குறுஞ்சுனைக் குவளை வண்டுபடச் சூடிக்
கானக நாடன் வரூஉம் யானைக்
கயிற்றுப்புறத் தன்ன கன்மிசைச் சிறுநெறி
மாரி வானந் தலைஇ நீர்வார்
பீட்டருங் கண்ண படுகுழி யியவி
னிருளிடை மிதிப்புழி நோக்கி
யவர், தளரடித் தாங்கிய சென்ற தின்றே." (அகம்-128.)

இரவுக்குறிக்கட் சிறைப்புறமாகத் தோழிக்கு உரைப்பாளாக உரைத்தது.

இது குறிஞ்சிக்குக் கூதிரும் யாமமும் வந்தது.

நிலனும் பொழுதும் முதலென்றமையிற் கார் முதலாதல் வேண்டும்; வேண்டவே, அதற்கிடையின்றிக் கூறிய மாலையும் அதன் சினையாமாதலிற், கார்காலத்து மாலையென்பது பெற்றும். இது கூதிர் யாமம் என்பதற்கும் ஒக்கும்.

7. பனியெதிர் பருவமு முரித்தென மொழிப.

இஃது எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி; முற்கூறிய குறிஞ்சிக்கு முன்பனியும் உரித்தென்றலின்.

இதன்பொருள்:—பனி எதிர் பருவமும் உரித்து என மொழிப—பனி முற்பட்ட பருவமுங் குறிஞ்சி யொன்றற்கு உரித்தென்று கூறுவார் ஆசிரியர் என்றவாறு.

எதிர்தலென்பது முன்னுதல்; எனவே, முன்பனியாயிற்று; அது ஞாயிறுபட்ட அந்திக்கண் வருதலின்.

உரித்தென்றதனாற் கூதிர்பெற்ற யாமமும் முன்பனி பெற்று வரும் எனக்கொள்க.

உதாரணம்:—

" * * * *
பனிபட நின்ற பானாட் கங்குற்
றமியோர் மதுகை தூக்காய் தண்ணென
முனிய வலைத்தி முரணில் காலை
* * * * " (அகம்-124.)

என முன்பனியாமங் குறிஞ்சிக் கண்வந்தது.

8. வைகுறு விடியன் மருத மெற்பாடு நெய்த லாதன் மெய்பெறத் தோன்றும்.

இனிச் சிறுபொழுதே பெறுவன கூறுகின்றது.

இதன்பொருள் :—வைகுறு விடியல் மருதம்—வைகறையும் விடியற்காலமும் மருதமாதலும்; எற்பாடு நெய்தல் ஆதல் மெய்பெறத் தோன்றும்—எற்படுகாலம் நெய்தலாதலும் பொருள்பெறத் தோன்றும் என்றவாறு.

வைகுறுதலும் விடியலும் என்னும் உம்மை தொக்குநின்றது.

செவியறிவுறுத்தலைச் செவியறிவுறூஉ என்றாற்போல வைகுறுதலை வைகுறு என்றார். அது மாலையாமமும் இடையாமமுங் கழியுந்துணை அக்கங்குல் வைகுறுதல்; அது கங்குல்வைகிய அறுதியாதனோக்கி வைகறை யெனவுங் கூறுப. அதுவும் பாடம். நாள் வெயிற் காலையை விடியலென்றார். * "விடியல்வெங் கதிர்காயும் வேயமலகலறை" என்ப. "விடியல் வைகறை யிடூஉ மூரன்" என்றது விடியற்கு முன்னர்த்தாகிய வைகறையென உருபுதொக்கு முன்மொழி நிலையலாயிற்று. பரத்தையிற்பிரிந்த தலைவன் ஆடலும் பாடலுங் கண்டுங் கேட்டும் பொழுது கழிப்பிப் பிறர்க்குப் புலனாகாமல் மீளுங் காலம் அதுவாதலானுந், தலைவிக்குக் கங்குல் யாமங் கழியாது நெஞ்சழிந்து ஆற்றாமை மிகுதலான் ஊட லுணர்த்தற் கெளிதாவதோர் உபகாரமுடைத்தாதலானும் வைகறை கூறினார். இனித் தலைவி விடியற்காலஞ் சிறுவரைத்தாதலின் இதனாற் பெறும் பயன் இன்

* கலித்தொகை-45.

றென முனிந்து வாயிலடைத்து ஊடனீட்டிப்பவே அவ்வைகறை வழித்தோன்றிய விடியற்கண்ணும் அவன் மெய்வேறுபாடு விளங்கக் கண்டு வாயில்புகுத்தல் பயத்தலின் விடியல் கூறினார்.

"விங்குநீர்" என்னும் மருதக்கலியுள்,

"அணைமென்றோ ளியாம்வாட வமர்துணைப் புணர்ந்துநீ
மணமனையா யெனவந்த மல்லலின் மாண்பன்றோ
பொதுக்கொண்ட கௌவையிற் பூவணைப் பொலிந்தநின்
வதுவையங் கமழ்நாற்றம் வைகறைப் பெற்றதை." (கலி-66.)

என மருதத்திற்கு வைகறை வந்தது.

"விரிகதிர் மண்டிலம்" என்னும் மருதக்கலியுள்,

"தணந்தனை யெனக்கேட்டுத் தவறோரா தெமக்குநின்
குணங்களைப் பாராட்டுந் தோழன்வந் தீயான்கொல்
கணங்குழை நல்லவர் கதுப்பற லணைத்துஞ்சி
யணங்குபோற் கமழுநின் னலர்மார்பு காணிய." (கலி-71.)

என மருதத்துக் காலை வந்தது.

*"காலை யெழுந்து கடுந்தேர் பண்ணி" என்பதும் அது.

இனி வெஞ்சுடர் வெப்பந் தீரத் தண்ணறுஞ் சோலை தாழ்ந்து நீழற் செய்யவுந், தண்பதம்பட்ட தெண்கழி மேய்ந்து பல்வேறு வகைப்பட்ட புள்ளெல்லாங் குடம்பை நோக்கி உடங்கு பெயரவும், புன்னை முதலிய பூவினாற்றம் முன்னின்று கஞற்றவும், நெடுந்திரை யழுவத்து நிலாக்கதிர் பரப்பவுங் காதல் கைமிக்குக் கடற்கானுங் கானற்கானும் நிறைகடந்து வேட்கைபுலப்பட உரைத்தலின், ஆண்டுக் காமக்குறிப்பு வெளிப்பட்டு இரங்கற்பொருள் சிறத்தலின் எற்பாடு நெய்தற்கு வந்தது.

உதாரணம்:—

"நெடுவேண் மார்பி லாரம் போலச்
செவ்வாய் வானந் தீண்டி மீனருந்து
பைங்காற் கொக்கின் னிரைபறை யுகப்ப
வெல்லை பைபயக் கழிப்பிக் குடவயிற்
கல்சேர்ந் தன்றே பல்கதிர் ஞாயிறு
மதரெழின் மழைக்கண் கலுழ விவளே
பெருநா ணணிந்த சிறுமென் சாயன்

* குறுந்தொகை-45.

மாணலஞ் சிதைய வேங்கி யானு
தழரொடங் கினளே பெரும வதனாற்
கழிச்சுறா வெறிந்த புட்டா ளத்திரி
நெடுநீ ரிருங்கழிப் பரிமெலிந் தசைஇ
வல்வில் இளையரோ டெல்லி செல்லாது
சேர்ந்தனை செலினே சிதைகுவ துண்டோ
பெண்ணை யோங்கிய வெண்மணற் படப்பை
யன்றி லகவு மாங்கட்
சிறுகுர னெய்தலெம் பெருங்கழி நாட்டே." (அகம்-120.)

பகற்குறிக்கண் இடத்துய்த்துத் தலைவனை எதிர்ப்பட்டு உரைத்தது.

நெய்தற்கு எற்பாடு வந்தது.

* "கானன் மாலைக் கழிப்பூக் கூம்ப" என்பதனுண் மாலையும் வந்தது. கலியுண் மாலைக்காலம் நெய்தலின்கண் வந்தவாறு காண்க. இது மேல் † 'நிலனொருங்கு மயங்குத லின்று' என்பதனாற் பெறுதும்.

இவற்றிற்கு அறுவகை இருதுவும் உரிய வென்பதன்றிக் காரும் இளவேனிலும் வேனிலும் பெரும்பொழுதாகக் கொள்ப என்றற்குப் பொருள்பெறத் தோன்றும் என்றார்.

இனி நெய்தற்கு ஒழிந்த மூன்று காலமும் பற்றிவரச் சான்றோர் செய்யுட் செய்திலர்; அக்காலத்துத் தலைவி புறம்போந்து விளையாடாமையின். அங்ஙனம் வந்த செய்யுளுளவேல் அவற்றையுங் கொள்க.

"கழனி மாஅத்து விளைந்துகு தீம்பழம்
பழன வாளை கதூஉ மூர
னெம்மிற் பெருமொழி கூறித் தம்மிற்
கையுங் காலுந் தூக்கத் தூக்கு
மாடிப் பாவை போல
மேவன செய்யுந்தன் புதல்வன் றாய்க்கே." (குறு-8.)

இது குறுந்தொகை.

புறனுரைத்தாளெனக்கேட்ட பரத்தை தலைவனை நெருங்கித் தலைவன் பாங்காயினார் கேட்ப உரைத்தது.

இது முதுவேனில் வந்தது.

---

* அகம்-40. † தொல்-பொருள்-12.

" அரிபெய் சிலம்பி னம்பலந் தொடலை
யரம்போ ழவ்வளைப் பொலிந்த முன்கை
யிழையணி பணைத்தோ ளையை தந்தை
மழைவளந் தரூஉ மாவண் டித்தன்
பிண்ட நெல்லி னுறந்தை யாங்கட்
கழைநிலை பெறாஅக் காவிரி நீத்தங்
குழைமா ணொள்ளிழை நீவெய் யோளொடு
வேழ வெண்புணை தழீஇப் பூழியர்
கயநா டியானையின் முகனமர்ந் தாஅங்
கேந்தெழி லாகத்துப் பூந்தார் குழைய
நெருந லாடினை புனலே யின்றுவந்
தாக வனமுலை யரும்பிய சுணங்கின்
மாசில் கற்பிற் புதல்வன் றாயென
மாயப் பொய்ம்மொழி சாயினை பயிற்றியெம்
முதுமை யெள்ளலஃ தமைகுந் தில்ல
சுடர்ப்பூந் தாமரை நீர்முதிர் பழனத்
தந்தும்பு வள்ளை யாய்கொடி மயக்கி
வாளை மேய்ந்த வள்ளெயிற்று நீர்நாய்
முள்ளரைப் பிரம்பின் மூதரிற் செறியும்
பல்வேன் மத்தி கழாஅ ரன்னவெம்
மிளமை சென்று தவத்தொல் லஃதே
யினியெவன் செய்வது பொய்ம்மொழி யெமக்கே." (அகம்-6.)

பரத்தையொடு புனலாடி வந்தமை கேட்டுத் தலைவி புலந்தது.

இது இளவேனில் வந்தது.

ஏனைய வந்தவழிக் காண்க.

நாடகவழக்கானன்றி உலகியல் வழக்கானும் அச்சிறுபொழுதும் பெரும்பொழுதிற்குப் பொருந்துமென்றற்குத் தோன்றுமென்றார். இதன் பயன் இவ்விரண்டு நிலத்துக்கு மற்றை மூன்று காலமும் பெரும்பான்மை வாராதென்றலாம். (அ)

9. நடுவுநிலைத் திணையே நண்பகல் வேனிலொடு முடிவுநிலை மருங்கின் முன்னிய நெறித்தே.

இது நிலனுடைய நான்கற்குங் காலங் கூறி அந்நான்கற்கும் பொதுவாகிய பாலைக்குக் காலங் கூறுகின்றது.

இதன்பொருள் :— நடுவு நிலைத்திணையே—பாலைத்திணை; நண்பகல் வேனிலொடு—எற்பாடுங் காலையும் என்னும் இருகூற்றிற்கு நடு

வணதாகிய ஒரு கூறு தான் கொண்டு வெம்மை செய்து பெருகிய பெரும்பகலோடும் இளவேனிலும் வேனிலும் என்னும் இரண்டினோ டும்; முடிவு நிலை மருங்கின்—பிரிவெனப்படுதற்கு முடிவுடைத்தாகிய குறிஞ்சியும் முல்லையுமாகிய ஒரு மருங்கின்கண்ணே; முன்னிய நெறித்து—ஆசிரியன் மனங்கொள்ளப்படும் நெறிமைத்து என்ற வாறு.

நிலை யென்றது நிலத்தினை. முடிவுநிலைப்பகுதிக்கண் முன்னப் படுமெனவே அத்துணை யாக்கமின்றி ஒழிந்த மருதமும் நெய்த லும் முடியாநிலமாய் அத்துணை முன்னப்படாதாயிற்று. இது பாலைக் கென்பதாம். பிரிவின்கண் முடிய வருவனவெல்லாம் இவ் விரண்டற்கும் முடியவருதலும் ஒழிந்த இரண்டற்கும் அவை குறுகி வருதலும் முறையாற் கொள்க. என்னை? சுரத்தருமை அறியின், இவள், ஆற்றாளாமெனத் தலைவன் செலவழுங்குதலுந் துணிந்துபோதலும், உடன்போவலெனத் தலைவி கூறுதலும், அதனை அவன் விலக்கலும், இருந்திரங்கலும் போல்வன பலவும் முடியவரும் நிலங் குறிஞ்சியும் முல்லையுமாகலின். சுரத்தருமை முதலியன நிகழா மையின் மருதமும் நெய்தலும் அப்பொருண்முடிய வாராவாயின.

"நன்றே காதலர் சென்ற வாறே
யணிசிற * விரும்பொறை மீமிசை
மணிசிற † வருவின தோகையு முடைத்தே." (ஐங்குறு-431.)

இது சுரத்தருமை நினைந்து வருந்தினேனென்ற தலைவிக்கு அவ் வருமை நீங்கிக் கார்கால மாயிற்றென்று ஆற்றுவித்தது.

இப்பாட்டு முதலிய பத்தும் முல்லையுட் பாலை.

"கார்செய் காலையொடு கையறப் பிரிந்தோர்
தேர்தரு விருந்திற் றவிர்குதல் யாவது
மாற்றருந் தானை நோக்கி
யாற்றவு மிருத்தல் வேந்தனது தொழிலே." (ஐங்குறு-451.)

இது பருவங்கண்டு ஆற்றாளாகிய தலைவி பாசறைச் செய்தி கேட்டு வருந்தியது.

---

* 'இருப்புற மீமிசை' எனவும் 'அரும்பொறை மீமிசை' எனவும் பாடம்.
† 'உருவின்றோகை' எனவும் பாடம்.

மேற்கூறிய பருவங்கண்டு கிழத்தியுரைத்த இப்பத்தும் முல்லையுட் பாலை.

"கருங்கால் வேங்கை மாத்தகட் டொள்வீ
யிருங்கல் வியலறை வரிப்பத் தாஅ
நன்மலை நாடன் பிரிந்தென
வொண்ணுதல் பசப்ப தெவன்கொ லன்னாய்." (ஐங்குறு-214.)

இது வரைவிடைவைத்துப் பிரிந்துழித் தலைவி யாற்றாமை கண்டு தோழி கூறியது.

இது குறிஞ்சியுட் பாலை.

"எக்கர் ஞாழல் செருந்தியொடு கமழத்
துவலைத் தண்டுளி வீசிப்
பசலை செய்தன பனிபடு துறையே." (ஐங்குறு-141.)

இது வரைவிடைவைத்துப் பிரிந்துழி ஆற்றுவிக்குந் தோழிக்குத் துறை யின்ப முடைத்தாகலான் வருத்திற்றெனத் தலைவி கூறியது.

இது சுரத்தருமை முதலியனவின்றி நெய்தற்குட் பாலை வந்தது.

ஏனைய வந்துழிக் காண்க.

முந்நீர் வழக்கஞ் சிறுபான்மையாகலின் நெய்தற்கு முடிய வாராதாயிற்று. இக்கருத்தானே பிரிவொழுக்கம் மருதத்திற்கும் நெய்தற்குஞ் சிறுபான்மையாகப் புலனெறிவழக்கஞ் செய்யப்படும்.

எற்பாட்டுக்கு முன்னர்த்தாகிய நண்பகலைப் பாலைக்குக் கூற வேண்டிப் பின் வைத்தாரேனும் பெரும்பொழுதிற்கு முற் கூறுதலின் ஒருவாற்றாற் சிறுபொழுதாறும் முறையே வைத்தா ராயிற்று. காலையும் மாலையும் நண்பகலன்ன கடுமைகூரச் சோலைதேம்பிக் கூவன் மாறி, நீரும் நிழலு மின்றி, நிலம் பயந் துறந்து, புள்ளும் மாவும் புலம்புற்று இன்பமின்றித் துன்பம்பெறுவதொரு காலமாதலின், இன்பத்திற்கு இடையூறாகிய பிரிவிற்கு நண்பகலும் வேனிலுஞ் சிறப்புடைத்தாயிற்று.

தெள்ளறல் யாற்றுத் திரைமண லடைகரை
வண்டு வரிபாடத் தண்போ தலர்ந்து
தாதுந் தளிரு மேதகத் துவன்றிப்
பல்பூஞ் சோலைப் பன்மலர் நாற்றமொடு
செவ்விதிற் றென்ற லெவ்விதிற் ருகிக்
குயில்கூஉக் குரலும் பயில
அதன்மேலும்
நிலவுஞ் சாந்தும் பயில்வுறு மூத்து
மின்பம் விளைக்கு நன்பொருள் பிறவும்

பண்டைய போலாது, இன்பம் மிகத்தரும் இளவேனிற்காலத்துப், பொழில் விளையாடியும், புதுப்பூக் கொய்தும், அருவியாடியும் முன்னர் விளையாட்டு நிகழ்ந்தமைபற்றிப் பிரிந்த கிழத்தி மெலிந்துரைக்குங் கிளவி பயின்று வருதலானும், உடன்போக்கின்கண் அக்காலம் இன்பம் பயக்குமாதலானும், இளவேனிலோடு நண்பகல் சிறந்ததெனப்பட்டது. பிரிந்த கிழத்தி இருந்து கூறுவன கார்கால மன்மையின் முல்லையாகா.

உதாரணம்:—

“கள்ளியங் காட்ட புள்ளியம் பொறிக்கலை
வறனுற லங்கோ டுதிர வலங்கடந்து
புலவுப்புலி துறந்த கலவுக்கழி கடுமுடை
யிரவுக்குறும் பலற நூறி நிறைபகுத்
திருங்கன் முடுக்கர்த் திற்றி கெண்டுங்
கொலைவி லாடவர் போலப் பலவுடன்
பெருந்தலை யெருவையொடு பருந்துவந் திறுக்கு
மருஞ்சுர மிறந்த கொடியோர்க் கல்கலு
மிருங்கழை யிறும்பி னுய்ந்துகொண் டறுத்த
நுணங்குகட் சிறுகோல் வணங்கிறை மகளிரோ
டகவுநர்ப் புரந்த வன்பிற் கழறொடி
நறவுமகி ழிருக்கை நன்னன் வேண்மான்
வயலை வேலி வியலூ ரன்னநின்
னலர்முலை யாகம் புலம்பப் பலபுலந்
தாழே லென்றி தோழி யாழவென்
கண்பனி நிறுத்த லெளிதோ குரவுமலர்ந்
தற்சிர நீங்கிய வரும்பவிழ் வேனி

லறலவிர் வார்மண லகல்யாற் றடைகரைத்
துறையணி மருதோ டிகல்கொள வோங்கிக்
கலுழ்தளி ரணிந்த விருஞ்சினை மாஅத்
திணர்ததை புதுப்பூ நிரைத்த பொங்கர்ப்
புகைபுரை யம்மஞ் சூர
நுகர்குயி லகவுங் குரல்கேட் போர்க்கே." (அகம்-97.)

இது வற்புறுத்துந் தோழிக்குத் தலைவி கூறியது.

இக் களிற்றியானைநிரையுள் இருவகை வேனிலும் பாலைக்கண் வந்தன.

நண்பகலோடுவருவன வந்துழிக் காண்க. (கூ)

10. பின்பனி தானு முரித்தென மொழிப

இஃது எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி.

இதன்பொருள்:—நடுவு நிலைத்திணைக்கு முற்கூறிய வேனிலன்றிப் பின்பனிக்காலமும் உரித்து என்றவாறு.

இது கூதிரை, முன்பனியாகிய மார்கழியுந் தையுந் தொடர்ந்தாற்போல, வேனிலாகிய சித்திரைமுதலிய நான்கற்கு முன் பின்பனியாகிய மாசியும் பங்குனியுந் தொடர்ந்ததென்று கூறினர்.

உதாரணம்:—

"பகைவென்று திறைகொண்ட பரித்திண்டேர் மிசையவர்
வகைகொண்ட செம்மனும் வனப்பார விடுவதோ
புகையெனப் புதல்சூழ்ந்து பூவங்கட் பொதிசெய்யா
முகைவெண்ப னுதிபொரா முற்றிய கடும்பனி." (கலி-31.)

இது தனித்தோர்க்குப் பின்பனி ஆற்றற்கு அரிது இஃதெவர்க்கும் ஏதமாம் எனவும், இதனான் இறந்துபடுவேனெனவுங் கூறிற்று.

"அம்ம வாழி தோழி காதலர்
நூலறு முத்திற் றண்சித ருறைப்பத்
தாளித் தண்வளி நாளா மேயும்
பனிபடு நாளே பிரிந்தனர்
பிரியு நாளும் பலவா கவ்வே." (குறு - 104.)

தலைவி தோழிக்கு உரைத்தது.

இதுவும் அது.

பின்பனிக்கு நண்பகல் துன்பஞ்செய்யா தென்பதூஉம் அதற்குச் சிறுபொழுது வரைவில வென்பதூஉங் கூறிற்று; என்னை? சூத்திரத்துத் தான் எனத் தனித்து வாங்கிக் கூறினமையின். (கo)

11. இருவகைப் பிரிவு நிலைபெறத் தோன்றினு முரிய தாகு மென்மனார் புலவர்.

இது பாலைப் பகுதி இரண்டெனவும் அவ்விரண்டற்கும் பின்பனி உரித்தெனவுங் கூறுகின்றது.

இதன் பொருள்:—இருவகைப்பிரிவும் நிலைபெறத் தோன்றினும்—நான்கு வருணத்தார்க்குங் காலிற் பிரிவும் வேளாளர்க்குக் கலத்திற் பிரிவுந் தத்தம் நிலைமைக்கேற்பத் தோன்றினும்; உரியது ஆகும் என்மனார் புலவர்—பின்பனிக்காலம் அவ்விரண்டற்கும் உரிமைபூண்டு நிற்குமென்று கூறுவர் புலவர் என்றவாறு.

கடலினை நிலமென்னாமையிற் கலத்திற் பிரிவு முன்பகுத்த நிலத்துள் அடங்காதென்று, அதுவும் அடங்குதற்கு, இருவகைப் பிரிவும் என்னும் முற்றும்மை கொடுத்துக், காலிற் பிரிவோடு கூட்டிக் கூறினார். கலத்திற் பிரிவு அந்தணர் முதலிய செந்தீவாழ்நர்க்கு ஆகாமையின் வேளாளர்க்கே உரித்தென்றார். வேத வணிகரல்லாதார் கலத்திற் பிரிவு வேதநெறி யன்மையின் ஆராய்ச்சி யின்று. இக்கருத்தானே இருவகை வேனிலும் நண்பகலும் இருவகைப் பிரிவிற்கும் ஒப்ப உரியவன்றிக், காலிற் பிரிவுக்குச் சிறத்தலுங், கலத்திற் பிரிவிற்கு இளவேனி லொன்றுங் காற்றுமிகாத முற்பக்கத்துச் சிறுவரவிற்றாய் வருதலுங் கொள்க. ஒழிந்த உரிப்பொருள்களினும் பாலை இடைநிகழு மென்றலிற் பிரியவேண்டியவழி அவற்றிற்கு ஓதிய காலங்கள் கலத்திற் பிரிவிற்கும் வந்தால் இழுக்கின்று. என்னை? கார்காலத்துக் கலத்திற்பிரிவும் உலகியலாய்ப் பாடலுட் பயின்றுவருமாயினென்க. தோன்றினும் என்ற உம்மை சிறப்பும்மை; இரண்டு பிரிவிற்கும் பின்பனி உரித்தென்றலின்.

இனிக் கலத்திற் பிரிவிற்கு உதாரணம்:—

"உலகு கிளர்ந்தன்ன வுருகெழு வங்கம்
புலவுத்திரைப் பெருங்கட னீரிடை போழ
விரவு மெல்லையு மசைவின் றாகி
விரைசெல லியற்கை வங்கூ ழாட்டக்
கோடுயர் திணிமண லகன்றுறை நீகான்
மாட வொள்ளெரி மருங்கறிந் தொய்ய
வாள்வினைப் புரிந்த காதலர் நாள்பல
கழியா மையி னழிபட ரகல
வருவர் மன்னுற் றோழி தண்பணைப்
பொருபுனல் வைப்பி னம்மூ ராங்கட்
கருவிளை முரணிய தண்புதற் பகன்றைப்
பெருவள மலர வல்லி தீண்டிப்
பலவுக்காய்ப் புறத்த பசும்பழப் பாகல்
கூதளை மூதிலைக் கொடிநிறை தூங்க
வறனின் றிலைக்கு மாலு வாடை
கடிமனை மாடத்துக் கங்குல் வீசத்
திருந்திழை நெகிழ்ந்து பெருங்கவின் சாஅய்
நிரைவளை யூருந் தோளென
வுரையொடு செல்லு மன்பினர்ப் பெறினே." (அகம்-255.)

இது தோழி தூதுவிடுவது காரணமாக உரைத்தது.

இம் மணிமிடை பவளத்துப் பின்பனி வந்தவாறும், நண்பகல் கூறுமையும் அவர் குறித்தகாலம் இதுவென்பது தோன்றியவாறுங் காண்க.

" குன்ற வெண்மண லேறி நின்றுநின்
றின்னுங் காண்கம் வம்மோ தோழி
களிறுங் கந்தும் போல நளிகடற்
கூம்புங் கலனுந் தோன்றுந்
தோன்றன் மறந்தோர் துறைகெழு நாட்டே."

வருகின்றாரெனக் கேட்ட தலைவி தோழிக்கு உரைத்தது.

இது பின்பனிநின்றகாலம் வரைவின்றி வந்தது. கடலிடைக் கலத்தைச் செலுத்துதற்கு உரிய காற்றெடுபட்ட காலம் யாதானுங் கொள்க. ஆகுமென்றதனால் வேதவணிகரும் பொருளின்றி இல்லறம் நிகழாத காலத்தாயிற் செந்தீவழிபடுதற்கு உரியோரை நாட்டிக் கலத்திற் பிரிதற்கு உரியரென்று கொள்க. (கக)

12. திணைமயக் குறுதலுங் கடிநிலை யிலவே
நிலனொருங்கு மயங்குத லின்றென மொழிப
புலனன் குணர்ந்த புலமை யோரே.

இஃது உரிப்பொருள் மயங்கு மென்றலின் மேலனவற்றிற்குப் புறனடை.

இதன்பொருள்:— திணை மயக்குறுதலும் கடிநிலை இலவே— 'மாயோன்மேய' என்பதனுள் ஒரு நிலத்து ஓரொழுக்கம் நிகழு மென நிரனிறுத்துக் கூறிய ஒழுக்கம் அவ்வந்நிலத்திற்கே உரித்தா யொழுகாது தம்முண் மயங்கிவருதலும் நீக்கப்படா; நிலன் ஒருங்கு மயங்குதல் இன்று என மொழிப—அங்ஙனம் ஒரு நிலத்து இரண் டொழுக்கந் தம்முண் மயங்குதலன்றி இரண்டு நிலம் ஒரோவொழுக் கத்தின்கண் மயங்குதலில்லையென்று கூறுவர்; புலன் நன்கு உணர்ந்த புலமையோர்—அங்ஙனம் நிலனும் ஒழுக்கமும் இயைபு படுத்துச் செய்யும் புலனெறிவழக்கத்தினை மெய்பெற உணர்ந்த அறிவினை யுடையோர் என்றவாறு.

என்றது ஒரு நிலத்தின்கண் இரண்டு உரிப்பொருள் மயங்கி வருமென்பதூஉம் நிலன் இரண்டு மயங்காதெனவே காலம் இரண்டுந் தம்முள் மயங்குமென்பதூஉங் கூறினாராயிற்று. எனவே, ஒரு நிலமே மயங்குமாறாயிற்று. உரிப்பொருண் மயக்குறுதல் என்னாது திணை மயக்குறுதலும் என்றார், ஓர் உரிப்பொருளோடு ஓர் உரிப்பொருண் மயங்குதலும், ஓர் உரிப்பொருள் நிற்றற்கு உரிய இடத்து ஓர் உரிப் பொருள் வந்து மயங்குதலும், இவ்வாறே காலம் மயங்குதலும், கருப்பொருண் மயங்குதலும் பெறுமென்றற்கு; திணையென்றது அம் மூன்றனையுங் கொண்டேநிற்றலின்.

உதாரணம்:—

"*அறியே மல்லே மறிந்தன மாதோ
பொறிவரிச் சிறைய வண்டின மொய்ப்பச்
சாந்த நாறு நறியோள்
கூந்த னறுவின் †மார்பே தெய்யோ." (ஐங்குறு-240.)

இது புறத்தொழுக்க மின்றென்றாற்குத் தோழி கூறியது.

---

* 'அறியேமல் லோம்' எனவும் பாடம்.

† 'மார்பேள' எனவும் பாடம்.

"*புலிகொல் பெண்பாற் பூவரிக் குருளை
வளைவெண் மருப்பிற் கேழல் புரக்குங்
குன்றுகெழு நாடன் †மன்றதன்
பொன்போல் புதல்வனோ டென்னீத் தோனே." (ஐங்குறு-265.)

இது வாயில்களுக்குத் தலைவி கூறியது.

"வன்கட் கானவன் மென்சொன் மடமகள்
புன்புல மயக்கத் துழுத வேனற்
பைம்புறச் சிறுகிளி கடியு ‡நாட
பெரிய கூறி நீப்பினும்
பொய்வலைப் படூஉம் பெண்டுதவப் பலவே." (ஐங்குறு-283.)

இது தலைவன் ஆற்றாமை வாயிலாகப் புணர்ந்துழிப் பள்ளியிடத்துச் சென்ற தோழி கூறியது.

இவை குறிஞ்சிக்கண் மருதம் நிகழ்ந்தன; இவை ஒரொழுக்கம் நிகழ்தற்கு உரியவிடத்தே ஒரொழுக்கம் நிகழ்ந்தன.

"அன்னாய் வாழிவேண் டன்னையென் றோழி
பசந்தனள் பெரிதெனச் சிவந்த கண்ணை
கொன்னே கடவுதி யாயி னென்னதூஉ
§மறிய வாகுமோ மற்றே
முறியிணர்க் கோங்கம் ‖பயந்த மார்பே." (ஐங்குறு-366.)

இஃது இவ்வேறுபாடென்னென்ற செவிலிக்குத் தோழி பூத்தரு புணர்ச்சியால் அறத்தொடுநிற்றல்.

இது பாலையிற் குறிஞ்சி.

இஃது உரிப்பொருளோடு உரிப்பொருண் மயங்கிற்று. மேல் வருவனவற்றிற்கும் இவ்வாறு உய்த்துணர்ந்துகொள்க.

---

* 'புலிகொள்' எனவும் பாடம்.
† 'மறந்தனன்' எனவும் பாடம்.
‡ 'நாடன்' எனவும் பாடம்.
§ 'அரியவாகுமோ' எனவும் பாடம்.
‖ 'பயந்த மாறே' எனவும் பாடம்.

"வளமலர் ததைந்த வண்டுபடு நறும்பொழின்
முளைநிரை முறுவ லொருத்தியொடு *நெருநற்
குறிநீ செய்தனை யென்ப வலரே
குரவ †நீள்சினை யுறையும்
பருவ மாக்குயிற் கௌவையிற் பெரிதே." (ஐங்குறு-369.)

இது பொழிலிடத்து ஒருத்தியொடு தங்கிவந்தும் யான் பரத்தையை அறியேனென்றாற்குத் தோழி கூறியது.

"வண்சினைக் கோங்கின் றண்கமழ் படலை
யிருஞ்சிறை வண்டின் பெருங்கிளை மொய்ப்ப
‡நீநயந் துறையப் பட்டோள்
§யாவ ளோவெம் மறையா தீமே." (ஐங்குறு-370.)

இது பரத்தையர்க்குப் பூவணிந்தமை கேட்ட தலைவி அஃதின்றென்றாற்குக் கூறியது.

இவை பாலைக்கண் மருதம் நிகழ்ந்தன.

‖"அருந்தவ மாற்றியார்" என்னும் பாலைக்கலியும் அது.

"அன்னை வாழிவேண் டன்னை ¶யுவக்கா
ணேர்கொடிப் பாசடம்பு பரியவூர் oபிழியூஉ
நெய்தன் மயக்கிவந் தன்று நின்மகள்
பூப்போ லுண்கண் மரீஇய
நோய்க்கு மருந்தாகிய கொண்கன் றேரே." (ஐங்குறு-101.)

இஃது அறத்தொடுநின்றபின் வரைதற்குப்பிரிந்தான் வரைவொடு வந்தமை தோழி செவிலிக்குக் காட்டியது.

இது நெய்தலிற் குறிஞ்சி.

---

* 'நெருநை' எனவும் பாடம்.
† 'நீள்சினை யறையும்' எனவும் பாடம்.
‡ 'நீநயந் தலைய' எனவும் பாடம்.
§ 'யாரளோ' எனவும் பாடம்.
¶ கலித்தொகை-30. ‖ 'உதுக்காண்' எனவும் பாடம்.
o 'பிழிபு' எனவும் பாடம்.

" கண்டிகு மல்லமோ கொண்கநின் கேளே
யொள்ளிழை யுயர்மணல் வீழ்ந்தன
வெள்ளாங் குருகை வினவு வோளே." (ஐங்குறு-122.)

" கண்டிகு மல்லமோ கொண்கநின் கேளே
*ஊஉறு வறுமுலை மடாஅ
†வுண்ணுப் பாவை யூட்டு வோளே." (ஐங்குறு-128.)

இவை பெதும்பைப் பருவத்தாள் ஓர் தலைவியொடு வேட்கை நிகழ்ந்தமையைத் தலைவி கூறித் தலைவன் குறிப்புணர்ந்தது.

" யானெவன் செய்கோ பாண வானுது
மெல்லம் புலம்பன் பிரிந்தெனப்
புல்லென் றன ‡வென் புரிவளைத் தோளே." (ஐங்குறு-133.)

இது தலைவன் புறத்துப்போன அத்துணைக்கு ஆற்றாயாகுதல் தகாதென்ற பாணற்குத் தலைவி கூறியது.

இப் பத்தும் நெய்தற்கண் மருதம்.

" வெள்ளாங் குருகின் பிள்ளை செத்தெனக்
காணிய சென்ற மடநடை நாரை
மிதிப்ப நெக்க கண்போ னெய்தல்
கட்கமழ்ந் தானுத் துறைவற்கு
நெக்க நெஞ்ச நேர்கல் லேனே." (ஐங்குறு-151.)

இது வாயில்வேண்டிய தோழிக்குத் தலைவி வாயின் மறுத்தது.

இப் பத்தும் நெய்தற்கண் மருதம்.

" இலங்குவளை தெளிர்ப்ப வலவ னூட்டி
முகம்புதை § கதுப்பின ளிறைஞ்சிநின் றோளே
புலம்புகொண் மாலை மறைய
நலங்கே ழாக நல்குவ ளெனக்கே." (ஐங்குறு-197.)

இடந்தலைப்பாட்டிற் றலைவி நிலைகண்டு கூறியது.

இது நெய்தலிற் புணர்த னிமித்தம்.

---

* 'உறுஅவறுமுலை' எனவும் பாடம்.
† 'உண்ணுப் பாவையை' எனவும் பாடம்.
‡ 'எம் புரிவளை' எனவும் பாடம்.
§ 'கதுப்பின ளாயத்து நின்றோளே' எனவும் பாடம்.

"வேப்புநனை யன்ன நெடுங்கட் கள்வன்
றன்னக மண்ணளை நிறைய நெல்லி
னிரும்பூ வுறைக்கு மூரற்கிவள்
பெருங்கவி னிழப்ப தெவன்கொ லன்னாய்." (ஐங்குறு-30.)

இது தோழி அறத்தொடு நின்றது.

"பழனக் கம்புள் *பயிர்ப்பெடை யகவுங்
கழனி யூரநின் மொழிவ லென்றுந்
துஞ்சுமனை நெடுநகர் வருதி
யஞ்சா யோவிவ டந்தைகை வேலே." (ஐங்குறு-60.)

இது தோழி இரவுக்குறி மறுத்தது.

"நெறிமருப் பெருமை நீலவிரும் போத்து
வெறிமலர்ப் பொய்கை யாம்பன் மயக்குங்
கழனி யூரன் மகளிவள்
† பழன வெதிரின் கொடிப்பிணை யலளே." (ஐங்குறு-91.)

இஃது இளையள் விளைவில ளென்றது.

‡ "கருங்கோட் டெருமைச் செங்கட் புனிற்றாக்
காதற் குழவிக் கூறுமுலை மடுக்கு
நுந்தை நும்மூர் வருது
மொண்டொடி மடந்தை நின்னையாம் பெறினே." (ஐங்குறு-92.)

இது நின் தமர் வாராமையின் எமர் வரைவு நேர்ந்திலரென்று தோழி கூறக் கேட்ட தலைவன் தலைவிக்குக் கூறியது.

இவை மருதத்துக் குறிஞ்சி நிகழ்ந்தன.

இக்காட்டியவெல்லாம் ஐங்குறுநூறு. § "புனையிழை நோக்கியும்" என்னும் மருதக் கலியும் அது.

"முரசுடைச் செல்வர் புரவிச் சூட்டு
மூட்டுறு கவரி தூக்கி யன்ன
செழுஞ்செய் நெல்லின் சேயரிப் புனிற்றுக்கதிர்
மூதா தின்ற லஞ்சிக் காவலர்

* 'பயிர்பெடை' எனவும், 'பயிற்பெடை' எனவும் பாடம்.
† 'பழநெல் வெதிரின்' எனவும் பாடம்.
‡ 'அருங்கோட்டெருமை' எனவும் பாடம்.
§ கலித்தொகை—76.

பாக லாய்கொடிப் பகன்றையொடு பரீஇக்
காஞ்சியி னகத்துக் *கரும்பருகி யாக்குந்
தீம்புன லூர திறவ தாகக்
குவளை யுண்க ணிவளும் யானுங்
கழனி யாம்பன் முழுநெறிப் பகைத்தழை
காயா ஞாயி றருகத் தலைப்பெயப்
பொய்தல் பாடிப் பொலிகென வந்த
† நின்னகாப் பிழைத்த தவறோ பெரும
கள்ளுங் கண்ணியுங் கையுறை யாக
நிலைக்கோட்டு வெள்ளை நால்செவிக் கடாஅய்
‡ நிலைத்துறை கடவுட் குளப்பட வோச்சித்
தணி§மருந் தறியாள் யாஅயழ
மணிமருண் மேனி பொன்னிறங் கொளலே." (அகம்-156.)

இது தலைவியைத் தோழியிடத்துய்த்துத் தலைவனை வரைவு கடாயது.

இவ்வகப்பாட்டும் அது.

இன்னும், மயக்குறுதலும் என்றதனான் அவ்வந் நிலங்கட்கு உரிய முதலுங் கருவும் வந்து உரிப்பொருள் வேறுதலன்றி அவ்வந் நிலங்கட்கு உரியவல்லாத முதலுங் கருவும் வந்து உரிப்பொருண் மயங்குவனவுங் கொள்க. அஃது ||" அலர்ந்திகழ் நறுங்கொன்றை " என்னும் நெய்தற் கலியுட் காண்க. இக்கருத்தானே நக்கீரரும் ஐந்திணையுள்ளுங் களவு நிகழுமென்று கொண்டவாறுணர்க. ¶

இனிக் காலம் ஒருங்கு மயங்குங்காற் பெரும்பொழுது இரண்டும் பெரும்பான்மையுஞ் சிறுபொழுதும் மயங்குதலுங் கொள்க.

" மழையில் வான மீனணிந் தென்னக்
குழையமன் முசுண்டை வாலிய மலர
வரிவெண் கோடல் வாங்குகுலை வான்பூப்
பெரிய சூடிய கவர்கோற் கோவல
ரெல்லுப் பெயலுழந்த பல்லா நிரையொடு

* 'கரும்பருதி யார்க்கும்' எனவும் பாடம்.
† 'நின்னெதிர்ப்பட்ட' எனவும் பாடம்.
‡ 'யுலைத்துறைக் கடவுட் குதைப்பட்ட வோச்சி' எனவும் பாடம்.
§ 'மருங்கறியாள்' எனவும் பாடம்.
|| 'கலித்தொகை—150. ¶ 'ஐந்திணையுள்ளும் களவு வேறன்று' என்பது, இறையனாரகப்பொருள் 1-ஆம் சூத்திரவுரை.

நீர்திகழ் கண்ணியஃ ரூர்வயிற் பெயர்தர
நளிசேட் பட்ட மாரி தளிசிறந்
தேர்தரு கடுநீர் தெருவுதோ றொழுகப்
பேரிசை முழக்கமொடு சிறந்துநனி மயங்கிக்
கூதிர்நின் றன்றாற் பொழுதே காதலர்
நந்நிலை யறியா ராயினுந் தந்நிலை
யறிந்தனர் கொல்லோ தாமே யோங்குநடைக்
காய்சின யானைக் கங்குல் சூழ
வஞ்சுவர விறுத்த தானை
வெஞ்சின வேந்தன் பாசறை யோரே." (அகம்-264.)

இது தோழிக்குத் தலைவி கூறியது.

இம் மணிமிடைபவளத்துண் முல்லையுட் கூதிர் வந்தது.

"மங்குன் மாமழை விண்ணதிர்பு முழங்கித்
துள்ளுப்பெயல் பொழிந்த பின்றைப் புகைப்புறப்
புள்ளிநுண் டுவலை பூவக நிறையக்
காதலர்ப் பிரிந்த கையறு மகளிர்
நீர்வார் கண்ணிற் கருவிளை மலரத்
துய்த்தலைப் பூவின் புதலிவ ரீங்கை
நெய்த்தோய்த் தன்ன நீர்நனை யந்தளி
ரிருவகி ரீருளி னீரிய துயல்வர
வவரைப் பைம்பூப் பயில வகல்வயற்
கதிர்வார் காய்நெற் கட்கினி திறைஞ்சச்
சிதர்சினைத் தூங்கு மற்சிர வரைநாட்
காய்சின வேந்தன் பாசறை நீடி
நந்நோ யறியா வறனி லாள
ரிந்நிலை களைய வருகுவர் கொல்லென
வானு தெறிதரும் வாடையொடு
நோனேன் றோழியென் றனிமை யானே." (அகம்-294.)

இது பருவ வரவின்கண் வற்புறுத்துந் தோழிக்குத் தலைவி கூறியது.

இம் மணிமிடை பவளத்து முல்லையுண் முன்பனி வந்தது. நிலமுங் கருவும் மயங்கிற்று.

" கருங்கால் வேங்கை வீயுகு துறுக
லிரும்புலிக் குருளையிற் றோன்றுங் காட்டிடை
யெல்லி வருநர் களவிற்கு
நல்லை யல்லை நெடுவெண் ணிலவே." (குறுந்-47.)

இஃது இரா வந்து ஒழுகுங்காலை முன்னிலைப் புறமொழியாக நிலாவிற்கு உரைப்பாளாய் உரைத்தது.

இக் குறுந்தொகையுட் குறிஞ்சியுள் வேனில் வந்தது.

* " விருந்தின் மன்னர் * * * "

என்பது கார்காலத்து மீள்கின்றான் முகிழ்நிலாத் திகழ்தற்குச் சிறந்த வேனிலிறுதிக்கண் தலைவிமாட்டு நிகழ்வன கூறி, அவை காண்டற்குக் கடிது தேரைச்செலுத்தென்றது.

இது முல்லைக்கண் வேனில் வந்தது.

" துஞ்சுவது போல விருளி விண்பக
விமைப்பது போல மின்னி யுறைக்கொண்
டேறுவது போலப் பாடு சிறந்துரைஇ
நிலநெஞ் சுட்க வோவாது சிலைத்தாங்
கார்தளி பொழிந்த வார்பெயற் கடைநா
† ளீன்றுநா ளுலந்த வாலா வெண்மழை
வான்றோ யுயர்வரை யாடும் வைகறைப்
‡ புதலே ரணிந்த காண்பின் காலைத்
தண்ணறும் படுநீர் மாந்திப் பதவருந்து
வெண்புறக் குடைய திரிமருப் பிரலை
வார்மண லொருசிறைப் பிடவவிழ் கொழுநிழற்
§ காமர் துணையோ டமர்துயில் வதிய
வரக்குநிற வுருவி னீயன் மூதாய்
பரப்பிய வைபோற் பாஅய்ப் பலவுட
னீர்வார் மருங்கி னீரணி திகழ
வின்னும் வாரா ராயி னன்னுதல்

---

* அகம்-54. இச் செய்யுளை 18-ஆம் பக்கத்திற் காண்க.

† 'ஈன்றுவர லுழந்த' எனவும் பாடம்.

‡ 'புதலொளி சிறந்த' எனவும் பாடம்.

§ 'காமர்துணையோ டேமுற வதிய' எனவும் பாடம்.

யாதுகொன் மற்றவர் நிலையே காதலர்
கருவிக் காரிடி யிரீஇய
* பருவ மன்றவர் வருதுமென் றதுவே." (அகம்—139.)

இது பிரிவிடையாற்றாது தோழிக்கு உரைத்தது.

இம் மணிமிடை பவளத்துப் பாலைக்கண் முன்பனியும் வைகறையும் ஒருங்கு வந்தன.

"தொல்லெழில் வரைத்தன்றி வயவுநோய் நலிதலி
னல்லாந்தா ரலவுற வீன்றவள் கிடக்கைபோற்
பல்பய முதவிய பசுமைதீ ரகன்ஞாலம்
புல்லிய புனிறொரீஇப் புதுநல மேர்தர
வளையவர் வண்டல்போல் வார்மணல் வடுக்கொள
விளையவ ரைம்பால்போ லெக்கர்போழ்ந் தறல்வார
மாவீன்ற தளிர்மிசை மாயவ டிதலைபோ
லாயிதழ்ப் பன்மல ரையகொங் குறைத்தர
மேதக விளவேனி லிறுத்தந்த பொழுதின்கண்;

இது தரவு.

சேயார்கட் சென்றவென் னெஞ்சினைச் சின்மொழி
நீகூறும் வரைத்தன்றி நிறுப்பென்மன் னிறைநீவி
வாய்விரிவு பனியேற்ற விரவுப்பன் மலர்தீண்டி
நோய்சேர்ந்த வைகலான் வாடைவந் தலைத்தரூஉம்;
போழ்துள்ளார் துறந்தார்கட் புரிவாடுங் கொள்கையைச்
சூழ்பாங்கே சுடரிழாய் கரப்பென்மற் கைநீவி
வீழ்கதிர் விடுத்தபூ விருந்துண்ணு மிருந்தும்பி
யாழ்கொண்ட விமிழிசை யியன்மாலை யலைத்தரூஉம்;
தொடிநிலை நெகிழ்த்தார்கட் டோயுமென் னாருயிர்
வடுநீங்கு கிளவியாய் வலிப்பென்மன் வலிப்பவு
நெடுநிலாத் திறந்துண்ண நிரையிதழ் வாய்விட்ட
கடிமலர் கமழ்நாற்றங் கங்குல்வந் தலைத்தரூஉம்;

இவை மூன்றுந் தாழிசை.

எனவாங்கு,

இது தனிச்சொல்.

---

* 'பருவ மன்னவர்' எனவும் பாடம்.

வருந்தினை வதிந்தவின் வளைநீங்கச் சேய்நாட்டுப்
பிரிந்துசெய் பொருட்பிணி பின்னோக்கா தெய்திநம்
மருந்துயர் களைஞர் வந்தனர்
திருந்தெயி றிலங்குநின் றேமொழி படர்ந்தே." (கலி - 2.)

இது சுரிதகம்.

இஃது ஒத்தாழிசை.

வந்தாரென ஆற்றுவித்தது.

இதில் வேனிலும் வாடையுங் கங்குலும் மாலையும் வந்தன.

"அம்ம வாழி தோழி சிறியிலைக்
குறுஞ்சினை வேம்பி னறும்பழ முணீஇய
வாவ *லுகக்கு மாலையு
மின்றுகொல் †காதலர் சென்ற நாட்டே." (ஐங்குறு - 339.)

இவ் ஐங்குறுநூறு பாலைக்கண் மாலை வந்தது.

"தண்கடற் சேர்ப்பன் பிரிந்தெனப் பண்டையிற்
கடும்பகல் ‡வருதி கையறு மாலை
§மாலை நெய்தலுங் கூம்பக்
காலை வரினுங் களைஞரோ விலரே."

பருவ வரவின்கண் மாலைப்பொழுது கண்டு ஆற்றாளாய தலைவி தோழிக்குக் கூறியது.

இவ் ஐங்குறுநூறு நெய்தற்கண் மாலை வந்தது.

"தொல்லூழி தடுமாறித் தொகல்வேண்டும் பருவத்தாற்
பல்வயி னுயிரெல்லாம் படைத்தான்கட் பெயர்ப்பான்போ
லெல்லுறு தெறுகதிர் மடங்கித்தன் கதிர்மாய
நல்லற நெறிநிறீஇ யுலகாண்ட வரசன்பி
னல்லது மலைந்திருந் தறநெறி நிறுக்கல்லா
மெல்லியான் பருவம்போன் மயங்கிரு டலைவர

---

* 'உகுச்கு' மெனவும், 'உவச்கு' மெனவும் பாடம்.

† 'தோழியவர்' என்றும் பாடம்.

‡ 'வருந்திக் கையறுமாறு' எனவும் பாடம்.

§ 'கொடுங்கழி நெய்தலும்' எனவும் பாடம்.

வெல்லைக்கு வரம்பாய விடும்பைகூர் மருண்மாலை

*   *   *   *

பனியிருள் சூழ்தரப் பைதலஞ் சிறுகுழ
லினிவரி னுயருமற் பழியெனக் கலங்கிய
தனியவ ரிடும்பைகண் டினைதியோ வெம்போல
வினியசெய் தகன்றாரை யுடையை யோநீ" (கலி - 129.)

என நெய்தற்கலியுட் கங்குலும் மாலையும் முன்பனியும் வந்தன. ஒழிந்தனவும் மயங்குமாறு வந்துழிக் காண்க. (கஉ)

13. உரிப்பொரு ளல்லன மயங்கவும் பெறுமே.

இஃது எய்தாத தெய்துவித்தது.

இதன் பொருள்:— உரிப்பொருள் அல்லன — உரிப்பொருளென்று ஓதப்படும் ஐந்திணையும் அல்லாத கைக்கிளையும் பெருந்திணையும்; மயங்கவும் பெறும்—நால்வகை நிலத்தும் மயங்கவும் பெறும் என்றவாறு.

உம்மை எச்சவும்மை யாதலின் உரிப்பொருளாக எடுத்த பாலையும் நால்வகை நிலத்தும் மயங்கவும் பெறும் என்றவாறும். பாலையென்பது ஒன்றுபிரிந்து பலவாகிய கூற்றின் மேற்றாதலின் ஒற்றுமைப்பட்டு நிகழ்கின்றார் இருவர் பிரிந்துவரலும் பாலையாமன்றே? அதனால், அதுவுங் குணங் காரணமாய்ச் செம்பால் செம்பாலையாயினாற்போல நின்றது.

"ஊர்க்கானி வந்த" என்னுங் குறிஞ்சிக்கலியுள்,

"ஆய்தூவி யனமென வணிமயிற் பெடையெனத்
தூதுணம் புறவெனத் துதைந்தநின் னெழினல
மாதர்கொண் மானோக்கின் மடநல்லாய் நிற்கண்டார்ப்
பேதுறூஉ மென்பதை யறிதியோ வறியாயோ" (கலி - 50.)

என்பது நிலம்வரையாது வந்த கைக்கிளை. இதனைக் குறிஞ்சியுட் கோத்தார் புணர்ச்சி யெதிர்ப்பாடாகலின்.

"கொல்லேற்றுக் கோடஞ்சு வானை மறுமையும்
புல்லாளே யாய மகள்." (கலி-133.)

"வளியா வறியா வுயிர்காவல் கொண்டு
நளிவாய் மருப்பஞ்சு நெஞ்சினர் தோய்தற்
கெளியவோ வாயமக டோள்." (கலி-103.)

"......முள்ளெயிற் றேஎ ரிவளைப் பெறுமிதோர்
வெள்ளேற் றெருத்த டங்குவான்;
ஒள்ளிழை, வாருறு கூந்தற் றுயில்பெறும் வைமருப்பிற்
காரிகதனஞ் சான்கொள் பவன்......" (கலி-104.)

என்றாற்போல ஏறுதழுவினாற்கு உரியள் இவளென வந்த கைக்கிளைகளெல்லாம் முல்லைக்கலி பலவற்றுள்ளுங் காண்க.

*'முன்னைய மூன்றுங் கைக்கிளைக் குறிப்பே' என்பதனான் அவை கைக்கிளையாயின.

இனி † "எழின்மருப் பெழில்வேழம்" என்றது முதலிய நாலு பாட்டும் ஏறிய மடற்றிறமான பெருந்திணை. என்னை?

"மாமேலே னென்று மடல் புணையா நீந்துவேன்
தேமொழி மாத ருறாஅ துறீஇய
காமக் கடலகப் பட்டு." (கலி-139.)

என்றாற் போல்வன வருதலின்.

‡ "புரிவுண்ட புணர்ச்சி" என்றது முதலிய ஆறுபாட்டுந் தேறுதலொழிந்த காமத்து மிகுதிறமாகிய பெருந்திணை. இவற்றை நெய்தலுட் கோத்தார் சாக்காடு குறித்த இரங்கற் பொருட்டாகலின். கூனுங் குறளும் மூகுஞ் செவிடும் உறழ்ந்து கூறும் பெருந்திணையும் ஊடற்பகுதியவாகலின் மருதத்துட் கோத்தார்.

"கல்லாப் பொதுவனை நீ மாறு." (கலி-112.)

எனப் பொதுவியர் கூறலும்,

"நடாஅக் கரும்பமன்ற தோளாரைக் காணின்
விடாஅலோம் பொன்று ரெமர்." (கலி-112.)

எனப் பொதுவர் கூறலும் மிக்க காமத்து மிடலாகிய பெருந்திணையாகலின் முல்லையுட் கோத்தார்.

* தொல்-பொருள்-105. † கலி-138. ‡ கலி-142.

* "நறவினை வரைந்தார்" †"ஈண்டு நீர்மிசை" என்னுங் கலி களுங் காமத்து மிகுதிறத்தான் அரசனை நோக்கிச் சென்றோர் கூறிய வாகலின் மருதத்துக் கோத்தார்.

இனி,

"வானமூர்ந்த வயங்கொளி மண்டில
நெருப்பெனச் சிவந்த வுருப்பவிர்ங் காட்டு." (அகம்-11.)

எனக் காடுறை யுலகத்துப் பாலைவந்தது.

"தொடங்கற்கட் டோன்றிய முதியவன் முதலாக
வடங்காதார் மிடல்சாய வமரர்வந் திரத்தலின்
மடங்கல்போற் சினைஇ மாயஞ்செ யவுணரைக்
கடந்தடு முன்பொடு முக்கண்ணான் மூவெயிலு
முடன்றக்கான் முகம்போல வொண்கதிர் தெறுதலிற்
சீறருங் கணிச்சியோன் சினவலி னவ்வெயி
லேறுபெற் றுதிர்வனபோல் வரைபிளந் தியங்குந
ராறுகெட விலங்கிய வழலவி ராரிடை
மறப்பருங் காத லிவளீண் டொழிய
விறப்பத் துணிந்தனிர் கேண்மின் மற்றைஇய." (கலி-2.)

இது மைவரையுலகத்துப் பாலை வந்தது.

‡"மறந்தவ ணமையா ராயினும்" என்னும் அகப்பாட்டுத் தீம் புனலுலகத்துப் பாலை வந்தது. "அருளி லாளர் பொருள் வயினக றல்" என்னும் பாட்டினுட் பெருமணலுலகத்துப் பாலைவந்தது.

இன்னும் பிறவுஞ் சான்றோர் செய்யுட்கண்ணே உரிப்பொருண் மயங்கியுங் காலங்கண் மயங்கியும் வருவனவெல்லாம் இதனான் அமைத்துக் கொள்க. (கங)

14. புணர்தல் பிரித லிருத்த லிரங்க
லூட லிவற்றி னிமித்த மென்றிவை
தேருங் காலைத் திணைக்குரிப் பொருளே.

* கலி-99. † கலி-100.
‡ அகம்-37.

இதுவும் மேனிறுத்த முறையானன்றியும் அதிகாரப்பட்டமை கொண்டு உரிப்பொருள் கூறுகின்றது; உரிப்பொருள் உணர்ந்தல்லது உரிப்பொருளல்லன உணரலாகாமையின்.

இதன்பொருள்:—புணர்தலும் புணர்தனிமித்தமும்; பிரிதலும் பிரிதனிமித்தமும்; இருத்தலும் இருத்தனிமித்தமும்; இரங்கலும் இரங்கனிமித்தமும்; ஊடலும் ஊடனிமித்தமும் என்ற பத்தும் ஆராயுங்காலை ஐந்திணைக்கும் உரியபொருளாம் என்றவாறு.

தேருங்காலை என்றதனாற் குறிஞ்சிக்குப் புணர்ச்சியும், பாலைக்குப் பிரிவும், முல்லைக்கு இருத்தலும், நெய்தற்கு இரங்கலும், மருதத்திற்கு ஊடலும், அவ்வந்நிமித்தங்களும் உரித்தென்று ஆராய்ந்துணர்க. இக்கருத்தேபற்றி *'மாயோன்மேய' என்பதனுள் விரித்துரைத்தவாறுணர்க.

அகப்பொருளாவது புணர்ச்சியாகலானும் அஃது இருவர்க்கும் ஒப்ப நிகழ்தலானும் புணர்ச்சியை முற்கூறிப், புணர்ந்துழியல்லது பிரிவின்மையானும் அது தலைவன் கண்ணதாகிய சிறப்பானுந் தலைவி பிரிவிற்குப் புலனெறிவழக்கின்மையானும் பிரிவினை அதன்பிற்கூறிப், பிரிந்துழித் தலைவி ஆற்றியிருப்பது முல்லையாகலின் இருத்தலை அதன்பிற் கூறி, அங்ஙனம் ஆற்றியிராது தலைவனேவலிற் சிறிது வேறுபட்டிருந்து இரங்கல் பெரும்பான்மை தலைமகளதே யாதலின் அவ்விரங்கற்பொருளை அதன்பிற் கூறி, இந்நான்கு பொருட்கும் பொதுவாதலானுங் காமத்திற்குச் சிறத்தலானும் ஊடலை அதன்பிற்கூறி இங்ஙனம் முறைப்படுத்தினர்.

நான்கு நிலத்தும் புணர்ச்சிநிகழுமேனும் முற்பட்ட புணர்ச்சியே புணர்தற் சிறப்புடைமையிற் குறிஞ்சியென்று அதனை முற்கூறினர். அவை இயற்கைப் புணர்ச்சியும் இடந்தலைப்பாடும் பாங்கற் கூட்டமுந் தோழியிற்கூட்டமும் அதன் பகுதியாகிய இருவகைக்குறிக்கண் எதிர்ப்பாடும் போல்வன. தலைவன் தோழியைக் குறையுறும் பகுதியும் ஆண்டுத் தோழி கூறுவனவுங் குறைநேர்தலும் மறுத்தலும் முதலியன புணர்ச்சி நிமித்தம்.

* தொல்-பொருள்-5.

இனி, ஓதலுந் தூதும் பகையும் அவற்றின் பகுதியும் பொருட் பிரிவும் உடன்போக்கும் பிரிவு. * 'ஒன்றாத் தமரினும் பருவத்துஞ் சுரத்துங்' தோழியொடு வலித்தன் முதலியன பிரிதனிமித்தம். பிரிந்தபின் தலைவி வருந்துவனவுந் தோழியாற்றுவித்தனவும் பாலையாதலிற் பின்னொருகாற் பிரிதற்கும் நிமித்தமாம்; அவை பின்னர்ப் பிரியும் பிரிவிற்கு முன்னிகழ்தலின்.

இனித் தலைவி, பிரிவுணர்த்தியவழிப் பிரியாரென்றிருத்தலும், பிரிந்துழிக் குறித்தபருவ மன்றென்று தானே கூறுதலும், பருவம் வருந்துணையும் ஆற்றியிருந்தமை பின்னர்க் கூறுவனவும் போல்வன இருத்தல். அப்பருவம் வருவதற்கு முன்னர்க் கூறுவன முல்லை சான்ற கற்பன்மையிற் பாலையாம். இனிப் பருவங்கண்டு ஆற்றாது தோழிகூறுவனவும் பருவமன்றென்று வற்புறுத்தினவும் வருவ ரென்று வற்புறுத்தினவுந் தலைவன் பாசறைக்கண் இருந்து உரைத்த னவும் அவைபோல்வனவும் நிமித்த மாதலின் இருத்த னிமித்தமெனப் படும்.

இனிக் கடலுங் கானலுங் கழியுங் காண்டொறும் இரங்கலுந், தலைவன் எதிர்ப்பட்டு நீங்கிய வழி இரங்கலும், பொழுதும் புணர் துணைப்புள்ளுங் கண்டு இரங்கலும் போல்வன இரங்கல். அக்கடல் முதலியனவுந் தலைவன் நீங்குவனவு மெல்லாம் நிமித்தமாம்.

புலவி முதலியன ஊடலாம். பரத்தையும் பாணனும் முதலி யோர் ஊடனிமித்தமாம்.

ஏனையவும் வழக்கியலான் நால்வகை நிலத்துஞ் சிறுபான்மை வருமேனும் பெரும்பான்மை இவை உரியவென்றற்குத் 'திணைக்குரிப் பொருளே' யென்றார்.

உரிமை குணமாதலின் உரிப்பொருள் பண்புத்தொகை.

உதாரணம்:—

"கோட லெதிர்முகைப் பசுவீ முல்லை
நாறிணர்க் குவளையோ டிடைப்பட விரைஇ
யைதுதொடை மாண்ட கோதை போல
நறிய நல்லோண் மேனி
முறியினும் வாயது முயங்கற்கு மினிதே." (குறு-62.)

* தொல்-பொருள்-40.

இக் குறுந்தொகை புணர்ந்துழி மகிழ்ந்து கூறியது.

“ அல்குபட ருழந்த வரிமதர் மழைக்கட்
பல்பூம் பகைத்தழை நுடங்கு மல்குற்
றிருமணி புரையு மேனி மடவோ
ளியார்மகள் கொல்லிவ டந்தை வாழியர்
துயர முறீஇயின ளெம்மே யகல்வய
லரிவன ரரிந்துந் தருவனர் பெற்றுந்
தண்சேறு தாய மதனுடை நோன்றாட்
கண்போ னெய்தல் போரவிற் பூக்குந்
திண்டேர்ப் பொறையன் றொண்டி
தன்றிறம் பெறுகவிவ ளீன்ற தாயே.” (நற்றிணை-8.)

இந் நற்றிணையும், *“முலையே முகிழ்முகிழ்த் தனவே” என்னுங் குறுந்தொகையும் புணர்தனிமித்தம்.

“ அன்றவ ணொழிந்தன்று மிலையே வந்துநனி
வருந்தினை வாழியெ னெஞ்சே பருந்திருந்
துயாவிளி பயிற்று மியாஅவுயர் நனந்தலை
யுருடுடி மகுளியிற் பொருடெரிந் திசைக்குங்
கடுங்குரற் குடிஞைய நெடும்பெருங் குன்ற
மெம்மோ டிறத்தலுஞ் செல்லாய் பின்னின்
றொழியச் சூழ்ந்தனை யாயிற் றவிராது
செல்லினிச் சிறக்கநின் னுள்ளம் வல்லே
மறவ லோம்புமதி யெம்மே நறவின்
சேயித ழனைய வாகிக் குவளை
மாயிதழ் புரையு மலிர்கொ ளீரிமை
யுள்ளகங் கனல வுள்ளுதோ றுலறிப்
பழங்கண் கொண்ட கலிழ்ந்துவீ ழவிரறல்
வெய்ய வுகுதர வெரீஇப் பையெனச்
சில்வளை சொரிந்த மெல்லிறை முன்கைப்
பூவீ கொடியிற் புல்லெனப் போகி
யடர்செ யாயகற் சுடர்துணை யாக
வியங்காது வதிந்தநங் காதலி
யுயங்குசாய் சிறுபுற முயங்கிய பின்னே.” (அகம்-19.)

இது மறவலோம்புமதியெனப் பிரிவு கூறிற்று.

* குறுந்தொகை-336.

“ அறியாய் வாழி தோழி யிருளற
விசும்புடன் விளக்கும் விரைசெலற் றிகிரிக்
கடுங்கதி ரெறித்த விடுவாய் நிறைய
நெடுங்காய் முருங்கை வெண்பூத் தாஅய்
நீரற வறந்த நிரம்பா நீளிடை
வள்ளெயிற்றுச் செந்நாய் வருந்துபசிப் பிணவொடு
கள்ளியங் காட்ட கடத்திடை யுழிஞ்சி
லுள்ளூன் வாடிய சுரிமூக்கு நொள்ளை
பொரியரை புதைத்த புலம்புகொ ளியவின்
விழுத்தொடை மழவர் வில்லிட வீழ்ந்தோ
ரெழுத்துடை நடுக லின்னிழல் வதியு
மருஞ்சுரக் கவலை நீந்தி யென்று
மில்லோர்க் கில்லென் றியைவது கரத்தல்
வல்லா நெஞ்சம் வலிப்ப நம்மினும்
பொருளே காதலர் காத
லருளே காதல ரென்றி நீயே.” (அகம்-53.)

இது பிரிதனிமித்தம். வற்புறுத்துந் தோழிக்குத் தலைவி கூறியது.

“ வண்டுபடத் ததைந்த கொடியிண ரிடையிடுபு
பொன்செய் புனையிழை கட்டிய மகளிர்
கதுப்பிற் றோன்றும் புதுப்பூங் கொன்றைக்
கானங் காரெனக் கூறினும்
யானோ தேறே னவர்பொய் வழங்கலரே.” (குறு-21.)

இது பருவங்கண்டுழியும் பொய்கூறாரென்று ஆற்றியிருந்தது.

“ அவரோ வாரார் முல்லையும் பூத்தன
பறியுடைக் கையர் மறியினத் தொழியப்
பாலொடு வந்து கூழொடு பெயரும்
யாடுடை யிடைமகன் சென்னி
சூடிய வெல்லாஞ் சிறுபசு முகையே.” (குறு-221.)

இது பருவங்கண்டாற்றாது கூறியது. இது முல்லைசான்ற கற்பாயிற்று; அவன் கூறிய பருவம் வருந்துணையும் ஆற்றியிருத்தலின்.

“ மடவ மன்ற தடவுநிலைக் கொன்றை
கல்பிறங் கத்தஞ் சென்றோர் கூறிய
பருவம் வாரா வளவை நெரிதரக்

கொம்புசேர் கொடியிண ரூழ்த்த
வம்ப மாரியைக் காரென மதித்தே.'' (குறு-66.)

இது பருவமன்றென்று வற்புறுத்தலின் இருத்தனிமித்த மாயிற்று. *"தேம்படு சிமய" என்னுங் களிற்றியானைநிரையும் இருத்தனிமித்தமாம்; இக்காலம் வருந்துணையும் ஆற்றினளெனத் தான் வருந்துதலின்.

"கானலுங் கழறாது கழியுங் கூறாது
தேனிமிர் நறுமலர்ப் புன்னையு மொழியா
தொருநின் னல்லது பிறிதியா துமிலனே
யிருங்கழி மலர்ந்த கண்போ னெய்தல்
கமழிதழ் நாற்ற மமிழ்தென நசைஇத்
தண்டா தூதிய வண்டினங் களிசிறந்து
பறவை தளருந் துறைவனை நீயே
சொல்லல் வேண்டுமோ ரலவ பல்கால்
கைதையம் படுசினை யெவ்வமொ டசாஅங்
கடற்சிறு காக்கைக் காமர் பெடையொடு
கோட்டுமீன் வழங்கும் வேட்டமடி பரப்பின்
வெள்ளிறாக் கனவு நள்ளென் யாமத்து
நின்னுறு விழுமங் களைந்தோ
டென்னுறு விழும நீந்துமோ வெனவே'' (அகம்-169.)

இவ் அகப்பாட்டு நெய்தல். இரங்க லுரிப்பொருட்டாயிற்று.

"ஞாயிறு பட்ட வகல்வாய் வானத்
தளிய தாமே கொடுஞ்சிறைப் பறவை
யிறையுற வோங்கிய நெறியயன் மராஅத்த
பிள்ளை யுள்வாய்ச் செரீஇய
விரைகொண் டவையும் விரையுமாற் செலவே.'' (குறு-92.)

இஃது இரங்கனிமித்தம்.

"தருக்கேம் பெருமநின் னல்கல் விருப்புற்றுத்
தாழ்ந்தாய்போல் வந்து தகவில செய்யாது
சூழ்ந்தவை செய்துமற் றெம்மையு முள்ளுவாய்
வீழ்ந்தார் விருப்பற்றக் கால்.'' (கலி-69.)

இஃது ஊடல்.

---

* அகநானூறு-94.

* "பரியுடை நன்மான் பொங்குளை யன்ன
வடைகரை வேழம் வெண்பூப் பகரும்
தண்டுறை யூரன் பெண்டிர்
† துஞ்சும் யாமத்துந் துயிலறி யலரே." (ஐங்குறு-13.)

இஃது ஊடனிமித்தம்.

பிறவும் வேறுபட வருவனவெல்லாம் அறிந்து இதன்கண் அடக்கிக்கொள்க. (கச)

15. கொண்டுதலைக் கழியினும் பிரிந்தவ ணிரங்கினு முண்டென மொழிப வோரிடத் தான.

இது முற்கூறிய ஐந்தனுட் பாலைக்கட் குறிஞ்சி மயங்குமாறும் நெய்தன்மயங்குமாறுங் கூறுகின்றது.

இதன்பொருள்:—கொண்டு தலைக்கழியினும்—தலைவன் தலைவியை உடன்கொண்டு அவள் தமரிடத்துநின்று பிரியினும்; பிரிந்து அவண் இரங்கினும்—தலைவன் உடன்கொண்டுபோகாது தானே போதலில் தலைவி மனையின்கண் இருந்து இரங்கினும்; ஓரிடத்தான— இவ்விரண்டும் ஓரிடத்தின் கண்ணே ஒரொழுக்கமாயின; உண்டென மொழிப—இவ்வொழுக்கந்தான் நான்குவருணத்திலும் வேளாண் வருணத்திற்கு உண்டென்று சொல்லுவர் ஆசிரியர் என்றவாறு.

கொண்டு தலைக்கழிதலால் இடையூறின்றிப் புணர்ச்சி நிகழுமெனினும், பிரிவு நிகழ்ந்தவா றென்னையெனின்,

'இடைச்சுர மருங்கி னவடம ரெய்திக்
கடைக்கொண்டு பெயர்த்தலிற் கலங்கஞ ரெய்தி' (தொல்-பொருள்-41.)

என மேலே கூறுவாராதலிற் றந்தையுந் தன்னையருந் தேடிப் பின் வந்து இவரொழுக்கத்திற்கு இடையூறுசெய்வரென்னுங் கருத்தே இருவருள்ளத்தும் பெரும்பான்மை நிகழ்தலிற் பிரிவுநிகழ்ந்தவாறாயிற்று. ஆகவே பாலைக்கண்ணே குறிஞ்சி நிகழ்ந்ததாயிற்று

* 'புரியுடை' எனவும் 'புரிவுடை' எனவும் பாடம்.
†'துஞ்சூர் யாமத்தும்' எனவும் பாடம்.

உதாரணம்:—

" வேனிற் பாதிரிக் கூனி மாமலர்
நரைவாய் வாட ஞறு நாட்சுர
மரியார் சிலம்பிற் சேறடி சிவப்ப
வெம்மொ டொராறு படீஇயர் யாழவின்
பொம்ம லோதி பொதுள வாரி
யரும்பற மலர்ந்த வாய்பூ மராஅத்துச்
சுரும்புசூ ழலரி தைஇ வேய்ந்தவின்
றேம்பாய் கூந்தற் குறும்பல மொசிக்கும்
வண்டுகடிந் தோம்ப றேற்று யணிகொள
நுண்கோ லெல்வளை தெளிர்க்கு முன்கை
மெல்லிறைப் பணைத்தோள் விளங்க வீசி
வல்லுவை மன்ற னடையே கள்வர்
பகைமிகு கவலைச் சென்னெறி காண்மார்
மிகைமரஞ் சேர்த்திய கவைமுறி யாஅத்து
நாரரை மருங்கி னீர்வரப் பொளித்துக்
களிறு சுவைத்திட்ட கோதுடைத் ததரல்
கல்லா வுமணர்க்குத் தீமூட் டாகுந்
துன்புறு தகுந வாங்கட் புன்கோட்
டரிலிவர் புற்றத் தல்கிரை நசைஇ
வெள்ளரா மிளிர வாங்கும்
பிள்ளை யெண்கின் மலைவயி னானே." (அகம்-256.)

இது கொண்டுதலைக்கழிதற்கண் தலைவன் நடையை வியந்தது. இஃது அகம். *"அழிவிலர் முயலும்" என்பது பாலைக்கட் புணர்ச்சி நிகழ்ந்தது.

இனித் தலைவி பிரிந்திருந்து மிகவும் இரங்குதலின் இரங்கினு மெனச் சூத்திரஞ்செய்தான், அதனானே பாலைப்பொருட்கண் இரங்கற்பொருள் நிகழுமென்றான்.

உதாரணம்:—

" ஓங்குமலைச் சிலம்பிற் பிடவுடன் மலர்ந்த
வேங்கை வெறித்தழை வேறு வகுத்தன்ன
வூன்பொதி யவிழாக் கோட்டுகிர்க் குருளை
மூன்றுட னீன்ற முடங்கர் நிழத்தத்
துறுகல் விடரளைப் பிணவுப்பசி கூர்ந்தெனப்

* நற்றிணை-9.

பொறிகிளர் ருழுவைப் பேழ்வா யேற்றை
யறுகோட் டுழைமா ஞெண்குர லோர்க்கு
நெறிபடு கவலைய நிரம்பா நீளிடை
வெள்ளி வீதியைப் போல நன்றுஞ்
செலவயர்ந் திசினல் யானே பலபுலந்
துண்ணா வுயக்கமொ டுயிர்செலச் சாஅய்த்
தோளுந் தொல்கவின் றொலைய நாளும்
பிரிந்தோர் பெயர்வுக் கிரங்கி
மருந்துபிறி தின்மையி னிருந்தும் வினையிலனே." (அகம்-146.)

இதனுள் வெள்ளிவீதியைப்போலச் செல்லத்துணிந் தியான் பலவற்றிற்கும் புலந்திருந்து பிரிந்து ஓரிடத்தினின்றும் பிரிந்த பெயர்வுக்குத் தோணலந்தொலைய உயிர்செலச் சாஅய் இரங்கிப் பிறிது மருந்தின்மையிற் செயலற்றேனென மிகவும் இரங்கியவாறு மெய்ப்பாடுபெற்றி யுணர்க. இஃதும் அகம்.

*"வானமூர்ந்த" என்னும் அகப்பாட்டினுண் "மெய்புகு வன்ன கைகவர் முயக்க-மவரும் பெறுகுவர் மன்னே" எனக் கூறி, அழுதன் மேவாவாய்க் கண்ணுந் துயிலுமென இரக்கமீக் கூறியவாறு முணர்க. †"குன்றியன்ன" என்னும் அகப்பாட்டும் அது. இவை பாலைக்கண் இரங்கல் நிகழ்ந்தன. இங்ஙனம் இச்சூத்திரவிதி உண்மையிற் சான்றோர் அகத்தினுங் கலியினும் ஐங்குறுநூற்றினும் பாலைக்கண்ணே உடன்போக்கு நிகழ்ந்த செய்யுட்களைக் கோத்தாரென் றுணர்க.

இல்லிருந்து செந்தீயோம்பல் வேளாளர்க்கு இன்மையிற் கொண்டுதலைக்கழிதல் அவர்க்கு உரியதாயிற்று. ஒழிந்த மூன்றுவருணத் தோருந் தமக்கு உரிய பிரிவின்கட் செந்தீயோம்புவாரை நாட்டிப் பிரிப; ஆகலான், அவர்க்கு ஏனைப் பிரிவுகள் அமைந்தன. இதனைக் ‡'கொடுப்போ ரின்றியுங் கரணமுண்டே' எனக் கற்பியலிற் கரணம் வேறாகக் கூறுமாறு ஆண்டுணர்க. §"வேர்முழுதலறிநின்ற" என்னும் மணிமிடைபவளத்துட் "கூழுடைத் தந்தை யிடனுடை வரைப்பி, னூழடி யொதுங்கினு முயங்கும்" எனவுந் ¶"கிளியும்பந்தும்" என்னும் களிற்றியானைநிரையுள் o"அல்குபத மிகுத்த கடியுடை வியனகர்"

---

* அகம்-11. † அகம்-132.

‡ தொல்-பொருள்-143. § அகம்-144. ¶ அகம்-49.

o 'மல்குபதம்' எனவும் பாடம்.

எனவும், நெல்லுடைமை கூறிய அதனானே வேளாண் வருணமென்பது பெற்றும். (கரு)

16. கலந்த பொழுதுங் காட்சியு மன்ன.

இதுவும் பாலைக்கட் குறிஞ்சி மயங்கு மென்கின்றது.

இதன் பொருள்:—கலந்த பொழுதும் காட்சியும்—இயற்கைப் புணர்ச்சி நிகழ்ந்த காலமும் அதன்முன்னர்த்தாகிய வழிநிலைக்காட்சி நிகழ்ந்த காலமும்; அன்ன—முன்னர்ச்சூத்திரத்துட் கொண்டுதலைக் கழிந்த காலத்தை உடைய என்றவாறு.

என்றது, முன்னர்க் குறிஞ்சி பாலைக்குரிய இருவகை வேனிற் கண் நிகழ்ந்தாற்போல இவையும் இருவகை வேனிற்கண் நிகழு மென்றவாறு. மழைகூர் காலத்துப் புறம்போந்து விளையாடுத லின்மையின் எதிர்ப்பட்டுப் புணர்தல் அரிதாகலானும், அதுதான் இன்பஞ் செய்யாமையானும் இருவகை வேனிற்காலத்தும் இயற்கைப் புணர்ச்சி நிகழுமென்றது இச்சூத்திரம்.

முன்னர்க் கூதிரும் யாமமும் முன்பனியுஞ் சிறந்ததென்றது இயற்கைப் புணர்ச்சிப்பின்னர்க் களவொழுக்கம் நிகழ்தற்குக் கால மென்றுணர்க.

அது,

“ பூவொத் தலமருந் தகைய வேவொத்
தெல்லாரு மறிய நோய்செய் தனவே
தேமொழித் திரண்ட மென்றோண் மாமலைப்
பரீஇ வித்திய வேனற்
குரீஇ யோப்புவாள் பெருமழைக் கண்ணே.” (குறு-72.)

என வரும்.

இக்குறுந்தொகையுட் குரீஇயோப்புவாள் கண்ணென வழிநிலைக் காட்சியைப் பாங்கற்குக் கூறினமையின் அத்தினைக் கதிர் முற்று தற்கு உரிய இளவேனிலும் பகற்பொழுதுங் காட்சிக்கண் வந்தன. *“ கொங்குதேர்வாழ்க்கை” என்பதும் இளவேனிலாயிற்று; தும்பி கொங்கு தேருங் காலம் அதுவாகலின். கலத்தலுங் காட்சியும் உடனிகழுமென்றுணர்க ; கலத்தலின்றிக் காட்சி நிகழ்ந்ததேல், உள்ளப்புணர்ச்சியேயாய் மெய்யுறுபுணர்ச்சியின்றி வரைந்துகொள்ளு மென்றுணர்க. (கசு)

* குறுந்தொகை-2.

17. முதலெனப் படுவ தாயிரு வகைத்தே.

இது முற்கூறிய முதற்பகுதியைத்தொகுத்து எழுதிணையும் இவ்வாற்ருனுரிய வென்கின்றது.

இதன்பொருள்:—முதல் எனப் படுவது—முதலென்று கூறப் படும் நிலனும் பொழுதும்; அ இரு வகைத்து—அக்கூறியவாற்ருன் இருவகைப்படும் யாண்டும் என்றவாறு.

இது *'கூறிற்றென்ற' லென்னும் உத்திவகை. இதன்பயன் முதல் இரண்டுவகை என்றவாறும். தமக்கென நிலனும் பொழுதும் இல் லாத கைக்கிளையும் பெருந்திணையும் நிலனில்லாத பாலையும் பிற முத லோடு மயங்கிற்றேனும் அவை மயங்கிய நிலனும் பொழுதும் அவ் வத்திணைக்கு முதலெனப்படுமென்பதாம். இது முன்னின்ற சூத்தி ரத்திற்கும் ஒக்கும். (கள)

18. தெய்வ முணுவே மாமரம் புட்பறை
செய்தி யாழின் பகுதியொடு தொகைஇ
யவ்வகை பிறவுங் கருவென மொழிப.

இது நிறுத்தமுறையானேயன்றி அதிகாரப்பட்டமையின் உரிப் பொருள் கூறி ஒழிந்த கருப்பொருள் கூறுதனுதலிற்று.

இதன்பொருள்:—தெய்வம் உணுவே மா மரம் புள் பறை செய்தி யாழின் பகுதியொடு தொகைஇ—எல்லாத்திணைக்குந் தெய்வம் உணு விலங்கு மரம் புள்ளுப் பறை தொழிலென்று இவற்றை யாழின் கூற் ருேடே கூட்டி ; அவ்வகை பிறவும் கரு என மொழிப—அவைபோல் வன பிறவுங் கருவென்று கூறுவர் ஆசிரியர் என்றவாறு.

யாழின்பகுதி என்றதனுன் மற்றையபோலாது பாலைக்குப் பாலை யாழென வேறு வருதல் கொள்க. அவ்வகை பிறவும் என்றதனுன் எடுத்தோதிய தெய்வம் ஒழிய அவற்று உட்பகுதியாகிய தெய்வமும் உள. அவை †'மாயோன்மேய' என்புழிக் காட்டினும். இதனுனே பாலைக்குத் தெய்வமும் இன்ருயிற்று. இன்னும் அவ்வகை என்றத னுனே பாலைக்கு நிலம்பற்ருது காலம்பற்றிக் கருப்பொருள் வருங்

* தொல்-பொருள்-666 †. தொல்-பொருள்-6.

காற் றம்மியல்பு திரியவருவனவும் வருமென்று கொள்க. *'எந் நில மருங்கிற் பூ' என்பதனாற் பூவும் புள்ளும் வரைவின்றி மயங்கு மெனவே ஒழிந்த கருவும் மயங்குமென்பது †'சூத்திரத்துப்பொரு ளன்றியும்' என்பதனான் உரையிற்கொள்க. அது ‡"அலர்ந்திகழ் நறுங்கொன்றை" என்னும் நெய்தற்கலியுட் காண்க.

முல்லைக்கு உணா, வரகுஞ் சாமையும் முதிரையும்; மா, உழை யும் புல்வாயும் முயலும்; மரம், கொன்றையுங் குருந்தும்; புள், கானக்கோழியுஞ் சிவலும்; பறை, ஏறுகோட்பறை; செய்தி, நிரை மேய்த்தலும் வரகுமுதலியன களைகட்டலுங் கடாவிடுதலும்; யாழ், முல்லையாழ். பிறவுமென்றதனால், பூ, முல்லையும் பிடவுந் தளவுந் தோன்றியும்; நீர், கான்யாறு; ஊர், பாடியுஞ் சேரியும் பள்ளியும்.

குறிஞ்சிக்கு உணா, ஐவனநெல்லுந் தினையும் மூங்கிலரிசியும்; மா, புலியும் யானையுங் கரடியும் பன்றியும்; மரம், அகிலும் ஆரமுந் தேக்குந் திமிசும் வேங்கையும்; புள், கிளியும் மயிலும்; பறை, முரு கியமுந் தொண்டகப்பறையும்; செய்தி, தேன் அழித்தலுங் கிழங்கு அகழ்தலுந் தினைமுதலியன விளைத்தலுங் கிளிகடிதலும்; யாழ், குறிஞ்சியாழ். பிறவுமென்றதனால், பூ, காந்தளும் வேங்கையுஞ் சுனைக்குவளையும்; நீர், அருவியுஞ் சுனையும்; ஊர், சிறுகுடியுங் குறிச்சியும்.

மருதத்திற்கு உணா, செந்நெல்லும் வெண்ணெல்லும்; மா, எருமையும் நீர்நாயும்; மரம், வஞ்சியுங் காஞ்சியும் மருதமும்; புள் தாராவும் நீர்க்கோழியும்; பறை, மணமுழவும் நெல்லரிகிணையும்; செய்தி, நடுதலுங் களைகட்டலும் அரிதலுங் கடாவிடுதலும்; யாழ், மருதயாழ். பிறவுமென்றதனால், பூ, தாமரையுங் கழுநீரும்; நீர், யாற்றுநீரும் மனைக்கிணறும் பொய்கையும்; ஊர், ஊர்களென்பனவே யாம்.

நெய்தற்கு உணா, மீன்விலையும் உப்புவிலையும்; மா, உமண்பகடு போல்வன; முதலையுஞ் சுறவும் மீனாதலின் மாவென்றல் மரபன்று. மரம், புன்னையும் ஞாழலுங் கண்டலும்; புள், அன்னமும் அன்றிலும்.

* தொல்—பொருள்-19. † தொல்-பொருள்-6?9. ‡ கலித்தொகை-150,

முதலியன; பறை, மீன்கோட்பறை; செய்தி, மீன்படுத்தலும் உப்பு விளைத்தலும் அவை விற்றலும்; யாழ், நெய்தல்யாழ். பிறவுமென்ற தனால், பூ, கைதையும் நெய்தலும்; நீர், மணற்கிணறும் உவர்க்குழியும்; ஊர், பட்டினமும் பாக்கமும்.

இனிப் பாலைக்கு உணா, ஆறலைத்தனவுஞ் சூறைகொண்டனவும்; மா, வலியழிந்த யானையும் புலியுஞ் செந்நாயும்; மரம், வற்றின இருப்பையும் ஓமையும் உழிஞையும் ஞெமையும்; புள், கழுகும் பருந்தும் புறாவும்; பறை, சூறைகோட்பறையும் நிரைகோட்பறையும்; செய்தி, ஆறலைத்தலுஞ் சூறைகோடலும்; யாழ், பாலையாழ். பிறவுமென்ற தனால்; பூ, மராவுங் குராவும் பாதிரியும்; நீர், அறுநீர்க்கூவலுஞ் சுனையும்; ஊர், பறந்தலை.

இன்னும் பிறவு மென்றதனானே இக்கூறியவற்றிற்குரிய மக்கள் பெயருந் தலைமக்கள்பெயருங் கொள்க. அவை *'பெயரும்வினையும்' என்னுஞ் சூத்திரத்துட் காட்டுதும். பிறவுமென்றதனாற் கொள்வன, சிறுபான்மை திரிவுபடுதலிற், பிறவுமென்று அடக்கினர். (௧௮)

19. எந்நில மருங்கிற் பூவும் புள்ளு
மந்நிலம் பொழுதொடு வாரா வாயினும்
வந்த நிலத்தின் பயத்த வாகும்.

இது முற்கூறிய கருப்பொருட்குப் புறனடை.

இதன்பொருள்:—எந்நில மருங்கிற் பூவும் புள்ளும்—எழுதிணை நிகழ்ச்சியவாகிய நால்வகை நிலத்துப் பயின்ற பூவும் புள்ளும்; அந்நிலம் பொழுதொடு வாரா ஆயினும்—தத்தமக்கு உரியவாகக் கூறிய நிலத்தொடுங் காலத்தொடும் நடவாமற் பிறநிலத்தொடுங் காலத்தொடும் நடப்பினும்; வந்த நிலத்தின் பயத்த ஆகும்—அவை வந்த நிலத்திற்குக் கருப்பொருளாம் என்றவாறு.

ஒடு அதனோடியைந்த ஒரு வினைக்கிளவியாதலின் உடன்சேறல் பெரும்பான்மையாயிற்று. †'வினைசெய் யிடத்தி னிலத்திற் காலத்தின்' என்பதனான் நிலத்தின்பயத்தவாமெனப் பொழுதினையும் நிலமென்று அடக்கினர். பூவைக் கருவென ஓதிற்றிலரேனும் முற்

* தொல்-பொருள்-20. † தொல்-சொல்-81.

கூறிய மரத்திற்குச் சினையாய் அடங்கிற்று. ஒன்றெனமுடித்தலான் நீர்ப்பூ முதலியனவும் அடங்கிற்று. இங்ஙனம் வருமிடஞ் செய்யுளிடமாயிற்று.

உதாரணம்:—

" தாமரைக் கண்ணியைத் தண்ணறுஞ் சாந்தினை
நேரிதழ்க் கோதையாள் செய்குறி நீவரின்." (கலி-52.)

இது மருதத்துப்பூ, குறிஞ்சிக்கண்வந்தது.

" உடையிவ ளுயிர்வாழா ணீநீப்பி னெனப்பல
விடைசொண்டி யாமிரப்பவு மெமகொள்ளா யாயினை
கடைஇய வாற்றிடை நீர்நீத்த வறுஞ்சுனை
யடையொடு வாடிய வணிமலர் தகைப்பன." (கலி-3.)

இது மருதத்துப்பூ, பாலைக்கண்வந்தது.

" கன்மிசை மயிலாலக் கறங்கியூ ரலர்தூற்றத்
தொன்னல நனிசாய நம்மையோ மறந்தைக்க
வொன்னுதார்க் கடந்தடூஉ முரவுநீர் மாகொன்ற
வென்வேலான் குன்றின்மேல் விளையாட்டும் விரும்பார்கொல்."
(கலி-27.)

இது குறிஞ்சிக்குப் பயின்ற மயில் பாலைக்கண் இளவேனிற்கண் வருதலிற் பொழுதொடு புள்ளு மயங்கிற்று. கபிலர் பாடிய பெருங்குறிஞ்சியில் (பத்-குறிஞ்சிப்பாட்டு.)வரையன்றிப் பூமயங்கியவாறு காண்க. பிறவும் இவ்வாறு மயங்குதல்காண்க. ஒன்றெனமுடித்தலாற் பிறகருப்பொருண் மயங்குவன உளவேனுங்கொள்க. (கசு)

20. பெயரும் வினையுமென் றாயிரு வகைய
திணைதொறு மரீஇய திணைநிலைப் பெயரே.

இது *'பிறவு'மென்றதனாற் றழுவிய பெயர்ப்பகுதி கூறுகின்றது.

இதன் பொருள்:—திணைதொறும் மரீஇய திணைநிலைப்பெயர்—நால்வகை நிலத்தும் மரீஇப்போந்த குலப்பெயருந் திணைநிலைப்பெயரும் உரிப்பொருளிலே நிற்றலையுடைய பெயரும்; பெயரும் வினையுமென்று அ இருவகைய—பெயர்ப்பெயரும் வினைப்பெயருமென்று அவ்விரண்டு கூற்றையுடையவாம் என்றவாறு.

* தொல்-பொருள்-18.

நால்வகைநிலத்தும் மருவிய குலப்பெயராவன :--குறிஞ்சிக்குக் கானவர் வேட்டுவர் இறவுளர் குன்றுவர் வேட்டுவித்தியர் குறத்தியர் குன்றுவித்தியர்; ஏனைப் பெண்பெயர் வருமேனும் உணர்க. முல்லைக்குக் கோவலர் இடையர் ஆயர் பொதுவர் இடைச்சியர் கோவித்தியர் ஆய்ச்சியர் பொதுவியர். நெய்தற்கு நுளையர் திமிலர் பரதவர் நுளைத்தியர் பரத்தியர் ; ஏனைப் பெண்பெயர்வருமேனும் உணர்க. மருதத்திற்குக் களமர் உழவர் கடையர் உழத்தியர் கடைச்சியர்; ஏனைப் பெண்பெயர் வருமேனும் உணர்க.

முன்னர் *'வந்த நிலத்தின்பயத்த' என்புழிக் காலத்தையும் உடன்கோடலின் ஈண்டுந் திணைதொறுமருவுதலும் பொழுதொடு மருவுதலும் பெறப்படுதலிற் பொழுதுமுதலாக வரும் பாலைக்குத் திணைதொறு மரீஇய பெயருந் திணைநிலைப்பெயருங் கொள்க. எயினர் எயிற்றியர் மறவர் மறத்தியர் எனவும் மீளி விடலை காளை எனவும் வரும்.

இனி, உரிப்பொருட்குரிய தலைமக்கள் பெயராவன, பெயர்ப் பெயரும் நாடாட்சிபற்றிவரும் பெயருமாம். குறிஞ்சிக்கு வெற்பன் சிலம்பன் பொருப்பன் கொடிச்சி ; இஃது ஆண்பாற்கேலாத பெயரானும் நிலை யென்றதனாற்கொள்க. முல்லைக்கு அண்ணல் தோன்றல் குறும்பொறைநாடன் மனைவி. நெய்தற்குக் கொண்கன் துறைவன் சேர்ப்பன் மெல்லம்புலம்பன்: தலைவிபெயர் வந்துழிக்காண்க. மருதத்திற்கு மகிழ்நன் ஊரன் மனையோள் எனவரும். இக்காட்டிய இருவகையினும் பெயர்ப்பெயரும் வினைப்பெயரும் பாடலுட் பயின்றவகையாற் பொருளுணர்க்கியுணர்க.

ஈண்டுக்கூறிய திணைநிலைப்பெயரை † 'ஏவன்மரபின்' என்னுஞ் சூத்திரத்து அறுவகையரெனப் பகுக்குமாறு ஆண்டுணர்க.

21. ஆயர் வேட்டுவ ராடூஉத் திணைப்பெய
ராவயின் வரூஉங் கிழவரு முளரே.

இது முன்னர்த் திணைதொறுமரீஇய பெயருடையோரினுந் திணைநிலைப்பெயராகிய தலைமக்களாய் வழங்குவாரும் உளரென முல்லைக்குங் குறிஞ்சிக்கும் எய்தாததெய்துவித்தது.

* தொல்-பொருள்-19. † தொல்-பொருள்-24.

இதன் பொருள்:—ஆடூஉத் திணைப்பெயர்—முற்கூறிய ஆண் மக்களாகிய திணைதொறு மரீஇய பெயர்களுள்; ஆயர் வேட்டுவர் வரூஉங் கிழவரும் உளர்—ஆயரிலும் வேட்டுவரிலும் வருங் கிழவரும் உளர்; ஆ வயின் (வரூஉங் கிழவியரும் உளர்)—அவ்விடத்து வருந் தலைவியரும் உளர் என்றவாறு.

ஆயர் வேட்டுவரென்னும் இரண்டு பெயரே எடுத்தோதினு ரேனும் ஒன்றெனமுடித்தலான் அந்நிலங்கட்கு உரிய வேனைப்பெயர்க ளான் வருவனவுங் கொள்க.

"தீம்பால் கறந்த கலமாற்றிக் கன்றெல்லாந்
தாம்பிற் பிணித்து மனைநிறீஇ யாய்தந்த
பூங்கரை நீலம் புடைதாழ மெய்யசைஇப்
பாங்கரு முல்லையுந் தாய பாட்டங்காற் றோழிநம்
புல்லினத் தாயர் மகளிரோ டெல்லா
மொருங்கு விளையாட வவ்வழி வந்த
குருந்தம்பூங் கண்ணிப் பொதுவன் மற்றென்னை
முற்றிழை யேஎர் மடநல்லாய் நீயாடுஞ்
சிற்றில் புனைகோ சிறிதென்றா னெல்லாநீ
பெற்றேம்யா மென்று பிறர்செய்த வில்லிருப்பாய்
கற்ற திலைமன்ற காணென்றேன் முற்றிழாய்
தாதுசூழ் கூந்த றகைபெறத் தைஇய
கோதை புனைகோ நினக்கென்றா னெல்லாநீ
யேதிலார் தந்தபூக் கொள்வா *னனிமிகப்
பேதையை மன்ற பெரிதென்றே னாயிழா
யைய பிதிர்ந்த சுணங்கணி மென்முலைமேற்
றொய்யி லெழுதுகோ மற்றென்றான் யாம்பிறர்
செய்புற நோக்கி யிருத்துமோ நீபெரிது
மையலை மாதோ விடுகென்றேன் றையலாய்
சொல்லிய வாறெல்லா மாறுமா றியான்பெயர்ப்ப
வல்லாந்தான் போலப் பெயர்ந்தா னவனைநீ
யாயர் மகளி ரியல்புரைத் தெந்தையும்
யாயு மறிய வுரைத்தியின் யானுற்ற
நோயுங் களைகுவை மன்." (கலி—111.)

"ஆயர் மகனையுங் காதலை கைம்மிக
ஞாயையு மஞ்சுதி யாயி னரிதரோ
நீயுற்ற நோய்க்கு மருந்து." (கலி–107.)

---

* 'இனிமிக' எனவும் பாடம்.

"தோழிநாம்
காணுமை யுண்ட கடுங்கள்ளை மெய்கூர
நாணுது சென்று நடுங்கவுரைத் தாங்குக்
கரந்ததூஉங் கையொடு கோட்பட்டாங் கண்டாய்நம்
புல்லினத் தாயர் மகன்" (கலி—115.)

என்றாற் போல்வன பிறவும் வருவன கொள்க.

இன்னும் *"ஏனலு மிறங்கு கதிரிறுத்தன" என்னும் அகப்பாட்டினுள் "வானிணப் புகவிற்கானவர் தங்கை" எனவும்; †"மெய்யிற்றீரா" என்பதனுள் "வேட்டுவற் பெறலோ டமைந்தனை" எனவும் வருவனவும் பிறவுங்கொள்க; வேட்டு என்னுந் தொழிலுடையானை வேட்டுவனென்றலிற் குறிப்பு வினைப்பெயர்.

"குன்றக் குறவன் காதன் மடமகள்
வண்டுபடு கூந்தற் றண்டழைக் கொடிச்சி
வளையண் ‡ முளைவா ளெயிற்ற
ளிளைய ளாயினு § மாரணங் கினளே." (ஐங்குறு—256.)

இது வருத்தும் பருவத்தளல்லள் என்ற தோழிக்குக் கூறியது. இப்பத்தினுட் "குறவன்மகள்" எனக் கூறுவன பலபாட்டுக்கள் உள; அவையுங் கொள்க. இவ்வாற்றான் இந்நிலத்து மக்கள்பெயரும் பெற்றாம். ஏனைய பெயர்களில் வந்தனவுளவேற் கொள்க. (உக)

22. ஏனோர் பாங்கினு மெண்ணுங் காலை யாஞு வகைய திணைநிலைப் பெயரே.

இது முல்லையுங் குறிஞ்சியும் ஒழிந்தவற்றுள் திணைதொறுமரீஇய பெயருடையோரிலுந் திணைநிலைப்பெயராகிய தலைமக்களாய் வழங்குவாரும் உளரென எய்தாத தெய்துவித்தது.

இதன் பொருள்:—ஏனோர் பாங்கினுந் திணைநிலைப்பெயர் எண்ணுங் காலை—ஒழிந்த பாலைக்கும் நெய்தற்கும் உரியராகக் கூறிய மக்கள்கூற்றினும் வருந் தலைமக்கள்பெயரை ஆராயுங் காலத்து

* அகம்—131. 'ஏனலு மிறங்கு குரலிறுத்தன' எனவும் பாடம்.

† அகம்—28. ‡ 'முளைவாய் வாளெயிற் றிளையள்' எனவும் 'முளைவா ளெயிற்றள்' எனவும் பாடம்.

§ 'மன்னணங் கினளே' எனவும் பாடம்.

ஆறு வகைய—அவை பெரும்பான்மையாகிய கூறுபாட்டினை யுடைய என்றவாறு.

உதாரணம்:—

"சிலைவிற் பகழிச் செந்துவ ராடைக்
† கொலைவி லெயினர் தங்கைநின் முலைய
சுணங்கென ‡ நினைதி நீயே
யணங்கென நினையுமென் னணங்குறு நெஞ்சே" (ஐங்குறு—363.)

இவ் வைங்குறுநூறு உடன்போகின்றான் நலம்பாராட்டியகூற்றும்.

"முளவுமா வல்சி யெயினர் தங்கை
யிளமாவெயிற்றிச்கு § நின்னிலை யறியச்
சொல்லினே னிரக்கு மளவை
வெண்வேல் விடலை விரையா தீமே." (ஐங்குறு—364.)

இவ் வைங்குறுநூறு கொண்டுபோங் காலத்திற்குக் கொண்டுடன் போக் கொருப்படுத்துவ லென்றது.

"கணமா தொலைச்சித் தன்னையர் தந்த
|| நிணவூன் வல்சிப் படுபுள் ளோப்பு
¶ நலமா ணெயிற்றி போலப் பலமிக
நன்னல நயவர வுடையை
யென்னோற் றனையோ மாவின் றளிரே." (ஐங்குறு—365.)

இவ் வைங்குறுநூறு வரைவிடைவைத்துப் போகின்றான் மாவினை நோக்கிக் கூறியது. ** ஏனைப்பெயர்களில் வருவன வந்துழிக் காண்க.

"முற்றா மஞ்சட் பசும்புறங் கடுப்பச்
சுற்றிய பிணர சூழ்கழி யிறவின்
கணங்கொள் குப்பை யுணங்குதிற நோக்கிப்
புன்னையங் கொழுநிழன் முன்னுய்த்துப் பரப்புந்

---

* 'யுடையவாம்' எனவும் பாடம்.

† 'கொலைவல் லெயினர்' எனவும் பாடம்.

‡ 'நினைத்தி' எனவும் பாடம்.

§ 'மிந்நிலை' எனவும் பாடம்.

|| 'நிணவூண் வல்சி' எனவும் பாடம்.

¶ 'அலமர லெயிற்றி போல நலமிக' எனவும் பாடம்.

** 'ஏனைப்பெயர்க்கண்' எனவும் பாடம்.

துறைநனி யிருந்த பாக்கமு முறைநனி
யினிதும னளிதோ தானே துனிதீர்ந்
தகன்ற வல்கு லைதமை நுசுப்பின்
மீனெறி பரதவர் மடமகண்
மானேர் நோக்கங் காணு வூங்கே." (நற்றிணை-101.)

இது வரைதற் பொருட்டுத் தலைவி வேறுபாட்டிற்கு ஆற்றுத
தோழி சிறைப்புறமாகக் கூறியது.

"அறிகரி பொய்த்த லான்றோர்க் கில்லைக்
குறுக லோம்புமின் சிறகுடிச் செலவே
யிதற்கிது மாண்ட தென்னு ததற்பட்
டாண்டொழிந் தன்றே மாண்டகை நெஞ்ச
மயிற்க ணன்ன மாண்முடிப் பாவை
நுண்வலைப் பரதவர் மடமகள்
கண்வலைப் படூஉங் கான லானே." (குறுந்—184.)

இது கழறிய பாங்கற்குக் கூறியது.

"கடுந்தே ரேறியுங் காலிற் சென்றுங்
* *
னெனவு வினையுங்கொல் பரதவர் மகளே." (நற்றிணை—349.)

என வரும். இது நற்றிணை.

* "இவளே, கான நண்ணிய" என்னும் நற்றிணைப் பாட்டினுட் "கடுந்தேர்ச் செல்வர் காதன் மகனே." † என்று அவ னருமை செய்தயர்த்தலின் அவனை இகழ்ச்சிக்குறிப்பாற் றலைமையா கக் கூறினாள். ‡ ஏனைப் பெண்பெயர்க்கண் வருவனவும் வந்துழிக் காண்க.

ஏனோர் பாங்கினும் எனப் பொதுப்படக் கூறிய அதனான் மருத நிலத்து மக்களுட் டலைமக்கள் உளராகப் புலனெறிவழக்கஞ் செய்த செய்யுட்கள் வந்தன உளவேற் கண்டு கொள்க. (உஉ

* நற்றிணை—45. † 'என்றது அருமைசெய் தயர்த்தலின்' எனவும் பாடம்.

‡ 'ஏனைப் பெயர்க்கண்' எனவும் பாடம்.

23. அடியோர் பாங்கினும் வினைவல பாங்கினுங்
கடிவரை யிலபுறத் தென்மனார் புலவர்.

இது மேல் நால்வகை நிலத்து மக்களுந் தலைமக்களாகப் பெறு வரென்றார், அவரேயன்றி இவருந் தலைமக்களாகுப கைக்கிளை பெருந் திணைக்க ணென்கின்றது.

இதன் பொருள்:—அடியோர் பாங்கினும்—பிறர்க்குக் குற்றேவல் செய்வோரிடத்தும்; வினை வல பாங்கினும்—பிறர் ஏவிய தொழிலைச் செய்தல் வல்லோரிடத்தும்; கடி வரையில புறத்து என்மனார் புலவர்—தலைமக்களாக நாட்டிச் செய்யுட் செய்தல் நீக்கப்படாது நடுவணைந்திணைப் புறத்து நின்ற கைக்கிளை பெருந்திணைகளுள் என்றவாறு.

கூன்பாட்டினுள்,

"நம்மு ணகுதற் றொடீஇயர் நம்மு
ளுமுசாஅங் கோனடி தொட்டேன்" (கலி-94.)

எனவும்,

"பேயும் பேயுந் துள்ள லுறுமெனக்
கோயிலுட் கண்டோர் நகாமை வேண்டுவல்" (கலி—94.)

எனவும் பெருந்திணைக்கண் அடியோர் தலைவராக வந்தது. என்னை? கோன் அடிதொட்டேன் என்றமையானுங் கோயில் என்றமையானும் இவர்கள் குற்றேவன்மாக்க ளாயிற்று.

"ஏஎயிஃதொத்தன்" என்னும் குறிஞ்சிக்கலியுள்,

"போற்றாய் களைநின் முதுக்குறைமை போற்றிக்கேள்
வேட்டார்க் கினிதாயி னல்லதை நீர்க்கினிதென்
றுண்பவோ நீருண் பவர்." (கலி—62.)

தீயகாமம் இழிந்தோர்க்குரிமையின், இதுவும் அடியோர் தலைவராக வந்த கைக்கிளை. அடியோரெனவே இருபாற் றலைமக்களும் அடங்கிற்று. கடிவரையில என்றதனான் அவருட் பரத்தையரும் உளரென்று கொள்க:

"இகல்வேந்தன்" என்னும் முல்லைக்கலியுள்,

"மேயு நிரைமுன்னர்க் கோலூன்றி நின்றுயோ
ராயனை யல்லை *பிறவோ வமரருண்
ஞாயிற்றுப் புத்தேண் மகன்." (கலி—108.)

என்பதனுற் றலைவன் வினைவல † பாங்கினனுயினவாறு காண்க. இதனுள்,

"புனத்துளா னெந்தைக்குப் புகாவுய்த்துக் கொடுப்பதோ
வினத்துளா ‡னெந்தைக்குக் கலத்தொடு செல்வதோ
தினைக்காலுள் யாய்விட்ட கன்றுமேய்க் கிற்பதோ" (கலி-108.)

என்றவழி எமரேவலான் யாஞ் செய்வதன்றி யாங்கள் ஏவ நின்னெஞ்சம் இத்தொழில்கள் செய்கின்றனவில்லை என்றலின் வினைவல பாங்கினளாய தலைவிகூற்றுயிற்று.

"யாரிவன்" என்னும் முல்லைக்கலியுள்,

"வழங்காப் பொழுதுநீ கன்றுமேய்ப் பாய்போல்
வழங்க லறிவா ருரையாரே லென்னை
யிகழ்ந்தாரே யன்றோ வெமர்." (கலி—112.)

இதுவும் வினைவலபாங்கினளாய தலைவியை நோக்கி அத்தலைவன் கூறினது.

"நலமிக நந்திய" என்னும் முல்லைக்கலியுள்,

"பல்கால்யாங் கான்யாற் றவிர்மணற் றண்பொழி
லல்க லகலறை யாயமொ டாடி
முல்லை குருந்தொடு முச்சிவேய்ந் தெல்லை
யிரவுற்ற தின்னுங் கழிப்பி யரவுற்
றுருமி னதிருங் குரல்போற் பொருமுர
ணல்லேறு நாகுட னின்றன
பல்லா னினநிரை நாமுடன் செலற்கே." (கலி—113.)

இது தாழ்த்துப் போதற்குத் தலைமையின்றிக் கடிதிற் போகல் வேண்டுமென்றமையானும், நல்லேறும் நாகும்போல் நாமுங் கூடப் போகல் வேண்டுமென்றமையானுந், தலைவன் வினைவல பாங்கினனுயிற்றென்க. வினைவல்லானென்னுது பாங்கினென்றதனுற் றமரேவல்

* 'பிறவோ ரமரருள்' எனவும் பாடம்.
† 'பாங்காயினவாறு' எனவும் பாடம்.
‡ 'என்னைக்கு' எனவும் பாடம்.

செய்வது பெறுதும். இஃது அவ்வந்நிலத்து இழிந்தோர்க்கு எஞ்ஞான்றுந் தொழிலேயாய் நிகழுமென்றும், புனங்காவலும் படுபுள்ளோப்புதலும் இவ்வாறன்றி உயர்ந்தோர் விளையாட்டாகி இயற்கைப் புணர்ச்சிப்பின்னர்ச் சின்னாளிற் றவிர்வரென்றும் வேறுபாடுணர்க. இக்கூறிய இருதிறத்தோருந் தமக்கு உரியரன்மையான் அறம்பொருளின்பம் வழாமை நிகழ்த்துதல் அவர்க்கரிதென்பது பற்றி இவற்றை அகப்புறமென்றார். (உங)

24. ஏவன் மரபி னேனோரு முரிய
ராகிய நிலைமை யவரு மன்னர்.

இது முன்னர்ப் 'பெயரும்வினையும்' என்பதனுள் திணைதொறுமரீஇய பெயருந் திணைநிலைப்பெயருமெனப் பகுத்த இரண்டனுள் திணைதொறுமரீஇய பெயருட் டலைவராதற்குரியாரை அதிகாரப்பட்டமையிற் கூறி, அங்ஙனந் தலைவராதற்குரிமையின் அடியோரையும் வினைவலபாங்கினோரையும் அதன் பிற்கூறிப், பின்னர்நின்ற திணை நிலைப்பெயராதற்குச் சிறந்தார் அறுவகையரெனப் பகுக்கின்றது.

இதன்பொருள்:—மரபின்—வேதநூலுட்கூறிய இலக்கணத்தானே; ஏவல் ஆகிய நிலைமையவரும்—பிறரை ஏவிக்கொள்ளுந் தொழில் தமக்குளதாகிய தன்மையையுடைய அந்தணர் அரசர் வாணிகரும்; அன்னர் ஆகிய அவரும்—அம்மூவரையும்போற் பிறரை ஏவிக்கொள்ளுந் தன்மையராகிய குறுநிலமன்னரும் அரசராற் சிறப்புப்பெற்றோரும்; ஏனோரும்—நால்வகை வருணமென்று *எண்ணிய வகையினால் ஒழிந்துநின்ற வேளாளரும்; உரியர்—உரிப்பொருட் டலைவராதற்கு உரியர் என்றவாறு.

ஆகிய என்பதனை ஏவலொடும் அன்னரொடுங் கூட்டுக.

எனவே, திணைநிலைப்பெயர் அறுவகையாயிற்று. †'வேந்துவிடு தொழிலிற்.........பொருள்' என்பதனான் வேளாளரே அரசராற் சிறப்புச்செய்யப் பெறுவரென்றுணர்க. இனி ‡ 'வில்லும் வேலுங் கழலு.........முரிய' என்பதனான் ஏனோருஞ் சிறுபான்மை சிறப்புப்

* 'எண்ணா யொழிந்து நின்ற' எனவும் பாடம்.

† தொல்-பொருள்-மர-81.

‡ தொல்-பொருள்-மர-83.

பெறுவரென்றுணர்க. உரிப்பொருட் டலைவர் இவரேயாதலைத் தான் மேற் பிரிவிற்குக் கூறுகின்றவாற்ருனும் உணர்க.

“ தாமரைக் கண்ணியைத் தண்ணறுஞ் சாந்தினை
நேரிதழ்க் கோதையாள் செய்குறி நீவரின்
மணங்கமழ் நாற்றத்த மலைநின்று பலிபெறூஉ
மணங்கென வஞ்சுவர் சிறுகுடி யோரே;
ஈர்ந்த ணுடையை யெல்லி மாலையை” (கலி—52.)

என வரும்.

“ முளிதயிர் பிசைந்த காந்தண் மெல்விரல்
கழுவுறு கலிங்கங் கழாஅ துடீஇக்
குவளை யுண்கண் குய்ப்புகை கமழத்
தான்றுழந் தட்ட தீம்புளிப் பாக
ரினிதெனக் கணவ னுண்டலி
னுண்ணிதின் மகிழ்ந்தன் ருெண்ணுதன் முகனே.” (குறுந்-167.)

இது குறுந்தொகை. இது பார்ப்பானையும் பார்ப்பனியையுந் தலைவராகக் கூறியது. கடிமனைச் சென்ற செவிலி கூற்று. வாயினேர் வித்தலுமாம்.

“ வருது மென்ற நாளும் பொய்த்தன
வரியே ருண்க ணீரு நில்லா
தண்கார்க் கீன்ற பைங்கொடி முல்லை
வைவாய் வான்முகை யவிழ்ந்த கோதை
பெய்வனப பிழந்த கதுப்பு முள்ளா
ரருள்கண் மாறலோ மாறுக வந்தி
லறனஞ் சலரே யாயிழை நமரெனச்
சிறிய சொல்லிப் பெரிய புலம்பினும்
பனிபடு நறுந்தார் குழைய நம்மொடு
துனிதீர் முயக்கம் பெற்றோள் போல
* வுவக்குநள் வாழிய நெஞ்சே விசும்பி
னேறெழுந்து முழங்கினு மாறெழுந்து சிலைக்குங்
கடாஅ யானை கொட்கும் பாசறைப்
போர்வேட் டெழுந்த மன்னர் கைய
கூர்வாட் குவிமுகஞ் சிதைய நூறி
மானடி மருங்கிற் பெயர்த்த குருதி
வான மீனின் வயின்வயி னிமைப்ப
†வமரகத் தட்ட செல்வந்
தமர்விரைந் துரைப்பக் கேட்கு ஞான்றே.” (அகம்—144.)

---

* ‘உவக்குவள்’ எனவும் பாடம்.

† ‘அமரொறுத்தட்ட’ எனவும், ‘அமரோர்த்தட்ட’ எனவும் பாடம்.

மீண்டவன் நெஞ்சிற்கு உரைப்பானாய்ப் பாகற்கு உரைத்தது. இம் மணிமிடைபவளத்து வேந்தன் தலைவனாயினவாறுந் தான் * அமரகத்து அட்ட செல்வத்தையே மிக்க செல்வமாகக் கருதுதற் குரியாள் அரசவருணத்திற் றலைவியே என்பதூஉம் உணர்க.

"பகைவென்று திறைகொண்ட பாய்திண்டேர் மிசையவர்
வகைகொண்ட செம்மனும் வனப்பார விடுவதோ." (கலி—31.)

இதனுள் வேந்தன் தலைவனாயினவாறும் வகைகொண்ட தலைமையின் அழகை நுகரவிரும்பினாள் என்றலிற் றலைவியும் அவ்வருணத்தாளாயவாறும் உணர்க. † "உலகுகிளர்ந்தன்ன" என்னும் அகப்பாட்டுள் வாணிகன் தலைவனாகவுங் கொள்ளக்கிடத்தலிற் றலைவியும் அவ்வருணத் தலைவியா மென்றுணர்க.

"தடமருப் பெருமை மடநடைக் குழவி
தூண்டொறும் யாத்த காண்டகு நல்லிற்
கொடுங்குழை பெய்த ‡செழுஞ்செம் பேழை
சிறுதாட் செறித்த மெல்விரல் சேப்ப
வாளை யீர்ந்தடி வல்லிதின் வகைஇப்
புகையுண் டமர்த்த கண்ண டகைபெறப்
பிறைநுதற் பொறித்த சிறுநுண் பல்விய
ரந்துகிற் றலையிற் றுடையின ணப்புலந்
தட்டிலோளே யம்மா வரிவை
யெமக்கே வருகதில் விருந்தே சிவப்பான்று
சிறியமுள் ளெயிறு தோன்ற
முறுவல் கொண்ட முகங்காண் கம்மே," (நற்றிணை-120.)

விருந்தொடு புக்கோன் கூற்று. செவிலிகூற்றுமாம். இந் நற்றிணை வாளையீர்ந்தடிவகைஇ என்றலின் வேளாண்வருணமாயிற்று.

"மலைமிசைக் குலைஇய வுருகெழு திருவிற்
பணைமுழங் கெழிலி பௌவம் வாங்கித்
தாழ்பெயற் பெருநீர் வலனேர்பு வளைஇ
மாதிரம் புதையப் பொழிதலிற் காண்வர

* 'அமரொறுத்தட்ட' எனவும் பாடம்.
† அகம்—255.
‡ 'கொழுஞ்செம்பேழை' எனவும் பாடம்.

விருகிலங் கவினிய வேமுறு காலை
நெருப்பி னன்ன சிறுகட் பன்றி
யயிர்க்கட் படாஅர்த் துஞ்சுபுறம் புதைய
நறுவீ முல்லை நாண்மல ருதிரும்
புறவடைந் திருந்த வருமுனை யியவிற்
சீறூ ரோளே நன்னுதல் யாமே
யெரிபுரை பன்மலர் பிறழ வாங்கி
யரிஞர் யாத்த வலங்குதலைப் பெருஞ்சூட்டுக்
கள்ளார் களமர் களந்தொறு மறுகுந்
தண்ணடை தழீஇய கொடிநுடங் காரெயி
லருந்திறை கொடுப்பவுங் கொள்ளான் சினஞ்சிறந்து
வினைவயிற் பெயர்க்குந் தானைப்
புனைதார் வேந்தன் பாசறை யேமே." (அகம்—84.)

இது தூதுகண்டு வருந்திக் கூறியது. இக் களிற்றியானை நிரையுட் டன்னூரும் அருமுனையியவிற் சீறூர் என்றலிற் றுன் குறு நிலமன்னனென்பது பெற்றும்.

*"அகலிருவிசும்பகம்" என்னும் அகப்பாட்டும் பொருணோக் கினல் இதுவேயாமா றுணர்க.

"இருபெரு வேந்தர் மாறுகொள் வியன்களத்
தொருபடை கொண்டு வருபடை பெயர்க்குஞ்
செல்வ முடையோர்க்கு நின்றன்று விறலெனப்
பூக்கோ ளேய தண்ணுமை விலக்கிச்
செல்வே மாத லறியாண் முல்லை
நேர்கான் முதுகொடி குழைப்ப நீர்சொரிந்து
காலை வானத்துக் கடுங்குரற் கொண்மூ
முழங்குதொறுங் கையற் றொடுங்கி நப்புலந்து
பழங்கண் கொண்ட பசலை மேனியள்
யாங்கா குவள்கொ றுனே வேங்கை
யூழுறு கிளர்வீ கடுப்பக் கேழ்கொள
வாகத் தரும்பிய மாசறு சுணங்கி
னன்மணல் †வியலிடை நடந்த
சின்மெல் லொதுக்கின் மாஅ யோளே." (அகம்-174.)

இது மீள்வான் நெஞ்சிற் குரைத்தது.

---

* அகம்-214. †'வியலறை' எனவும் பாடம்.

இதனுட் பூக்கோளேய தண்ணுமை விலக்கிச் செல்வேமென்றலின் அரசனாற் சிறப்புப்பெற்ற தலைவனாயிற்று. இன்னுஞ் சான்றோர் செய்யுட்களுள் இங்ஙனம் வருவனவற்றை அவற்றின் பொருணோக்கி உணர்க. (உச)

25. ஓதல் பகையே தூதிவை பிரிவே.

இத்துணையும் அகத்திற்குப் பொதுவாகிய முதல் கருவுரிப் பொருளை கூறி இனி இருவகைக் கைகோளுக்கும் பொதுவாகிய பாலைத்திணை கூறிய *எழீஇயது.

இதன்பொருள் :— பிரிவே—பாலையென்னும் பிரிதற்பொருண்மை ; ஓதல் பகையே தூது இவை—ஓதற் பிரிதலும், பகைமேற் பிரிதலும், பகைவரைச் சந்துசெய்தன் முதலிய தூதுற்றுப் பிரிதலுமென மூன்றுவகைப்படும் என்றவாறு.

ஒரோவொன்றே அறமுந் துறக்கமும் பொருளும் பயத்தற் சிறப்புநோக்கி இவற்றை இவையென விதந்தோதினார். இவையென்றதனை எடுத்தலோசையாற் கூறவே அறங்கருதாது அரசரேவலால் தூதிற்பிரிதலும் †போர்த்தொழில் புரியாது திறைகோடற்கு இடைநிலத்துப் பிரிதலுஞ் சிறப்பின்மைபெறுதும். அறங்கருதாது பொருள் ஈட்டுதற்குப் பிரிதலும் பொருள்வயிற் பிரிவிற்கு உண்மையின் இவற்றொடு ஓதாது பிற்கூறினார். அந்தணர்க்குரிய ஓதலுந் தூதும் உடன்கூறிற்றிலர், பகைபிறந்தவழித் தூதுநிகழ்தலின். (உரு)

26. அவற்றுள்
ஓதலுந் தூதும் உயர்ந்தோர் மேன.

இது முற்கூறியவற்றுள் அந்தணர் முதலிய மூவர்க்கு இரண்டு பிரிவு ‡உரித்தென்கின்றது.

இதன்பொருள் :—அவற்றுள் - அம்மூன்றனுள் ; ஓதலும் தூதும் உயர்ந்தோர் மேன - ஓதற்பிரிவுந் தூதிற்பிரிவும் அந்தணர்முதலிய மூவரிடத்தன என்றவாறு.

---

* 'எழுந்தார்' எனவும் பாடம்.

† 'போர்த்தொழிற்குப் பிரியாது' எனவும் பாடம்.

‡ 'உணர்த்துகின்றது' எனவும் பாடம்.

எனவே ஒழிந்த பகைவயிற்பிரிவு அரசர்க்கே உரித்தென மேலே கூறுப. உயர்ந்தோரெனக் கூறலின் வேளாளரை ஒழித்தா ரென்றுணர்க.

உதாரணம்:—

" அரம்போ ழவ்வளை தோணிலை ஞெகிழ
நிரம்பா வாழ்க்கை நேர்தல் வேண்டி
யீர்ங்கா ழன்ன வரும்புமுதி ரீங்கை
யாலி யன்ன வால்வீ தாஅய
வைவர லோதி மையண லேய்ப்பத்
தாதுறு குவளைப் போது பிணியவிழப்
படாஅப் பைங்கட் பாவடிக் கயவாய்க்
கடாஅ மாறிய யானை போலப்
பெய்துவறி தாகிய பொங்குசெலற் கொண்மூ
மைதோய் விசும்பின் மாதிரத் துழிதரப்
* பனியவுஉ நின்ற பானாட் கங்குற்
† றமியோர் மதுகை தூக்காய் தண்ணென
முனிய வலைத்தி முரணில் காலைக்
கைதொழு மரபிற் கடவுள் சான்ற
செய்வினை மருங்கிற் சென்றோர் வல்வரின்
விரியுளைப் பொலிந்த பரியுடை நன்மான்
வெருவரு தானையொடு வேண்டுபுலத் திறுத்த
பெருவளக் கரிகான் முன்னிலைச் ‡ செல்லாச்
சூடா வாகைப் பறந்தலை யாடுபெற
வொன்பது கொடையு நன்பக லொழித்த
பீடின் மன்னர் போல
வோடுவை மன்னால் வாடைநீ யெமக்கே.'' (அகம்—124.)

இதனுட் பலருங் கைதொழும் மரபினையுடைய கடவுட் டன்மை யமைந்த செய்வினையெனவே ஓதற்பிரிதலென்பது பெற்றும். §"சிறந்தது பயிற்ற லிறந்ததன் பயனே" என்பதினுற் கிழவனுங் கிழத்தியும் இல்லறத்திற் சிறந்தது பயிற்றுக்கால் இறந்ததனுற் பய னின்றுதலின் இல்லறம் நிரம்பாதென்றற்கு நிரம்பாவாழ்க்கை யென்

* 'பனிபடுஉ நின்ற' எனவும் பாடம்.
† 'தமியேரமதுகை' எனவும் பாடம்.
‡ 'சொல்லான்' எனவும் பாடம்.
§ தொல் – பொருள்-கற்பி-51.

றார். இல்லறம் நிகழ்கின்ற காலத்தே மேல்வருந் துறவறம் நிகழ்த்து தற்காக அவற்றைக் கூறும் நூல்களையுங் * கற்று அவற்றின் பின்னர்த் தத்துவங்களையுணர்த்து மெய்யுணர்தல் அந்தணர் முதலிய மூவர் க்கும் வேண்டுதலின் ஓதற்பிரிவு அந்தணர் முதலியோர்க்கே சிறந்த தென்றார்.

> " பொய்யற்ற கேள்வியாற் புரையோரைப் படர்ந்துநீ
> மையற்ற படிவத்தான் மறுத்தர லொல்வதோ." (கலி—15.)

என்பதும் அது ; மையற்றபடிவம் அந்தணர்முதலியோர் கண் ணதாதலின். † "விருந்தின்மன்னர்" என்னும் அகப்பாட்டில் வேந்தன் பகைமையைத் தான் தணிவித்தமை கூறலின் அந்தணன் தூதிற் பிரிந்தமை பெற்றும். ‡ "வயலைக்கொடியின் வாடியமருங்குல்" என் னும் புறப்பாட்டில் அந்தணன் தூதுசென்றவாறுணர்க§ அரசன் தூதுசேறல் பாரதத்து வாசுதேவன் தூதுசென்ற வாற்றானுணர்க.

அது,

> " படர்ந்தா ரணமுழங்கப் பஞ்சவர்க்குத் தூது
> நடந்தானை யேத்தாத நாவென்ன நாவே.'' (சிலப்—ஆய்ச்சியர் குரவை.)

என்பதனானுணர்க. வாணிகன்சென்றதூதும்வந்துழிக்காண்க. (உரு)

27. தானே சேறலுந் தன்னொடு சிவணிய
ஏனோர் சேறலும் வேந்தன் மேற்றே.

இது பகைவயிற் பிரிவு அரசர்க்கே உரித்தென்கின்றது.

இதன்பொருள்:—தானே சேறலும் - தன்பகைக்குத் தானே செல்லுதலும்; தன்னொடு சிவணிய ஏனோர் சேறலும் - அவனொடு நட்புக்கொண்ட ஒழிந்தோர் அவற்குத் துணையாகிச் செல்லுதலு மாகிய இருபகுதியும் ; வேந்தன் மேற்று - அரசன் கண்ணது என்ற வாறு.

எனவே, வாணிகர்க்கு உரித்தன்றாயிற்று. தானேயென்று ஒருமை கூறிய அதனானே முடியுடைவேந்தர் தாமே சேறலும் ஏனோ

---

* 'கற்றபின்னர்' எனவும் பாடம்.

† அகம் - 54. ‡ புறம் - 305. § 'காண்க' எனவும் பாடம்.

றெனப் பன்மைகூறிய அதனானே *பெரும்பான்மையுங் குறுநிலமன்னர் அவர்க்காகச் சேறலும், முடியுடைவேந்தர் அவர்க்காகச் சிறுபான்மை சேறலும் உணர்க. முடியுடைவேந்தர் உள்வழிக் குறுநிலமன்னர் தாமே செல்லாமையுணர்க. இதனை †"வேந்தற்குற்றுழி" யென்ப ஏனையார். அவ்வேந்தர் இல்வழிக் குறுநிலமன்னருந் தாமே சேறல் ‡"வேந்து வினையியற்கை" என்பதன்கட் கூறுப. இதனானே தன்பகைமேலும் பிறர்பகைமேலும் ஒருகாலத்திற் சேறலின்றென்றார்.

"கடும்புனல் கால்பட்டு" என்னும் பாலைக்கலியுண்,

"மயங்கமர் மாறட்டு மண்வெளவி வருபவர்
தயங்கிய களிற்றின்மேற் றகைகாண விடுவதோ" (கலி—31.)

எனவும்,

"பகைவென்று திறைகொண்ட பாய்திண்டேர் மிசையவர்" (கலி—31.)

எனவும் மண்கோடலுந் திறைகோடலும் அரசர்க்கே உரித்தாதாகக் கூறியது.

"நீளுயர் கூட னெடுங்கொடி யெழவே" (கலி-31.)

எனச் சுரிதகத்துக் கூறியவாற்றா னுணர்க.

"பொருபெரு வேந்தர்க்குப் போர்ப்புணை யாகி
யொருபெருங் காதலர் சென்றார்—வருவது
காணிய வம்மோ கனங்குழை கண்ணோக்கா
னீணகர் முன்றின்மே னின்று."

இது வேந்தர்க்குற்றுழி வேந்தன் பிரிந்தது.

---

* 'குறுநில மன்னர் அவர்க்காகச் சேறல் பெரும்பான்மையும் முடியுடைவேந்தர் அவர்க்காகச் சேறல் சிறுபான்மையு மெனவுணர்க' எனவும் பாடம்.

† இறையனாரகப்பொருள் சூத்திரம் 39: "வேந்தர்க்குற்றுழிப் பொருட்பிணிப் பிரிவென், றாங்க விரண்டு மிழிந்தோர்க்குரிய".

‡ தொல்-பொருள்-அகத்-32.

"கொற்றச் சோழர் கொங்கர்ப் பணீஇயர்
வெண்கோட் டியானைப் *போஎர் கிழவோன்
பழையன் வேல்வாய்த் தன்னநின்
பிழையா நன்மொழி தேறிய விவட்கே." (நற்றிணை-10.)

இது குறுநிலமன்னர் போல்வார் சென்றமைதோன்றக் கூறி பது. † "மலைமிசைக் குலைஇய" என்பதும் அது.

இனி வேட்டைமேற் சேறலும் நாடுகாணச் சேறன்முதலியன வும் பாலையாகப் புலனெறி வழக்கஞ் செய்யாமை உணர்க. வேந்த னென்று ஒருமையாற் கூறினர், ‡"மெய்ந்நிலை மயக்கி னாஅ குநவும்" என்னும் விதிபற்றி. சிவணிய வென்பதனை வினையெச்சமாக்கி நட் பாடல் வேண்டியென்றுமாம்.

28. மேவிய சிறப்பி னேனோர் படிமைய
முல்லை முதலாச் சொல்லிய முறையாற்
பிழைத்தது பிழையா தாகல் வேண்டியு
மிழைத்த வொண்பொருண் முடியவும் பிரிவே.

இது முறையானே தன்பகைமேற்சென்ற அரசன் திறைபெற்ற நாடுகாத்து அதன்கண் §தன்னெறிமுறை அடிப்படுத்துதற்குப் பிரித லும் ஏனை வணிகர் பொருட்குப்பிரிதலுங் கூறுகின்றது.

இதன்பொருள்:—முல்லை முதலாச் சொல்லிய மேவிய சிறப் பின்-தானே சென்ற வேந்தன் தனக்கு முல்லை முதலாக முற்கூறப் பட்ட நால்வகைநிலனுந் திறையாக வந்துபொருந்திய தலைமையா னே; பிழைத்தது-முன்னர் 'ஆள்பவர் கலக்குறுத்த அலைபெற்று'¶ நெறிமுறைமை தப்பிய அந்நாடு; முறையாற் பிழையாதாகல் வேண் டியும் பிரிவே-தனது பழையநாடுகளை ஆளும் நெறிமுறைமையி னாலே தப்பாமல் ஆக்கம்பெறக் காத்தலை விரும்பிப் பிரிதலும் பிரிவே; ஏனோர் படிமைய இழைத்த ஒண் பொருள் முடியவும்

* 'பழையன் காவிரி வைம்பிற் போஎ ரன்ன' என்றூர் அகப்பாட்டினும் (186.) † அகம்-84.

‡ தொல்-சொல்-449.

§ 'தன்னெறி முறைப்படுத்துதற்கு' எனவும் பாடம்.

¶ " ஆள்பவர் கலக்குறவலை பெற்றநாடு" என்பது, கலித்தொகை, 5-ஆவ பாட்டில் வருவது.

பிரிவே—முற்கூறிய அந்தணர் அரசரை ஒழிந்த வணிகர் தமக்கு விரதங்களுடையவாக வேதநூலிற் கூறிய ஒள்ளிய பொருள் தேடி முடியும்படி பிரிதலும் பிரிவே என்றவாறு.

பிரிவை இரண்டற்குங் கூட்டுக. சிறப்பிற் பிரிதலும் எனச் சேர்க்க. சொல்லியவென்பதும் பிழைத்ததென்பதுந் தொழிற் பெயர். முறையாற் காக்கவென முடிக்க. விரதமாவன *'கொள்வதூஉம் மிகை கொளாது கொடுப்பதூஉம் குறைகொடாது—பல்பண்டம் பகர்ந்து வீசன்' முதலியன.

உதாரணம்:—

"ஒருகுழை யொருவன்போ லிணர்சேர்ந்த மராஅமும்
பருதியஞ் செல்வன்போ னனையூழ்த்த செருந்தியு
மீனேற்றுக் கொடியோன்போன் மிஞிறார்க்குங் காஞ்சியு
மேனோன்போ னிறங்கிளர்பு கஞலிய ஞாழலு
மானேற்றுக் கொடியோன்போ லெதிரிய விலவமும்
ஆங்கத்
தீதுதீர் சிறப்பி னைவர்க ணிலைபோலப்
போதவிழ் மரத்தொடு பொருகரை கவின்பெற
நோதக வந்தன்றா லிளவேனின் மேதக;
பல்வரி யினவண்டு புதிதுண்ணும் பருவத்துத்
தொல்கவின் றொலைந்தவென் றடமென்றோ ளுள்ளுவா
ரொல்குப நிழல்சேர்ந்தார்க் குலையாது காத்தோம்பி
வெல்புக ழுலகேத்த விருந்துநாட் டுறைபவர்;
திசைதிசை தேனார்க்குந் திருமருத முன்றுறை
வசைதீர்ந்த வென்னலம் வாடுவ தருளுவார்
நசைகொண்டு தந்நிழல் சேர்ந்தாரைத் தாங்கித்த
மிசைபரந் துலகேத்த வேதினாட் டுறைபவர்;
அறல்சாயப் பொழுதோடெம் மணிநுதல் வேறாகித்
திறல்சான்ற பெருவனப் பிழப்பதை யருளுவா
ரூறஞ்சி நிழல்சேர்ந்தார்க் குலையாது காத்தோம்பி
யாறின்றிப் பொருள்வெஃகி யகன்றநாட் டுறைபவர்;
எனநீ,
தெருமரல் வாழி தோழிநங் காதலர்
பொருமுரண் யானையர் போர்மலைந் தெழுந்தவர்

* பட்டினப் பாலை அடி-210-211.

செருமேம் பட்ட வென்றியர்
வருமென வந்தன்றவர் வாய்மொழித் தூதே." (கலி-26.)

இதனுள் ஒல்குபு நிழல்சேர்ந்தார்க்கெனவே, முன்னர் ஆள்பவர் கலக்குறுத்த அலைபெற்றுப் பின் தன்னை நிழலாகச் சேர்ந்தாரென்பதூஉம், அவர்க்குப் பின்னர் உலைவு பிறவாமற் பேணிக் காத்தானென்பதூஉம், விருந்துநாடென்பதனால் திறைபெற்ற புதிய நாடென்பதூஉம் பெற்றாம். ஏனையவற்றிற்கும் இவ்வாறே கூறிக்கொள்க.

எதிர்நாடு, புதிய நாடு. ஆறின்றிப் பகைவர் பொருளை விரும்பின நாட்டென்றும் அவரை யகன்ற நாட்டென்றும் பொருள் கூறுக. செருவின் மேம்பட்ட என்றது நாடுகளை. அதனாற் பெற்ற வென்றியெனவே நாடு திறைபெற்றமை கூறிற்று.

*"படைபண்ணிப்புனையவும்" என்னும் பாலைக்கலியுள் "வல்வினை வயக்குதல் வலித்திமன்" என்பதற்கு வலிய போர்செய்து அப்பகைவர் தந்த நாட்டை விளக்குதற்கு வலித்தியெனவுந், "தோற்றஞ்சால் செருகுபொருள்" என்பதற்குத் தோற்றம் அமைந்த திரண்ட பொருளாவன அந்நாடுகொத்துப் பெற்ற அறம்பொருளின்பம் எனவும், "பகையறு பயவினை" என்பதற்குப் பகையறுதற்குக் காரணமாகிய நாடாகிய பயனைத் தரும் வினையெனவும், "வேட்டபொருள்" என்பதற்கு அறம்பொருளின்பமெனவும் பொருளுரைத்துக்கொள்க.

பிறவும் இவ்வாறு வருவன உய்த்துணர்ந்து பொருள் கூறுக.

இனிக்,

"கேள்கே டூன்றவுங் கிளைஞ ராரவுங்
கேளல் கேளிர் கெழீஇயின ரொழுகவு
மாள்வினைக் கெதிரிய வூக்கமொடு புகல்சிறந்து" (அகம்-93.)

என வாணிகர் பொருள்வயிற் பிரிந்தவா றுணர்க. †

"நட்டோ ராக்கம் வேண்டியு மொட்டிய
வின்றோ ளணிபெற வரற்கு
மன்றோ தோழியவர் சென்ற திறமே." (நற்றிணை-286.)

* கலி-17. † 'காண்க' எனவும் பாடம்.

என்பதனுள் அணியென்றது பூணினை.

பிறவும் இவ்வாறு வருவன உய்த்துணர்ந்துகொள்க. (உஅ)

29. மேலோர் முறைமை நால்வர்க்கு முரித்தே.

இஃது எய்தாததெய்துவித்தது.

இதன் பொருள்:—மேலோர் முறைமை-மேல் அதிகாரப்பட்டு நின்றவாணிகர்க்கு ஓதிய அறந்தலைப் பிரியாப் பொருள்செயல் வகை; நால்வர்க்கும் உரித்து-அந்தணர்க்கும் அரசர்க்கும் இருவகை வேளாளர்க்கும் உரித்து என்றவாறு.

இதற்கு வாணிகர்க்கு வேதநூலுள் இழைத்த பொருண்முடிவானே இந்நால்வரும் பொருண்முடிப்பரெனிற் பிரிவொன்றாகி மயங்கக் கூறலென்னுங் குற்றந்தங்குமாகலின் அது கருத்தன்று; இந்நால்வருள் அந்தணர் ஓதலுந் தூதும்பற்றிப் பொருண்முடித்தலும், அரசர் பகைவயிற்பிரிவும்பற்றிப் பொருண்முடித்தலும், உயர்ந்த வேளாளர் பகைவயிற்பிரிவுபற்றிப் பொருண்முடித்தலும், உழுதுண்பார் வாணிகத்தாற் பொருண்முடித்தலுங் கருத்து. வேற்று வேள்விக்குப் பிரிந்து சடங்கிற்கு உறுப்பாகியும் அதற்குக் *குரவனாகியும் நிற்றல் உரிமையின் ஆண்டு வேள்விசெய்தான் கொடுத்தபொருள் கோடல் வேண்டுதலானும் அறங்கருதித் தூதிற்பிரியினும் அவர் செய்த பூசனை கோடல்வேண்டுமாகலானும் அவை அந்தணர்க்குப் †பொருள் வருவாயாயிற்று. வேள்விக்குப்பிரிதல் ஓதற்பிரிவின் பகுதியாயிற்று.

உதாரணம்:—

"நெஞ்சு நடுக்குறக் கேட்டுங் கடுத்துந்தா
மஞ்சிய தாங்கே யணங்காகு மென்னுஞ்சொ
லின்றீங் கிளவியாய் வாய்மன்ற நின்கேள்
புதுவது பன்னாளும் பாராட்ட யானு
மிதுவொன் றுடைத்தென வெண்ணி யதுதேர
மாசில்வண் சேக்கை மணந்த புணர்ச்சியுட்
பாயல்கொண் டென்றோட் கனவு வாராய்கோற்

* 'களவனாகியும்' எனவும் பாடம்.
† 'பொருள்வரவாயிற்று' எனவும் பாடம்,

றொடிசிறை முன்கையாள் கையாறு கொள்ளாள்
கடிமனை காத்தோம்ப வல்லுவள் கொல்லோ
விடுமருப் பியானை யிலங்குதேர்க் கோடு
நெடுமலை *வெஞ்சுரம் போகி நடுவின்றெஞ்
செய்பொருண் முற்று மளவென்றா ராயிழாய்
தாமிடை கொண்ட ததுவாயிற் றம்மின்றி
யாமுயிர் வாழு மதுகை யிலமாயிற்
றொய்யி றுறந்தா ரவரெனத் தம்வயி
னொய்யார் நுவலும் பழிநிற்பத் தம்மொடு
போயின்று சொல்லென் னுயிர்.'' (கலி-24.)

இதனுள் நடுவின் றென்றதனான் இரு பெரு வேந்தரையுஞ் சந்து செய்வித்தற்கு யான் நடுவே நிற்பலென்றும், எஞ் செய்பொருள் முற்றுமள வென்றதனான் அது முடித்தபின்னர் யாம் பெறுதற்குரியவாய் அவர் செய்யும் பூசனையாகிய பொருண்முடியு மளவுமென்றும், அந்தணன் பொருள்வயிற் பிரியக் கருதிக் கூறிய கூற்றினை அவன் தலைவி கூறியவாறுணர்க. இதனுட் கடிமனைகாத்தென்றதனை இல்லறமாகவும் ஓம்பவென்றதனைச் செந்தீயோம்பவென்றுங் கொள்க.

இனி,

"நன்கலங் களிற்றொடு நண்ணா ரேந்தி
வந்து திறைகொடுத்து வணங்கினர் வழிமொழிந்து'' (அகம்-123.)

என்புழி, நன்கலந் திறைகொடுத்தோ ரென்றலிற் பகைவயிற் பிரிவே பொருள்வருவாயாயிற்று. ஒழிந்தனவும் இவ்வாறே உய்த்துணர்க.

மேலோர் முறைமை ஏனோர்க்கு முரித்தே என்னாது நால்வர்க்கு முரித்தே என்றது முற்கூறிய வாணிகரையொழிந்த இருவகை வேளாளரையுங் கூட்டியென் றுணர்க. அவர் பொருள்வயிற் பிரிந்தனவுஞ் சான்றோர் செய்யுட்களை நோக்கி உய்த்துணர்ந்துகொள்க. அவர்களுள் உழுதுண்பார்க்குக் கலத்திற்பிரிவும் உரித்து. ஏனையோர்க்குக் காலிற்பிரிவே உரித்தென் றுணர்க. (உகூ)

---

* 'அத்தம்' எனவும் பாடம்.

30. மன்னர் பாங்கிற் பின்னோ ராகுப.

இஃது இறுதிநின்ற வேளாளர்க்கு இன்னுமோர் பிரிவு விகற்பங் கூறுகின்றது.

இதன் பொருள்:—மன்னர் பாங்கில்-அரசரைச் சார்ந்து வாழும் பக்கத்தராகி நிற்றல் காரணமாக; பின்னோர் ஆகுப-பின்னோரெனப் பட்ட வேளாளர் வரையறையின்றி வேந்தன் ஏவிய *திறமெல்லா வற்றினும் பிரிதற்கு ஆக்கமுடையராகுப என்றவாறு.

மன்னர் பின்னோரென்ற பன்மையான் முடியுடையோரும், முடியில்லாதோரும்; உழுவித்து உண்போரும், உழுது உண்போருமென மன்னரும் வேளாளரும் பலரென்றார். † 'வேளாண்மாந்தர்க்கு' ‡ 'வேந்துவிடுதொழிலில்' என்னும் மரபியற் சூத்திரங்களான் வேளாளர் இருவகையரென்ப. அரசரேவுந் திறமாவன பகைவர்மேலும் நாடுகாத்தன்மேலுஞ் சந்து செய்வித்தன்மேலும் பொருள்வருவாய் மேலுமாம்.

அவருள் உழுவித்துண்போர் மண்டிலமாக்களுந் § தண்டலைத் தலைவருமாய்ச் சோழநாட்டுப் பிடவூரும் அழுந்தூரும் நாங்கூரும் நாவூரும் ஆலஞ்சேரியும் பெருஞ்சிக்கலும் வல்லமுங் கிழாரும் முதலிய பதியிற்றோன்றி வேளெனவும் அரசெனவும் உரிமையெய்தினோரும், பாண்டியநாட்டுக் ¶காவிதியப்பட்ட மெய்தினோருங், குறுமுடி குடிப்பிறந்தோர் முதலியோருமாய் முடியுடைவேந்தர்க்கு மகட்கொடைக்கு உரிய வேளாளராகுப. o"இருங்கோ வேண்மா னருங்கடிப் பிடவூர்" எனவும் **"ஆலஞ்சேரி மயிந்த னூருண்கேணி நீரோரொப்போன்" எனவுஞ் சான்றோர் செய்யுட்செய்தார். உருவப்பஃறேர் இளஞ்சேட்சென்னி அழுந்தூர்வேளிடை மகட்கோட

---

* 'சிலமெல்லாவற்றினும்' எனவும் பாடம்.

† தொல்-பொ-மர-80.

‡ „ „ „ 81.

§ 'தண்டத் தலைவரு' மென முன்னை அச்சுப்பிரதியி லுள்ளது.

¶ 'காவிதிப்பட்டம்' என்று முன்னை அச்சுப் பிரதியில் உள்ளது.

o புறநானூறு-395.

**"காலை ஞாயிறு கடுங்கதிர் பரப்பி
வேலையுங் குளனும் வெடிபடச் சுவறித்

லும் அவன் மகனுகிய கரிகாற்பெருவளத்தான் நாங்கூர்வேளிடை மகட்கோடலுங் கூறுவார். இதனுனே,

"பகடுபுறந் தருநர் பார மோம்பிக்
குடிபுறந் தருகுவை யாயின்" (புறநா-35.)

எனவும்,

ஞாலத்துக், கூலம் பகர்நர் குடிபுறந் தராஅக்
குடிபுறந் தருநர் பார மோம்பி" (பதிற்று-இரண்டு-3.)

எனவுஞ் சான்றோர் கூறியவாறுணர்க.

உதாரணம்:—

"வேந்தன் குறைமொழிந்து வேண்டத் தலைப்பிரிந்தார்
தாந்தங் குறிப்பின ரல்லரா-லேந்திழாய்
கண்பனி வாரக் கலங்கல் பிரிவரோ
தண்பனி நாளே தனித்து."

எனவரும். (௩௦)

தந்தையர் மக்கண் முகங்கா ணுமல்
வெந்த சாகம் வேறுவே றருந்திக்
குணனுள தனையுங் கொடுத்து வாழ்ந்த
கணவனை மகளிர் கண்பா ராமல்
விழித்தவிழி யெல்லாம் வேற்று விழியாகி
யறவுரை யின்றி மறவுரை பெருகி
யுறைமறந் தொழிந்த வூழிக் காலத்துத்
தாயில் லவர்க்குத் தாயே யாகவுந்
தந்தையில் லவர்க்குத் தந்தையே யாகவு
மிந்த ஞாலத் திடுக்கண் டீர
வந்து தோன்றினன் மாநிதிக் கிழவ
னீலஞ் சேரு நெடுமால் போல்வா
னலஞ் சேர் மயிந்த னென்பா
னூரநண் கேணி நீரோ ரோப்பான்
றன்குறை சொல்லான் பிறன்பழி யுரையான்
மறந்தும் பொய்யான் வாய்மையுங் குன்றான்
வருந்த வேண்டா வழுதி
யிருந்தன மிருந்தன மிடர்கெடுத் தனனே."
இது தமிழ் நாவலர் சரிதையிற் கண்டது.

31. உயர்ந்தோர்க் குரிய வோத்தி னன.

இது நான்கு வருணத்தோர்க்கும் எய்தாத தெய்துவித்தது.

இதன் பொருள்:—ஓத்தின் ஆன-வேதத்தினற் பிறந்த வட நூல்களுந் தமிழ் நூல்களும்; உயர்ந்தோர்க்கு உரிய-அந்தணர் அரசர் வணிகர்க்கும், உயர்ந்த வேளாளர்க்கும் உரிய என்றவாறு.

அவை சமய நூல்களும் ஒன்றற்கொன்று மாறுபாடுகூறுந் தருக்க நூல்களுந் தருமநூல்களும் சோதிடமும் வியாகரணம் முதலியனவும் அகத்தியம் முதலாகத் தோன்றிய தமிழ் நூல்களுமாம். வேதந் தோன்றிய பின்னர் அது கூறியபொருள்களை இவையும் ஆராய் தலின் ஓத்தினனவென்று அவற்றிற்குப் பெயர்கூறினர், ஓத்தென் பது வேதத்தையே யாதலின். (௩௧)

32. வேந்து வினையியற்கை வேந்தனி னொரீஇய வேனோர் மருங்கினு மெய்திட னுடைத்தே.

இது மலயமாதவன் நிலங்கடந்த நெடுமுடியண்ணலுழை நரபதியருடன் கொணர்ந்த பதினெண்வகைக் குடிப்பிறந்த வேளிர்க்கும் வேந்தன்றொழில் உரித்தென்கிறது.

இதன் பொருள்:—வேந்து வினை இயற்கை-முடியுடைவேந்தர்க் குரிய தொழிலாகிய இலக்கணங்கள்; வேந்தனின் ஒரீஇய ஏனோர் மருங்கினும் எய்து இடன் உடைத்து-அம்முடியுடை வேந்தரை யொழிந்த குறுநிலமன்னரிடத்தும் பொருந்தும் இடனுடையது என்றவாறு.

அவர்க் குரிய இலக்கணமாவன, தன்பகைவயிற் றானே சேறலுந் தான் திறைபெற்ற நாடுகாக்கப் பிரிதலும் மன்னர்பாங்கிற் பின்னோரெனப்பட்ட வேளாளரை ஏவிக்கொள்ளுஞ் சிறப்புமாம்.

உதாரணம்:—

“விலங்கிருஞ் சிமயக் குன்றத் தும்பர்
வேறுபன் மொழிய தேஎ முன்னி
வினைநசைஇப் பரிக்கு முரன்மலி நெஞ்சமொடு
புனைமா ணெஃகம் வலவயி னேந்திச்
செலன்மாண் புற்ற” (அகம்-215.)

என்புழி வேறு பன்மொழிய தேளத்தைக் கொள்ளக்கருதிப் பார்த்தொழிலைச் செலுத்தும் உரன்மிக்க நெஞ்சமென்றலின், இது றுநிலமன்னன் தன்பகைவயின் நாடுகொள்ளச் சென்றதாம்; வேந்தனெனப் பெயர் கூறாமையின். † "பசைபடுபச்சை நெய் தாய்த்து" என்னும் அகப்பாட்டினுண் "முடிந்தன் றம்மநா முன் ரிய வினையே" என்றலிற் றானே குறுநிலமன்னன் சென்றதாம். னைய வந்துழிக் காண்க. (௩உ)

33. பொருள்வயிற் பிரிதலு மவர்வயி னுரித்தே
யுயர்ந்தோர் பொருள்வயி னொழுக்கத் தான.

இஃது அக் குறுநிலமன்னர்க்குப் பொருள்வயிற் பிரிதலும் தற் பிரிதலும் உரியவென்கின்றது.

இதன் பொருள்:—பொருள் வயினும்-தமக்குரிய திறை திறையா ப்பெறும் பொருளிடத்தும்; உயர்ந்தோர் ஒழுக்கத்து ஆனபொருள் யினும்-உயர்ந்த நால்வகை வருணத்தார்க்குரிய ஒழுக்கத்திலேயான த்திடத்தும்; பிரிதல் அவர் வயின் உரித்து-பிரிந்துசேறல் அக் றுநிலமன்னரிடத்து உரித்து என்றவாறு.

பொருள்வயிற்பிரிதல் பொருள்தேடுகின்ற இடத்தின் கண் ணன வினைசெய்யிடமாய் நின்றது. ‡ 'உயர்ந்தோர்க்குரிய வோத் ஞன' என்று அவ்வோத்தினை அவரொழுக்கத்திலேயான பொரு ளன்றார். அச் சூத்திரத்திற் கூறிய ஓதற்பிரிவே இவர்க்கும் உரித் தன்று கொள்க. இவற்றுக்குச் செய்யுட்க ளுள்வழிப் பொருள் மொறு உய்த்துணர்ந்துகொள்க. (௩௩)

34. முந்நீர் வழக்க மகடூஉவோ டில்லை.

இது முற்கூறிய ஓதல் பகை தூது காவல் பொருள் என்ற ந்தனுட் பகையுங் காவலும் ஒழிந்தவற்றிற்கு ஓரிலக்கணங் கூறு ன்றது.

---

* 'வேந்தன் பகை கூறாமையின்' எனவும் பாடம்.

† அகம்—244.

‡ தொல்-பொரு - அகத் - 31.

இதன் பொருள்:—ஓதலுந் தூதும் பொருளுமாகிய மூன்று நீர்மையாற் செல்லுஞ் செலவு தலைவியோடு கூடச் சேறலின்று என்றவாறு.

தலைவியை உடன்கொண்டு செல்லாமை முற்கூறிய உதாரணங்களிலும் ஒழிந்த சான்றோர் செய்யுட்களுள்ளுங் காண்க. இதுவே ஆசிரியர்க்குக் கருத்தாதல் தலைவியோடுகூடச் சென்றாராகச் சான்றோர் புலனெறிவழக்கஞ் செய்யாமையான் உணர்க.

இனித், தலைவி கற்பினுட் பிரிவாற்றாது எம்மையும் உடன்கொண்டு சென்மினெனக் கூறுவனவுந் தோழி கூறுவனவுஞ் செலவழுங்குவித்தற்குக் கூறுவனவென்று உணர்க. அக் கூற்றுத் தலைவன் மரபு அன்றென்று மறுப்பன *'மரபுநிலைதிரியா' என்பதனுள் அமைந்தது.

இனி, இச்சூத்திரத்திற்குப், 'பொருள்வயிற் பிரிவின்கட் கலத்திற்பிரிவு தலைவியுடன் சேறலில்லை; எனவே, காலிற் பிரிவு தலைவியுடன் சேறல் உண்டு' என்று பொருள் கூறுவார்க்குச் சான்றோர் செய்த புலனெறிவழக்கம் இன்மை உணர்க. இனி, உடன் கொண்டு போகுழிக் கலத்திற் பிரிவின்று காலிற்பிரிவே யுளதென்பாரும் உளர். (௩௪)

35. எத்திணை மருங்கினு மகடூஉ மடன்மேற்
பொற்புடை நெறிமை யின்மை யான.

இஃது இத்துணையும் †பாலைக்கு உரிய இலக்கணங் கூறி, மகடூஉ அதிகாரப்படுதலிற் பெருந்திணைக்கு உரியதோர் இலக்கணங் கூறுகின்றது.

இதன் பொருள்.—எத்திணை மருங்கினும்-கைக்கிளை முதற் பெருந்திணையிறுவாய் எழன்கண்ணும்; மகடூஉ மடல் மேல் நெறிமை-தலைவி மடலேறினாளாகக் கூறும் புலனெறிவழக்கம்; பொற்புடைமை இன்மையான-பொலிவுடைமையின்று; ஆதலான் அது கூறப்படாது என்றவாறு.

---

* தொல்-பொரு-அகத்-45.

† 'ஐம்பாற்குமுரிய' எனவும் பாடம்.

"கடலன்ன காம முழந்து மடலேருப்
பெண்ணிற் பெருந்தக்க தில்." (குறள்-311.)

என வரும்.

"கடலன்ன காமத்த ராயினும் பெண்டிர்
மடலூரார் மைந்தர்மே லென்ப—மடலூர்தல்
காட்டுகேன் வம்மின் கலிவஞ்சி யார்கோமான்
வேட்டமா மேல்கொண்ட போழ்து."

என்றாராலோவெனின், இது மடலேற்றன்று ; ஏறுவலெனக் கூறியதுணையேயாம். (௩௫)

36. தன்னு மவனு மவளுஞ் சுட்டி
மன்னு நிமித்த மொழிப்பொரு டெய்வ
நன்மை தீமை யச்சஞ் சார்தலென்
றன்ன பிறவு மவற்றொடு தொகைஇ
முன்னிய கால மூன்றுடன் விளக்கித்
தோழி தேஎத்துங் கண்டோர் பாங்கினும்
போகிய திறத்து நற்றாய் புலம்பலு
மாகிய கிளவியு மவ்வழி யுரிய.

இது பிரிவிலக்கணம் அதிகாரப்பட்டு வருதலிற் கொண்டுதலைக் கழிந்துழி வருந்துவோர் தாயரென்பதூஉம் அதனது பகுதியுங் கூறுகின்றது.

இதன் பொருள்:—போகிய திறத்து நற்றாய்-தலைவியுந் தலைவனும் உடன்போய காலத்து அம் மகட் பயந்த நற்றாய்; தன்னும் அவனும் அவளுஞ் சுட்டிக் காலம் மூன்றுடன் மன்னும் நன்மை தீமை முன்னிய விளக்கிப் புலம்பலும்-தன்னையுந் தலைவனையுந் தன் மகளையுங் குறித்துக் காலம் மூன்றுடன் நிலைபெற்று வரும் *நல்வினை தீவினைக்குரிய காரியங்களைத் தன் நெஞ்சிற்கு விளக்கி வருந்திக் கூறுதலும்; அச்சஞ் சார்தல் என்று அன்ன பிறவும் நிமித்தம் மொழிப் பொருள் தெய்வம் அவற்றொடு தொகைஇப் புலம்பலும்-அச்சஞ்

* 'நல்வினை தீவினை கருதிய' எனவும் பாடம்.

சார்தலென்று கூறப்பட்டவற்றையும் அவைபோல்வன பிறவற்றையும் பல்லி முதலிய சொல் சகுனச்சொல் தெய்வங் கட்டினுங் கழங்கினும் இட்டு உரைக்கும் அத் தெய்வப் பகுதியென்றவற்றோடு கூட்டி வருந்திக் கூறலும்; தோழி தேஎத்தும் கண்டோர் பாங்கினும் புலம்பலும்-தோழியது ஆற்றாமையைக் கண்டுழியுந் தலைவியைத் தேடிப் போய்க் காணாது வந்தாரைக் கண்டுழியும் வருந்திக் கூறலும்; அவ்வழி ஆகிய கிளவியும் - அவ் வுடன்போக்கிடத்துச் சான்றோர் புலனெறிவழக்கஞ் செய்தற்குரியவாய் வருங் கிளவிகளும்; உரிய-உடன் போகிய திறத்து உரிய என்றவாறு.

நற்றாய் புலம்பலுங் கிளவியும் போகியதிறத்து உரியவென முடிக்க. என்றென்பதனையும் புலம்பலென்பதனையும் யாண்டுங் கூட்டுக. இங்ஙனம் உடன்போக்கி வருந்துதல் நோக்கித் தாயை முற் கூறித் தலைவன் கொண்டுபோயினமை நோக்கித் தலைவிமுன்னர் அவனைக் கூறினார். அவளும் அவனும் என்று பாடம் ஓதுவாரும் உளர்.

உதாரணம்:—

“மள்ளர் *கொட்டின் மஞ்ஞை யாலு
முயர்நெடுங் குன்றம் படுமழை தலைஇச்
சுரநனி யினிய வாகுக தில்ல
வறநெறி யிதுவெனத் தெளிந்தவென்
பிறைநுதற் குறுமகள் போகிய கானே.” (ஐங்—371.)

இதனுள் அறநெறி இதுவெனத் தெளிந்த என்மகளென்று தாய் கூறவே உடன்போக்குத்தருமமென்று மகிழ்ந்து கூறி அங்ஙனங் கூட்டிய நல்வினையைத் தன் நெஞ்சிற்கு விளக்கிப் புலம்பியவாறு காண்க.

“நாடொறுங் கலுழு மென்னினு மிடைநின்று
காடுபடு தீயிற் கனலியர் மாதோ
நல்வினை நெடுநகர் கல்லெனக் கலங்கப்
பூப்புரை யுண்கண் மடவரற்
போக்கிய புணர்த்த வறனில் பாலே.” (ஐங்-376.)

இது தீவினையை வெகுண்டு புலம்பியவாறு காண்க. பால், பழவினை. இவை ஐங்குறுநூறு.

---

* ‘கொட்டு மஞ்ஞை’ எனவும் பாடம்.

இனி அச்சம் இருவகைத்து ; தலைவி ஆண்டை விலங்கும் புள்ளும் ஆறலைப்போரும் முதலிய கண்டு அஞ்சும் அச்சமுந், தந்தை தன்னையர் பின்சென்றவர் இவ்வேதறமென்னாது தீங்கு செய்கின்றாரோ என்று அஞ்சும் அச்சமுமெனை.

“ வினைத்தொறுங் கலுழு மிடும்பை யெய்துக
புலிக்கோட் பிழைத்த கவைக்கோட்டு முதுகலை
மான்பிணை யணைதர வாண்குரல் விளிக்கும்
வெஞ்சுர மென்மக ளுய்த்த
வம்பமை வல்வில் விடலை தாயே” (ஐங்-373.)

இதுவும் ஐங்குறுநூறு.

“கேளாய் வாழியோ மகளைநின் றோழி
திருநகர் வரைப்பகம் புலம்ப வவனொடு
பெருமலை யிறந்தது நோவே னோவல்
கடுங்கண் யானை நெடுங்கை சேர்த்தி
முடங்குதா ளுதைத்த பொலங்கெழு பூழி
பெரும்புலர் விடியல் விரிந்துவெயி லெறிப்பக்
கருந்தார் மிடற்ற செம்பூழ்ச் சேவல்
சிறுபுன் பெடையொடு குடையு மாங்க
ணஞ்சுவரத் தகுந கான நீந்திக்
கன்று காணாதுபுன் கண்ண செவிசாய்த்து
மன்றுநிறை பைதல் கூரப் பலவுடன்
கறவை தந்த கடுங்கான் மறவர்
கல்லென் சீறூ ரெல்லி னசைஇ
முதுவாய்ப் பெண்டின் செதுகாற் குரம்பை
மடமயி லன்னவென் னடைமெலி பேதை
தோட்டுணை யாகத் துயிற்றத் துஞ்சாள்
வேட்டக் கள்வர் விசியுறு கடுங்கட்
சேக்கோ ளறையுந் தண்ணுமை
கேட்குநள் கொல்லெனக் கலுழுமென் னெஞ்சே.” (அகம்-63.)

இவை அச்சங் கூறின.

தந்தை தன்னையர் சென்றாரென்று சான்றோர் செய்யுட்செய்திலர், அது புலனெறிவழக்கம் அன்மையின்.

இனிச் சார்தலும் இருவகைத்து, தலைவி சென்று சாரும் இடமும், மீண்டு வந்து சாரும் இடமுமெனை.

உதாரணம்:—

"எம்வெங் காம மியைவ தாயின்
மெய்ம்மலி பெரும்பூட் செம்மற் கோசர்
கொம்மையம் பசுங்காய்க் குடுமி விளைந்த
பாக லார்கைப் பறைக்கட் பீலித்
தோகை காவிற் *றுளுநா டன்ன
வறுங்கை வம்பலர்த் தாங்கும் பண்பிற்
செறிந்த சேரிச் செம்மன் மூதூ
ரறிந்த மாக்கட் டாகுக தில்ல
தோழி மாரும் யானும் புலம்பச்
சூழி யானைச் சுடர்ப்பூ ணன்னன்
பாழி யன்ன கடியுடை வியனகர்ச்
செறிந்த காப்பிகந் தவனொடு போகி
யத்த விருப்பை யார்கழல் புதுப்பூத்
துய்த்த வாய துகணிலம் பரப்பக்
கொன்றை யஞ்சினைக் குழற்பழங் கொழுதி
வன்கை யெண்கின் வயநிரை †பரக்கு
‡மின்றுணைப் பிரிந்த கொள்கையொ டொராங்குக்
குன்ற வேயிற் றிரண்டவென்
மென்றோ ளஞ்ஞை சென்ற வாறே." (அகம்-15.)

"அருஞ்சுர மிறந்தவென் பெருந்தோட் குறுமக
டிருந்துவேல் விடலையொடு வருமெனத் தாயே
புனைமா ணிஞ்சி பூவலூட்டி
மனைமண லடுத்து மாலை நாற்றி
யுவந்தினி ¶தயரு மென்ப யானு
மான்பிணை நோக்கின் மடநல் லாளை
யீன்ற நட்பிற் கருளா னாயினு
மின்னகை முறுவ லேழையைப் பன்னாட்
கூந்தல் வாரி நுசுப்பிவர்ந் தோம்பிய

---

* 'துள்ளு நாடன்ன' எனவும் 'துவளு நாடன்ன' எனவும் பாடம்.

† 'பார்க்கும்' எனவும் பாடம்.

‡ 'இன்றுணைப் படர்ந்த' எனவும் 'இன்றுணைப் பயந்த' எனவும் பாடம்.

¶ 'தருளுமென்ப' எனவும் பாடம்.

நலம்புனை *யுதவியோ வுடையேன் மன்னே
வஃதறி கற்பி னன்றுமற் றில்ல
வறுவை தோயு மொருபெருங் குடுமிச்
சிறுபை நாற்றிய பஃறலைக் கருங்கோ
லாகுவ தறியு முதுவாய் வேல
கூறுக மாதோநின் கழங்கின் றிட்ப
மாறுது வருபனி கலுழுங் கங்குலி
ஞனது துயருமென் கண்ணினிது படீஇய
ரெம்மனை முந்துறத் தருமோ
தன்மனை யுய்க்குமோ யாதவன் குறிப்பே." (அகம்-194.)

இவ் வகப்பாட்டு இரண்டும் தெய்வத்தொடு படுத்துப் புலம்பியது.

"இல்லெழும் வயலை யிலையு மூழ்த்தன
செல்வ மாக்களிற் செல்லு மஃகின
மயிலடி யிலைய மாக்குர னொச்சிப்
பயிலிணர் நறும்பொழிற் பாவையுந் தமிய
ளேதி லாளன் பொய்ப்பப் பொய்மருண்டு
பேதை போயினள் பிறங்குமலை யிறந்தென
மான்ற மாலை மனையொடு புலம்ப
வீன்ற தாயு மிடும்பைய ளெனவினைந்
தங்கண் வானத் தகடூர்ந்து திரிதருந்
திங்கட் கடவு ளிரித்துநீ பெயர்த்தரிற்
கடிமலர்க் கொன்றைக் காவலன் சூடிய
குடுமியஞ் செல்வங் குன்றினுங் குன்றாய்
தண்பொழில் கவித்த தமனிய வெண்குடை
யொண்புகழ்த் தந்தைக் குறுதி வேண்டித்
தயங்குநடை முதுமை தாங்கித் தான்றனி
யியங்கு நடை யிளமை யின்புற் றீந்த
மான்றே ரண்ண றேன்றுபுகழ் போலத்
துளங்கிரு ளிரவினு மன்றி
விளங்குவை மன்னலிவ் வியலிடத் தானே."

இது தெய்வத்தொகை நோக்கிக் கூறியது.

"மறுவி றூவிச் சிறுகருங் காக்கை
யன்புடை மரபினின் கிளையோ டாரப்

* 'யுதவியும்' எனவும் பாடம்.

பச்சூன் பெய்த *பைந்திணை வல்சி
பொலம்புனை கலத்திற் றருகுவென் மாதோ
வெஞ்சின †விறல்வேல் விடலையோ
டஞ்சி லோதியை ‡வரக்கரைந் தீமே." (ஐங்குறு-391.)

இவ் வைங்குறுநூறு நிமித்தத்தொடுபடுத்துப் புலம்பியது. நற் சொல்லொடுபடுத்தன வந்துழிக் காண்க.

இனி அன்னபிறவுமென்றதனால்,

" ஈன்றுபுறந் தந்த வெம்மு முள்ளாள்
வான்றோ யிஞ்சி நன்னகர் புலம்பத்
தனிமணி யிரட்டுந் தாளுடைக் கடிகை
நுழைநுதி நெடுவேற் குறும்படை மழவர்
முனையாத் தந்து முரம்பின் வீழ்த்த
வில்லேர் வாழ்க்கை விழுத்தொடை மறவர்
வல்லாண் பதுக்கைக் கடவுட் பேண்மார்
நடுகற் பீலி சூட்டித் ¶துடிப்படுத்துத்
தொப்பிக் கள்ளொடு துரூஉப்பலி கொடுக்கும்
போக்கருங் கவலைய புலவுநா றருஞ்சுரந்
துணிந்துபிற ளாயின ளாயினு மணிந்தணிந்
தார்வ நெஞ்சமொ டாய்நல னளைஇத்தன்
மார்பு துணையாகத் துயிற்றுக தில்ல
துஞ்சா முழவிற் கோவற் கோமா
னெடுந்தேர்க் காரி கொடுங்கான் முன்றுறைப்
பெண்ணையம் பேர்யாற்று நுண்ணறல் கடுக்கு
நெறியிருங் கதுப்பினென் பேதைக்
கறியாத் தேஎத் தாற்றிய துணையே." (அகம்-35.)

இவ் வகம் தலைவன் மிகவும் அன்பு செய்கவென்று தெய்வத்திற் குப் பராஅயது.

" நீர்நசைக் கூக்கிய வுயவல் யானை
யியம்புணர் தூம்பி னுயிர்க்கு மத்தஞ்
சென்றனண் மன்றவென் மகளே
§பந்தும் பாவையுங் கழங்குமெமக் கொழித்தே." (ஐங்குறு-377.)

---

* 'பைங்கிணை வல்சி' எனவும் பாடம்.
† 'விறல்வேற் காளையோ' டெனவும் பாடம்.
‡ 'வரக்கரைந் திடுமே' எனவும் பாடம்.
¶ 'துடிப்படத்' எனவும் பாடம்.
§ 'பந்து பாவையும்' எனவும் பாடம்.

இவ் வைங்குறுநூறு யாம் இவற்றைக் கண்டு வருந்த இவற்றை ரமக்கு ஒழித்துத் தான் நீர் இலா ஆரிடைப் போயினுளென்றது.

"என்னு முள்ளினள் கொல்லோ தன்னை
நெஞ்சுணத் தேற்றிய வஞ்சினக் காளையோ
*டழுங்கன் மூதூ ரலரெழச்
செழும்பல் குன்ற மிறந்தவென் மகளே." (ஐங்குறு-372.)

இஃது என்னை நினைப்பாளோவென்றது.

இன்னும் இதனுனே செய்யுட்களுள் இவற்றின் வேறுபட வரு வனவெல்லாம் அமைத்துக் கொள்க.

"செல்லிய †முயலிற் பாஅய சிறகர்
வாவ ‡லுகக்கு மாலையாம் புலம்பப்
போகிய வவட்கோ நோவேன் றேமொழித்
துணையிலள் கலுழு நெஞ்சி
னிணையே ருண்க ணிவட்குநோ வதுவே." (ஐங்குறு-378.)

இது தோழி தேஎத்துப் புலம்பல். இஃது ஐங்குறுநூறு. தோழி தேஎத்துமெனப் பொதுப்படக் கூறியவதனுல் தோழியை வெகுண்டு கூறுவனவுங் கொள்க.

"வரியணி பந்தும் வாடிய வயலையு
மயிலடி யன்ன மாக்குர னொச்சியுங்
கடியுடை வியனகர்க் காண்வரத் தோன்றத்
தமியேன் கண்டதண் டலையுந் தெறுவர
நோயா கின்றே மகளைநின் றோழி
யெரிசினந் §தணிந்த விலையி லஞ்சினை
வரிப்புறப் புறவின் புலம்புகொ டெள்விளி
யுருப்பவி ரமையத் தமர்ப்பன ணோக்கி
யிலங்கிலை வெள்வேல் விடலையை
விலங்குமலை யாரிடை நலியுங்கொ லெனவே" (நற்றிணை-305.)

எனவும் வரும்.

---

* 'அழுங்கின் மூதூர்' எனவும் பாடம்.

† 'முயலின்' எனவும் பாடம்.

‡ 'உவக்குமாலை' எனவும் பாடம்.

§ 'தவிர்ந்த' எனவும் பாடம்.

"*இதுவென் பாவைக் கினியநன் பாவை
யிதுவென் பைங்கிளி யெடுத்த பைங்கிளி
யிதுவென் பூவைக் கினியசொற் பூவையென்
றலம்வரு நோக்கி னலம்வருஞ் சுடர்நுதல்
காண்டொறுங் காண்டொறுங் கலங்கி
நீங்கின ளோவென் பூங்க ணோளே." (ஐங்குறு-375.)

என்பதும் பாடம்.

இவ் வைங்குறுநூறு தேடிக்காணாது வந்தாரைக் கண்டு புலம்பியது.

இனி அவ்வழியாகிய கிளவிகளுட் சில வருமாறு:—

"ஒருமக ளுடையேன் மன்னே யவளுஞ்
செருமிகு மொய்ம்பிற் கூர்வேற் காளையொடு
பெருமலை யருஞ்சுர நெருநற் சென்றன
ளினியே,
தாங்குநி னவல மென்றீ ரதுமற்
றியாங்கன மொல்லுமோ வறிவுடை யீரே
யுள்ளி னுள்ளம் வேமே யுண்கண்
மணிவாழ் பாவை நடைகற் றன்னவெ
னணியியற் குறுமக ளாடிய
மணியேர் நொச்சியுந் தெற்றியுங் கண்டே." (நற்றிணை-184.)

இந் நற்றிணை தெருட்டும் அயலில்லாட்டியர்க் குரைத்தது.

"கயந்தலை மடப்பிடி பயம்பிற் பட்டெனக்
களிறுவிளிப் படுத்த கம்பலை வெரீஇ
யொய்யென வெழுந்த செவ்வாய்க் குழவி
தாதெரு மறுகின் மூதூ ராங்க
ணொருமை நல்லான் பெருமுலை மாந்து
நாடுபல விறந்த நன்ன ராட்டிக்
காயமு மணியிழந் தழுங்கின்று தாயு
மீன்றோட் டாரா யிறீஇயரென் னுயிரெனக்

---

* 'இதுவென் பாவை பாவை யிதுவென்
னலமரு நோக்கி னலம்வரு சுடர்நுதற்
பைங்கிளி யெடுத்த பைங்கிளி யென்றிவை
காண்டொறுங் காண்டொறுங் கலங்க
நீங்கின ளோவென் பூங்க ணோளே'

எனவும் பாடம்.

கண்ணு நுதலு நீவித் தண்ணெனத்
தடவுநிலை நொச்சி வரிநிழ லசைஇத்
தாழிக் குவளை வாடுமலர் சூடித்
தருமணற் கிடந்த பாவையென்
மருமக ளேயென முயங்கின ளழுமே" (அகம்-164.)

இம் மணிமிடைபவளத்துத் தாய்நிலையும் ஆயத்துநிலையுங் கண்டோர் கூறியவா றுணர்க.

"மாண்பில் கொள்கையொடு மயங்குதுயர் செய்த
வன்பி லறனு *மருளிற்று மன்ற
வெஞ்சுர மிறந்த வஞ்சி லோதி
பெருமட மான்பிணை யலைத்த
சிறுநுதற் குறுமகட் காட்டிய வம்மே." (ஐங்குறு-394.)

இவ் வைங்குறுநூறு தலைவி மீண்டு வந்துழித் தாய் சுற்றத்தார்க்குக் காட்டியது.

"நும்மனைச் சிலம்பு கழீஇ யயரினு
மெம்மனை வதுவை நன்மணங் கழிகெனச்
சொல்லி னெவனோ †மற்றே வென்வேல்
மையற விளங்கிய கழலடிப்
பொய்வல் காளையை யீன்ற தாய்க்கே." (ஐங்குறு-399.)

இவ் வைங்குறுநூறு தலைவன்மீண்டு தலைவியைத் தன் மனைக்கட் கொண்டுவந்துழி அவன் தாய் சிலப்புகழி நோன்பு செய்கின்றாளெனக் கேட்ட நற்றாய் ஆண்டுநின்றும் வந்தார்க்குக் கூறியது.

இன்னுஞ் சான்றோர் செய்யுட்களுள் வேறுபட வருவன வெல்லாம் இதனான் அமைக்க. (௩௬)

37. ஏமப் பேரூர்ச் சேரியுஞ் சுரத்துந்
தாமே செல்லுந் தாயரு முளரே.

இஃது எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி.

இதன் பொருள் :—ஏமப்பேர் ஊர்ச்சேரியும் சுரத்தும்-பதியெழுவறியாப் பேரூரிற் றெருவின் கண்ணும் அருவழிக்கண்ணும் ;

* 'அருளின்று' எனவும் பாடம்.

† 'தோழி' எனவும் பாடம்.

தாமே செல்லும் தாயரும் உளர்-தந்தையுந் தன்னையரும் உணரா முன்னம் எதிர்ப்பட்டு மீட்டற்குத் தாமே போகுந் தாயரும் உளர் என்றவாறு.

உம்மை எண்ணும்மை. தாயரெனப் பன்மைகூறித் தாமே யெனப் பிரித்ததனற் சேரிக்கு நற்றாய் சேறலுஞ், சுரத்திற்குச் செவிலித்தாய் சேறலும் புலனெறிவழக்கிற்குச் சிறந்ததென்றுணர்க.

உதாரணம் :—

"வெம்மலை யருஞ்சுர நம்மிவ ணொழிய
விருவலை முயிர்க்கு மின்னாக் கான
நெருநற் போகிய பெருமடத் தகுவி
யைதக லல்குற் றழையணிக் கூட்டுங்
கூழை நொச்சிக் கீழ தென்மகள்
சேப்புடைச் சிறுவிரல் வரித்த
வண்டலும் * காணிரோ கண்ணுடை யீரே."

வண்டலைக் காணூர் தேளத்து நின்று காணில் ஆற்றீரெனக் கூறினமையின் ஆயத்தினையகன்று இற்புறஞ் சென்று சேரியோர்க்கு உரைத்ததாயிற்று.

"நிலந்தொட்டுப் புகாஅர் வான மேறார்
விலங்கிரு முந்நீர்க் காலிற் செல்லார்
நாட்டி னாட்டி னூரி னூரிற்
குடிமுறை குடிமுறை தேரிற்
கெடுநரு முளரோநங் காத லோரே." (குறு-130.)

இது செவிலி தேடத் துணிந்தது. இக் குறுந்தொகையுள் நம்மாற் காதலிக்கப்பட்டா ரென்றது அவ்விருவரையும். தாயரு முளரென்றதனற் றந்தையுந் தன்னையரும் வந்தால் இன்னது செய்வ லென்றலும் உளவென்று கொள்க.

"நுமர்வரி னோர்ப்பினல்ல தமர்வரின்—முந்நீர்
மண்டில முழுவது மாற்றாது."

என்றாற் போல்வன. அடி புறத்திடாதாள் புறம்போதலும் பிரிவென்றற்குச் சேரியுங் கூறினர், அஃது † ஏம இல் இருக்கையன்றா தலின். (௩எ)

* 'காண்டிரோ' எனவும் பாடம்.

† 'ஏமமிலிருக்கை யென்றாகலின்' எனவும் பாடம்,

38. அயலோ ராயினு மகற்சி மேற்றே.

இதுவும் பாலைக்கு ஓர் வேறுபாடு கூறுகின்றது.

இதன் பொருள் :—அயலோர் ஆயினும்-முற்கூறிய சேரியினுஞ் சுரத்தினுமன்றித் தம் மனைக்கு அயலே பிரிந்தாராயினும் ; அகற்சி மேற்று - அதுவும் பிரிவின் கண்ணதாம் என்றவாறு.

எனவே நற்றாய் தலைவியைத் தேர்ந்து *இல்லிற் கூறுவனவுஞ் சேரியிற் கூறுவனவும் பிரிந்தாரைப் பின் சென்றதே யாயிற்று. இக் கருத்தான் "ஏமப்பேரூர்" என்றார். இதனானே மனையயற்கட் பரத்தையிற் பிரிவும் பாலையென்று உய்த்துணர்க. (௩௮)

39. தலைவரும் விழும நிலையெடுத் துரைப்பினும்
போக்கற் கண்ணும் விடுத்தற் கண்ணு
நீக்கலின் வந்த தம்முறு விழுமமும்
வாய்மையும் பொய்ம்மையுங் கண்டோர்ச் சுட்டித்
தாய்நிலை நோக்கித் தலைப்பெயர்த்துக் கொளினு
நோய்மிகப் பெருகித்தன் னெஞ்சுகலுழ்ந் தோளை
யழிந்தது களைஇய வொழிந்தது கூறி
வன்புறை நெருங்கி வந்ததன் றிறத்தோ
டென்றிவை யெல்லா மியல்புற நாடி
னொன்றித் தோன்றுந் தோழி மேன.

தாயர்க்கு உரியனகூறி இது தோழிக்குக் கூற்று நிகழுமாறு கூறுகின்றது.

இதன் பொருள்:—தலைவரும் விழும நிலை எடுத்து உரைப்பினும் - தலைவன் கொண்டு தலைக்கழியாவிடிற் றலைவிக்கட் டோன்றுந் துன்பநிலையைத் தலைவற்குந் தலைவிக்கும் விளங்கக் கூறினும்; போக்கற் கண்ணும் - அதுகேட்டு இருவரும் † போக்கொருப்பட்டுழித் தலைவியைப் போகவிடும் இடத்தும்; விடுத்தற்கண்ணும் - தலைவியை அவனோடு கூட்டி விடுக்குங்காற் றலைவற்குப் பாது காவலாகக்

* 'இல்லறங் கூறுவனவும்' எனவும் பாடம்.

† 'போகற் கொருப்பட்டுழி' எனவும் பாடம்.

கூறும் இடத்தும் ; நீக்கலின் வந்த தம் உறு விழுமமும் -*தாயரை நீக்குதலாற் றமக்குற்ற வருத்தத்திடத்தும் ; வாய்மையும் பொய்மையும் கண்டோர்ச் சுட்டித் தாய்நிலை நோக்கித் தலைப்பெயர்த்துக் கொளினும் - மெய்யும் பொய்யும் உணர்ந்த அறிவரது தரும நூற் றுணிபும் இதுவெனக் கூறிப் பின் சென்று அவரை மீட்டற்கு நினைந்த தாயது நிலைமை அறிந்து அவரை மீளாதபடி அவளை மீட்டுக்கொளினும் ; நோய் மிகப் பெருகித் தன் நெஞ்சு கலுழ்ந்தோளை அழிந்தது களைஇய ஒழிந்தது கூறி வன்புறை நெருங்கி வந்ததன் திறத்தோடு - தலைவி போக்கு நினைந்து நெஞ்சு மிகப் புண்ணுற்றுத் தடுமாறுந் தாயை அவ் வருத்தந் தீர்த்தல்வேண்டி உழுவலன்பு காரணத்தாற் பிரிந்தாளென்பது உணரக் கூறி அவளை நெருங்கிவந்து ஆற்றுவித்தற் கூற்றோடே ; என்று இவை யெல்லாம் இயல்புற நாடின் ஒன்றித் தோன்றும் தோழி மேன - என்று இச் சொல்லப்பட்டன எல்லாவற்றுக் கண்ணும் இலக்கண வகையான் ஆராயுங் காலத்துத் தான் அவள் என்னும் வேற்றுமையின்றி ஒன்றுபடத் தோன்றும் தோழி மேன கிளவி என்றவாறு.

உதாரணம் :—

“ வெல்போர்க் குரிசினீ வியன்சுர னிறப்பிற்
பல்காழல்கு லவ்வரி வாடக்
குழலினு மினைகுவள் பெரிதே
† விழவொலி கூந்தனின் மாஅயோளே.” (ஐங்குறு-306.)

இவ் வைங்குறுநூற்றுட் குழலினும் இரங்குவளென்று பிரிந்தவண் இரங்குதற் பொருள்படத் தோழி தலைவரும் விழுமந் தலைவற்குக் கூறினாள்.

“ உன்னங் கொள்கையோ டுளங்கரந் துறையு
மன்னை சொல்லு முய்க மென்னதூஉ
மீரஞ் சேரா வியல்பில் பொய்ம்மொழிச்
சேரியம் பெண்டிர் கௌவையு மொழிக
நாடுகண் அகற்றிய வுதியஞ் சேரற்
பாடிச் சென்ற பரிசிலர் போல
வுவவினி வாழி தோழி யவரே

* ‘ தமரை ’ எனவும் பாடம்.
† ‘ அவிழொலி ’ எனவும் பாடம்.

பொம்ம லோதி நம்மொ டொராங்குச்
செலவயர்ந் தனரா லின்றே மலைதொறு
மால்கழை மிசைந்த கால்வாய் கூரெரி
மீன்கொள் பரதவர் கொடுந்திமி னளிசுடர்
வான்றோய் புணரி மிசைக்கண் டாங்கு
மேவரத் தோன்றும் யாவுயர் நனந்தலை
யுயவல் யானை வெரிநுச்சென் றன்ன
கல்லூர் பிழிதரும் புல்சாய் சிறுநெறிக்
காடுமீக் கூறுங் கோடேந் தொருத்த
லாறுகடி கொள்ளு மருஞ்சுரம் பணைத்தோ
ளுறைங் கூந்தற் கொம்மை வரிமுலை
நிரையித ழுண்கண் மகளிர்க்
கரிய வாலென வழுங்கிய செலவே.'' (அகம்-65.)

இதனுள் அன்னைசொல்லும் பெண்டிர்கௌவையுந் தலைவரும் பிழுமமென்று தலைவிக்குக் கூறினாள்.

இனிப் போக்கற்கட் கூறுவன பலவுமுள.

"இலங்குவீங் கெல்வளை யாய்நுதல் *கவின்பெறப்
பொலந்தேர்க் † கொண்கனும் வந்தன னினியே
யிலங்கரி ‡ நெடுங்க ணனந்தறீர்மதி
§ நலங்கவர் பசலையை || நகுகம் யாமே." (ஐங்குறு-200.)

இவ் வைங்குறுநூற்றிற் கண்கள் அனந்தறீர் என்றதனானே உடன்கொண்டு போதற்கு வந்தா னெனப் பாயலுணர்த்திக் கூறிற்று.

"வேலும் விளங்கின ¶ வினைநரு மியன்றனர்
தாருந் ** ததையின தழையுந் தொடுத்தன
நிலநீ ரற்ற வெம்மை நீங்கப்
பெயனீர் தலைஇய வுலவையிலை நீத்துக்
குறுமுறி யீன்றன மரனே நறுமலர்

---

* 'கவின' எனவும் பாடம்.

† 'கொண்கன்' எனவும் பாடம்.

‡ 'நெடுங்கண் ஞெகிழ்மதி' எனவும் பாடம்.

§ 'நலங்கிளர்' எனவும் பாடம்.

|| 'நகுக நாமே' எனவும் பாடம்.

¶ 'வினையரும் பயின்றனர்' எனவும் பாடம்.

** 'ததைஇயின' எனவும் பாடம்.

வேய்ந்தன போலத் தோன்றிப் பலவுடன்
றேம்படப் பொதுளின பொழிலே கானமு
நனிநன் ருகிய பனிநீங்கு வழிநாட்
பாலெனப் பரத்தரு நிலவின் மாலைப்
போது வந்தன்ருற் றூதே நீயுங்
கலங்கா மனத்தை யாகி யென்சொ
னயந்தனை கேண்மோ நெஞ்சமர் தகுவி
தெற்றி யுலறினும் வயலை வாடினு
நொச்சி மென்சினை வணர்குரல் சாயினு
நின்னினு மடவ ணனிநீ நயந்த
வன்னை யல்ல ருங்கினை யர்
புலிமருள் செம்ம ஞேக்கின்
*வலியா யின்னுந் தோய்கநின் முலையே." (அகம்-259.)

இவ் வகம் போக்குதற்கண் முயங்கிக் கூறியது.

"அண்ணாந் தேந்திய வனமுலை தளரினும்
பொன்னேர் மேனி மணியிற் ருழ்ந்த
நன்னெடுங் கூந்த னரையொடு முடிப்பினு
நீத்த லோம்புமதி பூக்கே ழூர
வின்கடுங் கள்ளி னிழையணி † கொடித்தேர்க்
கொற்றச் சோழர் கொங்கர்ப் பணீஇயர்
வெண்கோட் டியானைப் பேஎர் கிழவோன்
பழையன் வேல்வாய்த் தன்னநின்
பிழையா நன்மொழி தேறிய விவட்கே" (நற்றிணை-10)

இந் நற்றிணை தலைவியைப் பாதுகாக்கவெனத் தோழி கைப்படுத்துவித்தது.

"புதல்வனீன்ற" (நற்றிணை-355.) என்பதும் அது.

"இவளே நின்னல திலளே யாயுங்
குவளை யுண்க ணிவளல திலளே
யானு மாயிடை யேனே
மாமலை நாட மறவா தீமே."

இதுவும் அது.

---

* 'வலாமா வின்னும்' எனவும் பாடம்.
† 'நெடுங்தேர்' எனவும் பாடம்.

"விளம்பழங் கமழுங் கமஞ்சூற் குழிசி
பாசந் தின்ற தேய்கான் மத்த
நெய்தெரி யியக்கம் வெளின்முதன் முழங்கும்
வைகுபுலர் விடியன் மெய்கரந்து தன்கா
லரியமை சிலம்பு கழீஇப் பன்மாண்
*வரிபுனை பந்தொடு வைஇய செல்வோ
ளிவைகாண் டோறு நோவர் மாதோ
வளியரோ வளியரென் ஞயத் தோரென
நும்மொடு வரவுதா னயரவுந்
தன்வரைத் தன்றியுங் கலுழ்ந்தன கண்ணே." (நற்றிணை-12.

இந் நற்றிணை † போக்குதல் தவிர்ந்ததாம்.

"அவளே, யுடனம ராயமொ டோரை வேண்டாது
மடமான் பிணையின் மதர்த்த நோக்கமொ
டென்னினு நின்னினுஞ் சிறந்த மென்மொழி
யேதி லாளன் ‡ காதலி ளுறைது
பால்பாற் படுப்பச் சென்றன ளதனன்
முழவிமிழ் பந்தர் வினைபுனை நல்லில்
விழவயர்ந் திருப்பி னல்லதை யினியே
நீயெவ னிரங்குதி யன்னை
யாயினுஞ் சிறந்த நோய்முந் துறுத்தே."

என்னினும் நின்னினுஞ் சிறந்தோன் தலைவ § னென்று தவிர்தல் நருமநூல்விதி என்பது. இனி விழவயர்ந்திருப்பினல்லதை எனவே மீட்டற்குச் சேறல் அறனன் றென்று மீட்டாளாயிற்று.

"அன்னை வாழியோ வன்னை நின்மக
ளென்னினு யாயினு நின்னினுஞ் சிறந்த
தன்னம ரிளந்துணை மருட்டலின் முறைது
வென்வேற் புல்லி வேங்கட நெடுவரை
மழையொடு மிடைந்த வயக்களிற் றருஞ்சுரம்
விழைவுடை யுள்ளமொ டுழைவயிற் பிரியாது

---

* 'வரிப்புனை' எனவும் பாடம்.

† 'போக்குத் தவிர்ந்ததாம்' எனவும் பாடம்.

‡ 'காதலிற் றனுஅது' எனவும் பாடம்.

§ 'என்றதவர்க றரும நூல்' எனவும் பாடம்.

வன்கண் செய்து சென்றனள்
புன்கண் * செய்தல் புரைவதோ வன்றே."

இது தாயை வற்புறுத்தியது.

† இயல்புற என்றதனானே தலைவன் ‡ கரணவகையால் வரைந்தானாக எதிர்சென்ற தோழிக்கு யான்வரைந்தமை நுமர்க்குணர்த்தல் வேண்டுமென்றற்கு அவள் உணர்த்தினேனென்றலுந் தலைவி மீண்டு வந்துழி § ஊரது நிலைமை கூறுதலுங் கொள்க.

"கருவிரன் மந்திக் கல்லா விளம்பார்ப்
பிருவெதி ரீர்ங்கழை யேறிச் சிறுகோன்
மதிபுடைப் பதுபோற் றோன்று நாட
வரைந்தனை நீயெனக் கேட்டியா
னுரைத்தனெ னல்லனோ வஃதென் யாய்க்கே." (ஐங்குறு-280.)

"புள்ளு மறியாப் பல்பழம் பழுனி
மடமா னறியாத் தடநீர் நிலைஇச்
சுரநனி யினிய வாகுக வென்று
நினைத்தொறுங் கலுழு மென்னினு
மிகப்பெரிது கலங்கின்று தோழிநம் மூரே." (ஐங்குறு-398.)

இன்னும் இதனானே செய்யுட்கண் வேறுபட வருவன வெல்லாம் அமைத்துக்கொள்க.

"ஊஉ ரலரெழச் சேரி கல்லென
வானா தலைக்கு மறனி லன்னை
தானே யிருக்கதன் மனையே யானே
நெல்லி தின்ற முள்ளெயிறு தயங்க
வுணலாய்ந் திசினு லவரொடு சேய்நாட்டு
விண்டொட நிவந்த விலங்குமலைக் கவாஅற்
கரும்புநடு பாத்தி யன்ன
பெருங்களிற் றடிவழி நிலைஇய நீரே." (குறுந்-262.)

இது போக்கு ‖ நேர்ந்தமை தோழிகூறியது. பிறவுமன்ன. (௩௬)

* 'செய்து புரையில் புறவே' எனவும் பாடம்.
† 'சூத்திரத்து இயல்புற என்றதனானே' என்க.
‡ 'காணு வகையால் வரைந்தானாக வென்று' எனவும் பாடம்.
§ 'தலைவி ஆற்றுமை' எனவும் பாடம்.
‖ 'நேரத் தோழி கூறியது' எனவும் பாடம்,

40. பொழுது மாறு முட்குவரத் தோன்றி
வழுவி னாகிய குற்றங் காட்டலு
மூரது *சார்வுஞ் செல்லுந் தேயமு
மார்வ நெஞ்சமொடு செப்பிய கிளவியும்
புணர்ந்தோர் பாங்கிற் புணர்ந்த நெஞ்சமொ
டழிந்தெதிர் கூறி விடுப்பினு மாங்கத்
தாய்நிலை கண்டு தடுப்பினும் விடுப்பினுஞ்
சேய்நிலைக் ககன்றோர் செலவினும் வரவினுங்
கண்டோர் மொழிதல் கண்ட தென்ப.

இது கொண்டு தலைக்கழிந்துழி இடைச்சுரத்துக் கண்டோர் கூறுவன கூறுகின்றது.

இதன் பொருள்:—பொழுதும் ஆறும் உட்குவரத் தோன்றி வழுவின் ஆகிய குற்றம் காட்டலும்-உடன்போயவழி மாலைக்காலமுஞ் செறற்கரிய வழியும் அஞ்சுவரக் கூறி அவற்றது தீங்கு காரணமாகப் போகின்றார்க்கு வரும் ஏதம் அறிவித்தலும்; ஊரது சார்வும் செல்லும் தேயமும் ஆர்வநெஞ்சமொடு செப்பிய கிளவியும்-எம்மூர் அணித்தெனவும் நீர் செல்லுமூர் சேய்த்தெனவும் அன்புடை நெஞ்சத்தாற் கூறுங் கூற்றுக்களும்; புணர்ந்தோர் பாங்கில் புணர்ந்த நெஞ்சமொடு அழிந்து எதிர் கூறி விடுப்பினும்-புணர்ந்து உடன்போய இருவர் கண்ணுந் தணவா நெஞ்சினராகி ஆற்றாமை மீதூர எற்றுக்கொண்டு நின்று இனி இதின் ஊங்குப் †போதற்கரிது நும் பதிவயிற் பெயர்தல் வேண்டுமென்று உரைத்து மீட்டலும்; ஆங்கு அத் தாய்நிலைகண்டு தடுப்பினும் விடுப்பினும்-அவ்விடத்துத் தேடிச்சென்ற அச்செவிலியது நிலைகண்டு அவளைத் தடுத்து மீட்பினும் அவர் இன்னுழிச் செல்வரென விடுத்துப் போக்கினும்; சேய் நிலைக்கு அகன்றோர் செலவினும்-சேய்த்தாகிய நிலைமைக்கண்ணே நீங்கின அவ்விருவருடைய போக்கிடத்தும்; வரவினும்-செவிலியது வரவிடத்தும்; கண்டோர் மொழிதல் கண்டது என்ப-இடைச்சுரத்துக்கண்டோர்

* 'சார்பும்' எனவும் பாடம்.

† 'போக்கரிது' எனவும் பாடம்.

கூறுதல் உலகியல்வழக்கினுட் காணப்பட்டதென்று கூறுவர் புலவர் என்றவாறு.

“ *எம்மூ ரல்ல †தூர்நணி யில்லை
வெம்மூரட் செல்வன் கதிரு மூழ்த்தனன்
சேர்ந்தனை சென்மோ பூந்தார் மார்ப
விளையண் மெல்லியண் மடந்தை
யரிய சேய பெருங்க லாறே.”

இதனுட் கதிரும் ஊழ்த்தனனெனவே பொழுதுசேறலும் பெருங்கலாறெனவே ஆற்றதருமையும் பற்றிக் குற்றங் காட்டியவாறு காண்க. “எல்லுமெல்லின்று” என்னுங் குறுந்தொகைப் (390) பாட்டும் அது.

“ நல்லோண் மெல்லடி நடையு மாற்றாள்
பல்கதிர்ச் செல்வன் கதிரு மூழ்த்தன
னணித்தாத் தோன்றுவ தெம்மூர்
‡மணித்தார் மார்ப சேர்ந்தனை சென்மே.”

இஃது எம்மூர் அணித்தென்றதனாற் சார்வும் அதனானே செல்லுந் தேயஞ் சேய்த்தெனவுங் கூறிற்று. மகட்பயந்து வாழ்வோர்க்கு இவளைக் கண்டு அருள் வருதலின் ஆர்வநெஞ்ச மென்றார்.

“ இதுநும் மூரே யாவருங் கேளிர்
பொதுவறு சிறப்பின் வதுவையுங் காண்டு
மீன்றோ ரெய்தாச் செய்தவம்
யாம்பெற் றனமான் மீண்டனை சென்மே.”

இஃது அழிந்தெதிர் கூறி விடுத்தது. இது ‘கொடுப்போரின்றிக் கரண முண்மை§’ கூறிற்று. மீட்டுழி இன்னுழிச் சென்று இன்னது செய்ப என்றல் புலனெறிவழக்கன்று.

---

* இச்செய்யுள் இறையனா ரகப்பொருள் 23-ஆவது சூத்திரவுரையுள் மேற்கோளாகக் காட்டப் பெற்றுள்ளது.

† ‘ஊரணித்தில்லை’ எனவும் பாடம்.

‡ ‘மணத்தார்’ எனவும் பாடம்.

§ தொல் - பொ - கற் - 2.

"பெயர்ந்து போகுதி பெருமூ தாட்டி
சிலம்புகெழு சீறடி சிவப்ப
விலங்குவேற் காளையோ *டிறந்தனள் சுரனே."

"சீர்கெழு வெண்முத்த மணிபவர்க் கல்லதை
நீருளே பிறப்பினு நீர்க்கவைதா மென்செய்யுந்
தேருங்கா னும்மக ளுமக்குமாங் கனையளே." (கலி—9.)

"கடன்மேய சங்கங் கழியடைந்த பெண்ணை
மடன்மேய வாழ்குர லன்றில்—கெடலருஞ்சீர்
வாமா னெடுங்கோதை வான்றீண்டு கொல்லிமேற்
றேமாவின் மேய கனி."

இவை செவிலியைத் தடுத்தன.

"சிலம்புஞ் சிறுநுதலுஞ் சில்குழலும் பல்வளையு மொருபாற் றோன்ற
வலங்கலந் திண்டோளு மாடெருத்து மொண்குழையு மொருபாற் றோன்ற
விலங்க லருஞ்சுரத்து வேறுருவி னொருடம்பாய் வருவார்க் கண்டே
யிலங்க லவிர்சடையெம் மண்ணல் விளையாட்டென் றகன்றேம்† பாவம்."

இது தெய்வமென யாங்கள் போந்தேம், நுமக்கெய்தச் சேற லாமென்று விடுத்தது.

"நெருப்பவிர் கனலி யுருப்புச்சினந் தணியக்
கருங்கால் ‡யாத்த வரிநிழ லசைஇச்
சிறுவரை யிறப்பிற் §காண்டி செறிதளிர்ப்
பொன்னேர் மேனி மடந்தையொடு
$வென்வே லண்ணல் முன்னிய சுரனே." (ஐங்குறு—388.)

இவ் வைங்குறுநூறும் அது.

"அஞ்சுடர்நீள் வாண்முகத் தாயிழையு மாறிலா
வெஞ்சுடர்நீள் வேலானும் போதரக்கண்—டஞ்சி
யொருசுடரு மின்றி யுலகுபா ழாக
விருசுடரும் போந்தன வென்றார்." (திணை,150-71.)

---

* 'இறந்தன டானே' எனவும் பாடம்.

† 'அற்றேம்' எனவும் பாடம்.

‡ 'யாத்துவரி நிழல்' எனவும் பாடம்.

§ 'காண்குவை செறிதொடி' எனவும் பாடம்.

$ 'வெள்வேல் விடலை' எனவும் பாடம்.

இஃது இடைச்சுரத்துக் கண்டோர் கூறிய வார்த்தையைக் கேட்டோராகச் சிலர் கூறியது.

" அழுந்துபட வீழ்ந்த பெருந்தண் குன்றத்
தொலிவ லிந்தி னுலவை யங்காட்
டாறுசென் மாக்கள் சென்னி யெறிந்த
செம்மறுத் தலைய நெய்த்தோர் வல்லியம்
பெருந்தலைக் குருளை மாலைமா னோக்கு
மீண்டிவ ரீங்கைய சுரனே வையெயிற்
றையண் மாயண் மடந்தை *முன்னேற்
றெல்லிடை நீங்கு மிளையோ னுள்ளங்
காலொடு பட்ட மாரி
மால்வரை மிளிர்க்கு முருமினுங் கொடிதே." (நற்றிணை—2.)

" காண்பா னவாவினுற் காதலன் காதலிபின் னடவாசிற்ப
நாண்பால ளாதலா னன்னுதல் கேள்வன்பின் னடவா சிற்ப
வாண்பான்மை குன்று வயில்வே லவன்றனக்கு மஞ்சொ லாட்கும்
பாண்பாலை வண்டினமும் பாட வருஞ்சுரமும் †பதிபோன் றன்றே."

" மடக்கண் டகரக் கூந்தற் பணைத்தோள்
வார்ந்த வாலெயிற்றுச் சேர்ந்துசெறி குறங்கிற்
பிணைய லந்தழை தைஇத் துணையிலள்
விழவுக்களம் பொலிய வந்துநின் றோளே
யெழுமினோ வெழுமினங் கொழுநர்க் காக்க
மாரியர் துவன்றிய பேரிசை முள்ளூர்ப்
பலருடன் கழித்த வொள்வாண் மலையன
தொருவேற் கோடி யாங்குநம்
பன்மைய தெவனோவிவ ணன்மைதலைப் படினே." (நற்றிணை—170.)

இஃது இடைச்சுரத்துக் குறும்பினுள்ளோர் இவரைக் கண்டு கோள் இழைப்புற்றார்க்கு அவர் பெண்டிர் கூறியது. இவை செல வின்கட் கூறியன.

" வில்லோன் காலன கழலே தொடியோண்
மெல்லடி மேலவுஞ் சிலம்பே நல்லோர்
யார்கொ லளியர் தாமே யாரியர்

* 'முன்னுற்று' எனவும் பாடம்.

† 'பதியொன் றன்றே' எனவும் பாடம்.

கயிறுடு பறையிற் கால்பொரக் கலங்கி
வாகை வெண்ணெற் றொலிக்கும்
வேய்பயி லழுவ முன்னியோரே." (குறுந்—7.)

என்பதும் அது.

"கடியான் கதிரெறிப்பக் கல்லுளையில் வெம்பியவக் கலங்கற் சின்னீ
ரடியா னுலகளந்த வாழியா னுக்கிய வமிர்தென் றெண்ணிக்
கொடியான் கொடுப்பக் குடங்கையிடங் கொண்டிருந்து குடித்துச் சென்ற
வடியோர் தடங்கணவ் வஞ்சிக்கொம் பின்றுரிவ் வருவார் போலும்."

"நமரே யவரெனி னண்ணினீர் சொன்மி
னமர்வி லொராவவதி யாய்வின் - றமரோ
விளக்கி னனையாளைத் தான்கண்டாள் கண்டேன்
களக்கனி வண்ணனை யான்."

"அறம்புரி யருமறை நவின்ற நாவிற்
றிறம்புரி கொள்கை யந்தணிர் தொழுவலென்
றொண்டொடி வினவும் பேதையம் பெண்டே
கண்டனெ மம்ம சுரத்திடை *யவளை
யின்றுணை யினிதுபா ராட்டக்
குன்றுயர் பிறங்கன் †மலையிறந் தோளே." (ஐங்குறு—387.)

இவை செவிலி வரவின்கட் கூறின.

"எறித்தரு கதிர்தாங்கி யேந்திய குடைநீழ
லுறித்தாழ்ந்த கரகமு முரைசான்ற முக்கோலு
நெறிப்படச் சுவலசைஇ வேறோரா நெஞ்சத்துக்
குறிப்பேவல் செயன்மாலைக் கொளநடை யந்தணீர்
வெவ்விடைச் செலன்மாலை யொழுக்கத்தீ ரிவ்விடை
யென்மக ளொருத்தியும் பிறண்மக னொருவனுந்
தம்முளே புணர்ந்த தாமறி புணர்ச்சிய
ரன்னா ரிருவரைக் காணிரோ பெரும
காணே மல்லேங் கண்டனங் கடத்திடை
யாணெழி லண்ணலோ டருஞ்சுர முன்னிய
மாணிழை மடவர றாயிர்நீர்போறிர் ;
பலவுறு நறுஞ்சாந்தம் படுப்பவர்க் கல்லதை
மலையுளே பிறப்பினும் மலைக்கவைதா மென்செய்யு

* 'அவளே' எனவும் பாடம். † 'மலையிறந் தோரே' எனவும் பாடம்.

வினையுங்கா னும்மக னுமக்குமாங் கனையளே ;
சீர்கெழு வெண்முத்த மணிபவர்க் கல்லதை
நீருளே பிறப்பினு நீர்க்கவைதா மென் செய்யுந்
தேருங்கா னும்மக ளுமக்குமாங் கனையளே ;
ஏழ்புண ரின்னிசை முரல்பவர்க் கல்லதை
யாழுளே பிறப்பினும் யாழ்க்கவைதா மென்செய்யுஞ்
சூழுங்கா னும்மக ளுமக்குமாங் கனையளே ;
எனவாங்கு, இறந்த கற்பினுட் கெவ்வம் படரன்மின்
சிறந்தானை வழிபடீஇச் சென்றன
ளறந்தலை பிரியா வாறு மற்றதுவே." (கலி—9.)

என்னும் பாலைக்கலியும் அது. இக்கூறியவாறன்றி இன்னும் வேறுபட வருவனவெல்லாம் இச்சூத்திரத்தான் அமைக்க. (௪0)

41\. ஒன்றாத் தமரினும் பருவத்துஞ் சுரத்து
மொன்றிய தோழியொடு வலிப்பினும் விடுப்பினு
மிடைச்சுர மருங்கி னவடம ரெய்திக்
கடைக்கொண்டு பெயர்த்தலிற் கலங்கஞ ரெய்திக்
கற்பொடு புணர்ந்த கௌவை யுளப்பட
வப்பாற் பட்ட வொருதிறத் தானு
நாளது சின்மையு மிளமைய தருமையுந்
தாளாண் பக்கமுந் தகுதிய தமைதியு
மின்மைய *திளிவு முடைமைய துயர்ச்சியு
மன்பின தகலமு மகற்சிய தருமையு
மொன்றாப் பொருள்வயி னூக்கிய பாலினும்
வாயினுங் கையினும் வகுத்த பக்கமொ
டூதியங் கருதிய வொருதிறத் தானும்
புகழு மானமு மெடுத்துவற் புறுத்தலுந்
தூதிடை யிட்ட வகையி னானு
மாகித் தோன்றும் பாங்கோர் பாங்கினு
மூன்றன் பகுதியு மண்டிலத் தருமையுந்
தோன்றல் சான்ற மாற்றோர் மேன்மையும்

---

* 'இழிவும்' எனவும் பாடம்.

பாசறைப் புலம்பலு முடிந்த காலத்துப்
பாகனொடு விரும்பிய வினைத்திற வகையினுங்
காவற் பாங்கி னுங்கோர் பக்கமும்
பரத்தையி னகற்சியிற் பரிந்தோட் குறுகி
யிரத்தலுந் தெளித்தலு மெனவிரு வகையோ
டுரைத்திற நாட்டங் கிழவோன் மேன.

இஃது உடன்போக்கினுள் நற்றாயுந் தோழியுங் கண்டோருங் கூறுவன கூறித் தலைவன் ஆண்டும் பிறாண்டுங் கூறுங் கூற்றுங் கூறுகின்றது. *தமர் பருவஞ் சுரமென்னும் மூன்றற்கும் ஒன்றாவென்பதனையும் ஒன்றியவென்பதனையுங் கூட்டி எழனுருபுவிரித்துப் பொருளுரைக்க.

இதன் பொருள்:—ஒன்றாத் தமரினும்-உடன்போக்கிற்கு ஒன்றாத் தாயர் முதலியோர்க்கண்ணும்; பருவத்தும்-இற்செறிப்பாற் புறம்போகற்கு ஒன்றாமையானுந் தலைவனொடு கூட்டம்பெறாது ஆற்றியிருக்கும் பருவம் †ஒன்றாததானும் ஒன்றாப் பருவத்தின்கண்ணும்; சுரத்தும்-அரிய சேய கல்லதர் ஆகலிற் போதற்கு ஒன்றாச் சுரத்தின்கண்ணும்; ஒன்றிய தோழியொடு வலிப்பினும்-தலைவி வேண்டியதே தான் வேண்டுதலிற் பின் தமர் கூறுங் கடுஞ்சொற் கேட்டற்கும் ஒருப்பட்டு நொதுமலர் வரைவிற்காற்றாது உடன் போக்கிற் கேலாத கடுங்கோடையெனக் கருதாது கொண்டுதலைக்கழிதற்கு ஒன்றிய தோழியொடு தலைவன் ஆராய்ந்து உடன் போக்கினைத் துணியினும்; விடுப்பினும்-தலைவியை ஆற்றி யிருப்பளெனக் கருதி உடன்கொண்டு போகாது தலைவன் விடுப்பினும்; இடைச் சுர மருங்கின் அவள் தமரெய்திக் கடைக்கொண்டு பெயர்த்தலிற் கலங்கு அஞர் எய்திக் கற்பொடு புணர்ந்த கௌவை உளப்பட அப்பால் பட்ட ஒரு திறத்தானும்—தந்தையுந் தன்னையரும் இடைச் சுரத்திடத்தே பின்சென்று பொருந்தித் தலைவியைப் ‡பெயர்த்தல் வேண்டுதலிற் றலைவி மிகவருந்தித் தமர்பாற் பட்டு உரையாடாது தலைவன்பாற் படுதலின் அவள் கற்பொடு புணர்ந்தமை சுற்றத்தாருஞ்

* 'தமரினும் பருவத்துஞ் சுரத்தும்' எனவும் பாடம்.
† 'அன்றாகலானும்' எனவும் பாடம்.
‡ 'பெயர்த்தலின்' எனவும் பாடம்.

சுரத்திடைக்கண்டோரும் உணர்ந்த வெளிப்பாடு உளப்படக் கொண்டுதலைக்கழிதற் கூற்றின்கட் பட்ட பகுதிக் கண்ணும்.

கடைக்கொண் டெய்தியென்க. கடை — பின். தமரெனவே, தந்தை தன்னையரை உணர்த்திற்று. முன்னர்த் தாய்நிலைகண்டு தடுப் பினுமென்றலின், தாயர்தாமே சென்றமை முன்னத்தாற் றமர் உண ர்ந்து வலிதிற்கொண்டு அகன்றானேவென்று கருதியும் அவ்வரைவு மாட்சிமைப்படுத்தற்கும் பின்சென்று அவள் பெயராமற் கற்பொடு புணர்ந்தமை *கண்டு தலைவன் எடுத்துக்கொண்ட வினைமுடித் தலும் ஒருதலையென் றுணர்ந்து பின்னர் அவரும் போக்குடன்பட்டு மீள்பவென்றுகொள்க. அவ்வெளிப்பாடு கற்பாதலிற் கற்பென்றார். †உளப்படவென்றதனால் வலித்தலும் விடுத்தலும் அகப்பட வென்றா ராயிற்று.

நாளது சின்மையும் இளமையது அருமையும் தாளாண்பக்க மும் தகுதியது அமைதியும் இன்மையது இளிவும் உடைமையது உயர்ச்சியும் அன்பினது அகலமும் அகற்சியது அருமையும் ஒன்றாப் பொருள்வயின் ஊக்கிய பாலினும்—வாழ்க்கைநாள் சிலவாதல் ஏது வாகப் பொருள் செய்தல் குறித்தாரை இளமையது அருமை இன் பத்தின்கண்ணே ஈர்த்து ஒன்றாமையும், மடியின்மை ஏதுவாகப் பொருள்செயல் குறித்தாரை யாதானும் ஓர் ஆற்றாற் பொருள் செய்யலாகாது தத்த நிலைமைக்கேற்பச் செயல்வேண்டு மென்னுந் தகுதியதமைதி ஒன்றாமையும், வறுமையான் வரும் இளிவரவு நினைத் துப் பொருள்செய்ய நினைந்தாரைப் பொருளுடைமைக் காலத்து நிகழும் முயற்சி அதற்கு இடையூறாகிப் பொருணசை யுள்ளத்தைத் தடுத்து ஒன்றாமையும், பிரிந்துழி நிகழும் அன்பினது அகலங்காரண மாகப் பொருள்செய்யக் குறித்தாரைப் பிரிவாற்றாமை யிடைநின்று தடுத்து ஒன்றாமையுமாய், ஒன்று ஒன்றனோடு ஒன்றாது வரும் பொருட்டிறத்துப் பிரிதற்குத் தலைவன் உள்ளம் எடுத்த பகுதிக் கண்ணும்;

எனவே, நாளது சின்மையுந் தாளாண்பக்கமும் இன்மைய திளிவும் அன்பினதகலமும் பொருள் செயல்வகைப்பால ஆதலும்,

---

* 'உணர்ந்து' எனவும் பாடம்.

† 'உளப்பட வென்றது வலித்தலும் விடுத்தலும் அகப்பட என்றவாறு' எனவும் பாடம்.

இளமையதருமையுந் தகுதியதமைதியும் உடைமைய துயர்ச்சியும் அகற்சியதருமையும் இன்பத்தின்பால ஆதலுங் கூறினர். இவ் வெட்டும் பொருள்செயற்கு ஒன்றுவென்றேமோ எனின், வாழ்நாள் சிறிதென்று உணர்ந்து அதற்குள்ளே பொருள்செய்து அறமும் இன்பமும் பெறுதற்குக் கருதியவழி ஆண்டு முயற்சியும் இன்மை பால்வரும் இளிவரவும் அதற்கு ஒருப்படுத்துங் கருவியாதலானும், பொருள் பின்பு அன்பிற்குப் பெருக்கந் தருமாதலானும், இந்நான் கும் பொருள்செய்தற்கு வேண்டுமென மறுக்க. இவ்வெட்டற்குந் தலைவன் கூற்றாக உதாரணம் வருவன உளவேற் கண்டுகொள்க.

"ஈதலுந் துய்த்தலு மில்லோர்க் கில்லெனச்
செய்வினை கைம்மிக வெண்ணுதி யவ்வினைக்
கம்மா வரிவையும் வருமோ
வெம்மை யுய்த்தியோ வுரைத்திசி னெஞ்சே." (குறு-63.)

இக் குறுந்தொகையுள் இன்மையதிளிவு நெஞ்சிற்குக் கூறிய வாறு காண்க. பகுதியென்றதனானே, தலைவன் பிரிவலெனக் கூறு வனவும் பிறவுங் கொள்க.

" இன்றே சென்று வருது நாளைக்
குன்றிழி யருவியின்......" (குறு-189.)

என வரும்.

இது குறுந்தொகை.

இவை வாணிகர்க்கே உரியன.

இனித் தலைவன் கூற்றினைத் தலைவியுந் தோழியுங் கொண்டுகூறு வன பெரும்பான்மை. அவையெல்லாம் 'நிகழ்ந்தது கூறி நிலையலுந் திணையே' (தொல்-பொ-அக-13.) என மேல்வருஞ் சூத்திரத்துட் காட்டுதும்.

வாயினுங் கையினும் வகுத்த பக்கமொடு ஊதியம் கருதிய ஒரு திறத்தானும்—உண்மைப் பொருளிடத்தும் அதற்கேற்ற ஒழுக்கத் திடத்துங் கூறுபடுத்துக் கூறிய நூல்களாற் பெறும் பயனைக் கருதிய ஒரு கூற்றின் கண்ணும் ;

என்றது, வீடுபேற்றிற்கு *உதவியாகிய நூல்களை ஓதற்குப் பிரிவுழியு மென்றதாம். இதற்குத் தலைவன் கூற்றாக உதாரணம் வருவன உளவேற் கொள்க.

புகழும் மானமும் எடுத்து வற்புறுத்தலும்—போகம்வேண்டிப் பொதுச்சொற் †பொறுத்தல் அரசியலன்றாதலிற் றமக்கேற்ற புகழும் பெருமையும் எடுத்துக்காட்டி இதனாற் பிரிதுமெனத் தலைவியையுந் தோழியையும் வற்புறுத்தற்கண்ணும்;

இதற்குத் தலைவன் கூற்று வந்துழிக் காண்க.

தூது இடையிட்ட வகையினானும்—இருபெரு வேந்தர் பொருவது குறித்துழி இருவரையுஞ் சந்து செய்வித்தற்பொருட்டுக் கூட்டத்திற்கு இடையிட்ட பிரிதற் பகுதிக்கண்ணும்;

‡ஒருவனுழை ஒருவன் மாற்றங்கொண்டுரைத்தலிற் றூதாயிற்று. வகையென்றார், வாணிகரில் அரசர்க்கும் அரசரில் அந்தணர்க்குந் தூது சிறந்ததென்றற்கும், குறுநிலமன்னர்க்குப் பெரும்பான்மையென்றற்கும், வேந்தர் தம்மின் இழிந்தாருழைத் தூதுசேறல் உரித்தென்றற்கும். இதற்குத் தலைவன் கூற்று வந்துழிக் காண்க.

ஆகித்தோன்றும் பாங்கோர் பாங்கினும்—§தனக்கு ஆக்கஞ் சிறந்த நட்புடையோராகித் தோன்றும் நட்புடையோர்க்கு உற்றுழி உதவச் சேறற்கண்ணும்;

இதற்கு "மலைமிசைக் குலைஇய" (அகம்-84.) என்பதூஉம் "இருபெரு வேந்தர்மாறுகொள்" (அகம்-173.) என்பதூஉம் $முன்னர்க் காட்டினாம். அவற்றை உதாரணமாகக் கூறிக்கொள்க.

மூன்றன் பகுதியும்—அறத்தினாற் பொருளாக்கி அப்பொருளாற் காமநுகர்வலென்று பிரிதற்கண்ணும்; மண்டிலத்து அருமையும்—

* 'உதவியாக நூல்களையோத' எனவும் பாடம்.

† 'போற்றுதல்' எனவும் பாடம்.

‡ 'ஒருவனிடை' எனவும் பாடம்.

§ 'தனக்காக்கஞ் சிறந்த நட்புடையோர்க்கு' எனவும் பாடம்.

$ 'தொல்-பொ-அக-24 ஆம் சூத்திரவுரையிற் காண்க.

அங்ஙனம் பொருள்வருவாய்க்கு ஏதுவாகிய வேற்றுப் புலங்களின் அருமைகூறிப் பிரிதற்கண்ணும்;

இதற்குத் தலைவன்கூற்று வந்துழிக் காண்க.

தோன்றல் சான்ற மாற்றோர் மேன்மையும்—தோற்றஞ் சான்ற புகழினராகிய வேற்று வேந்தர் தமது மீக்கூற்றங் கருதிப் பிரிதற் கண்ணும்;

இதற்குத் தலைவன்கூற்று வந்துழிக் காண்க.

தோன்றல் சான்ற என்றதனாற் றெவ்வர் தன்னின் மிக்காரென்னக் கேட்டுழி அழுக்காறு தோன்றலின் அதுவும் பிரிதற்கு ஏதுவாமென்றுணர்க. இஃது அரசர்க்கேயுரித்து.

பாசறைப் புலம்பலும்—தலைவன்பாசறைக்கண் இருந்து தனக்கு வெற்றி தோன்றிய காலத்துந் தான் அவட்குக் கூறிப்போந்த பருவம் வந்துழியுந் தூது கண்டுழியும் அவள் வருந்துவளென நினைத்துத் தனிமைகூறும் இடத்தும்;

இதனைக் *'கிழவிநிலையே' (தொல்-பொ-கற்-45.) என்னுஞ் சூத்திரத்தான் விலக்குவரெனின், அதற்கு †உம்மைவிரித்துக் கிழவி நிலையை வினைசெய்யா நிற்றலாகிய இடத்து நினைந்து கூறினுகைக் கூறார்; வெற்றி நிகழுமிடத்துந் தான் குறித்த பருவம் வந்துழியுந் தூது கண்டுழியும் வருத்தம் விளங்கிக் கூற்றுத் தோன்றுமென்று பொருளாமென்றுணர்க.

முடிந்த காலத்துப் பாகனொடு விரும்பிய வினைத்திறவகையினும்—வகையின் வினைத்திறமுமென மாற்றுக: வேந்தன் எடுத்துக் கொண்ட வினை முடிந்த காலத்துத் தான் போக்கொருப்பட்டு நின்று பாகனொடு விரும்பிக் கூறிய வகையின்கட் டோன்றிய வேறோர் வினைத்திறத்திடத்தும்;

---

* 'கிழவி நிலையே வினையிடத் துரையார்-வென்றிக் காலத்து விளங்கித் தோன்றும்'என்பது இதன் பொருளே ஈண்டுக் கூறினர். இதன்கட் காலத்தும் என்னும் எச்சவும்மை தொக்கு நின்றது. இது கருதியே உம்மை விரித்தென்றாரென்க.

† 'உம்மை கொடுத்' தெனவும் பாடம்.

என்றது அரசனுக்குப் பின்னும் ஓர் பகைமேற் சேறல் உள தாதலை.

காவற்பாங்கின் பக்கமும்—வேந்தன்றன்னாற் காக்கப் படுவன வாகிய பகுதிகளின் கூற்றிற் பிரியுமிடத்தும் ;

பகுதி ஆகுபெயர் ; அவை யானை குதிரை முதலியவற்றைக் காத்தலும் அரசர்க்குத் தருமமாகிய வேட்டையிற் சென்று கடுமா கொன்று ஏனையவற்றைக் காத்தலும் முதலியன.

ஆங்கோர் பக்கமும்—அவன் காத்தற்குரிய பகுதிக்கண்ணே நிற்பார்கூற்றிற் பிரியுமிடத்தும் ;

அவர் தாபதர் முதலியோர் பலருமாம்.

பரத்தையின் அகற்சியிற் பரிந்தோட் குறுகி இரத்தலும் தெளித்தலும் என இருவகையோடு—பரத்தையிற் பிரிதல் காரணத் தாற் பரிபுலம்பெய்திய தலைவியை எய்தி இரத்தலும் இரந்த பின்னர் ஊடலுணர்த்தலும் என்ற இருபகுதியோடே ; உரைத்திற நாட்டம் கிழவோன் மேன—முற்கூறிய இடங்களிற் கூற்று நிகழுங் கூறு பாட்டை நிலைபெறுத்துதல் தலைமகனிடத்தனவாம் என்றவாறு.

உதாரணம்:—

"ஆறுசெலல் வருத்தவுஞ் சீறடி சிவப்பவுஞ்
சினைநீங்கு தளிரின் வண்ணம் வாடவுந்
தான்வர றுணிந்த விவளினு மிவளுடன்
வேய்பயி லழுவ முவக்கும்
பேதை நெஞ்சம் பெருந்தக வுடைத்தே"

இது தோழியொடு வலித்தது.

அப்பாற்பட்ட ஒருதிறத்தானும் என்றதனானே, தலைவியிடத் துத் தலைவன் கூறுவன பலவுங் கொள்க.

உதாரணம்:—

"வாள்வரி வயமான் கோளுகி ரன்ன
செம்முகை யவிழ்ந்த முண்முதிர் முருக்கின்
சிதரார் செம்ம ருஅய மதரெழின்

மாணிழை மகளிர் பூணுடை முலையின்
முகைபிணி யவிழ்ந்த கோங்கமொ *டசைஇநனை
யதிரல் பரந்த வந்தண் பாதிரி
†யுதிர்வீ யஞ்சினை தாஅ யெதிர்வீ
மராஅ மலரொடு விராஅய்ப் ‡பராஅ
யணங்குடை நகரின் மணந்த பூவி
னன்றே கான நயவரு மம்ம
கண்டிசின் §வாழியர் குறுமக ணுந்தை
யடுகளம் பாய்ந்த ¶தொடிசிதை மருப்பிற்
பிடிமிடை களிற்றிற் றோன்றுங்
குறுநெடுந் துணைய குன்றமு முடைத்தே." (அகம்-99.)

இவ் வகப்பாட்டு தலைவியை மருட்டிக் கூறியது.

"$உயர்கரைக் கானியாற் றவிரற லகன்றுறை
வேனிற் பாதிரி விரைமலர் குவைஇத்
தொடலை தைஇய மடவரன் மகளே
கண்ணினுங் கதவநின் முலையே
முலையினுங் கதவநின் றடமென் றோளே." (ஐங்குறு-361.)

இவ் வைங்குறுநூறு உடன்போயவழித் தலைவன்புகழ்ச்சிக்கு ...ணித் தலைவி கண்புதைத்துழி அவன் கூறியது.

"அழிவிலர் முயலு மார்வ மாக்கள்
வழிபடு தெய்வங் கட்கண் டாஅங்
கலமரல் வருத்தந் தீர யாழநின்
னலமென் பணைத்தோ ளெய்தின மாகலிற்
பொரிப்பூம் புன்கி னெழிற்றகை யொண்முறி
சுணங்கணி வனமுலை யணங்குகொளத் திமிரி
நிழல்காண் டோறு நெடிது வைகி
மணல்காண் டோறும் வண்ட றைஇ
வருந்தா தேகுமதி வாலெயிற் றோயே

* 'அசைஇயணி' எனவும் பாடம்.
† 'முதிர்வீ' எனவும் பாடம்.
‡ 'பராசு மணங்குடை' எனவும் பாடம்.
§ 'வாழியோ' எனவும் பாடம். ¶ 'தொடிசெறி' எனவும் பாடம்.
$ 'உயரறற் கான்யாற் றவிரறல்' எனவும் 'விரிபுனற் கான்யாற் றவிர் ...ல்' எனவும் பாடம்.

மாநனை கொழுதி மகிழ்குயி லாலு
நறுந்தண் பொழில கானங்
குறும்பல் லூரயாஞ் செல்லு மாறே." (நற்றிணை-9.)

எனவரும். இது புணர்ச்சி மகிழ்ந்தபின் வழிவந்த நன்மை கூறி வருந்தாது ஏகென்றது. இது நற்றிணை.

பிறவும் வேறுபட வருவனவெல்லாம் இதனுன் அமைக்க.

"இரும்புலிக் கிரிந்த கருங்கட் செந்நாகு
நாட்டயிர் கடைகுரல் *கேட்டொறும் வெரூஉ
மாமலைப் பள்ளி யல்க நம்மொடு
மானுண் கண்ணியும் வருமெனின்
வாரார் யாரோ பெருங்க லாறே."

இது விடுத்தற்கட் கூறியது.

"வினையமை பாவையி னியலி நுந்தை
மனைவரை யிறந்து வந்தனை யாயிற்
றலைநாட் கெதிரிய †தண்பத வெழிலி
யணிமிகு கானத் தன்புறப் பரந்த
கடுஞ்செம் மூதாய் கண்டுங் கொண்டு
நீவிளை யாடுக சிறிதே யானே
மழகளி றுரிஞிய பராரை வேங்கை
மணலிடு மருங்கி னிரும்புறம் பொருந்தி
யமர்வரி னஞ்சேன் பெயர்க்குவ
னுமர்வரின் மறைகுவன் மாஅ யோளே." (நற்றிணை-362.)

இது நற்றிணை.

"நுமர்வரி னோர்ப்பி னல்ல தமர்வரின்
முந்நீர் மண்டில முழுது மாற்று
தெரிகணை விடுத்தலோ விலனே
யரிமதர் மழைக்கண் கலுழ்வகை யெவனே."

இவை தமர்வருவரென ஐயுற்றுக் கூறியன. அவர் வந்து க[ட்டி]
பொடு புணர்ந்தன வந்துழிக் காண்க.

* 'மீட்டொறும்' எனவும் பாடம்.
† 'தண்பெயல்' எனவும் பாடம்.

"அரிதாய வறனெய்தி யருளியோர்க் களித்தலும்
பெரிதாய பகைவென்று பேணாரைத் தெறுதலும்
புரிவமர் காதலிற் புணர்ச்சியுந் தருமெனப்
பிரிவெண்ணிப் பொருள்வயிற் *பெயர்ந்தநங் காதலர்
வருவர்கொல் வயங்கிழாஅய் வலிப்பல்யான் கேளினி." (கலி-11.)

இதனுள் எனவென்றதனாற் றலைவன்கூற்றுப் பெற்றாம். இது †மூன்றன் பகுதி.

"புகழ்சால் சிறப்பிற் காதலி புலம்பத்
துறந்து வந்தோயே யருந்தொழிற் கட்டூர்
நல்லேறு ‡தழீஇ நாகுபெயர் காலை
யுள்ளுதொறுங் கலுழு நெஞ்சம்
வல்லே யெம்மையும் §வரவிழைத் தனையே." (ஐங்குறு-445.)

இது பகைவயிற் பிரிந்தோன் பருவங்கண்டு தலைவியை நினைந்து நெஞ்சொடு புலம்பியது.

"முல்லை நாறுங் கூந்தல் கமழ்கொள
நல்ல காண்குவ மாஅ யோயே
பாசறை யருந்தொழி லுதவிநங்
காதனன் னாட்டுப் போதரும் பொழுதே." (ஐங்குறு-446.)

இது வேந்தற்குற்றுழிப் பிரிந்தோன் பருவவரவின்கண் உருவு வெளிப் பட்டுழிப் புலம்பியது. உதவியென்றலின் வேந்தற்குற்றுழி யாயிற்று.

"வந்தாற்றான் செல்லாமோ வாரிடையாய் வார்கதிரால்
வெந்தாற்போற் றோன்றுநீள் வேயத்தந்—தந்தார்
தகரக் ¶குழல்புரளத் தாழ்துகில்கை யேந்தி
மகரக் குழைமறித்த நோக்கு." (திணை,150-77.)

இஃது உருவுவெளிப்பாடு. நின்னொடு போதுவே னென்றவளை ஆற்றுவித்தது. திணை பாலையிற்பாலை.

---

* 'சென்ற' எனவும் பாடம்.

† 'மூன்றன் பகுதி கூறுதலாவது அறத்தினாற் பொருளாக்கி அப் பொருளாற் காமம் நுகர்வே னென்றலாம்' என்று இக்கலித்தொகை யுரையிற் கூறியதனான் இதனைத் தெளிக. (கலி-பாலை-10.)

‡ 'தழீஇய' எனவும் பாடம். § 'வரவழைத்தனையே' எனவும் பாடம்.

¶ 'குழலலைய' எனவும் பாடம்.

"நனிசேய்த் தென்னாது நற்றே ரேறிச்சென்
றிலங்கு நிலவி னிளம்பிறை போலக்
காண்குவேந் தில்லவவள் கவின்பெறு சுடர்நுதல்
விண்ணுய ரரண்பல வௌவிய
மண்ணுறு முரசின் வேந்துதொழில் விடினே." (ஐங்குறு-443.)

இது வேந்தற்குற்றுழிப் பிரிந்தோன் குறித்தபருவத்து வினை முடியாமையிற் புலம்பியது.

"*முழங்கு குரன்முரசங் காலை யியம்பக்
கடுஞ்சின வேந்தன் றொழிலெதிர்ந் தனனே
பல்லவன் மருங்கின் முல்லை பூப்பப்
பொங்குபெயற் கனைதுளி காரெதிர்ந் தன்றே
யஞ்சி லோதியை யுள்ளுதொறுந்
துஞ்சா தலமர லுமெதிர்ந் தனமே." (ஐங்குறு-448.)

இது வேந்தற்குற்றுழிப் பிரிந்தோன் பருவம்வந்துழி மீளப் பெறாது அரசன்செய்தியும் பருவத்தின் செய்தியுந் தன்செய்தியுங் கூறிப் புலம்பியது. இப் பாசறைப் புலம்பல் பத்தினுள்ளும் வேறுபாடு காண்க. தூதிற்பிரிந்துழிப் புலம்பின வந்துழிக் காண்க.

"நீடின மென்று கொடுமை தூற்றிய
வாடிய நுதல ளாகிப் †பிறிதுநினைந்
தியாம்வெங் காதலி நோய்மிகச் சாஅய்ச்
சொல்லிய துரைமதி நீயே
முல்லை நல்யாழ்ப் பாணமற் றெமக்கே." (ஐங்குறு-478.)

இது தூதுகண்டு அவள் கூறிய திறங்கூறெனக் கேட்டது.

"பனிமலர் நெடுங்கண் பசலை பாயத்
துனிமலி துயரமொ டரும்படர் உழப்போள்
கையறு ‡நெஞ்சத் துயவுத்துணை யாகச்
சிறுவரைத் தங்குவை யாயிற்
§காண்குவல மன்னுற் பாணவெந் தேரே." (ஐங்குறு-477.)

இது தலைவிமாட்டுப் பாணனைத் தூதாக விடுந் தலைவன் கூறியது.

* 'தழங்குரன்' எனவும் 'தழங்குகுரன்' எனவும் பாடம்.
† 'பெரிது நினைத்து' எனவும் 'பெரிது நினைந்து' எனவும் பாடம்.
‡ 'நெஞ்சிற் குயவுத்துணையாக' எனவும் பாடம்.
§ 'காண்குமன்றே' எனவும் பாடம்.

"படுந்தடங்கட் பல்பணைபோல் வான்முழங்சன் மேலுங்
கொடுந்தடங்கட் கூற்றமின் ஞக—நெடுந்தடங்க
ணீர்நின்ற நோக்கி னெடும்பணைமென் றேளாட்குத்
தேர்நின்ற *தென்னைய் திரிந்து." (திணை, 150 115.)

இஃது இளையோரைத் தூதுவிட்டது.

"ஐய வாயின செய்யோள் கிளவி
கார்நா ளுருமொடு கையறப் பிரிந்தென
நோய்நன்கு †செய்தன் றெமக்கே
யாமுறு துயரமவ ளறியினோ நன்றே." (ஐங்குறு-441.)

இது வினைமுடியாமையிற் பருவங்கண்டு மீளப்பெறாத தலைவன் தூதர் வார்த்தைகேட்டு வருந்தியது. பிறவும் வேறுபடவருவன கொள்க.

"முரம்புகண் ணுடையத் திரியுந் திகிரியொடு
பணைநிலை முனைஇய வயமாப் புணர்ந்து
திண்ணிதின் மாண்டன்று தேரே
யொண்ணுதற் காண்குவம் ‡வேந்து வினைவிடினே." (ஐங்குறு-449.)

இது வேந்தன் திறைகொண்டு மீள்வுழித் தானுஞ் சமைந்த தேரை அழைத்துக்கண்டு திண்ணிதின் மாண்டன்று தேரெனப் பாகனொடு கூறியவழி அவ்வேந்தன் திறைவாங்காது வினைமேற் சென்றுழுகப் பாகனை நோக்கிக் கூறியது. இவை ஐங்குறு நூறு. "மலைமிசைக் குலைஇய" என்னும் (84) அகப்பாட்டும் அது. கலித்தொகையுட் "புத்தியானை வந்தது காண்பான்யான் றங்கினேன்" (மருதக்கலி 32.) என்பன முதலியவற்றான் யானைமுதலியவற்றையுங், கடவுட்பாட்டால் (மருதக்கலி-28.) தாபதரையுங் காத்தற்குப் பிரிந்தேனெனக் கூறினனென்பது பெற்றும்.

"ஒரூஉக், கொடியிய னல்லார் குரனுற்றத் துற்ற
முடியுதிர் பூந்தாது மொய்ம்பின வாகத்
தொடீஇய வெமக்குநீ யாரை பெரியார்க்
கடியரோ வாற்று தவர்;
கடியர்தமக், கியார்சொல்லத் தக்கார் மற்று;

* 'தென்னைய் நீ சென்று' எனவும் பாடம்.
† 'செய்தன வெமக்கே' எனவும் பாடம்.
‡ 'வேந்தன் வினை' எனவும் பாடம்,

வினைக்கெட்டு, வாயல்லா வெண்மை யுரையாது கூறுநின்
மாய மருள்வா ரகத்து ;
ஆயிழாய், நின்கண் பெறினல்லா லின்னுயிர் வாழ்கல்லா
வென்க ணெவனோ தவறு ;
இஃதொத்தன், புள்ளிக் களவன் புனல்சேர் பொதுக்கம்போல்
வள்ளுகிர் போழ்ந்தனவும் வாளெயி றுற்றனவு
மொள்ளிதழ் சோர்ந்தநின் கண்ணியு நல்லார்
சிரறுபு சீறச் சிவந்தநின் மார்புந்
தவறுதல் சாலாவோ கூறு ;
அதுதக்கது, வேற்றுமை யென்கண்ணோ வோராதி தீதின்மை
தேற்றக்கண் டியாய் தெளிக்கு ;
இனித் தேற்றேம் யாந்
தேர்மயங்கி வந்த தெரிகோதை யந்நல்லார்
தார்மயங்கி வந்த தவறஞ்சிப்—போர்மயங்கி
நீயுறும் பொய்ச்சூ ளணங்காயின் மற்றினி
யார்மேல் விளியுமோ கூறு." (கலி-88.)

இதனுள் இரத்தலுந் தெளித்தலும் வந்தவாறு காண்க. பிறவும் இவ்வாறு வருவன கொள்க. (சக)

42. எஞ்சி யோர்க்கு மெஞ்சுத லிலவே.

இது முன்னர்க் கூற்றிற்கு உரியரெனக் கூறுதோர்க்குங் கூற்று விதித்தலின் எய்தாத தெய்துவித்தது.

இதன் பொருள்:—எஞ்சியோர்க்கும்—முன்னர்க் கூறுது நின்ற செவிலிக்குந் தலைவிக்கும் ஆயத்தோர்க்கும் அயலோர்க்கும் ; எஞ்சுதல் இலவே—கூற்றொழிதலில என்றவாறு.

செவிலிக்குக் கூற்று நிகழுமாறு :—

" கிளியும் பந்துங் கழங்கும் வெய்யோ
ளளியு மன்புஞ் சாயலு மியல்பு
முன்னாட் போலா ளிறீஇயரென் னுயிரெனக்
கொடுந்தொடைக் குழவியொடு வயின்மரத் தியாத்த
கடுங்கட் கறவையிற் சிறுபுற நோக்கிக்
குறுக வந்து குவவு நுதனீவி
மெல்லெனத் தழீஇயினே னாக வென்மக
ணன்ன ராகத் திடைமுலை வியர்ப்பப்

பன்மாண் முயங்கினெண் மன்னே யன்றோ
விறன்மிகு நெடுந்தகை பலபா ராட்ட
வறனிழ லசைஇ வான்புலந்து வருந்திய
*மடமா னசாவினந் திரங்குமரல் சுவைக்குங்
காடுடன் கழித லறியிற் றந்தை
யல்குபத மிகுத்த கடியுடை வியனகர்ச்
செல்வுழிச் செல்வுழி மெய்ந்நிழற் போலக்
கோதை யாயமோ டோரை தழீஇத்
தோடமை யரிச்சிலம் பொலிப்பவவ
ளாடுவழி யாடுவழி யகலேன் மன்னே. (அகம் 49.)

இவ் வகப்பாட்டு உடன்போன தலைவியை நினைந்து செவிலி மனையின்கண் மயங்கியது.

"அத்த நீளிடை யவனொடு போகிய
முத்தேர் வெண்பன் முகிழ்நகை மடவர
†ளுய ரென்னும் பெயரே வல்லா
றெடுத்தேன் மன்ற யானே
கொடுத்தோர் மன்றவவ ளாயத் தோரே." (ஐங்குறு 380.)

இவ் வைங்குறுநூறு செவிலி தெருட்டுவார்க்குக் கூறியது. "முலைமுகஞ் செய்தன முள்ளெயி றிலங்கின" என்னும் அகப்பாட்டு (7) மகட்போக்கிய செவிலித்தாய் சுரத்திடைப் பின்சென்று கவ்விப்பிணையைக் கண்டு சொற்றது. செவிலி கானவர் மகளைக்கண்டு கூறியதுமாம்.

"காலே பரிதப் பினவே கண்ணே
நோக்கி நோக்கி வாளிழந் தனவே
யகலிரு விசும்பின் மீனினும்
பலரே மன்றவிவ் வுலகத்துப் பிறரே." (குறுந்-44.)

இது குறுந்தொகை. செவிலி கடத்திடைத் தன் னெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.

"இடிதுடிக் கம்பலையு மின்னுத வோசையு மிசையினுராக்
கடுவினை யாளர் ‡கடத்திடைப் பைங்குரவே கவன்று நின்றாய்

* 'மடமான் சாயினம்' எனவும் பாடம்.
† 'தாய ளென்னும் பெயரே னல்லாறு' எனவும் பாடம்.
‡ 'கடற்றிடை' எனவும் பாடம்.

றொடுவினை மேற்செய்த வெம்மேபோ னீயும்
படுசினைப் பாவை பறித்துக்கோட் பட்டாயோ பையக் கூறாய்."

இது செவிலி குரவொடு புலம்பியது.

"தான்றாயாக் கோங்கந் தளர்ந்து முலைகொடுப்ப
வீன்றாய்நீ பாவை யிருங்குரவே—யீன்றாண்
மொழிகாட்டா யாயினு முள்ளெயிற்றாள் சென்ற
வழிகாட்டா யீதென்று வந்து" (திணை,150-65.)

இது குரவே வழிகாட்டென்றது.

"குடம்புகாக் கூவல் குடிகாக்குஞ் சின்னீ
ரிடம்பெறா மாதிரியு *மேறாநீ ரத்த
முடம்புணர் காத லுவப்ப விறந்த
தடம்பெருங் கண்ணிக்கு யான்றாயை கண்டீர்."

இது நீயாரென்று வினவினார்க்குச் செவிலி கூறியது. இன்னும் வேறுபட வருவனவெல்லாம் இதனான் அமைத்துக்கொள்க.

இனித் தலைவிகூற்று நிகழுமாறு:—

"பைப்பயப் பசந்தன்று நுதலுஞ் சாஅ
யைதா கின்றென் றளிர்புரை மேனியும்
பலரு மறியத் திகழ்தரு மவலமு
முயிர்கொண்டு கழியி னல்லதை நினையி
னெவனோ வாழி தோழி பொரிகாற்
பொகுட்டரை யிருப்பைக் †குவிகுலைக் கழன்ற
வாலி யொப்பின் றாம்புடைத் திரள்வீ
யாறுசெல் வம்பலர் நீளிடை யழுங்க
வீன லெண்கி னிருங்கிளை கவருஞ்
சுரம்பல ‡கடந்தோர்க் கிரங்குப வென்னார்
கௌவை மேவல ராகி யிவ்வூர்
நிரையப் பெண்டி ரின்னா கூறுவ
புரைய வல்லவென் மகட்கெனப் பரைஇ

* 'வேறு நீளத்தம்' எனவும் பாடம்.
† 'குவிதலைக் கழன்ற' எனவும் பாடம்.
‡ 'கழிந்தோர்க்' கெனவும் பாடம்.

நம்முணர்ந் தாற்றிய கொள்கை
யன்னை முன்னர்யா மென்னிதற் படலே." (அகம்-95.)

இது *போக்குடன்பட்ட தலைவி தோழிக்குரைத்தது. அகம்.

"அளிதோ தானே நாணே நம்மொடு
நனிநீ டுழந்தன்று மன்னே யினியே
வான்பூங் கரும்பி னோங்குமணற் சிறுசிறை
தீம்புன னெரிதர வீந்துக் காங்குத்
தாங்கு மளவை தாங்கிக்
காம நெரிதரக் கைநில் லாதே." (குறுந்-149.)

இக் குறுந்தொகை நாண் நீங்கினமை கூறியது.

"சிலரும் பலருங் கடைக்க ணோக்கி
மூக்கி னுச்சிச் சுட்டுவிரல் சேர்த்தி
மறுகிற் பெண்டி ரம்ப றூற்றச்
சிறுகோல் வலத்த ளன்னை யலைப்ப
வலந்தனென் வாழி தோழி கானற்
புதுமலர் தீண்டிய பூநாறு குரூஉச்சுவற்
†கடுமான் பூண்ட நெடுந்தேர் கடைஇ
நடுநாள் வரூஉ மியறேர்க் கொண்கனொடு
செலவயர்ந் திசினால் யானே
யலர்சுமந் தொழிகவிவ் வழுங்க லூரே. (நற்றிணை-149.)

இந் நற்றிணை அலர் அச்சம் நீங்கினமை கூறியது.

"சேட்புல முன்னிய ‡ வசைநடை யந்தணிர்
நும்மொன் றிரந்தனென் மொழிவ லெம்மூர்த்
§தாய்நயந் தெடுத்த $வாய்நலங் கவின்பெற
வாரிடை யிறந்தன ளென்மி
னேரிறை முன்கையெ னாயத் தோர்க்கே." (ஐங்குறு-384.)

இவ் வைங்குறுநூறு யான் போகின்றமை ஆயத்திற்கு உரைமின் என்றது.

---

* 'போக்குடன் பட்டமை' எனவும் பாடம்.

† 'கடுமாண் பரிஇய கதழ்பரி கடைஇ' எனவும் பாடம்.

‡ 'விரைநடை' எனவும் பாடம்.

§ 'ஆய்நயந்தெடுத்த' எனவும் பாடம்.

$ 'வாய் நலங்கவின' எனவும் பாடம்.

"கடுங்கட் காளையொடு நெடுந்தே ரேறிக்
கோள்வல் *வேங்கை மலைபிறக் கொழிய
†வேறுபல் லருஞ்சுர மிறந்தன ளவளெனக்
கூறுமின் வாழியோ வாறுசென் மாக்க
ணற்றோ ணயந்துபா ராட்டி
யெற்கெடுத் திருந்த வறனில் யாய்க்கே." (ஐங்குறு-385.)

இவ் வைங்குறுநூறு இன்று யான் தேரேறி வருத்தமின்றிப் போகின்றமை யாய்க்கு உரைமின் என்றது.

"கவிழ்மயி ரெருத்திற் செந்நா யேற்றை
குருளைப் பன்றி கொள்ளாது கழியுஞ்
சுரநனி வாரா நின்றன ளென்பது
‡முன்னுற விரைந்தனி ருரைமி
னின்னகை முறுவலென் னுயத் தோர்க்கே." (ஐங்குறு-397.)

இவ் வைங்குறுநூறு மீள்கின்றாளென்று என் வரவு ஆயத்தார்க்குக் கூறுமின் என்றது.

"வேய்வனப் பிழந்த தோளும் வெயிறெற
வாய்கவின் றொலைந்த நுதலு நோக்கிப்
§பரியல் வாழி தோழி $பரியி
னெல்லையி லிடும்பை தரூஉ
நல்வரை நாடனொடு வந்த வாறே.' (ஐங்குறு-392.)

இவ் வைங்குறுநூறு மீண்டு வந்த தலைவி வழிவரல் வருத்தங் கண்டு வருந்திய தோழிக்குக் கூறியது.

"அன்னாய் வாழிவேண் டன்னைநம் படப்பைத்
தேன்மயங்கு பாலினு மினிய வவர்நாட்
டுவலைக் கூவற் கீழ
மானுண் டெஞ்சிய கலுழி நீரே" ங்குறு-

---

* 'வேங்கையமலை' எனவும் பாடம்.

† 'வேரன் மலருஞ் சுரமிறந் தனளென' எனவும் பாடம்.

‡ 'முன்னுறச் செல்வீ ருரைமின்' எனவும் 'முன்னுற விரைந்தனி ரன்‹ சென் றுரைமின்' எனவும் பாடம்.

§ 'பிரியல்வாழி' எனவும் பாடம்.

$ 'பிரியன்' எனவும் பாடம்.

இஃது உடன்போய் மீண்ட தலைவி நீ சென்ற நாட்டு நீர் இனிய
ல்ல எங்ஙனம் நுகர்ந்தாயென்ற தோழிக்குக் கூறியது.

"அறஞ்சா லியரோ வறஞ்சா லியரோ
*வறனுண் டாயினு மறஞ்சா லியரோ
வாள் வனப்புற்ற வருவிக்
†சோள்வரு மென்னையை மறைத்த குன்றே." (ஐங்குறு-312.)

இவ் வைங்குறுநூறு நின் ஐயன்மார் வந்துழி நிகழ்ந்தது என்
னென்ற தோழிக்குத் தலைவி தலைவனை மறைத்த மலையை வாழ்த்
பது. பிறவும் வேறுபட வருவன வெல்லாம் இதனுன் அமைக்க.

இனி ஆயத்தார் கூற்று நிகழுமாறு:—

"மானதர் மயங்கிய மலைமுதற் சிறுநெறி
தான்வரு மென்ப தடமென் றோளி
யஞ்சின ளஞ்சின ளொதுங்கிப்
‡ பஞ்சி மெல்லடி பரல்வடுக் கொளவே."

இனி அயலோர்கூற்று நிகழுமாறு:—

§"துறந்ததற் கொண்டுந் துயரடச் சாஅ
யறம்புலந்து பழிக்கு $மங்க ணாட்டி
யெவ்வ நெஞ்சிற் கேம மாக
வந்தன ளோநின் மடமகள்
||வெஞ்சின வெள்வேல் விடலைமுந் துறவே." (ஐங்குறு-393.)

செய்யுளியலுட் 'பார்ப்பான்பாங்கன்' (தொ-பொ-செய்-190.)
ாணன்கூத்தன்' (தொ-பொ-செய்-191.) என்னுஞ் சூத்திரங்களாற்
ார்ப்பான் முதலியோர் கூற்றுக் கூறுமாறு உணர்க. (சஉ)

---

* 'அறனு முண்டாயி னறஞ் சாலியரோ' எனவும் பாடம்.
† 'கோள்வ லென்னையை' எனவும் பாடம்.
‡ 'பஞ்சின் மெல்லடி' எனவும் பாடம்.
§ 'துறந்ததற்கொண்டு' எனவும் பாடம்.
$ 'உண்கணொட்டி' எனவும் பாடம்.
|| 'வெந்திறல் வெள்வேல்' எனவும் பாடம்.

43. நிகழ்ந்தது நினைத்தற் கேதுவு மாகும்.

இதுவும் பாலையாவதோர் இலக்கணங் கூறுகின்றது.

இதன்பொருள்:—முன்னர் நிகழ்ந்ததோர் நிகழ்ச்சி பின்னர் * நினைத்தற்குரிய நிமித்தமாம் என்றவாறு.

என்றது முன்னர்த் தலைவன்கண் நிகழ்ந்ததோர் நிகழ்ச்சி பின்னர்த் தலைவி நினைத்தற்கும் ஏதுவுமாம். முன்னர்த் தலைவிகண் நிகழ்ந்ததோர் நிகழ்ச்சி பின்னர்த் தலைவன் நினைத்தற்கும் ஏதுவுமா மென்றவாறும்.

உம்மை எச்சவும்மையாதலிற் கூறுதற்குமாம் என்றுகொள்க.

உதாரணம்:—

"நுண்ணெழின் மாமைச் சுணங்கணி யாகந்தங்
கண்ணொடு தொடுத்தென நோக்கியு மமையாரென்
ணொண்ணுதல் நீவுவர் காதலர் மற்றவ
ரெண்ணுவ தெவன்கொ லறியே னென்னும்." (கலி-4.)

இது தலைவன்கண் நிகழ்ந்த மிகுதித் தலையளி வஞ்சமென்று தலைவி உட்கொண்டு பிரியுங் கொல்லென நினைத்தற்கு நிமித்தமாயிற்று. இதனானே தலைவன் செய்திகளாய்ப் பின்னர்த் தலைவி கூறுவனவற்றிற் கெல்லாம் இதுவே ஒத்தாக அமைத்துக்கொள்க.

இனி,

"அளிநிலை †பொறாஅ தமரிய முகத்தள்
விளிநிலை கேளா டமியண் மென்மெல
நலமிகு சேவடி நிலம்வடுக் கொளாஅக்
குறுக வந்துதன் கூரெயிறு தோன்ற
வறிதகத் தெழுந்த வாயண் முறுவலள்
கண்ணிய துணரா வளவை யொண்ணுதல்
வினைதலைப் படுதல் செல்லா நினைவுடன்
முளிந்த வோமை முதையலங் காட்டுப்
பளிங்கத் தன்ன பல்காய் நெல்லி

* 'நினைத்தற்கு நிமித்தம்' எனவும் பாடம்.

† 'பெறாஅ' தெனவும் பாடம்.

மோட்டிரும் பாறை யீட்டுவட் டேய்ப்ப
வுதிர்வன படூஉங் கதிர்தெறு கவாஅன்
மாய்த்த போல மழுகுநுனை தோற்றிப்
பாத்தி யன்ன குடுமிக் கூர்ங்கல்
விரனுதி சிதைக்கு நிரைநிலை யதர
பரன்முரம் பாகிய பயமில் கான
மிறப்ப வெண்ணுதி ராயி னறத்தா
றன்றென மொழிந்த தொன்றுபடு கிளவி
யன்ன வாக வென்னுநள் போல
முன்னங் காட்டி முகத்தி னுரையா
வோவச் செய்தியி னொன்றுநினைந் தொற்றிப்
பாவை மாய்த்த பனிநீர் நோக்கமொ
டாகத் தொடுக்கிய புதல்வன் புன்றலைத்
தூநீர் பயந்த துணையமை பிணையன்
மோயின ளுயிர்த்த காலை மாமலர்
மணியுரு விழந்த *வணியழி தோற்றங்
கண்டே கடிந்தனஞ் செலவே யொண்டொடி
யுழைய மாகவு †மினைவோள்
பிழையலண் மாதோ பிரிதுநா மெனினே." (அகம்-5.)

"இருங்கழி முதலை மேந்தோ லன்ன" (அகம் 3.)

இவை அகம்.

"வேற்பிணி வெதிரத்துக் கால்பொரு நரலிசை
கந்துபிணி யானை யயாவுயிர்த் தாஅங்
கென்றூழ் நீடிய வேய்பயி லழுவத்துக்
குன்றூர் மதிய நோக்கி நின்றுநினைந்
துள்ளினெ னல்லனோ யானே முள்ளெயிற்றுத்
திலகந் தைஇய தேங்கமழ் திருநுத
லெமது முண்டோர் மதிநாட் டிங்க
ளூரறுகுரல் வெவ்வளி யெடுப்ப நிழறப
வுலவை யாகிய மரத்த
கல்பிறங்கு மாமலை யும்பரஃ தெனவே." (நற்றிணை-62.)

இது நற்றிணை. இவை தலைவிகண் நிகழ்ந்தனவும் அவடன்
மையும் பின்னர்த் தலைவன் நினைந்து செலவழுங்குதற்கு நிமித்தமாய

* 'அணியிழை' எனவும் பாடம்.
† 'இனையோள்' எனவும் பாடம்.

வாறு காண்க. "அறியாய் வாழி தோழி யிருளற" (அகம் 53) என்பது தலைவன்கண் நிகழ்ந்தது தலைவி நினைந்து தோழிக்குக் கூறியது. "நெஞ்சு நடுக்குற" என்னும் (23) பாலைக்கலியும் அது.

"உறலியா மொளிவாட வுயர்ந்தவன் விழவினுள்
விறலிழை பவரொடும் விளையாடு வான்மன்னோ
பெறலரும் பொழுதொடு பிறங்கிணர்த் துருத்திசூழ்ந்
தறலாரும் வையையென் றறைகுந ருளராயின்." (கலி-30)

இதுவும் அது.

"ஈன்பருந் துயவும் வான்பெரு நெடுஞ்சினை
பொரியரை வேம்பின் புள்ளி நீழற்
கட்டளை யன்ன வட்டரங் கிழைத்துக்
கல்லாச் சிறாஅர் நெல்லிவட் டாடும்
வில்லே ருழவர் வெம்முனைச் சீறூர்ச்
சுரன்முதல் வந்த வுரன்மாய் மாலை
யுள்ளினெ னல்லனோ யானே யுள்ளிய
வினைமுடித் தன்ன வினியோண்
மனைமாண் சுடரொடு படர்பொழு தெனவே." (நற்றிணை-3.)

என்னும் நற்றிணையும் (3) அது. இவ்வாறன்றி வேறுபட வருவனவெல்லாம் இதனான் அமைக்க. (சங)

44. நிகழ்ந்தது கூறி நிலையலுந் திணையே.

இஃது 'ஒன்றாத்தமரினும்' (தொல்-பொ-அகத்-40.) என்னுஞ் சூத்திரத்திற்கோர் புறனடை கூறுகின்றது.

இதன் பொருள்:—நிகழ்ந்தது கூறி-ஒன்றாத்தமரினும் என்னுஞ் சூத்திரத்துத் தலைவன்கண் நிகழ்ந்த கூற்றினைத் தலைவியுந் தோழியுங் கூறி; நிலையலுந் திணையே-அதன் கண்ணே நிலை பெற்று நிற்றலும் பாலைத்திணையாம் என்றவாறு.

உதாரணம்:—

"அரும்பொருள் வேட்கையி னுள்ளந் துரப்ப
பிரிந்திறை சூழாதி யைய விரும்பிநீ
மென்றோ ளெழுதிய தொய்யிலும் யாழநின்
மைந்துடை மார்பிற் சுணங்கு நினைத்துக்காண்

சென்றோர் முகப்பப் பொருளுங் கிடவா
தொழிந்தவ ரெல்லாரு முண்ணாதுஞ் செல்லா
ரிளமையுங் காமமு மோராங்குப் பெற்றார்
வளமை விழைதக்க துண்டோ வுளநா
ளொரோஒகை தம்முட் டழீஇ யொரோஒகை
யொன்றன்கூ றாடை யுடுப்பவரே யாயினு
மொன்றினர் வாழ்க்கையே வாழ்க்கை யரிதரோ
சென்ற விளமை தரற்கு." (கலி-18.)

இதனுள் 'உளநாள்' என்றது *நாளது சின்மை; 'அரிதரோ சென்ற இளமை தரற்கு' என்றது இளமையதருமை; 'உள்ளங் ரப்ப' என்றது உள்ளத்தான் உஞற்றுதலால் தாளாண் பக்கம்; சென்றோர் முகப்பப் பொருளுங் கிடவாது' என்றது தகுதியது மைதி, தத்தம நிலைமைக்கேற்பப் பொருள்செய்ய வேண்டுதலின்; து பாணிக்குமென்றலின் 'ஒரோஒகை தம்முட் டழீஇ ஒரோஒகை- ன்றன்கூ றாடை உடுப்பவரே யாயினும்' என்றது இன்மைய திளிவு; ளமை விழைதக்கதுண்டோ' என்றது உடைமைய துயர்ச்சி; 'பிரிந் றைசூழாதி ஐப' என்றது அன்பினதகலம், 'பிரிந்துறைந் தன்பு பெ க்கல் வேண்டா தம்முளொன்றினர் வாழ்க்கையே வாழ்க்கை' என் லின்; 'தொய்யிலுஞ் சுணங்கு நினைத்துக்காண்' என்றது அகற் ய தருமை. இவ் வெட்டுந் தாமேகூறல் வேண்டினமையின் முன் றுகால் தலைவன் கூறக்கேட்டுத் தோழியுந் தலைவியும் உணர்ந்த மை கூறியவாறு காண்க.

"பொய்யற்ற கேள்வியாற் புரையோரைப் படர்ந்துநீ
மையற்ற படிவத்தான் மறுத்தர லொல்வதோ." (கலி-15.)

என்பது ஓதற்குப் பிரிவலெனத் தலைவன் கூறியது கேட்ட தாழி கூறியது.

"நோற்றோர் மன்ற தாமே கூற்றங்
கோளுற விளியார்பிறர் கொளவிளிந் தோரெனத்
தாள்வலம் படுப்பச் சேட்புலம் படர்ந்தோர்
நாளிழை நெடுஞ்சுவர் நோக்கி நோயுழந்

* இது முதலாக அகற்சியதருமை யிறுதியாக வந்துள்ள எட்டும் முன்னர் ஒன்றாத்தமரினும்' என்னுஞ் சூத்திரத்துக் கூறியன.

தாழல் வாழி தோழி தாழா
துருமெனச் சிலைக்கு மூக்கமொடு பைங்கால்
வரிமா ணோன்ஞாண் *வார்சிலைக் கொளீஇ
யருஞிறத் தழுத்திய வம்பினர் பலருட
னண்ணல் யானை வெண்கோடு கொண்டு
நறவுநொடை நெல்லி னாண்மகி ழயருங்
கழல்புனை திருந்தடிக் †கள்வர் கோமான்
மழபுலம் வணக்கிய மாவண் புல்லி
விழவுடை விழுச்சீர் வேங்கடம் பெறினும்
பழகுவ ராதலோ வரிதே முனாது
முழவுறழ் திணிதோ ணெடுவே ளாவி
பொன்னுடை நெடுநகர்ப் பொதினி யன்னநின்
ஒண்கேழ் வனமுலைப் பொலிந்த
நுண்பூ ணாகம் பொருந்துதன் மறந்தே." (அகம்-61.)

இவ் வகைப்பாட்டின் மூப்பினும் பிணியினும் இறவாது ‡அமர்க்களத்து வீழ்ந்தாரே துறக்கம் பெறுவரெனத் தன் சாதிக்கேற்பத் தலைவன் புகழும் மானமும் எடுத்து வற்புறுத்தலைத் தோழி கூறினாள்.

"வேந்தன் குறைமொழிந்து வேண்டத் தலைப்பிரிந்தார்
தாந்தங் குறிப்பின ரல்லரா—லேந்திழாய்
கண்பனி வாரக் கலங்கல் பிரிவரோ
தண்பனி நாளே தனித்து."

இது குறைமொழிந்து வேண்டினமை தலைவன் கூறக்கேட்ட தோழி கூறியது. "அரிதாய வறனெய்தி" (பாலைக்கலி-10.) என்றது §மூன்றன்பகுதி தலைவன் கூறக்கேட்ட தலைவி கூறியது.

"யானெவன் செய்கோ தோழி பொறிவரி
வானம் வாழ்த்தி பாடவு மருளா
$துறைதுறந் தெழிலிநீங்கலிற் பறையுடன்

---

* 'வன்சிலை' எனவும் பாடம்.

† 'கானவர்' எனவும் பாடம்.

‡ 'மறக்களத்து, எனவும் பாடம்.

§ 'அறத்தினாற் பொருளாக்கி அப்பொருளாற் காமம் நுகர்வலென்று பிரிவது' (தொல்-பொருள்-அகத்-40). இக்கலித்தொகை உரையினும் இது கூறினார்

$ 'உரையிறந்' தெனவும் பாடம்.

மரம்புல் லென்ற மூரம்புயர் நனந்தலை
யரம்போழ் நுதிய வாளி யம்பி
ணிரம்பா நோக்கி னிரையங் கொண்மார்
நெல்லி நீளிடை யெல்லி மண்டி
நல்லமர்க் கடந்த நாணுடை மறவர்
பெயரும் பீடு மெழுதி யதர்தொறும்
பீலி *சூட்டிய பிறங்குநிலை நடுகல்
வேலூன் றுபலகை வேற்றுமுனை †கடுக்கு
மொழிபெயர் தேஎந் தருமார் மள்ளர்
கழிப்பிணிக் கறைத்தோ னிலைகண் டன்ன
‡வுவலிடு பதுக்கை யாளுகு பறந்தலை
யுருவில் பேஎ யூராத் தேரொடு
நிலம்படு மின்மினி போலப் பலவுடன்
§னிலங்குபர லிமைக்கு மென்றூ நம்
நலந்துறந் துறைநர் சென்ற வாறே." (அகம்-67.)

இது மண்டிலத்தருமை தலைவன் கூறக்கேட்ட தோழி கூறியது.

"நந்நிலை யறியா ராயினுந் தந்நிலை
யறிந்தனர் கொல்லோ தாமே யோங்குநடைக்
காய்சின யானை கங்குற் சூழ
வஞ்சுவர விறுத்த தானை
வெஞ்சின வேந்தன் பாசறை யோரே." (அகம்-263.)

இது தலைவன் பாசறைப் புலம்பினமை கூறக்கேட்ட தலைவி நந்நிலை அறியாராயினும் எனக் கூறினள். "திசை திசை தேனார்க்குந் திருமருத முன்றுறை" என்பது (பாலைக்கலி-25.) காவற் பாங்கின்கட் தலைவன் கூறியது கேட்ட தலைவி கூறியது. பிறவும் வருவனவெல்லாம் $இதனான் அமைக்க. (சச)

---

* 'சூடிய' எனவும் பாடம்.

† 'கடந்து' எனவும் பாடம்.

‡ 'அழிதகு பதுக்கை' எனவும் பாடம்.

§ 'இலங்கு பலி யுறைக்கும்' எனவும் பாடம்.

$ 'இதன்கண்' எனவும் பாடம்.

45. மரபுநிலை திரியா மாட்சிய வாகி
விரவும் பொருளும் விரவு மென்ப.

இது மரபியலுட் கூறப்படும் மரபன்றி அகத்திணைக்கு உரிய மரபுகள் கூறுகின்றது.

இதன் பொருள்:—மரபு நிலை திரியா மாட்சிய ஆகி—புலனெறி வழக்கஞ் செய்துவருகின்ற வரலாற்று முறைமை திரியாத மாட்சிய வாய்; விரவும் பொருளும் விரவும் என்ப-பாலைத்திணைக்குங் கைக்கிளை பெருந்திணைக்கும் உரியவாய் விரவும் பொருளும் ஏனைத் திணைக்கு உரியவாய் விரவும் பொருளும் விரவிவரு மென்று கூறுவர் புலவர் என்றவாறு.

அவை தலைவி ஆற்றாமை கண்டுழிப், பிரிந்த தலைவன் மீண்டு வந்தானெனத் தோழி கூறுவனவும், வரைவிடை வைத்துப் பிரிந்தோன் தலைவியை நினைந்து வருந்திக் கூறுவனவும், உடன் போய வழி இடைச்சுரத்து நிகழ்ந்ததனை மீண்டுவந்துழித் தலைவன் றோழிக்குக் கூறுவனவும் யானினைத்த வெல்லை யெல்லாம் பொருள் முடித்து வாராது நின்னல நயந்து வந்தேனெனத் தலைவன் கூறலும் பொருள் வயிற் பிரிந்தோன் தலைவியை நினைந்து வருந்துவனவும் இடைச்சுரத்துத் தலைவன் செலவு கண்டோர் கூறுவனவும், மீட்சிகண்டோர் கூறுவனவும், ஊரின்கட் கண்டோர் கூறுவனவும், பிறவுமாம். அவை பாலைத் திணைக்கு விரவும் பொருளா மென்றுணர்க.

உதாரணம்:—

"கோடுயர் பன்மலை யிறந்தன ராயினு
நீட விடுமோ மற்றே நீடு நினைந்து
துடைத்தொறுந் துடைத்தொறுங் கலங்கி
*யுடைத்தரும் வெள்ள மாகிய கண்ணே." (ஐங்குறு-358.)

இவ் வைங்குறுநூறு தலைவன் மீண்டானென்றது. "பாடின்றிப் பசந்தகண்" (பாலைக்கலி—15.) என்பதும் அது.

"வளைபடு முத்தம் பரதவர் பகருங்
கடல்கெழு கொண்கன் காதன் மடமகள்

* 'உடைத்தெழு வெள்ளம் எனவும் பாடம்'

கெடலருந் துயர நல்கிப்
படலின் பாயல் *வௌவி யோளே." (ஐங்குறு—195)

இவ் வைங்குறுநூறு வரைவிடைவைத்துப் பிரிந்தோன் தனிமைக்கு வருந்திக் கூறியது.

"புறந்தாழ் பிருண்ட கூந்தற் போதி
னிறம்பெறு மீரிதழ்ப் பொலிந்த வுண்க
ணுள்ளம் பிணிக்கொண் டோள்வயி னெஞ்சஞ்
செல்ல நீர்க்குஞ் செல்வா மென்னுஞ்
செய்வினை முடியா தெவ்வஞ் செய்த
லெய்யா மையோ டிளிவுதலைத் தருமென
வுறுதி தூக்கத் தூங்கி யறிவே
†சிறிதுநனி விரைய லென்னு மாயிடை
யொளிறேந்து மருப்பிற் களிறுமாறு பற்றிய
தேய்புரிப் ‡பழங்கயிறு போல
வீவது கொல்லென் வருந்திய உடம்பே." (நற்றிணை—284.)

இந் நற்றிணையும் அது.

"கானப் பாதிரிக் கருந்தகட் டொள்வீ
வேனி லதிரலொடு விரைஇக் காண்வரச்
சில்லைங் கூந்த லழுத்தி மெல்லிணர்த்
தேம்பாய் மராஅ மடைச்சி வான்கோ
லிலங்குவளை தெளிர்ப்ப வீசிச் சிலம்புநகச்
சின்மெல் லொதுக்கமொடு மென்மெல வியலிச்சின்
னணிமாண் சிறுபுறங் §காண்டுஞ் சிறுநனி
யேகெண வேக ஞணி யொய்யென
$மாகொ ணேக்கமொடு மடங்கொளச் சாஅய்
நின்றுதலை யிறைஞ்சி யோளே யதுகண்
டியாமுந் துறுதல் செல்லே மாயிடை
யருஞ்சுரத் தல்கி யேமே யிரும்புலி
களிறட்டுக் குழுமு மோசையுங் களிபட்டு

* 'வறுவி யோளே' எனவும் பாடம்.
† 'சிறு நனி' எனவும் பாடம்.
‡ 'பருங்கயிறு' எனவும் பாடம்.
§ 'காண்குதும் காண்டும்' எனவும் பாடம்.
$ 'மாதோ ணேக்கமொடு' எனவும் பாடம்.

வில்லோர் குறும்பிற் றதும்பும்
வல்வாய்க் கடுந்துடிப் பாணியுங் கேட்டே." (அகம் 261.)

இது மீண்டுவந்தோன் தோழிக்கு உரைத்தது.

" திருந்திழை யரிவை நின்னல முள்ளி
யருஞ்செயற் பொருபிட்ணி பெருந்திரு வுறுசெனச்
*சொல்லாது பெயர்தந் தேனே பல்பொறி
சிறுகண் யானை திரிதரு
நெறிவிலங் கதர † கானத் தானே." (ஐங்குறு—355.)

இவ் வைங்குறுநூறு பெற்ற பொருள் கொண்டு நின்னலம் நயந்து வந்தேன் என்றது.

" அளிதோ தானே நாணே யாள்வினை
யெளிதென லோம்பன்மி னறிவுடை யீரே
கான்கெழு செலவின் னெஞ்சுபின் வாங்கத்
தான்சென் றனனே தமிய னதாஅன்
றென்ஞு வதுகொ ளுனே பொன்னுடை
மனைமாண் டடங்கிய கற்பிற்
புனையீ ரோதி புலம்புறு நிலையே."

இது செலவுகண்டோர் கூறியது.

" மரந்தலை மணந்த நனந்தலைக் ‡கானத்
தலந்தலை ஞெமையத் திருந்த குடிஞை
பொன்செய் கொல்லனி னினிய தெளிர்ப்பப்
பெய்மணி யார்க்கு மிழைகிளர் நெடுந்தேர்
வன்பான் முரம்பி னேமி யதிரச்
சென்றிசின் வாழியோ §பனிக் கடுநாளே
யிடைச்சுரத் தெழிலி யுறைத்தென மார்பிற்
குறும்பொறிக் கொண்ட சாந்தமொடு
நறுங்கண் ணியன்கொ னோகோ யானே." (நற்றிணை—394.)

* 'செல்லாது' எனவும் பாடம்.
† 'கானந்தானே' எனவும் பாடம்.
‡ 'கானத்து வலந்தலை' எனவும் பாடம்.
§ 'பனிகடி கேளே' எனவும் பாடம்,

இந் நற்றிணை வரவுகண்டோர் கூறியது.

"*இனைந்துநொந் தழுதன ணினைந்துநீ டுயிர்த்தன
ளெல்லையு மிரவுங் கழிந்தன வென்றெண்ணி யெல்லிரா
நல்கிய கேள்வ னிவன்மன்ற மெல்ல
மணியிற் பிறந்தநீர் போலத் துணிவாங்
கலஞ்சிதை யில்லத்துக் காழ்கொண்டு தேற்றக்
கலங்கிய நீர்போற் றெளிந்து நலம்பெற்றா
ணல்லெழின் மார்பனைச் சார்ந்து." (கலி—142.)

இது பெருந்திணைக்கட் கண்டோர் கூறியது.

"குரவை தழீஇயர் மரபுளி பாடித்
தேயா விழுப்புகழ்த் தெய்வம் பரவுது
மாசில்வான் முந்நீர் வளைஇய தொன்னில
மாளுங் கிழமையொடு புணர்ந்த
வெங்கோ வாழியரிம் மலர்தலை யுலகே." (கலி—103.)

இச் சுரிதகத்துக் குரவையாடல் ஏறுகோடற் கைக்கிளையுள்
ாய்வந்தவாறுங் குரவைக்குரிய தெய்வத்தையன்றி அரசனை
ழ்த்திய வாழ்த்து விராய்வந்தவாறுங் கொள்க. 'விரவும்பொரு
ம் விரவு' மெனவே ஆய்ச்சியர் குரவைக்கூத்தல்லது வேட்டுவவரிக்
ிய †வெறியாடல் விரவாதென்றுணர்க. இஃது எண்வகைச் சுவை
ன் வரும் மெய்ப்பாடுங் கூத்தோடும் படுதலின் அச்சுவை பற்றி
ும் மெய்ப்பாட்டிற்கும் உரித்தாயிற்று.

இனிக் 'காவற்பாங்கின் ஆங்கோர் பக்கத்'திற் (தொல்-பொ-
-41.) றலைவன் கூறியவற்றைக் கற்பியலுள், 'தலைவன் பகுதியி
ங்கிய தகுதி'க்கட், (தொல்-பொ-கற்-6.) டலைவி பரத்தையராகக்
றுவனவும் இச்சூத்திரத்தான் அமைக்க. அவை மருதக்கலியுட்
—வுட்பாட்டுமுதலியன. அவற்றை ஆண்டுக்காட்டுதும், கண்டுணர்க.

இனித் தலைவி கற்பினுட் பிரிவாற்றாது எம்மையும் உடன்
ாண்டு சென்மினென்பனவும் அவன் அவட்கு மறுத்துக்கூறுவன
இதனான் அமைக்க.

* 'இனைந்து நைந்' தெனவும் பாடம்.
† 'வெறியாட்டு' எனவும் பாடம்.
‡ மருதக்கலி—28 ஆவது செய்யுள்,

உதாரணம்:—

"மரையா மரல்கவர மாரி வறப்ப
வரையோங் கருஞ்சுரத் தாரிடைச் செல்வோர்
சுரையம்பு மூழ்கச் சுருங்கிப் புரையோர்த
முண்ணீர் வறப்பப் புலர்வாடு நாவிற்குத்
தண்ணீர் பெறாஅத் தடுமாற் றருந்துயரங்
கண்ணீர் நனைக்குங் கடுமைய காடென்
றெலென்னீ ரறியாதீர் போல விவைகூறி
னின்னீர வல்ல நெடுந்தகா யெம்மையு
மன்பறச் சூழாதே யாற்றிடை நும்மொடு
துன்பந் துணையாக நாடி னதுவல்ல
தின்பமு முண்டோ வெமக்கு." (கலி—6.)

இக் கலி எம்மையும் உடன்கொண்டு சென்மினென்றது.

"செருமிகு சினவேந்தன்" என்னும் பாலைக்கலியுள்,

"எல்வளை யெம்மொடு நீவரின் யாழநின்
மெல்லியல் மேவந்த சீறடித் தாமரை
யல்லிசே ராயித ழரக்குத்தோய்ந் தவைபோலக்
கல்லுறி னவ்வடி கறுக்குந வல்லவோ." (கலி—13.)

இது தலைவிக்குத் தலைவன் உடன் போக்கு மறுத்துக் கூறியது.
இதன் சுரிதகத்து,

"அனையவை காதலர் கூறலின் வினைவயிற்
பிரிகுவ ரெனப்பெரி தழியாதி" (கலி—13.)

என வினைவயிற்பிரிவு கூறலின் இது கற்பிற் கூறியதாயிற்று.

இன்னும் இச்சூத்திரத்தான் அமைத்தற்குரிய கிளவிகளா
வருவனவெல்லாம் அமைத்துக்கொள்க. (சு

46. உள்ளுறை யுவம மேனை யுவமமெனத் தள்ளா தாகுந் திணையுணர் வகையே.

இஃது உவமவியலுள் அகத்திணைக் *கைகோள் இரண்டற்கு
பொதுவகையான் உரியதொன்று கூறுகின்றது.

---

* கைகோள்-ஒழுகலாறு. களவு கற்பு எனக் கைகோளிரண்டு.

இதன்பொருள்:—உள்ளுறை உவமம் ஏனை உவமம் என—மேற் றும் உள்ளுறையுவமந்தான் ஏனையுவமமென்று கூறும்படி; உவமை ம் உவமிக்கப்படும் பொருளுமாய் நின்றது : திணை உணர் வகை ள்ளாது ஆகும்—அகத்திணை உணர்தற்குக் கருவியாகிய உள்ளுறை வமம்போல எல்லாத் திணையையும் உணருங் கூற்றைத் தள்ளாதாய் ரும்; *நல்லிசைப்புலவர் செய்யுட்செய்யின் என்றவாறு.

எனவே ஏனையோர் செய்யிற் றுணரும் வகைத்தாய் நிற்கும் ன்றவாறும்.

உதாரணம்.—

“விரிகதிர் மண்டிலம் வியல்விசும் பூர்தரப்
புரிதலை தளையவிழ்ந்த பூவங்கட் புணர்ந்தாடி
வரிவண்டு வாய்சூழும் வளங்கெழு பொய்கையுட்
டுனிசிறந் திழிதருங் கண்ணீ ரறல்வார
வினிதமர் காதல னிறைஞ்சித்தன் னடிசேர்பு
நனிவிரைந் தளித்தலி னகுபவண் முகம்போலப்
பனியொரு திறம்வாரப் பாசடைத் தாமரைத்
தனிமலர் தளைவிடூஉந் தண்டுறை நல்லூர.” (கலி—71.)

என்பது விரியுங் கதிரையுடைய இளஞாயிறு விசும்பிலே பரவா ற்க, விடியற்காலத்தே இதழ்கண் முறுக்குண்ட தலைகள் அம்முறு கு நெகிழ்ந்த செவ்விப்பூவிடத்துக் கள்ளை வண்டு நுகர்ந்து விளை ாடி அதனானும் அமையாது பின்னும் நுகர்தற்கு அவ்விடத்தைச் சூழ்ந்து திரியும் அச்செல்வமிக்க பொய்கையுட் பசிய இலைக்கு நடுவினின்ற தாமரைத்தனிமலர் தனக்கு வருத்தஞ் செய்யும் பனி ஒரு கூற்றிலே வடியாநிற்கத் தான் மிகச்செவ்வியின்றி அலருந் துறையினையுடைய ஊர என்றவாறு.

இதனுள் வைகறைக்காலத்து மனைவயிற் செல்லாது இளைய செவ்வியையுடைய பரத்தையரைப் புணர்ந்து விளையாடி அதனானும் அமையாது பின்னும் அவரைப் புணர்தற்குச் சூழ்ந்துதிரிகின்ற இவ்வூரிடத்தே நின்னைப்பெறாது சுற்றத்திடத்தேயிருந்து கண்ணீர் வாராநிற்க நீ ஒருகால் அளித்தலிற் சிறிது செவ்விபெற்றாளாயிருக் கும்படி வைத்த தலைவியைப்போலே எம்மையும் வைக்கின்றாயென்று ாமக்கிழத்தி உள்ளுறையுவமங் கூறினாள். துனிமிகுதலாலே பெருக்

* தொல் - பொ - செய் - 1.

கு மாருது வீழ்கின்ற கண்ணீர் காமத்தீயாற் சுவறி அறுதலை உடைத்தாயொழுக அவ்வருத்தத்தைக் கண்டு விரைந்து கணவன் அருளுதலிற் சிறிது மகிழ்பவள் முகம்போல என்ற வினையுவமந் தாமரை மலர் பனிவாரத் தளைவிடுமென்ற உள்ளுறையுவமத்தைத் தருகின்ற கருப்பொருட்குச் சிறப்புக்கொடுத்து நின்றது.

இஃது,

"உடனுறை யுவமஞ் சுட்டுநகை சிறப்பெனக்
கெடலரு மரபி னுள்ளுறை யைந்தே." (தொ—பொ—பொரு—48.)

என்ற பொருளியற் சூத்திரத்திற் சிறப்பென்ற உள்ளுறை. இவ்வேனையுவமம் உள்ளுறையுவமத்திற்குச் சிறப்புக்கொடுத்து உள்ளுறையுவமம்போலத் திணையுணர்தலைத் தள்ளாது நின்றவாறு காண்க.

இஃது,

"இனிதுறு கிளவியுந் துனியுறு கிளவியு
முவம மருங்கிற் றோன்று மென்ப." (தொல்-பொ-உவ-28.)

என உவமப்போலிக்குக் கூறுதலின் அவ்விரண்டுந் தோன்றி நின்றது.

"ஏனோர்க் கெல்லா மிடம்வரை வின்றே." (தொல்-பொ-உவ-27.)

என்று உவமப்போலியிற் கூறுதலாற் காமக்கிழத்தியும் உள்ளுறையுவமங் கூறினாள்.

குறிஞ்சியிலும் மருதத்திலும் நெய்தலிலும் இவ்வாறு வரும் கலிகளும்,

"யானே யீண்டை யேனே யென்னலனே
யேனல் காவலர் கவணொடு வெரீஇக்
கான யானை கைவிடு பசுங்கழை
மீனெறி தூண்டிலி னிவக்கும்
கானக நாடனொ டாண்டொழிந் தன்றே." (குறுங்—54.)

என்னும் இக் குறுந்தொகைபோல வருவனவும் இச்சூத்திரத்தான் அமைக்க. பேராசிரியரும் இப்பாட்டின் 'மீனெறி தூண்டி' லென்றதனை வினையுவமமென்றார்.

இனித் தள்ளாதென்றதனானே, "பாஅலஞ்செவி" என்னும் பாலைக்கலியுட் (4) டாழிசை மூன்றும் வினையுவமமாய் நின்று

ருப்பொருளொடு கூடிச் சிறப்பியாது தானே திணைப்பொருள் தோன்றுவித்து நிற்பன போல்வனவும், "கரைசேர்வேழங் கரும்பிற் பூக்குந் துறைகெழூரன்" (ஐங்குறு—12.) என்றாற்போலக் கருப் பொருள் தானே உவமமாய் நின்று உள்ளுறைப்பொருள் தருவனவும், பிறவும் வேறுபட வருவனவும் இதனான் அமைக்க. இது புறத்திற் கும்பொது. இதனான் உள்ளுறையுவமமும், ஏனையுவமமுமென உவமம் இரண்டேயென்பது கூறினார். (சசு)

47. உள்ளுறை தெய்வ மொழிந்ததை நிலனெனக்
கொள்ளு மென்ப குறியறிந் தோரே.

இது முறையே உள்ளுறையுவமங் கூறுகின்றது.

இதன்பொருள்:—உள்ளுறை—உள்ளுறையெனப்பட்ட உவமம்; தெய்வம் ஒழிந்ததை நிலன் எனக் கொள்ளும் என்ப—தெய்வமுதலிய கருப்பொருளுட் டெய்வத்தை ஒழித்து ஒழிந்த கருப்பொருள்களே தனக்குத் தோன்று நிலனாகக் கொண்டு புலப்படுமென்று கூறுப; குறி யறிந்தோரே—இலக்கணம் அறிந்தோர் என்றவாறு.

எனவே உணவு முதலிய பற்றிய அப்பொருணிகழ்ச்சி பிறி தொன்றற்கு உவமையாகச் செய்தல் உள்ளுறையுவமமாயிற்று.

உதாரணம்:—

"ஒன்றே னல்லே னொன்றுவென் குன்றத்துப்
பொருகளிறு மிதித்த நெரிதாள் வேங்கை
குறவர் மகளிர் கூந்தற் பெய்ம்மார்
நின்றுகொய மலரு நாடனோ
டொன்றேன் றோழி மற்றொன்றி னானே." (குறுந்—208.)

இக் குறுந்தொகை பிறிதொன்றின் பொருட்டுப் பொருகின்ற யானையான் மிதிப்புண்ட வேங்கை நசையற உணங்காது மலர்கொய் வார்க்கு எளிதாகி நின்று பூக்கும் நாடனென்றதனானே தலைவன் நுக ருங் காரணத்தானன்றி வந்து எதிர்ப்பட்டுப் புணர்ந்து நீங்குவான் றன்மை இறந்துபாடு *செய்வியாது ஆற்றுவித்துப் போயினானெனவும், இதனானே நாமும் உயிர்தாங்கி யிருந்து பலராலும் அலைப்புண்ணாநின்

* 'செய்யாது' எனவும் பாடம்.

றனம் வேங்கைமரம்போல எனவும், உள்ளத்தான் உவமங்கொள்ள வைத்தவாறு காண்க.

ஒழிந்தனவும் வந்துழிக் காண்க.

இனி அஃது உள்ளத்தான் உய்த்துணரவேண்டுமென மேற் கூறுகின்றார். (சஎ.)

48. உள்ளுறுத் திதனே டொத்துப்பொருண் முடிகென
வுள்ளுறுத் திறுவதை யுள்ளுறை யுவமம்.

இதுவும் அங்ஙனம் பிறந்த *உள்ளுறையுவமத்தினைப் பொருட்கு உபகாரம்பட உவமங்கொள்ளுமாறு கூறுகின்றது.

இதன்பொருள்:—இதனோடு ஒத்துப் பொருள் முடிகென உள்ளுறுத்து-யான் புலப்படக் கூறுகின்ற இவ்வுவமத்தோடே புலப்படக் கூறாத உவமிக்கப்படும் பொருள் ஒத்துமுடிவதாகவென்று புலவன் தன் †உள்ளத்தே கருதி; உள்ளுறுத்து இறுவதை உள்ளுறை உவமம்-தான் அங்ஙனங் கருதும் மாத்திரையேயன்றியுங் கேட்டோர் மனத்தின்கண்ணும் அவ்வாறே நிகழ்த்துவித்து அங்ஙனம் உணர்த்துதற்கு உறுப்பாகிய சொல்லெல்லாம் நிறையக்கொண்டு முடிவது உள்ளுறையுவமம் என்றவாறு.

இதனானே புலவன் தான் கருதியது கூறாதவழியுங் கேட்டோர் இவன் கருதிய பொருள் ஈதென்றாராய்ந்து கோடற்குக் கருவியாகிய சிலசொற் கிடப்பச் செய்தல் வேண்டுமென்பது கருத்தாயிற்று.

அது,

"வீங்குநீ ரவிழ்நீலம் பகர்பவர் வயற்கொண்ட
ஞாங்கர் மலர்சூழ்தந் தூர்புகுந்த வரிவண்
டோங்குய ரெழில்யானைக் கனைகடாங் கமழ்நாற்ற
மாங்கவை விருந்தாற்றப் பகலல்கிக் கங்குலான்
வீங்கிறை வடுக்கொள வீழுநர்ப் புணர்ந்தவர்
தேங்கமழ் கதுப்பினு ளரும்பவிழ் நறுமுல்லை
பாய்ந்தூதிப் படர்தீர்ந்து பண்டுதா மரீஇய
பூம்பொய்கை மறந்துள்ளாப் புனலணி நல்லூர." (கலி—66.)

* 'உள்ளுறையுவமம் ஐந்திணை' எனவும் பாடம்.

† 'உள்ளே' எனவும் பாடம்.

இதனுள், வீங்குநீர் பரத்தையர் சேரியாகவும், அதன்கண் அவிழ்ந்த நீலப்பூக் காமச்செவ்வி நிகழும் பரத்தையராகவும், பகர்பவர் பரத்தையரைத் தேரேற்றிக்கொண்டு வரும் பாணன்முதலிய வாயில்களாகவும், அம்மலரைச் சூழ்ந்த வண்டு தலைவனாகவும், யானையின் படாத்தை ஆண்டுறைந்த வண்டுகள் வந்த வண்டுக்கு விருந்தாற்றுதல் பகற்பொழுது புணர்கின்ற சேரிப் பரத்தையர் தமது நலத்தைக் கொடுத்துத் தலைவனை நுகர்வித்தலாகவும், கங்குலின் வண்டு முல்லையை ஊதுதல் இற்பரத்தையருடன் இரவு துயிலுறுதலாகவும், பண்டு மருவிய பொய்கையை மறத்தல் தலைவியை மறத்தலாகவும், பொருள் தந்து நண்டுப் புலப்படக் கூறிய கருப்பொருள்கள் புலப்படக் கூறாத மருதத்திணைப் பொருட்கு உவமமாய்க் கேட்டோனுள்ளத்தே விளக்கின்றவாறு காண்க.

பிறவும் இவ்வாறு வருவனவெல்லாம் இதனான் அமைக்க. இங்ஙனங் கோடலருமைநோக்கித் 'துணிவொடு வரூஉந் துணிவினோர் கொளினே' (தொல்-பொ-உவ-23.) என்றார். (சஅ)

49. ஏனை யுவமந் தானுணர் வகைத்தே.

இஃது ஒழிந்த உவமங் கூறுகின்றது.

இதன் பொருள்:—ஒழிந்த உவமம் உள்ளத்தான் உணரவேண்டாது சொல்லிய சொற்றொடரே பற்றுக்கோடாகத் தானே உணரநிற்குங் கூறுபாட்டிற்று என்றவாறு.

*பவளம்போலும் வாய் என்றவழிப் பவளமே கூறி வாய் கூறாவிடின் உள்ளுறையுவமமாம். †அவ்வாறின்றி உவமிக்கப்படும் பொருளாகிய வாயினையும் புலப்படக் கூறலின் ஏனையுவமமாயிற்று. அகத்திணைக்கு உரித்தல்லாத இதனையும் உடன்கூறினார் உவமம் இரண்டல்லதில்லையென வரையறுத்தற்கும், இதுதான் உள்ளுறை தழீஇ அகத்திணைக்குப் பயம்பட்டு வருமென்றற்கும். (சகூ)

50. காமஞ் சாலா விளமை யோள்வயி
னேமஞ் சாலா விடும்பை யெய்தி

---

* 'பவழம்' எனவும் பிரதிபேதமுண்டு.
† 'மற்றன்றி' எனவும் பாடம்.

நன்மையுந் தீமையு மென்றிரு திறத்தாற்
றன்னொடு மவளொடுந் தருக்கிய புணர்த்துச்
சொல்லெதிர் பெறாஅன் சொல்லி யின்புறல்
புல்லித் தோன்றுங் கைக்கிளைக் குறிப்பே.

இது முன்னர் அகத்திணை ஏழென நிறீஇ, அவற்றுள் நான்கற்கு நிலங்கூறிப், பாலையும் நான்கு நிலத்தும் வருமென்று கூறி, உரிப்பொருளல்லாக் கைக்கிளை பெருந்திணையும் அந்நிலத்து மயங்கும் மயக்கமுங் கூறிக், கருப்பொருட்பகுதியுங் கூறிப், பின்னும் பாலைப்பொருளாகிய பிரிவெல்லாங் கூறி, அப் பகுதியாகிய கொண்டுதலைக்கழிவின்கட் கண்ட கூற்றுப்பகுதியுங் கூறி, அதனோடொத்த இலக்கணம்பற்றி முல்லைமுதலியவற்றிற்கு மரபுகூறி, எல்லாத்திணைக்கும் உவமம்பற்றிப் பொருள் அறியப்படுதலின் அவ்வுவமப்பகுதியுங் கூறி, இனிக் கைக்கிளையும் பெருந்திணையும் இப்பெற்றிய வென்பார் இச்சூத்திரத்தானே கைக்கிளைக்குச் சிறந்த பொருள் இதுவென்பது உணர்த்துகின்றார்.

இதன் பொருள்:—காமம் சாலா இளமையோள் வயின்—*காமக் குறிப்பிற்கு அமைதியில்லாத †இளமைப்பிராயத்தாள் ஒருத்தி கண்ணே; ஏமஞ்சாலா இடும்பை எய்தி—ஒருதலைவன் இவள் எனக்கு மனைக்கிழத்தியாக யான் கோடல் வேண்டுமெனக் கருதி மருந்து பிறிதில்லாப் பெருந்துயரெய்தி; நன்மையும் தீமையும் என்று இருதிறத்தால் தன்னொடும் அவளொடும் தருக்கிய புணர்த்து—தனது நன்மையும் அவளது தீங்கையுமென்கின்ற இரண்டு கூற்றான் மிகப்பெருக்கிய சொற்களைத் தன்னோடும் அவளோடுங்கூட்டிச் சொல்லி; சொல்எதிர்பெறாஅன் சொல்லி இன்புறல்—அச்சொல்லுதற்கு எதிர்மொழி பெறாதே பின்னுந் தானே சொல்லி இன்புறுதல்; புல்லித் தோன்றும் கைக்கிளைக் குறிப்பே—பொருந்தித் தோன்றுங் கைக்கிளைக் குறிப்பு என்றவாறு.

அவளுந் தமருந் தீங்குசெய்தாராக அவளோடு தீங்கைப் புணர்த்துந், தான் ஏதஞ்செய்யாது தீங்குபட்டானாகத் தன்னோடு நன்மையைப் புணர்த்தும் என நிரனிறையாக உரைக்க. இருதிறத்தாற் றருக்கிய எனக் கூட்டுக.

* 'காமக்குறிப்பினமைதி' எனவும் பாடம்.

† 'இளமைப் பருவத்தாள்' எனவும் பாடம்.

உதாரணம்:—

“வாருறு வணரைம்பால் வணங்கிறை நெடுமென்றோட்
பேரெழின் மலருண்கட் பிணையெழின் மானோக்கிற்
காரெதிர் தளிர்மேனிக் கவின்பெறு சுடர்நுதற்
கூரெயிற்று முகைவெண்பற் கொடிபுரை நுசுப்பினாய்
நேர்சிலம் பரியார்ப்ப நிரைதொடி வீசினை
யாருயிர் வெளவிக்கொண் டறிந்தீயா திறப்பாய்கேள்;

உளனாவென் னுயிரையுண் டுயவுநோய் கைம்மிக
விளமையா னுணராதாய் நின்றவ றில்லானுங்
களைநரி னோய்செய்யுங் கவினறிந் தணிந்துதம்
வளமையாற் போத்தந்த நுமர்தவ றில்லென்பாய்;

நடைமெலிந் தயர்வுறீஇ நாளுமென் னலியுநோய்
மடமையா னுணராதாய் நின்றவ றில்லானு
மிடைநில்லா தெய்க்குநின் னுருவறிந் தணிந்துதம்
முடைமையாற் போத்தந்த நுமர்தவ றில்லென்பாய்;

அல்லல்கூர்ந் தழிவுக வணங்காகி யடருநோய்
சொல்லினு மறியாதாய் நின்றவ றில்லானு
மொல்லையே யுயிர்வெளவு முருவறிந் தணிந்துதஞ்
செல்வத்தாற் போத்தந்த நுமர்தவறில்லென்பாய்;

எனவாங்கு,

ஒறுப்பின்யா னொறுப்பது நுமரையான் மற்றிந்நோய்
பொறுக்கலாம் வரைத்தன்றிப் பெரிதாயிற் பொலங்குழாய்
மறுத்திவ்வூர் மன்றத்து மடலேறி
நிறுக்குவென் போல்வென்யா னீபடு பழியே.” (கலி—58.)

எனத் தான் உயிர்கொடுத்தானாகத் தனது நன்மைகூறி அவ
ளது தீங்கெல்லாங் கூறுவான் மடலேறுவேன்போலுமென்று ஐயுற்
வக் கூறியவாறு காண்க. அவளைச் சொல்லுதலே தனக்கின்பமாத
லிற் சொல்லி யின்புறலென்றார். இது புல்லித்தோன்றுங் கைக்கிளை
யனவே காமஞ்சான்ற இளமையோள்கண் நிகழுங் கைக்கிளை இத்
திணைச் சிறப்பின்றாயிற்று.

அஃது, “எல்லா விஃதொத்தன்” என்னுங் குறிஞ்சிக்கலியுள்,

“இவடந்தை,
காதலின் யார்க்குங் கொடுக்கும் விழுப்பொருள்

யாதுநீ வேண்டி யது;
பேதாஅய்,
பொருள்வேண்டும் புன்கண்மை யீண்டில்லை யாழ
மருளின் மடநோக்கி நின்றோழி யென்னை
யருளியல் வேண்டுவல் யான்." (கலி-61.)

என வரும்.

இது கைகோளிரண்டினுங் கூறத்தகாத வாய்பாட்டாற் கூற விற் கைக்கிளையென்றார். குறிப்பென்றதனாற் சொல்லி யின்புறி னுந் தலைவன்றன் குறிப்பு நிகழ்ந்தது புறத்தார்க்குப் புலனாகா தென்பதூஉம் அகத்து நிகழ்ச்சி அறியும் மனைவியர்க்காயின் புலனா மென்பதூஉங்கொள்க. அது "கிழவோள் பிறள்குணம்" (தொல்-பொ-பொரு-40.) என்னும் பொருளியற்சூத்திரத்து *ஓதுதும்.

காமஞ் சாலா இளமையோள்வயினெனப் பொதுப்படக் கூறிய அதனால் வினை வல †பாங்காயினார் கண்ணும் இவ்விதி கொள்க. இதனைக் 'காராரப்பெய்த கடிகொள் வியன்புலத்து" என்னும் (9) முல்லைக்கலியான் உணர்க. (ருo)

51. ஏறிய மடற்றிற மிளமை தீர்திறந்
தேறுத லொழிந்த காமத்து மிகுதிற
மிக்க காமத்து மிடலொடு தொகைஇச்
செப்பிய நான்கும் பெருந்திணைக் குறிப்பே.

இது முறையானே இறுதிநின்ற பெருந்திணையிலக்கணங் கூறு கின்றது.

இதன்பொருள்:—ஏறிய மடற்றிறம்—மடன்மா கூறுதலன்றி மடலேறுதலும்; இளமை தீர் திறம்—தலைவற்கு இளையளாகாது ஒத்த பருவத்தாளாதலும்; தேறுதல் ஒழிந்த காமத்து மிகுதிறம்—இருபத்து நான்காம் மெய்ப்பாட்டில் நிகழ்ந்து ஏழாம் அவதிமுத லாக வரும் அறிவழிகுணன் உடையளாதலும்; மிக்க காமத்து மிட லொடு தொகைஇ—காமமிகுதியானே எதிர்ப்பட்டுழி வலிதிற்புணர்ந்த

---

* 'ஓதுப' எனவும் பாடம்.
† 'பாங்கினோர்' எனவும் பாடம்.

இன்பத்தோடே கூட்டப்பட்டு; செப்பிய நான்கும்—கந்தருவத்துட்பட்டு வழீஇயிற்றாகச் செப்பிய இந்நான்கும்; பெருந்திணைக் குறிப்பே—பெருந்திணைக் கருத்து என்றவாறு.

மடன்மா கூறுதல் கைக்கிளையாம். மடற் றிறமென்றதனன் அதன் திறமாகிய வரைபாய்தலுங் கொள்க. இளமைதீர்திறம் என்றதனற் றலைவன் முதிர்ச்சியும், இருவரும் முதிர்ந்தபருவத்துந் துறவின்பாற் சேறலின்றிக் காமநுகர்தலுங் கொள்க. காமத்து மிகு திறம் என்றதனற் சிறிது தேறப்படுதலுங் கொள்க.

இவை கந்தருவத்துட்படாஅ வழீஇயின. இவற்றுள் ஏறிய மடற் றிறமுங் காமத்து மிகுதிறமும் புணர்ச்சிப்பின் நிகழ்வனவாம்; அது, "மடன்மா கூறு மிடனுமா ருண்டே" (தொல்-பொ-கள-11.) என்பதனல் ஏறுவலெனக்கூறி விடாதே ஏறுதலாம்.

உதாரணம்:—

"சான்றவிர் வாழியோ சான்றவி ரென்றும்
பிறர்நோயுந் தந்நோய்போற் போற்றி யறனறிதல்
சான்றவர்க் கெல்லாங் கடனு லிவ்விருந்த
சான்றீர் நுமக்கொன் றறிவுறுப்பென் மான்ற
துளியிடை மின்னுப்போற் றோன்றி யொருத்தி
யொளியோ டுருவென்னைக் காட்டி யளியளென்
னெஞ்சாறு கொண்டா ளதற்கொண்டு துஞ்சே
னணியலங் காவிரைப் பூவோ டெருக்கின்
பிணையலங் கண்ணி மிலைந்து மணியார்ப்ப
வோங்கிரும் பெண்ணை மடலூர்ந்தெ னெவ்வநோய்
தாங்குத றேற்ற விடும்பைக் குயிர்ப்பாக
வீங்கிழை மாதர் திறத்தொன்று நீங்காது
பாடுவென் பாய்மா நிறுத்து;
யாமத்து மெல்லையு மெவ்வத் திரையலைப்ப
மாமேலே னென்று மடல்புணையா நீந்துவென்
றேமொழி மாத ருறாஅ துறீஇய
காமக் கடலகப் பட்டு;
உய்யா வருநோய்க் குயவாகு மைய
லுறீஇயா ளீத்தவிம் மா;
காணுந ரெள்ளக் கலங்கித் தலைவந்தெ
னணெழின் முற்றி யுடைத்துள் ளழித்தரு

மாணிழை மாதரா ளேஎனெனக் காமன
தாணையால் வந்த படை ;
காமக் கடும்பகையிற் றோன்றினேற் கேம
மெழினுத லீத்தவிம் மா;
அகையெறி யானுதென் னுருயிரெஞ்சும்
வகையினு லுள்ளஞ் சுடுதரு மன்னோ
முகையே ரிலங்கெயிற் றின்னகை மாதர்
தகையாற் றலைக்கொண்ட நெஞ்சு ;
அழன்மன்ற காம வருநோய் நிழன்மன்ற
நேரிழை யீத்தவிம் மா;
ஆங்கதை,
யறிந்தனி ராயிற் சான்றவிர் தான்றவ
மொரீஇத் துறக்கத்தின் வழீஇ யான்றோ
ருள்ளிடப் பட்ட வரசனைப் பெயர்த்தவ
ருயர்நிலை யுலக முறீஇ யாங்கென்
றுயர்நிலை தீர்த்த னுந்தலைக் கடனே." (கலி-139.)

இஃது ஏறிய மடற்றிறம்.

"உக்கத்து மேலு நடுவுயர்ந்து வாள்வாய
கொக்குரித் தன்ன கொடுமடாய் நின்னையான்
புக்ககலம் புல்லினெஞ் சூன்றும் புறமபுல்லி
னக்குளுத்துப் புல்லலு மாற்றே னருளீமோ
பக்கத்துப் புல்லல் சிறிது." (கலி-94.)

இதனுட், கொக்குரித்தன்ன வென்பதனாற் றோல் திரைந்தமை கூறலின் இளமைதீர்திறமாயிற்று.

"உளைத்தவர் கூறு முரையெல்லா நிற்க
முளைத்த முறுவலார்க் கெல்லாம்—விளைத்த
பழங்கள் ளனைத்தாய்ப் படுகளி செய்யு
முழங்கு புனலூரன் மூப்பு."

"அரும்பிற்கு முண்டோ வலரது நாற்றம்
பெருந்தோள் விறலி பிணங்கல்—சுரும்போ
டிரும் புனலூரற் காரமிர்த மன்றோ
முதிரு முலையாண் முயக்கு"

என்பனவும் அது.

"புரிவுண்ட புணர்ச்சி" என்னும் (25) செய்தற்பாட்டுக் காமத்து

குதிறம். இதனைப் *பொருளியலுட் காட்டுதும். ஆண்டோதும் லக்கணங்களுந் தோன்ற இதனுட் டெளிந்து கூறுவனவும் ஆண்டுக் ாண்க.

"ஏஎ யிஃதொத்த னாணிலன் றன்னொடு
மேவேமென் பாரையு மேவினன் கைப்பற்று
மேவினு மேவாக் கடையு மவையெல்லா
நீயறிதி யானஃ தறிகல்லேன் பூவமன்ற
மெல்லிணர் செல்லாக் கொடியன்னாய் நின்னையான்
புல்லினி தாகலிற் புல்லினெ னெல்லா
தமக்கினி தென்று வலிதிற் பிறர்க்கின்னா
செய்வது நன்றாமோ மற்று." (கலி-62.)

இது மிக்க காமத்துமிடல்.

செப்பிய நான்கெனவே செப்பாதனவாய் அத்துணைக் கந்தருவ ாகக் கூறுகின்ற "பின்னர் நான்கும் பெருந்திணை பெறும்" (தொல்-பா-கள-14.) என்ற பெருந்திணையும் நான்கு உளதென்று உணர்க. றிப்பென்றதனன் அந்நான்கும் பெருந்திணைக்குச் சிறந்தன வனவும், ஈண்டுக் கூறியன கைக்கிளைக்குச் சிறந்தனவெனவுங் காள்க. (ருக)

52. முன்னைய நான்கு முன்னதற் கென்ப.

இது 'முன்னைய மூன்றுங் கைக்கிளைக் குறிப்பே' (தொல்-பொ-ள-14.) எனக் களவியலுட் கூறுஞ் சிறப்பில்லாக் கைக்கிளைபோ ன்றிக் காமஞ்சாலா இளமையோள்வயிற் கைக்கிளைபோல் இவை ஞ் சிறந்தன எனவே எய்தாததெய்துவித்தது.

இதன்பொருள்:—இயற்கைப் புணர்ச்சிக்கு முன்னிகழ்ந்த ாட்சியும் ஐயமுந் தெரிதலுந் தேறலும் என்ற குறிப்பு நான்கும் நற் ாமத்துக்கு இன்றியமையாது வருதலின் முற்கூறிய சிறப்புடைக் கைக்கிளையாதற்கு உரியவென்று கூறுவர் ஆசிரியர் என்றவாறு.

களவியலுட் கூறுங் கைக்கிளை சிறப்பின்மையின் முன்னதற்குரிய வெனச் சிறப்பெய்துவித்தார். களவியலுள் 'ஒத்த கிழவனுங் கிழத்தி யுங் காண்ப' (தொல்-பொ-கள-2.) என்றது முதலாக இந்நான்குங்

* தொல்-பொ-பொருளியல்-42.

கூறுமாறு ஆண்டுணர்க. இவை தலைவி வேட்கைக் குறிப்புத் தன்மே னிகழ்வதனைத் தலைவன் அறிதற்குமுன்னே தன் காதன்மிகுதியாற் கூறுவனவாதலிற் கைக்கிளையாயிற்று. இவை தலைவற்கே உரியவென் பது 'சிறந்துழி யையஞ் சிறந்த தென்ப' (தொல்-பொ-கள-3.) என் னுஞ் சூத்திரத்திற் கூறுதும். இவையும் புணர்ச்சி நிமித்தமாய்க் குறிஞ்சி யாகாவோவெனின், காட்சிப்பின் தோன்றிய ஐயமும் ஆராய்ச்சியுந் துணிவும் நன்றெனக் கோடற்கும் அன்றெனக் கோ டற்கும் பொதுவாகலின் அவை ஒருதலையாக நிமித்தமாகா; வழிநிலைக் காட்சியே நிமித்தமாமென்றுணர்க. (௫உ)

53. நாடக வழக்கினு முலகியல் வழக்கினும்
பாடல் சான்ற புலனெறி வழக்கங்
கலியே பரிபாட் டாயிரு பாங்கினு
முரிய தாகு மென்மனார் புலவர்.

இது புலனெறிவழக்கம் இன்னதென்பதூஉம், அது நடுவணைந் திணைக்கு உரிமையுடைத்தென்பதூஉம் இன்னசெய்யுட்கு உரித் தென்பதூஉம் உணர்த்துதனுதலிற்று.

இதன்பொருள்:—நாடகவழக்கினும் உலகியல் வழக்கினும்- புனைந்துரைவகையானும் உலகவழக்கத்தானும்; பாடல் சான்ற புல புலனெறி வழக்கம்-புலவராற் பாடுதற்கமைந்த புலவராற்றுவழக்கம்; கலியே பரிபாட்டு அ இருபாங்கினும் உரியது ஆகும் என்மனார் புல வர்—கலியும் பரிபாடலுமென்கின்ற அவ்விரண்டு கூற்றுச் செய்யு ளிடத்தும் நடத்தற்கு உரியதாமென்று கூறுவர் புலவர் என்றவாறு.

இவற்றிற்கு உரித்தெனவே, அங்ஙனம் உரித்தன்றிப் புலனெறி வழக்கம் ஒழிந்த பாட்டிற்கும் வருதலும், புலனெறிவழக்கம் அல் லாத பொருள் இவ்விரண்டிற்கும் வாராமையுங் கூறிற்று. இவை தேவபாணிக்கு வருதலுங் கொச்சகக் கலி பொருள்வேறுபடுத லுஞ் செய்யுளியலுள் வரைந்து *ஓதுதும். 'மக்கணுதலிய அக னைந்திணையு' மென (தொல்-பொ-அக-54.) மேல்வரும் அதிகாரத் தானும் இதனை அகத்திணை யியலுள் வைத்தமையானும் அகனைந் திணையாகிய காமப்பொருளே புலனெறி வழக்கத்திற்குப் பொரு ளென்றுணர்க.

* 'ஓதுப' எனவும் பாடம்.

பாடல் சான்ற என்றதனுற் பாடலுள் அமைந்தனவெனவே பா
லுள் அமையாதனவும் உளவென்று கொள்ளவைத்தமையிற் கைக்
ாயும் பெருந்திணையும் பெரும்பான்மையும் உலகியல் பற்றிய
நெறி வழக்காய்ச் சிறுபான்மை வருமென்று கொள்க. செய்யு
ளுட் கூறிய முறைமையின்றி ஈண்டுக் கலியை முன்னோதியது
யெல்லாம் ஐந்திணைப்பொருளாய புலநெறிவழக்கிற் காம
ப், கைக்கிளை பெருந்திணையாகிய உலகியலே பற்றிய புலநெறி
க்கிற் காமமும்பற்றி வருமென்றற்கும், பரிபாடல் தெய்வ
ழ்த்து உட்படக் காமப்பொருள் குறித்து உலகியலேபற்றி வரு
ன்றற்கும் என்றுணர்க.

ஆசிரியமும் வெண்பாவும் வஞ்சியும் அகம்புறமென்னும் இரண்
ற்கும் பொதுவாய் வருமாறு *நெடுந்தொகையும் புறமுங் கீழ்க்
ாக்கும் மதுரைக்காஞ்சியும் பட்டினப்பாலையும் என்பனவற்றுட்
ண்க. மருட்பாத் 'தானிதுவென்னுந் தனிநிலை' (தொல்-பொ-
ய்-85.) இன்மையின் வரைநிலையின்று.

"*மனைநெடு வயலை வேழஞ் சுற்றுந்
துறைகே ழூரன் கொடுமை நாணி
நல்ல னென்றும் யாமே
யல்ல னென்னுமென் றடமென் றோளே" (ஐங்குறு-11.)

இதனுள் முதல்கருவுரிப்பொருளென்ற மூன்றுங் கூறலின்
-க வழக்குந், தலைவனைத் தலைவி கொடுமைகூறல் உலகியலாகலின்
கியல்வழக்கும் உடன்கூறிற்று. இவ்விரண்டுங் கூடிவருதலே
-ளுட் பயின்ற புலநெறிவழக்கமெனப்படும். இவ்விரண்டினும்
கியல் சிறத்தல் 'உயர்ந்தோர்கிளவி' (தொல்-பொ-பொரு-23.)
னும் பொருளியற் சூத்திரத்தானும் மரபியலானும் பெறுதும்.

"முளிதயிர் பிசைந்த காந்தண் மெல்விரல்
கழுவுறு கலிங்கங் †கழாஅ துடீஇக்
குவளை யுண்கண் குய்ப்புகை கமழத்
தான்றுழந் தட்ட தீம்புளிப் பாக
ரினிதெனக் கணவ னுண்டலி
னுண்ணிதின் மகிழ்ந்தன் றொண்ணுதன் முகனே." (குறுந்-167.)

* 'நெடுந்தொகை' என்பது அகநானூறு.

† 'கழாஅ துடீஇ' எனவும் பாடம்.

இஃது உலகியலே வந்தது.

இனி அவ்வந் நிலத்து மக்களே தலைவராயக்கால் அவை உலகிய லேயாம்.

இனிக் கைக்கிளையுள் அசுரமாகிய ஏறுகோடற் கைக்கிளை காமப்பொருளாகிய புலநெறிவழக்கில் வருங்கான் முல்லைநிலத்து ஆயரும் ஆய்ச்சியருங் கந்தருவமாகிய களவொழுக்கம் ஒழுகி வரை யுங்காலத்து அந்நிலத்தியல்புபற்றி ஏறுதழூவி வரைந்துகொள்வ ரெனப் புலநெறிவழக்காகச்செய்தல் இக்கலிக்குரித்தென்று கோ டலும் பாடலுள் அமையாதன என்றதனாற்கொள்க. அது "மலி திரையூர்ந்து" என்னும் (4)முல்லைக்கலியுள் "ஆங்க ணயர்வர் தழூஉ" என்னுந்துணையும் ஏறுதழூவியவாற்றைத் தோழி தலைவிக்குக்காட் டிக் கூறிப், "பாடுகம் வம்மின்" என்பதனாற் றலைவனைப் பாடுக வாவென்றாட்கு, அவளும் "நெற்றிச் சிவலை*** மகள்" "ஒருக்குநா மாடு *** மகன்" என்பனவற்றான் அலரச்சம் நீங்கினவாறும் அவன்றான் வருத்தியவாறுங் கூறிப் பாடியபின்னர்த், தோழி

"கோளரி தாக நிறுத்த கொலையேற்றுக்
காரி கதனஞ்சான் பாய்ந்த பொதுவற்கே
யார்வுற் றெமர்கொடை நேர்ந்தா ரலரெடுத்த
வூராரை யுச்சி மிதித்து" (கலி-104.)

என *எமர் கொடைநேர்ந்தாரெனக் கூறியவாறுங்காண்க.

இவ்வாறே இம்முல்லைநிலத்து அகப்பொருளோடு கலந்துவரு கைக்கிளை பிறவுமுள; அவையெல்லாம் இதனான் அமைத்துக் கொள்க. புணர்ந்துரைவகையாற் கூறுபவென்றலிற் புலவர் இல் லனவுங் கூறுபவாலோவெனின், உலகத்தோர்க்கு நன்மைபய தற்கு நல்லோர்க்குள்ளனவற்றை ஒழிந்தோர் அறிந்தொழுகுத அறமெனக்கருதி அந்நல்லோர்க்குள்ளனவற்றிற் சிறிது இல்லனவு கூறுதலன்றி யாண்டும் எஞ்ஞான்றும் இல்லன கூறாரென்றற்கன்றே நாடகமென்னுது வழக்கென்பாராயிற்றென்பது.

* 'நமர்' எனவும் பாடம்.

இவ்வதிகாரத்து நாடகவழக்கென்பன புணர்ச்சி உலகிற்குப் பாதுவாயினும் மலைசார்ந்து நிகழுமென்றுங் காலம் வரைந்தும் பர்ந்தோர் காமத்திற் குரியன வரைந்தும் மெய்ப்பாடுதோன்றப் றவாறுங் கூறுஞ் செய்யுள்வழக்கம். இக்கருத்தானே ‘முதல்கரு ரிப்பொரு ளென்றமூன்றே-நுவலுங் காலை’ (தொல்-பொ-அக-3.) ன்று புகுந்தார் இவ்வாசிரியர்.

இப்புலநெறிவழக்கினை இல்லதினியது புலவரா ணாட்டப்பட்ட தென்றுமோவெனின், இல்லதென்று கேட்டோர்க்கு மெய்ப்பாடு றந்து இன்பஞ்செய்யா தாகலானும் உடன்கூறிய உலகியல்வழக் ந்திணை ஒழித்தல்வேண்டுமாகலானும் அது பொருந்தாது. அல்ல உம் அங்ஙனங்கொண்ட இறையனார்களவியலுள்ளும்,

> “வேந்துவினை யியற்கை பார்ப்பார்க் குரித்தே” (இறையனார்-37.)
> “யரச ரல்லா வேனை யோர்க்கும்
> புரைவ தென்ப வோரிடத் தான” (இறையனார்-38.)

எனவும்,

> “வேந்தற் குற்றுழிப் பொருட்பிணிப் பிரிவென்
> றாங்க விரண்டு மிழிந்தோர்க் குரிய.” (இறையனார்-39.)

எனவும் நான்கு வருணமுங் கூறி நால்வகைத் தலைமக்களையும் ணர்த்தலின் இல்லதென்பது தொல்லாசிரியர் *தமிழ்வழக்கன்றென றுக்க. இக்கருத்தானே மேலும் ‘மக்க ணுதலிய வகனைந் திணை ம்’ (தொல்-பொ-அக-54.) என்பர்.

54. மக்க ணுதலிய வகனைந் திணையுஞ்
சுட்டி யொருவர்ப் பெயர்கொளப் பெறாஅர்.

இது முற்கூறிய புலநெறிவழக்கிற்குச் சிறந்த ஐந்திணைக்காவ ரார் வரையறை கூறுகின்றது.

இதன்பொருள்:—மக்கள் நுதலிய அகன் ஐந்திணையும்—மக்க ர தலைமக்களாகக் கருதுதற்குரிய நடுவணைந்திணைக்கண்ணும்; டி ஒருவர்ப் பெயர் கொளப் பெறார்—திணைப்பெயராற் கூறி ன்றி ஒருவனையும் ஒருத்தியையும் விதந்து கூறி அவரது இயற்பெ கொள்ளப்பெறார் என்றவாறு.

* ‘தமிழ் வழக்கன்று.’ எனவும் பாடம்.

இது நாடக வழக்குப்பற்றி விலக்கியது. அவை வெற்பன் துறைவன் கொடிச்சி கிழத்தி யெனவரும். மக்கள் நுதலிய என்பத ஞனே மக்களல்லாத தேவரும் நரகருந் தலைவராகக் கூறப்படாரென வும், அகனைந்திணையும் என்றதனுனே கைக்கிளையும் பெருந்திணையுஞ் சுட்டி ஒருவர் பெயர்கொண்டுங் கொள்ளாதும் வருமெனவுங் கொ கள். அகனைந்திணையெனவே அகமென்பது நடுவுநின்ற ஐந்திணையா தலிற் கைக்கிளையும் பெருந்திணையும் அவற்றின் புறத்துநிற்றலின் அகப்புறமென்றும் பெயர்பெறுதலும் பெற்றும்.

இனி, அவை வரையறையுடைமை மேலைச் சூத்திரத்தான் அறிக. "கன்று முண்ணுது கலத்தினும் படாது—நல்லான் றீம்பா ணிலத்துக் * * * கவினே." இது (குறுந்-27.) வெள்ளிவீதியார் பாட்டு. "மள்ளர் குழீஇய விழவி னும் * * * மகனே" (குறுந்-31.) இது *காதலற்கெடுத்த ஆதிமந்தி பாட்டு. இவை தத்தம் பெயர்கூறிற் புறமாமென் றஞ்சி வாளாது கூறினர். ஆதிமந்தி தன்பெயராலுங் காதலனுகிய ஆட்டனத்தி பெயராலுங் கூறிற் காஞ்சிப்பாற்படும்.

"ஆதி மந்தி போல
வேதஞ் சொல்லிப் பேது பெரிதுறலே" (அகம்—236.)

எனவும்,

"வெள்ளி வீதியைப் போல நன்றுஞ்
செலவயர்ந் திசினல் யானே" (அகம்-147.)

எனவும், அகத்திணைக்கட் சார்த்துவகையான் வந்தன அன்றி †தலைமைவகையாக வந்தில என்பது.

வருகின்ற (55) சூத்திரத்துப் 'பொருந்தின்' என்னும் இலேசா னே இச்சார்த்துவகை கோடும். இது பெயரெனப்பட்ட கருப்பொ ருளாதலிற் கூற்றிற்கு உரிய தோழியும் பாங்கனும் முதலிய வாய லோரையும் பொதுப்பெயரானன்றி இயற் பெயர்த்தொடக்கத்தல கூறப் பெறுரென்று கொள்க.

உதாரணம்:—

"முகிழ்முகிழ்த் தேவர வாயினு முலையே
யரவெயிற் றெருடுக்கமொ டஞ்சுதக் கனவே

*'கலுழ்ந்த கண்ணன் காதலற் கெடுத்த-வாதி மந்திபோல' என்பது அகம்-23
† 'தலைவியாக' எனவும் பாடம்.

களவறி வாரா வாயினுங் கண்ணே
நுழைநுதி வேலி னேக்கரி யவ்வே
யிளைய ளாயினு மணங்குதக் கிவளே
முளையிள நெருப்பின் முதுக்குறைந் தனளே
யதனு, னேயில ளாகுக தில்ல
சாயிறைப் பணைத்தோ ளீன்ற தாயே.''

இது சுட்டி ஒருவர் பெயர்கொள்ளாக் கைக்கிளை.

"ஆள்வினை முடித்த வருந்தவ முனிவன்
வேள்வி போற்றிய விராம னவனே
மிதிலை மூதூ ரெய்திய ஞான்றே
மதியுடம் பட்ட மக்கட் சீதை
கடுவிசை வின்னா ணிடியொலி கேளாக்
கேட்ட பாம்பின் வாட்ட மெய்தித்
துயிலெழுந்து மயங்கின ளதாஅன்று மயிலென
மகிழ்........."

இது சுட்டி ஒருவர்பெயர் கொண்ட கைக்கிளை.

இஃது அசுரமாகலின், முன்னைய மூன்றுங் கைக்கிளையென்றத
ற் கோடும் "யாமத்து மெல்லையும்" (நெய்தற்கலி - 22.) என்றது
ட்டி ஒருவர் பெயர்கொள்ளாப் பெருந்திணை.

"பூண்டாழ் மார்பிற் பொருப்பிற் கோமான்
பாண்டியன் மடமகள் பணைமுலைச் சாந்தம்
வேறு தொடங்கிய விசய னெஞ்சத்
தாரழ லாற்று தை *.........
பொதியிற் சாந்த மெல்லாம் பொருதிரை
முத்தினு முழங்கழற் செந்தீப்
பொத்துவது போலும் புலம்புமுந் துறுத்தே."

இது சுட்டி ஒருவர்பெயர்கொண்ட பெருந்திணை.

இவை சான்றோர் செய்யுளுட் பெருவரவிற்றின்மையினன்றே
ற்சூத்திரத்து முன்னும் பின்னும் இவற்றை வைத்ததென்பது.

"முட்காற் காரை முதுகனி யேய்ப்பத்
தெறிப்ப விளைந்த தீங்கட் டார
நிறுத்த வாயந் தலைச்செல வுண்டு
பச்சூன் றின்று பைந்நிணம் பெருத்த

*முன் அச்சுப் புத்தகத்திலுள்ள 'யோகியின்' என்பது ஏடுகளிலில்லை.

வெச்சி லீர்ங்கை விற்புறந் திமிரிப்
புலம்புக் கனனே புல்லணற் காளை
யொருமுறை யுண்ணு வளவைப் பெருநிரை
யூர்ப்புற நிறையத் தருகுவன் யார்க்குந்
தொடுதலோம்புமதி முதுகட் சாடி
யாத்தரக் கழுமிய துகளன்
காய்தலு முண்டக் கள்வெய் யோனே" (புறம்-258.)

இது வெட்சித்திணை பெயர்கொள்ளாது வந்தது.

"மூலைபொழி தீம்பான் மண்சேறு டடுப்ப
மலர்தலை யுலக மோம்பு மென்ப
பரிசிலைத் தொண்டைப் பல்லவ ஞணையின்
வெட்சித் தாயத்து வில்லே ருழவர்
பொருந்தா வடுகர் முனைச்சுரங்
கடந்து கொண்ட பல்லா நிரையே."

இது வேந்துவிடு தொழிற்கண் வேந்தனைப் பெயர்கூறிற்று
ஒழிந்தனவும் புறத்திணையியலுட் காண்க. (ருச)

55. புறத்திணை மருங்கிற் பொருந்தி னல்ல
தகத்திணை மருங்கி னளவுத லிலவே.

இது புறத்திணைக்குத் தலைவர் ஒருவராதலும் பலராதலும் உரி
பொருட்குத் தலைவர் பலராகாமையுங் கூறலின் எய்தாததெய்வித்த
எய்தியது விலக்கிற்று.

இதன்பொருள்:—அகத்திணைமருங்கிற் பொருந்தின்—ஒருவ
யும் ஒருத்தியையும் விதந்துகூறும் இயற்பெயர் அகத்திணைக் கண்
ணே வந்து பொருந்துமாயின்; புறத்திணை அளவுதல் மருங்கி
அல்லது இல—ஆண்டும் புறத்திணை கலத்தலிடத்தின் அல்லது வரு
லில்லை என்றவாறு.

எனவே, புறத்திணை கருப்பொருளாயும், அதுதான் உவ
மாயும் அகத்திணையுட் கலக்குமென்பதூஉம் இதனானே விரித்தா
யிற்று. அளவுமெனவே ஒருசெய்யுட்கண்ணும் அப்புறத்திணையாகி
இயற்பெயர்களுஞ் சிறப்புப்பெயர்களும் ஒன்றேயன்றிப் பலவு
வருதலுங் கொள்க. ஒருவரென்பது அதிகாரப்பட்டமையின் அக
திற்குவரும் உரிப்பொருட் பெயர் ஒன்றுதல் கொள்க.

உதாரணம்:—"வண்டுபடத் ததைந்த என்னும் (1) அகப்பாட்டினுள் "முருக னற்போர் நெடுவே ளாவி * * * யாங்கண்" எனவே புறத்திணைத்தலைவன் இயற்பெயர் ஒன்றே வந்தவாறும் அவன் நிலக் கருப்பொருளாய் அகத்திற்கு வந்தவாறும் உரிப்பொருட்டலைவன் ஒருவனேயானவாறுங் காண்க. "எவ்வி யிழந்த வறுமையர் பாணர்—பூவில் வறுந்தலை.........போலப்-புல்லென்று" (குறுந்—19) என்பது கருப்பொருளுவமமாய் வந்தது.

"கேள்கேடூன்றவும்" என்னும் (93) அகப்பாட்டுப் புறத்திணைத் தலைவர் பலராய் அகத்திணைக்கண் அளவிவந்தது. புறத்திணைக்கண் இயற்பெயர் அளவிவரும் என்பதனானே "முரசுகடிப் பிகுப்பவும் வால்வளை துவைப்பவும்" என்னும் (158) புறப்பாட்டு "எழுவர் மாய்ந்த பின்றை" எனப் புறத்திணைத் தலைவர் பலராய் வந்தது. பிறவும் இவ்வாறு வருவன இதனான் அமைக்க.

இன்னும் இதனானே அகப்புறமாகிய கைக்கிளைபெருந்திணைக்கும் *இப்பன்மை சிறுபான்மை கொள்க.

உதாரணம்:—

"ஏறும் வருந்தின வாயரும் புண்கூர்ந்தார்
நாறிருங் கூந்தற் பொதுமகளி ரெல்லாரு
முல்லையந் தண்பொழில் புக்கார் பொதுவரோ
டெல்லாம் புணர்குறி கொண்டு." (கலி-101.)

†பொருந்தின் எனவே தானுந் தன்னொடு பொருந்துவதூஉம் என இரண்டாக்கிச் சார்த்துவகையான் வரும் பெயர்க்குங் கொள்க. நாடகவழக்கினுளது முன்னர்ச் சூத்திரத்துட்காட்டினும்.‡ பெயர்கள் §பலவாதலின் இலவெனப் பன்மைகூறினர். (௫௫)

முதலாவது அகத்திணையியற்கு, ஆசிரியன்-
பாரத்துவாசி-நச்சினார்க்கினியார் செய்த காண்டிகை
முடிந்தது.

---

* 'இப்பான்மை' எனவும் பாடம்.

† 'பொருந்துதல்' எனவும் பாடம்.

‡ "அகத்திணைக்கட் சார்த்துவகையான் வந்தனவன்றித் தலைமைவகையாக வந்தில வென்பது. வருகின்ற சூத்திரத்துப் பொருந்தின் என்ற இலேசானே இச்சார்த்துவகை கோடும்" என்றார். (தொல்-பொ-அக-54).

§ 'பலவென்பது பற்றி' எனவும் பாடம்.

இரண்டாவது

புறத்திணையியல்.

56. அகத்திணை மருங்கி னரிறப வுணர்ந்தோர்
புறத்திணை யிலக்கணந் திறப்படக் கிளப்பின்
வெட்சி தானே குறிஞ்சியது புறனே
யுட்குவரத் தோன்று மீரேழ் துறைத்தே.

இவ்வோத்து முற்கூறிய அகத்திணை ஏழற்கும் புறமாகிய புறத்திணையிலக்கணம் உணர்த்தினமையிற் புறத்திணையியலென்னும் பெயர்த்தாயிற்று. புறமாகிய திணையெனப் பண்புத்தொகையாம். அதனை *'முற்படக் கிளந்த' (தொல்-பொ-அகத்-1.) என்புழிப் பிற்படக் கிளந்தனவும் உளவெனத் தோற்றுவாய் செய்து போந்து அவற்றது இலக்கணங்களும் பெயரும் முறையுந் தொகையும் வருகின்ற சூத்திரங்களாற் றிறபபடக் கூறுவல் என்றலின் மேலதனோடு இயைபுடைத்தாயிற்று. இச்சூத்திரம் முற்கூறிய குறிஞ்சித்திணைக்குப்புறன் வெட்சித்திணை என்பதூஉம் அது தான் இப்பகுதித்தென்பதூஉம் உணர்த்துதனுதலிற்று.

இதன் பொருள்:—அகத்திணை மருங்கின் அரில் தப உணர்ந்தோர் புறத்திணை இலக்கணம் திறப்படக் கிளப்பின்—அகத்திணையென்னும் பொருட்கட் பிணக்கற அறிந்தோர் கூறிய புறத்திணையது இலக்கணத்தைக் கூறுபட ஆராய்ந்து கூறின்; வெட்சிதானே குறிஞ்சியது புறனே—வெட்சியெனப் பட்ட புறத்திணை குறிஞ்சியெனப்பட்ட அகத்திணைக்குப் புறனும்; உட்குவரத் தோன்றும் ஈரேழ் துறைத்தே—அது தான் அஞ்சுதகத் தோன்றும் பதினன்கு துறையினையுடைத்து என்றவாறு.

அகத்திணைக்கண் முதல்கருவுரிப்பொருள்கூறிய குறிஞ்சி முல்லை மருதம் நெய்தல் என்பனவற்றிற்கு வெட்சி வஞ்சி உழிஞை தும்பையென்பன அவ்வவ்விலக்கணங்களோடு ஒருபுடை யொப்புமைபற்றிச் சார்புடையவாதலும் நிலமில்லாத பாலை பெருந்திணை கைக்கிளை

யென்பனவற்றிற்கு வாகையுங் காஞ்சியும் பாடாண்டிணையும் பெற்ற இலக்கணத்தோடு ஒருபுடையொப்புமைபுற்றிச் சார்புடைய வாதலுங் கூறுதற்கு அரிறபவுணர்ந்தோரென்றூர். ஒன்று ஒன்றற்குக் காரணமாமாறு அவ்வச்சூத்திரங்களுட் கூறுதும். தானேயென்றூர் புறத்திணை பலவற்றுள் ஒன்றை வாங்குதலின். பாடாண்டிணை ஒழிந்தனவற்றிற்கும் இஃதொக்கும். களவொழுக்கமுங் கங்குற் காலமுங் காவலர் கடுகினுந் தான் கருதிய பொருளை இரவின்கண் முடித்து *மீடலும் போல்வன ஒத்தலின் வெட்சி குறிஞ்சிக்குப் புறனென்றூர். வெட்சித்திணையாவது களவின்கண் நிரைகொள்ளும் ஒழுக்கம்: இதற்கு அப்பூச் சூடுதலும் உரித்தென்றுகொள்க. வேற்றுப்புலத்து வாழும் பார்ப்பார் முதலியோர் அஞ்சி அரண்சேர்வதோர் உபாயமாதலின் உட்குவரத்தோன்றுமென்றூர். மக்களும் மாவும் முதலியன சென்று நீருண்ணுந் துறைபோலப் பலவகைப்பட்டபொருளும் ஒருவகைப்பட்டு இயங்குதலாகு மார்க்கமாதலிற் றுறையென்றூர்; எல்லாவழியு மென்பதனை எல்லாத்துறையுங் காவல்போற்றினூர் என்பவாகலின். எனவே, திணையுந் துறையுங் கொண்டாராயிற்று. அகத்திணைக்குத் துறை யுட்பகுதிகளெல்லாம் விரித்துக்கூறிப் பின்னும் பன்முறையாற் †பரந்துபட்டு வரம்பிகந்தனவற்றையுந் தொகுத்துத் துறைப்படுத்துக் கிளவி கூறுக என்றற்குச் செய்யுளியலுள் துறையென்பது உறுப்பாகக் கூறினூர். புறத்திணைக்கு அங்ஙனம் பரந்துபட விரித்தோதாது தொகுத்து இலக்கணஞ்செய்தாராயினும் அவையும் அவ்வாறே பலபொருட்பகுதியும் உடையவென்பது உணர்த்துதற்குத் துறையெனப்பெயராகக் கொடுத்தார். இதனானே அகப்பொருட்பகுதி பலவாயினும் ஒருசெய்யுட் பலபொருள் விராஅய் வரினும் ஒருதுறையாயினாற்போலப் புறத்திணைக்கும் அவ்வப்பொருட்பகுதியும் ஒரு துறையாதலும் ஒரு செய்யுட் பலதுறை ஒருங்குவருதும் ஒரு துறைப்படுதலுங் கொள்க. இன்னும் இதனானே அகத்திணைக்கு உரியனவெல்லாம் புறத்திணைக்குங் கொள்க. (க)

57. வேந்துவிடு முனைஞர் வேற்றுப்புலக் களவி
னாதந் தோம்பன் மேவற் றாகும்.

---

* 'மீட்டலும்' எனவும் பாடம்.

† 'பரந்தனவாய்' எனவும் பாடம்.

இது வெட்சியெனக் கூறிப புறத்திணைக்குப் பொது இலக்கணங் கூறுகின்றது.

இதன் பொருள்:—வேந்து விடு முனைஞு—ர்வேந்தனால் விடப்பட்டு முனைப்புலங் காத்திருந்த *தண்டத்தலைவர் ; வேற்றுப்புலக் களவின்--பகைநிலத்தே சென்று களவினாலே; ஆ தந்தோம்பல் மேவற்றாகும்—ஆநிரையைக் கொண்டுபோந்து பாதுகாத்தலைப் பொருந்துதலையுடைத்தாகும் வெட்சித்திணை என்றவாறு.

களவுநிகழ்கின்ற குறிஞ்சிப்பொருளாகிய கந்தருவமணம் வேதவிதியானே இல்லறமாயினாற்போல இருபெருவேந்தர் பொருவது கருதியக்கால் ஒருவர் ஒருவர்நாட்டு வாழும் அந்தணரும் ஆவும் முதலியன தீங்குசெய்யத் தகாத சாதிகளை ஆண்டுநின்றும் அகற்றல்வேண்டிப் போதருகவெனப் புகறலும், அங்ஙனம் போதருதற்கு அறிவில்லாத ஆவினைக் களவினாற் றாமே கொண்டுவந்து பாதுகாத்தலுந் தீதெனப்படாது அறமேயாம் என்றற்கு ஆதந்தோம்ப லென்றார்.

அது,

"ஆவு மானியற் பார்ப்பன மாக்களும்
பெண்டிரும் பிணியுடையரும் பேணித்
தென்புல வாழ்நர்க் கருங்கட னிறுக்கும்
பொன்போற் புதல்வர்ப் பெறாஅ தீரு
மெம்மம்பு கடிவிடுது நும்மரண் சேர்மினென
வறத்தாறு நுவலும் பூட்கை மறத்தின்" (புறம் - 9.)

எனச் சான்றோர் கூறியவாற்றானுணர்க. மன்னுயிர் காக்கும் அன்புடை வேந்தற்கு மறத்துறையினும் அறமேநிகழும் என்றற்கு மேவற்றாகுமென்றார். அகநாட்டன்றிப் புறஞ்சிறைப்பாடியில் ஆநிரை காக்குங் காவலரைக் கொன்றே நிரைகொள்ள வேண்டுதலின் †ஊர் கொலையுங் கூறினார். வேந்துவிடு வினைஞர் என்னாது முனைஞர் என்றதனானே ‡முனைப்புலங் காத்திருந்தோர் தாமே சென்று நிரை

---

* 'தண்டலைத்தலைவர்' என்ற பாடமே பல எட்டுப் பிரதிகளில் உள்ளது.

† 'ஊர்கொலையாகோள் பூசன்மாற்றே' என்புழிக் காண்க. (தொல்-பொ-புறத்-3.) ஊர்கொலை:—

"விரைபரி கடவி வில்லுடை மறவர்
குரையழ னடப்பக் குறும்பெறிந்தன்று"

என்பது புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, வெட்சி—6.

‡ 'முனை பார்த்திருந்தோர்' எனவும் பாடம்,

'காடலுங் குறிஞ்சிமன்னர் நிரைகோடலும் ஏனைமறவர் முதலியோர்
ரைகோடலுமாகிய வேத்தியல் அல்லாத பொதுவியலுங்கொள்க.
ன்னர் (தொல்-பொ-புறத்-1.) வெட்சி குறிஞ்சிக்குப் புறனெனக்
ளவுகூறிய அதனானே அகத்திற்கு ஏனைத்திணைக்கண்ணுங் களவு
கழ்ந்தாற்போலப் புறத்திணை யேழற்குங் களவுநிகழுங்கொ லென்று
யுற்ற மாணாக்கற்கு வெட்சிக்கே களவு உள்ளதென்று துணிவுறுத்
ற்கு மீட்டுங் களவினென்று இத்திணைக்கே களவு உளதாக வரைந்
தாதினார். வேந்துவிடு முனைஞர் என்றமையான் இருபெருவேந்த
ந் தண்டத்தலைவரை ஏவி விடுவரென்றும், ஆதந்தோம்பும் என்றத
றற் களவின்கட் கொண்ட ஆவினை மீட்டுத் தந்தோம்புமென்றும்,
பாருள் கூறுமாறு சூத்திரஞ் செய்தாராகலின் இருபெருவேந்தர்
ண்டத்தலைவரும் அவரேவலான் நிரைகோடற்கும் மீட்டற்கும்
ரியராயினர்; ஆகவே இருவர்க்குங் கோடற்றொழில் உளதாயிற்
தலின் அடித்துக் கோடலும் மீட்டுக் கோடலும் வெட்சி
ாயின. ஆயின் *'மீட்டல் கரந்தை' என்பரால் எனின், அதனையும்
ச் சூத்திரத்தானும் வருகின்ற சூத்திரத்தானும் வெட்சியென்றே
சிரியர் கொண்டார். மீட்டலை வெட்சிக்கரந்தை என்பாரும்
ளர். மீட்டலைக் கரந்தையென்பார்க்கு அது திணையாயிற் குறிஞ்
க்குப் புறனாகாமை உணர்க. களவினென்பதற்குக் களவினானென
ங் களவின்கணெனவும் இருபொருட்டாகக்கூறுதல் உய்த்துக்
காண்டுணர்தலென்னும் உத்தியாம். புறப்பொருட்குரிய அறனும்
பாருளுங்கூறத்தொடங்கி ஈண்டு அறத்தாற் பொருளீட்டுமாறுங்
றினார். (உ)

58. படையியங் கரவம் பாக்கத்து விரிச்சி
புடைகெடப் போகிய செலவே புடைகெட

* "வெட்சி நிரைகவர்தன் மீட்டல் கரந்தையாம்
வட்கார்மேற் செல்லுதல் வஞ்சியா-முட்கா
தெதிரூன்றல் காஞ்சி யெயில்காத்த னொச்சி
யதுவளைத்த லாகு முழிஞை-யதிரப்
பொருவது தும்பையாம் போர்க்களத்தி லொன்னார்
செருவென் றதுவாகை யாம்" என்பது.

வொற்றி னாகிய வேயே வேய்ப்புற
முற்றி னாகிய புறத்திறை முற்றிய
வூர்கொலை யாகோள் பூசன் மாற்றே
நோயின் றுய்த்த னுவலுழித் தோற்றந்
தந்துநிறை பாதீ டுண்டாட்டுக் கொடையென
வந்த வீரேழ் வகையிற் றாகும்.

இது முன் ஈரேழாமென்ற துறை இருவகைப்பட்டு இருபத்
தெட்டாமென்கின்றது.

இதன்பொருள்:—படை இயங்கு அரவம்—நிரைகோடற்கு
எழுந்த படை பாடிப்புறத்துப் பொருந்தும் அரவமும், நிரைமீட்டற்கு
எழுந்த படை விரைந்து செல்லும் அரவமும்;

உதாரணம்:—

“*வெவ்வாய் மறவர் மிலைச்சிய வெட்சியாற்
செவ்வானஞ் செல்வதுபோற் செல்கின்றா—ரெவ்வாயு
மார்க்குங் கழலொலி யாங்கட் படாலியரோ
போர்க்குந் துடியோடுபுக்கு.” (பெரும்பொருள் விளக்கம். புறத்திரட்டு-நிரைகோடல்.)

“†அடியதி ரார்ப்பின ராபெயர்த்தற் கன்னாய்
கடிய மறவர் கதழ்ந்தார்—மடிநிரை
மீளாது மீளார் விறல்வெய்யோர் யாதாங்கொல்
‡வாளார் துடியர்வளம்.”

இவை கண்டோர்கூற்று.

பாக்கத்து விரிச்சி—நிரைகோடற்குஎழுந்தோர் போந்துவிட்ட
பாக்கத்துக் §கங்குலின் நல்வாய்ப்புட் கேட்டலும், நிரைமீட்டற்கு
எழுந்தோர் இடைப்புலத்துப் புறம்போந்தோர் கூறியவற்றை வாய்ப்
புள்ளாகக் கேட்டலும்;

---

* ‘வெவ்வாள்’ எனவும் பாடம்.

† ‘அடியெதிர்’ எனவும் பாடம்.

‡ ‘வாளா துடியர்’ எனவும் பாடம்.

§ ‘கங்குலின் வாய்ப்புள்’ எனவும் பாடம்.

உதாரணம்:—

"திரைகவுள் வெள்வாய்த் திரிந்துவீழ் தாடி
நரைமுதியோ னின்றுரைத்த நற்சொ—னிரையன்றி
யெல்லைநீர் வைய *மிறையோர்க் களிக்குமால்
†வல்லைநீர் சென்மின் வழி."

"வந்தநீர் காண்மினென் றுபெயர்ப்போன் மாட்டிசைத்த
பைந்தொடியார் கூறும் பறவாப்பு—ளுய்ந்த
நிரையளவைத் தன்றியு நீர்சூழ் கிடக்கை
வரையளவைத் தாவதா மண்."

இவை விரிச்சியை வியந்தன.

புடைகெடப் போகிய செலவே—நிரைகோடற்கு எழுந்தோர் ...ண்டுநின்று மீண்டுபோய்ப் பற்றார் புலத்து ஒற்றர் உணராமற் பிற் ...றஞான்று சேறலும், நிரைமீட்டற்கு எழுந்தோர் ஆண்டு ஒற்றப் ...டாமற் சேறலும்;

உதாரணம்:—

"பிறர்புல மென்னார்தாந் தம்புல மென்னார்
‡விறல்வெய்யோ ராயிருட்கட் சென்றார்—நிறையுங்
கடாஅஞ் செருக்குங் கடுங்களி யானைப்
படாஅ முகம்படுத் தாங்கு." (பெரும்பொருள் விளக்கம்.புறத்திரட்டு-நிரைகோடல்.)

"கங்கை பரந்தாங்குக் கானப் பெருங்கவலை
யெங்கு மறவ ரிரைத்தெழுந்தார்—தங்கிளைக்கண்
மன்றுகாண் வேட்கை §மடிசுரப் பத்தோன்றும்
கன்றுகாண் மெய்குளிர்ப்பீர் கண்டு."

இவை கண்டோர் கூற்று.

புடைகெட ஒற்றின் ஆகிய வேயே—நிரைகோடற்கு எழுந்தோர் ...கைப்புலத்து ஒற்றர் உணராமற் சென்று ஒற்றி அவ்வொற்றுவகை ...ான் அவர் உணர்த்திய குறிப்புச்சொல்லும், நிரைமீட்டற்கு எழுந்

* 'இறையோர்க் களித்தகுமால்' எனவும் பாடம்.
† 'வல்லையே' எனவும் பாடம்.
‡ 'விறல் வெய்யோர் வீங்கிருட்சண்' எனவும் பாடம்.
§ 'மடிசுரப்ப வே' எனவும் பாடம்.

தோர் அங்ஙனம் ஒற்றிய ஒற்றுவகையான் * வந்து ஓதிய குறளைச் சொல்லும்;

உதாரணம்:—

“ஒருவ ரொருவ ருணராமற் சென்றாங்
கிருவரு மொப்ப விசைந்தார்—வெருவர
வீக்குங் கழற்கால் விறல்வெய்யோர் வில்லோடு
கோக்குஞ் சரந்தெரிந்து கொண்டு.”

“நெடுநிலையா யத்து நிரைசுவ டொற்றிப்
படுமணி யாயம் பகர்ந்தோய்—நெடிது
மனக்குரிய காதல் வயவேந்த னென்று
வினக்குரிய வாக நிரை.”

இவை கண்டோர் கூற்று.

வேய்ப்புறம் முற்றின் ஆகிய புறத்திறை—நிரைகோடற்கு எழுந்தோர் வேயுரைத்தோரிடத்துச் செய்யுஞ் சிறப்புக்கண் முடிந்தபின்னர் உளதாகிய நிரைப்புறத்து ஒடுங்கிய இருக்கைப்பகுதியும், நிரைமீட்டற்கு எழுந்தோர் தமது நிரைப்புறத்துச் சென்று விரைவொழிந்து இருக்கின்ற இருக்கையும்;

உதாரணம்:—

“கரந்தியல் காட்டுத்தீப் போலப் பெரிதும்
பரந்துசென் மள்ளர் பதிந்தா—ரரந்தை
†விரிந்தவியு மாறுபோல் விண்டோயத் தோன்றி
‡யெரிந்தவியும் போலுமிவ் வூர்.”

இது கண்டோர் கூற்று.

“இருநில மருங்கி னெப்பிறப் பாயினு
மருவின் மாலையோ வினிதே யிரவி
னுகோண் மள்ளரு மருள்வரக் கானத்து
நாம்புறத் திறுத்தன மாகத் தாந்தங்

* ‘வந்தூதிய குறளை’ என ஏடுகளிலுள்ளது.
† ‘விரித்தவியும்’ எனவும் பாடம்.
‡ ‘எரித்தவியும்’ எனவும் பாடம்.

கன்றுகுரல் கேட்டன போல
நின்றுசெவி *யோர்த்தன சென்றுபடு நிரையே."

(தகடூர் யாத்திரை. புறத்திரட்டு—நிரைமீட்சி.)

இது மறவர்கூற்று.

முற்றிய ஊர்கொலை—நிரைகோடற்கு எழுந்தோர் அவர் புறஞ்சேரியை வளைத்துக்கொண்டு ஆண்டுநின்ற நிரைகாவலரைக் கொன்று பகையறுத்தலும், நிரைமீட்டற்கு எழுந்தோர் அவ்வூரை விட்டுச் சிற்றூரைக் காத்துக்கோறலும்;

உதாரணம்:—

"அரவூர் மதியிற் கரிதூர வீம
விரவூ ரெரிகொளீஇக் கொன்று—நிரைநின்ற
பல்லான் றொழுவும் பகற்காண்மார் போர்கண்டோர்
கொல்வார்ப் பெறுஅர் கொதித்து."

"சென்ற நிரைப்புறத்துச் சீறூர்த் தொடைகொண்டு
நின்ற மறவர் நிலஞ்சேர்ந்தார்—கொன்றுண்
டிகலிழந்த வல்வில் விளையோர்புண் †டீரத்
துகளெழுங்கொல் பல்லான் றொழு."

இவை கண்டோர்கூற்று.

ஆகோள்—நிரைகோடற்கு எழுந்தோர் எதிர்விலங்குவோர் ‡இலராக நிரையகப்படுத்தி மீட்டலும், நிரைமீட்டற்கு எழுந்தோர் தமது நிரையை அற்றமின்றி மீட்டலும்;

உதாரணம்:—

"கொடுவரி கூடிக் குழுக்கொண் டனைத்தா
னெடுவரை நீள்வேய் நரலு—நடுவூர்க்
கணநிரை கைக்கொண்டு கையகலார் நின்ற
நிணநிரை வேலார் நிலை." (புற—வெ—மாலை—வெட்சி—9.)

"கடல்புக்கு மண்ணெடுத்த காரேனக் கோட்டின்
மிடல்பெரி தெய்தின மாதோ—தொடலைக்
கரந்தை மறவர் கருதார் குழாஅந்
துரந்து நிரைமீட்ட தோள்." (பெரும்பொருள் விளக்கம்,புறத்திரட்டு-நிரைமீட்சி.)

இவை கண்டோர் கூற்று.

---

* 'ஏற்றின' எனவும் 'ஏற்றன' எனவும் பாடம்.
† 'புண்டீர்ந்து' எனவும் பாடம்.
‡ 'இலராக்கி' எனவும் பாடம்.

தொடலைக்கரந்தையெனக் கரந்தை சூடினமை கூறினர், தன்னுறுதொழிலான் நிரைமீட்டலின் ; இது *பொதுவியற்கரந்தையிற் கூறுதும்.

பூசன்மாற்று—நிரை கொண்டுபோகின்றார் தம்பின்னே உளைத்தற்குரலோடு தொடர்ந்து சென்று ஆற்றிடைப் போர்செய்தோரை மீண்டு பூசலைமாற்றுதலும், நிரையை மீட்டுக்கொண்டு போகின்றோர் தம் பின்னர்வந்து போர்செய்தோரை மீண்டு நின்று பூசலை மாற்றுதலும்;

உதாரணம்:—

“ ஒத்த வயவ ரொருங்கவிய நாண்படரத்
தத்த மொலியுந் தவிர்ந்தன—வைத்தகன்றார்
தம்பூசன் மாற்றி நிரைகொள்வான் றாக்கினர்
வெம்பூசன் மாற்றிய வில்.”

“ஆலூ ரெறிந்து நிரையொடு பெயர்ந்த
வெட்சி மறவர் வீழவு முட்காது
கயிறியல் பாவை போல வயிறிரித்
துளைக்குரற் குணர்ந்த வளைப்புலி போல
முற்படு பூசல் கேட்டனர் பிற்பட
நிணமிசை யிழுக்காது தமர்பிண மிடறி
நிலங்கெடக் கிடந்த கருந்தலை நடுவண்
†மாக்கட னெருப்புப் போல நோக்குபு
வெஞ்சிலை விடலை வீழ்ந்தன
னஞ்சுதக் கன்றாற் செஞ்சோற்று நிலையே.”

இவை கண்டோர்கூற்று.

வெட்சிமறவர் மீவீழ்ந்தமை கேட்டு விடாது பின்வந்தோன் பாடுகூறினமையிற் பூசன்மாற்றாயிற்று.

நோய் இன்று உய்த்தல்—நிரைகொண்டோர் அங்ஙனம் நின்று நின்று சிலர் பூசன்மாற்றத் தாங்கொண்ட நிரையினை இன்புறுத்திக் கொண்டுபோதலும், மீட்டோரும் அங்ஙனம் நின்று நின்று சிலர்

---

* ‘அனைக்குரி மரபினது கரந்தை யன்றியும்’ என்புழிக் காண்க. (தொல்-பொ-புறத்-5.)

† ‘மாக்கடை நெருப்பு’ எனவும் பாடம்.

பூசன்மாற்றத் தாம் மீட்ட நிரையினை இன்புறுத்திக்கொண்டுபோதலும்;

உதாரணம்:—

"புன்மேய்ந் தசைஇப் புணர்ந்துடன் செல்கென்னும்
வின்மே லசைஇயகை வெல்கழலான்—றன்மேற்
கடுவரை நீரிற் கடுத்துவரக் கண்டு
நெடுவரை நீழ னிரை." (புற—வெ—மாலை—வெட்சி—11.)

"கல்கெழு சீறூர்க் கடைகாண் விருப்பினன்
மெல்ல நடவா விரையுநிரை—யொல்லெனத்
தெள்ளறற் கான்யாற்றுத் தீநீர் பருகவு
மள்ளர் நடவா வகை." (பெரும்பொருள் விளக்கம், புறத்திரட்டு-நிரைமீட்சி.)

இவை கண்டோர்கூற்று.

நுவலுழித் தோற்றம்—பாடிவீட்டுள்ளோர் மகிழ்ந்துரைத்தற்குக் காரணமான நிரைகொண்டோர் வரவும், ஊரிலுள்ளோர் கண்டு மகிழ்ந்துரைத்தற்குக் காரணமான நிரைமீட்டோர் வரவும்;

உதாரணம்:—

"மொய்யண லானிரை முன்செல்லப் பின்செல்லு
மையணற் காளை மகிழ்துடி—கையணல்
வைத்த வெயிற்றியர் வாட்க ணிடனுடை
வுய்த்தன் றுவகை யொருங்கு." (புற—வெ—மாலை—வெட்சி—12.)

"காட்டகஞ் சென்றுயிர் போற்றான் கடுஞ்சுரையா
மீட்ட மகனை வினவுறா—ஞேட்டந்து
தன்னெதிர் தோன்றும் புனிற்றாத் தழீஇக்கலுழு
*மென்னெதிர்ப் பட்டாயோ வென்று."

(பெரும்பொருள் விளக்கம், புறத்திரட்டு-நிரைமீட்சி.)

இவை கண்டோர் கூற்று.

தந்து நிறை—நிரைகொண்டோர் தாங்கொண்ட நிரையைத் தம் மூர்ப்புறத்துத் தந்துநிறுத்தலும், நிரைமீட்டோர் தாம் மீட்ட நிரையினைத் தந்துநிறுத்தலும்;

---

* 'என்னது பட்டாயோ என்று' எனவும் பாடம்,

உதாரணம்:—

“குளிறு குரன்முரசங் கோட்டின் வெரூஉங்
களிறொடுதேர் காண்டலு மாற்றா—ளிமணி
நல்லா னினநிரை நம்மூர்ப் புறங்கான
மெல்லாம் பெருக விடம்.”

“கழுவொடு பாகர் *கலங்காமல் யாத்துத்
தொழுவிடை யாயந் தொகுமி—னெழுவொழித்தாற்
போமே யிவையிவற்றைப் போற்றுமின் புல்லொடுநீர்
தாமேய் புலம்போலத் தந்து.”

இவை கண்டோர் கூற்று.

பாதீடு—ஈத்தலும் ஈதலும் போலப் பாத்தலும் பாதலும் ஒன்றாத லிற் பாதீடாயிற்று: வேந்தனேவலாற் றாங்கொண்ட நிரையைப் பகுத்துக்கோடலும், மீட்டோருந் தத்தநிரையைப் பகுத்துக்கோட லும் நிரையை இழந்தோர்க்குப் பகுத்துக்கொடுத்தலும்;

உதாரணம்:—

“ஒள்வாண் மலைந்தார்க்கு மொற்றாய்ந் துரைத்தார்க்கும்
புள்வாய்ப்பச் சொன்ன புலவர்க்கும்—வில்வாரை
மாறட்ட வென்றி மறவர்தஞ் சீறூரிற்
கூறிட்டார் கொண்ட நிரை.” (புற—வெ—மாலை—வெட்சி—14.)

“யாமே †பகுத்திடல் வேண்டா வினநிரை
தாமே தமரை யறிந்தனகொ—லேமுற
வன்றீன்ற தம்மை யறிந்துகொள் கன்றேய்ப்பச்
சென்றீண்டு மாங்கவர்பாற் சேர்ந்து.”

(பெரும்பொருள் விளக்கம். புறத்திரட்டு-நிரைமீட்சி.)

இவற்றுண் முன்னையது கண்டோர் கூற்று, ஏனையது மறவர் கூற்று.

உண்டாட்டு—நிரைகொண்டார் தாங்கொண்ட நிரையைப் பாத்துத் தாங்கொண்ட மகிழ்ச்சியாற் சுற்றத்தொடு கள்ளுண்டு மகிழ்ந்து விளையாடுதலும், நிரைமீட்டார் வென்று நிரைமீட்ட கொற் றத்தான் உண்டாடுதலும்;

* ‘கவங்கள்பல் யாத்து’ எனவும் பாடம்.

† ‘பகர்ந்திடல்’ எனவும் பாடம்.

உதாரணம்:—

"நறவுந் தொடுமின் விடையும் வீழ்மின்
பாசுவ விட்ட பைங்காற் பந்தர்ப்
புனறரு மிளமண னிறையப் பெய்ம்மி
னொன்னார் முன்னிலை முருக்கிப் பின்னின்று
நிரையொடு வருஉ மென்னைக்
குழையோர் தம்மினும் பெருஞ்சாயலரே." (புறம்—262.)

இது புறம்.

"பகைவர் கொண்ட படுமணி யாய
மீட்டிவட் டந்த வாட்டிறற் குரிசின்
முழவுத் துயின்மறந்த மூதூ ராங்கண்
விழவுத் தலைக்கொண்ட விளையாட் டாயத்
தூன்சுடு கொழும்புகைக் கருங்கொடி யும்பர்
மீன்சுடு புகையின் விசும்புவாய்த் தன்றே
கைவல் கம்மியர் பலகூட் டாரமொடு
நெய்பிழி நறுவிரை நிலம்பரந் தன்றே
காவிற் காவிற் கணங்கொள் வண்டெனப்
பூவிலை மகளிர் புலம்படர்ந் தனரே
சந்தியுஞ் சதுக்கமும் பந்தர் போகிய
வாடுறு நறவின் சாடி தோறுங்
கொள்வினை மாற்றாக் கொடையொடு
கள்விலை யாட்டியுங் கைதூ வாளே."

இவை கண்டோர் கூற்று.

கொடை — தாங்கொண்ட நிரையை இரவலர்க்கு வரையாது கொடுத்து மனமகிழ்தலும், நிரைமீட்டோர்க்கு வென்றிப்பொருட்டு விளைந்த கொடைப்பகுதியும்;

உதாரணம்:—

"இளமா வெயிற்றி யிவைகாணின் னையர்
தலைநாளை வேட்டத்துத் தந்த நிரைகள்
கொல்லன் றுடியன் கொளைபுணர் சீர்வல்ல
நல்லியாழ்ப் பாணர்த முன்றி னிறைந்தன." (சிலப்ப—வேட்டுவவரி.)

"கொடைத்தொழி லெல்லாங் குறைவின்றிப் பண்டே
முடித்தன னென்றிருந்த மூத்தோன்—கொடைக்கு

வரம்பில னென்றே மருண்டா னிரைகோட்
கரந்தையங் கண்ணியாற் கண்டு."

இவை கண்டோர் கூற்று.

என ஈரேழ் வந்த வகையிற்றாகும்—என்று கூறப்பட்ட பதி ஞன்கும் மீட்டுமொருகால் *விதந்த இருகூற்றையுடைத்தாகும் வெட் சித்திணை என்றவாறு.

எனவே ஒன்று இரண்டாய் இருபத்தெட்டாயிற்று.

இனித் துறையென முற்கூறினமையின் இது காரியமாக இதற் குக் காரணமாயினவெல்லாம் படையியங்கரவமெனவே படும்; அவை இருபெருவேந்தரும் போர்தொடங்குங்காற் பூக்கோளேவி நிரை கோடல் குறித்தோன் படைத்தலைவரைத் தருகவென்றலும், அவர் வருதலும், அவர் வந்துழி இன்னது செய்கவென்றலும் அவர் வேந் தர்க்கு உரைத்தலும், அவர் படையைக் கூஉய் அறிவித்தலும், படைச்செருக்கும், அதனைக்கண்டோர்கூறலும், அவர் பகைப்புலக் கேட்டிற்கு இரங்கி வருந்தலும், நாட்கோடலும், அவர் கொற்ற வைக்குப் பரவுக்கடன் பூண்டலும், பிறவுமாம். களவிற் செல் வோர்க்கும் அரவங்கூறினார், அவர் பாக்கத்தே தங்கி விரிச்சிபெற் றுப் போதலின்.

அவற்றுட் சில வருமாறு:—

"கடிமனைச் சீறூர்க் கடுங்கட் கறவை
வடிநவில் வேலோன் மறுத்தோம்ப லொட்டா
னடிபுனை தோலி னரண்சேர்ந்து மள்ளர்
வருகமன் வாயிற் கடை."

இது படைத்தலைவர் படையாளரைக் கூயினது.

"வாள்வலம் பெற்ற வயவேந்த னேவலாற்
றாள்வ லிளையவர் தாஞ்செல்லி—னாளைக்
கனைகுர னல்லாத்தன் கன்றுள்ளப் பாலா
னனைவது போலுநம் மூர்."

(பெரும்பொருள் விளக்கம், புறத்திரட்டு-நிரைமீட்சி

இது படைச்செருக்கு; கண்டோர் கூறியது.

* 'வந்த' எனவும் பாடம்,

"வந்த நிரையி னிருப்பு மணியுட
னெந்தலை நின்றலை யாந்தருது—முந்துநீ
மற்றவை பெற்று வயவேந்தன் கோலோங்கக்
கொற்றவை கொற்றங் கொடு."

(பெரும்பொருள் விளக்கம். புறத்திரட்டு-நிரைகோடல்.)

இது தெய்வத்திற்குப் பராஅயது; பிறவும் வருவனவெல்லாம் ...தனுன் அடக்குக.

இனிப் பாக்கத்து விரிச்சிக்குக் காரணங்களாவன, பாக்கத்துச் ...சென்றுழி இருப்புவகுத்தலும், பண்டத்தொடு வல்சி ஏற்றிச் சென் ...றாரை விடுத்தலும், விரிச்சி வேண்டாவென விலக்கிய வீரக்குறிப் ...ம், விரிச்சிக்கு வேண்டும் நெல்லும் மலரும் முதலியன தருதலும், ...ற நிமித்தப் பகுதிகளும், அவை அறிந்தோர்க்குச் சிறப்புச் செய்த ...லும், பிறவுமாம்.

உதாரணம்:—

"நாளும் புள்ளுங் கேளா வூக்கமொ
டெங்கோ னேவின னாதலின் யாமத்துச்
*செங்கால் வெட்சியுந் தினையுந் தூஉய்
மறிக்குரற் குருதி மன்றுதுக ளவிப்ப
விரிச்சி யோர்த்தல் வேண்டா
வெயிற்புறந் தருதும்யாம் பகைப்புல நிரையே."

(தகடூர்யாத்திரை புறத்திரட்டு-நிரைகோடல்.)

இது விரிச்சி விலக்கிய வீரக்குறிப்பு; பிறவும் வந்துழிக் காண்க.

அரசன் ஏவலாற் போந்தோரும் விரிச்சி கேட்டார், இன்ன ...ான்று வினைவாய்க்குமென்று அறிதற்கு.

இனி வேய்க்குக் காரணங்களாவன வேய்கூறினார்க்குச் சிறப் ...ச் செய்தல் போல்வன.

உதாரணம்:—

"மாற்றருந் துப்பின் வயவேந்த னல்லனே
யேற்ற பெருஞ்சிறப் பின்றீதும்—வேற்றூரிற்

*'சேக்கோல்' எனவும் பாடம்,

புல்வேய் குரம்பைப் புறஞ்சிறைவாய் *சின்ருேற்றி
நல்வே யுரைத்தார்க்கு நாம்.''

என வரும்.

இனி ஏனைய ஒன்று பலவாய்த் துறைப்பாற் †படுவன வந்துழிக் காண்க.

இங்ஙனம் புறத்திணைக்குச் சிறுவரவிற்றாதலின் அன்றே 'பாடல் சான்ற புலநெறி வழக்க'மென்று (தொல்-பொ-அகத்-53) அகத்திற்குக் கூறியது. நிரைமீட்குங்கால் அறிந்தார் அறிந்தவாற்ருனே விரைந்து சென்று மீட்பாராதலின் அரசனை உணர்த்தாதே மீட்டல் பெறுதும்: இவற்றிற்குந் துறைப்பகுதி கொள்க. (ரு)

59. மறங்கடைக் கூட்டிய துடிநிலை சிறந்த
கொற்றவை நிலையு மத்திணைப் புறனே.

இவையும் வெட்சித்திணையா மென்கின்றது.

இதன் பொருள்:—மறங்கடைக் கூட்டிய துடிநிலை—போர்க்களத்து மறவரது மறத்தினைக் கடைக்கூட்டிய துடிநிலையும்; சிறந்த கொற்றவை நிலையும்—அத்தொழிற்குச் சிறந்த கொற்றவைக்குப் பரவுக்கடன் கொடுக்குங்கால் அவளது நிலைமை கூறுதலும்; அத்திணைப்புறனே—அவ்விருவகை வெட்சிக்கும் புறனடையாம் என்றவாறு.

" சித்திலஞ்செய் பட்டமு நெற்றித் திலதமு
மொத்திலங்க மெய்பூசி யோர்ந்துடீஇத்—தத்தந்
துடியரோ டூர்ப்புறஞ் சூழ்ந்தார் மறவர்
குடிநிரை பாராட்டக் கொண்டு."

இஃது இருவகை வெட்சிக்கும் பொது; நிரைகொண்டோர்க்கு மீட்டோர்க்குந் துடிகொட்டிச் சேறலொத்தலின்.

---

*'சின்ருேற்றி னல்வேய்' எனவும் பாடம்.

†'படுமாறு' எனவும் பாடம்.

"*அருமைத் தலைத்தரு மாசிரையு ளேயை
†யெருமைப் பலிகோ ளியைந்தா—னரசனும்
வேந்தன்மேற் செல்வான் விறல்வஞ்சி சூடானென்
றியாந்தன்மேற் சீறும மின்று."

இதனானே வருகின்ற வஞ்சித்திணைக்குங் கொற்றவைநிலை காரணமாயிற்று; தோற்றோர்க்குக் கொற்றம் வேண்டியும் ‡வென்றோர்க்கும் மேற்செல்லுங்காற் கொற்றம் வேண்டியும் வழிபடுவராதலின்.

இனிக் கொற்றவைநிலைப் பகுதியுட் சில வருமாறு:—

"நச்சிலைவேற் காளைக்கு நாளையே கொற்றவை
கைச்சிலையு நல்கும்யாங் காணேங்கொன்—மிச்சில்கூர்§
வாளின்வாய்த் தீண்டாத வார்குருதி மெய்சாய்ப்பத்
தாளின்வாய் வீழ்த்தான் றலை."

இஃது உயிர்ப்பலி. இது பொது வகையான் இருவகை வெட்சிக்கும் வஞ்சிக்கும் பொது.

"¶ஆடிணி பாடி யளவின்றிக் கொற்றவை
பாடினி பாடற் படுத்து வந்தா—னாடிய
தோளுழலை யாடுவோன் றோளினுந் தூக்கமைத்த
தாளுழலை யாடுவேன் றான்."

இது குருதிப்பலி; பொதுவகையான் இருவகை வெட்சிக்கும் வஞ்சிக்கும் பொது. (௪)

60. வெறியறி சிறப்பின் வெவ்வாய் வேலன்
வெறியாட் டயர்ந்த காந்தளு முறுபகை
வேந்திடை தெரிதல் வேண்டி யேந்துபுகழ்ப்
போந்தை வேம்பே யாரென வருஉ

*'அருமை தலைத்தரு' மெனவும் பாடம்.
†'எருமைத் தலைக்கோள்' எனவும் பாடம்.
‡'வேண்டாதார்க்கும்' எனவும் பாடம்.
§'மிச்சிலைகூர்' எனவும் பாடம்.
¶ 'ஆடினிப்பாடி' எனவும் பாடம்.

மாபெருந் தானையர் மலைந்த பூவு
வாடா வள்ளி வயவ ரேத்திய
வோடாக் கழனிலை யுளப்பட வோடா
வுடல்வேந் தடுக்கிய வுன்ன நிலையு
மாயோன் மேய மன்பெருஞ் சிறப்பிற்
றுவா விழுப்புகழ்ப் பூவை நிலையு
மாரம ரோட்டலு மாபெயர்த்துத் தருதலுஞ்
சீர்சால் வேந்தன் சிறப்பெடுத் துரைத்தலுந்
தலைத்தா ணெடுமொழி தன்னொடு புணர்த்தலு
மனைக்குரி மரபின துகரந்தை யன்றியும்
வருதார் தாங்கல் வாள்வாய்த்துக் கவிழ்தலென்
றிருவகைப் பட்ட பிள்ளை நிலையும்
வாண்மலைந்தெழுந்தோனைமகிழ்ந்துபறைதூங்க
நாடவற் கருளிய பிள்ளை யாட்டுங்
காட்சி கால்கோ ணீர்ப்படை நடுகல்
சீர்த்தகு சிறப்பிற் பெரும்படை வாழ்த்தலென்
றிருமூன்று வகையிற் கல்லொடு புணரச்
சொல்லப் பட்ட *வெழுமூன் றுதுறைத்தே.

இது முன் இருபெருவேந்தர்க்கும் போர்செயத் தொடங்குதற்குரிய பொதுநிலைமை கூறிய அதிகாரத்தானே புறத்திணைக்கெல்லாம் பொதுவாகிய வழுவேழும் உணர்த்துதனுதலிற்று: இவை வேத்தியலின் வழீஇத் தன்னுறு தொழிலாய் வருதலின் வழுவாயின. இவை அகத்திற்கும் புறத்திற்கும் உரியவாய் வருவனவும் புறத்திற்கெல்லாம் பொதுவாய் வருவனவுமாதலிற் பொதுவியலுமாயின.

இதன் பொருள்:—வெறி அறி சிறப்பின்—தெய்வத்திற்குச் செய்யுங் கடன்களை அறியுஞ் சிறப்பினையும்; வெவ்வாய் வேலன்—

*'மூவேழ் துறைத்தே' எனவும் பாடம்.

உயிர்க்கொலை கூறலின் வெவ்வாயினையும் உடையனாகிய வேலன்; வெறியாட்டு அயர்ந்த காந்தளும்—தெய்வமேறியாடுதலைச் செய்த காந்தளும்;

செவ்வேள்வேலைத் தான் ஏந்திநிற்றலின் வேலனென்றார். காந்தள் சூடி ஆடுதலிற் காந்தளென்றார். வேலனைக் கூறினமையிற் *கணிகாரியையுங் கொள்க. †காந்தளையுடைமையானும் பனந்தோடுடைமையானும்‡ மகளிரை வருத்துதலானும் வேலன் வெறியாட்டயர்ந்த என்றதனானும் வேலன் ஆடுதலே பெரும்பான்மை, ஒழிந்தோர் ஆடுதல் சிறுபான்மை யென்றுணர்க.

உதாரணம்:—

"அமரகத்துத் தன்னை மறந்தாடி யாங்குத்
தமரகத்துத் தன்மறந் தாடுங்—குமரன்முன்
கார்க்காடு நாறுங் களனிழைத்துக் §காரிகையா
ரேர்க்காடுங் காளை யிவன்."

இது சிறப்பறியா மகளிராடுதலிற் புறனாயிற்று. வேலனாடுதல் அகத்திணைக்குச் சிறந்தது.

உதாரணம்:—

"அணங்குடை நெடுவரை யுச்சியி னிழிதருங்
கணங்கொ ளருவிக் கான்கெழு நாடன்
மணங்கமழ் வியன்மார் பணங்கிய செல்ல
லிதுவென வறியா மறுவரற் பொழுதிற்
படியோர்த் தேய்த்த பல்புகழ்த் தடக்கை
நெடுவேட் பேணத் தணிகுவ ளிவளென

*'கணிக்காரி' எனவும் பாடம்.

†'தானையுடைமையானும்' எனவும் பாடம்.

"‡வெண்போழ் கடப்பொடு சூடி யின்சீ
ரைதமை பாணி யிரீஇக்கை பெயராச்
செல்வன் பெரும்பெய ரேத்தி வேலன்
வெறியயர் வியன் களம்" (அகம்-98.)

என வருதலாற் பனந்தோடுடைமையறிக. (வெண்போழ்-பனந்தோடு.)

§'காரிகை, யார்க்காடும்' எனவும் பாடம்,

முதுவாய்ப் பெண்டி ரதுவாய் கூறக்
களனன் கிழைத்துக் கண்ணி சூட்டி
வளநகர் சிலம்பப் பாடிப் பலிகொடுத்
துருவச் செந்தினை குருதியொடு தூஉய்
முருகாற்றுப் படுத்த வுருகெழு நடுநா
ளார நாற வருவிடர்த் ததைந்த
சாரற் பல்பூ வண்டுபடச் சூடிக்
களிற்றிரை தெரீஇய பார்வ லொதுக்கி
னொளித்தியங்கு மரபின் வயப்புலி போல
நன்மனை நெடுநகர்க் காவலறி யாமைத்
தன்னசை யுள்ளத்து நன்னசை வாய்ப்ப
வின்னுயிர் குழைய முயங்குதொறு மெய்ம்மலிந்து
நக்கனெ னல்லெனோ யானே யெய்த்த
நோய்தணி காதலர் வரவீண்
டேதில் வேலற் *குலந்தமை கண்டே." (அகம்—22.)

"பணிவரை நிவந்த" என்னும் (அகம்-98) பாட்டும் அது.

இவை யகம்.

இவற்றுட் சேயோன் கருப்பொருளாக மைவரை யுலகத்துக் கூதிர்யாமம் பொழுதாகச் சிறப்பறியும் வேலன் ஆடுதலின் வெறி யாடிய காந்தள் அகத்திற்கு வந்தது. இது வேத்தியற் கூத்தன்றிக் கருங்கூத்தாதலின் வழுவுமாய் அகத்திற்கும் புறத்திற்கும் பொதுவா தலிற் பொதுவியலுமாயிற்று. "வேலன் றைஇய வெறியயர் கள னும்" (பத்து-திருமுரு-222.) என்றாற் போலச் சிறப்பறியும் வேலன் தானே ஆடுதலுஞ் சிறுபான்மை புறத்திற்குங் கொள்க.

மாவரும் புகழ் ஏந்தும் பெருந் தானையர்—மா முதலியனவற்றால் தமக்கு வரும் புகழைத் தாங்கும் மூவேந்தருடைய பெரும்படை யாளர்; உறு பகை வேந்திடை தெரிதல் வேண்டிப் போந்தை வேம்பே ஆர் என மலைந்த பூவும்—அப்புகழொன்றும் உறும்பகை யிடத்து இன்ன வேந்தன் படையாளர் வென்றார் என்பதற்கு ஓ அறிகுறி வேண்டிப் போந்தை வேம்பு ஆரென்று கூறிச் சூடிய பூவும்;

இதன் கருத்து: ஏழகத்தகரும் யானையும் †கோழியும் பூழு வட்டும் வல்லுஞ் சொல்லும் முதலியவாற்றால் தமக்குவரும் வெற்றி

* 'உலந்தமை' எனவும் பாடம்.

† 'யானையும் நாயுங் கோழியும்' முன் அச்சுப்பிரதியில் உள்ளது.

னைத் தாம் எய்துதற்குத் தத்தம் வேந்தர் அறியாமற் படைத் லவர் தம்முண் மாறாய் வென்று ஆடுங்கால் இன்ன அரசன் படை ளர் வென்றாரென்றற்கு அவரவர் பூச்சூடி ஆடுவர் என்பதூஉம், அக் த்தும் வேத்தியற் கூத்தின் வழீஇயின கருங்கூத் தென்பதூஉம், து தன்னுறு தொழிலென்பதூஉம் உணர்த்தியதாம். இதனை ங்ஙனந் தன்னுறுதொழிலாக்காமல் வேந்துறு தொழிலாக்கின் து தும்பையாம். புகழ்ந்து கூறிற்றெனிற் பாடாண்டிணையாம். சிரியர் வெறிக்கூத்திற்கும் வள்ளிக்கூத்திற்கும் இடையே இதனை வத்தார் இக்கருத்தானேயென்றுணர்க.

உதாரணம்:—

"ஏழக மேற்கொண் டிளையோ னிகல்வென்றான்
வேழ மிவனேற வேந்துளவோ—வேழுலகுந்
தாந்தயங்கு நாகந் தலைதயங்க வாடாமோ
போந்தையங் கண்ணி புனைந்து."

இது போந்தை மலைந்தாடியது.

"குறும்பூழ்ப்போர் கையெறிந்து கொற்றம் பெறாத
விறும்பூதென் றியாமாடல் வேண்டா—செறுங்கோன்
குலமதிக்கு மாறறியிற் கொற்றவன் வேம்பு
தலைமலையற் பாலதூஉ மன்று."

இது வேம்பு மலைந்தாடியது.

"ஆர்வேய்ந்த கோலத்தோ டாடுவர் பாடுவர்
போர்வேந்தர் பெற்றநாள் போன்றுவப்பர்—சீர்சால்
பறைகெழு வாரணப்போர் *பண்டிகழ்ந்தோ ரின்று
சிறைகெழு வாரணப்போர் செய்து."

இஃது ஆர்மலைந்தாடியது.

இவை தன்னுறுதொழிலாயவாறு காண்க.

வாடாவள்ளி—வாடுங் கொடியல்லாத வள்ளிக்கூத்தும்;

†அஃது இழிந்தோர் காணுங்கூத்து.

---

* 'பண்டிழந்தோர்' எனவும் பாடம்.

† 'அதுவும்' எனவும் பாடம்.

உதாரணம்.—

"மண்டம ரட்ட மறவர் குழாத்திடைக்
கண்ட முருகனுங் கண்களித்தான்—பண்டே
குறமகள் வள்ளிதன் கோலங்கொண் டாடப்
பிறமக ளேற்றாள் பெரிது."

இது பெண்பாற்குப் பெருவரவிற்று. இதனைப் பிற்கூறினார் வெறியறி சிறப்பன்மையானும் ஆண்பாற்கும் பெண்பாற்கும் பொது வாவதல்லது அகத்திணைக்கண் வந்து பொதுவாகாமையும் பற்றி.

வயவர் ஏத்திய ஓடாக் கழனிலை உளப்பட— முன்பு கழல் கால் யாத்த வீரர் *மழலைப்பருவத்தானொருவன் களத்திடை ஓடாது நின்ற மைகண்டு அவனைப்புகழ்ந்து அவற்குக் கட்டிய கழனிலைக் கூத்து;

ஓடாமையாற் கட்டின கழல் ஏத்திய நிலையாற் கட்டின கழல்; இது வள்ளிப்பின் வைத்தலின் இருபாலாரும் ஆடுதல்கொள்க. கொடிமுதலியன அவனை வியந்து கொடுத்தல் அத்துறைப் பகுதி யாம்.

உதாரணம்:—

"மீளாது பெற்ற விறற்கழலோன் வாளாட்டின்
வாளாடு கூத்திவந் தாடினாள்—வாளாட்டின்
மண்ணாளு மன்னரே பெண்ணாவார் வண்மைக்குப்
பெண்ணாடின் யாதாம் பிற"

ஓடா உடல் வேந்து அடுக்கிய உன்னநிலையும்—பிறக்கடி யிடா உடன்ற வேந்தனை உன்னமரத்துடன் அடுக்கிக் கூறப்பட்ட உன்ன நிலையும்;

என்றது, வேந்தன் கருத்தானன்றி அவன் மறவன் வேந் தற்கு நீ வெற்றிகொடுத்தால் யான் நினக்கு இன்னது செய்வலெனப் பரவுதலும், எம்வேந்தற்கு ஆக்கம் உளதெனின் அக்கோடு பொதுளுக எனவும் பகைவேந்தற்குக் கேடு உளதெனில் அக்கோடு படுவதாக எனவும் நிமித்தங்கோடலும் †எனவிருவகைத் தெய்வத் தன்மை; அஃதுடைமையான் அடுக்கிய உன்ன நிலையுமென்றார்.

* 'இளமை' எனவும் பாடம்.

† 'என இருவகைத்தே அத்தன்மை யஃதுடைமையான்' எனவும் பாடம்

உதாரணம்:—

“துயிலின் கூந்தற் றேளிணைப் பேதை
வெயினிழ லொழிய வெஞ்சுரம் படர்ந்து
செய்பொருட் டிறவீ ராகிய நும்வயி
னெனக்கொன்று மொழியின ளாகத் தனக்கே
யருநகை தோன்றிய வழுகுரற் கிளவியள்
* கலுழ்கண் கரந்தன டானே யினியே
மன்னவற் பராஅய் முன்னியது முடித்தோ
ருன்னஞ் சிறக்கு மொள்வினை வினைஇத்
தலைசாய்த் திருந்த சிலைவலம் போற்றி
வேந்து வழக்கறுத்த கானை
நீந்த லொல்லுமோ பூந்தொடி யொழிந்தே.”

இதனுள்,

“மன்னவற் பராஅய் முன்னியது முடித்தோ
ருன்னஞ் சிறக்கு மொள்வினை வினைஇ”

என்றது, வேந்தனைப் பரவுக்கடனாக அடுக்கிய உன்னநிலை.

“முன்னங் குழையவுங் கோடெலா மொய்தளிரீன்
றுன்னங் குழையொலித் தோங்குவாய்—மன்னரைக்
கொன்று களங்கொள்ளுங் கொல்யானை வேந்தனை
வென்றுகளங் கொள்ளுமேல் வேந்து.”

இவை மறவர் செய்தலிற் றன்னுறு தொழிலாம்.

“பொன்னன்ன பூவிற் சிறிய விலைப்புன்கா
லுன்னப் பகைவனெங் கோன்”

என்பதும் அது.

இரண்டு நிலையாற் பொதுவுமாயிற்று. மன்னவன் வெற்றியே தாது இங்ஙனம் இருநிலைமையுங் கருதலின் வழுவுமாயிற்று.

மாயோன் மேய மன்பெருஞ் சிறப்பிற் றுவா விழுப்புகழ்ப் வநிலையும் என்றது: மாயோன் விழுப்புகழ்-மாயனுடைய காத்தற் மையும்; மேய பெருஞ் சிறப்பிற் றுவா விழுப்புகழ்—ஏனோர்க்கு

* ‘கலுழ் கணமர்ந்தன’ எனவும் பாடம்.

உரியவாய் மேவிய பெரிய தலைமையிற் கெடாத படைத்தல் அழித்
லென்னும் புகழ்களையும்; மன்பூவைநிலையும்—மன்னர் தொழிலுக்
உவமையாகக் கூறும் பூவைநிலையும்;

என்றது ஒன்றனை ஒன்றுபோற்கூறுந் துறை. மன் என
பொதுப்படக் கூறியவதனன் நெடுநிலமன்னர்க்குங் குறுநிலமன்ன
முதலியோர்க்குங் கொள்க. பெருஞ்சிறப்பு என்றதனற் படைத்
லுங் காத்தலும் அழித்தலுமன்றி அவரவர் தாமாகக் கூறலும் மு
கன் இந்திரன் முதலியோராகக் கூறலுங் கொள்க.

உதாரணம்:—

"ஏற்றுவல னுயரிய வெரிமரு ளவிர்சடை
மாற்றருங் கணிச்சி மணிமிடற் றோனுங்
கடல்வளர் புரிவளை புரையு மேனி
யடல்வெந் நாஞ்சிற் பனைக்கொடி யோனு
மண்ணுறு திருமணி புரையு மேனி
விண்ணுயர் புட்கொடி விறல்வெய் யோனு
மணிமயி லுயரிய மாறா வென்றிப்
பிணிமுக வூர்தி யொண்சே யோனுமென
ஞாலங் காக்குங் கால முன்பிற்
றோலா நல்லிசை நால்வ ருள்ளுங்
கூற்றொத் தீயே மாற்றருஞ் சீற்றம்
வலியொத் தீயே வாலி யோனைப்
புகழொத் தீயே யிகழுந ரடுநனை
முருகொத் தீயே முன்னியது முடித்தலி
னாங்காங் கவரவ ரொத்தலின் யாங்கு
மரியவு முளவோ நினக்கே........." (புறம்—56.)

*என இதனுள் அங்ஙனம் உவமித்தவாறு காண்க.

"குருந்த மொசித்தஞான் றுண்டா லதனைக்
கரந்த படியெமக்குக் காட்டாய்—மரம்பெறாப்
போரிற் குருகுறங்கும் பூம்புனனீர் நாட
மார்பிற் கிடந்த மறு."

இது சோழனை மாயோனாகக் கூறிற்று.

* 'என்பதன்கண்' எனவும் பாடம்.

"ஏற்றூர்தி யானு மிகல்வெம்போர் வானவனு
மாற்றலு மாள்வினையு மொத்தொன்றி னெவ்வாரே
கூற்றக் கணிச்சியோன் கண்மூன் றிரண்டேயா
மாற்றல்சால் வானவன் கண்."

இது சேரனை அரனாகக் கூறிற்று.

"இந்திர னென்னி னிரண்டேக ணேறூர்ந்த
வந்தரத்தா னென்னிற் பிறையில்லை—யந்தரத்துக்
கோழியா னென்னின் முகமொன்றே கோதையை
யாழியா னென்றுணரற் பாற்று."

இது சேரனைப் பலதேவராகக் கூறிற்று.

"கோவா மலையாரங் கோத்த..........." (சிலப்-ஆய்ச்-உளவரி.)
"மூந்நீ ருள்புக்கு மூவாத..........." (சிலப்-ஆய்ச்-உளவரி.)
"பொன்னிமையக் கோட்டுப் பு..........." (சிலப்-ஆய்ச்-உளவரி.)

என்பன உவமை.

"தாமரைக் கண்ணியை தண்ணறுஞ் சாந்தினை
* * சிறுகுடி யோரே." (கலி—52.)

இஃது உரிப்பொருட் டலைவனை முருகனாகக் கூறியது. இங்ஙனம் புறத்தும் அகத்தும் வருதலிற் பொதுவாயிற்று. இறப்ப உயர்ந்த தேவரை மக்கட்கு உவமையாகக் கூறலின் வழுவுமாயிற்று.

தாவா என்றதனானே அரசர்புகழைக் காட்டுவாழ்வோர்க்குக் கூறுதலும் அவரை அரசர்பெயராற் கூறுதலுங் கொள்க.

"வீங்குசெலற் பரிதி வெவ்வெயி லெறித்தலி
* னேங்க ணேக்கா தாங்கு நீபோ
யரசுநுகம் பூண்ட பின்னர் கின்னிலை
முரசுடை வேந்தர் முகந்திரிந் தனரே
யஃதான்
றுவவுமதி நோக்குநர் போலப் பாணரொடு
வயிரியர் பொருநர்கின் பதிநோக் கினரே
யதனு
† னதருங் கோடு முதலிய கூட்டுண்

---

* 'ஆங்கண்' எனவும் 'ஆங்குண்' எனவும் பாடம்.

† 'அதளும்' எனவும் பாடம். 'அதர்கூட் டுண்ணு மணங்குடைப் பகழி' என்பது அகம்-167.

டிகலி னிசைமேளந் தோன்றிப்
* பலவா கியவில நீபெறு நாளே.''

இது முடியுங் குடையும் ஒழித்து அரசர்க்குரியன கூறி இழித்துக்கூறியும் புகழ்மிகுத்தது.

"பல்லிதழ் மென்மலர்'' என்னும் (109) அகப்பாட்டினுள் "அறனில்வேந்த னாளும்—வறனுறு குன்றம் பலவிலங் கினவே'' எனக் காட்டுத் தலைவனை நாட்டுத் தலைவன் பெயராற் கூறினார்.

ஆர் அமர் ஓட்டலும்—குறுநிலமன்னருங் காட்டகத்து வாழும் மறவரும் போர்த்தொழில் வேந்தரைப் பொருது புறங்காண்டலும்;

உதாரணம்:—

" பொன்வார்ந் தன்ன புரியடங்கு நரம்பின்
மின்னேர் பச்சை மிஞிற்றுக்குரற் சீறியாழ்
நன்மை நிறைந்த நயவரு பாண
† சீறூர் மன்னன் சிறியிலை யெஃகம்
வேந்தூர் யானை ‡யேந்துமுகத் ததுவே
வேந்துடன் றெறிந்த வேலே யென்னை
சாந்தா ரகல முளங்§கழிந் தன்றே
யுளங்கிழி சுடர்ப்படை யேந்திநம் பெருவிற
லோச்சினன் றுரந்த காலை மற்றவன்
புன்றலை மடப்பிடி நாணக்
குஞ்சர மெல்லாம் புறக்கொடுத் தனவே.'' (புறம்-308.)

இது சீறூர்மன்னன் வேந்தனைப் புறங்கண்டது.

" கள்ளின் வாழ்த்திக் கள்ளின் வாழ்த்திக்
காட்டொடு மிடைந்த சீயா முன்றி
ளட்செருக் $களந்தரத் துஞ்சு வோனே

---

* 'தீதிலவாகிய' எனவும் பாடம்.
† 'சீறிலை' எனவும் பாடம்.
‡ 'வெருவந்து முகத்ததுவே' எனவும் பாடம்.
§ 'கிழித்தன்றே' எனவும் பாடம்.
$ 'கனந்தார்த் துஞ்சு' எனவும் 'கனந்தற்றுஞ்சு' எனவும் பா. ம.

யவனெம் மிறைவன் யாமவன் பாணர்
* நெருநை வந்த விருந்திற்கு மற்றுத்தன்
னிரும்புடைப் பழவாள் வைத்தன னின்றிக்
கருங்கோட்டுச் சீறியாழ் பணைய மிதுகொண்
டீவதி லாள னென்னுது நீயும்
வள்ளி மருங்குல் வயங்கிழை யணியக்
கள்ளுடைக் கலத்தேம் யாமகிழ் தூங்கச்
† செறுவர் சிவந்து மேல்வருக
சிறுகண் யானை வேந்துவிழு முறவே." (புறம்.316.)

இது மறவன் ஆரமரோட்டல் கூறியது.

இவை தன்னுறுதொழில் கூறியன.

இவை புறம்.

ஆரமரோட்ட லென்பது பொதுப்படக் கூறவே வேந்தர்க்கு
உதவியாகச் செல்வோரையுங் கொள்க.

உதாரணம்:—

" வெருக்குவிடை யன்ன வெருணோக்குக் கயந்தலைப்
புள்ளூன் றின்ற புலவுநாறு கயவாய்
வெள்வாய் ‡வேட்டுவன் வீழ்துணை மகாஅர்
சிறியிலை யுடையின் சுரையிடை வாண்மு
ளுக நுண்கோற் செறித்த வம்பின்
வலாஅர் வல்விற் குலாவரக் கோலிப்
பருத்தி வேலிக் கருப்பை பார்க்கும்
புன்புலந் தழீஇய வங்குடிச் சீறூர்க்
குமிழுண் வெள்ளை §பகுவாய் பெயர்த்த
வெண்காழ் $தாய ¶வண்காற் பந்த
ரிடையன் பொத்திய சிறுதீ விளக்கத்துப்

* 'நெருநல்' எனவும் பாடம்.
† 'செறுநர் சிவந்து' எனவும் 'சென்றுவாய் சிவந்து' எனவும் பாடம்.
‡ 'வேட்டுவர்' எனவும் பாடம்.
§ 'மறுவாய்' எனவும் பாடம்.
$ 'காய' எனவும் பாடம்.
¶ 'வன்காழ்ப் பந்தர்' எனவும் பாடம்.

பாணரோ டிருந்த நாணுடை நெடுந்தகை
வலம்படு தானை வேந்தற்
*குலந்துழி யுலக்கு நெஞ்சறி துணையே." (புறம்-324.)

இது புறம். வேந்தற்குத் துணையாகச் †செல்வோரைக்கூறியது.

"‡இணைப்படைத் தானை யரசோ டுறினுங்
§கணைத்தொடை நாணுங் கடுந்துடி யார்ப்பி
னெருத்து வலிய வெறுழ்நோக் கிரலை
மருப்பிற் றிரிந்து மறிந்து வீழ்தாடி
யுருத்த கடுஞ்சினத் தோடா மறவர்"

என $அகத்தும் வந்தது.

"வயங்குமணிபொருத" என்னும் (167) அகப்பாட்டினுள்,

"சேக்குவங் கொல்லோ நெஞ்சே சாத்தெறிந்
ததர்கூட் டுண்ணு மணங்குடைப் பகழிக்
கொடுவி லாடவர்"

எனச் சாத்தெறிதலும் அது. இங்ஙனம் பொதுவாதலிற் ¶பொதுவியலாயிற்று. வேந்தரொடு பொருதலின் வழுவுமாயிற்று.

ஆபெயர்த்துத் தருதலும்—வெட்சிமறவர் கொண்ட நிரையைக் குறுநிலமன்னராயினுங் காட்டகத்து வாழும் மறவராயினும் மீட்டுத் தருதலும் ;

உதாரணம்:—

"ஏறுடைப் பெருநிரை பெயர்தரப் பெயரா
திலைபுதை பெருங்காட்டுத் தலைகரந் திருந்த
வல்வின் மறவ ரொடுக்கங் காணாய்
செல்லல் செல்லல் சிறக்கநின் னுள்ள
முருகு மெய்ப்பட்ட புலைத்தி போலத்

* 'உவந்துழி யுவக்கும்' எனவும் பாடம்.
† 'செல்வனென்றது' எனவும் பாடம்.
‡ 'முனைப்படை' எனவும் பாடம்.
§ 'கனைத்தொடை' எனவும் பாடம்.
$ அகநானூற்றுப் பிரதிகளில் இச்செய்யுள் காணப்படவில்லை.
¶ 'பொதுவிதி' எனவும் பாடம்.

தாவுபு தெறிக்கு மான்மேற்
புடையிலங் கொள்வாட் புனைகழ லோயோ." (புறம்-259.)

இது குறுநில மன்னர் நிரைமீட்டல் கண்டோர் கூறியது.

" *வளரத் தொடினும் வவ்வுபு திரிந்து
விளரி யுறுதருந் தீந்தொடை நினையாத்
தளரு நெஞ்சந் தலைஇ மனையோ
ளுளருங் கூந்த னோக்கிக் களர
கள்ளி நீழற் கடவுள் வாழ்த்திப்
பசிபடு மருங்குலைக் கசிபு கைதொழாஅக்
காணலென் கொல்லென வினவினை வரூஉம்
பாண கேண்மதி யாணரது நிலையே
புரவுத்தொடுத் துண்குவை யாயினு மிரவெழுந்
தெவ்வங் கொள்குவை யாயினு மிரண்டுங்
கையுள போலுங் கடிதண் மையவே
முன்னூர்ப் பூசலிற் றோன்றித் தன்னூர்
† நெடுவெறி தழீஇய மீளி யாளர்
விடுகணை நீத்தந் துடிபுணை யாக
வென்றி தந்து கொன்றுகோள் விடுத்து
வையகம் புலம்ப வளைஇய பாம்பின்
வையெயிற் றுய்ந்த மதியின் மறவர்
கையகத் துய்ந்த கன்றுடைப் பல்லா
னிரையொடு வந்த வுரைய னாகி
யுரிகளை யாவின் மானத் தானே
யரிதுசெ லுலகிற் சென்றன னுடம்பே
கானச் சிற்றியாற் றருங்கரைக் ‡காலுற்றுக்
கம்பமொடு துளங்கிய §விலங்கு போல
வம்பொடு துளங்கி யாண்டொழிந் தன்றே
யுயரிசை வெறுப்பத் தோன்றிப் பெயரே
மடஞ்சான் மஞ்ஞை யணிமயிர் சூட்டி
யிடம்பிறர் கொள்ளாச் $சிறுவழிப்
படஞ்செய் பந்தர்க் கன்மிசை யதுவே." (புறம்-260.)

---

* 'வாளாத் தொடினும்' எனவும் பாடம்.
† 'நெடுநிரை' எனவும் பாடம்.
‡ 'சாலுற' எனவும் பாடம்.
§ 'இலக்கம்போல' எனவும் பாடம்.
$ 'சிறுநெறி' எனவும் பாடம்.

இதனுட் டன்னூரென்றலிற் குறுநிலமன்னன் நிரைமீட்டுப் பட்ட நிலையைப் பாணர் கையற்றுக் கூறியது.

ஏனைய வந்துழிக் காண்க.

இனிக் கண்டோரும் மறவருங் கூத்தரும் பாணரும் விறலியருங் கூறினும் அவர்தாங் கையற்றுக் கூறினும் அத்துறைப்பாற் படும்.

உதாரணம்:—

"பெருங்களிற் றடியிற் றோன்று மொருகண்
ணிரும்பறை யிரவல சேறி யாயிற்
றொழாதனை கழித லோம்புமதி வழாஅது
வண்டுமேம் படூஉமிவ் வறனிலை யாரே
* பல்லாத் திரணிரை பெயர்தரப் பெயர்தந்து
கல்லா மறவர் நீங்க நீங்கான்
வில்லுமிழ் கடுங்கணை மூழ்கக்
கொல்புனற் சிறையின் விலங்கியோன் கல்லே." (புறம்-263.)

இது கண்டோர் கையற்றுக் கூறியது. ஏனைய வந்துழிக்காண்க,

"விசும்புற †நிவந்த" என்னும் (131) அகப்பாட்டும் அது.

இதனுள் "மறவர் நாளா வுய்த்த" என வேந்துறு தொழில் அல்லாத வெட்சித்திணையும் பொதுவியற் கரந்தைக்கண்ணே கொள்க, இஃது ஏழற்கும் பொதுவாகலின்.

தருதலென்ற மிகையானே நிரையல்லாத கோடலும் அத்துறைப் பாற்படும். "வலஞ்சுரி மராஅத்து" (அகம்-83.) என்னுங் களிற்றி யானைநிரையுள்,

"கறையடி மடப்பிடி கானத் தலறக்
களிற்றுக்கன் றொழித்த வுவகையர் கலிசிறந்து
கருங்கான் மராஅத்துக் கொழுங்கொம்பு பிளந்து
பெரும்பொளி வெண்ணா ரழுந்துபடப் பூட்டி
நெடுங்கொடி நுடங்கு நியம மூதூர்
நறவுநொடை நல்லிற் புதவுமுதற் பிணிக்குங்
கல்லா விளையர் பெருமகன் புல்லி"

* 'பல்லானினகிரை' எனவும் பாடம்.

† 'நிமிர்ந்த' எனவும் பாடம்.

என யானைக்கன்றைக் கவர்ந்தவாறு காண்க.

இதுவும் வேத்தியலின் வழீஇயினவாறு காண்க.

வேந்தன் சீர் சால் சிறப்பு எடுத்து உரைத்தலும்—வேந்தற்கு உரிய புகழ் அமைந்த தலைமைகளை ஒருவற்கு உரியவாக அவன் படையாளரும் பிறருங் கூறலும்;

இதுவும் வழு, வேந்தர்க்குரிய புகழைப் பிறர்க்குக் கூறினமையின்.

" அத்த நண்ணிய நாடுகெழு பெருவிறல்
கைப்பொருள் யாதொன்று மிலனே நச்சிக்
காணிய சென்ற விரவன் மாக்கள்
களிற்றொடு நெடுந்தேர் வேண்டினுங் கடல
வுப்போய் சாகாட் டுமணர் காட்டக்
கழிமுரி குன்றத் தற்றே
யெள்ளமை வின்றவ னுள்ளிய பொருளே." (புறம்—313.)

இது புறம். படையாளர் கூற்று.

இதற்குமுடியுடைவேந்தன் சிறப்பெடுத்துரைத்தலென்றுகூறின் அது பொதுவியலிற் கூறலாகாதென்றுணர்க.

தலைத்தாள் நெடுமொழி தன்னொடு புணர்த்தலும்—தன்னிடத்ததாகிய போர்த்தொழிலின் முயற்சியாலே வஞ்சினங்களைத் தன்னொடுக் கூட்டிக் கூறலும்;

உதாரணம்:—

" தானால் விலங்காற் றனித்தாற் பிறன்வரைத்தால்
யானை யெறித லிளிவரவால்—யானை
யொருகை யுடைய தெறிவலோ யானு
மிருகை சுமந்துவாழ் வேன்"

என வரும்.

" பெருநீர் மேவற் றண்ணடை யெருமை
யிருமருப் புறழு நெடுமா *னெற்றின்
பைம்பய றுதிர்த்த கோதின் கோலனைக்

* 'னெற்றின்' எனவும் பாடம்.

கன்றுடை மரையா துஞ்சுஞ் சீறூர்க்
* கோளிவண் வேண்டேம் புரவே †நாரரி
‡ நனைமுதிர் சாடி நறவின் வாழ்த்தித்
துறைநனி கெழீஇக் கம்பு ளீனுந்
தண்ணடை பெறுதலு முரித்தே §வைந்நுதி
நெடுவேல் பாய்ந்த மார்பின்
மடல்வன் போந்தையி னிற்கு மோர்க்கே." (புறம்—297.)

மடல்வன் போந்தைபோல் நிற்பலென நெடுமொழி தன்னொடு புணர்த்தவாறு காண்க. சீறூர் புரவாகக் கொள்ளேன் தண்ணடை கொள்வேனெனத் தன்னுறுதொழில் கூறினன்.

இதுவும் பொது; புறம்.

வருதார் தாங்கல் வாள்வாய்த்துக் கவிழ்தலென்று இருவகைப் பட்ட பிள்ளைநிலையும்—தன்மேல் வருங் கொடிப்படையினைத் தானே தாங்குதல் ¶ வாட்டொழிலிற் பொய்த்தலின்றி மாற்றோரைக்கொன்று தானும் வீழ்தலென இரண்டு கூறுபட்ட போரிற் சென்றறியாத மறமக்கள் தாமே செய்யுந் தறுகணண்மையும்;

வேந்தன் குடிப்பிறந்தோரும் அவன் படைத்தலைவருமாகிய இளையர் செய்யினும் தன்னுறு தொழிலாதலிற் கரந்தையாம், தும்பையாகாதென்று உணர்க.

உதாரணம்:—

" ஏற்றெறிந்தார் தார்தாங்கி வெல்வருகென் றேவினுள்
கூற்றினுந் தாயே கொடியளே—போர்க்களிறு
காணு விளமையாற் கண்டிவனே நின்றிலனேன்
மாணுருள் யார்பிழைப்பார் மற்று."

இது வருதார் தாங்கல்.

" ஆடும் பொழுதி னறுகயிற்றுப் பாவைபோல்
வீடுஞ் சிறுவன்றாய் மெய்ம்மகிழ்ந்தாள்—வீடுவோன்

* 'கொளின்வேண்ட வேண்டேம்' எனவும் பாடம்.
† 'நாரி' எனவும் பாடம்.
‡ 'சிறைமுதிர்' எனவும் பாடம்.
§ 'வைந்நுனை' எனவும் பாடம்.
¶ 'வாட்டொழிலால்' எனவும் பாடம்.

வாள்வாயின் வீழ்ந்த மறவர்தந் தாயரே
கேளா வழுதார் கிடந்து.''

இது வாள்வாய்த்துக்கவிழ்தல.

“கெடுக சிந்தை கடிதிவ ணேணிவே'' என்னும் (279)புறப்பாட்டும் இதன் பாற்படும்.

இவை தன்னுறுதொழில். போரிற் சென்றறியாதவன் சேறலின் வழு.

வாண்மலைந்து எழுந்தோனை மகிழ்ந்து பறை தூங்க நாடவற்கு அருளிய பிள்ளையாட்டும்—வாளாற் பொருது உயர்ந்த அரசிளங் குமரனை அந்நாட்டிலுள்ளார் கண்டு வந்து பறைதூங்கிசையாக ஒலிக் கும்படி அவற்கு அரசுகொடுத்த பிள்ளைப்பருவத்தோனைக் கொண் டாடிய ஆட்டும்;

இதுவும் நாட்டிலுள்ளார் கொடுத்தலிற் றன்னுறுதொழிலாய் வழுவுமாயிற்று.

உதாரணம்:—

“வன்கண் மறமன்னன் வாண்மலைந்து மேம்பட்ட
புன்றலை யொள்வாட் புதல்வற்கண்—டன்புற்றுக்
கான்கெழு நாடு கொடுத்தார் கருதார்க்கு
வான்கெழு நாடு வர.''

என வரும்.

இதனைப் பிள்ளைத்தன்மையினின்று பெயர்த்தலிற் *பிள்ளைப் பெயர்ச்சியுமென்ப.

அனைக்குரி மரபிற் கரந்தையும்—ஆரமரோட்டல் முதலிய வழு துறைக்கும் உரிய மரபினையுடைய கரந்தையும்; கரந்தையாவது தன் னுறுதொழிலாக நிரைமீட்டோர் பூச்சூடுதலிற் பெற்ற பெயராதலின் வெட்சித்திணைபோல ஒழுக்கமன்று.

* 'பிள்ளைப் பெயர்ச்சி:—போர்தாங்கிப் புள்விலங்கியோனைத்—தார்வேந் தன் றலையளித்தன்று' என்பது பு. வெ-மாலை-கரந்தை-12,

"அங்தோவெந்தை" என்னும் (261) புறப்பாட்டினுள்,

"நாகுமுலையன்ன நறும்பூங் கரந்தை
விரகறி யாளர் மரபிற் சூட்ட
நிரையிவட் டந்து"

என்றவாறு காண்க.

அது அன்றி—அக் கரந்தையே அன்றி;

காட்சி—கல்கெழு சுரத்திற் சென்று கற்காண்டலும், அது கொணர்ந்து செய்வன செய்து நாட்டிப், பின்னர்க் கற்காண்டலும் என இருவகையாம்;

உதாரணம்:—

"தாழி கவிப்பத் தவஞ்செய்வர் மண்ணுக
வாழிய நோற்றனை மால்வரை—யாழிசூழ்
மண்டில மாற்ரு மறப்புகழோன் சீர்பொறிப்பக்
கண்டனெ னின்மாட்டோர் கல்."

இது கல்ஆராய்கின்றார் காட்சி.

"ஊர் நணியிறந்த பார்முதிர் பறந்தலை
யோங்குநிலை வேங்கை யொள்ளிணர் நறுவீ
*போங்தையங் தோட்டிற் புனைந்தனர் தொடுத்துப்
பல்லான் கோவலர் படலை சூட்டக்
கல்லா யினையே கடுமான் றோன்றல்
வானேறு புரையுநின் றாணிழல் வாழ்க்கைப்
பரிசிலர் செல்வ மன்றியும் விரிதார்க்
கடும்பகட் டியானை வேந்த
ரொடுங்கா வென்றியு நின்னொடு செலவே." (புறம்-265.)

இது கோவலர் படலைசூட்ட என்றலிற் கடவுளாகியபின் கண்டது.

"கல்லாயு மெற்றெறிந்து காண்டற் கெளிவந்த
வல்லாண் படலைக்கு வம்மினோ—வெல்புகழாற்
சீரியல் பாடல் சிதையாமல் யாம்பாடத்
தூரிய மெல்லாந் தொட."

* 'போங்தையங்தார்' எனவும் பாடம்.

என்பதும் அது.

கால்கோள்—கல்லுறுத்து இயற்றுதற்குக் கால்கோடலும், நாட்டியபின்னர் அவன் ஆண்டு வருவதற்குக் கால்கோடலும் என இருவகையாம்;

உதாரணம்:—

"வரையறை சூழ்கிடக்கை மாத்தாட் பெருங்கல்
வரையறை செய்யிய வம்மோ—வரையறை
வாராப் பெரும்புகழ் வல்வேல் விடலைக்கு
மோராற்றுற் செய்வ துடைத்து."

இது வரையறை செய்யிய வம்மோ என ஒருவனைத் தெய்வமாக நிறுத்துதற்கு இடங் கொள்ளப்பட்டமையானும் அவ்விடத்துக் கால்கோடலானுங் கால்கோள்.

"காப்புநூல் யாத்துக் கடிகமழ் நீராட்டிப்
பூப்பலி பெய்து புகைகொளீஇ—மீப்படர்ந்த
காளை நடுகற் சிறப்பயர்ந்து கால்கொண்மி
னாளை *வரக்கடவ நாள்."

இது நட்டுக் கால்கொண்டது.

"இல்லடு கள்ளின் சில்குடிச் சீறூர்ப்
புடைநடு கல்லி னாட்பலி யூட்டி
†நன்னீ ராட்டி ‡நெய்ந்நறைக் கொளீஇ
மங்குன் மாப்புகை மறுகுடன் கமழு
மருமுனை யிருக்கைத் தாயினும் வரிமிடற்
றரவுறை புற்றத் தற்றே நாளும்
புரவலர் புன்க ணோக்கா திரவலர்க்
கருகா தீயும் வண்மை
யுரைசா னெடுந்தகை யோம்பு மூரே." (புறம்-329.)

இதன் கண்ணும் அது வந்தவாறு காண்க.

---

* 'வரக்கடவா' எனவும் பாடம்.
† 'நன்னறைக் கொளீஇ' எனவும் பாடம்.
‡ 'நன்ன ராட்டி' எனவும் பாடம்.

நீர்ப்படை—கண்டு கால்கொண்ட கல்லினை நீர்ப்படுத்துத் தூய்மை செய்தலும், பின்னர்ப் பெயரும் பீடும் எழுதி நாட்டிய வழி நீராட்டுதலுமென இருவகையாம் ;

உதாரணம்:—

"வாளமர் வீழ்ந்த மறவோன்க லீர்த்தொழுக்கிக்
கேளி ரடையக் கிளர்ந்தெழுந்து—நீள்விசும்பிற்
கார்ப்படுத்த வல்லேறு போலக் கழலோன்க
னீர்ப்படுத்தார் கண்ணீரி னின்று."

இது நீர்ப்படை.

"பல்லா பெயர்த்து நல்வழிப் படர்ந்தோன்
கல்சொரிந் தாட்டிய நீரே தொல்லை
வான்வழங்கு நீரினுந் தூய்தே யதனூற்
கண்ணீ ரருவியுங் கழீஇத்
தெண்ணீ ராடுமின் றீர்த்தமா மதுவே."

இது நாட்டி நீராடியது.

நடுகல்—கல்லினை நடுதலும், அக் கல்லின்கண் மறவனை நடுதலுமென விருவகையாம் ;

உதாரணம்:—

"சீர்த்த துகளிற்றூய்த் தெய்வச் சிறப்பெய்த
நீர்ப்படுத் தற்கு நிலைகுறித்துப்—போர்க்களத்து
மன்னட்ட வென்றி மறவோன் *பெயர்பொறித்துக்
கன்னட்டார் கல்சூழ் கடத்து."

இது கல் நாட்டியது.

"கோள்வாய்த்த சீயம்போற் கொற்றவர்தம் மாவெறிந்து
வாள்வாய்த்து வீழ்ந்த மறவேலாய்—நாள்வாய்த்
திடைகொள வின்றி யெழுத்துடைக் கல்வாய்
மடைகொளல் வேண்டு மகிழ்ந்து."

இது மறவனை நாட்டியது.

---

* 'பெயர் பொறிப்ப' எனவும் பாடம்.

சீர்த்தகு சிறப்பிற் பெரும்படை—அவன் செய்த புகழைத் தகும்டி பொறித்தலும், அக்கல்லைத் தெய்வமாக்கி அதற்குப் பெருஞ் றப்புக்களைப் படைத்தலுமென இருவகையாம் ;

உதாரணம்:—

"கைவினை மாக்கள் கலுழக்க ணோக்கிழந்து
செய்வினை வாய்ப்பவே செய்தமைத்தார்—மொய்போர்
மறவர் பிணம்பிறக்கி வாள்வாய்த்து வீழ்ந்தோன்
பிறபெயர்சூழ் கன்மேற் பெரிது."

இது பெயர் முதலியன பொறித்தது.

"அன்றுகொ ளாபெயர்த் தாரமரில் வீழ்ந்தோன்கற்
கின்றுகொள் பல்லா னினமெல்லாங்—குன்றாமற்
செய்ம்மினோ சீர்ப்பச் சிறப்பாகத் தீபங்கள்
வைம்மினோ *பீடம் வகுத்து."

இஃது அதற்குச் சிறப்புப் படைத்தது.

வாழ்த்தல்—கால் கொள்ளுங்கால் தெய்வத்திற்குச் சிறப்புச் செய்து வாழ்த்தலும், பின்னர் நடப்பட்ட கல்லினைத் தெய்வமாக்கி வாழ்த்தலுமென இருவகையாம் ;

உதாரணம்:—

"ஆவாழ் குழக்கன்றய் வித்துக் களத்தவிந்த
நீவாழ வாழிய நின்னடுக—லோவாத
விற்கோட்ட நீண்டதோன் வேந்தன் புலிபொறித்த
பொற்கோட் டிமயமே போன்று."

இது கல்வாழ்த்து.

"பெருங்களிற்றடியில்" என்னும் (263) புறப்பாட்டில் 'தொழாஅனைக் கழிதலோம்புமதி' என வாழ்த்தியவாறு †காண்க.

என்று இரு மூன்றுவகையிற் கல்லொடு புணர—என்று முன்னர்க் கூறப்பட்ட அறுவகை இலக்கணத்தையுடைய கல்லொடு பின்னரும் அறுவகை இலக்கணத்தையுடைய கற்கூடச்; சொல்லப்பட்ட

* 'கோட்டம்' எனவும் பாடம். †'உணர்க' எனவும் பாடம்.

—இக்கூறப்பட்ட பொதுவியல்; *எழுமூன்று துறைத்து—இருப
தொரு துறையினையுடைத்து என்றவாறு.

ஆரமரோட்டன் முதலிய எழுதுறைக்குரிய மரபினையுடை
கரந்தையும் அக்கரந்தையேயன்றி முற்கூறிய கல்லோடே பிற்கூறி
கல்லுங் கூடக் காந்தளும் பூவும் வள்ளியுங் கழனிலையும் உன்னநி
யும் பூவைநிலையும் உளப்பட இச்சொல்லப்பட்ட பொதுவிய
இருபத்தொரு துறையினை யுடைத்தெனக் கூட்டுக. மாயோனிற
போலும் பூவைப் பூ நிறமென்று பொருவுதல் பூவைநிலையென்ற
ஏனையோர் நிறத்தொடு பொருந்தும் பூக்களையும் பொருவுதல் கூற
வேண்டும்; ஆசிரியர் அவை கூறாமையின் அது புலநெறிவழக்
மன்மை யுணர்க. இதனுட் கரந்தைப்பகுதி எழும் வேறு கூறின
காட்டகத்து மறவர்க்குங் குறுநிலமன்னர்க்கும் அரசன் படையாள
தாமே செய்தற்கும் உரிமையின். கற்பகுதி வேத்தியற் புறத்தினை
கும் பொதுவாகலின் வேறுகூறினார். ஏனைய அகத்திற்கும் புறத்தி
கும் பொதுவாகலின் வேறுகூறினார்.

இனித் துறையென்றதனால் ஒன்று பலவாம். அவை, க
†காணச்சேறலும் இடைப்புலத்துச்சொல்லுவனவுங் கண்டுழியிரங்
வனவுங் கையறுநிலையும் பாணர் கூத்தர் முதலியோர்க் குரைப்ப
வும் அவர் தமக்குரைப்பனவும் போல்வன கற்காண்டலின் பகுதியா
அடங்கும்; கால்கொள்ளுங் காலத்து மாலையும் மலரும் மதுவுஞ் ச
தும்முதலியன கொடுத்தலும் அனையோற்கு இனையகல் தகுமென்
லுங் தமர்பரிந்திரங்கலும் முதலியன கால்கோளின் பகுதியாய் அட
கும்; நீர்ப்படுக்குங்கால் ஈர்த்துக்கொண்டொழுக்கலும் ஏற்றிய சகட
தினின்று இழிந்தவழி ஆர்த்தலும் அவர் தாயங்கூறலும் முதலிய
நீர்ப்படையாய் அடங்கும்; நடுதற்கண் மடையும் மலரும் மதுவ
முதலியன கொடுத்துப் பீலித்தொடையலும் மாலையும் நாற்ற
பல்லியம் இயம்ப விழவுச் செய்யுஞ் சிறப்பெல்லாம் நடுதலாய் அட
கும்; பெயரும் பீடும் எழுதுங்காலும் இப்பகுதிகள் கொள்
நாட்டப்படுங் கல்லிற்குக் கோயிலும் மதிலும் வாயிலும் ஏனைச் சி
புக்களும் படைத்தல் பெரும்படைப்பகுதியாய் அடங்கும்; வாழ்த்

* 'மூவேழ்' எனவும் பாடம்.

† 'காண்டற்கட் சேறலும்' எனவும் பாடம்.

ண்ணும் இதுதான் நெடிதுவாழ்கவெனவும் இதன் கண்ணே புவனின்று நிலாவுகவெனவும் பிறவுங் கூறுவனவுமெல்லாம் வாழ்த்து லாய் அடங்கும்; ஏனையவற்றிற்கும் இவ்வாறே துறைப்பகுதி றிக்கொள்க.

இனிப் "பரலுடை மருங்கிற் பதுக்கை" என்னும் (264) புறப் பாட்டினுள் "அணிமயிற் பீலிசூட்டிப் பெயர் பொறித்—தினி நட் னரே கல்லும்" எனக் கன்னாட்டுதல் பெரும்படைக்குப் பின்னாகக் றிற்றாலெனின், நீர்ப்படுத்த பின்னர்க் கற்படுத்துப் பெயர் பொறி த்து நாட்டுதல் காட்டு நாட்டோர் முறைமை யென்பது சீர்த்தகு றப்பின் என்பதனாற் கொள்க. "பெயரும் பீடு மெழுதி யதர்தொறும் —பீலி சூட்டிய பிறங்குநிலை நடுகல்" என அகத்திற்கும் (அகம்-131.) ருதலிற் பொதுவியலாயிற்று: இவை ஒரு செய்யுட்கண் ஒன்றும் பல ம் வருதலும் அகத்தின்கண் வருதலுஞ் சுட்டி யொருவர் பெயர் காடலுங் கொள்ளாமையும் உடையவென்று உணர்க.

இப்பொதுவியலின் பின் வஞ்சி வைத்தார் வஞ்சிக்கண்ணும் பாதுவியல் வருவனவுள என்றற்கு. அது "வேந்துவினை முடித் னன்" என்னும் (104) அகப்பாட்டினுட் சுட்டி யொருவர்ப் பெயர் று வஞ்சி பொதுவியலாய் வந்தவாறு காண்க. (௬)

61. வஞ்சி தானே முல்லையது புறனே.

இது தம்முண் மாறுபாடு கருதி வெட்சித்திணையை நிகழ்த் ய இருபெரு வேந்தருள் தோற்றோ னொருவன் ஒருவன்மேற் சல்லும் வஞ்சித்திணை அகத்திணையுள் இன்னதற்குப் புறனா மென் ன்றது. வஞ்சியென்றது ஒருவர்மே லொருவர் சேறலை: அதற்கு ஞ்சி சூடிச் சேறலும் உலகியல்.

இதன் பொருள்:—வஞ்சி தானே—வஞ்சியெனப்பட்ட புறத் ணை; முல்லையது புறனே—முல்லை யெனப்பட்ட அகத்திணைக்குப் றனாம் என்றவாறு.

ஏனை உழிஞை முதலியவற்றினின்று பிரித்தலின் ஏகாரம் பிரி லை. பாடாண்டிணைக்குப் பிரிதலின்மையிற் 'பாடாண்பகுதி கைக் ளைப்புறனே' (தொ-பொ-புற-24) என்ப. ஏனைய பிரித்துக் கூறுவர்.

முதலெனப்பட்ட காடுறையுலகமுங் கார்காலமும் அந்நிலத்திற்கேற்ற கருப்பொருளும் அரசன் பாசறைக்கட் டலைவியைப் பிரிந்து இருத்தலும் அவன் தலைவி அவனைப் பிரிந்து மனைவயி னிருத்தலுமாகிய உரிப்பொருளும் ஒப்பச்சேறலின் வஞ்சி முல்லைக்குப் புறனாயிற்று வெஞ்சுடர் வெப்பம் நீங்கத் தண்பெயல்பெய்து நீரும் நிழலும் உணவும் பிறவும் உளவாகிய காட்டகத்துக் களிறு முதலியவற்றோடு சென்றிருத்தல் வேண்டுதலின் வஞ்சிக்கும் அம்முதல்கருவுரியும் வந்தவாம். முல்லைப்பாட்டினுட்,

> "கான்யாறு தழீஇய வகனெடும் புறவிற்
> சேணாறு பிடவமொடு பைம்புத லெருக்கி
> வேட்டுப் புழையருப்ப மாட்டிக் காட்ட
> விடுமுட் புரிசை யேமுற வளைஇப்
> படுநீர்ப் புணரியிற் பரந்த பாடி." (பத்து-முல்லை 24-28.)

என்பதனா னுணர்க. (சு)

62. எஞ்சா மண்ணசை வேந்தனை வேந்த
னஞ்சுதகத் தலைச்சென் றடல்குறித் தன்றே.

இது முல்லைக்குப் புறனென்ற வஞ்சித்திணை இன்னபொருட்டென்கின்றது.

இதன்பொருள்:—எஞ்சா மண் நசை—இருபெருவேந்தர்க்கும் இடையீடாகிய மண்ணிடத்து வேட்கையானே; அஞ்சுதகத் தலைச்சென்று—ஆண்டு வாழ்வோர்க்குஅஞ்சுதலுண்டாக அந்நாட்டிடத்தே சென்று; வேந்தனை வேந்தன் அடல்குறித்தன்று—ஒருவேந்தனை ஒருவேந்தன் கொற்றங்கோடல் குறித்தன் மாத்திரைத்து வஞ்சித்திணை என்றவாறு.

ஒருவன் மண்ணசையான் மேற்சென்றால் அவனும் அம்மண்ணழியாமற் காத்தற்கு எதிரே வருதலின் இருவர்க்கும் மண்ணசையான் மேற்சேறல் உளதாகலின் அவ்விருவரும் வஞ்சிவேந்தராவரென்றுணர்க. எதிர் சேறல் காஞ்சி என்பராலெனின், *காஞ்சியென்பது எப்பொருட்கும் நிலையாமை கூறுதலிற் பெரிதும் ஆராய்ச்சிப்படும்

* தொல்-பொருள்-புறத்-22.

பொதுவியற் பொருண்மைப் பெயராற் கூறலாகாமையுணர்க. ஒருவன் மேற்சென்றுழி ஒருவன் எதிர்செல்லாது தன்மதிற்புறத்து இருந்துணையும் இருப்பின் அஃது உழிஞையின் அடங்கும். அது சேரமான் செல்வுழித் தகடூரிடை †அதிசமான் இருந்ததாம். இங்ஙனம் இருவரும் வஞ்சிவேந்தரெனவே மேற்கூறுந் துறை பதின்மூன்றும் இருவர்க்கும் ஒப்பக் கூறலாமென்றுணர்க. (எ)

63. இயங்குபடை யரவ மெரிபரந் தெடுத்தல்
வயங்க லெய்திய பெருமை யானுங்
கொடுத்த லெய்திய கொடைமை யானு
மடுத்தூர்ந் தட்ட கொற்றத் தானு
மாராயம் பெற்ற நெடுமொழி யானும்
பொருளின் றுய்த்த பேராண் பக்கமும்
வருவிசைப் புனலைக் கற்சிறை போல
வொருவன் றாங்கிய பெருமை யானும்
பிண்ட மேய பெருஞ்சோற்று நிலையும்
வென்றோர் விளக்கமுந் தோற்றோர் தேய்வுங்
குன்றாச் சிறப்பிற் கொற்ற வள்ளையு
மழிபடை தட்டோர் தழிஞ்சியொடு தொகைஇக்
கழிபெருஞ் சிறப்பிற் றுறைபதின் மூன்றே.

இது முற்கூறிய ‡வஞ்சித்திணை பதின்மூன்று துறைத்தென்கின்றது.

இதன்பொருள்:—இயங்கு படை அரவம்—இயங்குகின்ற இருபடை யெழுச்சியின் ஆர்ப்பரவமும்;

---

* இவன் தகடூ ரெறிந்த பெருஞ்சேரலிரும்பொறை யாவன்.
† 'அதியமான்' எனவும் பாடம்.
‡ 'வஞ்சித்திணைத்துறை பதின்மூன்றென்கின்றது' எனவும் பாடம்.

உதாரணம்:—

" விண்ணசைஇச் செல்கின்ற வேலிளையா ரார்ப்பெடுப்ப
மண்ணசைஇச் செல்கின்றான் வாள்வேந்த—னெண்ண
மொருபாற் படர்தரக்கண் டொன்னார்த முள்ள
மிருபாற் படுவ தெவன்."

(பெரும்பொருளவிளக்கம். புறத்திரட்டு-பகைவயிற் சேறல்.)

"சிறப்புடை மரபிற் பொருளு மின்பமும்" என்னும் (31) புறப் பாட்டும் அது.

" இறும்பூதாற் பெரிதே கொடித்தே ரண்ணல்
வடிமணி *யலைத்த பணைமரு ளேன்றாட்
கடிமரத்தாற் களிறணைத்து
நெடுநீர துறைகலங்க
மூழ்த்திறுத்த வியன்றானையொடு
புலங்கெட நெரிதரும் வரம்பில் வெள்ளம்
வாண்மதி லாக வேன்மிளை யுயர்த்து
வில்விசை யுமிழ்ந்த வைம்முள் ளம்பிற்
செவ்வா யெஃகம் வளைஇய †வகழிற்
‡காரிடி யுருமி னுரறுபு முரசிற்
கால்வழங் காரெயில் கருதிற்
போரெதிர் வேந்த ரொரூஉப னின்னே." (பதிற்று-33.)

இப் பதிற்றுப்பத்தும் அது.

" போர்ப்படை யார்ப்பப் பொடியா யெழுமரோ
பார்ப்புர வெண்ணான்கொல் பார்வேந்த—னூர்ப்புறத்து
நில்லாத தானை நிலனெளிய நீளிடைப்
புல்லார்மேற் செல்லும் பொழுது."

இஃது எதிர்செல்வோன் படையரவம்.

எரிபரந்து எடுத்தல்—இருவகைப் படையாளரும் இருவகைப் பகைப்புலத்துப் பரந்துசென்று எரியை எடுத்துச் சுடுதலும்;

இவ்விரண்டற்கும் உம்மை விரிக்க.

---

* 'அணைத்தபணை' எனவும் பாடம்.
† 'அகழிக் காரிடி' எனவும் பாடம்.
‡ 'காரிடை' எனவும் பாடம்.

உதாரணம்:—

" வினைமாட்சிய விரைபுரவியொடு
மழையுருவின தோல்பரப்பி
முனைமுருங்கத் தலைச்சென்றவர்
விளைவயல் கவர்பூட்டி
மனைமரம் விறகாகக்
கடிதுறைநீர்க் களிறுபடீஇ
யெல்லுப் படவிட்ட சுடுதீ விளக்கஞ்
செல்சுடர் ஞாயிற்றுச் செக்கரிற் றோன்றப்
புலங்கெட விறுக்கும் வரம்பி றானை." (புறம்—16.)

எனவும்,

" களிறு கடைஇய தாட்
கழலுரீஇய திருந்தடிக்
* கணைபொருது கவிவண் கையால்
கண்ணொளிர் வரூஉங் கவின் சாபத்து"

என்னும் (7) புறப்பாட்டினுள்,

" எல்லையு மிரவு †மெண்ணாய் பகைவ
ரூர்சுடு விளக்கத் தழுவிளிக் கம்பலைக்
கொள்ளை மேவலை யாகலின்"

எனவும் வரும்.

இவை கொற்றவள்ளைப் பொருண்மையவேனும் உட்பகுதி பலவுந் துறையாய் வருதலின் எரிபரந் தெடுத்தற்கும் உதாரணமாயின.

வயங்க லெய்திய பெருமையானும்—ஒருவர் ஒருவர்மேற் செல்லுங்காற் பிறவேந்தர் தத்தந் தானையோடு அவர்க்குத் துணையாயவழி அவர் விளக்கமுற்ற பெருமையும் ;

உதாரணம்:—

" மேற்செல்லுங் காலைத் துணைவந்த வேந்தர்தம்
பாற்செல்லச் செல்லும் பரிசினா—னாற்கடல்சூழ்

* 'கணைபொருத கவின்வண்கையால்' எனவும் பாடம்.
† 'என்னாய்' எனவும் பாடம்.

மண்மகிழுங் காட்சியான் மீன்பூத்த வானத்து
வெண்மதிபோன் மேம்பட்டான் வேந்து."

என வரும்.

இஃது இருவர்க்கும் பொது.

கொடுத்தல் எய்திய கொடைமையானும்—மேற்செல்லும் வேந்தர் தத்தம் படையாளர்க்குப் படைக்கல முதலியன கொடுத்தலும் பரிசிலர்க்கு அளித்தலும் ஆகிய கொடுத்தலைப் பொருந்திய கொடைத்தொழிலும்;

உதாரணம்:—

"வேத்தமர் செய்தற்கு மேற்செல்வான் மீண்டுவந்
தேத்துநர்க் கீதுமென் றெண்ணுமோ—பாத்தி
யுடைக்கலி மான்றே ருடனீந்தா னீந்த
படைக்கலத்திற் சாலப் பல."

என வரும்.

"சிறுஅர் துடியர் பாடுவன் மகாஅர்
தூவெள் ளறுவை மாயோற் குறுகி
*யிரும்பூட் பூச லோம்புமின் யானும்
விளரிக் கொட்பின் வெண்ணரி கடிகுவெ
னெம்போற் பெருவிதுப் புறுக வேந்தே
கொன்னுஞ் சாதல் †வெய்யோற்குத் தன்றலை
மணிமருண் மாலை சூட்டி யவன்றலை
யொருகாழ் மாலை தான்மலைந் தனனே." (புறம்-291.)

என்பதும் அது.

அடுத்து ஊர்ந்து அட்ட கொற்றத்தானும்—எடுத்துச் சென்ற இருபெருவேந்தர் படையாளர் வரவறியாமல் இரவும் பகலும் பலகாலும் தாம் ஏறி அந்நாட்டைக் காவல்புரிந்தோரைக் கொன்ற கொற்றமும்;

* 'இரும்புட்பூசல்' எனவும் பாடம்.

† 'வென்றோர்க்கு' எனவும் பாடம்.

உதாரணம்:—

" நீணில *வேந்தர் நாட்செல் விருப்பத்துத்
தோள்சுமந் திருத்த லாற்றா ராள்வினைக்
கொண்டி மாக்க ளுண்டியின் முனிந்து
முனைப்புல மருங்கி னினைப்பருஞ் செய்வினை
வென்றியது முடித்தனர் மாதோ
யாங்குள கொல்லினி யூங்குப்பெறுஞ் செருவே."

என வரும்.

" யாண்டு தலைப்பெயர வேண்டுபுலத் திறுத்து
முனையெரி பரப்பிய துன்னருஞ் சீற்றமொடு
மழைதவழ்பு †தலைஇய மதின்மர முருக்கி
நிரைகளி றொழுகிய நிரைய வெள்ளம்
‡பரந்தாடு கழங்கழி மன்மருங் கறுப்பக்
கொடிவிடு குரூஉப்புகை பிசிரக் கால்பொர
வழல்கவர் மருங்கி னுருவறக் கெடுத்துத்
தொல்கவி னழிந்த கண்ணகன் வைப்பின்
வெண்பூ வேளையொடு பைஞ்சுரை கலித்துப்
பீரிவர்பு பரந்த நீரறு நிரைமுதற்
சிவந்த காந்தண் முதல்சிதை மூதிற்
புலவுவில் லுழவிற் புல்லாள் வழங்கும்
புல்லிலை வைப்பிற் புலஞ்சிதை யரம்பி
னறியா மையான் மறந்துதுப் பெதிர்ந்தநின்
பகைவர் நாடுங் கண்டுவந் திசினே
கடலவுங் கல்லவும் யாற்றவும் பிறவும்
வளம்பல நிகழ்தரு நனந்தலை நன்னாட்டு
விழவறு பறியா முழவிமிழ் மூதூர்." (பதிற்று—15.)

என்னும் பதிற்றுப்பத்தும் அழிவுகூறிய இடம் அப்பாற்படும்.

மாராயம் பெற்ற நெடுமொழியானும்—வேந்தனாற் சிறப்பெய்ய அதனாற் றானேயாயினும் பிறரேயாயினுங் கூறும் மீக்கூற்றுச் சால்லும்;

சிறப்பாவன ஏனாதி காவிதி முதலிய பட்டங்களும் நாடும் ரும் முதலியனவும் பெறுதலுமாம். முற்கூறியது படைவேண்

* 'வேந்த ருடன்செல்' எனவும் பாடம்.
† 'தைஇய' எனவும் பாடம்.
‡ 'பரந்தாடு வழங்குவழி' எனவும் பாடம்,

டியவாறு செய்க என்றது. இஃது அப்படைக்கு ஒருவனைத் தலைவ
னாக்கி அவன் கூறியவே செய்க அப்படை என்று வரையறை
செய்தது.

உதாரணம்:—

“போர்க்கட லாற்றும் புரவித்தேர்ப் பல்படைக்குக்
கார்க்கடல் பெற்ற கரையன்றோ—போர்க்கெல்லாந்
தானாதி யாகிய தார்வேந்தன் மோதிரஞ்சே
ரேனாதிப் பட்டத் திவன்.”

இது பிறர் கூறிய நெடுமொழி.

“ துடியெறியும் புலைய
வெறிகோல் கொள்ளு மிழிசின
கால மாரியி னம்புதைப்பினும்
வயற்கெண்டையின் வேல்பிறழினும்
பொலம்புனை யோடை யண்ணல் யானை
யிலங்குவான் மருப்பி னுதிமடுத் தூன்றினு
மோடல் செல்லாப் பீடுடை யாளர்
நெடுநீர்ப் பொய்கைப் பிறழிய வாளை
நெல்லுடை நெடுநகர்க் கூட்டுமுதற் *புரளுந்
தண்ணடை பெறுதல் யாவது படினே
மாசின் மகளிர் †மன்ற னன்று
முயர்நிலை யுலகத்து நுகர்ப வதனால்
‡வம்ப வேந்தன் றானை
யிம்பர் நின்றுங் காண்டிரோ வரவே.” (புறம்-287.)

இது தண்ணடை பெறுகின்றது. சிறிது சுவர்க்கம் பெறு
தல் நன்று என்று நெடுமொழி கூறியது. போர்க்களம் புக்கு நெடு
மொழி கூறலும் ஈண்டு ¶அடக்குக.

பொருளின்று உய்த்த பேராண் பக்கமும்—பகைவேந்தனை
ஒரு பொருளாக மதியாது படையினைச் செலுத்தின பேராண்
மை செய்யும் பகுதியும்;

---

* ‘பிறழுந்’ எனவும் பாடம்.

† ‘மண்ண’ எனவும் பாடம்.

‡ ‘வம்பே’ எனவும் பாடம்.

¶ ‘அடக்கும்’ எனவும் பாடம்,

உதாரணம்:—

"மெய்ம்மலி மனத்தி னம்மெதிர் நின்றோ
னடர்வினைப் பொலிந்த சுடர்விடு பாண்டிற்
கையிகந் தமருந் தையணற் புரவித்
தளையவிழ் கண்ணி யிளையோன் சிறின்
விண்ணுயர் நெடுவரை வீழ்புயல் கடுப்பத்
தண்ணறுங் கடாஅ முமிழ்ந்த வெண்கோட்
டண்ணல் யானை யெறித லொன்றோ
மெய்ம்மலி யுவகைய னம்மருங்கு வருதல்
கடியமை கள்ளுண் கைவல் காட்சித்
துடிய னுண்க ணோக்கிச் சிறிய
கொலைமொழி மின்னுச்சிதர்ந் தனையதன்
வேறிரித் திட்டு நகுதலு நகுமே."*

இஃது அதிகமானுற் சிறப்பெய்திய பெரும்பாக்கனை மதியாது சேரமான் முனைப்படை நின்றானைக் கண்டு அரிசில்கிழார் கூறியது.

"பல்சான் றீரே பல்சான் றீரே
குமரி மகளிர் கூந்தல் புரைய
வமரி னிட்ட வருமுள் வேலிக்
கல்லென் பாசறைப் பல்சான் றீரே
முரசு முழங்கு †தானைநும் மரசு மோம்புமி
னொளிறேந்து மருப்பினுங் களிறும் போற்றுமின்
னெனைநாட் ‡டாங்குநும் போரே யனைநா
ளெறியா §ரெறிதல் யாவண $தெறிந்தோ
ரெதிர்சென் றெறிதலுஞ் ||செல்லா ததனு
லறிந்தோர் யாரவன் கண்ணிய பொருளே
பலமென் றிகழ்ந்த லோம்புமி னுதுக்கா
ணிலனளப் பன்ன நில்லாக் குறுநெறி
வண்பரிப் புரவிப் பண்புபா ராட்டி
வெல்லிடைப் படர்தந் தோனே கல்லென்
வேந்தூர் யானைக் கல்ல
தேந்துவன் ¶போலான்ற னிலங்கிலை வேலே." (புறம்-301.)

இதுவுமது.

---

* 'இது தகடூர்யாத்திரை' எனலாகும்.
† 'தானையு' மெனவும் பாடம்.
‡ 'டானு' மெனவும் பாடம்.
§ 'அறிதல்' எனவும் பாடம்.
$ 'அறிந்தோன்' எனவும் பாடம்.
|| 'சொல்லான்' எனவும் பாடம். ¶ 'போலானி' எனவும் பாடம்.

வரு விசைப் புனலைக் கற்சிறை போல ஒருவன் தாங்கிய பெருமையானும்—தன்படை நிலையாற்றாது பெயர்ந்தவழி விசையோடும் வரும் பெருநீரைக் கல்லணை தாங்கினாற்போலத் தன்மேல் வரும் படையினைத் தானே தடுத்த பெருமையும்;

உதாரணம்:—

" கார்த்தரும் புல்லணற் கண்ணஞ்சாக் காளைதன்
ரூர்ப்பற்றி யேர்தரு தோணோக்கித்—தார்ப்பின்னர்
ஞாட்பினுள் யானைக் கணநோக்கி யானைப்பின்
றேர்க்குழா நோக்கித்தன் மாநோக்கிக்—கூர்த்த
கணைவரவு நோக்கித்தன் வேனோக்கிப் பின்னைக்
கிணைவனை நோக்கி நகும்."

என வரும்.

இது பொன்முடியார் ஆங்கவனைக் கண்டு கூறியது.

"வேந்துடைத் தானை முனைகெட நெரிதலி
னேந்துவாள் வலத்த னொருவ னாகித்
தன்னிறந்து வாராமை விலக்கலிற் பெருங்கடற்
காழி யனையன் மாதோ வென்றும்
பாடிச் சென்றோர்க் கன்றியும் *வாரிப்
புரவிற் காற்றாச் சீறூர்த்
தொன்மை சுட்டிய வன்மை யோனே." (புறம்-330.)

என்பதும் அது.

"வருகதில்வல்லே" என்னும் (287) புறப்பாட்டும் அதன்பாற் படும். முன்னர் மாராயம் பெற்றவனே பின் இரண்டு துறையும் நிகழ்த்துவான் என்றுணர்க.

பிண்டம்மேய பெருஞ்சோற்றுநிலையும்—வேந்தன் போர்தலைக் கொண்ட பிற்றைஞான்று தானே போர்குறித்த படையாளருந் தானும் உடனுண்பான் †போல்வதோர் முகமன் செய்தற்குப்

* 'வாடி' எனவும் பாடம்.
† 'போல வந்தோர்' எனவும் பாடம்.

திண்டித்து வைத்த *உண்டியைக் கொடுத்தன் மேயின பெருஞ்சோற்றுநிலையும் ;

உதாரணம்:—

"இணர்ததை ஞாழற் கரைகெழு பெருந்துறை
மணிக்கலத் தன்ன மாயிதழ் நெய்தற்
பாசடைப் பனிக்கழி துழைஇப் புன்னை
வாலிணர்ப் படுசினை குருகிறைக் கொள்ளு
மல்குறு கானலோங் கிருமண லடைகரைத்
தாழடம்பு மலைந்த புணரிவளை ஞரல
†விலங்குநீர் முத்தமொடு வார்துகி ரெடுக்குந்
தண்கடற் படப்பை மென்பா லனவுங்
‡காந்தளங் கண்ணிக் கொலைவில் வேட்டுவர்
செங்கோட் டாமா னூனொடு காட்ட
மதனுடை வேழத்து வெண்கோடு கொண்டு
பொன்னுடை நியமத்துப் பிழிநொடை கொடுக்குங்
குன்றுதலை மணந்த புன்புல வைப்புங்
கால மன்றியுங் கரும்பறுத் தொழியா
§தரிகா லவித்துப் பல்பூ விழவிற்
றேம்பாய் மருத முதல்படக் கொன்று
வெண்டலைச் செம்புனல் பரந்துவாய் மிகுக்கும்
பலசூழ் பதப்பர் பரிய வெள்ளத்துச்
சிறைகொள் பூசலிற் புகன்றவாய
முழவிமிழ் மூதூர் விழவுக் காணூஉப் பெயருஞ்
செழும்பல் வைப்பிற் பழனப் பாலு
மேன வுழவர் வரகு மீதிட்ட
காண்மிகு குளவிய வன்புசே ரிருக்கை
மென்றினை நுவணை முறைமுறை பகுக்கும்
புன்புலந் தழீஇய புறவணி வைப்பும்
பல்பூஞ் செம்மற் காடுபய மாறி
யரக்கத் தன்ன நுண்மணற் கோடுகொண்
டொண்ணுதன் மகளிர் கழலொடு மறுகும்
விண்ணுயர்ந் தோங்கிய கடற்றவும் பிறவும்

* ஏடுகளில் 'உண்டை' என்றுள்ளது.

† 'விலகுகதிர்' எனவும் பாடம்.

‡ 'காந்தட் கண்ணி' எனவும் பாடம்.

§ 'அரிகால் வித்தும்' எனவும் பாடம்.

பணைகெழு வேந்தரும் வேளிரு மொன்றுமொழிந்து
கடலவுங் காட்டவு மரண்வலியார் *நடுங்க
முரண்மிகு கடுங்குரல் விசும்படை பதிரக்
கடுஞ்சினங் கடாஅய் முழங்கு மந்திரத்
தருந்தெறன் மரபிற் கடவுட் பேணிய
ருயர்ந்தோ னேந்திய வரும்பெறற் பிண்டங்
கருங்கட் பேய்மகள் கைபுடையூஉ நடுங்க
நெய்த்தோர் தூய †விரையத ளிரும்பலி
யெறும்பு மூசா விறும்பூது மரபிற்
கருங்கட் காக்கையொடு பருந்திருந் தார
வோஃடாப் பூட்கை யொண்பொறிக் கழற்காற்
பெருஞ்சமந் ததைந்த செருப்புகன் மறவ
ருருமுநில னதிர்க்குங் குரலொடு ‡கொளைபுணர்ந்து
பெருஞ்சோ றுகுத்தற் கெறியுங்
கடுஞ்சின வேந்தேநின் §றழங்குகுரன் முரசே." (பதிற்று-30.)

என வரும்.

இது பதிற்றுப்பத்து.

துறையெனவே கள்ளும் பாகும் முதலியனவும் அப்பாற்படும்.

"வெள்ளை வெள்யாட்டுச் செச்சை போலத்
தன்னோ ரன்ன விளைய ரிருப்பப்
பலர்மீது நீட்டிய மண்டை$யென் சிறுவனைக்
கால்கழி கட்டிலிற் கிடப்பி
தூவெள் ளறுவை ¶போர்ப்பித் திலதே." (புறம்-286.)

"உண்டியின் முந்தா துடனுண்பான் றண்டேறன்
மண்டி வழங்கி வழீஇயதற்கோ—கொண்டி
மறவர் மறமிக் குயிர்நேர்ந்தார் மன்னர்க்
குறவிலர் கண்ணோடா தோர்ந்து."

என்பன கொள்க.

---

* 'நடுங்கும்' எனவும் பாடம்.
† 'விரைமகிழ்' எனவும் பாடம்.
‡ 'கோள்புணர்ந்து' எனவும் பாடம்.
§ 'தழுங்குரன் முரசே' எனவும் பாடம்.
$ 'என் சிறுவனை' எனவும் பாடம்.
¶ 'போர்ப்பித் திலவே' எனவும் 'போர்ப்பித் திலனே' எனவும் பாடம்.

வென்றோர் விளக்கமும்—அங்ஙனம் பிண்டமேய இருபெரு வேந்தருள் ஒருவர் ஒருவர் மிகை கண்டு அஞ்சிக் கருமச் சூழ்ச்சி யாற் றிறைகொடுப்ப அதனை வாங்கினார்க்கு உளதாகிய விளக்கத் தைக் கூறலும் ;

உதாரணம்:—

" அறாஅ யாண ரகன்கட் செறுவி
னருவி யாம்ப னெய்தலொ டரிந்து
*செறுவினை மகளிர் மலிந்த வெக்கைப்
பரூஉப்பக டுதிர்த்த †மென்செந் நெல்லி
னம்பண வளவை யுறைகுவித் தாங்குக்
‡கடுந்தே றுறுகிளை மொசிந்தன துஞ்சுஞ்
செழுங்கூடு கிளைத்த விளந்துணை மகாஅரி
னலந்தனர் பெருமநின் §னுடற்றி யோரே
யூரெரி கவர வுருத்தெழுந் துரைஇப்
போர்சுடு ¶கமம்புகை மாதிர மறைப்ப
மதில்வாய்த், தோன்ற லீயாது தம்பழி யூக்குநர்
குண்டுக ணகழிய குறுந்தாண் ஞாயி
லாரெயிற் றோட்டி வெளவினை யேறொடு
கன்றுடை யாயந் தரீஇப் புகல்சிறந்து
புலவுவி லிளைய ரங்கை விடுப்ப
மத்துக்கயி றாடா வைகற் பொழுது நினையூஉ
வான்பயம் வாழ்நர் கழுவுட லைமடங்கப்
பதிபா ழாக வேறுபுலம் படர்ந்து
விருந்தின் வாழ்க்கையொடு பெருந்திரு வற்றென
வருஞ்சமத் தருநிலை தாங்கிய புகர்நுதற்
பெருங்களிற் றியானையொ டருங்கலந் ||தராஅர்
மெய்பனி கூரா வணங்கெனப் பராவலிற்
**பலிகொண்டு பெயரும் ††பாசம் போலத்

* 'செறிவளை' எனவும் பாடம்.
† 'செழுஞ் செந்நெல்லின்' எனவும் பாடம்.
‡ 'கடுந்தேற் றுறுகிளை' எனவும் பாடம்.
§ 'உடற்றிசி னோரே' எனவும் பாடம்.
¶ 'கமழ்புகை' எனவும் பாடம்.
|| 'தெறூஅர்' எனவும் பாடம்.
** 'பலிகொடு' எனவும் பாடம்.
†† 'பசாசம்போல' எனவும் பாடம்.

திறைகொண்டு பெயர்தி வாழ்கநின் ஹூழி
யுரவரு மடவரு மறிவுதெரிந் தெண்ணி
யறிந்தனை யருளா யாயின்
யாரிவ ணெடுந்தகை வாழு மோரே." (பதிற்று-71.)

என வரும்.

"இருங்கண் யானையோ டருங்கலந் *தெறுத்துப்
பணிந்துகுறை மொழித லல்லது பகைவர்
வணங்கா ராதல் யாவதோ மற்றே."

இதுவும் அது.

இவை பதிற்றுப்பத்து.

தோற்றோர் தேய்வும்—அங்ஙனந் திறைகொடுத்தோரது குறைபாடு கூறுதலும் ;

உதாரணம்:—

" வாஅன்மருப்பிற் களிற்றியானை
மாமலையிற் கணங்கொண்டவ
ரெடுத்தெறிந்த விறன்முரசங்
கார்மழையிற் கடிதுமுழங்கச்
சாந்துபுலர்ந்த †வியன்மார்பிற்
றொடிசுடர்வரும் வலிமுன்கைப்
புண்ணுடை யெறுழ்த்தோட் புடையலங் கழற்காற்
பிறக்கடி யொதுங்காப் பூட்கை யொள்வா
ளொடிவி றெவ்வ ரெதிர்நின் றுரைஇ
யிடுக திறையே புரவெதிர்ந் தோர்க்கென
வம்புடை வலத்த ருயர்ந்தோர் பரவ
வனையை யாகன் மாறே பகைவர்
கால்கிளர்ந் தன்ன கதழ்பரிப் புரவிக்
கடும்பரி நெடுந்தேர் மீமிசை நுடங்குகொடி
புலவரைத் தோன்றல் யாவது சினப்போர்
நிலவரை நிறீஇய நல்லிசை
தொலையாக் கற்பநின் றெம்முனை யானே." (பதிற்று-80.)

என வரும்.

---

* 'துறுத்து' எனவும் பாடம்.

† 'வேந்து மொய்ம்பிற்' எனவும் பாடம்.

இது பதிற்றுப்பத்து.

குன்றாச் சிறப்பிற் கொற்ற வள்ளையும்—வேந்தனது குறையாத வெற்றிச்சிறப்பினாற் பகைவர்நாடழிதற் கிரங்கித் தோற்றோனை விளங்கக் கூறும் வள்ளைப்பாட்டும்;

வள்ளை, உரற்பாட்டு. *கொற்றவள்ளை, தோற்ற கொற்றவன் கொடுக்குந் திறை என்று சொல்வாரும் உளர்.

உதாரணம்:—

"வேரறுகு பம்பிச் சுரைபரந்து வேளைபூத்
தூரறிய லாகா கிடந்தனவே—போரின்
முகையவிழ்தார்க் கோதை முசிறியார் கோமா
னகையிலைவேல் காய்த்தினார் நாடு."

(முத்தொள்ளாயிரம். புறத்திரட்டு - பகைப்புலம் பழித்தல்.)

என வரும்.

அழிபடை தட்டோர் தழிஞ்சியொடு தொகைஇ—அங்ஙனம் வென்றுந் தோற்றும் மீண்ட வேந்தர் தம்படையாளர் முன்பு போர் செய்துழிக் கணையும்வேலும் முதலிய படைகளைத் தம்மிடத்தே தடுத்துக்கொண்டழிந்தவர்களைத் தாஞ் சென்றும் பொருள் கொடுத்தும் வினாவியுந் தழுவிக்கோடலுடனே முற்கூறியவற்றைத் தொகுத்து;

படைதட் டழிவோர் என்று மாறுக. தழிச்சுதல் தழிஞ்சியாயிற்று; "பொருகணை தழிச்சிய புண்டீர் மார்பின்" என்றாற்போல.

உதாரணம்:—

"தழிச்சிய வாட்புண்ணோர் தம்மில்லந் தோறும்
பழிச்சியசீர்ப் பாசறை வேந்தன்—விழுச்சிறப்பிற்
சொல்லிய சொல்லே மருந்தாகத் தூர்ந்தன
புல்லணலார் வெய்துயிர்க்கும் புண்."

(பெரும்பொருள் விளக்கம், புறத்திரட்டு—பாசறை.)

என வரும்.

"வேம்புதலை யாத்த நோன்கா ழெஃகமொடு
முன்னோன் முறைமுறை காட்டிய பின்னர்
மணிபுறத் திட்ட மாத்தாட் பிடியொடு

* இவ்வாக்கியம் ஏடுகளில் இல்லை,

பருமங் களையாப் *பாய்பரிக் கலிமா
யிருஞ்சேற்றுத் தெருவி னெறிதுளி விதிர்ப்பப்
புடைவீ ழந்துகி லிடவயிற் றழீஇ
வாட்டோட் கொத்த வன்கட் காளை
சுவன்மிசை யசைத்த கையன் முகனமர்ந்து
நூல்கால் யாத்த மாலை வெண்குடை
தவ்வென் றசைதரத் தாழ்துளி மறைப்ப
நள்ளென் யாமத்தும் பள்ளி கொள்ளான்
சிலரொடு திரிதரு வேந்தன்
பலரொடு முரணிய பாசறைத் தொழிலே."

இதுவும் அது.

கழிபெருஞ் சிறப்பின் துறை பதின் மூன்றே—மிகப்பெருஞ் சிறப்பினையுடையவாகிய துறை பதின்மூன்றும் என்றவாறு.

வென்றோர் விளக்கம் முதலிய மூன்றும் ஒழிந்தனவெல்லாம் இருவர்க்கும் பொதுவாய் வருமென்பது தோன்றக் கழிபெருஞ்சிறப் பென்றார்.

இனி இயங்குபடையரவமெனவே இயங்காத வின்ஞாணொலி முதலியனவுங் கொள்க.

இத்திணைக்கும் பலபொருள் ஒருங்கு வந்து ஒரு துறைப்படு தலுங்கொள்க. அவை :—கொற்றவை நிலையுங், குடைநாட்கோளும், வாணாட்கோளும், படையெழுச்சி கண்டோர் கூறுவனவும், பகைப் புலத்தார் இகழ்வும், இவைபோல்வன பிறவும் இயங்குபடையரவ மாய் அடங்கும்.

நிரைகோடற்கு ஏவிய அரசருள் நிரைகொண்டோர்க்கும் நிரைகொள்ளப்பட்டோர்க்கும் விரைந்து ஏகவேண்டுதலிற் குடை நாட்கோளும் வாணாட்கோளும் இன்றியமையாதன அன்மை யின் ஈண்டுக் கூறாராயினர், அவை உழிஞைக்குக் கூறுப அதற்கு இன்றியமையாமையின்.

இனித் துணைவந்த வேந்தருந் தாமும் பொலிவெய்திய †'பாச றைநிலை' கூறலும், அவர் வேற்றுப் புலத்திருத்தலின் ஆண்டு வாழ்

* 'பாய்பரிப் புரவி' எனவும் பாடம்.

† பாசறைநிலை:—"மதிக்குடைக்கீழ் வழிமொழிந்து மன்னரெல்லா மறந்துறப்பவும்-பதிபெயரான் மறவேந்தன் பாசறை யிருந்தன்று." என்பது புற-வெ-மாலை-வஞ்சி-21.

வார் *பூசலிழைத்து இரிந்தோடப் புக்கிருந்த †'நல்லிசை வஞ்சி' தலியனவும் 'வயங்கலெய்திய பெருமை'ப்பாற்படும்.

துணைவேண்டாச் செருவென்றி நாடகவழக்கு; துணைவேண்டு ல் உலகியல்வழக்கு. "நீயே புறவினல்ல லன்றியும் பிறவும்" ன்னும் (46) புறப்பாட்டும் "வள்ளியோர்ப் படர்ந்து" என்னும் 47) புறப்பாட்டும் முதலியன 'துணைவஞ்சி' என்பார்க்கு அவை மேற் சலவின்கண் அடங்காமையிற் பாடாண்டிணை யெனப்படு மென் ரைக்க.

இனி மேற்செல்வான் மீண்டுவந்து பரிசில் தருமென்றல் வேத் ய லென்ருகலிற் பரிசிலர்க்குக் கொடுத்தலும் படைக்கல முதலிய ற்ரேடு கூறினர்.

இனிக் கடிமரந்தடிதலுங் களிறும் மாவுந் துறைப்படிவனவற் றக் கோறலும் புறஞ்சேரியைச் சுடுதலும் முதலியனவும் அடுத் ார்ந்தட்ட கொற்றத்தின்பாற்படும். அவை ‡கருவூரிடைச் சேரமான் ாணையை யெறிந்தாற் போல்வன.

இனிப் புண்பட்டோரை முன்னர்ச்செய்த படைவலங்கூறி ரசராயினும் உழையராயினும் புகழ்வனபோல்வனவுந் தழிஞ்சிப் ாற்படும். இதனை §'முதுமொழி வஞ்சி' என்பர். $ஆண்டுக் கொடுத் ல் முற்கூறிய கொடையாம். இத்தழிஞ்சியை 'அழியுநர் புறக் காடை அயில்வா ளோச்சாக்—கழிதறு கண்மை' (புற-வெ-மாலை- ஞ்சி-20.) யெனின் அது ஒருவன்ருங்கிய பெருமைப்பாற்படுமென் ணர்க.

---

* 'பூசலிசைந்து' எனவும் பாடம்.

† நல்லிசை வஞ்சி:—"ஒன்ருதார் முனைகெடவிறுத்த-வென்வேலாடவன் றன்மிகுத்தன்று" என்பது புற-வெ-மாலை-வஞ்சி-24.

‡ 'தகடூர்' என்றிருத்தல் வேண்டுவது. பிரதிகளிற் 'கருவூர்' என்றே ணப்படுவது.

§ 'முதுமொழிவஞ்சி:—தொன்மரபின் வாட்குடியின் — முன்ஞேனது லகிளந்தன்று' என்பது புற-வெ-மாலை-வஞ்சி-13.

$ "குளிறு முரசம்" (புற-வெ-மாலை-வஞ்சி-13.) எனவரும் வெண்பா ல் "தண்ணடை நல்கல் தரும்" என்பது பற்றி 'ஆண்டுக் கொடுத்தல்' என் ர்.

இச்சூத்திரத்து ஆன் எல்லாம் இடைச்சொல். இது செவ்வெண் உம்மைஎண்ணினை இடையிட்டுக்கொண்டது.

இனி ஏனையவற்றிற்கும் ஆன் உருபுகொடுத்து அதற்கேற்பப் பொருள் கூறலும் ஒன்று. (அ)

64. உழிஞை தானே மருதத்துப் புறனே.

இஃது உழிஞைத்திணை அகத்திணையுண் மருதத்திற்குப் புறனு மென்கின்றது.

இதன் பொருள்:—உழிஞை தானே—உழிஞையென்று கூறப்பட்ட புறத்திணை; மருதத்துப் புறனே—மருதமென்று கூறப்பட்ட அகத்திணைக்குப் புறனும் என்றவாறு.

இருபெருவேந்தர் தம்முண் மாறுகொண்டவழி எதிர்செலற்காற்றாது போய் மதிலகத் திருந்த வேந்தன் மதில் பெரும்பான்மையும் மருதத்திடத்த தாதலானும், அம்மதிலை முற்றுவோனும் அந்நிலத் திருத்தலானும், ஒருவன் வாயில் வேண்டத் திறவாது அடைத்திருந்த ஒப்புமையானும்,உள்ளிருந்தவனும் புறப்பட விரும்புதலானும், மருதம்போல் இதற்கும் பெரும்பொழுது வரைவின்மையானுஞ், சிறுபொழுதினும் விடியற்காலமே போர்செய்தற்குக் காலமாதலானும் உழிஞை மருதத்திற்குப் புறனாயிற்று. மருதநிலத்து மதிலாதல் "*அகனுடு புக்கவ ரருப்பம் வெளவி" யெனப் பாட்டிற் கூறிய வாற்றானும், "பிணங்குகதிர்க் கழனி நாப்ப ணேமுற்-றுணங்குகல னாழியிற்றோன்று மோரெயின் மன்னன்" (புறம்-338.) என்றதனானுங் "கொளற்கரிதாய்க் கொண்டகூழ்த் தாகி-யகத்தார் நிலைக்கெளிதா நீரதரண்" (திருக்குறள்-அரண்-5.) என்றதனானுமுணர்க. மற்று எதிர்சென்றானை வஞ்சிவேந்தன் என்னுமெனின் அஃது இருவருந் தத்தம் எல்லைக்கண் எதிர்சென்றிறுப்பரென்றலின் வஞ்சியாகாதாயிற்று.(கூ)

65. முழுமுத லரண முற்றலுங் கோடலு மனைநெறி மரபிற் றாகு மென்ப.

இது மேற்கூறிய உழிஞைத்திணையது பொதுவிலக்கணம் உணர்த்துகின்றது.

* மதுரைக் காஞ்சி—149.

இதன்பொருள்:—முழுமுதல் அரணம்—வேற்றுவேந்தன் குலத்துக்கெல்லாம் எஞ்சாது முதலாய் வருகின்ற முழு அரணை; முற்றலும் கோடலும்—சென்ற வேந்தன் வளைத்தலும் இருந்த வேந்தன் கைக்கொண்டு காத்தலுமாகிய; அனைநெறி மரபிற்று ஆகும் என்ப—இரண்டு வழியாகிய இலக்கணத்தை உடைத்து அவ் வுழிஞைத்திணை என்று கூறுவர் புலவர் என்றவாறு.

முழு அரணாவது, மலையுங் காடும் நீருமல்லாத அகநாட்டுட் *செய்த அருமதில். அது வஞ்சனைபலவும் வாய்த்துத், தோட்டி முண் முதலியன பதித்த காவற்காடுபுறஞ்சூழ்ந் ததனுள்ளே இடங்கர் முதலியன உள்ளுடைத்தாகிய கிடங்கு புறஞ்சூழ்ந்து, யவனர் இயற்றிய பல பொறிகளும் ஏனைய பொறிகளும் பதணமும் மெய்ப்புழை ஞாயிலும் ஏனைய பிறவும் அமைந்து, எழுவுஞ் சீப்பு முதலியவற்றால் வழுவின்றமைந்த வாயிற் கோபுரமும் பிறவெந்திரங்களும் பொருந்த இயற்றப்பட்டதாம்.

இனி மலையரணும் நிலவரணுஞ் சென்று சூழ்ந்து நேர்தலில்லா ஆரதர் அமைந்தனவும் இடத்தியற்றிய மதில்போல வடிச்சிலம்பின் அரணமைந்தனவும் மீதிருந்து கணை சொரியும் இடமும் பிறவெந்திரங்களும் அமைந்தனவும் அன்றிக் காட்டரணும் நீரரணும் அவ்வாறே வேண்டுவன அமைந்தனவாம். இங்ஙனம் அடைத்திருத்தலும் அவனைச் சூழ்ந் தழித்தலுங் கலியூழிதோறும் பிறந்த சிறப்பில்லா அரசியலாதலின் இவை வஞ்சமுடைத்தாயிற்று.

சிறப்புடை அரசியலாவன மடிந்த உள்ளத் தோனையும் மகப்பெறாதோனையும் மயிர்குலைந்தோனையும் அடிபிறக்கிட்டோனையும் பெண்பெயரோனையும் படையிழந்தோனையும் ஒத்தபடை யெடாதோனையும் பிறவும் இத்தன்மையுடையோரையுங் கொல்லாது விடுதலுங் கூறிப் பொருதலும் முதலியனவாம்.

இனி ஆகுமென்றதனான் எதிர்சென்ற வேந்தன் பொருது தோற்றுச் சென்று அடைத்திருத்தலும் உழிஞையாம். மற்றை வேந்தன் வளையாது மீளின் அவனடைத்தது உழிஞையாகாதென்றுணர்க. (௧௦)

* 'செறலருமதில்' எனவும் 'சேமவருமதில்' எனவும் பாடம்.

66. அதுவே தானு மிருநால் வகைத்தே.

இது முற்கூறிய முற்றலுங் கோடலும் ஒருவன் றொழிலன் றென்பதூஉம் முற்கூறியபோல் ஒருதுறை இருவர்க்கு முரியவாகாது, ஒருவர்க்கு நான்குநான்காக எட்டாமென்பதூஉங் கூறுகின்றது.

இதன் பொருள்:—அதுவே தானும்—அவ்வுழிஞைத்துறைதானும்; இருநால் வகைத்து—மதில் முற்றிய வேந்தன் கூறு நான்கும் அகத்தோன்கூறு நான்குமென எட்டுவகைத்து என்றவாறு.

அது மேற்கூறுப. (கக)

67. கொள்ளார் தேஎங் குறித்த கொற்றமு
முள்ளியது முடிக்கும் வேந்தனது சிறப்புந்
தொல்லெயிற் கிவர்தலுந் தோலின் பெருக்கமு
மகத்தோன் செல்வமு மன்றி முரணிய
புறத்தோ னணங்கிய பக்கமுந் திறப்பட
வொருதான் மண்டிய குறுமையு முடன்றோர்
வருபகை பேணு ராரெயி லுளப்படச்
சொல்லப் பட்ட நாலிரு வகைத்தே.

இது முற்கூறிய நாலிருதுறைக்கும் பெயரும் முறையுந் தொகையுங் கூறுகின்றது.

இதன் பொருள்:—கொள்ளார் தேஎங் குறித்த கொற்றமும்—பகைவர் நாட்டினைத் தான் கொள்வதற்கு முன்னேயுங் கொண்டான் போல வேண்டியோர்க்குக் *கொடுத்தலைக்குறித்த வெற்றியும்;

தன்னை இகழ்ந்தோரையுந் தான் இகழ்ந்தோரையுங் கொள்ளாரென்ப.

* 'குறியிடுதலை' எனவும் பாடம்.

† 'போர்மண்டி மாக்களங்கொள்' எனவும் பாடம்

உதாரணம்:—

"மாற்றுப் புலந்தோறு †மண்டில மாக்கள்செல
வேற்றுப் புலவேந்தர் வேல்வேந்தர்க்—கேற்ற
படையொலியிற் பாணொலி பல்கின்று லொன்று
ருடையன தாம்பெற் றுவந்து."

(பெரும்பொருள் விளக்கம். புறத்திரட்டு—பாசறை.)

என வரும்.

"கழிந்தது பொழிந்தன" என்னும் (203) புறப்பாட்டினுள்

"ஒன்னா—ராரெயி லவர்கட் டாகவு நுமதெனப்
பாண்கட னிறுக்கும் வள்ளியோய்"

என்பதும் அது.

"ஆனுவீகை யடுபோர்" என்னும் (42) புறப்பாட்டும் அது.

இராமன் இலங்கை கொள்வதன்முன் வீடணற்குக் கொடுத்த
றையும் அது.

உள்ளியது முடிக்கும் வேந்தனது சிறப்பும்—அவ்வாறு குறி
த குறிப்பினை முடிக்கின்ற வேந்தனது சிறப்பினை அவன்படைத்
லைவன் முதலியோரும் வேற்று வேந்தன்பால் தூதுசெல்வோரும்
டுத்துரைத்தலும்;

உதாரணம்:—

"மழுவான் மிளைபோய் மதிலா னகழ்தூர்ந்
தெழுவாளோ னேற்றுண்ட தெல்லா—மிழுமென
மட்டவிழ் கண்ணி மறவேந்தன் சீற்றத்தீ
விட்டெரிய விட்ட மிகை" (தகடூர் யாத்திரை. புறத்திரட்டு—எயில் காத்தல்.)

என வரும்.

"மலையகழ்க் குவனே கடறூர்க் குவனே
வான்வீழ்க் குவனே வளிமாற் றுவனெனத்
தான்முன்னிய துறைபோகலின்" (பத்து-பட்டின-271-273.)

என்பதும் அது, மாற்றார் மதிலும் அகழுஞ் சுட்டிக்கூறலின்.

"அடுநை யாயினும் விடுநை யாயினும்
நீயளந் தறிதிநின் புரைமை வார்கோற்
செறியரிச் சிலம்பிற் குறுந்தொடி மகளிர்

பொலஞ்செய் கழங்கிற் றெற்றி யாடுந்
தண்ணான் பொருனை வெண்மணற் சிதையக்
கருங்கைக் கொல்ல னரஞ்செய் யவ்வாய்
நெடுங்கை நவியம் பாய்தலி னிலையழிந்து
வீகமழ் நெடுஞ்சினை புலம்பக் காவுதொறுங்
கடிமரந் தடியு மோசை தன்னூர்
நெடுமதில் வரைப்பிற் கடிமனை யியம்ப
வாங்கினி திருந்த வேந்தனோ டீங்குநின்
சிலைத்தார் முரசங் கறங்க
மலைத்தனை யென்பது நாணுத்தக வுடைத்தே" (புறம் 36.)

இது புறத்துழிஞையோன்கண் *தூதன் அவன்சிறப்பு எடுத்துரைத்தது.

"வயலைக் கொடியின் வாடிய †மருங்கு
லுயவ லூர்திப் பயலைப் பார்ப்பா
னெல்லி வந்து நில்லாது புக்குச்
சொல்லிய சொல்லோ சிலவே யதற்கே
யேணியுஞ் சீப்பு மாற்றி
மாண்வினை யானையு மணி‡களைந் தனவே." (புறம்-305.)

இது தூதருரை கேட்ட அகத்துழிஞையோன் திறங் கண்டோர் கூறியது.

இவை புறம்.

தொல் எயிற்கு இவர்தலும்—ஒருகாலத்தும் அழிவில்லாத மதிலை இற்றைப்பகலுள் அழித்து மென்றுகூறி அஃது அழித்தற்கு விருப்பஞ் செய்தலும்;

உதாரணம்:—

"இற்றைப் பகலு ளெயிலகம் புக்கன்றிப்
பொற்றாரான் போனகங்கைக் கொள்ளானு—லெற்றுங்கொ
லாறாத வெம்பசித்தீ யாற வுயிர்பருகி
மாறா மறலி வயிறு."

என வரும்.

* 'தூதானவன்' எனவும் பாடம்.
† 'மருங்கின்' எனவும் பாடம்.
‡ 'களைந் தனனே' எனவும் பாடம்.

"மறனுடை மறவர்க் கேறவிட னின்றி
நெய்யோ டையவி யப்பி யெவ்வாயு
மெந்திரப் *பறவை யியற்றின நிறீஇக்
கல்லுங் கவணுங் கடுவிசைப் பொறியும்
வில்லுங் கணையும் பலபடப் பரப்பிப்
பந்தும் பாவையும் பசிவரிப் புட்டிலு
மென்றிவை பலவுஞ் சென்றுசென் றெறியு
முந்தை மகளிரை யியற்றிப் பின்றை
யெய்பெரும் பகழி வாயிற் றூக்கிச்
சுட்டல் போயின் றாயினும் †வட்டத்
தீப்பாய் மகளிர் திகழ்நலம் பேர
நோக்குநர் நோக்குநர் நொந்துகை விதிர்க்குந்
தாக்கருந் தானை ‡யிரும்பொறை
பூக்கோட் டண்ணுமை கேட்டொறுங் கலுழ்ந்தே."

இப் பொன்முடியார் பாட்டும் அது.

இதனாற் பூச்சூடுதல் பெற்றாம்.

தோலின் பெருக்கமும்—அங்ஙனம் மதின்மேற் சென்றுழி திலகத்தோர் அப்புமாரி விலக்குதற்குக் கிடுகுங் கேடகமும்§ மிடைக் கொண்டுசேறலும்;

உதாரணம்:—

"இருசுட $ரியங்காப் பெருமூ திலங்கை
நெடுந்தோ ளிராமன் கடந்த ஞான்றை
யெண்கிடை மிடைந்த பைங்கட் சேனையிற்
பச்சை போர்த்த பல்புறத் தண்டை
யெச்சார் மருங்கினு மெயிற்புறத் திறுத்தலிற்

---

* 'ஆண்டலை யடுப்பும்.........சென்றெறி சிரலும்' எனச் சிலப்பதிகா அடைக்கலக்காதை 211—214 ஆவது வரிகளிற் கூறியன போல்வன.
† 'விட்ட' எனவும் பாடம்.
‡ தகடூரெறிந்த பெருஞ்சேர லிரும்பொறை.
§ 'பரிசையும் பலகையும்' எனவும் பாடம்.
$ 'வழங்கா' எனவும் பாடம்.

கடல்சூ ழரணம் போன்ற
துடல்சின வேந்தன் முற்றிய வூரே."

(ஆசிரியமாலை. புறத்திரட்டு—எயில்கோடல்.)

என வரும்.

"நின்ற புகழொழிய நில்லா வுயிரோம்பி
யின்றுநாம் வைக விழிவாகும்—வென்றொளிரும்
பாண்டி னிரைத்தோற் பணியார் பகையரணம்
வேண்டி லெளிதென்றான் வேந்து." (புற-வெ-மாலை-உழிஞை-12.)

இதுவும் அது.

அரணத்தோர் *தத்தம் பதணத்து நிற்றலிற் றோல் கூறிற்றிலர்

இந்நான்கும் முற்றுவோர்க்கே உரியவெனக் கொள்க.

அகத்தோன் செல்வமும்—அகத்து உழிஞையோன் குறைவில்லாத பெருஞ்செல்வங் கூறுதலும்;

அவை படை குடி கூழ் அமைச்சு நட்பும் நீர்நிலையும் ஏமப்பொருண் மேம்படு பண்டங்களும் முதலியவாம்.

உதாரணம்:—

"பொருசின மாறாப் புலிப்போத் தறையு
மருவரை கண்டார்போ லஞ்சி—யொருவருஞ்
செல்லா மதிலகத்து வீற்றிருந்தான் றேர்வேந்த
னெல்லார்க்கு மெல்லாங் கொடுத்து."

(தகடூர் யாத்திரை. புறத்திரட்டு—எயில் காத்தல்

"அளிதோ தானே பாரியது பறம்பே
நளிகொண் முரசின் மூவிரு முற்றினு
முழவரு முழாதன நான்குபய னுடைத்தே
யொன்றே, சிறியிலை வெதிரின் நெல்விளை யும்மே
இரண்டே, தீஞ்சுளைப் பலவின் பழமூழ்க் கும்மே
மூன்றே, கொழுங்கொடி வள்ளிக் கிழங்கு வீழ்க்கும்மே
நான்கே, அணிநிற வோரி பாய்தலின் மீதழிந்து
திணிநெடுங் குன்றந் தேன்சொரி யும்மே
வான்க ணற்றவன் மலையே வானத்து
மீன்க ணற்றவன் சுனையே யாங்கு

* 'கருதின' எனவும் பாடம்.

மரந்தொறும் பிணித்த களிற்றினி ராயினும்
புலந்தொறும் பரப்பிய தேரினி ராயினுந்
தாளிற் கொள்ளலிர் வாளிற் றூரலன்
யானறி குவனது கொள்ளு மாறே
சுகிர்புரி நரம்பின் சீறியாழ் பண்ணி
விரையொலி கூந்தனும் விறலியர் பின்பட
வாடினிர் பாடினிர் செலினே
நாடுங் குன்று மொருங்கீ யும்மே.'' (புறம்-109.)

என்னும் புறப்பாட்டும் அது.

அன்றி முரணிய புறத்தோன் அணங்கிய பக்கமும்—மாறுபட்ட புறத்தோனை அகத்தோன் தன் செல்வத்தான் அன்றிப் போர்த்தொழிலான் வருத்திய கூறலும் ;

உதாரணம்:—

"கலையெனப் பாய்ந்த மாவு மலையென
மயங்கம ருழந்த யானையு மியம்படச்
சிலையலைத் துய்ந்த வயவரு மென்றிவை
பலபுறங் கண்டோர் முன்னு ளினியே
யமர்புறங் கண்ட பசும்புண் வேந்தே
மாக்களி றுதைத்த கணைசேர் பைந்தலை
மூக்கறு நுங்கிற் றூற்றயற் கிடப்பக்
களையாக் கழற்காற் கருங்க ணுடவ
ருருகெழு வெகுளியர் *செறுத்தன ரார்ப்ப
†மிளைபோ யின்று நாளை நாமே
யுருமிசை கொண்ட மயிர்க்கட்
டிருமுர சிரங்க வூர்கொள் குவமே.''

என வரும்.

இது சேரமான், பொன்முடியாரையும் அரிசில்கிழாரையும் நோக்கித் தன்படைபட்ட தன்மைகூறக் கேட்டோர்க்கு அவர் கூறியது.

---

* 'செறுத்தெழுந் தார்ப்ப' எனவும் பாடம்.

† 'ஏறுபோய்' எனவும் பாடம்.

திறப்பட ஒரு தான் மண்டிய குறுமையும்—அகத்திருந்தோன் தன்னரணழிவு தோன்றியவழிப் புறத்துப் போர்செய்யுஞ் சிறுமையும் ;

உதாரணம்:—

“ வருகதில் வல்லே வருகதில் வல்லென
வேந்துவிடு விழுத்தூ தாங்காங் கிசைப்ப
நூலரி மாலை *சூடிக் காலிற்
றமியன் வந்த மூதி லாளன்
வருஞ்சமந் தாங்கி முன்னின் றெறிந்த
வொருகை யிரும்பிணத் தெயிறு †பிறையாகத்
‡திரிந்த வாய்வா டிருத்தாத்
§தனக்கிரி தானை பெயர்புற நகுமே.” (புறம்-284.)

என வரும்.

உடன்றோர் வருபகை பேணார் ஆர் எயில் உளப்பட — புறத்தோன் அகத்தோன்மேல் வந்துழி அவன் பகையினைப் போற்றாது அகத்தோன் இகழ்ந்திருத்தற்கு அமைந்த மதிலரண் கூறுத லகப்பட ;

உதாரணம்:—

“மொய்வேற் கையர் முரண்சிறந் தொய்யென
வையக மறிய வலிதலைக் கொண்ட
தெவ்வழி யென்றி வியன்றார் மார்ப
வெவ்வழி யாயினு மவ்வழித் தோன்றித்
திண்கூ ரெஃகின் வயவர்க் காணிற்
புண்கூர் மெய்யி னுராஅய்ப் பகைவர்
பைந்தலை யுதைத்த மைந்துமலி தடக்கை
யாண்டகை மறவர் மலிந்துபிறர்
தீண்ட றகாது வெந்துறை யானே.”

* ‘சூட்டி’ எனவும் பாடம்.
† ‘மிறையாக’ எனவும் பாடம்.
‡ ‘திருந்த’ எனவும் பாடம்.
§ ‘தனக்கிரிந்த தானை’ எனவும் பாடம்.

இஃது அகத்தோன் செல்வம் போற்றுதற்கு ஏதுவாகிய முழு
ரண் கூறுதலிற் செல்வத்துள் அடங்காதாயிற்று.

இது பொன்முடியார் தகடூரின் தன்மை கூறியது.

சொல்லப்பட்ட நாலிருவகைத்தே—மேலிருநால்வகைத்தென்று
சால்லப்பட்ட இருநான்கு பகுதியதாம் உழிஞைத்திணை என்ற
ாறு.

முற்கூறிய தொகையேயன்றி ஈண்டுந் தொகைகூறினர், அந்நா
ரண்டுமேயன்றி அவைபோல்வனவும் நாலிரண்டு துறை தோன்று
மென்றற்கு. அவை புறத்துவேந்தன் தன்துணையாகிய அரசனேயா
னுந் தன்படைத்தலைவரையாயினும் ஏவி அகத்துவேந்தற்குத் துணை
ாகிய அரசரது முழுமுதலரண் முற்றலும் அவனதனைக் காவல்
காடலும் நிகழ்ந்தவிடத்தும் இவ் விருநான்குவகையும் இருவர்க்கு
ளவாதலாம்.

உதாரணம் முற்காட்டியவே வேறுவேறுகாட்டினும் அமையும்.
த்திணைக்குப் 'படையியங்கரவ' (புறத்திணை-8.) முதலியனவும்
திகாரத்தாற் கொள்க. அது,

"இலங்குதொடி மருப்பிற் கடாஅம் வார்ந்து
நிலம்புடையூஉ வெழுதரும் வலம்படு குஞ்சர
மெரியவிர்ந் தன்ன விரியுளை சூட்டிக்
கால்கிளர்ந் தன்ன கடுஞ்செல லிவுளி
கோன்முனைக் கொடியின் விரவா வல்லோ
ராேன்வினை கடுக்குந் தோன்றல பெரிதெழுந்
தருவியி னொலிக்கும் வரிபுனை நெடுந்தேர்
கண்வேட் டனவே முரசங் கண்ணுற்றுக்
கதத்தெழு மாதிரங் கல்லென வொலிப்பக்
கறங்கிசை வயிரொடு வலம்புரி யார்ப்ப
நெடுமதி னிரைஞாயிற்
கடிமிளைக் குண்டு
கிடங்கின்மீப் புடையாரரண் காப்புடைத் தேஎ
நெஞ்சுபுக லழிந்து நிலைதளர் பொரீஇ
யொல்லா மன்னர் நடுங்க
நல்ல மன்றவிவண் வீங்கிய செலவே."

என வரும்.

*இனித் தேவர்க்குரியவாக உழிஞையிற்றுறைகள் பலருங் கூறு வராலெனின், அவை உலகியலாகிய அரசியலாய் எஞ்ஞான்றும் நிகழ் வின்றி ஒருகால் ஒருவர் வேண்டியவாறு செய்வனவாகலிற் †'தமிழ் கூறு நல்லுலகத்'தன அல்லவென மறுக்க. இனி ‡ முரசவுழிஞை வேண்டுவாருளரெனின் முரசவஞ்சியுங் கோடல்வேண்டுமென மறுக்க.

இனி §ஆரெயிலுழிஞை ¶முழுமுதலரணம் என்றதன்கண் அடங்கும்

இனி இவற்றின் விகற்பிப்பன வெல்லாம் அத்துறைப்பாற் படுத்திக்கொள்க. (கஉ)

68. குடையும் வாளு ‖நாள்கோ ளன்றி
மடையமை யேணிமிசை மயக்கமுங் கடைஇச்
சுற்றம ரொழிய வென்று கைக்கொண்டு
முற்றிய முதிர்வு மன்றி முற்றிய
வகத்தோன் வீழ்ந்த நொச்சியு மற்றதன்
புறத்தோன் வீழ்ந்த புதுமை யானு
நீர்ச்செரு வீழ்ந்த பாசியு மதாஅன்
றூர்ச்செரு வீழ்ந்த மற்றதன் மறனு
மகமிசைக் கிவர்ந்தோன் பக்கமு மிகன்மதிற்
குடுமி கொண்ட மண்ணு மங்கலமும்
வென்ற வாளின் மண்ணோ டொன்றத்

* ஐயனாரிதனார் உழிஞைப் படலத்துக் கந்தழி, முற்றுழிஞை, காந்தள் என்பனவற்றான் மணிவண்ணன், அவிர்சடையன், மாத்தடிந்தான் இவர் செயலினைக் கூறியவாற்றான் உணர்க.

† 'தமிழ்கூறு நல்லுலகத்து' என்பது பாயிரம் (பனம்பாரனார்.)

‡ ஐயனாரிதனார் முரசவுழிஞை கூறினார். (புறப்பொருள்-வெ-மாலை உழிஞை-4.)

§ புறபபொருள்-வெ-மாலை-உழிஞை-11.

¶ தொல்-பொருள்-புறத்-10.

‖ 'நாள்கோளன்றியும்' எனவும் பாடம்.

தொகைநிலை யென்னுந் துறையொடு தொகைஇ
வகைநான் மூன்றே துறையென மொழிப.

இஃது எய்தாத தெய்வித்தது; உழிஞைத்திணையுள் இருபெரு
வேந்தர்க்கும் ஒன்றாய்ச் சென்று உரியவான துறை இதற்கு முன்
னர்க் கூறுமையின்.

இதன் பொருள்:—குடையும் வாளும் நாள்கோள் அன்றி—தன்
னக்கங்கருதிக் குடி புறங்காத்து ஓம்பற்கெடுத்த குடைநாட்கொள்
தலும் அன்றிப் பிறன்கேடு கருதி வாணாட்கொள்ளுதலும் அன்றி;

புறத்தோன் புதிதாக அகத்தே புகுதற்கு நாட்கொள்ளுமென்க,
தன்னாட்டினின்றும் புறப்படுதற்கு நாட்கோடல் உழிஞையெனப்
பட்டதாகலின். அகத்தோனும் முற்று விடல்வேண்டி மற்றொரு
வேந்தன் வந்துழித் தானும் புறத்துப் போதருதற்கு நாட்கொள்
ளும். நாள்கொளலாவது நாளும் ஓரையுந் தனக்கேற்பக்கொண்டு
செல்வுழி அக்காலத்திற்கு ஓர் இடையூறு தோன்றியவழித் தனக்கு
ஏன்றியமையாதனவற்றை அத்திசை நோக்கி அக்காலத்தே முன்
னே செல்லவிடுதல் ;

உதாரணம்:—

"பகலெறிப்ப தென்கொலோ பான்மதியென் றஞ்சி
யிகலரணத் துள்ளவ ரெல்லா—மகாலிய
விண்டஞ்ச மென்ன விரிந்த குடைநாட்கோள்
கண்டஞ்சிச் சும்பிளித்தார் கண்."

(பெரும்பொருள்விளக்கம்-புறத்திரட்டு-எயில்கோடல்.)

இது புறத்தோன் குடைநாட்கோள்.

"குன்றுயர் திங்கள்போற் கொற்றக் குடையொன்று
நின்றுயர் வாயிற் புறநிவப்ப—வொன்றார்
விளங்குருவப் பல்குடை விண்மீன்போற் றோன்றித்
துளங்கினவே தோற்றந் தொலைந்து."

(தகடூர்யாத்திரை-புறத்திரட்டு-எயில்காத்தல்.)

இஃது அகத்தோன் குடைநாட்கோள்.

"தொழுது விழாக்குறைக்குத் தொல்கடவுட் பேணி
யழுது விழாக்கொள்வ ரன்னோ—முழுதளிப்போன்

வாணாட்கோள் கேட்ட மடந்தையர் தம்மகிழ்நர்
நீணாட்கோ ளென்று நினைந்து."
(பெரும்பொருள்விளக்கம்-புறத்திரட்டு—எயில்கோடல்.)

இது புறத்தோன் வாணாட்கோள்.

"முற்றரண மென்னு முகிலுருமுப் போற்றோன்றக்
கொற்றவன் கொற்றவா ணாட்கொண்டான்—புற்றிழிந்த
நாகக் குழாம்போ னடுங்கின வென்னுங்கொல்
வேகக் குழாக்களிற்று வேந்து."
(பெரும்பொருள்விளக்கம்-புறத்திரட்டு—எயில்கோடல்.)

இஃது அகத்தோன் வாணாட்கோள்.

மடையமை ஏணிமிசை மயக்கமும்—மீதிடு பலகையோடும் மடுத்துச் செய்யப்பட்ட ஏணிமிசைநின்று புறத்தோரும் அகத்தோரும் போர்செய்தலும்;

உதாரணம்:—

"சேணுயர் ஞாயிற் றிணிதோளா னேற்றவு
மேணி தவிரப்பாய்ந் தேறவும்—பாணியாப்
புள்ளிற் பரந்து புகல்வேட்டார் போர்த்தொழிலோர்
கொள்ளற் கரிய குறும்பு."

இது புறத்தோர் ஏணிமயக்கம்.

"இடையெழுவிற் போர்விலங்கும் யானையோர் போலு
மடையமை யேணி மயக்கிற்—படையமைந்த
ஞாயில் பிணம்பிறக்கித் தூர்த்தார் நகரோர்க்கு
வாயி லெவனுங்கொல் மற்று."

இஃது அகத்தோர் ஏணிமயக்கம்.

இனி இரண்டும் ஒருங்கு வருதலுங்கொள்க.

உதாரணம் :—

"பொருவரு மூதூரிற் போர்வேட் டொருவர்க்
கொருவ ருடன்றெழுந்த காலை—யிருவரு
மண்ணொடு சார்த்தி மதில்சார்த் தியவேணி
விண்ணொடு சார்த்தி விடும்."
(பெரும் பொருள்விளக்கம்-புறத்திரட்டு—எயில்கோடல்.)

என வரும்,

கடைஇச் சுற்று அமர் ஒழிய வென்று கைக்கொண்டு முற்றிய முதிர்வும்—புறத்தோன் தன்படையைச் செலுத்திப் புறமதிலிற் செய்யும் போரின்றாக அகத்தோன்படையை வென்று அப் புறமதிலைக் கைக்கொண்டு உண்மதிலை வளைத்த வினைமுதிர்ச்சியும், அகத்தோன் தன்படையைச் செலுத்திப் புறமதிலிற்செய்யும் போரின்றாகப் புறத்தோன் படையைத் தள்ளி வென்று அப்புறமதிலைக் கைக்கொண்டு வளைத்த வினைமுதிர்ச்சியும்;

உதாரணம்:—

"கடல்பரந்து மேருச்சூழ் காலம்போற் சென்றோர்
கொடிமதில் காத்தோரைக் கொல்லக்—கடலெதிர்
தோன்றுப் புலிபோ லரண்மறவர் தொக்கடைந்தார்
மான்றேரான் மூதூர் வரைப்பு."

இது புறத்தோன் முற்றிய முதிர்வு.

"ஊர்சூழ் புரிசை யுடன்சூழ் படைமாயக்
கார்சூழ்குன் றன்ன கடைசடந்து—போர்மறவர்
மேகமே போலெயில் சூழ்ந்தார் விலங்கல்போன்
றாகஞ்சேர் தோள்கொட்டி யார்த்து."

இஃது அகத்தோன் முற்றிய முதிர்வு.

அன்றி முற்றிய அகத்தோன் வீழ்ந்த நொச்சியும்—புறமதிலின்றி உண்மதிற்கட் புறத்தோனால் முற்றப்பட்ட அகத்தோன் விரும்பின மதில்காவலும், அவன் காத்தலின்றித் தான் சூழப்பட்ட இடத்திருந்த புறத்தோன் போர்செய்தலை விரும்பிய உளத்தைக் காத்தலும்;

நொச்சியாவது காவல்; இதற்கு நொச்சி ஆண்டுச் சூடுதலுங் கொள்க. அது மதிலைக்காத்தலும் உள்ளத்தைக்காத்தலுமென இருவர்க்குமாயிற்று. இக்கருத்தானே "நொச்சி வேலித் தித்தன் உறந்தை" (அகம்-122.) என்றார் சான்றோரும்.

உதாரணம்:—

"இருகன்றி னொன்றிழந்த வீற்றாப்போற் சீறி
யொருதன் பதிசுற் றொழியப்—புரிசையின்
வேற்றரணங் காத்தான் விறல்வெய்யோன் வெஞ்சினத்துக்
கூற்றரணம் புக்கதுபோற் கொன்று."

இஃது அகத்துழிஞையோன் எயில்காத்த நொச்சி.

"தாய்வாங்கு கின்ற மகவினைத் தனக்கென்று
பேய்வாங்கி யன்னதோர் பெற்றித்தே—வாய்வாங்கு
வெல்படை வேந்தன் விரும்பாதா ரூர்முற்றிக்
கொல்படை வீட்டுங் குறிப்பு."

(பெரும்பொருள்விளக்கம் புறத்திரட்டு—எயில்கோடல்.)

இது புறத்தோன் மனங்காத்த நொச்சி.

"மணிதுணர்ந் தன்ன மாக்குர னொச்சிப்
போதுவிரி பன்மர னுள்ளுஞ் சிறந்த
காத னன்மர நீமற் றிசினே
கடியுடை வியனகர்க் காண்வரப் பொலிந்த
*தொடியணி மகளி ரல்குலுங் கிடத்திக்
காப்புடைப் புரிசை புக்குமா றழித்தலி
னூர்ப்புறங் கொடாஅ நெடுந்தகை
பீடுகெழு சென்னிக் கிழமையு மினதே.'

இது சூடின நொச்சியைப் புகழ்ந்தது.

மற்று அதன் புறத்தோன் வீழ்ந்த புதுமையானும்—இடை மதிலைக் காக்கின்ற அகத்துழிஞையோன் நின்ற இடத்தினைப் பின்னை அம்மதிலின் புறத்திருந்தோன் விரும்பிக்கொண்ட புதுக்கோளும், அங்ஙனம் புறத்தோன் கொண்ட அவ்விடத்தினைப் பின்னை யகத்தோன் தான் விரும்பிக்கொண்ட புதுக்கோளும்;

பிற்பட்ட துறைக்குப் புறத்தோன் அதனையென மாற்றிப் பொருள் கொள்க. முன்னர்ப் புறமதிலின் போர்போல இடைமதிலினும் போர் கூறினர்.

* 'தொடையுடை' எனவும் பாடம்.

உதாரணம்:—

"வெஞ்சின வேந்த னெயில்கோள் விரும்பியக்கா
லஞ்சி யொதுங்காதார் யார்யாவர்—மஞ்சசூழ்
வான்றோய் புரிசை பொறியு மடங்கின
வான்றோ ரடக்கம்போ லாங்கு."

(பெரும் பொருள்விளக்கம், புறத்திரட்டு—எயில்கோடல்.)

இது புறத்தோன் வீழ்ந்த புதுமை.

"தாக்கற்குப் பேருந் தகர்போன் மதிலகத்
தூக்க முடையோ ரொதுங்கியுங்—கார்க்க
ணிடிபுறப் பட்டாங் கெதிரேற்றார் மாற்றா
ரடிபிறக் கீடு மரிது." (தகரேர்யாத்திரை புறத்திரட்டு-எயில்காத்தல்.)

இஃது அகத்தோன் வீழ்ந்த புதுமை.

நீர்ச் செரு வீழ்ந்த பாசியும்—கொண்ட *மதிலகத்தை விட்டுப் போகாத புறத்தோரும் அவரைக் கழியத் தாக்கல் ஆற்றாத அகத்தோரும் எயிற்புறத்து அகழின் இருகரையும்பற்றி நீரிடைப் படர்ந்த நீர்ப்பாசி போன்று அக்கிடங்கின்கட் போரைவிரும்பின பாசியும்;

பாசிபோல் நீங்காமல் நிற்றலிற் பாசியென்றார்.

உதாரணம்:—

"பொலஞ்செய் கருவிப் பொறையுமிப் பண்ணாய்
நிலந்திடர் பட்டதின் றாயிற்—கலங்கமர்மேல்
வேத்தமர் செய்யும் விரகென்னும் வேன்மறவர்
நீத்துநீர்ப் பாய்புலிபோ னின்று."

இஃது இருவர்க்கும் ஒக்கும்.

வேறு வேறு வருமெனினுங் காண்க.

அதா அன்று ஊர்ச்செரு வீழ்ந்த மற்றதன் மறனும்—அம்மதிற் புறத்தன்றி ஊரகத்துப் போரை விரும்பிய அப்பாசிமறனும்;

பாசியென்றார், நீரிற் பாசிபோல இருவரும் ஒதுங்கியுந் தூர்ந்தும் பொருதலின்.

* 'நிலத்தை' என்னும் பாடம்.

உதாரணம்:—

> "மறநாட்டுந் தங்கணவர் மைந்தறியு மாதர்
> பிறநாட்டுப் பெண்டிர்க்கு நொந்தா—ரெறிதொறும்போய்
> நீர்ச்செறி பாசிபோ னீங்காது தங்கோமா
> னூர்ச்செரு வுற்றாரைக் கண்டு."

இது புறத்தோன் பாசிமறம்.

> "தாந்தங் கடைதொறுஞ் சாய்ப்பவு மேல்விழுந்த
> வேந்தன் படைப்பிணத்து வீழ்தலா—னங்கு
> மதுக்கமழுந் தார்மன்னர்க் குள்ளூர் மறுகிற்
> பதுக்கையும் வேண்டாதாம் பற்று."

இஃது *அகத்தோன் பாசிமறம்.

†அகமிசைக்கு இவர்ந்தோன் பக்கமும்—புறஞ்சேரிமதிலும் ஊரமர்மதிலும் அல்லாத கோயிற் புரிசைகளின்மேலும் ஏறிநின்று போர்செய்தற்குப் பரந்துசென்றோன் கூறுபாடும்;

உதாரணம்:—

> "வாயிற் கிடங்கொடுக்கி மாற்றினார் தம்பிணத்தாற்
> கோயிற் கிடங்கொடுக்கிக் கோண்மறவர்—ஞாயிற் ‡
> கொடுமுடிமேற் குப்புற்றார் கோவேந்தர்க் காக
> நெடுமுடிதாங் கோட னினைந்து."

இது புறத்தோன் அகமிசைக்கிவர்தல்.

> "புற்றுறை பாம்பின் விடநோக்கம் போனோக்கிக்
> கொற்றுறை வாய்த்த கொலைவேலோர்—கொற்றவ
> னூரெயின்மேற் றோன்றினா ரந்தரத்துக் கூடாத
> போரெயின்மேல் §வாழவுணர் போன்று."

இஃது அகத்தோன் அகமிசைக்கிவர்தல்.

இகன் மதிற் குடுமி கொண்ட மண்ணும் மங்கலமும்—அங்ஙனம் இகல்செய்த மதிற்கண் ஒருவன் ஒருவனைக்கொன்று அவன்

---

* 'அகத்தோர்' எனவும் பாடம்.

† 'அகன்மிசைக்கு' எனவும் பாடம்.

‡ 'ஞாயின்' எனவும் பாடம்.

§ 'வாளவுணர்' எனவும் பாடம்.

முடிக்கலம் முதலியன கொண்டு, பட்ட வேந்தன் பெயரானே முடி புனைந்து நீராடும் மங்கலமும் ;

உதாரணம்:—

"மழுவாளான் மன்னர் மருங்கறுத்த மால்போற்
பொழிலேழுங் கைக்கொண்ட போழ்தி—னெழின்முடி
சூடாச்சீர்க் கொற்றவனுஞ் சூடினன் கோடியர்க்கே
கூடார்நா டெல்லாங் *கொடுத்து."

இது புறத்தோன் மண்ணும் மங்கலம்.

"வென்றி †பெறவந்த வேந்தை யிகன்மதில்வாய்க்
கொன்று குடுமி கொளக்கண்டு—தன்பால்
விருந்தினர் வந்தார்க்கு விண்விருந்து செய்தான்
பெருந்தகையென் றார்த்தார் பிறர்."

இஃது அகத்தோன் மண்ணும் மங்கலம்.

வென்ற வாளின் மண்ணோடு ஒன்ற—இருபெருவேந்தருள் ஒருவன் ஒருவனை வென்றுழி அங்ஙனம் வென்ற கொற்றவாளினைக் கொற்றவை மேனிறுத்தி நீராட்டுதலோடே கூட;

உதாரணம்:—

"செற்றவர் செங்குருதி யாடற்கு வாள்சேர்ந்த
கொற்றவை மற்றிவையுங் கொள்ளுங்கொன்—முற்றியோன்
பூவொடு சாந்தும் புகையவி நெய்ந்நறைத்
தேவொடு செய்தான் சிறப்பு."

இது புறத்தோன் வாண்மங்கலம்.

"வருபெரு வேந்தற்கு ‡வான்கொடுத்து மற்றை
யொருபெரு வேந்தற்கீ ரீந்தா—§ளொருவன்வா
ளிவ்வுலகிற் பெற்ற விகற்கலையேற் றார்தியா
ளவ்வுலகிற் போய்ப்பெறுங்கொ லாங்கு."

இஃது அகத்தோன் வாண்மங்கலம்.

* 'குறித்து' எனவும் பாடம்.
† 'படவந்த' எனவும் பாடம்.
‡ 'வான்கொடுத்த' எனவும் பாடம்.
§ 'ஒருவன்பால்' எனவும் பாடம்.

*ஒன்றென முடித்தலான் இருவர்வேற்றுஞ் சிறுபான்மை மண்ணுதல் கொள்க.

“ பிறர்வேல் போலா தாகி யிவ்வூர்
மறவன் வேலோ பெருந்தகை யுடைத்தே
†யிரும்புற ‡நீரு மாடிக் §கலந்திடைக்
குரம்பைக் கூரைக் கிடக்கினுங் கிடக்கு
மங்கல மகளிரொடு மாலை சூட்டி
யின்குர $லிகும்பை ¶யாழெடுத் தியம்பத்
தெண்ணீர்ப் படிவினுந் தெருவினுந் திரிந்து
||மண்முழு தழுங்கச் செல்லினுஞ் செல்லு
மாங், கிருங்கடற் றானை வேந்தர்
பெருங்களிற்று முகத்திலுஞ் செலவா னுதே.” (புறம்-332.)

என வரும்.

தொகை நிலைஎன்னுந் துறையொடு தொகைஇ—அவ்வாண்மங்கலம் நிகழ்ந்த பின்னர் இருவருள் ஒருவர் பரந்துபட்ட படைக்கட்கெல்லாஞ் சிறப்புச் செய்வான் ஒருங்கு வருகெனத் தொகுத்த என்னுந் துறையோடு முற்கூறியவற்றைத் தொகுத்து;

உதாரணம்:—

“ கதிர்சுருக்கி யப்புறம்போங் காய்கதிர்போல் வேந்தை
யெதிர்சுருக்கி ○யேந்தெயில்பா ழாக்கிப்—பதியிற்
பெயர்வான் றெருக்கத்த படைத்துகளாற் பின்னு
முயர்வான் குறித்த துலகு.”

இது புறத்தோன் தொகைநிலை.

---

* ‘ஒன்றின’ எனவும் பாடம்.
† ‘இரும்புக’ எனவும் பாடம்.
‡ ‘நீறு’ மெனவும் பாடம்.
§ ‘கலத்திடை’ எனவும் பாடம்.
$ ‘இரும்பை’ எனவும் பாடம்.
¶ ‘யாழொடு ததும்ப’ எனவும் பாடம்.
|| ‘மண்முழு திரங்கச் செல்லுங் கண்ணுறின்’ எனவும் பாடம்.
○ ‘ஏற்றெயில்’ எனவும் பாடம்.

"தலைவன் மதில்சூழ்ந்த தார்வேந்தர்க் கொன்று
வலைவன் வலைசுருக்கி யாங்கு—நிலையிருந்த
தண்டத் தலைவர் தலைக்கூட வீற்றிருந்தா
னுண்டற்ற செற்று ரொழித்து."

இஃது அகத்தோன் தொகைநிலை.

வகைநால் மூன்றே துறை என மொழிப—அங்ஙனம் ஒன்று
)ருவகைப்பட வந்து பன்னிரண்டேயாம் உழிஞைத்துறை என்று
-றுவர் ஆசிரியர் என்றவாறு.

முற்றலையுங் கோடலையும் இருவகையென்றார். துறையென்றத
றன் அவற்றின் பகுதியாய் வருவனவும் அத்துறைப்பாற் *படுத்துக.
.ழையரை அழைத்து நாட்கொள்க என்றலும் அவர் அரசர்க்கு
.ரைப்பனவுங் குடைச்சிறப்புக் கூறுவனவும் முரசு முதலியன நாட்
காடலும் பிறவுங் குடைநாட் கோடலாய் அடங்கும். இது வாணுட்
காடற்கும் ஒக்கும். பொருவார்க்கும் அல்லுழிப்போவார்க்குங்
)டை பொதுவாகலின் முற்கூறி மேல்வருகின்ற போர்த்தொழிற்கே
றத்தலின் வாளினைப் பிற்கூறினர். இவை போர்த்தொழிற்கு ஏது
ாகலின் முற்கூறினர். எயிலுட் †பொருதலும் புட்போல உட்பாய்த
யம் ஆண்டுப் பட்டோர் துறக்கம் புகுதலும் பிறவும் பாசிமறத்தின்
ாற் படும். ஏறுங் தோட்டியுங் கதவும் முதலியன கோடல் அக
)சைக்கு இவர்ந்தோன் பக்கத்தின்பாற்படும். ‡படிவம் முதலியன
-றல் குடுமிகொண்ட மண்ணும் மங்கலத்தின்பாற்படும். புறத்
தான் இருப்பிற் றொகைநிலைப்பாற்படும். 'துறையென மொழிப'
ன எல்லாவற்றையுந் துறையென்று கூறுகின்றவர் தொகைநிலையென்
வங் துறையெனத் தொகைநிலையை விதந்தோதினர், அது பலவா
ாது இரண்டு துறைப்பட்டு வேறுவேறு துறையாம் என்றற்கு.
|து தும்பைத்தொகைநிலைபோல் இருபெருவேந்தரும் உடன்வீழ்த
வஞ் சிறுபான்மை உளதாமென்றுணர்க. எதிர்செல்லாதடைத்திருந்
தான் புறப்பட்டுப்படுதல் சிறுபான்மையாதலின் இதனையும்

* 'படும்' எனவும் பாடம்.

† 'போகுதலும்' எனவும் பாடம்.

‡ 'படிமம்' எனவும் பாடம்,

வேறோர் துறையாக்கிப் பதின்மூன்றென்றாராயினர்.

உதாரணம்:—

" அறத்துறைபோ லாரெயில் வேட்ட வரசர்
மறத்துறையு மின்றாது மன்றே—சிறைச்சுடர்க
ளொன்றி வரப்பகல்வா யொக்க வொளிதேய்ந்தாங்
கின்றிவர் வீழ்ந்தா ரெதிர்ந்து."

என வரும்.

இது வேறுவேறுவருதலுஞ் சிறுபான்மை. இன்னுந் துறை
யென்றதனானே புறத்தோன் கவடிவித்துதலுந் தொகைநிலைப்பா
பட்டுழி அகத்தோர்க்குச் செல்லாமைகொள்க.

அது, "மதியேர்வெண்குடை" என்னும் (192) புறப்பாட்டினுள்

"வெள்ளை வரகுங் கொள்ளும் வித்தும்
வைக லுழவ வாழிய பெரிதெனச்
சென்றியா னின்றெனனாக"

எனவரும்.

ஒன்ற வென்றதனன் அகத்தோன் வாண்மண்ணுதல் சிறுபான்
மை என்று கொள்க.

இனி மகண்மறுத்தோன் மதிலை முற்றுதன் மகட்பாற்காஞ்சி
கண் அடங்கும். யானையுங் குதிரையும் மதிற்போர்க்குச் சிறந்தன
அன்மையிற் கொள்ளாராயினர். ஈரடியிகந்து பிறக்கடியையி
தலுங் கேடு என்று உணர்க. (கஅ)

69. தும்பை தானே நெய்தலது புறனே.

இது தும்பைத்திணை அகத்திணையுள் இன்னதற்குப் புறனமென்
கின்றது. இதுவும் *மைந்துபொருளாகப் பொருதலின் †மண்ணிடை
யீடாகப் பொரும் வஞ்சிக்கும் ‡மதிலிடையீடாகப் பொரும் உழி
ஞைக்கும் பிற்கூறினர்.

* தொல்-பொ-புறத்-15.
† ஷை-ஷை-ஷை-7 உரை.
‡ ஷை-ஷை-ஷை-9-உரை.

இதன்பொருள்:—தும்பைதானே நெய்தலது புறனே—தும்பையென்னும் புறத்திணை நெய்தலெனப்பட்ட அகத்திணைக்குப் புறனும் என்றவாறு.

தும்பையென்பது சூடும் பூவினாற் பெற்றபெயர். நெய்தற்குரிய பெருமணலுலகம்போலக் காடும் மலையுங் கழனியுமல்லாத களரும் மணலும் பொருகளமாக வேண்டுதலானும் பெரும்பொழுது வரையின்மையானும் எற்பாடு போர்த்தொழில் முடியுங் காலமாதலானும் இரக்கமுந் தலைமகட்கே பெரும்பான்மை உளதாயவாறுபோலக் கணவனை இழந்தார்க்கன்றி வீரர்க்கு இரக்கமின்மையானும் அவ்வீரக் குறிப்பின் அருள்பற்றி ஒருவர் ஒருவரைநோக்கிப் போரின்கண் இரங்குபவாகலானும் ஒருவரும் ஒழியாமற் பட்டுழிக்கண்டோர் இரங்குபவாகலானும் பிறகாரணங்களானும் நெய்தற்குத் தும்பை புறனாயிற்று. (கச)

70. மைந்து பொருளாக வந்த வேந்தனைச்
சென்று தலை யழிக்குஞ் சிறப்பிற் றென்ப.

இஃது அத்தும்பைக்குப் பொதுவிலக்கணங் கூறுகின்றது.

இதன்பொருள்:—மைந்து பொருளாக வந்த வேந்தனை—தனது வலியினை உலகம் மீக்கூறுதலே தனக்குப் பெறுபொருளாகக் கருதி மேற்சென்ற வேந்தனை; சென்று தலையழிக்குஞ் சிறப்பிற்றென்ப—அங்ஙனம் மாற்று வேந்தனும் அவன் கருதிய மைந்தே தான் பெறு பொருளாக எதிர்சென்று அவனைத் தலைமைதீர்க்குஞ் சிறப்பினையுடைத்து அத்தும்பைத்திணை என்றுசொல்லுவர் ஆசிரியர் என்றவாறு.

வரல் செலவாதல் "செலவினும் வரவினும்" (தொல்-சொல்-கிளவி-28.) என்பதன் பொதுவிதியாற் கொள்க. மைந்துபொருளாக என்பதனை வந்த என்பதற்குஞ் சென்று என்பதற்குங் *கூட்டுக; அஃது இருவர்க்கும் ஒத்தலின்; எனவே இருவரும் ஒருகளத்தே பொருவாராயிற்று.

இது வேந்தனைத் தலைமையாற் கூறினாரேனும் ஏனையோர்க்குங் கொள்க, அவரும் அதற்குரியராதலின்.

* 'கூறுக' எனவும் பாடம்,

இதனைச் சிறப்பிற்றென்றதனான் அறத்திற் றிரிந்து வஞ்ச
யாற் கொல்வனவுங் தேவராற் பெற்ற வரங்களாற் கொல்வன
கடையூழிக்கட் டோன்றிய ஆதலிற் சிறப்பிலவாம்; அவையுஞ் சி
பான்மை கொள்க. (க

71. கணையும் வேலுந் துணையுற மொய்த்தலிற்
சென்ற வுயிரி னின்ற யாக்கை
யிரு நிலந் தீண்டா வரு நிலை வகையோ
டிருபாற் பட்ட வொருசிறப் பின்றே.

இது தும்பைக்காவதோர் இலக்கணங் கூறுதலின் எய்திய
மேற் சிறப்புவிதி கூறுகின்றது.

இதன்பொருள்:—கணையும் வேலுந் துணையுற மொய்த்தலின்
பலரும் ஒருவனை அணுகிப் பொருதற்கஞ்சி அகல நின்று அம்
னெய்தும் வேல்கொண்டெறிந்தும் போர் செய்ய அவ்வம்பும்வே
ஒன்றேடொன்று துணையாகத் தீண்டுமாறு *செறிதலின்; செ
உயிரின் நின்ற யாக்கை—சிறிதொழியத் தேய்ந்த உயிரானே து
காது நிலைநின்ற உடம்பு; இருநிலந் தீண்டா யாக்கை அரு
வகையோடு—வாளுந் திகிரியு முதலியவற்றால் ஏறுண்ட தலையய
னும் உடலேயாயினும் பெரிய நிலத்தைத் தீண்டாதெழுந்து ஆ
உடம்பினது பெறற்கரும் நிலையுடைத்தாகிய கூறுபாட்டோடே கூ
இருபாற்பட்ட ஒரு சிறப்பின்று—இரண்டு கூறுபட்ட ஒரு சிறப்பி
கணத்தை யுடைத்து முற்கூறிய தும்பைத்திணை என்றவாறு.

எனவே, முற்கூறிய மைந்துபொருளாகப் பொருதலினும் நி
யாக்கை சிறத்தலும் இருநிலந் தீண்டா யாக்கை அதனிற் சிறத்த
கூறினர். இது திணைச்சிறப்புக் கூறியது. மொய்த்தலினென்
யாக்கையற்றுடவேண்டுதலிற் கணையும் வேலுமன்றி வாள்முதலி
ஏதுவாகக்கொள்க. பிற்கூறியதற்கு அட்டை அற்றுழியும் ஊ
மாறுபோல் அலீகனிற அற்றுழியும் உடம்பாடுதலின் அட்டைய
லெனவும் இதனைக் கூறுப.

இனி மேற்றுறை கூறுகின்றது மைந்துபொருளாக வந்த
சென்றதுமாகிய பொது இலக்கணத்திற்கே என்றுணர்க. நி

* 'செறுதலின்' எனவும் பாடம்.

காள்ளப்பட்டோன் பொருகளங் குறித்துப் போர்செய்தலும் புவன் களங்குறித்தது பொருது நிரைகொண்டானுங் களங்குறித் துப் போர்செய்தலும் வெட்சிப்புறத்துத் தும்பையாம். வஞ்சியுள்ளும் ழுப்புண்பட்ட வீரரை நோக்கி வேந்தற்குப் பொருமை நிகழ்ந்து றக்கம் வேண்டுழி நிகழ்ந்த தும்பையும் வஞ்சிப்புறத்துத் தும்பை ாம். முற்றப்பட்டோனை முற்றுவிடுத்தற்கு வேறோர் வேந்தன் வந் ழி அவன் புறம்போந்து களங்குறித்துப் போர்செய்யக் கருதுதலும் புவன் களங்குறித்துழிப் புறத்தோனும் களங்குறித்துப் போர்செய் க் கருதுதலும் உழிஞைப்புறத்துத் தும்பையாம். இவையெல்லாம் ண்ணசையும் அரண்கோடலுமன்றி மைந்துபொருளாகச் சென்று றக்கம் வேட்டுப் பொருந் தும்பைச்சிறப்புக் கூறிற்று.

மேற்காட்டுந் துறைகளெல்லாம் இச்சூத்திரத்துக் கூறிய இரண் -ற்கு மன்றி மைந்துபொருளாயதற்கேயா மென்றுணர்க.

உதாரணம்:—

"நெடுவேல் பாய்ந்த மார்பின்
மடல்வன் போந்தையி னிற்கு மோர்க்கே" (புறம்-297.)
"எய்போற் கிடந்தா னென்னேறு"

என வருவன கணையும் வேலும் மொய்த்துநின்றன.

கிடந்தானென்புழி நிலந் தீண்டாவகையின் நின்ற யாக்கையா ற்று.

"வான்றுறக்கம் வேட்டெழுந்தா ர் வாண்மறவ ரென்பதற்குச்
சான்றுரைப்ப போன்றன தங்குறை—மான்றேர்மேல்
வேந்து தலைபனிப்ப விட்ட வுயிர்விடாப்
பாய்ந்தன மேண்மேற் பல."

இது வஞ்சிப்புறத்துத் தும்பையாய் இருநிலந் தீண்டாவகை.

"பருதிவேன் மன்னர் பலர்காணப் பற்றார்
குருதிவாள் கூறிரண்டு செய்ய—வொருதுணி
கண்ணிமையா முன்னங் கடிமதிலுள் வீழ்ந்ததே
மண்ணதே மண்ணதே யென்று."

இஃது உழிஞைப்புறத்துத் தும்பையாய் இருநிலந் தீண்டா வகை.

இது திணைக்கெல்லாம் பொது அன்மையிற் றிணையெனவும் படாது; திணைக்கே சிறப்பிலக்கணமாதலிற் றுறையெனவும் படாது; ஆயினுந் துறைப்பொருள் நிகழ்ந்து கழிந்தபிற் கூறியதாமென் றுணர்க. (கசு

72. தானை யானை குதிரை யென்ற
நோனா ருட்கு மூவகை நிலையும்
வேன்மிகு வேந்தனை மொய்த்தவழி யொருவன்
றான்மீண் டெறிந்த தார்நிலை யன்றியு
மிருவர் தலைவர் தபுதிப் பக்கமு
மொருவ னொருவனை யுடைபடை புக்குக்
கூழை தாங்கிய வெருமையும் படையறுத்துப்
பாழி கொள்ளு மேமத் தானுங்
களிறெறிந் தெதிர்ந்தோர் பாடுங் களிற்றொடு
பட்ட வேந்தனை யட்ட வேந்தன்
வாளோ ராடு மமலையும் வாள்வாய்த்
திருபெரு வேந்தர் தாமுஞ் சுற்றமு
மொருவரு மொழியாத் தொகைநிலைக் கண்ணு
செருவகத் திறைவன் வீழ்ந்தெனச் சினைஇ
யொருவன் மண்டிய நல்லிசை நிலையும்
பல்படை யொருவற் குடைதலின் மற்றவ
னொள்வாள் வீசிய நூழிலு முளப்படப்
புல்லித் தோன்றும் பன்னிரு துறைத்தே.

இது மைந்துபொருளாகிய தும்பைத்திணைக்குத் துறை இனை தென்கின்றது.

இதன்பொருள்:—தானை யானை குதிரை என்ற நோனா உட்கும் மூவகை நிலையும்—தானைநிலை யானைநிலை குதிரைநிலை என் சொல்லப்பட்ட போர் செய்தற்கு * ஆற்று அரசர் தலைபனிக்கு மூன்றுகூறுபாட்டின்கண்ணும்;

* 'ஆற்றுதவரை' எனவும் பாடம்.

நோனார் உட்குவரெனவே நோன்றார் உட்காது நிற்பாராயிற்று. அவர் போர்கண்டு சிறப்புச்செய்யுந் தேவரும் பிணந்தின் பெண்டிரும் படையாளர் தாயரும் அவர் மனைவியருங் கூத்தரும் பாணரும் பொருநரும் விறலியருங் கண்டோரும் பிறருமென்று கொள்க.

துறக்கம்புகு வேட்கையுடைமையிற் காலாளை முற்கூறி அதன் பின்னர் மதத்தாற் கதஞ்சிறந்து தானும் போர்செய்யும் யானையைக் கூறி, மதஞ்சிறவாமையிற் கதஞ்சிறவாத குதிரையை அதன்பிற் கூறினார். குதிரையானன்றித் தேர் தானே செல்லாமையிற் றேர்க்கு மறமின்றென்று அது கூறாராயினார்.

நிலையென்றது வகையென்றதனான் அம்மூன்று நிலையுந் தாமே மறஞ்சிறப்பப் பொருதுவீழ்தலும், அரசனேவலிற் றானை பொருது வீழ்தலும், யானையுங் குதிரையும் ஊர்ந்தாரேவலிற் பொருதலும், படையாளர் ஒருவரொருவர் நிலைகூறலும் அவர்க்கு உதவலுமென இப்பகுதியெல்லாங் கொள்க.

இனி இவைதாமே கருவுகொண்டு * பொருவுழித் தானைமறம் யானைமறங் குதிரைமறமென்று வெவ்வேறு பெயர்பெறுமென்று கொள்க.†

இனித் தாயர் கூறுவன மூதின் முல்லையாம்; மனைவியர் கூறுவன இல்லாண் முல்லையாம்; கண்டோர் கூறுவன வல்லாண்முல்லையாம்; பாணர் கூறுவன பாண்பாட்டாம் என்க.

இவை கூறி ஏனைக் கூத்தர்முதலியோர் கூறுவன கூறார்; மனநெகிழ்ந்து போவாருமுளர். அவை ஒரோர்துறையாக முதனூற்கண் வழங்காமையினானும் அவற்றிற்கு வரையறையின்மையானும் இவர் தானைநிலையென அடக்கினார். இச்சிறப்பான் இதனை முற்கூறினார். அத் தானை சூடிய பூக்கூறலும், அதனெழுச்சியும், அரவமும், அதற்கரசன் செய்யுஞ் சிறப்பும், அதனைக்கண்டு இடைநின்றோர் போரைவிலக்கலும், அவர் அதற்குடம்படாமைப் போர்துணிதலும், அத்தானையுள் ஒன்றற்கிரங்கலும், அதற்குத் தலைவரைவகுத்தலும்,

* 'பொருவழி' எனவும் பாடம்.

† புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, தும்பைப்படலம் 3, 6, 7 பார்க்க.

வேந்தன்சுற்றத்தாரையுந் துணைவந்த *அரசரையும் ஏத்துவனவும், நும்போர் ஏனைநாட்டென்றலும், இருபெருவேந்தரும் இன்னவாறு பொருதுமென்று கையெறிதலும் போல்வனவெல்லாம் இத்துறைப் பாற் படும்.

உதாரணம்:—

"கார்கருதி நின்றதிருங் கௌவை விழுப்பணையான்
சோர்குருதி சூழா நிலனனைப்ப—டோர்கருதித்
துப்புடைத் தும்பை மலேர்தான் றுகளறுசீர்
வெப்புடைத் தானையெம் வேந்து." (புற-வெ-மாலை-தும்பை-1)

இது பூக்கூறியது.

இதனைத் திணைப்பாட்டுமென்ப.

"வெல்பொறியு நாடும் விழுப்பொருளுந் தண்ணடையுங்
கொல்களிறு மாவுங் கொடுத்தளித்தான்—பல்புரவி
நன்மணித் திண்டேர் நயவார் தலையணிப்பப்
பன்மணிப் பூணான் படைக்கு." (புற-வெ-மாலை-தும்பை-2.)

இது சிறப்புச்செய்தது.

"வயிர்மேல் வளைநரல வைவேலும் வாளுஞ்
செயிர்மேற் கனல்விழிப்பச் சீறி—யுயிர்மேற்
பலகழியு மேனும் பரிமான்றேர் மன்னர்க்
குலகழியு † மோர்த்துச் செயின்." (புற-வெ-மாலை-தும்பை-4.)

இது விலக்கவும் போர் துணிந்தது.

"மின்னார் சினஞ்சொரிவேன் மீளிக் கடற்றானை
யொன்னார் நடுங்க வுலாய்நிமிரி—னென்னாங்கொ
லாழித்தேர் வெல்புரவி யண்ணன் மதயானைப்
பாழித்தோண் மன்னர் படை." (புற-வெ மாலை-தும்பை-5.)

இஃது இரண்டனுள் ஒன்றற்கு இரங்கியது.

"கங்கை சிறுவனுங் காய்கதிரோன் செம்மலு
மிங்கிருவர் வேண்டா வெனவெள்ளிக்—கங்கை
சிறுவன் படைக்காவல் பூண்டான் செயிர்த்தார்
மறுவந்தார் தத்த மனம்."

---

* 'வேந்தரையும்' எனவும் பாடம்.

† 'ஓர்ந்து' எனவும் பாடம்.

இது பெருந்தேவனார் பாட்டு; குருக்கள் தமக்குப் படைத்தலை வரை வகுத்தது.

இனிப் போர்த்தொழிலாற்றுனை நிலை வருமாறு:—

"குழாக்களிற் றரசர் குறித்தெழு கொலைக்களம்
விழாக்களம் போல மெய்ம்மலி யுவகைய
ராண்மை யுள்ளங் கேண்மையிற் றரத்தலி
னழுந்துபடப் புல்லி விழுந்துகளம் படுநரு
நீரப்பெயற் பிறந்த மொக்குள் போலத்
தாக்கிய விசையிற் சிதர்ந்துநிலம் படுநருந்
தகருந் தகருந் தாக்கிய தாக்கின்
முகமுகஞ் சிதர முட்டு வோரு
முட்டியின் முறைமுறை குத்து வோருங்
கட்டிய கையொடு காறட் குநருங்
கிட்டினர் *கையற் றெட்டிற் போருஞ்
சுட்டிய †பெயரை விட்டழிப் போருஞ்
சக்கரம் போலச் சங்குவிட் டெறிநருஞ்
சிலைப்புடை முரசிற் றலைப்புடைக் குநரு
மல்லிற் பிடித்தும் வில்லி னெற்றியு
மூக்கியு முரப்பியு நோக்கியு நுவன்றும்
போக்கியும் புழுங்கியு நாக்கடை கவ்வியு
மெயிறுடன் றிருகியுங் கயிறுபல வீசியு
மினைய செய்தியின் முனைமயங் குநரும்
பிறப்பும் பெருமையுஞ் சிறப்புஞ் செய்கையு
மரசறி பெருமையு முரைசெல் லாண்மையு
முடையோ ராகிய படைகொண் மாக்கள்
சென்றுபுகு முலக மொன்றே யாதலி
னென்றுபடு மனத்தொடு கொன்றுகொன் றுவப்பச்
செஞ்சோற்று விலையுந் தீர்ந்துதம் மனைவியர்
தம்பிணந் தழீஇ நொந்துகலுழ்ந் திரங்கவும்
புதுவது வந்த மகளிர்க்கு
வதுவை சூட்டிய வான்படர்ந் தோரே." (புறத்திரட்டு. அமர்-10)

எனவும்,

* 'கையிற் றெட்டு' எனவும் பாடம்.

† 'பெயரை யிட்டிழைப் போரும்' எனவும் பாடம்.

"சென்ற வுயிர்போலத் தோன்று துடல்சிதைந்தோ
னின்ற வடிபெயரா னின்றவை—மன்ற
லரமகளிர் மங்கலத்திற் காங்காங்கு வைத்த
மரவடியே போன்றன வந்து."

எனவும் வரும்.

"வெண்குடை மதிய மேனிலாத் திகழ்தரக்
கண்கூ * டிறுத்த கடன்மருள் பாசறைக்
குமரிப்படை † தழீஇக் கூற்றுவினை யாடவர்
தமர்பிற ‡ ரறியா வமர்மயங் கழுவத்
திறையும் பெயருந் தோற்றி னுமரு
ணுண்மூறை தபுத்தீர் வம்மி னீங்கெனப்
போர்மலைந் § தொருசிறை கிற்ப யாவரு
மரவுமிழ் மணியிற் குறுகார்
¶ னிரைதார் மார்பினின் கேள்வனைப் பிறரே." (புறம் 294.)

"கைவேல் களிற்றொடு போக்கி வருபவன்
மெய்வேல் பறியா நகும்." (குறள்-படைச்-4.)

"நறுவிரை துறந்த நரைவெண் கூந்த
லிரங்கா முன்ன திரங்குகண் வறுமுலைச்
செம்முது பெண்டின் காதலஞ் சிறாஅன்
குடைப்பாற் சில்லுறை போலப்
படைக்கு நோயெல்லாந் தாஅ யினனே." (புறம்-276)

"தற்கொள் பெருவிறல் வேந்துவப்பத் தானவற்
கொற்கத் ** துதவினு னுகுமாற் பிற்பிற்
பலர்புகழ் †† செல்வந் தருமாற் பலர்தொழ
‡‡ வானக வாழ்க்கையு மீயுமா லன்னதோர்

---

* 'டியாத்த' எனவும் பாடம்.
† 'தழீஇய' எனவும் பாடம்.
‡ 'அறியாதமர்' எனவும் பாடம்.
§ 'ஒருதிற னிற்ப' எனவும் பாடம்.
¶ 'னிரைகாழ் மாலையெங் கேள்வனை' எனவும் பாடம்.
** 'துலந்தானு மாகுமால்' எனவும் பாடம்.
†† 'செம்ம லுடைத்தால்' எனவும் பாடம்.
‡‡ 'வானுறை வாழ்க்கை' எனவும் பாடம்.

மேன்மை யிழப்பப் பழிவருவ செய்பவோ
தானையும் போகு முயிர்க்கு." (தகடூர்யாத்திரை புறத்திரட்டு படைச்செருக்கு—9.)

என வரும்.

"கோட்டங் கண்ணியுங் கொடுந்திரை யாடையும்
வேட்டது சொல்லி வேந்தனைத் தொடுத்தலு
மொத்தன்று மாதோ விவற்கே செற்றிய
திணிநிலை யலறக் கூழை போழ்ந்துதன்
வடிமா ணெஃகங் கடிமுகத் தேந்தி
யோம்புமி னோம்புமி னிவணென வோம்பாது
தொடர்கொள் யானையிற் குடர்கா றட்பக்
கன்றமர் கறவை மான
முன்சமத் தொழிந்ததன் றோழற்கு வருமே." (புறம்-275.)

இஃது உதவியது.

இனி யானைநிலைக்குங் குதிரைநிலைக்குந் துறைப்பகுதியாய் வருவனவுங்கொள்க. அஃது அரசர்மேலும் படைத்தலைவர்மேலும் ஏனையோர் மேலும் யானைசேறலுங் களிற்றின்மேலுந் தேரின் மேலுங் குதிரைசேறலுந் தன்மேலிருந்து பட்டோருடலை மோந்து நிற்றலும் பிறவுமாம்.

உதாரணம்:—

"மாயத்தாற் றூக்கு மலையு மலையும்போற்
காயத்தா றஞ்சாக் களிற்றொடும்போய்ச்—சாயுந்
தொலைவறியா வாடவருந் தோன்றினார் வான்மேன்
மலையுறையுந் தெய்வம்போல் வந்து."

(பெரும்பொருள்விளக்கம். புறத்திரட்டு-யானைமறம்—14.)

"கையது கையோ டொருதுணி *கோட்டது
மொய்யிலைவேன் மன்னர் முடித்தலை—பைய
வுயர்பொய்கை நீராட்டிச் செல்லுமே யெங்கோன்
வயவெம்போர் மாறன் களிறு."

இவை யானைநிலை.

"பல்லுருவக் காலின் பரியுருவத் தாக்கித்தன்
றொல்லை யுருவிழந்த தோற்றம்போ—லெல்லா

* 'கொண்டது' எனவும் பாடம்.

மொருகணத்துத் தாக்கி யுருவிழந்த பாய்மாப்
பொருகளத்து வீழ்ந்து புரண்டு."

"மாவா ராதே மாவா ராதே
எல்லா மாவும் வந்தன வெம்மிற்
புல்லுளைக் குடுமிப் புதல்வற் றந்த
செல்வ னூரு மாவா ராதே
யிருபேர் யாற்ற வொருபெருங் கூடல்
விலங்கிடு *பெரும் பாம்பு போல
வலந்தின்று கொல்லவன் மலைந்த மாவே." (புறம்-273.)

"பருத்தி வேலிச் சீறூர் மன்ன
†னுழுத்தத ருண்ட வோய்நடைப் புரவி
கடன்மண்டு தோணியிற் படைமுகம் போழ
நெய்ம்மிதி யருந்திய கொய்சுவ லெருத்திற்
றண்ணடை மன்னர் ‡தாருடைக் கலியா
வணங்குடை முருகன் கோட்டத்துக்
§கலந்தொடா மகளிரி னிகழ்ந்துநின் றவ்வே." (புறம்-299.)

இவை குதிரைநிலை.

"நிலம்பிறக்கிடுவதுபோல" என்னும் (303) புறப்பாட்டும் அது.

இவை தனித்துவாராது தொடர்நிலைச் செய்யுட்கண் வரும்; அவை தகடூர்யாத்திரையினும் பாரதத்தினுங் காண்க. புறநானூற்றுள் தனித்து வருவனவும் ¶கொள்க.

வேன்மிகு வேந்தனை மொய்த்தவழி ஒருவன் தான் மீண்டெறிந்த தார்நிலை—தன்படை போர்செய்கின்றமை கண்டு தானும் படையாளர்க்கு முன்னேசென்று வேலாற் போர்செய்து வென்றிமிகுகின்ற வேந்தனை மாற்றோர் சூழ்ந்துழி அதுகண்டு வேறோரிடத்தே பொருகின்ற தன் றானைத்தலைவனாயினும் தனக்குத் துணைவந்த அரசனாயினும் போரைக் கைவிட்டுவந்து வேந்தனோடு பொருகின்றானை எறிந்த தார்நிலைக்கண்ணும்;

---

* 'பெருமரம்' எனவும் பாடம்.
† 'உழுத்ததருண்ட' எனவும் பாடம்.
‡ 'தாருடைப் புரவி' எனவும் பாடம்.
§ 'கலங்கொடா' எனவும் பாடம்.
¶ 'காண்க' எனவும் பாடம்.

தாரென்பது முந்துற்றுப் பொரும்படையாதலின் இது தார்நிலையாயிற்று.

உதாரணம்:—

"வெய்யோ னெழாமுன்னம் வீங்கிருள் கையகலச்
செய்யோ னொளிதிகழுஞ் செம்மற்றே—* கையகன்று
போர்தாங்கு மன்னன்முன் புக்குப் புகழ்வெய்யோன்
றார்தாங்கி நின்ற தகை." (பெரும்பொருள் விளக்கம்-புறத்திரட்டு-தானைமறம்—4.)

என வரும்.

"நிரப்பாது கொடுக்கும்" என்னும் (180) புறப்பாட்டினுள் "இறையுறு விழுமந் தாங்கி" என்பதும் அது.

"இவர்க்கீத் துண்மதி கள்ளே சினப்போ
ரினக்களிற் றியானை யியறேர்க் குரிசி
னுந்தை தந்தைக் கிவன்றந்தை தந்தை
யெடுத்தெறி ஞாட்பி னிமையான் றச்ச
னடுத்தெறி குறட்டி னின்றுமாய்ந் தனனே
மறப்புகழ் நிறைந்த மைந்தினோ னிவனு
முறைப்புழி யோலை போல
மறைக்குவன் பெருமநிற் குறித்துவரு வேலே." (புறம்-290.)

இதுவும் அதன்பாற்படும்.

அன்றியும் இருவர் தலைவர் தபுதிப்பக்கமும்—இருபெருவேந்தர் தானைத்தலைவருந் தத்தம் வேந்தர்க்காகித் தார்தாங்குதலே யன்றி அத்தலைவரிருவருந் தம்மிற்பொருது வீழ்தற்கண்ணும்;

பக்கமென்றதனான் அவருளொருவரொருவர் வீழ்தலுங்கொள்க.

உதாரணம்:—

"ஆதி சான்ற மேதகு வேட்கையி
னாளுங் கோளு மயங்கிய ஞாட்பின்
மதியமு ஞாயிறும் பொருவன போல
வொருத்தி வேட்கையி † னுடன்வயிற் றிருவர்
செருக்கூர் தண்டி னெருக்கின ரெனவு

* 'கையின்று' எனவும் பாடம்.

† 'உடல்வயிற்' றெனவும் பாடம்.

மரவணி கொடியோற் கிளையோன் சிறுவனும்
பெருவிறல் வீமற் கிளையோன் சிறுவனு
முடன்றமர் தொடங்கிய காலையடங்கா
*ருடங்குவருஞ் சீற்றத்துக் கைப்படை வழங்கி
யிழந்தவை கொடாஅர் கிடந்தன வாங்கித்
தேர்மிசைத் † தமியர் தோன்றார் பார்மிசை
நின்றுசுடர் நோக்கியு மொன்றுபடத் திருகியுந்
தும்பியடி பிணங்கு மண்ணிற் றேற்றமொடு
சொடிகொடி பிணங்கி வீழ்வன போல
வொருவயின் வீழ்ந்தடு காலை
யிருபெரு வேந்தரும் பெரிதுவந் தனரே."

இப் பாரதப்பாட்டினுள் அவ்வாறுதல் கண்டுகொள்க.

இனித் தலைவரேயன்றிப் பிறரும் அவ்வாறு பொரினும் அதன் பாற் படுத்துக.

உடைபடை ஒருவன் புக்கு ஒருவனைக் கூழைதாங்கிய எருமையும்—தனது உடைந்த படைக்கண்ணே ஒரு படைத்தலைவன் சென்று நின்று அங்ஙனங் கெடுத்த மாற்றுவேந்தன் படைத்தலைவனை அவன் எதிர்கொண்டு நின்ற பின்னணியோடே தாங்கின கடாப்போலச் சிறக்கணித்து நிற்குநிலைமைக்கண்ணும் ;

ஒருவனொருவனைத் தாங்கின எருமையென முடிக்க.

உதாரணம்:—

"சீற்றங் கனற்றச் சிறக்கணித்துச் செல்லுங்கா
லேற்றெருமை போன்று னிகல்வெய்யோன்—மாற்றான்
படைவரவு ‡ காத்துத்தன் § பல்படையைப் பின்காத்
திடைவருங்காற் பின்வருவார் யார்."

என வரும்.

---

* 'ருட்குறும்' எனவும் பாடம்.
† 'தமீஇயர்' எனவும் பாடம்.
‡ 'பார்த்து' எனவும் பாடம்.
§ 'பல்படையைக் காத்துய்த்' தெனவும் பாடம்.

படையறுத்துப் பாழிகொள்ளும் ஏமத்தானும்—கைப்படையைப்போக்கி மெய்யாற் போர்செய்யும் மயக்கத்தின் கண்ணும்;

பாழி, வலி; இஃது ஆகுபெயர்.

உதாரணம்:—

"சொல்லேறு * பாய்ந்தழிந்த கோடுபோற் றண்டிறுத்து
மல்லேறு தோள்வீமன் மாமனைப்—புல்லிக்கொண்
டாரூத போர்மலைந் தாங்கரசர் கண்டார்த்தா
ரேருட லாய ரென."

என்னும் பாரதப்பாட்டுக் கொள்க.

"நீலக் கச்சைப் பூந்துவ ராடைப்
பீலிக் கண்ணிப் பெருந்தகை மறவன்
மேல்வருங் களிற்றொடு வேறூந் தினியே
தன்னுந் துரக்குவன் போலு மொன்னல
ரெஃகுடை வலத்த மாவொடு பாத்தரக்
கையின் வாங்கித் தழீஇ
மொய்ம்பி னீக்கி மெய்க்கொண் டனனே." (புறம் 274.)

என்பதும் அது.

களிறெறிந் தெதிர்ந்தோர் பாடும்—மாற்றுவேந்தன் ஊர்ந்துவந்த களிற்றைக் கையெறிந்தானுங் கடுக்கொண்டெதிர்ந்தானும் விலக்கியவனையும் அக்களிற்றையும் போர்செய்தோர் பெருமைக் கண்ணும்;

உதாரணம்:—

"இடியா னிருண்முகிலு மேறுண்ணு மென்னும்
படியாற் பகடொன்று மீட்டு—வடிவே
லெறிந்தார்த்தார் மள்ள ரிமையாத கண்கொண்
டறிந்தார்த்தார் வானோரு மாங்கு."

என வரும்.

"வானவர் போரிற் ருனவர்க் கடந்த
மான வேந்தன் யானையிற் றனுஅது

* 'பாய்ந்திழிந்த' எனவும் பாடம்.

பல்படை நெரிவ தொல்லான் வீமன்
பிறக்கிடங் கொடானதன் முகத்தெறிந் தார்த்துத்
தானெதிர் மலைந்த காலை யாங்கதன்
கோடுழக் கிழிந்த மார்பொடு நிலஞ்சேர்ந்து
போர்க்கோள் வளாகந் * தேர்த்துக ளனைத்தினு
மிடைகொள லின்றிப் புடைபெயர்ந்து புரண்டு
வருந்தா வுள்ளமொடு பெயர்ந்தனன்
பெருந்தகை யாண்மையொடு பெயர்த்தலோ வரிதே."

இப் பாரதப்பாட்டும் இதன் பாற்படும்.

இது களிறெறிந்தான் பெருமைகூறுதலின் யானைநிலையுள் அடங்காதாயிற்று.

களிற்றொடு பட்ட வேந்தனை அட்ட வேந்தன் வாளோர் ஆடும் அமலையும்—அங்ஙனம் நின்று களிற்றொடுபட்ட வேந்தனைக் கொன்ற வேந்தன் படையாளர் வியந்து பட்டோனைச் சூழ்ந்துநின்று ஆடுந் திரட்சிக்கண்ணும் ;

அமலுதல் நெருங்குதலாதலின், அமலை யென்பதூஉம் அப்பொருட்டாயிற்று ;

உதாரணம்:—

"ஆளுங் குரிசி லுவகைக் களவென்னுங்
கேளன்றிக் கொன்றூரே கேளாகி—வாள்வீசி
யாடினு ரார்த்தா ரடிதோய்ந்த மண்வாங்கிச்
சூடினூர் வீழ்ந்தானைச் சூழ்ந்து."

என வரும்.

"நான்மருப் பில்லாக் கானவில் யானை
வீமன் வீழ்த்திய துடன்றெதிர்ந் தாங்கு
மாமுது மதுரை மணிநிறப் பாகனோ
டாடமர் தொலைத்த லாற்றான் றேரொடு
மைத்துனன் பணியின் வலமுறை வந்து
கைத்தலங் கதிர்முடி யேற்றி நிற்றந்
திறைஞ்சின னவர்க் கிடையோ னதுகண்டு
மறந்தீர் மன்னனு மிறைஞ்சித் தனது

* 'தோய்ந்துகள் னனைத்தினும்' எனவும் பாடம்.

வேழம் விலக்கி வினைமடிந் திருப்பச்
சூர்மருங் கறுத்த நெடுவேள் போல
மலைபுரை யானையுந் தலைவனுங் * கவிழிய
வாளுகு களத்து வாள்பல வீசி
யொன்னா மன்னரு மாடினர் துவன்றி
யின்னா வின்ப மெய்தித்
தன்னமர் கேளிரு முன்னார்த் தனரே."

இப் பாரதப்பாட்டும் அது.

வாள்வாய்த்து இருபெருவேந்தர் தாமுஞ் சுற்றமும் ஒருவரும் ஒழியாத் தொகைநிலைக்கண்ணும்—இருபெருவேந்தர் தாமும் அவர்க்குத் துணையாகிய வேந்தருந் தானைத்தலைவருந் தானையும் வாட்டொழின்முற்றி ஒருவரும் ஒழியாமற் களத்துவீழ்ந்த தொகைநிலைக்கண்ணும்;

உதாரணம்:—

"வருதார் தாங்கி யமர்மிகல் யாவது
பொருதாண் டொழிந்த மைந்தர்புண் டொட்டுக்
குருதிச் செங்கைக் கூந்த நீட்டி
நிறங்கிள ருருவிற் பேஎய்ப் பெண்டி
ரெடுத்தெறி யனந்தர்ப் பறைச்சீர் தூங்கப்
பருந்தருந் துற்ற தானையொடு செருமுனிந்து
மறத்தின் மண்டிய † விறற்போர் வேந்தர்
தாமாய்ந் தனரே குடைதுளங் கினவே
யுரைசால் சிறப்பின் முரசொழிந் தனவே
பன்னூ றடுக்கிய வேறுபடு பஞிலை
மிடங்கெட வீண்டிய வியன்கட் பாசறைக்
களங்கொளற் குரியோ ரின்றித் தெறுவர
வுடன்வீழ்ந் தன்றா லமரே பெண்டிரும்
‡ பாசடகு மிசையார் பனிநீர் மூழ்கார்
மார்பகம் பொருந்தி யாங்கமைந் தனரே
வாடாப் பூவி னிமையா நாட்டத்து
நாற்ற வுணவி னோரு மாற்ற

* 'கழிய' எனவும் பாடம்.
† 'வயப்போர்' எனவும் பாடம்.
‡ 'பாசடகு' எனவும் பாடம்.

வரும்பெற லுலக நிறைய
விருந்துபெற் றனராற் பொலிகநும் புகழே." (புறம்-62.)

என வரும்.

செருவகத்து இறைவன் வீழ்ந்தெனச் சினைஇ ஒருவன் மண்டிய நல்லிசை நிலையும்—போரிடத்தே தன்வேந்தன் வஞ்சத்தாற் பட்டானாகச் சினங்கொண்ட மனத்தனாய்ப் பெரும்படைத்தலைவன் தலைமயங்கிப் பொருத நல்ல புகழைப் பெற்ற நிலைமைக்கண்ணும்;

அது குருகுலவேந்தனைக் குறங்கறுத்தஞான்று இரவு ஊரெறிந்து பாஞ்சாலரையும் பஞ்சவர்மக்களைவரையுங் கொன்று வென்றிகொண்ட அச்சுவத்தாமாவின் போர்த்தொழில் போல்வன. தன்னரசன் அறப்போரிடத்துப் படாது வஞ்சனையாற் படுதலின் அவனுக்குச் சினஞ்சிறந்தது. இச்சிறப்பில்லாத தும்பையும் இக்கலியூழிக்காமென்பது 'சென்றுதலை யழிக்குஞ் சிறப்பிற்று' (தொல்-பொ-புற-15.) என்புழிக் கூறிற்று.

உதாரணம்:—

"* மறங்கெழு வேந்தன் குறங்கறுத் திட்டபி
னருமறை யாசா னொருமகன் வெகுண்டு
பாண்டவர் வேர்முதல் கீண்டெறி சீற்றமோ
டிரவூ ரறியாது துவரை வேந்தொடு
மாதுலன் றன்னை வாயிலி னிறீஇக்
காவல் பூட்டி † யூர்ப்புறக் காவயி
னைவகை வேந்தரோ டரும்பெறற் றம்பியைக்
கைவயிற் கொண்டு கரியோன் காத்தலிற்
றெச்சுடம் பிரீஇத் தறக்க மெய்திய
தந்தையைத் தலைபற வெறிந்தவ னிவனெனத்
துஞ்சிடத் தெழீஇக் குஞ்சி பற்றி
வடாது பாஞ்சால னெடுமுதற் புதல்வனைக்
கழுத்தெழத் திருகிப் பறித்த காலைக்
கோயிற் கம்பலை யூர்முழு துணர்த்தலிற்
றம்பியர் மூவரு மைம்பான் மருகரு
முடன்சமர் தொடங்கி யொருங்கு களத்தவிய

* 'திறங்கெழு' எனவும் பாடம்.

† 'ஊர்ப்புக் காவயின்' எனவும் பாடம்.

வாள்வாய்த்துப் பெயர்ந்த காலை யாள்வினைக்
கின்னோ ரினிப்பிற ரில்லென வோராங்குத்
தன்முதற் றாதையொடு *கோன்முத லமரர்
வியந்தனர் நயந்த விசும்பி
னியன்றதலை யுலகமு மறிந்ததா லதுவே."

இப் பாரதப்பாட்டினுள் அவ்வாறுதல் காண்க.

ஒருவற்குப் பல் படை உடைதலின் மற்றவன் ஒள்வாள்வீசிய நூழிலும்—அங்ஙனம் நல்லிசை எய்திய ஒருவற்கு வஞ்சத்தாற் கொன்ற வேந்தன் பல்படை †புறங்கொடுத்தலின் அவரைக் கோறல் ‡புரிதல் அறனன்றென்று கருதாது அவன் வாளாற் றடிந்து கொன்று குவித்தற்கண்ணும்;

வஞ்சத்தாற் கொன்றவேந்தனைக் கொன்றமைபற்றித் தனக்குக் கெட்டோரையும் அடங்கக் கோறற்கு உரியானை நல்லிசை முன்னர்ப் பெற்றோனென்றார். நூழிலாவது கொன்றுகுவித்தல்.

"வள்ளை நீக்கி வயமீன் முகந்து
கொள்ளை சாற்றிய கொடுமுடி வலைஞர்
வேழப் பழனத்து நூழி லாட்டு" (பத்து-மதுரை-255-257)

என்றாற்போல.

உதாரணம்:—

"அறத்திற் பிறழ வரசெறியுந் தானை
மறத்திற் புறங்கண்டு மாறான்—குறைத்தடுக்கிச்
செல்லுங்காற் காட்டுத்தீச் சென்றாங்குத் தோன்றுமே
பல்படையார் பட்ட படி."

என வரும்.

புல்லித் தோன்றும் பன்னிரு துறைத்தே—பொருந்தித்தோன்றும் பன்னிரு துறையினையுடைத்துத் தும்பைத்திணை என்றவாறு.

* 'கொண்முதல்' எனவும் பாடம்.
† 'புறக்கொடுத்தலின்' எனவும் பாடம்.
‡ 'புரிதல் நன்றன்று' எனவும் பாடம்.

இன்னும் உளப்படப் புல்லித் தோன்றும் பன்னிரு துறைத்து எனவுங் கூட்டிப் பன்னிரண்டன் கண்ணும் முற்கூறிய வெட்சித்திணை முதலியவற்றுன் நிகழுந் தும்பையும் வந்துகூடப் பின் அவற்றிற்கு முரியவாய்ப் பொருந்தித்தோன்றும் பன்னிரு துறையினையுடைத்துத் தும்பைத்திணை என்றும் பொருள்கொள்க. பொருள் இடமாகத் துறை இடத்தியல் பொருளாங்கால் ஏனைத் திணைக்கட் கூறிஞற் போல ஒன்று நிகழ்ந்தபின் ஒன்றுநிகழாது இரண்டுபடைக்கும் பொருந்த ஒரு காலத்து இத்திணை நிகழுமென்றற்குப் புல்லித்தோன்றும் என்றார். பல்பெருங் காதமாகிய * நெடுநெறியிடைத் துணிந்த இடத்தையும் துறையெனப் பலதுறை யென்பதுபோல இச்சூத்திரத்துத் துறையைத் தொகுதியுடன் அறுதிகாட்டிற்றென்றுணர்க. இவ்விலக்கணம் மேல்வருகின்ற திணைகட்கும் ஒக்கும். (௧௭)

73. வாகை தானே பாலையது புறனே.

இது வாகைத்திணை பாலையெனப்பட்ட அகத்திணைக்குப் புறனுமென்கின்றது.

இதன்பொருள்:—வாகை தானே—இனிக் †கூறுதுநின்ற புறத்திணையுள் வாகையெனப்பட்டது தானே ; பாலையது புறனே—பாலையென்னும் அகத்திணைக்குப் புறனும் என்றவாறு.

என்னை? பாலைக்குப் புணர்ச்சியின் நீங்கி இல்லறநிகழ்த்திப் புகழெய்துதற்குப் பிரியுமாறுபோலச் சுற்றத்தொடர்ச்சியின் நீங்கி அறப்போர் செய்து துறக்கம்பெறுங் கருத்திஞற் சேறலானும் வாளினுந் தாளினும் நிறையினும் பொறையினும் வென்றியெய்துவோரும் மனையோரை நீங்கிச் சேறலானும் பிரிவுளதாயிற்று.

பாலை தனக்கென ஓர்நிலமின்றி நால்வகை நிலத்தும் நிகழுமாறுபோல முற்கூறிய புறத்திணைநான்கும் இடமாக வாகைத்திணை நிகழ்தலிற் றனக்கு நிலமின்றாயிற்று. ‡ "நாளு நாளு மாள்வினை யழுங்க— வில்லிருந்து மகிழ்வோர்க்கில்லையாற் புகழ்" என ஆள்வினைச் சிறப்புக்

* 'நெடுநெறியிடத்துள் நிகழ்ந்த இடத்தையும்' எனவும் பாடம்.

† 'கருதிநின்ற' எனவும் பாடம்.

‡ இந்நூல் 11-ம் பக்கத்திற் காண்க.

கூறிப் பிரியுமாறு போல இதற்குத் துறக்கமே எய்தும் ஆள்வினைச் சிறப்புக் கூறலுங்கொள்க. பாலை பெருவரவிற்றாய்த் தொகையுள் வருமாறுபோல வாகையும் பெருவரவிற்றாய் வருதலுங் கொள்க. (கஅ)

74. தாவில் கொள்கைத் தத்தங் கூற்றைப்
பாகுபட மிகுதிப் படுத்த லென்ப.

இஃது அவ் வாகைத்திணைக்குப் பொதுவிலக்கணங் கூறுகின்றது.

இதன்பொருள்:—தாவில் கொள்கைத்தத்தங் கூற்றை—வலியும் வருத்தமுமின்றி இயல்பாகிய ஒழுக்கத்தானே நான்கு வருணத்தோரும் அறிவருந் தாபதர் முதலியோருந் தம்முடைய கூறுபாடுகளை; பாகுபட மிகுதிப் படுத்தல் என்ப—இருவகைப்பட மிகுதிப்படுத்த லென்று கூறுவர் ஆசிரியர் என்றவாறு.

இருவகையாவன, தன்னைத்தானே மிகுதிப்படுத்தலும் பிறர் மீக்கூறுபடுத்தலுமாம். இனி இருவகைக்குள் உறழ்ச்சியாற் பெற்ற வென்றியை வாகையெனவும் இயல்பாகப் பெற்றவென்றியை முல்லை யெனவுங் கூறுவர். படுதலென்னாது படுத்தலெனப் பிறவினையாற் கூறினார், அவர் தம்மினுறழாதவழியும் ஒருவன் அவரை உறழ்ந்து உயர்ந்தோன் இவனென்றுரைத்தலும் வாகையென்றற்கு; ஒன்றனோடு ஒப்பு ஒரீஇக் காணாது மாணிக்கத்தினை நன்றென்றாற்போல உலகமுழுதும் அறியும் உயர்ச்சியுடைமையும் அது. தாவில்கொள்கையெனவே இரணியனைப்போல வலியானும் வருத்தத்தானுங் கூறுவித்துக்கோடல் வாகையன்றாயிற்று. (கக)

75. அறுவகைப் பட்ட பார்ப்பனப் பக்கமு
மைவகை மரபி னரசர் பக்கமு
மிருமூன்று மரபி னேனோர் பக்கமு
மறுவில் செய்தி மூவகைக் காலமு
நெறியி னாற்றிய வறிவன் றேயமும்
நாலிரு வழக்கிற் றாபதப் பக்கமும்
பாலறி மரபிற் பொருநர் கண்ணு

மனை நிலை வகையோ டாங்கெழு வகையிற்
றெகை நிலை பெற்ற தென்மனார் புலவர்.

இது வாகைத்திணைக்குப் பொதுவிலக்கணங் கூறினர், இன்னும் அதற்கேயாவதோர் சிறப்பிலக்கணம் பொதுவகையாற் கூறுகின்றது; மேற்கூறி வருகின்றாற்போலத் துறைப்படுத்திக் கூறுதற்கேலாத *பரப்புடைச் செய்கை பலவற்றையுந் தொகுத்து ஒரோவொன்றாக்கி எழுவகைப்படுத்திக் கூறுதலின்.

இதன்பொருள்:—அறுவகைப்பட்ட பார்ப்பனப் பக்கமும்—ஆறு கூற்றினுட்பட்ட பார்ப்பியற் கூறும்;

ஆறுபார்ப்பியலென்னாது வகையென்றதனுன் அவை தலை இடை கடையென ஒன்று மும்மூன்றாய்ப் பதினெட்டாம் என்று கொள்க; அவை ஓதல் ஓதுவித்தல் வேட்டல் வேட்பித்தல் கொடுத்தல் கோடல் என ஆறும். இருக்கும் எசுரும் சாமமும் இவை தலையாய ஓத்து; இவை வேள்வி முதலியவற்றை விதித்தலின் இலக்கணமுமாய், † வியாகரணத்தான் ஆராயப்படுதலின் இலக்கியமுமாயின. அதர்வமும் ஆறங்கமுந் தருமநூலும் இடையாய ஒத்து; அதர்வம் வேள்விமுதலிய ஒழுக்கங்கூறுது பெரும்பான்மையும் உயிர்கட்கு ஆக்கமேயன்றிக் கேடுஞ்சூழும் மந்திரங்களும் பயிறலின் அவற்றோடு கூறப்படாதாயிற்று.

ஆறங்கமாவன, உலகியற்சொல்லை ஒழித்து வைதிகச்சொல்லை ஆராயும் நிருத்தமும், அவ்விரண்டையும் உடனாராயும் ஐந்திரத் தொடக்கத்து வியாகரணமும், போதாயனீயம் பாரத்துவாசம் ஆபத்தம்பம் ஆத்திரையம் முதலிய கற்பங்களும், நாராயணீயம் வாராகம் முதலிய கணிதங்களும், எழுத்தாராய்ச்சியாகிய பிரமமும், செய்யுளிலக்கணமாகிய சந்தமுமாம்.

தருமநூலாவன, உலகியல்பற்றி வரும் மனுமுதலிய பதினெட்டும்; இவை வேதத்திற்கு அங்கமானமையின் வேறாயின.

---

* 'யாப்புடைச் செய்கை' எனவும் பாடம்.

† 'வியாகரணத்தாற் காரியப்படுதலின்' எனவும் பாடம்.

இனி இதிகாச புராணமும் வேதத்திற்கு மாறுபடுவாரை மறுக்கும் உறழ்ச்சிநூலும் அவரவர் அதற்கு மாறுபடக்கூறும் நூல்களும் கடையாய ஒத்து. எழுத்துஞ் சொல்லும் பொருளும் ஆராய்ந்து * இம்மைப்பயன் தருதலின் அகத்தியந் தொல்காப்பியம் முதலிய தமிழ்நூல்களும் இடையாய ஒத்தாமென்றுணர்க; இவையெல்லாம் இலக்கணம். இராமாயணமும் பாரதமும் போல்வன இலக்கியம்.

இனித் தமிழ்ச்செய்யுட்கண்ணும் இறையனாரும் அகத்தியனாரும் மார்க்கண்டேயனாரும் வான்மீகனாருங் கவுதமனாரும் போல்வார் செய்தன தலையும், இடைச்சங்கத்தார் செய்தன இடையுங், கடைச்சங்கத்தார் செய்தன கடையுமாகக்கொள்க.

இங்ஙனம் ஒத்தினையும் மூன்றாகப் பகுத்தது, அவற்றின் சிறப்புஞ் சிறப்பின்மையும் அறிவித்தற்கு. இவற்றுள் தருக்கமுங் கணிதமும் வேளாளர்க்கும் உரித்தாம்.

இனி ஓதுவிப்பனவும் இவையேயாகலின் அவைக்கும் இப்பகுதி மூன்றும் ஒக்கும். ஓதுவித்தலாவது கொள்வோனுணர்வுவகை அறிந்து அவன் கொளவரக் கொடுக்கும் ஈவோன்றன்மையும் ஈதலியற்கையுமாம். வேட்டலாவது, ஐந்தீயாயினும் முத்தீயாயினும் உலகியற்றீயாயினும் ஒன்றுபற்றி மங்கல மரபினாற் கொடைச்சிறப்புத் தோன்ற அவிமுதலியவற்றை மந்திரவிதியாற் கொடுத்துச் செய்யுஞ் செய்தி. வேளாண்மைபற்றி வேள்வியாயிற்று. வேட்பித்தலாவது, வேள்வியாசிரியர்க்கோதிய இலக்கணமெல்லாம் உடையனாய் †மாணாக்கற்கு அவன் செய்த வேள்விகளாற் பெறும்பயனைத் தலைப்படுவித்தலை வல்லனாதல்; இவை மூன்று பகுதியவாதல் போதாயனீயம் முதலியவற்றானுணர்க. கொடுத்தலாவது, வேள்வியாசானும் அவற்குத் துணையாயினாரும் ஆண்டுவந்தோரும் இன்புறுமாற்றான் வேளாண்மையைச் செய்தல். கோடலாவது, கொள்ளத்தகும் பொருள்களை அறிந்துகொள்ளுதல். உலகுகொடுப்பினும் ஊண்கொடுப்பினும் ஒப்பநிகழும் உள்ளம் பற்றியுந், தாஞ் செய்வித்த வேள்விபற்றியுங், கொடுக்கின்றான் உவகைபற்றியுங், கொள்பொருளின் ஏற்றிழிவு பற்றியுந், தலை இடை கடையென்பனவுங்கொள்க.

---

* 'இனிமை பயின்று வருதலின்' எனவும் பாடம்.

† 'மாணாக்கனை' எனவும் பாடம்.

இனி வேட்பித்தன்றித் தனக்கு ஒத்திறற்கோடலுங் கொடுப்பித்துக் கோடலுந் தான் வேட்டற்குக் கோடலுந் தாயமின்றி இறந்தோர் பொருள்கோடலும் இழந்தோர் பொருள் கோடலும் அரசு கோடலுந் துரோணுசாரியனைப் போல்வார் படைக்கலங் காட்டிக் கோடலும் பிறவுங் கோடற்பகுதியாம்.

பார்ப்பியலென்றது பக்கமென்றதனனே பார்ப்பார் ஏனை வருணத்துக்கட்கொண்ட பெண்பால்கட்டோன்றின வருணத்தார்க்குஞ் சிகையும் நூலும் உளதேனும் அவர் இவற்றிற்கெல்லாம் உரியரன்றிச் சிலதொழிற்கு உரியரென்பது கொள்க.

உதாரணம்:—

"ஓதல் வேட்ட லவைபிறர்ச் செய்த
ஈத லேற்றலென் றாறுபுரிந் தொழுகு
மறம்புரி யந்தணர் வழிமொழிந் தொழுகி" (பதிற்று-24.)

இஃது அந்தணர்க்குக் கூறிய பொது.

"* முறையோதி னன்றி முளரியோ னல்லன்
மறையோதி னனிதுவே வாய்மை—யறிமினோ
வீன்றாள் வயிற்றிருந்தே யெம்மறையு மோதினன்
சான்றோன் மகனொருவன் றான்."

இஃது ஓதல்.

இனி ஓதற்சிறப்பும் ஓதினற்கு உளதாஞ் சிறப்புங் கூறுதலுங் கொள்க.

"இம்மை பயக்குமா லீயக் குறைவின்றாற்
றம்மை விளக்குமாற் றாமுளராக்—கேடின்றா
லெம்மை யுலகத்தும் யாங்காணேங் கல்விபோன்
மம்ம ரறுக்கு மருந்து." (நாலடி-14-2.)

"ஆற்றவுங் கற்றா ரறிவுடையா ரஃதுடையார்
நாற்றிசையுஞ் செல்லாத நாடில்லை யந்நாடு
வேற்றுநா டாகா தமவேயா மாதலா
லாற்றுணா வேண்டுவ தில்."

* 'முறையோ தினன்றீ' எனவும பாடம்.

" ஒத்த முயற்சியா னொத்து வெளிப்படினு
நித்திய மாக நிரம்பிற்றே—யெத்திசையுந்
தாவாத வந்தணர் தாம்பயிற்றிக் காவிரிநாட்
டோவாத வோத்தி னொலி."

இஃது ஓதுவித்தல்.

" எண்பொருள வாகச் செலச்சொல்லித் தாபிறர்வாய்
நுண்பொருள் காண்ப தறிவு." (குறள் அறிவுடைமை-4.)

இஃது ஓதுவித்தற் சிறப்பு.

" நன்றாய்ந்த நீணிமிர்சடை
முதுமுதல்வன் வாய்போகா
தொன்றுபுரிந்த வீரிரண்டி
னாறுணர்ந்த வொருமுதுநூ
லிகல்கண்டோர் மிகல்சாய்மார்
மெய்யன்ன பொய்யுணர்ந்து
பொய்யோராது மெய்கொளீஇ
மூவேழ் துறையு முட்டின்று போகிய
வுரைசால் சிறப்பி னுரவோர் மருக
வினைக்குவேண்டி நீபூண்ட
புலப்புல்வாய்க் கலைப்பச்சைச்
சுவற்பூண்ஞாண் மிசைப்பொலிய
மறங்கடிந்த வருங்கற்பி
னறம்புகழ்ந்த வலைசூடிச்
சிறுநுதற்பே ரகலல்குற்
சிலசொல்லிற் பலகூந்தனி
னிலைக்கொத்தநின் றுணைத்துணைவியர்
தமக்கமைந்த தொழில்கேட்பக்
காஅடென்று நாடென்றுங்
கீரேழி னிடமுட் டாஅது
நீர்நாண நெய்வழங்கியு
மெண்ணுணப் பலவேட்டு
மண்ணுணப் புகழ்பரப்பியு
மருங்கடிப் பெருங்காலை
விருந்துற்றநின் றிருந்தேந்துநிலை
யென்றுங், காண்கதில் லம்ம யாமே குடாஅது
பொன்படு நெடுவரைப் புயலேறு சிலைப்பிற்

பூவிரி புதுநீர்க் காவிரி புரக்குந்
தண்புனற் படப்பை யெம்மூ ராங்க
ணுண்டுந் தின்று மூர்ந்து மாடுகஞ்*
செல்வ லத்தை யானே செல்லாது
மழையண் ணுப்ப நீடிய நெடுவரைக்
கழைவளர் ரிமயம் போல
நிலீஇய ரத்தைநீ நிலமிசை யானே." (புறம்-166.)

இதனுள் வேட்டவாறும் ஈந்தவாறுங் காண்க.

"ஈன்ற வுலகளிப்ப வேதிலரைக் காட்டாது
வாங்கியதா யொத்தானம் மாதவத்தோ னீந்த
மழுவா ணெடியோன் வயக்கஞ்சால் வென்றி
வழுவாமற் காட்டிய வாறு."

இது பரசுராமனைக் காசிபன் வேட்பித்த பாட்டு.

"நளிகட லிருங்குட்டத்து" என்னும் (26) புறப்பாட்டினுள் அந்தணன் வேட்பித்தலும் அரசன் வேட்டலும் வந்தது.

"இலனென்னு மெவ்வ முரையாமை யீதல்
குலனுடையான் கண்ணே யுள." (குறள்-ஈகை-3.)

இஃது ஈதல்.

"ஈத்துவக்கு மின்ப மறியார்கொ றாமுடைமை
வைத்திழக்கும் வன்கண் ணவர்." (குறள்-ஈகை-8.)

இஃது ஈதற் சிறப்பு.

"நிலம் பொறை யாற்று நிதிபல கொண்டுங்
குலம்பெறுதீங் கந்தணர் கொள்ளார்—நலங்கிளர்
தீவா யவிசொரியத் தீவிளங்கு மாறுபோற்
றூவா தொளிசிறந்த தாம்." (பெரும்பொருள்விளக்கம், புறத்திரட்டு-குடிமரபு.)

இஃது ஏற்றல்.

"தான்சிறி தாயினுந் தக்கார்கைப் பட்டக்கால்
வான்சிறிதாப் போர்த்து விடும்." (நாலடி—48.)

இஃது ஏற்றற் சிறப்பு.

* 'பாடுகம்' எனவும் பாடம்.

ஓதுவித்தலும் வேட்பித்தலும் ஏற்றலும் அந்தணர்க்கே உரிய.

ஐவகை மரபின் அரசர் பக்கமும்—ஓதல் வேட்டல் ஈதல் காத்தல் தண்டஞ்செய்தல் என்னும் ஐவகையிலக்கணத்தையுடைய அரசியற்கூறும்;

வகையென்றதனன் முற்கூறிய மூன்றும், பொதுவும் பிற்கூறிய இரண்டுஞ் சிறப்புமாதல் கொள்க.

பார்ப்பார்க்குரியவாக விதந்த வேள்வியொழிந்த வேள்விகளுள் இராசசூயமுந் துரங்கவேள்வியும் போல்வன அரசர்க்குரிய வேள்வியாம். கலிங்கங் கழுத்து யாத்துக் குளம்புங் கோடும் பொன்னணிந்த புனிற்றுநிரையுங், கனகமும் கமுகுமுதலியனவும் அன்னமும் செறிந்த படப்பைசூழ்ந்த மனையுந், தண்ணடையுங், கன்னியரும், பிறவுங் கொடுத்தலும் மழுவாணெடியோனெப்ப உலகுமுதலியன கொடுத்தலும் போல்வன அவர்க்குரிய ஈதலாம். படைக்கலங்களாலும் நாற்படையானுங் கொடைத்தொழிலானும் பிறவாற்றானும் அறத்தின் வழாமற் காத்தல் அவர்க்குரிய காப்பாம். அங்ஙனங் காக்கப்படும் உயிர்க்கு ஏதஞ்செய்யும் மக்களையாயினும் விலங்கையாயினும் பகைத்திறத்தையாயினும் அறஞ்செய்யா அரசையாயினும் விதிவழியால் தண்டித்தல் அவர்க்குரிய தண்டமாம். இஃது அரசர்க்கு அறமும் பொருளும் இன்பமும் பயக்கும்.

வகையென்றதனனே களவுசெய்தோர்கையிற் பொருள்கோடலும், ஆறிலொன்றுகோடலுஞ், சுங்கங்கோடலும், அந்தணர்க்கு இறையிலி கொடுக்குங்கால் இத்துணைப்பொருள் நும்மிடத்து யான் கொள்வலெனக் கூறிக்கொண்டு அதுகோடலும், மறம்பொருளாகப் பகைவர்நாடு கோடலுந், தமரும் அந்தணரும் இல்வழிப் பிறன்றாயங் கோடலும், பொருளில்வழி வாணிகஞ் செய்துகோடலும், அறத்திற் றிரிந்தாரைத் தண்டத்திற்றகுமாறு பொருள்கோடலும் போல்வன கொள்க. அரசியலென்னுது பக்கமென்றதனன் அரசர் ஏனைவருணத்தார்கட் கொண்ட பெண்பாற்கட் டோன்றிய வருணத்துப்பகுதியோருஞ் சில தொழிற்குரியர் என்றுகொள்க.

உதாரணம்:—

“சொற்பெயர் நாட்டங் கேள்வி நெஞ்சமென்
றைந்துடன் போற்றி யவைதுணை யாக

வெவ்வஞ் சூழாது விளங்கிய கொள்கைக்
காலை யன்ன சீர்சால் வாய்மொழி
யுருகெழு மரபிற் கடவுட் பேணியர்
கொண்ட தீயின் சுடரெழு தோறும்
*விருப்புமெய் பரந்த பெரும்பெய ராவுதி." (பதிற்று-21.)

எனவும்,

" கேள்வி கேட்டுப் படிவ மொடியாது
வேள்வி வேட்டனை யுயர்ந்தோ ருவப்பச்
சாயறல் கடுக்குந் தாழிருங் கூந்தல்
வேறுபடு திருவி னின்வழி வாழியர்
கொடுமணம் பட்ட வினைமா ணருங்கலம்
பந்தர்ப் பயந்த பலர்புகழ் முத்தம்
வரையக நண்ணி குறும்பொறை நாடித்
தெரியுநர் கொண்ட சிற்றுடைப் பைம்பொறிக்
கவைமரங் கடுக்குங் கவலைய மருப்பிற்
புள்ளி யிரலைத் தோலூ னுதிர்த்துத்
தீதுகளைந் தெஞ்சிய திகழ்விடு பாண்டிற்
பருதி போகிய புடைகிளை கட்டி
யெஃகுடை யிரும்பி னுள்ளமைத்து வல்லோன்
சூடுநிலை யுற்றுச் சுடர்விடு தோற்றம்
விசும்பாடு மரபிற் பருந்தூ றளப்ப
நலம்பெறு திருமணி கூட்டு †நோற்றோ
ளொடுங்கீ ரோதி யொண்ணுதல் கருவி
லெண்ணியன் முற்றி யீரறிவு புரிந்து
சால்புஞ் செம்மையு முளப்படப் பிறவுங்
காவற் கமைந்த வரசுதுறை போகிய
வீறுசால் புதல்வர்ப் பெற்றனை யிவணர்க்
கருங்கட னிறுத்த செருப்புகன் முன்ப
வன்னவை மருண்டனெ னல்லே னின்வயின்
முழுதுணர்ந் தொழுக்கு நரைமூ தாளனை
வண்மையு மாண்பும் வளனும் மெச்சமுந்
தெய்வமும் யாவதுந் தவமுடை யோர்க்கென

* 'விசும்புமெய்' எனவும் பாடம்.
† 'நற்றோ'ளெனவும் பாடம்.

வேறுபல நனந்தலை பெயரக்
கூறினை பெருமநின் படிமை யோனே.'' (பதிற்று-74)

எனவும் வருவனவற்றுள் ஓதியவாறும் வேட்டவாறுங் காண்க.

"ஒருமழுவாள் வேந்த னொருமூ வெழுகா
லரசடு வென்றி யளவோ—வுரைசான்ற
வீட்டமாம் பல்பெருந்து ணைங்கும் பசுப்படுத்து
வேட்டநாள் பெற்ற மிகை.''

இதுவும் வேட்டல்.

"*விசையந்தப்பிய'' என்னும் பதிற்றுப்பத்து ஈகை கூறிற்று.

"ஆபயன் குன்று மறுதொழிலோர் நூன்மறப்பர்
காவலன் காவா னெனின்.'' (குறள்-கொடுங்-10.)

இது காவல்கூறிற்று.

"கடுங்கண்ண கொல்களிற்றான்'' என்னும் (14) புறப்பாட்டுட் படைக்கலங் கூறியவதனாற் காத்தல்கூறியவாறுங் காண்க.

"தொறுத்தவய லாரல்பிறழ்நவு
மேறு பொருதசெறு வுழாது வித்துநவுங்
கரும்பின் பாத்திப் பூத்த நெய்த
லிருங்க ணெருமையி னிரைதடுக் குநவுங்
கலிகெழு துணங்கை யாடிய மருங்கின்
வளைதலை மூதா வாம்ப லார்நவு
மொலிதெங்கி னிமிழ்மருதிற்
புனல்வாயிற் பூம்பொய்கைப்
பாடல்சான்ற பயங்கெழு வைப்பி
னாடுகவி னழிய நாமந் தோற்றிக்
கூற்றடூஉ நின்ற யாக்கை போல
நீசிவந் திறுத்த நீரழி பாக்கம்
விரிபூங் கரும்பின் கழனி புல்லெனத்
திரிகாய் விடத்தரொடு காருடை போகிக்
கவைத்தலைப் பேய்மகள் கழுதூர்ந் தியங்க
வூரிய நெருஞ்சி நீறாடு பறந்தலைத்
தாதெரு மறுத்த கலியழி மன்றத்

* 'விசையம் பற்றிய' என்றே ஏடுகளில் உள்ளது.

துள்ள மழிய வூக்குநர் மிடறபுத்
துள்ளுநர் பனிக்கும் பாழா யினவே
காடே கடவுண் மேன புறவே
யொள்ளிழை மகளிரொடு மள்ளர் மேன
வாறே யவ்வனைத் தன்றியு ஞாலத்துக்
கூலம் பகர்நர் குடிபுறந் தராஅக்
குடிபுறந் தருநர் பார மோம்பி
யழல்சென்ற மருங்கின் வெள்ளி யோடாது
மழைவேண்டு புலத்து மாரி நிற்ப
நோயொடு பசியிகந் தொரீஇப்
பூத்தன்று பெருமநீ காத்த நாடே." (பதிற்று-13.)

இதனுண் மறத்திற் சென்று நாட்டை அழித்தவாறும், அறத் திற் றிரிந்த வேந்தனையழித்து அவன் நாட்டைக் குடியோம்பிக் காத்தவாறுங் கூறிற்று.

"கொலையிற் கொடியாரை வேந்தொறுத்தல் பைங்கூழ்
களைகட் டதனொடு நேர்." (குறள்-செங்-10.)

இது தண்டம்.

இருமூன்று மரபின் ஏனோர் பக்கமும்—ஓதலும் வேட்டலும் ஈதலும் உழவும் நிரையோம்பலும் வாணிகமுமாகிய அறுவகை இலக் கணத்தையுடைய வாணிகர்பக்கமும், வேதம்ஒழிந்தனஓதலும் ஈத லும் உழவும் நிரையோம்பலும் வாணிகமும் வழிபாடுமாகிய அறு வகை இலக்கணத்தையுடைய வேளாளர்பக்கமும்;

வாணிகரையும் வேளாளரையும் வேறுகூறாது இருமூன்று மரபி னேனோரெனக் கூடவோதினர், வழிபாடும் வேள்வியும் ஒழிந்ததொ ழில் இருவர்க்குமொத்தலின்.

இனி வேளாளர்க்கு வழிபாடு கொள்ளாது பெண்கோடல்பற்றி வேட்டல் உளதென்று வேட்டலைக்கூட்டி ஆறென்பாருமுளர். வழி பாடு இருவகை வேளாளர்க்கும் உரித்து. இனி வேட்டலைக் கூட்டு வார் அரசராற் சிறப்பெய்தாத வேளாளர்க்கே வழிபாடு உரித்தென் பர்.

பக்கமென்பதனுன் *வாணிகர்க்கும் வேளாளர்க்கும் அன்னியராகத் தோன்றினுரையும் அடக்குக. ஈண்டுப் பக்கத்தாராகிய குலத்தோர்க்குந் தொழில்வரையறை அவர்நிலைகளான் வேறுவேறுபடுதல் பற்றி அவர்தொழில் கூறாது இங்ஙனம் பக்கமென்பதனுன் அடக்கினுர். இவை ஆண்பால்பற்றி உயர்ச்சிகொண்டன.

உதாரணம்:—

"ஈட்டிய தெல்லா மிதன்பொருட் டென்பதே
காட்டிய கைவண்மை காட்டினுர்—வேட்டொறுங்
காமருதார்ச் சென்னி கடல்சூழ் புகார்வணிகர்
தாமரையுஞ் சங்கும்போற் றந்து.' (பெரும்பொருள் விளக்கம்-புறத்திரட்டு குடிமரபு.)

இது வாணிகரிகை.

"உற்றுழி யுதவியு முறுபொருள் கொடுத்தும்
பிற்றைநிலை முனியாது கற்ற னன்றே
பிறப்போ ரன்ன வுடன்வயிற் றுள்ளுஞ்
சிறப்பின் பாலாற் றாயுமனந் திரியு
மொருகுடிப் பிறந்த பல்லோ ருள்ளும்
மூத்தோன் வருக வென்னு தவரு
ளறிவுடை யோனு றரசுஞ் செல்லும்
வேற்றுமை தெரிந்த நாற்பா லுள்ளுங்
கீழ்ப்பா லொருவன் கற்பின்
மேற்பா லொருவனு மவன்கட் படுமே." (புறம்-183.)

இது வேளாளர் ஓதலின் சிறப்புக் கூறியது.

"ஈத்துவக்கு மின்ப மறியார்கொ லுமுடைமை
வைத்திழக்கும் வன்கண் ணவர்." (குறள்-ஈகை-8.)

இஃது இருவர்க்கும் †ஈதற்சிறப்புக் கூறிற்று.

"போர்வாகை வாய்த்த புரவலரின் மேதக்கா
ரேர்வாழ்க ரென்பதற் கேதுவாஞ்—சீர்சா
லுரைகாக்கு மன்னர்க் கொளிபெருகத் தாந்த
நிரைகாத்துத் தந்த நிதி."

இது வேளாளர் நிரைகாத்தது.

---

* 'வாணிகர்க்கு, வேளாளர் கன்னியர்கட் டோன்றினுரையும்' எனவும் பாடம்.

† 'ஈதல் கூறிறறு' எனவும் பாடம்.

"உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார்மற் றெல்லாந்
தொழுதுண்டு பின்செல் பவர்." (குறள்-உழவு-3.)

இஃது உழவுத்தொழிற்சிறப்பு இருவர்க்குங் கூறியது.

"வாணிகஞ் செய்வார்க்கு வாணிகம் பேணிப்
பிறவுந் தமபோற் செயின்." (குறள்-நடுவு-10.)

இது வாணிகச்சிறப்பு இருவர்க்குங் கூறியது.

"இருக்கை யெழலு மெதிர்செலவு மேனை
விடுப்ப வொழிதலோ டின்ன—குடிப்பிறந்தார்
குன்று வொழுக்கமாக் கொண்டார் கயவரோ
டொன்று ருணரற்பாற் றென்று."

இது வழிபாடுகூறியது; ஏனைய வந்துழிக் காண்க.

மறுவில் செய்தி மூவகைக் காலமும் நெறியின் ஆற்றிய அ
வன் தேயமும்—காமம் வெகுளி மயக்கமில்லாத ஒழுகலாற்றினை இற
பும் நிகழ்வும் எதிர்வுமென்னும் மூவகைக் காலத்தினும் வழங்கு
நெறியான் அமைத்த முழுதுணர்வுடையோன் பக்கமும்;

தேயத்தைக் 'கிழவோ டேஎத்து' (இறையனார் அகப்-8.) என
றாற்போலக் கொள்க.

உதாரணம்:—

"வாய்மை வாழ்நர் மூதறி வாள
நீயே யொருதனித் தோன்ற லுறைபதி
யாருமி லொருசிறை யானே தேரி
னவ்வழி வந்தநின் னுணர்வுமுதற் றங்குந்
தொன்னெறி மரபினு மூவகை நின்றன
காலமு நின்னொடு வேறென
யாரோஒ பெருமநிற் றேர்கு வோரே."

என வரும்.

"வாடாப் போதி மரகதப் பாசடை
மரநிழ லமர்ந்தோ னெஞ்சம் யார்க்கு
மருளின் றீந்தே னிறைந்துநனி னெகிழ்ந்து
மலரினு மெல்லி தென்ப வதனைக்

காமர் செவ்வி மாரன் மகளிர்
நெடுமா மழைக்கண் *விலங்கிவிமிர்ந் தெடுத்த
வாளும் போழ்ந்தில வாயின்
யாதோ மற்றது மெல்லிய வாறே.''

இதுவும் அது.

கலசயோனியாகிய அகத்தியன் முதலியோரும் அறிவரென்றுணர்க.

நாலிருவழக்கிற் றுபதப் பக்கமும்—அவ்வறிவர்கூறிய ஆகமத்தின்வழிநின்று †வீடுபெற முயல்வார்க்கு உரியவாகிய எண்வகை மார்க்கத்துத் தவம்புரியுங்கூறும்;

வழக்கென்றதனுன் அந்நாலிரண்டுந் தவம்புரிவார்க்கு உரியனவுந் தவஞ்செய்து யோகஞ்செய்வார்க்கு உரியனவுமென இருவகையவென்றுகொள்க.

அவற்றுள் தவஞ்செய்வார்க்கு உரியன ஊணசையின்மை, நீர்நசையின்மை, வெப்பம்பொறுத்தல், தட்பம்பொறுத்தல், இடம்வரையறுத்தல், ஆசனம்வரையறுத்தல், இடையிட்டுமொழிதல், வாய்வாளாமை என எட்டும்; இவற்றிற்கு உணவினும் நீரினுஞ்சென்ற மனத்தைத்தடுத்தலும், ஐந்தீநாப்பணும் நீர்நிலையினும் நிற்றலுங், கடலுங் காடும் மலையும் முதலியவற்றில் நிற்றலுந், தாமரையும் ஆம்பலும் யாமையும் முதலிய ஆசனத்திருத்தலும், உண்டற்காலை உரையாடாமையுந், துறந்தகாற்றெட்டும் வாய்வாளாமையும் பொருளென்றுணர்க.

இனி யோகஞ்செய்வார்க்குரியன, இயமம் நியமம் ஆசனம் வளிநிலை தொகைநிலை பொறைநிலை நினைதல் சமாதி என எட்டும்; இவற்றை,

''பொய்கொலை களவே காமம் பொருணசை
யிவ்வகை யைந்து மடக்கிய தியமம்.''
''பெற்றதற் குவத்தல் பிழம்புநனி ‡யுணர்தல்
கற்பன கற்றல் கழிகடுந் தூய்மை

---

* 'விலங்கு' எனவும் பாடம்.
† 'வீடு முயல்வார்க்கு' எனவும் பாடம்.
‡ 'உலர்த்தல்' எனவும் பாடம்.

பூசனைப் பெரும்பய *மாசாற் களித்தலொடு
நயனுடை மரபி னியம மைந்தே."
"கிற்ற லிருத்தல் கிடத்தல் நடத்தலென்
றுரைத்த நான்கி னெல்கா நிலைமையோ
டின்பம் பயக்குஞ் சமய முதலிய
வந்தமில் சிறப்பி னாசன மாகும்."
"உந்தியொடு புணர்ந்த விருவகை வளியுந்
தந்த மியக்கந் தடுப்பது வளிநிலை."
"பொறியுணர் வெல்லாம் புலத்தின் வழாம
லொருவழிப் படுப்பது தொகைநிலைப் புறனே."
"மனத்தினை யொருவழி நிறுப்பது பொறையே."
"நிறுத்திய வம்மன நிலைதிரி யாமற்
குறித்த பொருளொடு கொளுத்த னினைவே."
"ஆங்ஙனம் குறித்த வாய்முதற் பொருளொடு
தான்பிற னாகாத் †தகையது சமாதி."

என்னும் உரைச்சூக்திரங்களா னுணர்க.

பக்கமென்றதனுன், முட்டின்றி முடிப்போர் முயல்வோர் என்பனவும்,

"நீர்பலகான் மூழ்கி நிலத்தசைஇத் தோலுடையாச்
சோர்சடை தாழச் சுடரோம்பி—யூரடையார்
கானகத்த கொண்டு கடவுள் விருந்தோம்பல்
வானகத் துய்க்கும் வழி." (புற-வெ-மாலை-வாகை-14.)

என்பனவுங் கொள்க.

"ஓவத் தன்ன விடனுடை வரைப்பிற்
பாவை யன்ன குறுந்தொடி மகளி
ரிழைநிலை நெகிழ்த்த மள்ளர்க் கண்டிகுங்
கழைக்க ணெடுவரை யருவி யாடிக்
கான யானை தந்த விறகிற்
‡கடுந்தெறற் செந்தீ மாட்டிப்
புறந்தாழ் புரிசடை புலர்த்து வோனே." (புறம்-251.)

எனவும்,

---

* 'அரசற்' கெனவும் பாடம்.
† 'தசைப்பது' எனவும் பாடம்.
‡ 'கடும்புகை' எனவும் பாடம்.

"வைததனை யின்சொலாக் கொள்வானு நெய்பெய்த
சோறென்று *கூழை மதிப்பானு—†நூறிய
கைப்பதனைக் கட்டியென் றுண்பானு மிம்மூவர்
மெய்ப்பொருள் கண்டுவாழ் வார்." (திரிகடுகம்-)

எனவும்,

"ஒருமையு ளாமைபோ லைந்தடக்க லாற்றி
னெழுமையு மேமாப் புடைத்து." (குறள்-அடக்க-6.)

எனவும்,

"ஆரா வியற்கை யவாநீப்பி னந்நிலையே
பேரா வியற்கை தரும்." (குறள்-அவா-10.)

எனவும்,

"நீஇ ராட னிலக்கிடை கோட
ஞேஒ லுடுத்த லெரி யோம்ப
லூரடை யாமை யுறுசடை புனைதல்
காட்டி லுணவு கடவுட் பூசை
யேற்ற தவத்தி னியல்பென மொழிப."

எனவும் வரும்.

ஏனைய வந்துழிக் காண்க.

அறிமரபிற் பொருநர்கட் பாலும்—தாந்தாம் அறியும் இலக்கணங்களாலே போர்செய்வாரிடத்துக் கூறுபாடும்;

அவை சொல்லானும் பாட்டானுங் கூத்தானும் மல்லானுஞ் சூதானும் பிறவாற்றானும் ‡வேறலாம்.

உதாரணம்:—

"விரைந்து தொழில்கேட்கு ஞால நிரந்தினிது
சொல்லுதல் வல்லார்ப் பெறின்." (குறள்-சொல்வன்-8.)

இது சொல்வென்றி.

* 'கூழைத் துதிப்பானும்' எனவும் பாடம்.
† 'ஊறிய' எனவும் பாடம்.
‡ 'பொரலாம்' எனவும் பாடம்.

"வண்டுறையுங் கூந்தல் வடிக்கண்ணாள் பாடினாள்
வெண்டுறையுஞ் செந்துறையும் *வேற்றுமையாக்—கண்டறியக்
கின்னரம் போலக் கிளையமைந்த தீந்தொடையா
ழுந்நரம்பு †மச்சுவையு மாய்ந்து. (புற—வெ—மாலை—பெருந்—18.)

இது பாடல்வென்றி.

"கைகால் புருவங்கண் பாணி நடைதூக்குக்
கொய்பூங்கொம் பன்னாள் குறிக்கொண்டு—பெய்பூப்
படுகளிவண் டார்ப்பப் பயில்வளைநின் றாடுந்
தொடுகழன் மன்னன் றுடி." (புற-வெ-மாலை-பெருந்-17.)

இஃது ஆடல்வென்றி.

" இன்கடுங் கள்ளி னாமூ ராங்கண்
மைந்துடை மல்லன் மதவலி முருக்கி
யொருகான் மார்பொதுங் கின்றே யொருகால்
வருதார் தாங்கிப் பின்னொதுங் கின்றே
நல்கினு நல்கா அ னாயினும் வெல்போர்ப்
போரருந் தித்தன் காண்கதி லம்ம
பசித்துப் பணைமுயலும் யானை போல
‡விருதலை யொசிய வெற்றிக்
களம்புகு மள்ளர்க் கடந்தடு நிலையே." (புறம்—80.)

இது மல்வென்றி.

"கழகத் தியலுங் கவற்றி னிலையு
மளகத் திருநுதலா ளாய்ந்து—புழகத்து
பாய வகையாற் பணிதம் பலவென்றா
ளாய வகையு மறிந்து." (புற-வெ-மாலை-பெருந்-16.)

இது சூதுவென்றி.

அனைநிலை வகையோடு ஆங்கு எழுவகையில் தொகைநிலை
பெற்றது என்மனார் புலவர்—அக்கூறுபட்ட ஆறுபகுதியும் நிலைக்கள
மாக அவற்றுக்கண் தோன்றிய வேறுபட்ட கூறுபாட்டோடு முன்

* 'வேற்றுமையாற்—பண்டங்கு' எனவும் பாடம்.

† 'ஈர்ஞ்சுவையும்' எனவும் பாடம்.

‡ 'ஒருதலை யொசிய வொற்றி' எனவும் பாடம்.

ணைய ஆறுங் கூட்டி அவ்வெழுகூற்றால் துறைபல திரண்ட தொகை பெற்றது அவ்வாகைத்திணை என்று கூறுவாராசிரியர் என்றவாறு.

அணையென்றது சுட்டு. நிலை நிலைக்களம், நிலையதுவகை. ஆங் கென்றதனை அணைநிலைவகையொடென்பதன்கண் வகைக்குமுன்னே கூட்டுக. ஒடு எண்ணிடைச்சொல்லாதலின் முன்னெண்ணியவற்றோடு கூட்டி ஏழாயிற்று.

இனிப் பார்ப்பனப்பக்கத்து வகையாவன பார்ப்பார்க்குப் பார்ப் பனக் கன்னியிடத்துக் கற்புநிகழ்வதற்குமுன்னே களவில் தோன்றி னும், அவள் பிறர்க்குரியளாகிய காலத்துக் களவில் தோன்றி னும், அவள் கணவனை இழந்திருந்துழித் *தோன்றினும், ஒழிந்த மூவகை வருணத்துப் பெண்பாற்கண்ணும் இவ்வாறே தோன்றி னும், அவரவர்மக்கட்கண் அவ்வாறே பிறழத் தோன்றினுமாகிய சாதிகளாம். இன்னோருந் தத்தந் தொழில்வகையாற் பாகுபட மிகுதிப்படுத்தல் வாகைத்திணையாம். ஒழிந்த பகுதி ஐந்தற்கும் இஃதொக்கும். இன்னும் பெண்பாலுயர்ந்து ஆண்பாலிழிந்தவழிப் பிறந்த சாதிகளும் அணைநிலைவகைப்பாற்படும். யோகிகளாய் உபா யங்களான் முக்காலமுமுணர்ந்த மாமூலர் முதலியோர் அறிவன்றே யத்து அணைநிலைவகையோராவர்; அவர்க்கு மாணுக்கராகித் தவஞ் செய்வோர் தாபதப்பக்கத்தாராவர். தகர்வென்றி பூழ்வென்றி கோழிவென்றிமுதலியன பாலறிமரபிற் பொருநர்கண் அணைநிலைவகை யாம்.

ஒரு வரையறைப்படாது பலதுறைப்படுவனவற்றையெல்லாந் தொகைநிலையெனத் தொகுத்து ஒரோவொன்றுக்கிக் கூறினர், தொகுத்துக் கூறலென்னும் உத்திவகையான். பார்ப்பனவாகை அரசவாகையென்றோதினால் அவற்றின்பகுதி அடங்காமையிற் குன் றக்கூறலாமாதலின் இங்ஙனமோதினர். காட்டாதனவற்றிக்கு †உதா ரணங்கள் வந்துழி வந்துழிக் காண்க.

76. கூதிர் வேனி லென்றிரு பாசறைக்
காதலி னொன்றிக் கண்ணிய மரபினு

* 'களவிற்றோன்றினும்' எனவும் பாடம்.

† 'உதாரணம் வந்துழிக் காண்க' எனவும் பாடம்.

மேரோர் களவழி யன்றிக் களவழித்
தேரோர் தோற்றிய வென்றியுந் தேரோர்
வென்ற கோமான் முன்றேர்க் குரவையு
மொன்றிய மரபிற் பின்றேர்க் குரவையும்
பெரும்பகை தாங்கும் வேலி னானு
மரும்பகை தாங்கு மாற்ற லானும்
புல்லா வாழ்க்கை வல்லாண் பக்கமு
மொல்லார் நாணப் பெரியவர்க் கண்ணிச்
சொல்லிய வகையி னொன்றொடு புணர்ந்து
தொல்லுயிர் வழங்கிய வவிப்பலி யானு
மொல்லா ரிடவயிற் புல்லிய பாங்கினும்
பகட்டி னானு மாவி னானுந்
துகட்டபு சிறப்பிற் சான்றோர் பக்கமுங்
கட்டி னீத்த பாலி னானு
மெட்டுவகை நுதலிய வவையத் தானுங்
கட்டமை யொழுக்கத்துக் கண்ணுமை யானு
மிடையில் வண்புகழ்க் கொடைமை யானு
பிழைத்தோர் தாங்குங் காவ லானும்
பொருளொடு புணர்ந்த பக்கத் தானு
மருளொடு புணர்ந்த வகற்சி யானுங்
காம நீத்த பாலி னானுமென்
றிருபாற் பட்ட வொன்பதிற்றுத் துறைத்தே.

இது மேல் தொகுத்துக் கூறிய எழுவகைத்திணையுள் அடா
காதவற்றிற்கு முற்கூறிய துறைகளேபோலத் தொடர்நிலைப்படு
தாது மறத்திற்கு ஒன்பதும் அறத்திற்கு ஒன்பதுமாக இருவகைப
படுத்துத் துறைகூறுகின்றது.

இதன்பொருள்:—கூதிர் வேனில் என்று இரு பாசறைக் கா
லின் ஒன்றிக் கண்ணிய மரபினும்—கூதிரெனவும் வேனிலெனவு
பெயர்பெற்ற இருவகைப் பாசறைக்கண்ணுங் காதலால் திரிவில்லா
மனத்தனாகி ஆண்டு நிகழ்த்தும் போர்த்தொழில் கருதிய மரபானும்

கூதிர், வேனில் ஆகுபெயர். அக்காலங்களிற் சென்றிருக்கும் பாசறையாவது தண்மைக்கும் வெம்மைக்குந் தலைமைபெற்ற காலத்துப் போகத்திற் பற்றற்று வேற்றுப்புலத்துப் போந்திருத்தல். இக்காலங்களிற் பிரிதல் வன்மையின் இது வென்றியாயிற்று. தலைவி மேற் காதலின்றிப் போரின்மேற் காதல்சேறலின் ஒன்றியென்றார். இக்காலத்துச் சிறப்புப்பற்றி இரண்டையும் ஓதினாரேனும் ஓர்யாண்டை எல்லை இருப்பினும் அவற்றுவழித்தோன்றிய ஏனைக் காலங்களும் இரண்டாகி அவற்றுள் அடங்குமென்பது ஆசிரியர் கருத்தாயிற்று.

"வினைவயிற் பெயர்க்குந் தானைப்
புனைதார் வேந்தன் பாசறை யேமே" (அகம்-84.)

எனத் தலைவியை நினைவன வாகைக்கு வழூவாம். அகத்திற்கு வழுவன்றென்றற்கு மரபென்றார். *ஏனையகாலங்களாற் பாசறைப் பெயர் இன்றென்றற்கு இரண்டானும் பெயர்கூறினார். இங்ஙனங் கூறவே முற்கூறிய துறைபோலத் தொடர்நிலைப்படுத்தலின்றாய் இதனானே பலவாகி ஒருதுறைப்படுத்தலும் இன்றாயிற்று.

இனி இருத்தற்பொருண் முல்லையென்பதேபற்றிப் பாசறைக்கண் இருத்தலாற் பாசறைமுல்லையெனப் பெயர்கூறுவாரும் உளர்.

உதாரணம்:—

"மூதில்வாய்த் தங்கிய முல்லைசால் கற்புடைய
மாதர்பாற் பெற்ற வலியளவோ—கூதிரின்
வெங்கண் விறல்வேந்தன் பாசறையுள் வேனிலா
னைங்கணை தோற்ற வழிவு." (பெரும்பொருள்விளக்கம், புறத்திரட்டு-பாசறை-4.)

எனவும்,

"கவலை மறுகிற் கடுங்கண் மறவ
ருவலைசெல் கூரை யொடுங்கத்—துவலைசெய்
கூதிர் நலியவு முள்ளான் கொடித்தேரான்
மூதின் மடவாண் முயக்கு"

எனவும் வரும்.

---

* 'ஏனைய காலங்கள் பாசறைப்பெயராதலி னென்றற்கு இரண்டானும் பெயர் கூறினார்' எனவும் பாடம்.

ஏரோர் (களவழித் தேரோர் தோற்றிய வென்றி) யன்றிக் கள வழித் தேரோர் தோற்றிய வென்றியும்—வேளாண்மாக்கள் விளை யுட்காலத்துக் களத்துச் செய்யுஞ் செய்கைகளைத் தேரேறி வந்த கிணைப்பொருநர் முதலியோர் போர்க்களத்தே தோற்றுவித்த வெ ன்றியன்றிக் களவழிச் *செய்கைகளை மாறாது தேரேறி வந்த புலவர் தோற்றுவித்த வென்றியானும் ;

என்றது நெற்கதிரைக்கொன்று களத்திற் குவித்துப் போர் அழித்து, அதரிதிரித்துச் சுற்றத்தொடு நுகர்வதற்கு முன்னே கட வுட் பலிகொடுத்துப் பின்னர்ப் பரிசிலாளர் முகந்துகொள்ள வரிசை யின் அளிக்குமாறுபோல அரசனும் நாற்படையையும் கொன்று களத்திற் குவித்து எருது களிறாக †வாள்பட ஓச்சி அதரிதிரித்துப் பிணக்குவையை நிணச்சேற்றொடு உதிரப் பேருலைக்கண் ஏற்றி ஈனு வேண்மான் இடந்துழந்தட்ட கூழ்ப்பலியைப் பலியாகக்கொடுத்து எஞ்சிநின்ற யானைகுதிரைகளையும் ஆண்டுப் பெற்றன பலவற்றையும் பரிசிலர் முகந்துகொள்ளக் கொடுத்தலாம்.

உதாரணம்:—

"இருப்புமுகஞ் செறித்த வேந்தெழின் மருப்பிற்
கருங்கை யானை கொண்மூ வாக
நீண்மொழி மறவ ரெறிவன ருயர்த்த
வாண்மின் னாக வயங்குகடிப் பமைந்த
குருதிப் பலிய முரசுமுழக் காக
வரசராப் பனிக்கு மணங்குறு பொழுதின்
வெவ்விசைப் புரவி வீசுவளி யாக
விசைப்புறு வல்வில் வீங்குநா ணுகைத்த
கணைத்துளி பொழிந்த கண்ணகன் கிடக்கை
யீரச் செறுவிற் றேரே ராக
விடியல் புக்கு நெடிய ‡நீட்டிநின்
செருப்படை மிளிர்த்த திருத்துறு செஞ்சாற்
பிடித்தெறி வெள்வேல் கணையமொடு வித்தி
விழுத்தலை சாய்த்த வெருவரு பைங்கூழ்
பேய்மகள் பற்றிய பிணம்பிறங்கு பல்போர்

* 'செய்யுளை' எனவும் பாடம்.

† 'வாண்மடல்' என்று முன் அச்சுப்பிரதியிலுள்ளது.

‡ 'நீடினின்' எனவும் பாடம்.

*கான நரியோடு கழுதுகளம் படுப்பப்
பூதங் காப்பப் பொலிகளந் தழீஇப்
பாடுநர்க் கிருந்த பீடுடை யாள
தேய்வை வெண்காழ் புரையும் விசிபிணி
வேய்வை காணு விருந்திற் போர்வை
யரிக்குரற் றடாரி யுருப்ப வொற்றிப்
பாடி வந்திசிற் பெரும பாடான்
றெழிலி தோயு மிமிழிசை யருவிப்
பொன்னுடை நெடுங்கோட் டிமயத் தன்ன
வோடை நுதல வொல்குத லறியாத்
துடியடிக் குழவிப் பிடியிடை மிடைந்த
வேழ முகவை நல்குமதி
தாழா வீகைத் தகைவெய் யோயே" (புறம்-369.)

என வரும்.

"களிகட லிருங்குட்டத்து" என்னும் (26)புறப்பாட்டுப் பலி கொடுத்தது.

களவழிநாற்பது புலவர் களவழியைத் தோற்றுவித்தது.

"ஓஒ வுவமை யுறழ்வின்றி யொத்ததே
காவிரி நாடன் கழுமலங் கொண்ட நாண்
மாவுதைப்ப மாற்றார் குடையெல்லாங் கீழ்மேலா
யாவுதை காளாம்பி போன்ற புனனாடன்
மேவாரை யட்ட களத்து." (களவழி 40-36.)

என வரும்.

தோரோர்வென்ற கோமான் முன்தேர்க் குரவையும்—தேரின் கண்வந்த அரசர்பலரையும் வென்ற வேந்தன் வெற்றிக்களிப்பாலே தேர்த்தட்டிலேநின்று போர்த்தலைவரோடு கைபிணைந்தாடுங் குரவையானும்;

உதாரணம்:—

"சூடிய பொன்முடியும் பூணு மொளிதுளங்க
வாடிய கூத்தரின்வேந் தாடினன்—வீடிக்

---

* 'கணநரி' எனவும் 'புகாநரி' எனவும் பாடம்.

குறையாடல் கண்டுவந்து கொற்றப்போர் வாய்த்த
விறையாட வாடாதார் யார்."

" விழவு வீற்றிருந்த வியலு ளாங்கட்
கோடியர் முழவின் முன்ன ராடல்
வல்லா னல்லன் வாழ்கவவன் கண்ணி
வலம்படு முரசந் துவைப்ப வாளுயர்த்
திலங்கும் பூணன் பொலங்கொடி யுழிஞையன்
* மடம்பெரு மையி னுடன்றுமேல் வந்த
வேந்து மெய்ம்மறந்த வாழ்ச்சி
வீந்துகு போர்க்களத் தாடுங் கோவே." (பதிற்று-56.)

என வரும்.

ஒன்றிய மரபிற் பின்தேர்க் குரவையும்—தேரோரைவென்ற கோமாற்கே பொருந்திய இலக்கணத்தானே தேரின் பின்னே கூழுண்ட கொற்றவை கூளிச்சுற்றம் ஆடுங் குரவையானும்;

உதாரணம்:—

"வென்று களங்கொண்ட வேந்தன்றேர் சென்றதற்பின்
கொன்ற பிணவிணக்கூழ் கொற்றவை—சின்றளிப்ப
வுண்டாடும் பேய்கண் டுவந்தனவே போர்ப்பரிசில்
† கொண்டா டினகுரவைக் கூத்து."

(பெரும்பொருள்விளக்கம்-புறத்திரட்டு-களம்-12.)

என வரும்.

" களிற்றுக் கோட்டன்ன வாலெயி றழுத்தி
விழுக்கொடு விரைஇய வெண்ணிணச் சுவையினள்
‡ குடர்த்தலை துயல்வரச் சூடி யுணர்த்தின
வாளுப் பெருவளஞ் செய்தோன் வானத்து
வயங்குபன் மீனினும் வாழியர் பலவென
வுருகெழு பேஎய்மக ளயரக்
குருதித்துக ளாடிய களங்கிழ வோயே." (புறம்-371.)

என்பதும் அது.

---

* 'மடங்காப் பெருமையின்' எனவும் பாடம்.

† 'கொண்டாடினர்' எனவும் பாடம்.

‡ 'குடர்த்தலைமாலை துயல்வரச் சூடி யுணர்த்தின' எனவும் பாடம்.

பெரும்பகை தாங்கும் வேலினாலும்—போர்க்கணன்றியும் பரியோராகிய பகைவரை அத்தொழிற்சிறப்பான் அஞ்சுவித்துத் ிக்கும் வேற்றொழில் வன்மையானும்;

காத்தற்றொழிலன்றி அழித்தற்றொழில் பூண்ட முக்கட்கடவுட் ச் சூலவேல் படையாதலானும் முருகற்கு வேல் படையாதலானுஞ் ன்றோர் வேற்படையே சிறப்பப் பெரும்பான்மை கூறலானும் லைக்கூறி ஏனைப்படைகளெல்லாம்,

"மொழிந்த பொருளோ டொன்ற வவ்வயின்
மொழியா ததனையு முட்டின்று முடித்தல்." (தொல்-பொ-செய்-110.)

என்னும் உத்தியாற் பெறவைத்தார்.

உதாரணம்:—

"குன்று துகளாக்குங் கூர்ங்கணையான் வேலெறிந்
தன்று திருநெடுமா லாடினா—னென்றும்
பனிச்சென்று மூளாத பல்கதிரோன் சேயோ
டினிச்சென் றமர்பொரா யென்று."

இது பாரதம்.

"இரும்புமுகஞ் சிதைய நூறி யொன்னா
ரருஞ்சமங் கடத்த லேனோர்க்கு மெளிதே
நல்லரா வுறையும் புற்றம் போலவுங்
கொல்லேறு திரிதரு மன்றம் போலவு
மாற்றருந் துப்பின் மாற்றோர் பாசறை
யுளனென வரூஉ மோரொளி
வலனுயர் நெடுவே லென்னைகண் ணதுவே." (புறம்-309.)

என்பதும் அது.

"இவ்வே, பீலியணிந்து" என்னும் (66) புறப்பாட்டும் அது.

அரும்பகை தாங்கும் ஆற்றலானும்—வெலற்கரும் பகைவர் கையை நன்குமதியாது எதிரேற்றுக்கொள்ளும் அமைதியானும்;

உதாரணம்:—

"எருது காலுறா திளைஞர் கொன்ற
*சில்வினை வரகின் புல்லென் குப்பை

* 'சில்விளை' எனவும் பாடம்.

தொடுத்த கடவர்க்குக் கொடுத்த மிச்சில்
பசித்த பாண ருண்டுகடை தப்பலி
னெக்க லொற்கஞ் சொலியத் தன்னூர்ச்
சிறுபுல் லாளர் முகத்தவை கூறி
வரகுகட *னீர்க்கு நெடுந்தகை
யரசுவரிற் றூங்கும் வல்லா ளன்னே.''(புறம்-327.)

என வரும்.

"களம்பு லோம்புமின்" என்னும் (87) புறப்பாட்டும் அது.

வாழ்க்கை புல்லா வல்லாண் பக்கமும்—உயிர்வாழ்க்கையை
பொருந்தாத வலிய ஆண்பாலின் கூறுபாட்டானும் ;

பக்கமென்றதனாற் தாபதப்பக்கமல்லாத போர்த்தொழிலாகி
† வல்லாண்மையே கொள்க.

உதாரணம்:—

"கலிவர லூழியின் வாழ்க்கை கடிந்து
மலிபுகழ் வேண்டு மனத்த—ரொலிகடல்சூழ்
மண்ணகலம் வேண்டாது வான்வேண்டி யீண்டினர்
‡ புண்ணகலாப் போர்க்களத்துப் போந்து." (புறத்திரட்டு-அமர்-3·)

இப் பாரதத்துள் அது காண்க.

ஒல்லார்நாணப் பெரியவர்க் கண்ணிச் சொல்லிய வகையில்
ஒன்றொடுபுணர்ந்து தொல்லுயிர் வழங்கிய அவிப்பலியானும் — பகை
வர் நாணும்படியாக உயர்ந்தோரான் நன்குமதித்தலைக் கருதி இன்
னது செய்யேனாயின் இன்னது செய்வலெனத் தான்கூறிய பகுதி
யிரண்டனுள் ஒன்றனோடே பொருந்திப் பலபிறப்பினும் பழகிவரு
கின்ற உயிரை § அங்கியங்கடவுட்குக் கொடுத்த அவிப்பலியானும்

நாணுதலாவது நம்மை அவன் செய்யாதே நாம் அவனை அறப்
போர் செய்யாது வஞ்சனையால் வென்றமையில் அவன் தன்னுயிரை
அவிப்பலிகொடுத்தானென நாணுதல்.

---

* 'இரக்கு' மெனவும் பாடம்.
† 'வல்லானே' எனவும் பாடம்.
‡ 'புண்ணியமாம்' எனவும் பாடம்.
§ 'அங்கிக் கடவுள்' எனவும் பாடம்.

உதாரணம்:—

"எம்பியை வீட்டுத லெம்மனைக்கா யான்படுதல்
வெம்பகன்முன் யான்விளைப்ப னென்றெழுந்தான்—றம்பி
புறவோரிற் பாணிப்பப் பொங்கெரிவாய் வீழ்ந்தா
னறவோன் மறமிருந்த வாறு."

இப் பாரதத்துள் ஒருவன் இன்னது செய்வலென்று அது செய்ய
முடியாமையின் அவிப்பலி கொடுத்தவாறுகாண்க.

"இழைத்த திகவாமற் சாவாரை யாரே
பிழைத்த தொறுக்கிற் பவர்." (குறள்-படைச்-9.)

இதுவும் அது.

ஒல்லாரிடவயிற் புல்லியபாங்கினும்—பகைவராயினும் அவர்
ற்றமாயினும் வந்து உயிரும் உடம்பும் உறுப்பும்போல்வன வேண்
யக்கால் அவர்க்கவை மனமகிழ்ந்து கொடுத்து நட்புச்செய்தலா
னும்;

உதாரணம்:—

"இந்திரன் மைந்த னுயிர்வேட் டிரந்திரவி
மைந்தனை வெல்வான் வரங்கொண்டான்—றந்தநா
ளேந்திலவேன் மன்னனே யன்றி யிதற்குவந்த
வேந்தனும் பெற்றான் மிகை"

இப் பாரதத்துப் பகைவனாற் படுதலறிந்துந் தன் கவசகுண்டலங்
காடுத்தமை கூறினமையிற் புல்லியபாங்காயிற்று. அது வீரம்பற்
ிய கருணையாகலின் வாகையாயிற்று.

இத்துணையுமறத்திற்குக் கூறியன.

பகட்டினும் மாவினும் துகட்டபு சிறப்பிற் சான்றோர் பக்க
ம்—எருதும் எருமையுமாகிய பகட்டினும் யானையுங் குதிரையு
ாகிய மாவினுங் குற்றத்தினீங்குஞ் சிறப்பினால் அமைந்தோரது
றுபாட்டானும்;

இவற்றான் உழவஞ்சாமையும் பகையஞ்சாமையுமாகிய வெற்றி
றினார். பக்கமென்றதனாற் புனிற்றாவுங் காலாளுந் தேருங்
காள்க.

உதாரணம்:—

"யானை நிரையுடைய தேரோ ரினுஞ்சிறந்தோ
ரேனை நிரையுடைய வேர்வாழ்நர்—யானைப்
படையோர்க்கும் * வென்றி பயக்கும் பகட்டே
ருடையோர்க் கரசரோ வொப்பு."
(பெரும்பொருள் விளக்கம், புறத்திரட்டு-குடிமரபு

"எனைப்பெரும் படையனோ சினப்போர்ப் பொறைய
னென்றனி ராயி னாறுசெல் வம்பலிர்
மன்பதை † மருள வரசுகளத் தவியக்
கொன்றுதோ ளோச்சிய வென்றாடு துணங்கை
மீபிணத் துருண்ட ‡ தேயா வாழியிற்
பண்ணமை தேரு மாவு மாக்களு
மெண்ணற் கருமையி னெண்ணின்றோ விலனே
கந்துகோ ளீயாது காழ்பல முருக்கி
யுகக்கும் பருந்தி னிலத்துநிழல் சாடிச்
சேண்பரன் முரம்பி னீர்ம்படைக் கொங்க
ராபரந் தன்ன செலவிற்பல்
யானை காண்பலவன் றானை யானே." (பதிற்று-77.)

என்பதும் அது.

கட்டில் நீத்த பாலினானும்—அரசன் அரசவுரிமையைக் கை
ட்ட பகுதியானும்;

அது பரதனும் பார்த்தனும் போல்வார் அரசு துறந்த வென்

உதாரணம்:—

"கடலு மலையுந் தேர்படக் கிடந்த
§ மண்ணக வளாக நுண்வெயிற் றுகளினு
னொய்தா லம்ம தானே யிஃதெவன்
குறித்தன னெடியான் கொல்லோ மொய்தவ
வாங்குசிலை யிராமன் றம்பி யாங்கவ

* 'நன்றி' எனவும் பாடம்.

† பெயர' எனவும் பாடம்.

‡ 'தெய்வயாழின்' எனவும் பாடம்.

§ 'மண்ணக வளாக நிறைய நுண்வெயிற்-றுகளினு னொய்தா லம்ம
தானே - யிஃதெவன் குறித்தனன் கொல்லோ மொய்தவ' எனவும் பாடம்.

னடிபொறை யாற்றி னல்லது
முடிபொறை யாற்றலன் படிபொறை குறித்தே"

இஃது அரசு கட்டினீத்தபால்.

"பரிதி சூழ்ந்தவிப் பயங்கெழு மாநில
மொருபக லெழுவ ரெய்தி யற்றே
வையமுந் தவமுந் தூக்கிற் றவத்துக்
கையவி யனைத்து மாற்றா தாதலிற்
கைவிட் டனரே காதல ரதனால்
விட்டோரை * விடாஅ டிருவே
விடாஅ தோரிவள் விடப்பட் டோரே." (புறம்-358.)

என்பதும் அது.

எட்டுவகை நுதலிய அவையத்தானும்—எண்வகைக் குணத் திணைக் கருதிய அவையத்தாரது நிலைமையானும்;

அவை குடிப்பிறப்புக் கல்வி ஒழுக்கம் வாய்மை தூய்மை நடுவு நிலைமை அழுக்காறின்மை அவாவின்மை எனவிவை † யுடையராய் அவைக்கண் முந்தியிருப்போர் வெற்றியைக் கூறுதல்.

உதாரணம்:—

"குடிப்பிறப் புடுத்துப் பனுவல் சூடி
விழுப்பே ரொழுக்கம் பூண்டு ‡ காமுற
வாய்மை வாய்மடுத்து மாந்தித் தூய்மையிற்
காத லின்பத்துத் தூங்கித் தீதறு
நடுவுநிலை நெடுநகர் வைகி வைகலு
மழுக்கா றின்மை யவாஅ வின்மையென
விருபெரு நிதியமு மொருதா மீட்டுந்
தோலா நாவின் மேலோர் பேரவை
§ யுடன்மரீஇ யிருக்கை யொருநாட் பெறுமெனிற்
பெறுகதில் லம்ம யாமே வரன்முறைத்
தோன்றுவழித் தோன்றுவழிப் புலவுப் பொதிந்து
நின்றுழி நின்றுழி ஞாங்கர் நில்லாது

* 'விடாஅது திருவே' எனவும் பாடம்.
† 'உடையாரவைக்கண் முந்தியிருப்பதோர்வெற்றி' எனவும் பாடம்.
‡ 'நாளினும்' எனவும் பாடம்.
§ 'உடனய விருக்கை யொருநா ளாமெனின்' எனவும் பாடம்.

நிலையழி யாக்கை வாய்ப்பவிம்
மலர்தலை யுலகத்துக் கொட்கும் பிறப்பே.''

(ஆசிரியமாலை-புறத்திரட்டு-அவையறிதல்.)

என இதனுள் எட்டும் வந்தன.

கட்டமை ஒழுக்கத்துக் கண்ணுமையானும்—வேத முதலிய வற்றாற் கட்டுதலமைந்த ஒழுக்கத்தோடு பொருந்திய காட்சியானும்; கண்ணது தன்மை கண்மையெனப்படுதலின் அதனைக் கண்ணுமையென உகரங்கொடுத்தார், எண்மை வன்மை வல்லோர் என்பது எளுமை வலுமை வல்லுவோர் என்றாற்போல.

இவை மனத்தான் இவ்வொழுக்கங்களைக் குறிக்கொண்டு ஐம்பொறியினை வென்று தடுத்தலாம். அவை இல்லறத்திற்கு உரியவாக நான்கு வருணத்தார்க்குங் கூறிய அடக்கமுடைமை, ஒழுக்கமுடைமை, நடுவுநிலைமை, பிறர்மனை நயவாமை, வெஃகாமை, புறங்கூறாமை, தீவினையச்சம், அழுக்காறாமை, பொறையுடைமை முதலியனவாம்.

உதாரணம்:—

“ஒருமையு ளாமைபோ லைந்தடக்க லாற்றி
னெழுமையு மேமாப் புடைத்து.” (குறள்-அடக்க-13.)

“ஒழுக்கம் விழுப்பந் தரலா னொழுக்க
முயிரினு மோம்பப் படும்.” (குறள்-ஒழுக்கம்-1.)

“சமன்செய்து சீர்தூக்குங் கோல்போ லமைந்தொருபாற்
கோடாமை சான்றோர்க் கணி.” (குறள்-நடுவு-8.)

“பிறன்மனை நோக்காத பேராண்மை சான்றோர்க்
கறனொன்றோ வான்ற வொழுக்கு.” (குறள்-பிறனில்-8.)

“படுபயன் வெஃகிப் பழிப்படுவ செய்யார்
நடுவன்மை நாணு பவர்.” (குறள்-வெஃகாமை-2.)

“அறங்கூறா னல்ல செயினு மொருவன்
புறங்கூறா னென்ற லினிது.” (குறள்-புறங்-145.)

“தீவினையா ரஞ்சார் விழுமியா ரஞ்சுவர்
தீவினை யென்னுஞ் செருக்கு.” (குறள்-தீவினை-1.)

“ஒழுக்காறாக் கொள்க வொருவன்றன் னெஞ்சத்
தழுக்கா றிலாத வியல்பு.” (குறள்-அழுக்கா-1.)

“மிகுதியான் மிக்கவை செய்தாரைத் தாந்தந்
தகுதியான் வென்று விடல்.” (குறள்-பொறை-8.)

பிறவும் இந்நிகரனவெல்லாங் கொள்க.

"விழையா வுள்ளம் விழையு மாயினுங்
கேட்டவை கோட்டி யாக மீட்டாங்
கறனும் பொருளும் வழாமை நாடித்
தற்றக வுடைமை நோக்கி மற்றதன்
பின்னா கும்மே முன்னிய முடித்த
லினைய பெரியோ ரொழுக்க மதனா
லரிய பெரியோர்த் தெரியுங் காலே." (அகம்—286.)

என இது தொகுத்துக் கூறியது.

இடையில் வண்புகழ்க் கொடைமையானும்—இடையீடில்லாத வண்புகழைப் பயக்குங் கொடைமையானும்;

உலகமுழுதும் பிறர்புகழ்வாராமைத் தன்புகழ்பரத்தலின் இடையிலென்றார்.

வண்புகழ் வள்ளிதாகிய புகழ்; அது வளனுடையதென விரியும். இக்கொடைப் புகழுடையான் மூப்புப் பிணி சாக்காட்டுக்கு அஞ்சாமையின் அது வாகையாம்.

உதாரணம்:—

"மன்னா வுலகத்து மன்னுதல் குறித்தோர்
தம்புகழ் நிறீஇத் தாமாய்ந் தனரே
துன்னருஞ் சிறப்பி னுயர்ந்த செல்வ
ரின்மையி னிரப்போர்க் கீஇ யாமையிற்
றொன்மை மாக்களிற் றொடர்பறி யலரே
தாடாழ் படுமணி யிரட்டும் பூநுத
லாடியல் யானை பாடுநர்க் கருகாக்
கேடி னல்லிசை வயமான் றோன்றலைப்
பாடி நின்றனெ னாகக் கொன்னே
பாடுபெறு பரிசிலன் வாடினன் பெயர்தலென்
னாடிழந் ததனினு நனியின் னாதென
வாடந் தனனே தலையெமக் கீயத்
தன்னிற் சிறந்தது பிறிதொன் றின்மையி
னாடுமலி யுவகையொடு வருவ
லோடாப் பூட்கைநின் *கிழமையோற் கண்டே." (புறம்—165.)

என வரும். இது புறம்.

* 'இளமையோன்' எனவும் பாடம்.

பிழைத்தோர்த் தாங்குங் காவலானும்—தம்மைப் பிழைத்தோரைப் பொறுக்கும் பாதுகாப்பானும் ;

காவலாவது இம்மையும் மறுமையும் அவர்க்கு ஏதம் வாராமற் காத்தலாதலால் இஃது ஏனையோரின் வெற்றியாயிற்று.

உதாரணம்:—

" தம்மை யிகழ்ந்தமை தாம்பொறுப்ப தன்றிமற்
றெம்மை யிகழ்ந்த வினைப்பயத்தா—லும்மை
யெரிவாய் *நிரயத்துள் வீழ்வர்கொ லென்று
பரிவதூஉஞ் சான்றோர் கடன்." (நாலடி—6-8.)

" அகழ்வாரைத் தாங்கு நிலம்போலத் தம்மை
யிகழ்வார்ப் பொறுத்த றலை." (குறள்-பொறை-1.)

என வரும்.

பொருளொடு புணர்ந்த பக்கத்தானும்—அரசர்க்குரியவாகிய படை குடி கூழ் அமைச்சு நட்பு முதலியனவும் புதல்வரைப் பெறுவனவுமாகிய பொருட்டிறத்துப்பட்ட வாகைப்பகுதியானும் ;

பக்கமென்றதனான் மெய்ப்பொருளுணர்த்துதலுங் கொள்க.

உதாரணம்:—

" படைகுடி கூழமைச்சு நட்பர ணாறு
முடையா னரசரு ளேறு." (குறள்-இறை-1.)

நாடு அரண்முதலாகக் கூறுவனவெல்லாந் திருவள்ளுவப்பயனிற் காண்க.

" படைப்புப் பலபடைத்துப் பலரோ டுண்ணு
முடைப்பெருஞ் செல்வ ராயினு மிடைப்படக்
குறுகுறு †நடந்து சிறுகை நீட்டி
யிட்டுந் தொட்டுங் கவ்வியுந் துழந்து
நெய்யுடை யடிசின் ‡மெய்பட விதிர்த்து
மயக்குறு மக்களை யில்லோர்க்குப்
பயக்குறை யில்லைத் தாம்வாழு நாளே." (புறம்—188.)

* 'நிரயத்துளெய்துங்கொல்' எனவும் பாடம்.
† 'நடந்துஞ் சிறுகை நீட்டியும்' எனவும் பாடம்,
‡ 'மெய்பெற' எனவும் பாடம்,

"கேள்வி கேட்டுப் படிவமொடியாது" என்னும் (74) பதிற்றுப் பத்தும் அது.

"ஐயுணர் வெய்தியக் கண்ணும் பயமின்றே
மெய்யுணர் வில்லா தவர்க்கு" (குறள். மெய்யு-4.)

என வரும்.

அருளொடு புணர்ந்த அகற்சியானும்—அருளுடைமையோடு பொருந்திய துறவறத்தானும்;

அருளொடு புணர்தலாவது ஒருயிர்க்கு இடர்வந்துழித் தன்னுயிரைக் கொடுத்துக் காத்தலும் அதன் வருத்தந் தனதாக வருந்துதலும் பொய்யாமை கள்ளாமை முதலிபனவுமாம். இக்கருத்து நிகழ்ந்தபின்னர்த் துறவுள்ளம் பிறத்தலின் இதுவும் அறவெற்றியாயிற்று.

உதாரணம் :—

"புனிற்றுப் பசியுழந்த புலிப்பிணவு தனது
மூலமருக் குழவி வாங்கி வாய்மடுத்
திரையெனக் கவர்வுற நோக்கி யாங்க
வளரிளங் குழவியின் முன்சென்று *காணக்
கூருகிர் வயமான் புலவுவேட்டுத் தொடங்கிய
வாளெயிற்றுக் கொள்ளெயிற் றங்கினன் கதுவப்
பாசிலைப் போதி மாதவன் பெருந்தகை
†யாருயிர் காவல் பூண்ட
பேரருட் புணர்ச்சியி னகலு மாறே."

"தன்னுயிர்க் கின்னாமை தானறிவா னென்கொலோ
மன்னுயிர்க் கின்னா செயல்." (குறள். இன்னா-8.)

"வாய்மை யெனப்படுவ தியாதெனின் யாதொன்றுந்
தீமை யிலாத சொலல்." (குறள். வாய்மை-1.)

"களவென்னுங் காரறி வாண்மை யளவென்னு
மாற்றல் புரிந்தார்க ணில்." (குறள். கள்ளாமை-7.)

"யாதனின் யாதனி னீங்கியா னோத
லதனி னதனி னிலன்." (குறள். துறவு-1.)

ஏனையவும் இதன்கண் அடக்குக.

---

* 'தானக் கூருகிர்' எனவும் பாடம்.

† 'ஆருயிர்க்காவல்' எனவும் பாடம்.

35

காமம் நீத்த பாலினானும் — அங்ஙனம் * பிறந்தபின்னர் எப் பொருள்களினும் பற்றற்ற பகுதியானும் ;

உதாரணம் :—

“ காமம் வெகுளி மயக்க மிவை மூன்றி
ஞமங் கெடக்கெடு நோய்” (குறள். மெய்யு-10.)

என வரும்.

பாலென்றதனால் உலகியலுணின்றே காமத்தினைக் கைவிட்ட பகுதியுங்கொள்க.

“ இளையர் முதிய ரெனவிருபால் பற்றி
விளையு மறிவென்ன வேண்டா—விளையனுத்
தன்ருதை காம நுகர்தற்குத் தான்காம
மொன்ருது நீத்தா னுளன்.”

(பெரும்பொருள் விளக்கம், புறத்திரட்டு—அறிவுடைமை-15.)

என வரும்.

என்று இருபாற்பட்ட ஒன்பதிற்றுத் துறைத்தே—முன்னர் ஒன்பானும் பின்னர் ஒன்பானுமாக இரண்டு கூறுபட்ட ஒன்பதாகிய பதினெட்டுத் துறையினையுடைத்து வாகை என்றவாறு.

இதனுள் ஏதுவிரியாதனவற்றிற்கும் ஏதுவிரித்தவாற்ருன் இருபாற்பட்ட பதினெட்டாதலுடைத்தென முடிக்க. (உக)

77. காஞ்சி தானே பெருந்திணைப் புறனே.

இத்துணையும் உரிப்பொருள்பெற்ற அகத்திணைக்குப் புறங்கூறி இஃது உரிப்பொருளில்லாத பெருந்திணைக்குப் புறனிதுவென்கின்றது. இது வாகைக்குப் பின்வைத்தார், வீரக்குறிப்பு நிலையாமைக் குறிப்போடு உறவுடைத்து என்றற்கு.

இதன்பொருள் :—காஞ்சிதானே பெருந்திணைப்புறனே—எழுதிணையுட் காஞ்சிதானேயெனப் பிரிக்கப்பட்ட புறத்திணை பெருந்திணைக்குப் புறனும் என்றவாறு.

* துறவுள்ளம் பிறந்த பின்னர் என்றவாறு.

*அதற்கு இது புறனுபவாறு என்னையெனின், எண்வகைமணத்தினும் நான்குமணம்பெற்ற பெருந்திணைபோல இக்காஞ்சியும் அறமுதலாகிய மும்முதற்பொருளும் அவற்றது நிலையின்மையுமாகிய ஆறனுள்ளும் நிலையின்மை மூன்றற்கும் உரித்தாய் எல்லாத்திணைகட்கும் ஒத்த மரபிற்றாகலானும், 'பின்னர்நான்கும் பெருந்திணைபெறும்' (தொல். களவியல்-14.) என்ற நான்குஞ் சான்றோர் இகழ்ந்தாற்போல அறம் முதலியவற்றது நிலையின்மையுணர்ந்து அவற்றை அவர் இகழ்தலானும், 'ஏறிய மடற்றிற' (தொல். அகத்-51) முதலிய நான்குந் தீயகாமமாயினவாறுபோல உலகியனோக்கி நிலையாமையும் நற்பொருளன்றாகலானும், உரிப்பொருள் இடைமயங்கி வருதலன்றித் தனக்கு நிலமில்லாத பெருந்திணைபோல அறம்பொரு ளின்பம் பற்றியன்றி வேறுவேறு நிலையாமையென்பதோர் பொருளின்றாதல் ஒப்புமையானும், பெருந்திணைக்குக் காஞ்சி புறனாயிற்று. 'கைக்கிளை முதலாப் பெருந்திணையிறுவாய்' (தொல். அகத்-1.) ஏழனையும் அகமென்றலின் அவ்வகத்திற்கு இது புறனாவதன்றிப் புறப்புறமென்றல் ஆகாமையுணர்க. இது மேலதற்கும் ஒக்கும். (உஉ)

78. பாங்கருஞ் சிறப்பிற் பல்லாற் றானு
நில்லா வுலகம் புல்லிய நெறித்தே.

இது முற்கூறிய காஞ்சிக்குப் பொது † இலக்கணங் கூறுகின்றது.

இதன் பொருள்:—பாங்கருஞ் சிறப்பின்—தனக்குத் துணையில்லாத ‡வீட்டின்பம் ஏதுவாக; பல்லாற்றானும்—அறம் பொருள் இன்பமாகிய பொருட்பகுதியானும் அவற்றுப் பகுதியாகிய உயிரும் யாக்கையுஞ் செல்வமும் இளமையும் முதலியவற்றானும்; நில்லா உலகம் புல்லிய நெறித்து—நிலைபேறில்லாத உலகியற்கையைப் பொருந்திய நன்னெறியினை யுடைத்துக் காஞ்சி என்றவாறு.

எனவே, வீடுபேறு நிமித்தமாகப் பல்வேறு நிலையாமையைச் சான்றோர் சாற்றுங் §குறிப்பினது காஞ்சியாயிற்று. பாங்கு, துணை.

* 'அஃது அகத்துக்குப் புறனயவாறு' எனவும் பாடம்.
† 'இலக்கணம் உணர்த்துகின்றது' எனவும் பாடம்.
‡ 'பேரின்பம்' எனவும் பாடம்.
§ 'குறிப்பாயினது' எனவும் பாடம்.

உலகிற்கு நிலையாமை கூறுங்கால் அறமுதலாகிய பொருட்பகுதி ஏதுவாகக் கூறினன்றி உலகென்பதற்கு வடிவு வேறின்மையிற் பல்லாற்ருனுமென்று ஆன் உருபு கொடுத்தார். கெடுங்காற் கணந்தோறுங் கெடுவனவுங் கற்பந்தோறுங் கெடுவனவுமா மென்றற்கு ஆறென்ருர். நிலைபெற்ற வீட்டினுன் இவற்றின் நிலையாமையுணர்தலின் வீடு ஏதுவாயிற்று. பல்லாற்ருனுமென்றதனுற் சில்லாற்ருனும் வீடேதுவாகலின்றி நிலையாமைக்குறிப்பு ஏதுவாகலுங் கொள்க. இஃது அறிவன் தேயமுந் தாபதப்பக்கமும்பற்றி நிலையின்மைக் குறிப்புப் பெற்ரும்.

உதாரணம்:—

“ மயங்கிருங் கருவிய விசும்பு * முகனுக
வியங்கிய விருசுடர் கண்ணெனப் பெயரிய
† வழியிடை வழங்கா வழக்கரு நீத்தம்
வயிரக் குறட்டின் ‡ வயங்குமணி யாத்துப்
பொன்னந் திகிரி முன்சமத் துருட்டிப்
பொருநர்க் காணுச் செருமிகு § மொய்ம்பின்
முன்னேர் செல்லவுஞ் செல்லா தின்னும்
விலைநலப் பெண்டிரிற் பலர்மீக் கூற
|| வுளனே வாழியர் யாரெனப் பண்மா
ணிலமக ளழுத காஞ்சியு
முண்டென வுரைப்பரா லுணர்ந்திசி னேரே.” (புறம்-365.)

இதனுள் உண்டென உரைப்பரால் உணர்ந்தோரென்றலின் வீடுபேறு ஏதுவாகத் தாபதர் போல்வார் நில்லா உலகம் புல்லியதாயிற்று. வீடுபேறு நிமித்தமாகச் சான்ருேர் பல்வேறு நிலையாமையை ¶ அறைந்த மதுரைக்காஞ்சி இதற்கு உதாரணமாம். (உஅ)

79. மாற்றருங் கூற்றஞ் சாற்றிய பெருமையுங்
கழிந்தோ ரொழிந்தோர்க்குக் காட்டிய முதுமையும்

---

* ‘முகனக’ எனவும், ‘முதலாக’ எனவும் பாடம்.
† ‘வளியிடை’ எனவும் பாடம்.
‡ ‘வயங்கு மணியாரத்து’ எனவும் பாடம்.
§ ‘முன்பின்’ எனவும் பாடம்.
|| ‘உள்ளேன்’ எனவும் பாடம்.
¶ ‘அறிந்த’ எனவும் பாடம்.

பண்புற வரூஉம் பகுதி நோக்கிப்
* புண்கிழித்து முடியு மறத்தி னானு
மேமச் சுற்ற மின்றிப் புண்ணோற்
பேஎ யோம்பிய பேஎய்ப் பக்கமு
மின்னனென் றிரங்கிய மன்னை யானு
மின்னது பிழைப்பி னிதுவா கியரெனத்
துன்னருஞ் சிறப்பின் வஞ்சினத் தானு
மின்னகை மனைவி பேஎய்ப் புண்ணோற்
றுன்னுதல் கடிந்த தொடாஅக் காஞ்சியு
நீத்த கணவற் றீர்த்த வேலிற்
பேஎத்த மனைவி யாஞ்சி யானு
நிகர்த்து மேல்வந்த வேந்தனொடு முதுகுடி
மகட்பா டஞ்சிய மகட்பா லானு
முலையு முகனுஞ் சேர்த்திக் கொண்டோன்
றலையொடு முடிந்த நிலையொடு தொகைஇ
யீரைந் தாகு மென்ப பேரிசை
மாய்ந்த மகனைச் சுற்றிய சுற்ற
மாய்ந்த பூசன் மயக்கத் தானுந்
தாமே யேங்கிய தாங்கரும் பையுளுங்
கணவனொடு முடிந்த படர்ச்சி நோக்கிச்
செல்வோர் செப்பிய மூதா னந்தமு
நனிமிகு சுரத்திடைக் கணவனை யிழந்து
† தனிமகள் புலம்பிய முதுபா லையுங்
கழிந்தோர் தேஎத் தழிபடர் உறீஇ
யொழிந்தோர் புலம்பிய கையறு நிலையுங்
காதலி யிழந்த தபுதார நிலையுங்
காதல னிழந்த தாபத நிலையு
நல்லோள் கணவனொடு நனியழற் புகீஇச்

---

* 'புண்கழித்து' எனவும் பாடம்.

† 'தலைமகன் புலம்பிய முதுபாலை நிலையும்' எனவும் பாடம்.

சொல்லிடை யிட்ட பாலை நிலையு
மாய்பெருஞ் சிறப்பிற் * புதல்வன் பெயரத்
தாய்தப வரூஉந் தலைப்பெய னிலையு
மலர்தலை யுலகத்து மரபுநன் கறியப்
பலர்செலச் செல்லாக் காடு வாழ்த்தொடு
நிறையருஞ் சிறப்பிற் றுறையிரண் டுடைத்தே.

இது முற்கூறிய காஞ்சித்திணை வீடேதுவாகவன்றி வாளாது நிலையின்மை தோன்றக் கூறும்பகுதி கூறுகின்றது. இதுவும் வாகையைத் தொகுத்தோதிய பொதுச்சூத்திரம்போலத் துறையொடும் படாது நிலையின்மைப்பொருளை வகுத்தோதிய சூத்திரமென்றுணர்க.

இதன்பொருள்:—மாற்றரும் கூற்றம் சாற்றிய பெருமையும்—பிறராற் றடுத்தற்கரிய கூற்றம் வருமெனச் சான்றோர் சாற்றிய பெருங்காஞ்சியானும்;

கூற்றாவது, வாழ்நாள் இடையறாது செல்லுங் காலத்தினைப் பொருள்வகையாற் கூறுபடுத்துங் கடவுள்; அதனைத்தான் பேரூர்க் கூற்றம்போலக் கொள்க. கூற்றத்திற்குக் காலமென்பது வேறன்மையிற் 'காலம் உலகம்' என (தொல்-சொல்-கிளவி-58.) முன்னே கூறினர்.

உதாரணம்:—

"பல்சான் றீரே பல்சான் றீரே
கயன்முள் ளன்ன நரைமுதிர் திரைகவுட்
பயனின் மூப்பிற் பல்சான் றீரே
கணிச்சிக் கூர்ம்படைக் கடுந்திற லொருவன்
பிணிக்குங் காலை யிரங்குவிர் மாதோ
நல்லது செய்த லாற்றீ ராயினு
மல்லது செய்த லோம்புமி னதுதா
† னெல்லாரு முவப்ப தன்றியு
நல்லாற்றுப் படூஉ நெறியுமா ரதுவே." (புறம்-195.)

இது வீடேதுவாகவன்றி வீடுபேற்று நெறிக்கட் செல்லும் நெறியேதுவாகக் கூறியது.

---

* 'சிறுவன்' எனவும் பாடம்.

† 'எல்லாரும் புகழ்வ தன்றியும்' எனவும் பாடம்.

"இருங்கடலுடுத்த" என்னும் (363) புறப்பாட்டும் அது.

கழிந்தோர் ஒழிந்தோர்க்குக் காட்டிய முதுமையும்—இளமைத் தன்மை கழிந்து அறிவுமிக்கோர் இளமைகழியாத அறிவின் மாக்கட்குக் காட்டிய முதுகாஞ்சியானும்;

முதுமை மூப்பாதலான் அது காட்சிப்பொருளாக * இளமை நிலையாமை கூறிற்றும்.

உதாரணம் :—

"இனிநினைந் திரக்க மாகின்று திணிமணற்
செய்யுறு பாவைக்குக் கொய்பூத் தைஇத்
தண்கய மாடு மகளிரொடு கைபிணைந்து
தழுவுவழித் தழீஇத் † தூங்குவழித் தூங்கி
‡ மறையென லறியா மாயமி லாயமொ
§ டுயர்சினை மருதத் துறையுறத் தாழ்ந்த
‖ நீர்நணிப் படுகோ டேறிச் சீர்மிகக்
கரையவர் மருளத் திரையகம் பிதிர
$ நெடுநீர்க் குட்டத்துத் துடுமெனப் பாய்ந்து
குளித்து மணற்கொண்ட கல்லா விளமை
யளிதோ தானே யாண்டுண்டு கொல்லோ
தொடித்தலை விழித்தண் டூன்றி நடுக்குற்
றிருமிடை மிடைத்த சில்சொற்
பெருமூ தாளரே மாகிய வெமக்கே." (புறம்- 243·)

இது வீடுபெறுதற்கு வழிகூறியது.

பண்புறவரூஉம் பகுதி நோக்கிப் புண்கிழித்து முடியும் மறத்தினும்—நன்றாகிய குணம் ¶ உறுநிலையாகப் பெறுகின்ற பகுதியாராய்ந்து பெறுதற்குப் பட்ட விழுப்புண் தீர்ந்து வாழும் வாழ்க்கை

---

* 'இளமை நிலை கூறிற்றும்' எனவும் பாடம்.
† 'தங்குவழித் தங்கி' எனவும் பாடம்.
‡ 'மறையென வறியா' எனவும் பாடம்.
§ 'உயர்திணை' எனவும் பாடம்.
‖ 'நீர்க்கணிப்படிந்த' எனவும் பாடம்.
$ 'நெடுமென் குட்டத்து' எனவும் பாடம.
¶ 'உறுவிலையாக' எனவும் பாடம்.

நிலையின்மையின் அதனை வேண்டாது புண்ணைக் கிழித்து இறக்கும் மறக்காஞ்சியானும் ;

இஃது யாக்கைநிலையின்மையை நோக்கிப் புகழ்பெறுதல் குறித்தது. இதனை வாகைத்திணைப்பின்னர் வைத்தார்; இக்காஞ்சியும் வாகையொடு மயங்கியுங் காஞ்சியாதல்பற்றி.

உதாரணம் :—

"பொருது வடுப்பட்ட யாக்கை நாணிக்
கொன்று முகந்தேய்ந்த வெஃகந் தாங்கிச்
சென்று களம்புக்க தானை தன்னொடு
முன்மலைந்து மடிந்த வோடா விடலை
நடுகல் லெடுநிலை நோக்கி யாங்குத்தன்
புண்வாய் கிழித்தனன் புகழோ னந்நிலைச்
சென்றுழிச் செல்க மாதோ வெண்குடை
யரசுமலைந்து தாங்கிய களிறுமடி பறந்தலை
முரண்கெழு தெவ்வர் காண
விவன்போ லிந்நிலை பெறுகயா னெனவே."

இஃது போர் முடிந்தபின் களம்புக்கு நடுகல் ஆயினானைக் கண்டு உடம்பினது நிலையின்மையினையும் பண்புறவருதலையும் நோக்கி இறந்தமை கூறலிற் காஞ்சியாயிற்று.

ஏமச் சுற்றம் இன்றிப் புண்ணோற் பேஎய் ஓம்பிய பேஎய்ப் பக்கமும்—கங்குல் யாமத்துக் காத்தற்குரிய சுற்றக்குழாமின்மையின் அருகுவந்து புண்பட்டோனைப் பேயானே காத்த பேய்க்காஞ்சியானும் ;

பேய் காத்ததென்றலின் ஏமம் இரவில் யாமமாயிற்று. ஏமம் காப்புமாம். ஓம்புதலாவது அவனுயிர் போந்துணையும் ஓரியும் நரியுங் கிடந்தவன் தசையைக் கோடலஞ்சிப் பாதுகாத்தலாம்.

இது சுற்றத்தாரின்மை கூறலிற் செல்வநிலையாமையாயிற்று. பக்கமென்றதனாற் பெண்டிர் போல்வார் காத்தலும் பேயோம்பாத பக்கமுங் கொள்க.

உதாரணம் :—

"புண்ணனந்த ருற்றானைப் போற்றுந ரின்மையிற்
கண்ணனந்த ரில்லாப்பேய் காத்தனவே—புண்ணு

முளையோரி யுட்க *வுணர்வொடுசா யாத
விளையோன் கிடந்த விடத்து."

என வரும்.

ஏனைய வந்துழிக் காண்க.

இன்னன் என்று இரங்கிய மன்னையானும்—ஒருவன் இறந்துழி அவன் இத்தன்மையோனென்று ஏனையோர் இரங்கிய கழிவு பொருட்கண்வந்த மன்னைக்காஞ்சியானும் ;

இது பலவற்றின் நிலையாமைகூறி இரங்குதலின் மன்னைக்காஞ்சியென வேறுபெயர் கொடுத்தார். இது பெரும்பான்மை மன் என்னும் இடைச்சொற் பற்றியே வருமென்றற்கு † மன்கூறினர். இது மன்னையெனத் திரிந்து காஞ்சியென்பதனோடடுத்து ‡நின்றது. இஃது உடம்பொடு புணர்த்தல்.

"சிறியகட் பெறினே யெமக்கீயு மன்னே
பெரியகட் பெறினே
யாம்பாடத் தான்மகிழ்ந் துண்ணு மன்னே
சிறுசோற்றானு நனிபல கலத்தன் மன்னே
பெருஞ்சோற் றானு நனிபல கலத்தன் மன்னே
யென்பொடு தடிபடு வழியெல்லா மெமக் கீயு மன்னே
யம்பொடு வேனுழை வழியெல்லாந் தானிற்கு மன்னே." (புறம்-235.)

என இப் புறப்பாட்டு மன் அடுத்து அப்பொருடந்தது.

"பாடுநர்க் கீத்த பல்புக $ழன்னே
யாடுநர்க் கீத்த பேரன் பினனே
யறவோர் புகழ்ந்த § வாய்கோ லன்னே
திறவோர் புகழ்ந்த திண்ணன் பினனே
மகளிர் சாயன் மைந்தர்க்கு மைந்து
துகளறு கேள்வி யுயர்ந்தோர் புக்கி

* 'உணர்வொடுஞ் சாயா' எனவும் பாடம்.

† 'மன்னே கூறினர்' எனவும் பாடம்.

‡ 'நின்றதென்னும்' எனவும் பாடம்.

$ 'பல்புக ழினனே' எனவும் பாடம்.

§ 'ஆய்சொல் லினனே' எனவும் பாடம்.

லனைய னென்று தத்தக் கோனை
நினையாக் கூற்ற மின்னுயி ருய்த்தன்று
பைத லொக்கற் றழீஇ யதனை
வைகம் வம்மோ வாய்மொழிப் புலவீர்
நனந்தலை யுலக மரந்தை தூங்கக்
கெடுவி னல்லிசை சூடி
நடுக லாயினன் புரவல னெனவே." (புறம்-221.)

இது மன் அடாது அப்பொருடந்தது.

"செற்றன் றாயினும்" என்னும் (226) புறப்பாட்டு முதலியன
வும் அன்ன.

இதனை ஆண்பாற் கையறுநிலை யெனினும் அமையும்.

இன்னது பிழைப்பின் இதுவாகியரெனத் துன்னருஞ் சிறப்பின
வஞ்சினத்தானும்—இத்தன்மைய தொன்றினைச் செய்தலாற்றே
யின் இன்னவாறாகக் கடவேனெனக் கூறிய வஞ்சினக் காஞ்சியானு

அது தான்செய்யக் கருதியது பொய்த்துத் தனக்குவருங் கு
றத்தால் உயிர்முதலியன துறப்பனென்றல். சிறப்பு வீடுபேறன்
உலகியலிற் பெருஞ்சிறப்பு.

உதாரணம்:—

"மெல்ல வந்தெ னல்லடி பொருந்தி
யீயென விரக்குவ ராயிற் சீருடை
முரசுகெழு தாயத் தரசோ தஞ்ச
மின்னுயி ராயினுங் கொடுக்குவெ னிந்நிலத்
தாற்ற லுடையோ ராற்றல் போற்றாதென்
னுள்ள மெள்ளிய மடவோன் றெள்ளிதிற்
றுஞ்சுபுலி யிடறிய சிதடன் போல
வுய்ந்தனன் பெயர்தலோ வரிதே மைந்துடைக்
கழைதின் யானைக் காலகப் பட்ட
வன்றிணி நீண்முளை போலச் சென்றவண்
வருந்தப் பொரேஎ னாயிற் பொருந்திய
தீதி னெஞ்சத்துக் காதல் கொள்ளாப்
பல்லிருங் கூந்தன் மகளி
ரொல்லா முயக்கிடைக் குழைகவென் றாரே." (புறம்—73.)

"நகுதக் கனரே நாடுமீக் கூறுநர்" "மடங்கலிற் சினைஇய" என்னும் (72, 71) புறப்பாட்டுக்கள் உயிருஞ் செல்வமும் போல்வன நிலையும் பொருளென நினையாது வஞ்சினஞ் செய்தன.

இன்னகை மனைவி பேஎய்ப் புண்ணோற் றுன்னுதல் கடிந்த தொடாஅக் காஞ்சியும்—இனிதாகிய நகையினையுடைய மனைவி தன் கணவன் புண்ணுற்றோனைப் பேய்தீண்டுதலை நீக்கித் தானுந் தீண்டாத காஞ்சியானும்;

என்றது, நகையாடுங் காதலுடையாள் அவனைக் காத்து விடிவளவுஞ் சுற்றுதலன்றி முயங்குதற்கு உள்ளம் பிறவாதபடி அவன் நிலையாமையை எய்தினனென்றவாறு.

இதுவும் ஆண்பாற்காஞ்சியாம். இக் காஞ்சியென்பதனை முன்னும்பின்னுங் கூட்டுக.

"*தீங்கனி யாஅமொடு வெம்பு †மனைச்செரீஇ
‡வாங்குமருப் பியாழொடு பல்லியங் கறங்கப்
§பையப் பெயர்த்து $மைவிழு திழுகி
யையவி சிதறி யாம்ப லூதி
யிசைமணி யெறிந்து காஞ்சி பாடி
நெடுநகர் வரைப்பிற் கடிநறை புகைஇக்
¶காக்க வம்மோ காதலந் ||தோழி
வேந்துறு விழுமந் தாங்கிய
பூம்பொறி யுடைய நெடுந்தகை புண்ணே." (புறம்—281.)

என வரும்.

நீத்த கணவற் றீர்த்த வேலிற்பேஎத்த மனைவி ஆஞ்சியானும்—உயிர்நீத்த கணவன் தன்னுறவை நீக்கின வேல்வடுவாலே மனைவி அஞ்சின ஆஞ்சிக்காஞ்சியானும் ;

---

* 'தீங்கினி யிரமொடு' எனவும் 'தீங்கனி யிரவமொடு' எனவும் 'தீங்கனி யரவமொடு' எனவும் பாடம்.

† 'மனைச்செரீஇய' எனவும் பாடம்.

‡ 'யாங்கு மருப்பு' எனவும் பாடம்.

$ 'கைபயப் பெயர்த்து' எனவும் பாடம்.

§ 'மையிழு திழுகி' எனவும் பாடம்.

¶ 'காக்கம் வம்மோ' எனவும் பாடம்.

|| 'தொழில்' எனவும் பாடம்.

எஞ்ஞான்றும் இன்பஞ்செய்த கணவனுடம்பு அறிகுறி தெரியாமற் புண்பட்டு அச்சநிகழ்தலின் யாக்கை நிலையாமை கூறியதாம். பேஎத்த என்பது உரிச்சொன் முதனிலையாகப் பிறந்த பெயரெச்சம். அஞ்சின ஆஞ்சி யென நின்றது.

"*இன்ப முடம்புகொண் டெய்துவிர் காண்மினோ
வன்பி னுயிர்புரக்கு மாரணங்கு—தன்கணவ
னல்லாமை யுட்கொள்ளு மச்சம் பயந்ததே
புல்லார்வேன் மெய்சிதைத்த புண்."

(தகடூர்யாத்திரை-புறத்திரட்டு-மூதின்மறம்-8.)

என வரும்.

இனி 'வேலிற்பெயர்த்த மனைவி' யென்று பாடமோதி, அவ்வேலான் உயிரைப்போக்கின மனைவியென்று கூறி, அதற்குக்

"கௌவைநீர் வேலிக் கடிதேகாண் கற்புடைமை
வெவ்வேல்வாய் வீழ்ந்தான் விறல்வெய்யோ—னவ்வேலே
யம்பிற் பிறழுந் தடங்க ணவன்காதற்
கொம்பிற்கு மாயிற்றே கூற்று." (புற-வெ-மாலை-காஞ்சி-23.)

என்பது காட்டுப.

நிகர்த்து மேல்வந்த வேந்தனொடு முதுகுடி மகட்பாடு அஞ்சிய மகட்பாலானும்—பெண்கோளொழுக்கத்தி னொத்து மறுத்தல் பற்றிப் பகைவனுய் வலிந்து கோடற்கு எடுத்துவந்த அரசனோடு முதுகுடித்தலைவராகிய வாணிகரும் வேளாளருந் தத்தம் மகளிரைப் படுத்தற்கு அஞ்சிய மகட்பாற் காஞ்சியானும்;

வேந்தியலாவது உயிர்போற்றுது வாழ்தலின் அவரது நிலையின்மை நோக்கி அவரோடொத்து மகளிரைப் படுத்தற்கஞ்சி மறுப்பாராதலின் அஞ்சியென்றும் மேல்வந்த வென்றுங் கூறினர். அம்முது குடிகள் தாம் பொருதுபடக் கருதுதலின் உயிரது நிலையாமை உணர்ந்த காஞ்சி யாயிற்று. பாலென்றதனுன் முதுகுடிகளேயன்றி 'அனைநிலைவகை' (தொல்-புறத்திணை-20.) யெனப்பட்டார் கண்ணும் இத்துறை நிகழ்தல் கொள்க.

---

* 'இன்னு முடம்பு' எனவும் பாடம்.

உதாரணம்:—

“ நுதிவேல் கொண்டு நுதல்வியர் துடையாக்
கடிய * கூறும் வேந்தே தந்தையு
நெடிய வல்லது பணிந்துமொழி யலனே
யிதிவர் படிவ மாயின் வையெயிற்
றரிமதர் மழைக்க ணம்மா வரிவை
மரம்படு சிறுதீப் போல
வணங்கா யினடான் பிறந்த வூர்க்கே.” (புறம்-349.)

என வரும்.

“ களிறணைப்பக் கலங்கின காஅ
தேரோடத் துகள்கெழுமின தெருவு
† மாமறுகலின் மயக்குற்றனவழி
கலங்கழாஅலிற் றுறை, கலக்குற்றன
தெறன்மறவ ரிறைகூர்தலிற்
பொறைமலிந்து நிலனெளிய
வந்தோர்பலரே வம்பவேந்தர்
பிடியுயிர்ப் பன்ன கைகவ ரிரும்பி
னோவுற ழிரும்புறங் காவல் கண்ணிக்
கருங்கண் கொண்ட நெருங்கல் வெம்முலை
மைய னோக்கிற் றையலை நயந்தோ
ரளியர் தாமேயிவ டன்னை மாரே
செல்வம் வேண்டார் செருப்புகல் வேண்டி
நிரலல் லோர்க்குத் தரலோ வில்லெனக்
கழிப்பிணிப் பலகையர் ‡ கதுவாய் வாளர்
குழாஅங் கொண்ட குருதியம் புலவொடு
கழாஅத் தலைய கருங்கடை நெடுவே
$ லின்ன மறவர்த் தாயினு மன்னோ
வென்னு வதுகொ லுனே
§ பன்னல் வேலியிப் பணைநல் லூரே.” (புறம்-345.)

* ‘கடவும்’ எனவும் பாடம்.

† ‘மாவழங்கலின்’ எனவும் பாடம்.

‡ ‘ததுவாய்’ எனவும் பாடம்.

$ ‘இன்னம் பிறவர்த் தாயினும்’ எனவும் பாடம்.

§ ‘பன்னெல்வேலி’ எனவும் பாடம்.

இதனுள் "நிரலல் லோர்க்குத் தரலோ வில்லென" என்றலின் அரசர்க்கு மகட்கொடைக்குரியரல்லாத அனைநிலைவகையோர்பாற் பட்டது.

முலையும் முகனுஞ் சேர்த்திக் கொண்டோன் தலையொடு முடிந்த நிலையொடு தொகைஇ ஈரைந்தாகுமென்ப—தன்கணவன் றலையைத் தன்முகத்தினும் முலையினுஞ் சேர்த்திக்கொண்டு அத்தலையான் மனைவியிறந்த நிலைமையானுந் தொகைபெற்றுக் காஞ்சி பத்துவகைப் படுமென்று கூறுவாராசியர் என்றவாறு.

தலை அவள் இறத்தற்கேதுவாகலின் அது வினைமுதலாயிற்று. மேல் துறைஇரண்டென்பாராகலின் இவை பத்தும் ஒருதுறையாமென்றற்கும் இறை ஆண்பாற்குரிய வென்றற்கும் ஈரைந்தென வேறோர் தொகை கொடுத்தார். அவன் தலையல்லது உடம்பினை அவள் பெருமையின் அவன் யாக்கைக்கு நிலையின்மை யெய்தலின் இதுவும் ஆண்பாற்கே சிறந்ததாம். மனைவி *இறந்துபடுதலும் அதனுலெய்துதலின் மேல்வருகின்ற பெண்பாற்கும் இயைபுபடப் பின்வைத்தார். இதற்கியைபுபடத் தொடாக்காஞ்சியும் ஆஞ்சிக்காஞ்சியும் பெண்பாலொடுபட்ட ஆண்பாற் காஞ்சியாதலின் முன் வைத்தார். இவை ஒருவகையாற் பெண்பாற்கண்ணு நிலையின்மையுடைய வாயினும் இரண்டிடத்தும் ஒதிச் சூத்திரம் பல்காமற் சிறப்புடைய ஆண்மகற்கே ஓதிப் பெண்பாற் பகுதியுந் தழீஇயினுரென்றுணர்க. இனி வருகின்ற பத்தும் பெண்பாற்கேயுரிமையின் அவற்றிற்கும் ஈரைந்தென்பதனைக் கூட்டிமுடிக்க.

உதாரணம்:—

"நிலையி லுயிரிழத்தற் கஞ்சிக் கணவன்
றலையொழிய மெய்பெறுள் சாய்ந்தா—டலையினுல்
வண்ணம் படைத்தான் முழுமெய்யு மற்றத
னுண்ணின்ற தன்றே வுயிர்."

என வரும்.

பேரிசை மாய்ந்த மகனைச் சுற்றிய சுற்றம் ஆய்ந்த பூசன்மயக்கத்தானும்—பெரும்புகழுடையனுகி மாய்ந்தானெருவனைச் சுற்றிய பெண்கிளைச் சுற்றங் குரல்குறைவுபட்ட †கூப்பீட்டு மயக்கத்தானும்;

* 'இறந்துபாடும்' எனவும் பாடம்.

† 'கூப்பிட்ட மெய்மயக்கத்தானும்' எனவும் பாடம்.

என்றது, சுற்றத்தார் அழுகைக்குரல் விரவியெழுந்த ஓசையை. ஆய்ந்தவென்பது உள்ளதனுணுக்கம். 'மாய்ந்த பூசன் மயக்க' மென்று பாடமாயிற் சுற்றம் ஒருங்கு மாய்ந்தவழிப் பிறரழுத பூசன் மயக்கமென்று கொள்ளினும் அமையும். ஈண்டு மாய்ந்த மகனென்ற தூஉஞ் சுற்றப்படுவானை அறிவித்தற்கே; ஆண்பாலும் உடன்கூறிய தன்று. மேலனவற்றிற்கும் இஃதொக்கும்.

உதாரணம்:—

"இரவலர் வம்மி னெனவிசைத்த லின்றிப்
புரவலன் மாய்ந்துழியும் பொங்கு—*முரைமயங்க
வேற்கண் ணியரழுத வெம்பூசல் கேட்டடங்கா
தோற்கண்ண போலுந் துடி." (தகடூர் யாத்திரை. புறத்திரட்டு-இரங்கல்—2.)

என வரும்.

†"மீனுண் கொக்கின் றூவியன்ன" என்னும் (277) புறப்பாட்டும் அது.

தாமே ஏங்கிய தாங்கரும் பையுளும்—அச்சுற்றதாருமின்றி மனைவியர் தாமே தத்தங் கொழுநரைத் தழீஇயிருந்து அழுதது கண்டோர் பொறுத்தற்கரிய நோயானும்;

தாமேயெனப் பன்மை கூறினர், ஒருவர்க்குத் தலைவியர் பலரென்றற்கு. ஏகாரஞ் சுற்றத்திற் பிரித்தலிற் பிரிநிலை.

இது செல்வமும் இன்பமும் ஒருங்கு நிலையாமை கூறியது.

"மழைகூர் பானாட் கழைபிணங் கடுக்கத்துப்
‡புலிவழங் கதரிடைப் பாம்புதூங் கிறுவரை

---

* 'உரையழுங்க' எனவும் பாடம்.

† "மீனுண் கொக்கின் றூவி யன்ன
வானரைக் கூந்தன் முதியோள் சிறுவன்
களிறெறிந்து பட்டன னென்று முவகை
யீன்ற ஞான்றினும் பெரிதே கண்ணீர்
நோன்கழை துயல்வரும் வெதிரத்து
வான்பெயத் தூங்கிய சிதரினும் பலவே"

என்பது.

‡ 'புலிவழங் காரிடை' எனவும் பாடம்.

யிருள்புக்குத் *துணிந்தவெண்குவரற் கல்லவை
யொருதனி வைகிய தனைத்தே பெருவளத்து
வேனின் மூதூர்ப் பூநாறு நறும்பக
லெழுதுசுவர் மாடத்துக் கிளையுடை யொருசிறை
யவரின்று நிகழ்தரு முறவே யதனு
லழுதுபனி கலுழ்ந்தவெங் கண்ணே யவ்வழி
நீர்நீந்து பாவை யசைவது நோக்கிச்
சேணிடை யகன்ற துயிலே யதுவினி
யவருடைக் கனவோ டிவ்வழி யொருநாள்
வாரா தாயினும் யாதாங் கொல்லோ
மெலிந்து மெலியுமென் யாக்கையிற்
கழிந்த கழியுமென் னுருயிர் நிலையே."

என வரும்.

"கதிர்மூக் காரல் கீழ்ச்சேற் றொளிப்ப" என்னும் (249) புறப்பாட்டும் அது.

தாமே யேங்கிய என்பதற்குச் சிறைப்பட்டார் தாமே தனித்திருந்ததென்றுகூறிக்,

"குழவி யிறப்பினு மூன்றடி பிறப்பினு
மாளன் றென்று வாளிற் றப்பார்
தொடர்ப்படு ஞமலியி னிடர்ப்படுத் திரீஇய
கேளல் கேளிர் வேளாண் சிறுபத
மதுகை யின்றி வயிற்றுத் தீத்தணியத்
தாமிரந் துண்ணு மளவை
யீன்ம ரோவிவ் வுலகத் தானே." (புறம்—74.)

என்னும் புறப்பாட்டுக் காட்டுவாரும் உளர்.

கணவனொடு முடிந்த படர்ச்சி நோக்கிச் செல்வோர் செப்பிய மூதானந்தமும்-மனைவி தன்கணவன் முடிந்தபொழுதே உடன் முடிந்துபோகிய செலவுநினைந்து கண்டோர் பிறர்க்குணர்த்திய மூதானந்தத்தானும்;

ஆனந்தஞ் சாக்காடு. முதுமைகூறினர், உழுவலன்புபற்றி. இப்படியிறத்தலின் இஃது யாக்கை நிலையின்மை.

---

* 'துறந்த' எனவும் பாடம்.

உதாரணம்:—

"ஒருயி ராக வுணர்க வுடன்கலந் தார்க்
கீருயி ரென்ப ரிடைதெரியார்—போரில்
விடனேந்தும் வேலோற்கும் வெள்வளையி னாட்கு
முடனே யுலந்த துயிர்." (புற-வெ-மாலை-சிறப்பிற் பொது—9.)

என வரும்.

நனிமிகு சுரத்திடைக் கணவனை இழந்து தனிமகள் புலம்பிய முதுபாலையும்—*மிகுதிமிக்க அருநிலத்தே தன்கணவனை இழந்து தனித்த தலைமகள் தன் தனிமையை வெளிப்படுத்தின முதுபாலையானும்;

புலம்பியவெனவே அழுதல் †வெளிப்படுத்தல் கூறிற்று. பாலையென்பது பிரிவாகலின் இது பெரும்பிறிதாகிய பிரிவாதல் நோக்கி முதுபாலை யென்றார். நனிமிகு சுரமென்று ‡இருகால் அதனருமை கூறவே பின்பனிப் பிரிவு அதற்குச் சிறந்ததன்றாயிற்று.$

இதுவும் இன்பமுஞ் செல்வமும் ஒருங்கு நிலையின்மை கூறிற்று.

"இளையரு முதியரும் வேறுபுலம் படர
வெடுப்ப வெழாஅய் மார்பமண் புல்ல
விடைச்சுரத் திறுத்த மள்ள விளர்த்த
வளையில் வறுங்கை யோச்சிக் கிளையு
ளின்ன னாயின னிளையோ னென்று
நின்னுரை §செல்லு மாயின் மற்று
முன்னூர்ப் பழுனிய கோளியா லத்துப்
புள்ளார் யாணர்த் தற்றே யென்மகன்
வளனுஞ் செம்மலு மெமக்கென நாளு
மானுது புகழு மன்னை
யாங்கா குவள்கொ லளிய டானே." (புறம்—254.)

---

* 'மிகுதி தக்க' எனவும் பாடம்.

† 'புலப்படுத்தல்' எனவும் பாடம்.

‡ 'இருக்கால்' எனவும் பாடம்.

$ 'பின்பனிதானு முரித்தென மொழிப' என்று அகத்திணையியலுள் ஓதியது கொண்டு இது கூறினார்.

§ 'செல்லுமாயின்' எனவும் பாடம்,

என வரும்

கழிந்தோர் தேஎத்து அழிபடர் உறீஇ ஒழிந்தோர் புலம்பிய கையறு நிலையும்—கணவனோடு மனைவியர் *கழிந்துழி அவர்கட்பட்ட அழிவுபொருளெல்லாம் பிறர்க்கு அறிவுறுத்தித் தாம் இறந்துபடா தொழிந்த ஆயத்தாரும் பரிசில்பெறும் விறலியருந் தனிப்படருழந்த செயலறு நிலைமையானும்;

ஒழிந்தோரென வரையாதுகூறினமையிற் கழிந்தோராற் புரக்கப்படும் அவ்விருதிறத்தாரையும் உடன்கொள்க. கழிந்தோரென்ற பன்மையால் ஆண்பாலுந் தழீஇயினர், கையறுநிலை அவரையின்றி அமையாமையின். ஆண்பாற் கையறுநிலை மன்னைக்காஞ்சியுள் அடங்கும். அழிவாவன புனல்விளையாட்டும் பொழில் விளையாட்டுந் தலைவன்வென்றியும் போல்வன.

உதாரணம்:—

"தேரோன் மகன்பட்ட செங்களத்து ளிவ்வுடம்பிற்
நீராத பண்பிற் றிருமடந்தை—வாரா
வுலகத் துடம்பிற் கொழிந்தனள் கொல்லோ
வலகற்ற கற்பினவள்."

என வரும்.

காதலி இழந்த தபுதார நிலையும் — தன்மனைவியைக் கணவனிழந்த தபுதார நிலையானும்;

என்றது தாரமிழந்தநிலை. தன்காதலியை இழந்தபின் வழிமுறைத் தாரம் வேண்டின் அது காஞ்சிக் குறிப்பன்று என்றற்கும், எஞ்ஞான்றும் மனைவியில்லாதானுந் தபுதாரநிலைக்கு உரியனாயினும் அது காஞ்சியாகாதென்றற்குந், தபுதார நிலையென்றே பெயர்பெறுதன் மரபென்றற்கும், காதலியிழந்த நிலையுமென்றே ஒழியாது பின்னுந் தபுதாரநிலையுமென்றார். தலைவர் வழிமுறைத்தாரமும் எய்துவாராகலின் அவர்க்கு நிலையாமை சிறப்பின்மையின் ஆண்பாற் காஞ்சியன்றாயிற்று.

இஃது யாக்கையும் இன்பமும் ஒருங்குநிலையின்மையாம்.

---

* 'கழிந்தவழி' எனவும் பாடம்.

உதாரணம்:—

"யாங்குப் பெரிதாயினு நோயள வெனைத்தே
யுயிர்செகுக் கல்லா மதுகைத் தன்மையிற்
கள்ளி போகிய களரியம் பறந்தலை
வெள்ளிடைப் பொத்திய விளைவிற கீமத்
தொள்ளழற் பள்ளிப் பாயல் சேர்த்தி
ஞாங்கர் மாய்ந்தனண் மடந்தை
யின்னும் வாழ்வ லென்னிதன் பண்பே." (புறம்—245.)

என வரும்.

காதலன் இழந்த தாபதநிலையும்—காதலனையிழந்த மனைவி தவம் புரிந்தொழுகிய நிலைமையானும்;

இருவரும் ஒருயிராய் நிகழ்ந்தமையின் உயிரும் உடம்பும் இன்ப முஞ் செல்வமும் ஒருங்கிழந்தாள் தலைவியேயாம்.

இதனை இல்லறம் இழத்தலின் அறநிலையின் அமையுமென்ப.

உதாரணம்:—

"அளிய தாமே சிறுவெள் ளாம்ப
லிளைய மாகத் தழையா யினவே
யினியே,
பெருவளக் கொழுநன் மாய்ந்தெனப் பொழுதுமறுத்
தின்னா வைக லுண்ணும்
மல்லிப் படூஉம் புல்லா யினவே." (புறம்—248.)

என வரும்.

நல்லோள் கணவனொடு நனியழற் புகீஇச் சொல்லிடையிட்ட பாலைநிலையும்—கற்புடைமனைவி தன்கணவன் இறந்துழி அவனோடு எரிபுகுதல் வேண்டி எரியை விலக்கினாரோடு உறழ்ந்துகூறிய புறங் காட்டு நிலையானும்;

எல்லாநிலத்தும் உளதாகி வேறுதனக்குநிலனின்றி வருதலானும் நண்பகல்போல் வெங்கனலான் வெதுப்புதலானும் புறங்காட்டைப் பாலையென்றார்; பாலைத்தன்மை எய்திற்று என்றற்கு நிலையென்றார்.

உதாரணம்:—

"பல்சான் றீரே பல்சான் றீரே
செல்கெனச் சொல்லா தொழிகென விலக்கும்
பொல்லாச் சூழ்ச்சிப் பல்சான் றீரே
யணில்வரிக் கொடுங்காய் வாள்போழ்ந் திட்ட
காழ்போ னல்விளர் நறுநெய் தீண்டா
* தடகிடைக் கிடந்த கைபிழி பிண்டம்
வெள்ளெட் சாந்தொடு புளிப்பெய் திட்ட
வேளை வெந்தை வல்சி யாகப்
பரற்பெய் பள்ளிப் பாயின்று வதியு
முயவற் பெண்டிரே மல்லே மாதோ
பெருங்காட்டுப் பண்ணிய கருங்கோட் டீம
நுமக்கரி தாகுக தில்ல வெமக்கெம்
பெருந்தோட் கணவன் மாய்ந்தென வரும்பற
வள்ளித ழவிழ்ந்த தாமரை
நள்ளிரும் பொய்கையுந் தீயுமோ ரற்றே." (புறம்—246)

என வரும்.

மாய்பெருஞ் சிறப்பிற் சிறுவற் பெயரத் தாய் தப வரூஉந் தலைப்பெயல் நிலையும்—பொருகளத்துப் பொருதுமாயும் பெருஞ்சிறப்பிற் றீர்ந்து தன்மகன் புறங்கொடுத்துப் போந்தானாக, அதுகேட்டுத் தாய் சாக்காடு துணிந்து சென்று மகனைக்கூடுங் கூட்டமொன்றானும்; இனி அவன் பிறர்சிறப்பு மாய்தற்குக் காரணமாகிய பெருஞ்சிறப்பொடு களப்பட்டுத் துறக்கத்துப் போயவழி அவனோடு இறந்துபட வரும் தாயது தலைப்பெயனிலைமையொன்றானும்;

இவ்விருகூறும் உய்த்துக்கொண்டுணர்தலென்னும் உத்தி. நிலையென்றதனால் அவள் இறந்துபடாது மீடலுஞ் சிறுபான்மையாம் காஞ்சியென்றுகொள்க. அஃது அன்பிற்கு நிலையின்மையாம்.

உதாரணம்:—

"வாதுவல் வயிறே வாதுவல் வயிறே
நோவே னத்தை நின்னீன் றனனே
பொருந்தா மன்ன ரருஞ்சம முருக்கி

* 'அடையிடை மிடைந்த' எனவும் பாடம்.

யக்களத் தொழிதல் செல்லாய் மிக்க
புகர்முகக் குஞ்சர மெறிந்த வெஃக
மதன்முகத் தொழிய நீபோந் தனையே
யதனு, லெம்மில் செய்யாப் பெரும்பழி செய்த
கல்லாக் காளையை யீன்ற வயிறே."

(தகடூர் யாத்திரை. புறத்திரட்டு-மூதின்மறம்—9.)

இத் தகடூர்யாத்திரை கரியிடை வேலொழியப் போந்ததற்குத் தாய்தபவந்த தலைப்பெயனிலை.

"எற்கண் டறிகோ வெற்கண் டறிகோ
வென்மக ளுத லெற்கண் டறிகோ
கண்ணே கணைமூழ் கினவே தலையின்
வண்ண மாலையும் வாளிவிடக் குறைந்தன
வாயே, பொங்குநுனைப் பகழி மூழ்கலிற் *புலர்வழித்
தாவ நாழிகை யம்புசெறித் தற்றே
நெஞ்சே வெஞ்சரங் கடந்தன குறங்கே
சிறங்கரந்து பலசர நிரைத்தன வதனு
லவிழ்பூ வப்பணைக் கிடந்தோன்
கமழ்பூங் கழற்றீங் காய்போன் றனனே."

இத் தகடூர்யாத்திரை துறக்கத்துப்பெயர்ந்த †நெடுங்கோளன் தாய் இறந்துபட்ட தலைப்பெயனிலை.

"நரம்பெழுந் துலறிய நிரம்பா மென்றோண்
முளரி மருங்கின் முதியோள் சிறுவன்
படையழிந்து மாறின னென்றுபலர் கூற
மண்டமர்க் ‡குடைந்தன னுயி னுண்டவென்
முலையறுத் திடுவன் யானெனச் சினைஇக்
கொண்ட வாளொடு படுபிணம் பெயராச்
செங்களந் துழவுவோள் சிதைந்து வேறாகிய
படுமகன் கிடக்கை காணூஉ
வீன்ற ஞான்றினும் பெரிதுவந் தனளே." (புறம்—278.)

இப் புறப்பாட்டு மீண்டது.

"ஈன்றுபுறந்தருதல்" என்னும் (312) புறப்பாட்டும் அது.

---

* 'புலாவழித் தாவா' எனவும் பாடம்.

† 'நெடுங்கேரளன்' எனவும் கொள்ளலாம்.

‡ 'உலந்தனன்' எனவும் பாடம்.

மலர்தலை உலகத்து மரபு நன்கறியப் பலர்செலச் செல்லாக் காடு வாழ்த்தொடு—அகன்ற இடத்தினையுடைய உலகங்களிடத்து வரலாற்று முறைமையினைப் பலரும் பெரிதுணரும்படியாகப் பிறந்தோரெல்லாரும் இறந்துபோகவும் எஞ்ஞான்றும் இறப்பின்றி நிலைபெற்ற புறங்காட்டினை வாழ்த்துதலானும்;

உதாரணம்:—

"உலகு பொதியுருவந் தன்னுருவ மாகப்
பலர்பரவத் தக்க பறந்தலை நன்காடு
புலவுங்கொ லென்போல் புலவுக் களத்தோ
டிகனெடுவே லானை யிழந்து."

(பெரும்பொருள்விளக்கம் புறத்திரட்டு-இரங்கல்—19.)

என வரும்.

"களரி பரந்து கள்ளி போங்கிப்
பகலுங் கூஉங் கூகையொடு பிறழ்வர
வீம விளக்கிற் பேஎய் மகளிரோ
*டஞ்சுவந் தன்றி மஞ்சுபடு முதுகாடு
நெஞ்சமர் காதல ரழுத கண்ணீ
ரென்புபடு சுடலை வெண்ணீ றவிப்ப
வெல்லாப் புறனுந் தான்கண் டுலகத்து
மன்பதைக் கெல்லாந் தானாய்த்
தன்புறங் காண்போர்க் †காண்பறி யாதே." (புறம்—356.)

இதுவும் அது.

தொகைஇ ஈரைந்து ஆகுமென்ப—தொகைபெற்றுக் காஞ்சி பத்துவகைப்படுமென்று கூறுவர் ஆசிரியர்; நிறையருஞ் சிறப்பிற் றுறை இரண்டு உடைத்தே—‡ஆதலான் அக்காஞ்சி நிறுத்தற்கு எதிர் பொருளில்லாத பெரிய சிறப்பினையுடைய ஆண்பாற்றுறையும் பெண்பாற்றுறையுமாகிய இரண்டு துறையினையுடைத்து என்றவாறு.

---

* 'அஞ்சுவந் தமிய மென்னு துஞ்சுவந்—தன்றி மஞ்சு படுமுது காடு' எனவும் பாடம்.

† 'காண்பொல் லாதே' எனவும் பாடம்.

‡ 'என்பதாகலான்' எனவும் பாடம்.

எனவே முற்கூறிய பத்தும் இப்பத்துமாக இருபதென்பதுங் கூறினாராயிற்று. நிறையருஞ் சிறப்பென்றதனானே மக்கட்குந் தேவர்க்கும் உள்ள நிலையாமையே காஞ்சிச் சிறப்புடைத்தாகக் கூறப்படுவது; ஏனை அஃறிணைப்பகுதிக் கண்ணுள்ள நிலையாமை காஞ்சிச்சிறப் பன்று என்றுணர்க. (உச)

80. பாடாண் பகுதி கைக்கிளைப் புறனே
நாடுங் காலை நாலிரண் டுடைத்தே.

இது மேற் 'புறத்திணை யிலக்கணந் திறப்படக் கிளப்பின்' (தொல்-புறத்திணை-1.) என்புழிக் கிடக்கைமுறை கூறிய முறையான் இறுதிநின்ற பாடாண்டிணைக்குப் பொதுவிலக்கணம் உணர்த்துவான் அதற்குப் பெயர் இன்னதெனவும் அது கைக்கிளைப்புறனெனவும் அஃது இத்துணைப் பொருளுடைத் தெனவுங் கூறுகின்றது.

இதன்பொருள்:—பாடாண்பகுதி கைக்கிளைப்புறனே—பாடாணெனப்பட்ட புறத்திணையது கூறு கைக்கிளையென்று கூறப்பட்ட அகத்திணைக்குப் புறனும்; நாடுங்காலை நாலிரண்டு உடைத்து—தன்னை நாடிச் சொல்லுவார் செய்யுளுண் முடிந்தபொருள் பாடாணாகவே சிறப்ப நாடுங்காலத்து எண்வகைப் பொருளுடைத்து என்றவாறு.

பாடாணென்பது பாடுதல் வினையையும் பாடப்படும் ஆண்மகனையும் நோக்காது அவனதொழுகலாறாகிய திணையுணர்த்தினமையின் வினைத்தொகைப்புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை. ஒரு தலைவன் *பரவலும் புகழ்ச்சியும் வேண்ட ஒரு புலவன் வீடுபேறு முதலிய பரிசில் வேண்டலின் அவைதம்மின் வேறாகிய ஒரு தலைக்காம மாகிய கைக்கிளையோடொத்தலிற் பாடாண்டிணை கைக்கிளைப் புறனாயிற்று. வெட்சி முதலிய திணைகளுஞ் சுட்டியொருவர்ப் பெயர் கொடுத்துங் கொடாதும் பாடப்படுதலிற் பாடாண்டிணையாயினும் ஒருவனை ஒன்று நச்சிக் கூறாமையின் அவர் பெறுபுகழ் பிறரைவேண்டிப் பெறுவதன் றித் தாமே தலைவராகப் பெறுதலின் அவை கைக்கிளைப்புறன் ஆகாமை உணர்க. இவ்விருகூறுந் தோன்றப் பகுதியென்றார். புகழை விரும்பிச் சென்றோர் வெட்சி முதலியவற்றைப் பாடின் அவை கைக்கிளைப்புறன் ஆகாதென உணர்க.

---

* 'பாடுதலும்' எனவும் பாடம்.

இதனானே புறத்திணை ஏழற்கும் பெயரும் முறையும் ஒருவாற்றாற் கூறினாராயிற்று. நாலிரண்டாவன இப்பாடாண்டிணைக்கு ஓதுகின்ற *பொருட்பகுதி பலவுங் கூட்டி ஒன்றும், இருவகை வெட்சியும் பொதுவியலும் வஞ்சியும் உழிஞையுந் தும்பையும் வாகையுங் காஞ்சியுமாகிய பொருள்கள் ஏழுமாகிய எட்டுமாம்.

இனி இக்கூறிய ஏழுதிணையும் பாடாண்டிணைப் பொருளாமாறு காட்டுங்கால் எல்லாத்திணையும் ஒத்ததாயினும் அவை பெரும்பான்மையுஞ் சிறுபான்மையுமாகி வருதலும் அவை இரண்டும் பலவும் ஒருங்குவருதலும் பாடாண்டிணைக்கு மேற்கூறும் பொருளும் விராய் வருதலுமாமென்று உணர்க.

உதாரணம்:—

“ முனைப்புலத்துக் கஃதுடை முன்னரைப்போல் வேந்தர்
முனைப்புலம்பு முன்னிரையும் வீசி—யெனைப்புலத்துச்
சென்றது நின்சீர்த்தி தேர்வளவ தெவ்வர்போ
னன்றுமுண் டாக நமக்கு.”

இது கூற்றுவகையானன்றிக் குறிப்புவகையான் ஒன்று பயப்பானாக்கி நினைத்துரைத்தலின் வெட்சியும் வாகையும் வந்த பாடாண்டிணையாம்.

“†அவலெறிந்த வுலக்கை வாழைச் சேர்த்தி
வளைக்கை மகளிர் வள்ளை கொய்யு
முடந்தை நெல்லின் விளைவயற் பரந்த
தடந்தா ணாரை யிரிய வயிரைக்
கொழுமீ னார்கைய மரந்தொறுங் ‡குழாஅலின்
வெண்கை மகளிர் வெண்குரு கோப்பு
மழியா விழவி னிழியாத் திவவின்
வயிரிய மாக்கள் பண்ணமைத் தெழீஇ
மன்ற நண்ணி மறுகு சிறைபாடு
மகண்கண் வைப்பி னாடும னளிய
விரவுவேறு கூலமொடு குருதி §வட்ட

* ‘பொருளும் பகுதியும்’ எனவும் பாடம்.
† ‘அவலெறி யுலக்கை’ எனவும் பாடம்.
‡ ‘குழறலின்’ எனவும் ‘குமுறலின்’ எனவும் பாடம்.
§ ‘வேட்ட’ எனவும் பாடம்.

மயிர்புதை மாக்கண் கடிய கழற
வமர்கோ ணோரிகந் தாரெயில் கடக்கும்
*பெரும்பல் யானைக் குட்டுவன்
வரம்பி ருனே பரவா லூங்கே." (பதிற்று-29.)

இதில் இமையவரம்பன் றம்பி பல்யானைச் செல்கெழு குட்டுவனைப் பாலைக்கௌதமனார் துறக்கம் வேண்டினாரென்பது குறிப்பு வகையாற் கொள்ள வைத்தலின் இது வஞ்சிப்பொருள் வந்த பாடாணாயிற்று.

"இலங்கு தொடிமருப்பின்" என்னும் பதிற்றுப்பத்து உள்ளியது முடிக்கும் வேந்தனது சிறப்பாகிய உழிஞையாயினும் பதின்றுலாம் பொன் பரிசில் பெற்றமையிற் பாடாணாயிற்று.

"பார்ப்பார்க் கல்லது பணிபறி யலையே
பணியா வுள்ளமொ டணிவரக் கெழீஇ
நட்டோர்க் கல்லது கண்ணஞ் சலையே
வணங்குசிலை பொருதநின் மணங்கம ழகலம்
மகளிர்க் கல்லது †மலைப்பறி யலையே
நிலந்திறம் பெயருங் காலை யாயினுங்
கிளந்த சொன்னீ பொய்ப்பறி யலையே
சிறியிலை யுழிஞைத் தெரியல் சூடிக்
‡கொண்டி மிகைபடத் தண்டமிழ் செறித்துக்
§குன்று நிலைதளர்க்கு முருமிற் சீறி
யொருமுற் றிருவ ரோட்டிய வொள்வாட்
செருமிகு தானை வெல்போ ரோயே
யாடுபெற் றழிந்த மள்ளர் மாறி
நீகண் டனையே மென்றனர் நீயு
$நுந்நுகங் கொண்டினும் வென்றோ யதனாற்
செல்வக் கோவே சேரலர் மருக
காறிரை யெடுத்த முழங்குகுரல் வேலி
நனந்தலை யுலகஞ் செய்தநன் றுண்டெனி
னடையடுப் பறியா வருவி யாம்ப

* 'பெருமலை' எனவும் பாடம்.
† 'மலர்ப்பறி' எனவும் பாடம்.
‡ 'கொண்டமை' எனவும் பாடம்.
§ 'குன்றினிலை' எனவும் பாடம்.
$ 'நுந்நுங் கொண்டினும் வென்றோயே' எனவும் பாடம்.

லாயிர வெள்ள வூழி
வாழி யாத வாழிய பலவே." (பதிற்று—63.)

இது வாகைத்துறைப் பாடாண்பாட்டு.

இப் பதிற்றுப்பத்து நூறும் இவ்வாறே வருதலிற் பாடாண்டிணை யேயாயிற்று. புறத்துள்ளும் இவ்வாறு வருவனவும் உணர்க. (௨௫)

81. அமரர்கண் முடியு மறுவகை யானும்
புரைதீர் காமம் புல்லிய வகையினு
மொன்றன் பகுதி யொன்று மென்ப.

இது முன்னர் எட்டெனப் பகுத்த பாடாண்டிணையுள் ஏழொழித்துத் தன் பொருட்பகுதிகள் எல்லாங் கூடி ஒன்றுமென்ற பாடாண்டிணை தேவரும் மக்களுமென இருதிறத்தார்க்கே உரிய என்பார் அவ்விரண்டினுள் தேவர்பகுதி இவையென்ப துணர்த்துகின்றது.

இதன்பொருள் :—அமரர்கண்முடியும் அறுவகையானும்—பிறப்பு வகையானன்றிச் சிறப்புவகையால் தேவர்கண்ணே வந்து முடிதலுடையவாகிய அறுமுறை வாழ்த்தின்கண்ணும்; புரைதீர் காமம் புல்லிய வகையினும்—அத்தேவரிடத்தே உயர்ச்சி நீங்கிய பொருள்களை வேண்டுங் குறிப்புப் பொருந்தின பகுதிக்கண்ணும்; ஒன்றன் பகுதி ஒன்றும் என்ப—மேற் பாடாண்பகுதியெனப் பகுத்து வாங்கிக் கொண்ட ஒன்றனுள் தேவரும் மக்களுமெனப் பகுத்த இரண்டனுள் தேவர்க்கு உரித்தாம் பகுதியெல்லாந் தொக்கு ஒருங்குவரு மென்று கூறுவார் ஆசிரியர் என்றவாறு.

அமரர்கண்ணே வந்து முடியுமெனவே அமரர் வேறென்பதூஉம் அவர்கண்ணே வந்து முடிவன வேறென்பதூஉம் பெற்றும் அவை முனிவரும் பார்ப்பாரும் ஆனிரையும் மழையும் முடியுடை வேந்தரும் உலகுமாம். இவை தத்தஞ் சிறப்புவகையான் அமரர்சா திப் பால வென்றல் வேதமுடிவு. இதனானே பிறப்புமுறையா சிறந்த அமரரை வாழ்த்தலுஞ் சொல்லாமையே முடிந்தது தந்தி வுத்தி வகையான். வகையென்றதனானே அமரரை வேறுவேறு பெ யர்கொடுத்து வாழ்த்தலும் ஏனைப் பொதுவகையாற் கூறி வாழ்த்த னன்றிப் பகுத்துக் கூறப்படாமையுங் கொள்க. புரை உயர்ச்சியா

லின் உயர்ச்சியில்லாத காமமாவது மறுமைப்பயன் பெறுங் கடவுள் வாழ்த்துப்போல் உயர்ச்சியின்றி இம்மையிற் பெறும்பயனாதலின் இழிந்த பொருள்களிற் செல்லும் வேட்கைக் குறிப்பு. புல்லிய வகை யாவது அம்மனக்குறிப்புத் தேவர்கண்ணே பொருந்திய கூறுது தன்பொருட்டானும் பிறன்பொருட்டானும் ஆக்கத்துமேல் ஒருவன் காமுற்றவழி அவை அவற்குப் பயன்கொடுத்தலாம். இது ஒன்ற னுடைய பகுதியென்க. இத்துணைப் பகுதியென்று இரண்டிறந்தன எனக்கூறுது வாளாதே பகுதியென்றமையில் தேவரும் மக்களுமென இரண்டேயாயிற்று. அத்தேவருட் பெண்டெய்வங் 'கொடிநிலை கந்தழி' என்புழி அடங்கும். மக்களுட் பெண்பால் பாடுதல் சிறப்பின் மையிற் "செயிர்தீர் கற்பிற் சேயிழை கணவ" (புறம்-3.) என் ருற்போலச் சிறுபான்மை ஆண்மக்களோடுபடுத்துப் பாடுப. வகை யென்றதனுன் வாழ்த்தின்கண் மக்கட்பொருளும் உடன்றழுவினும் அவை கடவுள் வாழ்த்தாமென்று கொள்க.

உதாரணம்:—

"எரியெள் ளுவன நிறத்தன் விரியிணர்க்
கொன்றையம் பைந்தா ரகலத்தன் பொன்ஞு
ரெயிலெரி யூட்டிய வில்லன் பயிலிருட்
காடமர்ந் தாடிய வாட னீடிப்
புறம்புதை தாழ்ந்த சடையன் குறங்கறைந்து
வெண்மணி யார்க்கும் விழவின னுண்ணூற்
சிரந்தை யிரட்டும் விரலனிரண் டுருவா
யீரணி பெற்றவெழிற் றகைய னேரு
மிளம்பிறை சேர்ந்த நுதலன் களங்கனி
மாறேர்க்கும் பண்பின்மறு மிடற்றன் றேறிச்
சூலம் பிடித்த சுடர்ப்படைக்
காலக் கடவுட் குயர்கமா வலனே."

இது கடவுள் வாழ்த்து.

தொகைகளிலுங் கீழ்க்கணக்கிலும் உள்ள கடவுள் வாழ்த்தெல் லாம் இதன்கண் அடக்குக.

இனி அறுமுறை வாழ்த்தும் வருமாறு:—

"நிறைமொழி மாந்தர் பெருமை நிலத்து
மறைமொழி காட்டி விடும்." (குறள்-நீத்-8.)

"கெடுப்பதூஉங் கெட்டார்க்குச் சார்வாய்மற் றாங்கே
யெடுப்பதூஉ மெல்லா மழை." (குறள்-வான்-5.)

"நாகின நந்தி யினம்பொலியும் போத்தென
வாய்வா ளுழவர் வளஞ்சிறப்ப வாய
ரகன்றூர் சுரைய கறந்தபால் சீர்சிறந்த
வான்பொருள் வட்டத் தயிராகு மத்தயிர்
மெல்லக் கடைவிடத்து நெய்தோன்று நெய்புயந்து
நல்லமு தன்ன வளையாகு நல்ல
புனிதமு மெச்சிலு நீக்கித் துனியின்றி
யன்ன பெரும்பயத்த வாகலாற் றொன்மரபிற்
காரார் புறவிற் கலித்த புதர்மாந்தி
யாவா ழியரோ நெடிது."

எனைய வந்துழிக் காண்க.

"புயல்சூடி நிவந்த பொற்கோட் டிமயத்து
வியலறைத் தவிசின் வேங்கை வீற்றிருந்தாங்
கரிமான் பீடத் தரசுதொழ விருந்து
பெருநிலச் செல்வியொடு திருவீழ் மார்பம்
புதல்வருந் தாமு மிகலின்று பெறூஉந்
துகளில் கற்பின் மகளிரொடு விளங்கி
முழுமதிக் குடையி னமுதுபொதி நீழ
லெழுபொழில் வளர்க்கும் புகழ்சால் வளவன்
பிறந்தது பார்த்துப் பிறர்வாய் பரவலின்
னறங்கெழு சேவடி காப்ப வுறந்தையோ
டூழி யூழி வாழி
யாழி மாநில மாழியிற் புரந்தே."

இது கடவுள்வாழ்த்தி ஒழியாது தனக்குப் பயன்படுவோன் ஒருவனையுங் கூட்டி வாழ்த்தலின் புரைதீர்காமம் புல்லிய வகையாயிற்று. (உசு)

82. வழங்கியன் மருங்கின் வகைபட நிலைஇப்
பரவலும் புகழ்ச்சியுங் கருதிய பாங்கினு
முன்னோர் கூறிய குறிப்பினுஞ் செந்துறை
வண்ணப் பகுதி வரைவின் றாங்கே.

இதுமேல் 'ஒன்றன்பகுதி' (தொல்-புறத்திணை-26.) என்புழித் தோற்றுவாயாகச் செய்த இருபகுதியுண் மக்கட்பகுதி கூறுகின்றது

இதன்பொருள்:—பரவலும் புகழ்ச்சியும் கருதிய பாங்கினும்— ஒருதலைவன் தன்னைப் பிறர் வாழ்த்துதலும் புகழ்ந்துரைத்தலுங் கருதிய பக்கத்தின் கண்ணும்; வகைபட முன்னோர் கூறிய குறிப்பினும்—அறம்பொருளின்பங்களின் கூறுபாடு தோன்ற முன்னுள்ளோர் கூறிய *குறிப்புப்பொருளின் கண்ணும்; செந்துறை நிலைஇ—செவ்வன கூறுந்துறை நிலைபெற்று; வழங்குஇயல் மருங்கின்—வழங்குதல் இயலுமிடத்து; ஆங்கு வண்ணப்பகுதி வரைவின்று—அச்செந்துறைக்கண் வருணங்களின் கூறுபாடு நிகழ்ந்தன நீக்கு நிலைமையின்று என்றவாறு.

பரவல் முன்னிலைக்கட் பெரும்பான்மை வரும். பரவலும் புகழ்ச்சியுந் தலைவன்கண்ணவாய்ப் பரிசில் பெறுதல் பாடுவான் கண்ணதாகலின் ஒருதலைக் காமமாகிய கைக்கிளைக்குப் புறனாயிற்று. முன்னோர் கூறிய குறிப்பும் பாடப்படுவோன்கண் வேட்கை யின்மையிற் கைக்கிளையாம். குறிப்பென்றார், அறம் பொருள் இன்பம் பயப்பச்செய்த செய்யுளைக் கேட்டோர்க்கும் அஃது உறுதிபயத்தலைக் குறித்துச் செய்தலின். செந்துறையாவது விகாரவகையான் அமரராக்கிச் செய்யும் அறுமுறை வாழ்த்தினைப் போலாது உலகினுள் இயற்கைவகையான் இயன்ற மக்களைப் பாடுதல். இது செந்துறைப் பாடாண்பாட் டெனப்படும்,

"வண்ணமுந் தொடையும் பொரீஇ யெண்ணு" (பத்து-குறி-31.) என்பவாகலானும் ஐவகை நிறத்தினையும் வண்ணமென்பவாகலானும் வண்ணமென்பது இயற்சொல், வருணமென்பது வடமொழித்திரிபு.

ஆங்கு வண்ணப்பகுதி வரைவின்றெனவே வருகின்ற காமப்பகுதியிடத்து வண்ணப்பகுதி வரையப் படுமாயிற்று; கைக்கிளைக் கிழத்தியை உயர்ந்தோன் வருணத்துப்படுத்துக் கூறாதது, 'அனைநிலை' (தொல்-புறத்திணை-20.) வருணத்துப்படுத்துத் தோன்றக்கூறலின்.

உதாரணம்:—

"நிலநீர் வளிவிசும் பென்ற நான்கி
னளப்ப ரியையே
நாள்கோ டிங்கள் ஞாயிறு கனையழ

* 'குறிப்பனது பொருள்' எனவும் பாடம்.

லந்தொருங்கு புணர்ந்த விளக்கத் தனையை
போர்தலை மிகுத்த வீரைம் பதின்மரொடு
துப்புத்துறை போகிய துணிவுடை யாண்மை
யக்குர னனைய கைவண் மையையே
யமர்கடந்து மலைந்த தும்பைப் பகைவர்
போர்பீ டழித்த செருப்புகன் முன்ப
கூற்று வெகுண்டு வரினு மாற்று மாற்றலையே
யெழுமுடி கெழீஇய திருஞெம ரகலத்து
நோன்புரி தடக்கைச் சான்றோர் மெய்ம்மறை
வானுறை மகளிர் நலனிகல் கொள்ளும்
வயங்கிழை கரந்த வண்டுபடு கதுப்பி
னொடுங்கீ ரோதிக் கொடுங்குழை கணவ
பல்களிற்றுத் தொகுதியொடு வெல்கொடி நுடங்கும்
படையே ருழவ பாடினி வேந்தே
யிலங்குமணி மிடைந்த பொலங்கலத் திகிரிக்
கடலக வரைப்பினிப் பொழின்முழு தாண்டநின்
முன்றிணை முதல்வர்போல நின்று நீ
கெடாஅ நல்லிசை நிலைஇத்
தவாஅ லியரோவிவ் வுலகமோ டுடனே.'' (பதிற்று-14.)

பரவற்கண் வந்த செந்துறைப் பாடாண்பாட்டு; இதனை வாழ்த்தியலென்பர்.

''வரைபுரையு மழகளிற்றின்மிசை
*வான்றுடைக்குந் தகையபோல
விரவுருவின கொடிநுடங்கும்
வியன்றானை விறல்வேந்தே
நீ, யுடன்று நோக்கும் வாயெரி தவழ
நீ, நயந்து நோக்கும் வாய்பொன் பூப்பச்
செஞ்ஞாயிற்று நிலவு வேண்டினும்
வெண்டிங்களுள் வெயில்வேண்டினும்
வேண்டியது விளைக்கு மாற்றலை யாகலி
னின்னிழற் பிறந்து நின்னிழல் வளர்ந்த
வெம்மள வெவனோ மற்றே யின்னிலைப்
பொலம்பூங் காவி னன்னாட் டோருஞ்
செய்வினை மருங்கி னெய்த லல்லதை
யுடையோ ரீதலு மில்லோ ரிரத்தலுங்
கடவ தன்மையிற் கையற வுடைத்தென

* 'வான்றைவரும்' எனவும் பாடம்.

வாண்டுச்செய் நுகர்ச்சி யீண்டுங் கூடலி
னின்னு டுள்ளுவர் பரிசில
ரொன்னார் தேஎத்து நின்னுடைத் தெனவே." (புறம்-38.)

இது புகழ்ச்சிக்கண்வந்த செந்துறைப் பாடாண்பாட்டு. இவை பியன்மொழி யென்பதும் அது.

"உண்டா லம்மவிவ் வுலக மிந்திர
ரமிழ்த மியைவ தாயினு மினிதெனத்
தமிய ருண்டலு மிலரே முனிவிலர்
துஞ்சலு மிலர்பிற ரஞ்சுவ தஞ்சிப்
புகழெனி னுயிருங் கொடுக்குவர் பழியெனி
னுலகுடன் பெறினுங் கொள்ளல ரயர்வில
ரன்ன மாட்சி யனைய ராகித்
தமக்கென முயலா நோன்றாட்
பிறர்க்கென முயலுந ருண்மை யானே." (புறம்-182.)

இது வகைபட முன்னோர்கூறிய குறிப்பின்கண்வந்த செந்துறைப் பாடாண்பாட்டு.

இது முனிவர் கூறுமாறுபோலக் கூறிப் பரவலும் புகழ்ச்சியுங் கூறாது மறுமைப்பயன் பிறர்க்குறுதி பயப்பக் கூறலிற் கைக்கிளைப் புறனாய்ப் பாடாணாயிற்று.

இவை செந்துறை மார்க்கத்து வண்ணப்பகுதியாகிய பாடல் பற்றி வருமென்பதூஉம் வெண்டுறை மார்க்கமாகிய நாடகத்துள் அவிநயத்துக்குரியவாகி வருமென்பதூஉங் கூறின், அவை *ஈண்டுக்கூறல் மயங்கக் கூறலாம். அன்றியும் ஏனை அறுவகைத் திணைக்கும் இங்ஙனங் கூறாது இத்திணைக்கே உரித்தாகக் கூறுதற் கோர் காரணமின்மையானும் அங்ஙனங் கூறாரென்ப. பரவலும் புகழ்ச்சியும் அவ்வப் பொருண்மை கருதினாரைத் தலைவராக வுடைமையானும், ஏனையது அக்குறிப்பிற் றன்றாகலானும், அதற்குப் பாட்டுடைத்தலைவர் பலராயினும் ஒருவராயினும் பெயர்கொடுத்துங் கொடாதுங் கூறலானும் வேறு வைத்தாரென்க. இத்துணை வேறு பாடுடையதனைப் பரவல் புகழ்ச்சியோடு கூடவைத்தார், அவைமுன்னோர் கூறிய குறிப்பினுள்ளும் விராய்வரும் என்றற்கு. இன்னும்

* 'இரண்டுங்கூறல்' எனவும் பாடம்.

அதனானே பாடாண்டிணைப்பொருண்மை மயங்கிவரினும் முடிந்த பொருளாற் பெயர்பெறு மென்று கொள்க.

"நிலமிசை வாழ்நர்" என்னும் (43) புறப்பாட்டுப் புலவன் அரசனைவைதுஆறி அது நன்குரைத்தல். அது இயற்கைவாகையானன்றிச் செயற்கைவாகையாற் பரவலும் புகழ்ச்சியுந் தொடர்ந்த முன்னோர் கூறிய குறிப்பு.

இன்னும் மயங்கி வருவனவெல்லாம் இதனான் அமைக்க. (உஎ)

83. காமப் பகுதி கடவுளும் வரையா
ரேனோர் பாங்கினு மென்மனார் புலவர்.

இது முற்கூறிய கடவுட்கும் மக்கட்கும் எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி கூறுகின்றது.

இதன்பொருள்:—காமப்பகுதி—முன்னர்ப் 'புரைதீர் காம' (தொல்-புறத்திணை-26.) மென்றதனுட் பக்குநின்ற புணர்ச்சிவேட்கை; கடவுள் பாங்கினும் வரையார்—கட்புலனாகிய கடவுளிடத்தும் நீக்கார்; ஏனோர் பாங்கினும் வரையார் என்மனார் புலவர்—மக்களிடத்தும் நீக்காரென்று கூறுவர் புலவர் என்றவாறு.

பகுதி ஆகுபெயர். அது கடவுண்மாட்டுக் கடவுட்பெண்டிர் நயப்பனவும், அவர்மாட்டு மானிடப்பெண்டிர் நயப்பனவுங், கடவுண் மானிடப்பெண்டிரை நயப்பனவும் பிறவுமாம்.

இன்னும் பகுதியென்றதனானே எழுதிணைக்குரிய காமமுங் 'காமஞ்சாலா இளமையோள்வயிற்' (தொல்-அகத்திணை-50.) காமமுமன்றி இது வேறோர் காமமென்றுகொள்க.

உதாரணம்:—

"நல்கெனி னாமிசையா ளோமென்னுஞ் சேவடிமே
லொல்கெனி னுச்சியா ளேமென்னு—மல்கிரு
ளாட லமர்ந்தாற் கரிதா லுமையாளை
யூட லுணர்த்துவதோ ராறு." (புற-வெ-மாலை-பாடாண்-48.)

"பல்லேற்ற பரிகலத்துப் பலியேற்றன் மேலிட்டு
வல்லேற்ற முலைமகளிர் மனமேற்ப வருதிரால்

வல்லேற்ற முலைமகளிர் மனமேற்ப நீரேறுங்
கொல்லேற்றுக் கறுகிடினுங் கொள்ளுமோ கொள்ளாதோ."

"குடுமிப் பருவத்தே கோதை புனைந்தே
யிடுமுத்தம் பூத னிருப்பப்—படுமுத்தம்
புன்னை யரும்பும் புகாஅர்ப் புறம்பணையார்க்
கென்ன முறைய ளிவள்."

என வரும்.

"களியானைத் தென்னன் கனவின்வந் தென்னை
யளியா னளிப்பானே போன்றான்—றெளியாதே
செங்காந்தண் மெல்விரலாற் சேக்கை தடவந்தே
னென்காண்பே னென்னலால் யான்." (முத்தொள்ளாயிரம்.)

"அணியாய செம்பழுக்காய் வெள்ளிலையோ டேந்திப்
பணியா யெடபெருமா னென்று—கணியார்வாய்க்
கோணலங் கேட்பதூஉங் கொண்கர் பெருமானார்
தோணலஞ் சேர்தற் பொருட்டு."

என வரும்.

"அடிபுனை தொடுகழன் மையணற் காளைக்கென்
றொடிகழித் திடுதல்யான் யாயஞ் சுவலே
* யடுதோண் முயங்க லவைநா ணுவலே
யென்போற் பெருவிதுப் புறுக வென்று
மொருபாற் படாஅ தாகி
யிருபாற் பட்டவிம் மைய லூரே." (புறம்-83.)

இது பெருங்கோழி நாய்கன் மகள் †ஒருத்தி ஒத்த அன்பினாற் காமமுறாதவழியுங் குணச்சிறப்பின்றித் தானே காமமுற்றுக் கூறியது, இதனை யடக்குக.

இன்னும் ஏனோர்பாங்கினும் என்பதனானே கிளவித்தலைவனல்லாத பாட்டுடைத்தலைவனைக் கிளவித்தலைவனாகக் கூறுவனவுங் கொள்க.

---

* 'அடுதொறு முயங்கல்' எனவும் பாடம்.

† இவள் பெயர் நக்கண்ணையார். புறநானூற்று 96-ஆம் பக்கத்துப் பிரதி பேதத்தானுணர்க.

உதாரணம்:—

"கார்முற்றி யிணரூழ்த்த கமழ்தோட்ட மலர்வேய்ந்து
சீர்முற்றிப் புலவர்வாய்ச் சிறப்பெய்தி யிருநிலந்
தார்முற்றி யதுபோலத் தகைபூத்த *வையைத
னீர்முற்றி மதில்பொரூஉம் பகையல்லா னேராதார்
போர்முற்றொன் றறியாத புரிசைசூழ் புனலூர." (கலி-67.)

இது குறிப்பினாற் பாட்டுடைத்தலைவனைக் கிளவித்தலைவனாகக் கூறியது.

"மீளிவேற் றானையர் புகுதந்தார்
நீளுயர் கூட னெடுங்கொடி யெழவே." (கலி-39.)

என்பதும் அது.

இவ்வாறு வருவதெல்லாம் இதனான் அமைக்க. (உஅ)

84. குழவி மருங்கினுங் கிழவ தாகும்.

இது முன்னிற்சூத்திரத்திற் பக்குநின்ற காமத்திற்கன்றிப் 'புரைதீர் காம'த் (தொல்-புறத்திணை-26.) திற்குப் புறனடை கூறுகின்றது.

இதன்பொருள்:—குழவிமருங்கினும் கிழவதாகும்—குழவிப்பருவத்துங் காமப்பகுதி உரியதாகும் என்றவாறு.

மருங்கென்றதனான் மக்கட்குழவியாகிய ஒருமருங்கே கொள்க; தெய்வக்குழவி யின்மையின். இதனை மேலவற்றோடொன்றாது வேறுகூறினார், தந்தையரிடத்தன்றி ஒரு திங்களிற் குழவியைப்பற்றிக் கடவுள் காக்க என்று கூறுதலானும், பாராட்டுமிடத்துச் செங்கீரையுந் தாலுஞ் சப்பாணியும் முத்தமும் வரவுரைத்தலும், அம்புலியுஞ் சிற்றிலுஞ் சிறுதேருஞ் சிறுபறையுமெனப் பெயரிட்டு வழங்குதலானு மென்பது.

இப்பகுதிகளெல்லாம் 'வழக்கொடு சிவணிய' (தொல்-புறத்திணை-31.) என்னுஞ் சூத்திரத்தாற் பெறுதும். இப்பருவத்துக்கு உயர்ந்தவெல்லை மூவகை வருணத்தாரும் இருபிறப்பாளராகின்ற பருவமாம். வேளாளர்க்கும் மூவகையோர்க்குரிய பருவமேகொள்க.

* 'வையையின்' எனவும் பாடம்.

குழவிப்பருவங் கழிந்தோர் அது வேண்டியக்காலும் அக்குழவிப் பருவமே கருதிப் பாடுக வென்றற்குக் கிழவதாகுமென்றார். இதற்குப் பரிசில்வேட்கை அக்குழவிக்கணன்றி அவன் தமர்க்கண்ணுமா மென்றுணர்க.

உதாரணம்:—

“ அன்று யிவனொருவ னந்தரத்தா னென்றான்
முன்ன மொருகான் மொழியினன்—பின்னுங்
கலிகெழு கூடலிற் *கண்ஞீடி வந்து
புலியாய்ப் பொருவான் புகும்.”

அந்தரத்தானென்றான் அம்புலிவேறாயும் ஒருகாலத்தே விளையாட்டு நிகழ்த்துமென மதுரையிற் பிட்டுவாணிச்சி மகற்கு மங்கலக் குறிப்பாற் சான்றோர் கூறியது. (உகூ)

85. ஊரொடு தோற்றமு முரித்தென மொழிப.

இது புரைதீர் காமத்திற்கன்றிப் பக்குநின்ற காமத்திற்குப் புறனடை கூறுகின்றது.

இதன் பொருள்:—பக்குநின்ற காமம் ஊரிற் பொதுமகளிரொடு கூடிவந்த விளக்கமும் பாடாண்டிணைக்கு உரித்தென்று கூறுவர் ஆசிரியர் என்றவாறு.

தோற்றமுமென்றது அக்காமந் தேவரிடத்தும் மக்களிடத்தும் விளங்கும் விளக்கத்தை. அது பின்னுள்ளோர் ஏழு பருவமாகப் பகுத்துக் கலிவெண்பாட்டாகச் செய்கின்ற உலாச்செய்யுளாம்.

இச்சூத்திரத்திற்குத் தலைவர் பிறந்த ஊரும் அவர்பிறப்பு மென்று பொருள்கூறின் மரபியற்கண்ணே ‘ஊரும் பெயரும்’ (தொல்-மரபியல்-74.) என்னுஞ் சூத்திரத்து †ஊர்பெறுதலானும், முன்னர் ‘வண்ணப்பகுதி’ (தொல்-புறத்திணை-27.) என்பதனாற் பிறப்புப் பெறுதலானும் இது கூறியதுகூறலாமென்றுணர்க. (௩0)

---

* ‘கண்ணுடி’ எனவும் பாடம்.

† ‘ஊரெய்துதலானும்’ எனவும் பாடம்.

86. வழக்கொடு சிவணிய வகைமை யான.

இது 'அமரர்கண் முடியும்' (தொல்-புறத்திணை-26)என்னுஞ் சூத்திர முதலியவற்றுக்கெல்லாம் புறனடை.

இதன்பொருள்:—கடவுள் வாழ்த்தும் அறுமுறை வாழ்த்தும் முதலாக ஊரொடு தோற்ற மீறாகக் கிடந்தனவெல்லாஞ் சான்றோர் செய்த புலநெறிவழக்கோடே பொருந்திவந்த பகுதிக்கண்ணே யான பொருள்களாம் என்றவாறு.

எனவே, புலநெறிவழக்கின் வேறுபடச் செய்யற்க என்பது கருத்து.

கடவுள்வாழ்த்துப் பாடுங்கால் முன்னுள்ளோர் பாடியவாறன்றி முப்பத்துமூவருட் சிலரை விதந்துவாங்கிப் பாடப்பெறாது.

இனி அறுமுறைவாழ்த்துப் பாடுங்கால் முன்னுள்ளோர் கூறிய வாறன்றி ஆவிற்கினமாகிய எருமை முதலியனவும் வாழ்த்தப்படா.

இனிப் புரைதீர்காமம் புல்லியவகையும் ஒருவன்றொழுங் *குல தெய்வத்தை நோக்கியன்றி வரைவின்றிக் கூறப்படாது.

இனிச் செந்துறைப்பாடாண்பாட்டு முன்னுள்ளோர் கூறியவா றன்றி இறப்ப இழித்தும் இறப்ப உயர்த்தும் கூறப்படாது.

இனிக் காமப்பகுதிக் கடவுளரைக் கூறுங்காலும் பெண்டெய் வத்தோடு இயல்புடையாரைக் கூறினன்றி எண்வகை வசுக்கள் போல்வாரையும் புத்தர் †சமணர்முதலியோரையுங் கூறப்படாது.

இனி மக்களுள் ஒருவனைத் தெய்வப்பெண்பால் காதலித்தமை கூறுங்காலும் மக்கட்பெண்பாற்குக் காதல்கூறுங்காலும் முன்னோர் கூறியவாறன்றிக் கூறப்படாது.

இனிக் குழவிப்பருவத்துக் காமங் கூறுங்காலும் முன்னர்க் காப்பும் பின்னர் ஏனையவுமாக முன்னுள்ளோர் கூறியவாறன்றிக் கூறப் படாது.

---

*'குலத்தெய்வ' மென்பதும் பாடம்.
† 'அமணர்' எனவும் பாடம்.

இனி ஊரொடு தோற்றமும் பரத்தையர்க்கன்றிக் குலமகளிர்க்குக் கூறப்படாது.

இன்னுஞ் 'சிவணியவகைமை' என்றதனானே முற்கூறியவற்றோடே நாடும் ஊரும் மலையும் யாறும் படையுங் கொடியுங் குடையும் முரசும் நடைநவில் புரவியுங் களிறுந் தேருந் தாரும் பிறவும் வருவன வெல்லாங்கொள்க.

உதாரணம்:—

"முற்பற்றி னாரை முறைசெய்யிற் றானென்னைக்
கைப்பற்றக் கண்டேன் கனவினு—ளிப்பெற்றித்
தன்னைத் தனக்கே முறைப்படி னென்செய்யும்
பொன்னம் புனனாட்டார் கோ."

"ஏரியு மேற்றத்தி னானும் பிறர்நாட்டு
வாரி சுரக்கும் வளனெல்லாந்—தேரி
னரிதாளின் கீழுகூஉ மந்நெல்லே சாலுங்
கரிகாலன் காவிரிசூழ் * நாடு."

இவை நாடும் யாறும் அடுத்துவந்தன.

"மலிதேரான் கச்சியு மாகடலுந் தம்மு
ளொலியும் பெருமையு மொக்கு—மலிதேரான்
கச்சி படுவ கடல்படா கச்சி
கடல்படுவ தெல்லாம் படும்."

இஃது ஊர் அடுத்துவந்தது.

"மிதியற் செருப்பிற் பூழியர் கோவே
குவியற் கண்ணி மழவர் மெய்ம்மறை
பல்பயந் தழீஇய பயங்கெழு நெடுந்தோட்டு
நீரறன் மருங்குவழிப் படாப் பாகுடிப்
பார்வற் கொக்கின் பரிவேட் பஞ்சாச்
சீருடைத் தேஎத்த முனைகெட விலங்கிய
நேருயர் நெடுவரை யயிரைப் பொருந." (பதிற்ற—21.)

இது மலையடுத்தது.

* 'நாட்டு' எனவும் பாடம்.

" ஆவஞ் சேர்ந்த புறத்தை தேர்மிசைச்
சாப நோன்ஞாண்வடுக்கொள வழங்கவும்."

இது படையடுத்தது.

" பூங்க ணெடுமுடிப் பூவைப்பூ மேனியான்
பாம்புண் பறவைக் * கொடிபோல—வோங்குக
பல்யானை மன்னர் பணியப் பனிமலர்த்தார்க்
கொல்யானை மன்னன் கொடி." (புற-வெ-மாலை-பாடா-39.)

இது கொடியடுத்தது.

" வெயின்மறைக் கொண்ட வுருகெழு சிறப்பின்
மாலை வெண்குடை யொக்குமா லெனவே." (புறம்-60.)

இது குடையடுத்தது.

" முரசு முழங்குதானை மூவருங் கூடி
யரசவை யிருந்த தோற்றம் போல."

இது முரசடுத்தது.

" சாலியரி சூட்டான் மடையடைக்கு நீர்நாடன்
மாலு மழைத்தடக்கை மாவளவன்—காலியன்மா
மன்னர் முடியுதைத்து மார்பகத்துப் பூணுழக்கிப்
பொன்னுரைகற் போன்ற குளம்பு."

இது புரவியடுத்தது.

" அயிற்கதவம் பாய்ந்துழக்கி யாற்றல்சால் மன்ன
ரெயிற்கதவங் கோத்தெடுத்த கோட்டாற்—பனிக்கடலுட்
பாய்தோய்ந்த நாவாய்போற் றோன்றுமே யெங்கோமான்
காய்சினவேற் † கிள்ளி களிறு." (முத்தொள்ளாயிரம்-புறத்திரட்டு-யானைமறம்.)

இது களிறடுத்தது.

" நீயே, யலங்குளைப் பரீஇயிவுளிப்
பொலந்தேர்மிசைப் ‡ பொலிவு தோன்றி

---

* 'கொடிப்போல' எனவும் பாடம்.

† 'கோதை' யென ஏடுகளிலுள்ளது.

‡ 'பொலிவொடுதோன்றி' எனவும் பாடம்.

மாக்கடனிவந் தெழுதருஞ்
செஞ்ஞா யிற்றுக் கவினை மாதோ.'' (புறம்-4.)

இது தேரடுத்தது.

“மள்ளர் மலைத்தல் போகிய சிலைத்தார் மார்ப.” (புறம்-10.)

இது தாரடுத்தது.

இவற்றுட் சிலவற்றை வரைந்துகொண்டு சின்னப்பூவென்று பெயரிட்டு இக்காலத்தார் கூறுமா றுணர்க. (௩௧)

87. மெய்ப்பெயர் மருங்கின் வைத்தனர் வழியே.

இது சுட்டி ஒருவர்ப் பெயர்கொள்ளும் பாடாண்டிணைக்குரிய மெய்ப்பெயர்களிடமாகவும் அகத்திணை நிகழுமென்கின்றது.

இதன் பொருள்:—மெய்ப்பெயர் மருங்கின்—புறத்திணைக்குரிய மெய்ப்பெயர்களின் மருங்கே; வழி வைத்தனர்—புறத்திணை தோன்றுதற்கு வழியாகிய அகத்திணையை வைத்தார் முதனூலாசிரியர் என்றவாறு.

என்றது எனக்கும் அதுவே கருத்தென்பதாம். வழியென்பது ஆகுபெயர். மெய்ப்பெயராவன புறத்திணைக்குரிய பாட்டுடைத்தலைவர் பெயரும் நாடும் ஊரும் முதலியனவாம்.

இதன் கருத்துச் 'சுட்டியொருவர்ப் பெயர்கொளப் பெறாஅர்' (தொல்-அகத்திணை-54.) என அகத்திணையியலுட் கூறினமையிற் கிளவித்தலைவன் பெயரை மெய்ப்பெயராகக்கொள்ளாது எனைப் புறத்திணையாற்கொண்ட மெய்ப்பெயரிடம்பற்றி அகத்திணைப் பொருணிகழவும் பெறுமென்பதாம்.

உதாரணம் :—“*அரிபெய் சிலம்பின்” என்னும் (6) அகப்பாட்டினுள் தித்தனெனப் பாட்டுடைத்தலைவன் பெயரும், பிண்டநேல்லினென நாடும், உறந்தையென வூருங், காவிரியாடினையென யாறுங் கூறிப் பின்னர் அகப்பொருள் நிகழ்ந்தவாறுங் கொள்க.

* இச்செய்யுளை 23-ஆம் பக்கத்திற் காண்க.

மருங்கென்றதனாற் பாட்டுடைத்தலைவன் பெயர்கூறிப் பின்னர் நாடுமுதலியன கூறன் மரபென்றுகொள்க. அதுவும் அச்செய்யுளாற் பெற்றாம்.

"நிலம்பூத்த மரமிசை நிமிர்பாலுங் குயிலெள்ள
நலம்பூத்த நிறஞ்சாய நம்மையோ மறந்தைக்க
கலம்பூத்த வணியவர் காரிகை மகிழ்செய்யப்
புலம்பூத்துப் புகழ்பானக் கூடலு முள்ளார்கொல்." (கலி-27.)

இதனுட் கூடலிடத்துத் தலைவியென்பது கூறினார்.

"கன்மிசை மயிலாலக் கறங்கியூ ரலர்தூற்றத்
தொன்னல நனிசாய நம்மையோ மறந்தைக்க
வொன்னாதார்க் கடந்தடூஉ முரவுநீர் மாகொன்ற
வென்வேலான் குன்றின்மேல் விளையாட்டும் விரும்பார்கொல்." (கலி-27.)

இதனுள் வென்வேலான் குன்றென மலைகூறினார்.

"திசைதிசை தேனார்க்குந் திருமருத முன்றுறை
வசைதீர்ந்த வென்னலம் வாடுவ தருளுவார்
நசைகொண்டு தந்நிழல் சேர்ந்தாரைத் தாங்கித்த
மிசைபரந் துலகேத்த வேதினட் டுறைபவர்." (கலி-26.)

இதனுள் ஆறுகூறினார்.

"புனவளர் பூங்கொடி" என்னும் (27) மருதக்கலியும் அது.

"கரியமலர் நெடுங்கட் காரிகைமுன் கடற்றெய்வங் காட்டிக் காட்டி
யரியசூள் பொய்த்தா ரறனிலரென் றேழையம்யாங் கறிகோ மைய
விரிகதிர் வெண்மதியு மீன்கணமு மாமென்றே விளங்கும் வெள்ளைப்
புரிவளையு முத்துங்கண் டாம்பல் பொதியவிழ்க்கும் புகாரே யெம்மூர்." (சிலப்-கானல்-7.)

இதுமுதலிய மூன்றும் புகாரிற் றலைவியெனக் கூறியவாறு காண்க.

இன்னுஞ் சான்றோர் செய்யுட்கள் இங்ஙனம் வருவனவெல்லாம் இதனால் அமைக்க. இக்கருத்தினாற் செய்யுள்செய்த சான்றோர் தமக்கும் பாடாண்டலைவர்கண் நிகழ்ந்த ஒருதலைக் காமமேபற்றி அகத்திணைச்செய்யுள் செய்தாரேனும் 'தம்மிசைபரந்துலகேத்த வேதினட்டுறைபவரென்று இவை பாடாண்டிணையெனப் பெயர்பெறா என்றற்கு இது கூறினார். (௩௨)

88. கொடிநிலை கந்தழி வள்ளி யென்ற
வடுநீங்கு சிறப்பின் முதலன மூன்றுங்
கடவுள் வாழ்த்தொடு கண்ணிய வருமே.

இது தேவரும் மக்களுமெனப் பகுத்த முறைமையானே அப் பகுதி யிரண்டுங் கூறி இன்னும் அத்தேவரைப்போல் ஒருவழிப் பிறக்கும் பிறப்பில்லாத தெய்வங்களும் பாடாண்டிணைக்கு உரியரென்கின்றது.

இதன்பொருள்:—*கொடிநிலை—கீழ்த்திசைக்கண்ணே நிலைபெற்றுத் தோன்றும் வெஞ்சுடர்மண்டிலம்; கந்தழி—ஒருபற்றுக்கோடின்றி அருவாகித் தானேநிற்குந் தத்துவங்கடந்த பொருள்; வள்ளி—தண்கதிர்மண்டிலம்; என்ற வடு நீங்கு சிறப்பின் முதலன மூன்றும்—என்று சொல்லப்பட்ட குற்றந்தீர்ந்த சிறப்பினையுடைய முற்கூறப்பட்ட மூன்று தெய்வமும்; கடவுள் வாழ்த்தொடு கண்ணிய வருமே—முற்கூறிய அமரரோடே கருதுமாற்றால் தோன்றும் என்றவாறு.

"பொய்தீ ருலக மெடுத்த கொடிமிசை
மையறு மண்டிலம் வேட்டனள் வையம்
புரவூக்கு முள்ளத்தே னென்னை யிரவூக்கு
மின்னா விடும்பைசெய் தாள்." (கலி-141.)

என்றவழிக் கீழ்த்திசைக்கண்ணே தோன்றும் மண்டிலமென்றாற்போலக் கொடிநிலை யென்பதூஉம் அப்பொருடந்ததோர் ஆகுபெயர்.

---

* "மூவர் கொடியுள்ளு மொன்றொடு பொரீஇ
மேவரு மன்னவன் கொடிபுகழ்ந் தன்று."

எனவும்,

"சூழுநேமியான் சோவெறிந்த
வீழாச்சீர் விறன் மிகுத்தன்று."

எனவும்,

"பூண்முலையார் மனமுருக
வேன்முருகற்கு வெறியாடின்று." (புறப்-வெ-மாலை-பாடாண்-39,40,41.)

எனவுங் கூறினார் ஐயனாரிதனார்.

இனி எப்புறமும் நீடுசென்று எறித்தலின் *அந்நீடணிலைமைபற்றிக் கொடிநிலையென்பாருமுளர்.

"குவவுமென் முலையள் கொடிக்கூந் தலளே." (குறுந்-132.)

என்றாற்போல வள்ளியென்பதுவுங் கொடியை; என்னை? பன்மீன் †தொடுத்த உடுத்தொடையைக் கொடியெனப்படுதலின் அத்தொடையினை இடைவிடா துடைத்தாதலின் அதனை அப்பெயராற் கூறினர்; முத்துக்கொடியெனவும் மேகவள்ளியெனவுங் கூறுமது போல. கந்தழி அவ்விரண்டற்கும் பொதுவாய் நிற்றலின் இடையே வைத்தார்.

இனி அமரரென்னும் ஆண்பாற்சொல்லுள் அடங்காத பெண்பாற்றெய்வமும் வள்ளியென்னுங் கடவுள்வாழ்த்தினுட் படுவனவாயின பாடா ணெனப்படாவாயினு மென்பது; என்னை? ஞாயிறு நெருப்பின்றன்மையும் ஆண்டன்மையும் உடைமையானும், திங்கள் நீரின்றன்மையும் பெண்டன்மையும் உடைமையானுமென்பது. அல்லதூஉம், வெண்கதிர் அமிர்தந் தேவர்க்கு வழங்கலானும் வள்ளியென்பதூஉமாம் என்பது.

உதாரணம்:—

"மேகத்தான் வெற்பா னிமையான் விழுப்பனியா
ஞகத்தா னீமறைய நாட்கதிரே—யோகத்தாற்
காணாதார் கின்னை ‡யலையாமை கட்டுரைப்பர்
நாணாத கண்ணெனக்கு நல்கு."

இது கொடிநிலை வாழ்த்து.

"¶ சார்பினாற் றோன்றாது தானருவா யெப்பொருட்குஞ்
சார்பெனநின் றெஞ்ஞான்று மின்பந் தகைத்தரோ
வாய்மொழியான் மெய்யான் மனத்தா னறிவிறந்த
தூய்மையதா மைதீர் சுடர்."

இது கந்தழி வாழ்த்து.

---

* 'அந்நீண்ட நிலைமை' எனவும் பாடம். † 'கோத்த' எனவும் பாடம். ‡ 'நிலையாமை' எனவும் பாடம்.

¶ "கந்தழியாவது ஒருபற்றுமற்று அருவாய்த் தானே நிற்குந் தத்துவங் கடந்தபொருள்: அது, 'சார்பினாற் றோன்றாது...........மைதீர் சுடர்' என்பதாம்." என்பது பத்து—திருமுருகாற்றுப்படை—நச்சினார்க்கினியர் உரை.

" பிறைகாணுங் காலத்தன் பேருருவ மெல்லாங்
குறைகாணு தியாங்கண்டு கொண்டு—மறைகாணு
தேய்ந்து வளர்ந்து பிறந்திறந்து செல்லுமென்
ருய்ந்தது நன்மாயை யாம்."

இது வள்ளிவாழ்த்து.

" தனிக்கணிற் பாகமுந் *தானுரு மாமை
பணிக்கண்ணி சாவு படுத்துப்—பனிக்கணந்
தாமுறையா விற்குமத் தண்மதிக்குத் தாயிலளென்
றியாமுறையா விற்கு மிடத்து."

இது வள்ளிப்பாற்பட்ட பெண்பாற் கடவுள்வாழ்த்து. (௲௲)

89. கொற்ற வள்ளை யோரிடத் தான.

இஃது எய்தாதது எய்துவித்தது; தேவர்க்கும் உரியவாம் ஒரு சார் அப்பாடாண்டிணைக் கொற்றவள்ளை யென்றலின்.

இதன்பொருள்:—கொற்றவள்ளை—அதிகாரத்தாற் கைக்கிளைக்குப் புறனாய் வெட்சிமுதல் வஞ்சி யீருகிய பாடாண் கொற்றவள்ளை; ஓரிடத்தான—மேற்கூறி நின்ற தேவர் பகுதிக்கண்ணதன்றி அவரின் வேருகிய மக்கட் பகுதிக்கண்ணது என்றவாறு.

எனவே, உழிஞை முதலிய பாடாண்கொற்றவள்ளை நற்றிளைஞருங் கூளிச்சுற்றமும் ஒன்றனை நச்சிப் புகழ்ந்து வாளாதே கூறுதலும், ஈண்டுக் கூறுகின்ற கொற்றவள்ளை புலவன் ஒன்றனை நச்சி வெட்சி முதலிய ஏழனும் புகழ்ந்துரைத்தலுமாயிற்ருதலிற் 'படையியங் கரவம்' (தொல்-புறத்திணை-3.) முதலாக வஞ்சியிற் 'குன்ருச்சிறப்பிற் கொற்றவள்ளை' யீருகக் கிடந்த பொருட்பகுதியெல்லாம் பாடாண் டிணையாகப் பாடுங்கான் மக்கட்கே யுரிய என்பதூஉம், உழிஞை முதலியவற்றைப் பாடாண்டிணையாகப் பாடுங்கால் அவை மக்கட்குந் தேவர்க்கும் ஒப்ப உரியவென்பதூஉங் கூறுதலாயிற்று. என்னை? அரசியலாற் போர்குறித்து நிரைகோடலும் மீட்டலும் மேற்செல்லும் வஞ்சியுந் தேவர்க் கேலாமையாயினும், அவுணரான் முற்றப்பட்ட

* 'தானுளும் யாமை' எனவும் பாடம்.

துறக்கத்தினை அகத் துழிஞை யரணாக்கி மனுவழித் தோன்றிய முசுகுந்தனோடு இந்திரன் காத்தாற் போல்வனவும் பிறவுந் தேவர்க்குக் *கூறுதலான் அவரும் மதின்முற்றியவழிப் போர்தோன்றுதலும் ஆண்டு வென்றியெய்துதலும் உடையராதலிற் பாடாண்பொருட்கும் உரியாரென நேர்பட்டது.

இச்சூத்திரம் மக்கட்கெய்திய பொருண்மையை மீட்டுங் கூறி நியமித்ததாம்; ஆகவே, வெட்சிமுதல் வஞ்சியிற் கொற்றவள்ளை ஈறாய பொருண்மை உழிஞைமுதற் பாடாண்டிணைக்குரியராகி இடைபுகுந்த தேவர்க் காகாவென விதிவகையான் விலக்கியதாம். எனவே, தேவர்க்கு உழிஞைமுதலிய கொற்றவள்ளை ஆமென்பதூஉங் கூறினாராயிற்று.

கொடிநிலை முதலிய மூன்றற்கு மன்றிக் கடவுளெனப்பட்டாரை அதிகாரங்கொண்ட அளவேயாமென் றுணர்க.

உதாரணம்:—

“மாவாடியபுல னாஞ்சிலாடா
கடாஅஞ்சென்னிய கடுங்கண்யானை
யினம்பரந்தபுலம் வளம்பரப்பறியா
நின்படைஞர், சேர்ந்த மன்றங் கழுதை போகி
நீ, யுடன்றோர் மன்னெயி றோட்டி வையா
கடுங்கா லொற்றலிற் சுடர்சிறந் துருத்துப்
பசும்பிசி ரொள்ளழ லாடிய மருங்கி
னாண்டலை வழங்குங் கானுணங்கு கடுநெறி
முனையகன் பெரும்பா ழாக மன்னிய
வுருமுறழ் பிரங்கு முரசிற் பெருமலை
வரையிழி யருவியி னொளிறுகொடி நுடங்கக்
கடும்பரிக் கதழ்சிற ககைப்பநீ
நெடுந்தே ரோட்டியபிற ரகன்றலை நாடே.” (பதிற்ற-25.)

இது புலவன் பொருணச்சிக் கூறலிற் பாடாண்கொற்றவள்ளை. ‘வல்லா ராயினும் வல்லுந ராயினும்’ ‘காலனுங் காலம்’ என்னும் (57, 41) புறப்பாட்டுக்களும் அது. (௯௪)

* ஏடுகளிற் ‘கூறு’ என்பதன்பின் சிறிதிடம் எழுதாது விட்டுத் ‘தான வரும் மதின்முற்றிய வழி’ யென எழுதப்பட்டுள்ளது.

90. கொடுப்போ ரேத்திக் கொடாஅர்ப் பழித்தலு
மடுத்தூர்ந் தேத்திய வியன்மொழி வாழ்த்துஞ்
சேய்வரல் வருத்தம் வீட வாயில்
காவலர்க் குரைத்த கடைநிலை யானுங்
கண்படை கண்ணிய கண்படை நிலையுங்
கபிலை கண்ணிய வேள்வி நிலையும்
வேலி னோக்கிய விளக்கு நிலையும்
வாயுறை வாழ்த்துஞ் செவியறி வுறூஉ
மாவயின் வருஉம் புறநிலை வாழ்த்துங்
கைக்கிளை வகையோ டுளப்படத் தொகைஇத்
தொக்க நான்கு முளவென மொழிப.

இது முன்னிற் சூத்திரத்து அதிகாரப்பட்டு நின்ற மக்கட் பாடாண்டிணைக் குரிய துறை கூறுகின்றது.

இதன்பொருள்:—கொடுப்போர் ஏத்திக் கொடாஅர்ப் பழித்தலும்—பிறர்க்கு ஈவோரைப் பிறரி னுயர்த்துக்கூறிப் பிறர்க் கீயாதாரை இழித்துக் கூறலும்;

சான்றோர்க்குப் பிறரை யிழித்துக் கூறற்கண் ணது தக்கதன்றேனும் நன்மக்கள் பயன்பட வாழ்தலுந் *தீயோர் பயன்படாமல் வாழ்தலுங் கூறக்கேட்டு ஏனையோரும் பயன்பட வாழ்தலை விரும்புவரென்பது பயப்பக்கூறலின் இவர்க்கு இங்ஙனங் கூறுதல் தக்கதாயிற்று. இதனை ஏத்தலும் பழித்தலும் ஏத்திப் பழித்தலுமென மூவகையாகக் கொள்க.

உதாரணம்:—

"தடவுநிலைப் பலவி னாஞ்சிற் பொருநன்
மடவன் மன்ற செந்நாப் புலவீர்
வளைக்கை விறலியர் படப்பைக் கொய்த
வடகின் கண்ணுறை யாக யாஞ்சில
வரிசி வேண்டினே மாகத் தான்பிற
வரிசை யறிதலிற் றன்னுந் தூக்கி

* 'தீமக்கள்' எனவும் பாடம்.

யிருங்கடறு வளைஇய குன்றத் தன்னதோர்
*பெருங்களிறு நல்கி யோனே யன்னதோர்
தேற்றா வீகையு முளதுகொல்
போற்றா ரம்ம பெரியோர்தங் கடனே. (புறம்-140.)

இது கொடுப்போர் ஏத்தியது.

" பாரி பாரி யென்றுபல வேத்தி
யொருவற் புகழ்வர் செந்நாப் புலவர்
பாரி யொருவனு மல்லன்
மாரியு முண்டீண் டுலகுபுரப் பதுவே." (புறம்-107.)

என்பதும் அது.

" ஒல்லுவ தொல்லு மென்றலு மியாவர்க்கு
மொல்லா தில்லென மறுத்தலு மிரண்டு
மாள்வினை மருங்கிற் கேண்மைப் பாலே
யொல்லா தொல்லு மென்றலு மொல்லுவ
தில்லென மறுத்தலு மிரண்டும் வல்லே
யிரப்போர் வாட்ட லன்றியும் புரப்போர்
புகழ்குறை படூஉம் வாயி லத்தை
யனைத்தா கியரினி யிதுவே யெனைத்துஞ்
சேய்த்துக் காணாது கண்டனெ மதனா
னோயில ராகநின் புதல்வர் யானும்
வெயிலென முனியேன் பனியென மடியேன்
கல்குயின் றன்னவென் னல்கூர் வளிமறை
நாணல தில்லாக் கற்பின் வாணுதன்
மெல்லியற் குறுமக ளுள்ளிச்
செல்வ லத்தை சிறக்கநின் னாளே." (புறம்-196.)

" புகழ்பட வாழாதார் தந்நோவார் தம்மை
யிகழ்வாரை நோவ தெவன்." (குறள்-புகழ்-7.)

இவை கொடாஅர்ப் பழித்தல்.

" களங்கனி யன்ன கருங்கோட்டுச் சீறியாழ்ப்
பாடின் பனுவற் பாண ருய்த்தெனக்
களிறில வாகிய புல்லரை நெடுவெளிற்
கான மஞ்ஞை கணனொடு சேப்ப

* 'கருங்களிறு' எனவும் பாடம்.

வீகை யரிய விழையணி மகளிரொடு
சாயின் றென்ப வாஅய் கோயிற்
சுவைக்கினி தாகிய குய்யுடை யடிசில்
பிறர்க்கீ வின்றித் தம்வயி றருத்தி
யுரைசா லோங்குபுக ழொரீஇய
முரசுகெழு செல்வர் நகர்போ லாதே.'' (புறம்-127.)

இஃது ஆயைப்புகழ்ந்து ஏனைச்செல்வரைப் பழித்தது.

''மின்னுந் தமனியமும் வெற்றிரும்பு மொன்றாகிப்
பொன்னின் பெயர்படைத்தாற் போலாதே-கொன்னே
யொளிப்பாரு மக்களா யொல்லுவ தாங்கே
யளிப்பாரு மக்களா மாறு.'' (பெரும்பொருள் விளக்கம்-புறத்திரட்டு.)

இதுவும் அது.

அடுத்து ஊர்ந்து ஏத்திய இயன்மொழி வாழ்த்தும்—தலைவனெதிர்சென்று ஏறி அவன் செய்தியையும் அவன்குலத்தோர் செய்தியையும் அவன்மேலே ஏற்றிப் புகழ்ந்த இயன்மொழிவாழ்த்தும் ;

என்றது, இக்குடிப்பிறந்தோர்க்கெல்லாம் இக்குணங்கள் இயல்பென்றும், அவற்றை நீயும் இயல்பாக உடையையென்றும், அன்னோர்போல எமக்கு நீயும் இயல்பாக ஈயென்றும் உயர்ந்தோர் கூறி அவனை வாழ்த்துதலின் இயன்மொழி வாழ்த்தாயிற்று. இதனை உம்மைத்தொகையாக்கி இயன்மொழியும் வாழ்த்துமென இரண்டாக்கிக்கொள்க.

இது ஒருவர் செய்தியாகிய இயல்பு கூறலானும் வண்ணப்பகுதியின்மையானும் பரவலின் வேறாயிற்று.

உதாரணம்:—

'' மாசற விசித்த வார்புறு வள்பின்
மைபடு மருங்குல் பொலிய மஞ்ஞை
யொலிநெடும் பீலி யொண்பொறி மணித்தார்
பொலங்குழை யுழிஞையொடு பொலியச் சூட்டிக்
குருதி வேட்கை யுருகெழு முரசம்
மண்ணி வாரா வளவை யெண்ணெய்
நுரை முகந்தன்ன மென்பூஞ் சேக்கை

யறியா தேறிய வென்னைத் தெறுவர
விருபாற் படுக்குநின் வாள்வா யொழித்ததை
யதூஉஞ் சாலுநற் றமிழ்முழு தறித
லதனொடு மமையா தணுக வந்துநின்
மதனுடை முழவுத்தோ ளோச்சித் தண்ணென
வீசி யோயே வியலிடங் கமழ
விவணிசை யுடையோர்க் கல்ல தவண
துயர்நிலை யுலகத் துறையு ளின்மை
விளங்கக் கேட்ட மாறுகொல்
வலம்படு குரிசினீ யீங்கிது செயலே." (புறம்-50.)

இவை போல்வன வெல்லாம் இயன்மொழி.

" மலையுறழ் யானை வான்றோய் வெல்கொடி
வரைமிசை யருவியின் வயின்வயி னுடங்கக்
கடல்போ ரானைக் கடுங்குரன் முரசங்
காலுறு கடலிற் கடியவுரற
வெறிந்து சிதைந்த வா
ளிலைதெரிந்த வேல்
பாய்ந்தாய்ந்த மா
வாய்ந்துதெரிந்த புகன்மறவரொடு
படுபிணம் பிறங்க நூறிப் பகைவர்
கெடுகுடி பயிற்றிய கொற்ற வேந்தே
நின்போ, லசைவில் கொள்கைய ராகலி னசையா
தாண்டோர் மன்றவிம் மண்கெழு ஞால
நிலம்பயம் பொழியச் சுடர்சினந் தணியப்
பயங்கெழு வெள்ளி யாநிய நிற்ப
விசும்புமெய் யகலப் பெயல்புர வெதிர
நால்வேறு நனந்தலை யோராங்கு நந்த
விலங்குகதிர்த் திகிரி முந்திசி னோரே." (பதிற்று-69.)

இது முன்னுள்ளோர்க்கும் இயல்பென்பதுபடக் கூறிய இயன்மொழிவாழ்த்து.

" முரசுகடிப் பிகுப்பவும் வால்வளை துவைப்பவு
மரசுடன் பொருத வண்ண னெடுவரைக்
கறங்குவெள் ளருவி கல்லலைத் தொழுகும்
பறம்பிற் கோமான் பாரியும் பிறங்குமிசைக்
கொல்லி யாண்ட வல்வி லோரியுங்

காரி யூர்ந்து பேரமர்க் கடந்த
மாரி யீகை மறப்போர் மலையனு
மூரா தேந்திய குதிரைக் கூர்வேற்
கூவிளங் கண்ணிக் கொடும்பூ ணெழினியு
*மீர்ந்தண் சிலம்பி னிருடூங்கு நளிமுழை
யருந்திறற் கடவுள் காக்கு முயர்சிமையப்
பெருங்க லடன் பேகனுந் திருந்துமொழி
மோசி பாடிய வாயு மார்வமுற்
றுள்ளி வருந ருலைவுநனி தீரத்
தள்ளா தீயுந் தகைசால் வண்மைக்
கொள்ளா ரோட்டிய நள்ளியு மெனவாங்
கெழுவர் மாய்ந்த பின்றை யழிவரப்
பாடி வருநரும் பிறருங் கூடி
யிரந்தோ ரற்றந் தீர்க்கென விரைந்திவ
ணுள்ளி வந்தனென் யானே விசும்புறக்
கழைவளர் சிலம்பின் வழையொடு நீடி
யாசினிக் கவினிய பலவி னார்வுற்று
முட்புற முதுகனி பெற்ற கடுவன்
றுய்த்தலை மந்தியைக் கையிடூஉப் பயிரு
மதிரா யாணர் முதிரத்துக் கிழவ
விவண்விளங்கு சிறப்பி னியறேர்க் குமண
விசைமேந் தோன்றிய வண்மையொடு
பகைமேம் படுகநீ யேந்திய வேலே." (புறம்-158.)

இஃது இன்னோர்போல எமக்கு ஈயென்ற இயன்மொழி வாழ்த்து.

"இன்று செலினுந் தருமே சிறுவரை
நின்று செலினுந் தருமே பின்னு
முன்னே தந்தனெ னென்னாது துன்னி
வைகலுஞ் செலினும் பொய்யல னாகி
யாம்வேண்டி யாங்கெம் வறுங்கல நிறைப்போன்
றான்வேண்டி யாங்குத் தன்னிறை யுவப்ப
வருந்தொழின் முடியரோ திருந்துவேற் கொற்ற
னினமலி கதச்சேக் களனொடு வேண்டினுங்
களமலி நெல்லின் குப்பை வேண்டினு
மருங்கலங் களிற்றொடு வேண்டினும் பெருந்தகை
பிறர்க்கு மன்ன வறத்தகை யன்னே

* 'இருந்தண் சிலம்பின்' என்பதும் பாடம்.

யன்ன ஞகலி னெந்தை யுள்ளடி
முள்ளு நோவ வுருற்க தில்ல
வீவோ ரரியவிவ் வுலகத்து
வாழ்வோர் வாழவவன் ருள்வா ழியவே." (புறம்-171.)

இது படர்க்கையாகிய இயன்மொழி வாழ்த்து.

" இம்மைச் செய்தது மறுமைக் காமெனு
மறவிலை வாணிக னுஅ யல்லன்
பிறருஞ் சான்ருேர் சென்ற நெறியென
வாங்குப்பட் டன்றவன் கைவண் மையே." (புறம்-134.)

இது பிறருஞ் சான்ருேர் சென்ற நெறி யென்றமையின் அய லோரையும் அடுத்தூர்ந்தேத்தியது. இன்னும் வேறுபட வருவன வெல்லாம் இதன்கண் அடக்குக.

சேய்வரல் வருத்தம் வீட வாயில் காவலற்கு உரைத்த கடைநிலையானும்—சான்ருேர் சேணிடை வருதலாற் பிறந்த வருத்தந்தீர வாயில் காக்கின்றவனுக்கு என்வரவினை இசையெனக்கூறிக் கடைக் கணின்ற கடைநிலையும் ;

இது வாயிலோனுக்குக் கூறிற்றேனும் அவ்வருத்தந் தீர்க்கும் பாடாண்டலைவனதே துறையென்பது பெற்ரும்.

இழிந்தோரெல்லாந் தத்தம் இயங்களை இயக்கிக் கடைக்கணிற் றல் 'பரிசில் கடைஇய கடைக்கூட்டு நிலையும்'(தொல்-பொரு-புற-36.) என்புழிக் கூறுதலின் இஃது உயர்ந்தோர்க்கே கூறியதாம்.

உதாரணம்:—

" வேற்றுச் சுரத்தொடு வேந்தர்கண் வெம்மையு
மாற்றற்கு வந்தேனெம் வாயிலோய்—வேற்ருர்
திறைமயக்கு முற்றத்துச் சேணோங்கு கோயி
லிறைமகற்கெம் மாற்ற மிசை."

என வரும்.

" வாயி லோயே வாயி லோயே
வள்ளியோர் செவிமுதல் வயங்குமொழி வித்தித்
தாம், *முன்னியது முடிக்கு முரணுடை யுள்ளத்து

* 'உள்ளியது முடிக்கும் உரனுடை யுள்ளத்து' என்பதும் பாடம்.

வரிசைக்கு வருந்துமிப் பரிசில் வாழ்க்கைப்
பரிசிலர்க் கடையா வாயி லோயே
கடுமான் றோன்ற னெடுமா னஞ்சி
தன்னறி யலன்கொ லென்னறி யலன்கொ
லறிவும் புகழு முடையோர் மாய்ந்தென
வறுந்தலை யுலகமு மன்றே யதனாற்
காவினெங் கலனே சுருக்கினெங் கலப்பை
மரங்கொ றச்சன் கைவல் சிறாஅர்
மழுவுடைக் காட்டகத் தற்றே
யெத்திசைச் செலினு மத்திசைச் சோறே." (புறம்-206.)

இது தலைவனை எதிர்ப்பட்டுக் கூறுது வாயிலோனை நோக்கிக் கூறலிற் பரிசில் கடாயதின்றாம்.

ஆன் அசை; ஏழனுருபாக்கி எல்லாவற்றிற்கும் விரித்தலு மொன்று.

கண்படை கண்ணிய கண்படைநிலையும்—அரசரும் அரசரைப் போல்வாரும் அவைக்கண் நெடிது வைகியவழி மருத்துவரும் அமைச்சரும் முதலியோர் அவர்க்குக் கண்டுயில்கோடலைக் கருதிக் கூறிய கண்படை நிலையும்;

கண்படை கண்ணிய என்றார், கண்படை முடிபொருளாக இடைநின்ற உண்டிமுதலியனவும் அடக்குதற்கு.

உதாரணம்:—

"வாய்வாட் டானை வயங்குபுகழ்ச் சென்னிநின்
னோவா வீகையி னுயிர்ப்பிடம் பெறாஅர்
களிறுகவர் முயற்சியிற் பெரிது வருந்தினரே
யுலகங் காவலர் பலர்விழித் திருப்ப
வறிது துயில்கோடல் வேண்டுநின்
பரிசின் மாக்களுந் துயில்கமா சிறிதே."

என வரும்.

கபிலை கண்ணிய வேள்வி நிலையும்—சேதாவினைக் கொடுக்கக் கருதிய கொடைநிலை கூறுதலும்;

இது வரையா ஈகையன்றி இன்னவுற்றாற் கொடுக்கவென உயர்ந்தோர் கூறுநாட் காலையிலே கொடுப்பதாமாதலின் வேறு கூறினர்.

கண்ணிய என்றதனாற் கன்னியர் முதலோரைக் கொடுத்தலுங் கொள்க.

"பொன்னிறைந்த பொற்கோட்டுப் பொற்குளம்பிற் கற்றாதந்
திண்மகிழா னந்தணரை யின்புறுப்பச்—சென்னிதன்
மாநிலமே யானுலகம் போன்றது வான்றுகள்போர்த்
தானுலக மண்ணுலகா மன்று."

வேலின் ஒக்கிய விளக்கு நிலையும்—வேலும் வேற்றலையும் விலங்காதோங்கியவாறு போலக் கோலோடு விளக்கும் ஒன்றுபட்டோங்குமாறு ஓங்குவித்த விளக்குநிலையும் ;

இன், உவமப்பொருள்: இது கார்த்திகைத் திங்களிற் கார்த்திகை நாளின் ஏற்றிய விளக்குக் கீழுமேலும் வலமுமிடமுந் திரிபரந்து சுடர்ஓங்கிக் கொழுந்துவிட்டெழுந்ததென்று அறிவோராக்கங் கூறப்படுவதாம்.

உதாரணம்:—

"மைமிசை யின்றி மணிவிளக்குப் போலோங்கிச்
செம்மையி னின்றிலங்குந் தீபிகை—தெம்முனையுள்
வேலினுங்கோடாது வேந்தன் மனைவிளங்கக்
கோலினுங் கோடா கொழுந்து."

என வரும்.

வேலின் வெற்றியை நோக்கிநின்ற விளக்குநிலையெனப் பொருள் கூறி,

"வளிதுரந்தக் கண்ணும் வலந்திரியாப் பொங்கி
யொளிசிறந் தோங்கி வரலா—லளிசிறந்து
நன்னெறியே காட்டு நலந்தெரி கோலாற்கு
வென்னெறியே காட்டும் விளக்கு." (புற-வெ-மாலை-பாடாண்—12.)

என்பது காட்டுவாரும் உளர். அவர் இதனை நிச்சம் இடுகின்ற விளக்கென்பர்.

வாயுறை வாழ்த்தும்—'வாயுறை வாழ்த்தே * * * வேம்புங் கடுவும்' என்னும் (112) செய்யுளியற் சூத்திரப்பொருளை உரைக்க.

இதற்கு ஒருதலைவன் வேண்டானாயினும் அவற்கு உறுதிபயத் தலைச் சான்றோர் வேண்டி வாய்மொழி மருங்கினன் அவனை வாழ்ச் சிப்படுத்தலின் இதுவுங் கைக்கிளைப்புறனாகிய பாடாணாயிற்று. செவி யுறைக்கும் இஃதொக்கும்.

உதாரணம்:—

"எருமை யன்ன கருங்கல் லிடைதோ
றானிற் பரக்கும் யானைய *முன்பிற்
கானக நாடனை நீயோ பெரும
நீயோ ராகலி னின்னொன்று மொழிவ
லருளு மன்பு நீக்கி நீங்கா
நிரயங் கொள்பவரொ டொன்றாது காவல்
குழவி கொள்பவரி னோம்புமதி
யளிதோ தானேயது பெறலருங் குரைத்தே." (புறம்—5.)

இதனுள் நிரயங் கொள்வாரோ டொன்றாது காவலையோம்பென வேம்புங் கடுவும் போல வெய்தாகக்கூறி அவற்கு உறுதி பயத்தலின் வாயுறை வாழ்த்தாயிற்று.

"காய்நெல் லறுத்துக் கவளங் கொளினே
மாநிறை வில்லதும் †பன்னாட் காகு
நூறுசெறு வாயினுந் தமித்துப்புக் குணினே
வாய்புகு வதனினுங் கால்பெரிது கெடுக்கு
மறிவுடை வேந்த னெறியறிந்து கொளினே
கோடி யாத்து நாடுபெரிது நந்து
மெல்லியன் கிழவ னாகி வைகலும்
வரிசை யறியாக் கல்லென் சுற்றமொடு
பரிவுதப வெடுக்கும் பிண்ட நச்சின்
யானை புக்க புலம்போலத்
தானு முண்ணா னுலகமுங் கெடுமே." (புறம்-184.)

என்னும் புறப்பாட்டும் அது.

தத்தம் புதுநூல் வழிகளாற் புறநானூற்றிற்குத் துறைகூறினா ரேனும், அகத்தியமுந் தொல்காப்பியமுமே தொகைகளுக்கு நூலா கலின் அவர் சூத்திரப்பொருளாகத் துறைகூறவேண்டுமென்றுணர்க.

---

* 'மொய்ம்பின்' என்பதும் பாடம்.

† 'பன்மாக்காக்கும்' என்பதும் பாடம்.

'செவியுறைதானே' (தொல்-பொ-செ-114) என்னுஞ் சூத்திரப் பொருண்மை இவ்வுதாரணங்கட்கு இன்மை உணர்க.

செவியறிவுறாஉம்—இதற்குச் 'செவியுறைதானே' என்னும் செய்யுளியற் (114) சூத்திரப்பொருளை உரைக்க.

ஓவுதலை ஒரூஉதலெனவும் ஒரூஉவெனவுங் கூறுமாறுபோல உறுவும் உறாஉதலெனவும் உறாஉவெனவுங் கூறப்படும்.

உதாரணம்:—

"அந்தணர் சான்றோ ரருந்தவத்தோர் தம்முன்னோர்
தந்தைதா யென்றிவர்க்குத் தார்வேந்தே—முந்தை
வழிநின்று பின்னை வயங்குநீர் வேலி
மொழிநின்று கேட்டன் முறை" (புற-வெ-மாலை-பாடாண்—33.)

"வடாஅது பனிபடு நெடுவரை வடக்குந்
தெனாஅ துருகெழு குமரியின் றெற்குங்
குணாஅது கரைபொரு தொடுகடற் குணக்குங்
குடாஅது தொன்றுமுதிர் பௌவத்தின் குடக்குங்
கீழது, முப்புண ரடுக்கிய முறைமுதற் கட்டி
னீர்நிலை நிவப்பின் கீழு மேல
தானிலை யுலகத் தானு மானா
துருவும் புகழு மாகி விரிசீர்த்
* தெரிகோன் ஞமன்ன் போல வொருதிறம்
† பற்ற விலியரோ நிற்றிறஞ் சிறக்க
செய்வினைக் கெதிர்ந்த தெவ்வர் தேஎத்துக்
கடற்படை குளிப்ப மண்டி யடர்புகர்ச்
சிறுகண் யானை செவ்விதி ‡னேவிப்
பாசவற் படப்பை யாரெயில் பலதந்
தவ்வெயிற் கொண்ட செய்வுறு நன்கலம்
பரிசின் மாக்கட்கு வரிசையி னல்கிப்
§பணியிய ரத்தைநின் குடையே முனிவர்
முக்கட் செல்வர் நகர்வலஞ் செயற்கே

* 'தெரிகோற்சமன்' எனவும் பாடம்.
† 'பற்றிலியரோ' எனவும் பாடம்.
‡ 'எஎ' யெனவும் பாடம்.
§ 'பணீஇய ரத்தை' என்வும் பாடம்.

யிறைஞ்சுக பெருமநின் சென்னி சிறந்த
நான்மறை *முனிவ ரேந்து கையெதிரே
வாடுக †விறைவநின் கண்ணி யொன்னார்
நாடுசுடு கமழ்புகை யெறித்த லானே
‡செலிய ரத்தைநின் வெகுளி வாலிழை
மங்கையர் துனித்த வாண்முகத் தெதிரே
யாங்க, வென்றி யெல்லாம் வென்றகத் தடக்கிய
தண்டா வீகைத் தகைமாண் குடுமி
தண்கதிர் மதியம் போலவுந் தெறுசுட
ரொண்கதிர் ஞாயிறு போலவு
மன்னிய பெருமநீ நிலமிசை யானே." (புறம்-6.)

இதனுள் இயல்பாகிய குணங்கூறி அவற்றோடு செவியுறையுங் கூறினன், செவியுறைப்பொருள் சிறப்புடைத்தென்று அவன்கருதி வாழ்தல்வேண்டி.

ஆவயின் வரூஉம் புறநிலை வாழ்த்தும்—தெய்வவழிபாடு உடைத்தாயினும் மக்கள்கண்ணதேயாகித் தோன்றும் பாட்டுடைத்தலைவன் முன்னிலையாகத் தெய்வம் படர்க்கையாக வாழ்த்தும் வாழ்த்தும்;

தெய்வஞ் சிறந்ததேனும் மக்கள் அதிகாரப்படுதலின் அவர் கண்ணதேயாதற்கு 'ஆவயின் வரூஉம்' என்றார். இதற்கு 'வழிபடு தெய்வம்' என்னும் செய்யுளியற் (110) சூத்திரப்பொருளை யுரைக்க.

இதுவுந் தலைவன்குறிப்பின்றித் தெய்வத்தால் அவனை வாழ்விக்கும் ஆற்றலுடையார் கண்ணதாகலிற் கைக்கிளைப்புறனாயிற்று.

உதாரணம்:—

" கண்ணுதலோன் காப்பக் கடன்மேனி மால்காப்ப
வெண்ணிருதோ ளேந்திழையா டான்காப்பப்—பண்ணியனூற்
சென்னியர்க் களிக்குந் தெய்வநீ
மன்னுக நாளுமிம் மண்மிசை யானே."

என வரும்.

---

* 'முதல்வர்' எனவும் பாடம்.

† 'இயவுணின்' எனவும் பாடம்.

கைக்கிளை வகையோடு உளப்படத் தொகைஇ—மேற் காமப் பகுதியென்ற கைக்கிளையல்லாத கைக்கிளையின் பகுதியோடே வாயுறை வாழ்த்துஞ் செவியறிவுறூஉம் புறநிலைவாழ்த்துங் கூட நான்காகிய தொகைபெற்ற நான்கும் ;

வாயுறை வாழ்த்து முதலிய மூன்றுந் தத்தம் இலக்கணத்திற் றிரிவுபடா, இக்கைக்கிளை திரிவு படுமென்றற்கு எண்ணும்மையான் உடனோதாது உளப்படவென வேறுபடுத்தோதினர். அகத்திணையியலுள் இருபாற்குங் கூறிய கைக்கிளையுங், 'காமஞ்சாலா இளமையோள்வயிற்' (தொல்-பொ-அகத்-50.) கைக்கிளையும், 'முன்னைய நான்கும்' (தொ-பொ-அகத்-52.) என்ற கைக்கிளையுங், 'காமப்பகுதி' (தொல்-பொ-புறம்-28.) என்ற கைக்கிளையுங், களவியலுண் 'முன்னையமூன்றும்' (தொல்-பொ-கள-14.) என்ற கைக்கிளையும் போலாது எஞ்ஞான்றும் பெண்பாலார் கூறுதலின்றி இடைநின்ற சான்றோராயினும் பிறராயினுங் கூறுதற்கு உரித்தாய் முற்காலத்து ஒத்த அன்பினராகிக் கடைநிலைக்காலத்து ஒருவன் ஒருத்தியைத் துறந்ததனால் துறந்த பெண்பாற் கைக்கிளையாதலில் திரிபுடைத்தாயிற்று. இது முதனிலைக்காலத்துத் தான்குறித்தது முடித்துப் பின்னர் அவளை வருத்தஞ்செய்து இன்பமின்றி யொழிதலான் ஒருதலைக் காமமாயிற்று.

உதாரணம்:—

"அருளா யாதலோ கொடிதே யிருள்வரச்
சீறியாழ் செவ்வழி பண்ணி யாழநின்
காரெதிர் கானம் பாடினே மாக
நீனறு நெய்தலிற் பொலிந்த வுண்கண்
கலுழ்ந்துவா ரரிப்பனி பூணக நனைப்ப
வினைத லானு ளாக விளையோய்
கிளையை மன்னெங் கேள்வெய் யோற்கென
யாந்தற் றொழுதனம் வினவக் காந்தண்
முகைபுரை விரலிற் கண்ணீர் துடையா
யாமவன் கிளைஞரே மல்லேங் கேளினி
யெம்போ லொருத்தி நலனயந் தென்றும்
வரூஉ மென்ப வயங்குபுகழ்ப் பேக
னொல்லென வொலிக்குந் தேரொடு
முல்லை வேலி நல்லூ ரானே." (புறம்-144.)

இது கண்ணகி காரணமாக வையாவிக்கோப் பெரும்பேகனைப் பரணர் பாடிய கைக்கிளைவகைப் பாடாண்பாட்டு.

'கிளையை மன்னெங் கேள்வெய் யோற்கென' வினவ, யாங் கிளையல்லேம் முல்லை வேலி நல்லூர்க்கண்ணே வருமென்று சொல்வா ளெனக் கூறுதலின் அஃது ஏனைக் கைக்கிளைகளின் வேறாயிற்று.

'கன்முழை யருவி' யென்னும் (147) புறப்பாட்டும் அது.

தொக்க நான்கும் உள எனமொழிப—அந்நான்கும் முற்கூறிய ஆறனோடே தொக்குப் பத்தாய்ப் பாடாண்பகுதிக்கண்ணே உள வாய் வருமென்று கூறுவர் ஆசிரியர் என்றவாறு.

'தொக்க நான்' கென்றதனான் இந்நான்கும் வெண்பாவும் ஆசிரியமுந் தொக்குநின்ற மருட்பாவானும் வருமென்பதூஉங் கொள்க. இவற்றை மேல்வருகின்றவற்றோடு உடன்கூறாராயினார், அவை இழிந்தோர் கூறுங் கூற்றாகலின். (௯௰)

91. தாவி னல்லிசை கருதிய கிடந்தோர்க்குச்
சூத ரேத்திய துயிலெடை நிலையுங்
கூத்தரும் பாணரும் பொருநரும் விறலியு
மாற்றிடைக் காட்சி யுறழத் தோன்றிப்
பெற்ற பெருவளம் பெறாஅர்க் கறிவுறீஇச்
சென்றுபய னெதிரச் சொன்ன பக்கமுஞ்
சிறந்த நாளணி செற்ற நீக்கிப்
பிறந்த நாள்வயிற் பெருமங் கலமுஞ்
சிறந்த சீர்த்தி மண்ணு மங்கலமு
நடைமிகுத் தேத்திய குடைநிழன் மரபு
மாணார்ச் சுட்டிய வாண்மங் கலமு
மன்னெயி லழித்த மண்ணுமங் கலமும்
பரிசில் கடைஇய கடைக்கூட்டு நிலையும்
பெற்ற பின்னரும் பெருவள னேத்தி
நடைவயிற் றோன்று மிருவகை விடையு
மச்சமு முவகையு மெச்ச மின்றி

நாளும் புள்ளும் பிறவற்றி னிமித்தமுங்
காலங் கண்ணிய வோம்படை யுளப்பட
ஞாலத்து வரூஉ நடக்கையது குறிப்பிற்
கால மூன்றொடு கண்ணிய வருமே.

இதுவும் அது.

இதன்பொருள்:—தாவில் கிடந்தோர்க்கு நல்லிசை கருதிய சூதர் ஏத்திய துயிலெடை நிலையும்—தமது வலியாலே பாசறைக்கண் ஒரு மனக்கவற்சியின்றித் துயின்ற அரசர்க்கு நல்லபுகழைக் கொடுத் தலைக் கருதிய சூதர் அத்துயிலெடுப்பின் ஏத்தின துயிலெடை நிலையும்;

'கிடந்தோர்க்'கெனப் பன்மைகூறவே, அவர் துயிலெடுப்புத் தொன்றுதொட்டு வருமென்பதூஉஉஞ், சூதர் மாகதர் வேதாளிகர் வந்திகர் முதலாயினோருட் சூதரே இங்ஙனம் வீரத்தால் துயின்றா ரைத் துயிலெடுப்புவரென்பதூஉம், யாண்டும் முன்னுள்ளோரையும் பிறரையுங் கூறப்படுமென்பதூஉங் கொள்க. அவர் அங்ஙனந் துயின்றமை பிறர்க்கும் புலப்படப் புகழ்ல் அவர் கருத்தாகலின் ஒரு தலைக் காமம் உளதாயிற்று.

உதாரணம்:—

"கானம் பொருந்திய கயவாய் மகளிரின்
யானுறுந் துயர நந்திய பாணு
ளிமையாக் கண்ணோ டமையாக் காத்தலின்
மூதின் முதல்வன் றுயில்கொண் டாங்குப்
போற்று மன்னரை யெள்ளிச் சிறிதுநீ
சேக்கை வளர்ந்தனை பெரும தாக்கிய
வண்கை யவுண னுயிர்செல வாங்கவ
னன்றுணர்ந் தாங்கு வென்றி மேய
வாடா வஞ்சி மலைந்த சென்னிப்
போரடு தானைப் பொலந்தேர் வளவ
னின்றுயி லெழுமதி நீயு
மொன்று வேந்தர் பொன்றுதுயில் பெறவே,"

என வரும்.

கூத்தரும் பாணரும் பொருநரும் விறலியும் பெற்ற பெருவளம் பெறாஅர்க்கு அறிவுறீஇச் சென்று பயனெதிரச்சொன்னபக்கமும்— ஆடன்மாந்தரும் பாடற்பாணரும் கருவிப்பொருநரும் இவருட் பெண்பாலாகிய விறலியுமென்னும் நாற்பாலாருந் தாம்பெற்ற பெருஞ் செல்வத்தை எதிர்வந்த வறியோர்க்கு அறிவுறுத்தி அவரும் ஆண்டுச்சென்று தாம்பெற்றவையெல்லாம் பெறுமாறு கூறிய கூறு பாடும்;

கூத்தராயிற் * பாரசவரும் வேளாளரும் பிறரும் அவ்வாடற் றொழிற்கு உரியோர்களும் † பாரதிவிருத்தியும் விலக்கியற்கூத்துங் கானகக்கூத்துங் கழாய்க்கூத்தும் ஆடுபவராகச் சாதிவரையறையில ராகலின் அவரை முன்வைத்தார்; பாணரும் பொருநருந் தத்தஞ் சாதியில் திரியாது வருதலிற் சேரவைத்தார்; முற்கூறிய முப்பாலோ ருட் கூத்தராயினர் எண்வகைச்சுவையும் மனத்தின்கட்பட்டகுறிப்பு களும் புறத்துப் போந்து புலப்பட ஆடுவார்; அது விறலாகலின் அவ் விறல்பட ஆடுவாளை விறலியென்றார். இவளுக்குஞ் சாதிவரையறை யின்மையிற் பின்வைத்தார். பாணரும் இசைப்பாணரும் யாழ்ப் பாணரும் மண்டைப்பாணருமெனப் பலராம். பொருநரும் ஏர்க் களம்பாடுநரும் போர்க்களம்பாடுநரும் பரணிபாடுநருமெனப் பல ராம். விறலிக்கு அன்னதோர் தொழில்வேறுபாடின்றித் தொழி லொன்றாகலின் விறலியென ஒருமையாற் கூறினர்.

ஆற்றிடைக் காட்சி உறழத் தோன்றிப் பெற்ற பெருவளம் பெறாஅர்க்கு அறிவுறீஇச் சென்றுபயனெதிரச் சொன்ன பக்கமும்— இல்லறத்தைவிட்டுத் துறவறமாகிய நெறியிடத்து நிற்றல் நன்றென் றுங் கண்டகாட்சி தீதென்றும் மாறுபடத் தோன்றுகையினாலே தான் இறைவனிடத்துப்பெற்ற கந்தழியாகிய செல்வத்தை யாண்டுந் திரிந்து பெறுதார்க்கு இன்னவிடத்தே சென்றாற் பெறலாமென்று அறிவுறுத்தி அவரும் ஆண்டுச் சென்று அக்கந்தழியினைப் பெறும் படி சொன்ன கூறுபாடும்;

பக்கமென்றதனானே அச்செய்யுட்களைக் கூத்தராற்றுப்படை பாணாற்றுப்படை பொருநராற்றுப்படை விறலியாற்றுப்படை முரு

* 'பாரசைவர்' என்பதுமுன் அச்சுப்பிரதியிற் கண்ட பாடம். ஆனால் அது திருத்தமானதன்று.

† 'பாராத விருத்தி' என்பது திருத்தமான பாடம் அன்று.

காற்றுப்படையென வழங்குதலும் ஆற்றினருமையும் அவனூர்ப் பண்பு முதலியனவுங் கூறுதலுங் கொள்க.

உதாரணம்:—

"வான்றோய் வெண்குடை வயமா வளவ
னீன்றோர் தம்மினுந் தோன்ற நல்கினன்
சுரஞ்செல் வருத்தமோ டிரங்கி யென்று
மிரந்தோ ரறியாப் பெருங்கலஞ் சுரக்குவன்
சென்மதி வாழிய நீயே நின்வயி
னாடலு மகிழான் பாடலுங் கேளான்
வல்லே வருகென விடுப்பி னல்லது
நில்லென நிறுக்குவ னல்ல னல்லிசைப்
பெருந்தகை வேந்தர் கோலமொடு
திருந்தா வாழ்க்கையின் வருந்து வோயே."

"திருமழை தலைஇய விருணிறவி சும்பின்" (பத்து-மலைபடுகடாம் -1.)

இவை கூத்தராற்றுப்படை.

"பாணன் சூடிய பசும்பொற் றாமரை
மாணிழை விறலி மாலையொடு விளங்கக்
கடும்பரி நெடுந்தேர் பூட்டுவிட் டசைஇ
யூரீர் போலச் சுரத்திடை யிருந்தனிர்
யாரீ ரோவென வினவ லானாக்
காரெ ழுக்கற் கடும்பசி யிரவல
வென்வே லண்ணற் காணா வூங்கே
நின்னினும் புல்லியே மன்னே யினியே
இன்னே மாயினே மன்னே யென்று
முடாஅ போரா வாகுத லறிந்தும்
படாஅ மஞ்ஞைக் கீத்த வெங்கோ
கடாஅ யானைக் கலிமான் பேக
னெத்துணை யாயினு மீத்த னன்றென
மறுமைநோக் கின்றோ வன்றே
பிறர், வறுமைநோக் கின்றவன் கைவண் மையே." (புறம்-141.)

"மணிமலைப் பணைத்தோண் மாநில மடந்தை" (பத்து-சிறுபாண்-1.)

இவை பாணாற்றுப்படை.

"சிலையுலா நிமிர்ந்த சாந்துபடு மார்பி
*ஒலிபுனற் சழனி வெண்குடைக் கிழவோன்

* 'ஒலிகதிர்க் கழனி' என்பதும் பாடம்.

வலிதுஞ்சு தடக்கை வாய்வாட் குட்டுவன்
வள்ளிய னாதல் வையகம் புகழினு
முள்ள லோம்புமி னுயர்மொழிப் புலவீர்
யானும், இருணிலாக் கழிந்த பகல்செய் வைகறை
யொருகண் மாக்கிணை தெளிர்ப்ப வொற்றிப்
பாடிமிழ் முரசி னியறேர்த் தந்தை
வாடா வஞ்சி பாடினே னாக
வகமலி யுவகையொ டணுகல் வேண்டிக்
கொன்றுசினந் தணியாப் புலவுநாறு மருப்பின்
வெஞ்சின வேழ நல்கின னஞ்சி
யானது பெயர்த்தனெ னாகத் தானது
சிறிதென வுணர்ந்தமை நாணிப் பிறிதுமோர்
பெருங்களிறு நல்கி யோனே யதற்கொண்
டிரும்பே ரொக்கல் பெரும்புலம் புறினுந்
துன்னரும் பரிசி றருமென
வென்றுஞ் செல்லேனவன் குன்றுகெழு நாட்டே." (புறம்-394.)

"அறா அ யாண ரகன்றலைப் பேரூர்ச்
சாறுகழி வழிநாட்" (பத்து-பொருநர்-1-2.)

இவை பொருநராற்றுப்படை.

"சேயிழை பெறுகுவை வாணுதல் விறலி
தடவுவாய்க் கலித்த மாயிதழ்க் குவளை
வண்டுபடு புதுமலர்த் தண்சிதர் கலாவப்
பெய்யினும் பெய்யா தாயினு மருவி
கொள்ளுழு வியன்புலத் துழைகாலாக
மால்புடை நெடுவரைக் கோடுதோ றிழிதரு
நீரினு மினிய சாயற்
பாரி வேள்பாற் பாடினை செலினே." (புறம்-105.)

"மெல்லியல் விறலிநீ நல்லிசை செவியில்" (புறம்-133)

இவை விறலியாற்றுப்படை.

கூத்தராற்றுப்படை தடுமாறுதொழிலாகாமற் கூத்தரை ஆற்றுப்படுத்ததெனை விரிக்க. ஏனையவும் அன்ன.

முருகாற்றுப்படையுட் 'புலம்புரிந் துறையுஞ் சேவடி' யெனக் கந்தழிகூறி, 'நின்னெஞ்சத் தின்னசை வாய்ப்பப் பெறுதி' யெனவுங்

கூறி, அவனுறையும் இடங்களும் கூறி, ஆண்டுச்சென்றால் அவன் 'விழுமிய பெறலரும் பரிசி னல்கும்' எனவுங்கூறி, ஆண்டுத் தான் பெற்ற பெருவளம் அவனும்பெறக் கூறியவாறு காண்க. இதனைப் புலவராற்றுப்படை என்று உய்த்துணர்ந்து பெயர்கூறுவார்க்கு முருகாற்றுப்படையென்னும் பெயரன்றி அப்பெயர் வழங்காமையான் மறுக்க. இனி முருகாற்றுப்படை யென்பதற்கு முருகன்பால் வீடு பெறுதற்குச் சமைந்தான் ஓரிரவலனை ஆற்றுப்படுத்ததென்பது பொருளாகக்கொள்க. இனிக் கூத்தர்முதலியோர் கூற்றாகச் செய்யுட் செய்யுங்கால் அவர்மேல் வைத்துரைப்பினன்றிப் புலனுடை மாந்தர் தாமே புலனெறி வழக்கஞ் செய்யாமையுணர்க.

இனி இசைப்புலவர்க்கும் நாடகப்புலவர்க்கும் இங்ஙனங் கூறலமையாது, அவருள் உயர்ந்தோரல்லாதாரும் அத்தொழிற்குப் பெரும்பான்மையும் உரியராய் நடத்தலின்.

நாளணி செற்ற நீக்கிச் சிறந்த பிறந்த நாள்வயிற் பெருமங்கலமும்—நாடோறுந் தான் மேற்கொள்ளுகின்ற * செற்றங்களைக் கைவிட்டுச் சிறந்ததொழில்கள் பிறத்தற்குக் காரணமான நாளிடத்து நிகழும் வெள்ளணியும்;

அரசன் நாடோறும் தான் மேற்கொள்கின்ற செற்றமாவன சிறைசெய்தலுஞ் செருச்செய்தலுங் கொலைபுரிதலும் முதலியன. சிறந்த தொழில்களாவன சிறைவிடுதலுஞ் செருவொழிதலுங் கொலையொழிதலும் இறைதவிர்தலுந் தானஞ்செய்தலும் வேண்டின கொடுத்தலும் பிறவுமாம்.

மங்கலவண்ணமாகிய வெள்ளணியும் அணிந்து எவ்வுயிர்க்கண்ணும் அருளே நிகழ்தலின் அதனை வெள்ளணியென்ப. ஆகுபெயரான் அப்பொருள் கூறிய செய்யுளும் வெள்ளணியாயிற்று.

உதாரணம்:—

"அந்தண ராவொடு பொன்பெற்றார் நாவலர்
மந்தரம்போன் மாண்ட களிறூர்ந்தார்—எந்தை
யிலங்கிலைவேற் கிள்ளி யிரேவதிநா ளென்னோ
சிலம்பிதன் கூடிழந்த வாறு." (முத்தொள்ளாயிரம்)

* 'செற்றங்களைக் கையிட்டு' என்பதுமுன் அச்சுப்பிரதி பாடம். இது பொருந்தவில்லை.

இது சிலம்பி கூடிழக்குந்துணை அடங்கலும் வெளியாயிற்றென்றலின் வெள்ளணியாயிற்று.

“செய்கை யரிய களவழிப்பா முன்செய்த
பொய்கை யொருவனற் போந்தாமோ—வைசய
மலைச்சிறைதீர் வாட்கண்டன் வெள்ளணிநாள் வாழ்த்திக்
கொலைச்சிறைதீர் வேந்துக் குழாம்.”

இது சிறைவிடுதல் கூறிற்று.

“கண்ணார் கதவந் திறமின் களிறொடுதேர்
பண்ணார் நடைப்புரவி பண்விடுமி—நண்ணாதீர்
தேர்வேந்தன் றென்னன் றிருவுத் திராடநாட்
போர்வேந்தன் பூச லிலன்.” (முத்தொள்ளாயிரம்.)

இது செருவொழிந்தது.

“ஏமாரு மன்னீ ரெயிறிறமி னெங்கோமான்
வாமான்றேர்க் கோதை சதயநா—ளாமாறு
காம நுகருமின் கண்படுமி னென்னுமே
யேம முரசின் குரல்.”

இதனுள் இழிகுலத்தோன் பறைசாற்றினமை கூறுதலின் இழிந்தோர் கூறுதல் ஒழிந்த மங்கலங்கட்கும் ஒக்கும். பெருமங்கலமென்றதனானே பக்கநாளுந் திங்கடோறும்வரும் பிறந்தநாளும் பாடலுட் பயிலாமையுணர்க.

சிறந்த சீர்த்தி மண்ணும் மங்கலமும்—அரசர்க்குச் சிறப்பெய்திய மிக்கபுகழை எய்துவிக்கும் முடிபுனைந்து ஆடும் நீராட்டுமங்கலமும்;

இதனைப் பிறந்தநாளின் பின்வைத்தார் பொன்முடி புனைந்தஞான்று தொடங்கி யாண்டுதோறும் இது வருமென்றற்கு. குறுநில மன்னர்க்காயின் அவர்க்குரிய பட்டத்தோடு கூடிய மண்ணுமங்கலமுங் கொள்க;

உதாரணம்—

“அளிமுடியாக் கண்குடையா ளுகுதிநாள் வேய்ந்த
வொளிமுடி பொன்மலையே யொக்கு—மொளிமுடிமேன்

மந்திரத்தா லந்தணர் வாக்கியநீ ரம்மலைமே
லந்தரத்துக் கங்கை யனைத்து.''

என வரும்.

இதனை யாண்டு இத்துணைச் சென்றதென்று எழுதும் நாண்மங்கலமும் பெறுதும்.

நடை மிகுத்து ஏத்திய குடைநிழன் மரபும்—உலகவொழுக்கத்தை இறப்ப உயர்த்துப் புகழ்ந்து கூறப்பட்ட குடைநிழல திலக்கணமும்;

இங்ஙனம் புனைந்துரைத்தற்கு ஏதுவாயது நிழலாம்; என்னை? அந்நிழல் உலகுடனிழற்றியதாகக் கூறுதலும்பட்டுக் குடிபுறங்காத்தற்குக் குறியாகக் குடைகொண்டானென்று அக்கொற்றவன் குறிக்கவும் படுதலின்.

மரபென்றதனாற் செங்கோலுந் திகிரியும் போல்வனவற்றைப் புனைந்துரையாக்கலுங் கொள்க.

உதாரணம்:—

“மந்தரங் காம்பா மணிவிசும் போலையாத்
திங்க ளதற்கோர் திலதமா—வெங்கணு
முற்றுநீர் வைய முழுது நிழற்றுமே
கொற்றப்போர்க் கிள்ளி குடை.'' (முத்தொள்ளாயிரம்)

என வரும்.

“அறநீர்மை தாங்கி யளப்பரிதாய் வானப்
புறநீர்போன் முற்றும் பொதியும்—பிறரொவ்வா
மூவேந்த ருள்ளு முதல்வேந்தன் முத்தமிழ்க்குச்
சோழவேந்தன் கண்டன் குடை.''

இதுவும்,

* * * *

ஞாயிறு சுமந்த கோடுதிரள் கொண்மூ
மாக விசும்பி னடுவுநின் றாங்குக்
கண்பொர விளங்குநின் விண்பொரு வியன்குடை
வெயின்மறைக் கொண்டன்றோ வன்றே வருந்திய
குடிமறைப் பதுவே கூர்வேல் வளவ (புறம்-35)

* * * *

எனவும்,

"திங்களைப் போற்றுதுந் திங்களைப் போற்றுதுங்
கொங்கலர்தார்ச் சென்னி குளிர்வெண் குடைபோன்றிவ்
வங்க ணுலகளித்த லான்." (சிலப்-மங்கல.)

எனவும்,

"திங்கண் மாலை வெண்குடையான் சென்னி செங்கோ லதுவோச்சிக்
கங்கை தன்னைப் புணர்ந்தாலும் புலவாய் வாழி காவேரி." (சிலப்-கானல்வரி.)

"ஞாயிறு போற்றுது ஞாயிறு போற்றுதுங்
காவிரி நாடன் றிகிரிபோற் பொற்கோட்டு
மேரு வலந்திரித லான்." (சிலப்-மங்கல)

இவை செங்கோலையுந் திகிரியையும் புனைந்தன.

மாணார்ச் சுட்டிய வாண்மங்கலமும்—பகைவரைக் குறித்த வாள் வென்றியாற் பசிப்பிணி தீர்ந்த பேய்ச்சுற்றமும் பிறரும் வாளினை வாழ்த்தும் வாண்மங்கலமும்;

இது பிறர்வாழ்த்தப்படுதலிற் கொற்றவையைப் பரவும் 'வென்ற வாளின் மண்' (புறத்திணை-13.)ணென்பதனில் வேறாயிற்று. புகழ்ச்சிக் கட்பகைவரை இகழ்ந்து புகழ்தலின் 'மாணார்ச் சுட்டிய' என்றார்.

உதாரணம்:—

"ஆளி மதுகை யடல்வெய்யோன் வாள்பாடிக்
கூளிகள் வம்மினோ கூத்தாடக்—காளிக்குத்
தீராத வெம்பசி தீர்த்துநாஞ் செங்குருதி
நீராட்டி யுண்ட விணம்.

என வரும்.

"அரும்பவிழ்தார்க் கோதை யரசெறிந்த வொள்வாட்
பெரும்புலவுஞ் செஞ்சாந்து நாறிச்—சுரும்பொடு
வண்டாடும் பக்கமு முண்டு குறுநரி
யுண்டாடும் பக்கமு முண்டு." (முத்தொள்ளாயிரம்.)

இது பிறர் கூறியது.

இது பாணியிற் பயின்றுவரும்.

மன்னெயில் அழித்த மண்ணு மங்கலமும்-மாற்றரசன் வாழ்ந்த மதிலையழித்துக் கழுதையேரான் உழுது வெள்ளைவரகுங் கொள்ளும் வித்தி மங்கலமல்லாதன செய்தவன் மங்கலமாக நீராடுமங்கலமும்;

அழித்ததனுன் மண்ணுமங்கலம்.

உதாரணம்:—

"கடுந்தேர் குழித்த ஞெள்ள லாங்கண்
வெள்வாய்க் கழுதைப் புல்லினம் பூட்டிப்
பாழ்செய் தனையவர் நனந்தலை நல்லெயில்" (புறம்-15.)

என எயிலழித்தவாறு கூறி,

"வீயாச் சிறப்பின் வேள்வி முற்றி
யூப நட்ட" (புறம்-15.)

எனவே ஒருவாற்ருன் மண்ணியவாறுங் கூறியவாறு காண்க.

குடுமிகொண்ட மண்ணுமங்கலம் எயிலழித்தல் கூருமையின் இதனின் வேருயிற்று.

பரிசில் கடைஇய நிலையும்—பரிசிலரை நீங்குதலமையாது நெடிது கொண்டு ஒழுகிய தலைவற்குப் பரிசில்வேட்டோன் தன் கடும்பினது இடும்பை முதலியன கூறித் தான் குறித்த பொருண்மையினைச் செலுத்திக் கடாவினநிலையும்;

கடைக்கூட்டு நிலையும்—வாயிலிடத்தே நின்று தான் தொடங்கிய கருமத்தினை முடிக்கும் நிலையும்;

இதுவும் இழிந்தோர் கூற்ருயிற்று, இருத்தலே அன்றிக் கடாவுதலின். நிலையென்றதனுனே பரிசில்பெறப் போகல்வேண்டுமென்னுங் குறிப்பும் பரிசினிலையும் பல்வகையாற் கூறுதல்கொள்க.

உதாரணம்:—

"ஆடுநனி மறந்த கோடுய ரடுப்பி
ஞம்பி பூப்பத் தேம்புபசி யுழவாப்
பாஅ லின்மையிற் ரேலொடு திரங்கி
யில்லி தூர்ந்த பொல்லா வறுமுலை
சுவைத்தொ றழூஉந்தன் மகத்துமுக நோக்கி
நீரொடு நிறைந்த வீரிதழ் மழைக்கணென்
மனையோ ளெவ்வ நோக்கி நினைஇ
நிற்படர்ந் திசினே நற்போர்க் குமண
வென்னிலை யறிந்தனை யாயி னிந்நிலைத்

தொடுத்துங் கொள்ளா தமையலெ னடுக்கிய
பண்ணமை நரம்பின் பச்சை நல்யாழ்
மண்ணார் முழவின் வயிரிய
ரின்மை தீர்க்குங் குடிப்பிறந் தோயே." (புறம்-164.)

இது பரிசில் கடாநிலை.

" மதியேர் வெண்குடை யதியர் கோமான்
கொடும்பூ ணெழினி நெடுங்கடை நின்றியான்
பசலை நிலவின் பனிபடு விடியற்
பொருகளிற் றடிவழி யன்ன வென்கை
யொருகண் மாக்கிணை யொற்றுபு கொடாஅ
வுருகெழு மன்ன ராரெயில் கடந்து
நிணம்படு குருதிப் பெரும்பாட் டீரத்
தணங்குடை மரபி னிருங்களந் தோறும்
வெள்வாய்க் கழுதைப் புல்லினம் பூட்டி
வெள்ளை வரகுங் கொள்ளும் வித்தும்
வைக லுழவ வாழிய பெரிதெனச்
சென்றியா னின்றனெ னாக வன்றே
யூருண் கேணிப் பகட்டிலைப் பாசி
வேர்புரை சிதாஅர் நீக்கி நேர்கரை
நுண்ணூற் கலிங்க முடீஇ யுண்மெனத்
தேட்கடுப் பன்ன நாட்படு தேறல்
கோண்மீ னன்ன பொலங்கலத் தளைஇ
*யூண்முறை யீத்த லன்றியுங் கோண்முறை
விருந்திறை நல்கி யோனே யந்தரத்
தரும்பெற லமிழ்த மன்ன
கரும்பிவட் டந்தோன் † பெரும்புறங் கடையே." (புறம்-392.)

இது கடை நிலை.

" நல்யா ழாகுளி பதலையொடு சுருக்கிச்
செல்லா மோதில் சில்வளை விறலி
களிற்றுக்கணம் பொருத கண்ணகன் பறந்தலை
‡ விசும்பா டெருவைப் பசுந்தடி தடுப்பப்

* 'ஊண்முறை விடுத்த லின்றியும்' என்பதும் பாடம்.
† 'பெரும் பிறங்கடையே' என்பது முன் அச்சுப்பிரதியிற் கண்ட பாடம், ஆனால் அது சிறந்ததன்று.
‡ 'விசும்போ டெருவை' என்பதும் பாடம்.

பகைப்புல மரீஇய தகைப்பெருஞ் சிறப்பிற்
குடுமிக் கோமாற் கண்டு
நெடுநீர்ப் புற்கை நீத்தனம் வரற்கே" (புறம்-64.)

இது போகல்வேண்டுங் குறிப்பு.

"ஊனு மூணு முனையி னினிதெனப்
பாலிற் பெய்தவும் பாகிற் கொண்டவு
மளவுபு கலந்து மெல்லியது பருகி
விருந்துறுத் தாற்றி யிருந்தனெ மாகச்
சென்மோ பெருமவெம் விழவுடை நாட்டென
யாந்தன் னறியுந மாகத் தான்பெரி
தன்புடை மையி னெம்பிரி வஞ்சித்
துணரியது கொளாஅ வாகிப் பழமூழ்த்துப்
பயம்பகர் வறியா மயங்கரின் முதுபாழ்ப்
பெயல்பெய் தன்ன செல்வத் தாங்க
ணீயா மன்னர் புறங்கடைத் தோன்றிச்
சிதாஅர் வள்பிற் சிதர்ப்புறத் தடாரி
யூனுகிர் வலந்த தெண்க ணொற்றி
விரல்விசை தவிர்க்கு மரலைப் பாணியி
னிலம்பா டகற்றல் யாவது புலம்பொடு
தெருமர லுயக்கமுந் *தீர்க்குவோ மதனு
† னிருவிலங் கூலம் பாறக் ‡கோடை
வருமழை §முழக்கிசைக் கோடிய பின்றைச்
சேயை யாயினு மிவணை யாயினு
மிதற்கொண் டறிநை வாழியோ கிணைவ
சிறுநனி, யொருவழிப் படர்கென் றோனே யெந்தை
யொலிவெள் ளருவி வேங்கட நாட
னுறுவருஞ் சிறுவரு மூழ்மா றுய்க்கு
மறத்துறை யம்பியின் மானப் பிறப்பிறன்
றிருங்கோ ளீராப் பூட்கைக்
கரும்ப னூரன் காதன் மகனே." (புறம்—381.)

இது மேலும் இக்காலத்தும் இங்ஙனந் தருவலென்றனெனக் கூறினமையின் அவன் பரிசினிலை கூறிற்று.

---

* 'தீர்க்குவோ னதனால்' என்பதும் பாடம்.
† 'இருவிலங் கூலமாறி' என்பதும் பாடம்.
‡ 'கொண்ட வருமழை' என்பதும் பாடம்.
§ 'முழக்கிடை' என்பதும் பாடம்.

"குன்று மலையும் பலபின் னொழிய
வந்தனென் பரிசில் கொண்டனென் செலற்கென
நின்ற வென்னயந் தருளி யீதுகொண்
டீங்ஙனஞ் செல்க தானென வென்னை
யாங்கறிந் தனனோ தாங்கருங் காவலன்
காணா தீத்த விப்பொருட் கியானோர்
வாணிகப் பரிசில னல்லேன் பேணித்
தினையனைத் தாயினு மினிதவர்
துணையள வறிந்து நல்கினர் விடினே." (புறம்—208.)

என்னும் புறப்பாட்டும் அப்பரிசினிலையைக் கூறியது காண்க.

பெற்ற பின்னரும் பெருவளன் ஏத்தி நடைவயின் தோன்றும் இருவகை விடையும்—அங்ஙனம் பரிசில் பெற்றபின் அவனும் அவன் கொடுத்த பெருவளனை உயர்த்துக்கூறி உலகவழக்கியலால் தோன்றும் இரண்டு வகைப்பட்ட விடையும்;

இருவகையாவன, தலைவன் தானே விடுத்தலும் பரிசிலன் தானே போகல் வேண்டுமெனக் கூறிவிடுத்தலுமாம்.

உதாரணம்:—

"தென்பரதவர் மிடல்சாய
வடவடுகர் வாளோட்டிய
தொடையமை கண்ணித் திருந்துவேற் றடக்கைக்
கடுமா கடைஇய விடுபரி வடிம்பி
னற்றூர்க் கள்ளின் சோழன் கோயிற்
புதுப்பிறை யன்ன சுதைசெய் மாடத்துப்
பனிக்கயத் தன்ன நீணகர் நின்றே
னரிக்கூடு மாக்கிணை யிரிய வொற்றி
யெஞ்சா மரபின் வஞ்சி பாட
வெமக்கென வகுத்த வல்ல மிகப்பல
மேம்படு சிறப்பி னருங்கல வெறுக்கை
தாங்காது பொழிதந் தோனே யதுகண்
டிலம்பா டுழந்தவென் னிரும்பே ரொக்கல்
விரற்செறி மரபின செவித்தொடக் குநருஞ்
செவித்தொடர் மரபின விரற்செறிக் குநரு
மரைக்கமை மரபின மிடற்றியாக் குநரு
மிடற்றமை மரபின வரைக்கியாக் குநருங்

கடுந்தே றிராம னுடன்புணர் சீதையை
வலித்தகை யரக்கன் வௌவிய ஞான்றை
நிலஞ்சேர் மதாணி கண்ட குரங்கின்
செம்முகப் பெருங்கிளை யிழைப்பொலிந் தாஅங்
கறாஅ வருநகை யினிதுபெற் றிகுமே
யிருங்கிளைத் தலைமை யெய்தி
யரும்பட ரெவ்வ முழந்ததன் றலையே." (புறம்—378.)

இது தானே போவென விடுத்தபின் அவன் கொடுத்த வளனை உயர்த்துக் கூறியது.

"உயிர்ப்பிடம் பெறாஅ தூண்முனிந் தொருநாட்
செயிர்த்தெழு தெவ்வர் திறைதுறை போகிய
செல்வ சேறுமெந் தொல்பதிப் பெயர்ந்தென
மெல்லெனக் கிளந்தன மாக வல்லே
யகறி ரோவெம் மாயம் விட்டெனச்
சிரறிய வன்போற் செயிர்த்த நோக்கமொடு
துடியடி யன்ன தூங்குநடைக் குழவியொடு
பிடிபுணர் வேழம் பெட்டவை கொள்கெனத்
தன்னறி யளவையிற் றரத்தர யானு
மென்னறி யளவையின் வேண்டுவ முகந்துகொண்
டின்மைதீர வந்தனென்" (பத்து-பொருநர்-119-29.)

இது யான் போகல்வேண்டுமெனக் கூறி விடுத்தபின், அவன் தந்த வளனை உயர்த்துக்கூறியது. 'நடைவயின் றோன்று'மென்றதனாற் சான்றோர் புலனெறிவழக்கஞ்செய்துவரும் விடைகள் பலவுங் கொள்க. அவை பரிசில் சிறிதென்று போகலும், பிறர்பாற் சென்று பரிசில்பெற்றுவந்து காட்டிப் போகலும், இடைநிலத்துப் பெற்ற பரிசிலை இடைநிலத்துக் கண்டார்க்குக் கூறுவனவும், மனைவிக்கு மகிழ்ந்து கூறுவனவும், பிறவும் வேறுபட வருவனவெல்லாங் கொள்க.

உதாரணம்:—

"ஒருதிசை யொருவனை யுள்ளி நாற்றிசைப்
பலரும் வருவர் பரிசின் மாக்கள்
வரிசை யறிதலோ வரிதே பெரிது
மீத லெளிதே மாவண் டோன்ற

லதுநற் கறிந்தனை யாயிற்
பொதுநோக் கொழிமதி புலவர் மாட்டே." (புறம்-121.)

இது சிறிதென்ற விடை.

"இரவலர் புரவலை நீயு மல்லை
புரவல ரிரவலர்க் கில்லையு மல்ல
ரிரவல ருண்மையுங் காணினி யிரவலர்க்
கீவோ ருண்மையுங் காணினி நின்னூர்க்
கடிமரம் வருந்தத் தந்தியாம் பிணித்த
நெடுநல் யானையெம் பரிசில்
கடுமான் றோன்றல் செல்வல் யானே." (புறம்-162.)

இது பிறன்பாற் பெரிதுபெற்றுச் சிறிது தந்தவற்குக் காட்டிய விடை.

"வேழம் வீழ்த்த விழுத்தொடைப் பகழி" என்னும் (152) புறப்பாட்டு இடைநிலத்திற் பரிசுபெற்றமை கண்டார்க்குக் கூறியது.

"நின்னயந் துறைநர்க்கு நீநயந் துறைநர்க்கும்
பன்மாண் கற்பினின் கிளைமுத லோர்க்குங்
கடும்பின் கடும்பசி தீர யாழநின்
னெடுங்குறி யெதிர்ப்பை நல்கி யோர்க்கு
மின்னோர்க் கென்னா தென்னொடுஞ் சூழாது
வல்லாங்கு வாழ்து மென்னாது நீயு
மெல்லோர்க்குங் கொடுமதி மனைகிழ வோயே
பழந்தூங்கு முதிரத்துக் கிழவன்
றிருந்துவேற் குமண னல்கிய வளனே." (புறம்-163.)

இது மனைக்குக் கூறியது.

நாளும் புள்ளும் பிறவற்று நிமித்தமும் அச்சமும் உவகையும் எச்சமின்றிக் காலங் கண்ணிய ஓம்படை உளப்பட—நாணிமித்தத்தானும் புண்ணிமித்தத்தானும் பிறவற்றினிமித்தத்தானும் பாடாண்டலைவர்க்குத் தோன்றிய தீங்குகண்டு அஞ்சிய அச்சமும் அது பிறத்தற்குக் காரணமாகிய அன்பும் ஒழிவின்றிப் பரிசிலர்க்கு நிகழ்தலின் அவர் தலைவர் உயிர்வாழுங் காலத்தைக் கருதிய பாதுகாவன் முற் கூறியவற்றோடேகூட ;

ஒருவன் பிறந்தநாள்வயின் ஏனைநாள்பற்றிப் பொருந்தாமை பிறத்தலும், அவன் பிறந்த நாண்மீனிடைக் கோண்மீன் கூடியவழி அவன் நாண்மீனிடைத் தீதுபிறத்தலும், வீழ்மீன் தீண்டியவழி அதன்கண் ஒரு வேறுபாடு பிறத்தலும் போல்வன நாளின்கண் தோன்றிய நிமித்தம்; * "புதுப்புள் வருதலும் பழம்புட் போதலும்" பொழுதன்றிக் கூகை குழறலும் போல்வன புள்ளின்கண் தோன்றிய நிமித்தம்; ஓர்த்து நின்றுழிக் கேட்ட வாய்ப்புள்ளும் ஓரிக்குரலுள்ளிட்டனவுங் கழுதுடன் குழீஇய குரல்பற்றலும் வெஞ்சுடர் மண்டிலத்துக் கவந்தம் வீழ்தலும் அதன்கண் துளைதோன்றுதலுந் தண்சுடர் மண்டிலம் பகல் நிலவெறித்தலும் போல்வன பிறவற்றுக்கண் தோன்றிய நிமித்தம்.

உவகை, அன்பு. இந்நிமித்தங்கள் பிறந்துழித் தான் அன்பு நிகழ்த்தினன் ஒருபாடாண்டலைவனது வாழ்க்கை நாளிற்கு ஏதம் வருங்கொலென்று அஞ்சி அவற்குத் தீங்கின்றாகவென்று ஓம்படை கூறுதலின் அது காலங்கண்ணிய ஓம்படையாயிற்று. எஞ்ஞான்றுந் தன் சுற்றத்து இடும்பை தீர்த்தானொருவற்கு இன்னாங்கு வந்துழிக் கூறுதலின் இற்றைஞான்று பரிசிலின்றேனும் முன்னர்ப்பெற்ற பரிசிலை நினைந்து கூறினமையாகவே கைக்கிளைக்குப் புறனாயிற்று. இவன் இறத்தலான் உலகுபடுந்துயரமும் உளதாகக் கூறலிற் சிறந்தபுகழுங் கூறிற்று.

"நெல்லரியு மிருந்தொழுவர்" என்னும் (24) புறப்பாட்டினுள் "நின்று நிலைஇயர்நின் னாண்மீன்" என அவனாளிற்கு முற்கூறியாவாற்றான் ஓரிடையூறு கண்டு அவன்கண் அன்பால் அஞ்சி ஓம்படை கூறியது.

உதாரணம்:—

"ஆடிய லழற்குட்டத்
தாரிரு ளரையிரவின்
முடப்பனையத்து வேர்முதலாக்
கடைக்குளத்துக் கயங்காயப்
பங்குனி யுயரழுவத்துத்
தலைநாண்மீ னிலைதிரிய

* புறநானூறு—உ௦,

விலைநாண்மீ னதனெதிரேர்தரத்
தொன்ணாண்மீன் றுறைபடியப்
பாசிச் செல்லா தூசி முன்னு
தளக்கர்த்திணை விளக்காகக்
கனையெரி பரப்பக் * காலெதிர்பு பொங்கி
யொருமீன் வீழ்ந்தன்றால் விசும்பி னானே
யதுகண், டியாமும் பிறரும் பல்வே றிரவலர்
பறையிசை யருவி நன்னாட்டுப் பொருந
னோயில னாயி னன்றுமற் றில்லென
வழிந்த நெஞ்ச மடியுளம் பரப்ப
வஞ்சின மெழுநாள் வந்தன் றின்றே
மைந்துடை யானை கைவைத் துறங்கவுந்
திண்பிணி முரசங் கண்கிழிந் துருளவுங்
காவல் வெண்குடை கால்பரிந் துலறவுங்
காலியற் கலிமாக் கதியின்றி வைகவு
மேலோ ருலக மெய்தின னாகலி
னொண்டொடி † மகளிர்க் குறுதுணை யாகித்
தன்றுணை யாய மறந்தனன் கொல்லோ
பகைவர்ப் பிணிக்கு மாற்ற னசைவர்க்
களந்து கொடையறியா வீகை
மணிவரை யன்ன மாஅ யோனே." (புறம்-229.)

இதனுட் பாடாண்டலைவனது நாண்மீனை வீழ்மீன் நலிந்தமை பற்றிக் கூறியது.

" இருமுந்நீர்க் குட்டமும்
வியன்ஞாலத் தகலமும்
வளிவழங்கு திசையும்
வறிதுநிலைஇய காயமு, மென்றாங்
கவையளந் தறியினு மளத்தற் கரியை
யறிவு மீரமும் பெருங்கண் ணோட்டமுஞ்
சோறுபடுக்குந் தீயோடு

* 'கால்பிதிர்வுபொங்கி' என்பதும் பாடம்.

† 'மகளிர்க் கமர்துணை யாகி' என்பதும் பாடம்.

செஞ்ஞாயிற்றுத் தெறலல்லது
பிறிதுதெற லறியார்நின் னிழல்வாழ் வோரே
திருவி லல்லது கொலைவில் லறியார்
நாஞ்சி லல்லது படையு மறியார்
திறனறி வயவரொடு தெவ்வர் தேயவப்
பிறர்மண் ணுண்ணுஞ் செம்மனின் னாட்டு
வயவுறு மகளிர் வேட்டுணி னல்லது
பகைவ ருண்ணா வருமண் ணினையே
யம்புதுஞ்சுங் கடியரணா
லறந்துஞ்சுஞ் செங்கோலையே
புதுப்புள் வரினும் பழம்புட் போகினும்
விதுப்புற வறியா வேமக் காப்பினை
யனையை யாகன் மாறே
மன்னுயி ரெல்லா நின்னஞ் சும்மே.'' (புறம்-20.)

இப் புறப்பாட்டும் அது.

புதுப்புள் வந்ததும் பழம்புட் போயதுங் கண்ட தீங்கின் பயன் நின்மேல் வாராமல் விதுப்புறவறியா ஏமக் காப்பினையாக என்று ஓம்படை கூறியது. அது மேல் நின்னஞ்சுமென்று அச்சங்கூறி வெளிப்படுத்ததனுன் உணர்க.

“மண்டிணிந்த நிலனும்
நிலனேந்திய விசும்பும்
விசும்புதைவரு வளியும்
வளித்தலைஇய தீயுந்
தீமுரணிய நீரும், என்றாங்
கைம்பெரும் பூதத் தியற்கை போலப்
போற்றார்ப் பொறுத்தலுஞ் சூழ்ச்சிய தகலமும்
வலியுந் தெறலு மளியு முடையோய்
நின்கடற் பிறந்த ஞாயிறு பெயர்த்துநின்
வெண்டலைப் புணரிக் குடகடற் குளிக்கும்
யாணர் வைப்பி னன்னாட்டுப் பொருந
வான வரம்பனை நீயோ பெரும
வலங்குளைப் புரவி யைவரொடு சினைஇ
நிலந்தலைக் கொண்ட பொலம்பூந் தும்பை
யீரைம் பதின்மரும் பொருதுகளத் தொழியப்
பெருஞ்சோற்று மிகுபதம் வரையாது கொடுத்தோய்

பா அல்புளிப்பினும் பகலிருளினு
நாஅல்வேற நெறிதிரியினுந்
திரியாச் சுற்றமொடு முழுதுசேண் விளங்கி
நடுக்கின்றி நிலியரோ வத்தை யடுக்கத்துச்
சிறுதலை நவ்விப் பெருங்கண் மாப்பிணை
யந்தி யந்தண ரருங்கட னிறுக்கு
முத்தீ விளக்கிற் றுஞ்சும்
பொற்கோட் டிமயமும் பொதியமும் போன்றே." (புறம்.2.)

என்னும் புறப்பாட்டுப் பகைநிலத்தரசற்குப் பயந்தவாறு கூறிப் பின்னர்த் திரியாச் சுற்றமொடு விளங்கி நடுக்கின்றி நிற்பாயென அச் சந்தோன்றக் கூறி ஓம்படுத்தலின் ஓம்படை வாழ்த்தாயிற்று. "காலனுங் காலம்" என்னும் (41) புறப்பாட்டும் அது.

ஞாலத்து வருஉம் நடக்கையது குறிப்பிற் கால மூன்றொடு கண்ணிய வருமே—உலகத்துத் தோன்றும் வழக்கினது கருத்தினானே மூன்று காலத்தோடும் பொருந்தக் கருதுமாற்றான் வரும் மேற்கூறி வருகின்ற பாடாண்டிணை என்றவாறு.

என்றது, இவ்வழக்கியல் காலவேற்றுமைபற்றி வேறுபடுமாயின் அவையும் இப்பொருள்களின் வேறுபடா என்பதுணர்த்தியவாறு.

அவை, பகைவர்நாட்டுப் பார்ப்பார் முதலியோரை ஆண்டுநின்றும் அகற்றிப் பொருதல் தலையாய அறம் ; அதுவன்றிப் பொருள் கருதாது பாதுகாவாதான் நிரையைத் தான்கொண்டு பாதுகாத்தல் அதனினிழிந்த இடையாய அறம்; அதுவன்றிப் பிறர்க்கு அளித்தற்கு நிரைகோடல் நிகழினும் அது அதனினுமிழிந்த கடையாய அறமெனப்படும். இனிப் பகைவன் போற்றாத நாட்டைக் கைக்கொண்டு தான் போற்றச் சேறலும் பொருள் வருவாய்பற்றிச் சேறலும் வஞ்சித்துச் சேறலும் போல்வன ஒன்றனின் ஒன்றிழிந்த ஞாலத்து நடக்கைக்குறிப்பு; மாற்றரசன் முற்றியவழி ஆற்றாதோன் அடைத்திருத்தலும் அரசியலாயினும் அவன் வென்றியுள்ளமொடு வீற்றிருத்தலுந் தனக்கு உதவிவரவேண்டியிருத்தலும் ஆற்றலன்றி ஆக்கங்கருதாது காத்தேயிருத்தலும் ஒன்றனினொன்றிழிந்த நடக்கைக்குறிப்பு.

இனி வாகைக்குப் பார்ப்பன ஒழுக்க முதலியன நான்கற்கும் வேறுபட வருதலுங்கொள்க. காஞ்சிக்கும் அவரவர் அறிவிற் கேற்ற நிலையாமை கொள்க, உயிரும் உடம்பும் பொருளுமென்ற மூன்றும்பற்றி. இது பாடாண்டிணையுட் கூறினர், எல்லாத்திணைக் கும் புறனடையாதல் வேண்டி. இனிக் கடவுள் வாழ்த்திற்குத் தலை இடை கடை கோடலும் அறுமுறை வாழ்த்திற்கும் அவற்றின் ஏற் பிழிவு பற்றிக் கோடலும் பிறவுஞ் சான்றோர் செய்யுட்கண் வேறு பட வருவனவெல்லாம் இதனுன் அமைக்க. முற்கூறியனவெல்லாம் ஒம்படையுளப்படக் கண்ணிய வருமென்பது. (௩௬)

இரண்டாவது புறத்திணையியற்கு ஆசிரியன்—

பாரத்துவாசி நச்சினார்க்கினியார் செய்த காண்டிகை

முடிந்தது.

குறிப்பு : தொல்காப்பியப் பொருளதிகார ஆராய்ச்சிக் குறிப் புக்கள் முதலியவற்றைப் பொருளதிகார முடிவிற் காண்க.

Printed by Messrs Thompson & Co., at the Minerva Press, Madras.